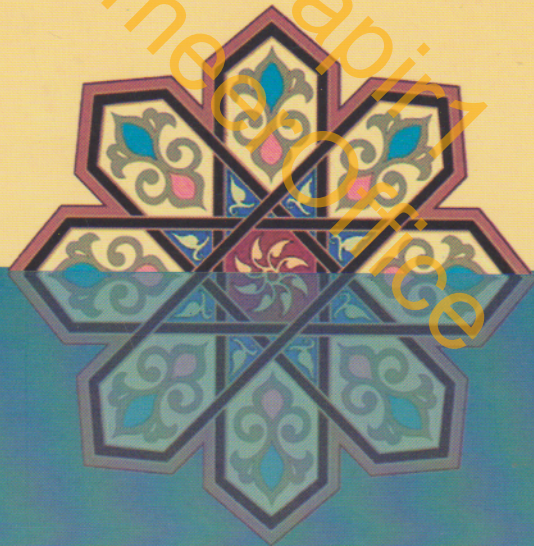


بىنەما تىتەر غىيەكانى كۆمەلە ئېسلامىيە



نوسىنى عەلى باپىر

پروونکر دنده ووی

بنه ما گشتیه کانی
کوومه لی نیسلامی

www.AliBapir.net
F/AliBapir
youtube/AliBapir1
F/MediaAmeerOffice

روونکردنه وهی
بنه ما گشتیه گانی
کۆمه‌لی ئیسلامیی

نووسینی: عه‌لی باپیر

چاپی سی‌یه م

1435 / کۆچی

2714 / کوردی

2014 / زاینی

ناسنامه ی کتیب:

ناوی کتیب : روونکردنه و دهی بنه ما شه رعیه کانی کومه لی نیسلامی

نووسینی : عه لی باپیر

بابهت : فیکری نیسلامی

پیت چنن : کامه ران ئه حمه د

نۆره و سالی چاپ : سی یه م - 2014

تیراژ : 1000 دانه

له به رپوه به رایه تی گشتی کتیبخانه گشتیه کان

ژماره ی سپاردنی (330) ی سالی (2012) ی پیدراوه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿ثُمَّ جَعَلْنَاكَ عَلَىٰ شَرِيعَةٍ مِّنَ الْأَمْرِ فَاتَّبِعْهَا

وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ﴾ (١٨)

الجاثية.

﴿لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شُرْعَةً وَمِنْهَا جَا...﴾ (٤٨)

المائدة.

www.AliBapir.net
F/AliBapir
youtube/AliBapir1
F/MediaAmeerOffice

ئهم کتیبه

ئهم کتیبه (بنه‌ما گشتیییه‌کانی کۆمه‌لی ئیسلامی) کورت‌ه‌ی کتیبی (روونکردنه‌وه‌ی بنه‌ما شه‌رعییه‌کان و هیله‌گشتیییه‌کانی کۆمه‌لی ئیسلامی) ه، که لیژنه‌یه‌کی پاسبێردراو له‌لایه‌ن سه‌ركرده‌یه‌تییه‌وه به‌و کاری کورتکردنه‌وه‌یه هه‌ستاوه.

شایه‌نی باسیشه‌که (بنه‌ما شه‌رعییه‌کان و هیله‌گشتیییه‌کانی کۆمه‌لی ئیسلامی) ئه‌و بیست و پێنج خاله‌بوون که به‌ر له‌ راگه‌یه‌رانی کۆمه‌لی ئیسلامی له (2001/5/31) دا وه‌ک بناغه‌ی فیکری و سیاسیی کۆمه‌لی ئیسلامی له‌لایه‌ن به‌نده‌وه ئاماده‌کراو پاش وتووێژ له‌سه‌ر کرانی له‌لایه‌ن دامه‌زرینه‌رانی ئه‌وسای کۆمه‌لی ئیسلامییه‌وه په‌سه‌ندکرانی له‌ دوتویی نامیلکه‌یه‌دا چاپ و بلاوکرایه‌وه.

پاشان له‌ سالی (2010) دا هه‌لسام به‌ روونکردنه‌وه‌ی ئه‌و بیست و پێنج بنه‌ما شه‌رعی و هیله‌گشتیییه‌وه سه‌ره‌نجام له‌ دوتویی کتیبیکی (600) لاپه‌ره‌یی‌داو به‌ ناو‌نیشانی: (روونکردنه‌وه‌ی بنه‌ما شه‌رعییه‌کان و هیله‌گشتیییه‌کانی کۆمه‌لی ئیسلامی) دووجار له‌سه‌ر یه‌ك چاپ و بلاوکرایه‌وه، که‌واته: ئیستا (بنه‌ما شه‌رعییه‌کان و هیله‌گشتیییه‌کانی کۆمه‌لی ئیسلامی) وێرای حاله‌تی (متن) بوونی، به‌ روونکراوه‌ییش به‌ دوو شیوه هه‌یه:

1- پوونکردنه وهی درێژ، که پهنگه هه ندیک بۆچوونی تیدا بن زیاتر ته عبیر له بیرو پای من بکه ن.

2- پوونکردنه وهی کورت، که ته عبیر له بیرو پای لیژنه که و سه ره نجام سه رکردایه تی کومه لی ئیسلامی ده کات.

هيواد اريشم ئه م کتیبه به هه ر سیک حاله ت و شیوه که یه وه، مۆکار یکی کاریگه ری زیاتر تیگه یاندنی نه ندامانی کومه لی ئیسلامی بی، له و بنه ما شه رعیه و هیله گشتیه ی که له سه ریان بنیات نه راوه و به ر پوه ده چیت.

سبحانک اللهم أشهد أن لا إله الا أنت أستغفرک وأتوب اليک

عه لی باپیر/ هه ولیژ

28 محرم 1435 ک/ 2013/12/1 ز

بنہ مای یہ کلام

تیگہ یشتنی راستو دروست لہ ئیسلام

www.AliBapir.net
F/AliBapir
Youtube/AliBapir1
F/MediaAmeerOffice

www.AliBapir.net
F/AliBapir
youtube/AliBapir1
F/MediaAmeerOffice

بنه‌مای یه‌که‌م

تیگه‌یشتنی راست و دروست له ئیسلام

تیگه‌یشتنیکی راست و دروست (فهم صحیح و سلیم)ی ئیسلام، - که له قورئان و سوننه‌دا به‌رجه‌سته‌یه، - له‌بەر رۆشنایی تیگه‌یشتن و زانست و ئەزموونی زانیانی پیشینی چاکمان و زانیانی متمانه‌پیکراوماندا به‌گشتیی و، به‌تایبەت ه‌ی س‌ی س‌ه‌ده‌ شایه‌دی بۆ دراوه‌کان، وه‌ک:

1- پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌فه‌رموئ: (خَيْرُ النَّاسِ قُرْنِي ثُمَّ الَّذِينَ يُلُونَهُمْ ثُمَّ الَّذِينَ يُلُونَهُمْ ...) رواه البخاري: (3651) واللفظ له، ومسلم: (2533)، عن عبدالله ابن مسعود رضي الله عنه. واته: (باشترین خه‌ک ئه‌و سه‌ده‌یه‌ن که من له‌نیویاندام، دوا‌یی ئه‌وانی دوا‌ی وان، پاشان ئه‌وانی دوا‌ی وان ...).

ئه‌و تیگه‌یشتنه‌ش بریتییه له: (ته‌نها ئیسلام به‌ به‌رنامه -دین-ی راست و تیرو ته‌واو زانیانی ئینسان، به‌ تاک و کۆمه‌ل و کۆمه‌ل‌گا و ده‌وله‌ته‌وه)، وه‌ک:

2- خ‌وا‌ی به‌رز و مه‌زن فه‌رموویه‌تی: ﴿الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا...﴾ المائدة، واته: (ئه‌م‌پ‌و به‌رنامه‌که‌تانم بۆ ته‌واوکردن، وه‌ چاکه‌ی خ‌و‌م به‌ته‌واویی له‌گه‌لداکردن، وه‌ ئیسلام به‌ به‌رنامه‌ بۆ په‌سندکردن ...).

3- هه‌روه‌ها خ‌وا‌ی به‌رز و مه‌زن فه‌رموویه‌تی: ﴿وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ آل عمران، واته: (وه‌ هه‌ر که‌سێک جگه‌ له‌ ئیسلام به‌رنامه‌یه‌کی دیکه‌ بخ‌وا‌زێ، به‌ ته‌ئکید لێ-وه‌رناگیرێ، وه‌ له‌ دوا‌پ‌و‌ژدا له‌ زیانبارانه‌).

روونکردنه‌وه

یه‌که‌م: زانیاری له پێش کردنه‌وه‌یه

ئهم حه‌قیقه‌ته‌ که (زانیاری له پێش کردنه‌وه‌یه) زۆر له ئایه‌ته‌کان و فرمایشه‌کانی پێغه‌مبه‌ر ﷺ رابده‌گه‌یه‌نن، به‌لام ئیمه وه‌ک بنچینه‌یه‌ک گوتوو‌مانه‌ و زانیانی‌ش هه‌موویان له‌سه‌ر ئه‌وه‌ یه‌که‌ده‌نگن که به‌بێ زانیاری و تیگه‌یشتن و به‌بێ به‌رچا‌وپوونی، به‌هیچ جو‌ریک، هیچ جو‌ره‌ کارو چالاکیه‌کی ئیسلامی به‌شی‌وه‌یه‌کی راست و دروست ئه‌نجام نادرێ (دیاره ئیمه لی‌ره‌دا باسی کارو چالاکی ئیسلامی ده‌که‌ین، ئه‌گه‌رنا هه‌ر کردنه‌وه‌یه‌ک بناغه‌ی نه‌زانین بێ و له‌سه‌ر بناغه‌ی نه‌شاره‌زایی بنیاتبنرێ، نه‌ک هه‌ر به‌هره‌ی لێ و نه‌رناگیرێ و به‌هره‌می نابێ و هیچی لی‌هه‌لناوه‌رێ، بگه‌ر خاوه‌نه‌که‌ی زۆریشی له‌سه‌ر قه‌رزدار ده‌بێ).

خوای کاربه‌جێش (جل جلاله‌) فرمویه‌تی: ﴿فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنبِكَ...﴾⁽¹⁾، واته: (بزانه که جگه له خوا، په‌رستراوانێکی دیکه نین که شایه‌سته‌ی په‌رستن بن، وه داوای لی‌بوردن "له خوا" بکه بۆ گونا‌هت). وه‌ک ده‌بینین خوای زانا و توانا (جل جلاله‌)، دوو فرمانی به‌پێغه‌مبه‌ری خو‌ی کردووه. که‌واته: کردنه‌وه ده‌بێ به‌دوای زانیارییدا بێ.

هه‌روه‌ها خوای به‌رزو مه‌زن ده‌رباره‌ی هۆکاری شکستی هه‌زار له‌ کافران، له به‌رانبه‌ر سه‌د له ئه‌هل‌ی ئیماندا، فرمویه‌تی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَرِّضِ الْمُؤْمِنِينَ

عَلَى الْقِتَالِ إِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ عَشْرُونَ صَبِرُونَ يَغْلِبُوا مَائَتِينَ وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ يَغْلِبُوا أَلْفًا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ⁽¹⁾ واته: (ئهی پیغه‌مبه‌ر! بروداران هان بده له‌سه‌ر جه‌نگ، ئه‌گه‌ر له ئیوه بیست که‌سی خۆپاگر هه‌بن، به‌سه‌ر دووسه‌د که‌سدا زāl ده‌بن، ئه‌گه‌ر له ئیوه سهد که‌سی هه‌بن، به‌سه‌ر هه‌زار که‌سدا له‌وانه‌ی بی‌پروان، زāl ده‌بن، چونکه ئه‌وان خه‌لکانێکن نافامن). که‌واته: هۆی شکستی ده‌ کافر له به‌رانبه‌ر مسوولمانێکدا، ئه‌وه‌یه که کافره‌که به پیچه‌وانه‌ی مسوولمانه‌که‌وه، خاوه‌نی شار‌ه‌زایی و تیگه‌یشتن نییه و نافامی و نازانی.

دووهم: ئیسلام ئه‌وه‌یه که خۆی له‌ قورئان و سوننه‌تدا ده‌بینیت‌وه: چونکه بیگومان ئایین و به‌رنامه‌ی خودای به‌رزو مه‌زن ته‌نها ئه‌و ده‌قانه‌ن که له‌ پێی سرووش (وَحْي) یه‌وه هاتوون، جا چ به‌شیوه‌ی راسته‌وخۆ بێ که (قورئان) ه، چ به‌شیوه‌ی ناپراسته‌وخۆ که (سوننه‌ت) ه، به‌لێ (ئیسلام) یکه که ده‌بی پێیه‌وه پابه‌ند بین، ئه‌و (ئیسلام) هیه که له (قورئان) و (سوننه‌تی پیغه‌مبه‌ر) دا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ به‌رجه‌سته‌یه.

پێشه‌وا (شافیعی) یش له‌وباره‌یه‌وه شیعرێکی جوانی گوتووه:

كُلُّ الْعُلُومِ سِوَى الْقُرْآنِ مُشْغَلَةٌ

إِلَّا الْحَدِيثَ وَعِلْمَ وَالْفَقْهِ فِي الدِّينِ

الْعِلْمُ مَا كَانَ فِيهِ: قَالَ حَدَّثَنَا

وَمَا سِوَى ذَلِكَ وَسَوَاسُ الشَّيَاطِينِ

واته: (هه‌موو زانسته‌کان بی‌جگه له زانسته‌کانی قورپان و فه‌رمووده‌و زانستی له دین شاره‌زابوون، خو سه‌رقالکردنه، زانست نه‌وه‌یه که تییدا: (گوتی، بۆی باسکردین) هه‌بێ، جگه له‌وه، نه‌وی دیکه هه‌مووی خوتخوته‌ی شه‌یتانانه).

ئاشکراشه که مه‌به‌ستی شافیعی (ره‌حه‌تی خ‌وای لی‌بی) له وشه‌ی (العلم)، زانیاری شه‌رعیه، واته نه‌و زانیارییه‌ی که به دین داده‌نری، نه‌گه‌رنا شتیکی ئاشکرایه که زانیاری دنیا‌یی (العلم الدنیوی) نه له قورپان و سوننه‌دا کورت هه‌لاتوو، نه به (خوتخوته‌ی شه‌یتانان) یش داده‌نری، به‌لام به ته‌ئکید هه‌ر قسه‌یه‌ک له وه‌حیه‌وه نه‌هات‌بێ و به‌ناوی (ئاین) هه‌و بکری و به به‌شیکی له ئاین دابنری، نه‌وه شتیکی راست نییه‌و (خوتخوته‌ی شه‌یتان) ه.

که‌واته: هه‌رچی به‌ره‌م و لی‌کدانه‌وه‌و شه‌رح و ته‌فسیری زانا و پیشه‌وايانه، هه‌رچه‌نده بایه‌دارو به‌ریز بن، هه‌ر به تیکه‌یشتن (فه‌م) ی نه‌وان ده‌ریاره‌ی دین داده‌نری، ده‌بێ هه‌ر به‌و شیوه‌یه مامه‌له‌ی له‌گه‌دا بکری، نه‌ک وه‌ک ده‌ق (نص) یکی دینی و خودی دین.

سییه‌م: بی‌گومان پیشینه‌ی چاک (السلف الصالح) مان په‌زاو په‌حه‌تی خ‌وایان لی‌بی، به‌گشتی سه‌رمه‌ش‌ق و پیشه‌رومانن، شه‌رع و عه‌قل له‌سه‌رمان پی‌ویست ده‌که‌ن به‌پێی تیکه‌یشتنی نه‌وان له‌گه‌ل کتییی خ‌وای به‌رزو مه‌زن و سوننه‌تی پی‌غه‌مبه‌ری پیشه‌وا ﷺ مان مامه‌له‌ بکه‌ین.

پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموویه‌تی: { خَيْرُ النَّاسِ قَرْنِي ثُمَّ الَّذِينَ يُلُونَهُمْ ثُمَّ الَّذِينَ يُلُونَهُمْ ... }¹ واته: (باشترین خه‌لک نه‌و سه‌ده‌یه‌ن که من له‌نیویاندام، دوا‌یی نه‌وانی دوا‌ی وان، پاشان نه‌وانی دوا‌ی وان ...).

¹ رواه البخاري: (3651) واللفظ له، ومسلم: (2533)، عن عبدالله ابن مسعود رضي الله عنه.

لیرده دا وهك به لگه هیئانه وه له سه ره وهی كه خه لكی سی سه ده كان به گشتیی و به تاییه ت هی سه ده ی یه كه م كه (هاوه لانی به ریزو دلسوزی پیغه مبه ری خوان - خوا لیان رازی بی - تیگه یشتن و پیگه یشتن یان له ئایین و به رنامه ی خوا، له هی دوا ی خو یان چاكترو ته واوتر بووه، به یه سندی ده زانم ئه م رووداوه به نموونه بهینمه وه:

(عَنْ أَسْلَمَ أَبِي عِمْرَانَ التُّجِيبِيِّ قَالَ كُنَّا بِمَدِينَةِ الرُّومِ فَأَخْرَجُوا إِلَيْنَا صَفًّا عَظِيمًا مِنَ الرُّومِ، فَخَرَجَ إِلَيْهِمْ مِنَ الْمُسْلِمِينَ مِثْلُهُمْ أَوْ أَكْثَرُ، وَعَلَى أَهْلِ مِصْرَ، عُقْبَةُ بْنُ عَامِرٍ، وَعَلَى الْجَمَاعَةِ فُضَالَةُ بْنُ عُيَيْدٍ، فَحَمَلَ رَجُلٌ مِنَ الْمُسْلِمِينَ عَلَى صَفِّ الرُّومِ حَتَّى دَخَلَ فِيهِمْ، فَصَاحَ النَّاسُ وَقَالُوا: سُبْحَانَ اللَّهِ يُلْقِي بِيَدَيْهِ إِلَى التَّهْلُكَةِ، فَقَامَ أَبُو أَيُّوبَ الْأَنْصَارِيُّ فَقَالَ: يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّكُمْ لَتَأْوِلُونَ هَذِهِ الْآيَةَ هَذَا التَّأْوِيلُ، وَإِنَّمَا أُنْزِلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ فِينَا مَعْشَرَ الْأَنْصَارِ لَمَّا أَعَزَّ اللَّهُ الْإِسْلَامَ وَكَثُرَ نَاصِرُوهُ، فَقَالَ بَعْضُنَا لِبَعْضٍ سِرًّا دُونَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ: إِنَّ أَمْوَالَنَا قَدْ ضَاعَتْ وَإِنَّ اللَّهَ قَدْ أَعَزَّ الْإِسْلَامَ وَكَثُرَ نَاصِرُوهُ، فَلَوْ أَقْمَنَّا فِي أَمْوَالِنَا فَأَصْلَحْنَا مَا ضَاعَ مِنْهَا، فَأَنْزَلَ اللَّهُ عَلَى نَبِيِّهِ ﷺ يَرُدُّ عَلَيْنَا مَا قُلْنَا: ﴿وَأَنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ...﴾ (١٩٥) فَكَانَتْ التَّهْلُكَةُ الْإِقَامَةُ عَلَى الْأَمْوَالِ وَإِصْلَاحُهَا وَتَرْكُنَا الْغُرُوءَ، فَمَا زَالَ أَبُو أَيُّوبَ شَاخِصًا فِي سَبِيلِ اللَّهِ حَتَّى دُفِنَ بِأَرْضِ الرُّومِ) ^(١) واته: { (أَسْلَمَ أَبِي عِمْرَانَ التُّجِيبِيِّ) ده لی: ئیمه له شاری رومه کان بووین - مه به ستی (قوسته نتینییه) یه كه ده كاته (ئه سته مبول) ی ئیستا، ریزیکی گه وره ی له شکیان بۆمان ده رکرد، له (مسولمانان) یش ریزیکی وهك ئه ویان گه وره تر بۆیان ده رچوو، فرمانده ی خه لكی میسر عوقبه ی كوری عامر بوو، فرمانده ی له شکرمان فوزاله ی كوری عوبید بوو.

¹ رواه الترمذی: 2972، وَقَالَ: حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ، وَقَالَ الْأَلْبَانِيُّ: صَحِيحٌ.

پیاویک له ئیمه‌ خۆی به‌ ریزی رۆمه‌کاندا دا تا چوو نه‌ویان، خه‌لکه‌که‌ هاواریان کردو گوتیان: (سُبْحَانَ اللَّهِ)، به‌ده‌ستی خۆی خۆی فه‌وتاند، ئه‌بو ئه‌ییوبی ئه‌نساریی هه‌لسایه‌وه‌و گوتی: ئه‌ی خه‌لکینه‌! ئیوه‌ ئه‌م ئایه‌ته‌ به‌و شیوه‌یه‌ لیکده‌ده‌نه‌وه‌؟ ئه‌م ئایه‌ته‌ ده‌رباره‌ی ئیمه‌ی ئه‌نسارییه‌کان دابه‌زینرا، دوا‌ی ئه‌وه‌ی خوا‌ی به‌رز و مه‌زن (ئیسلام)‌ی به‌هیز و شکۆدار کردو پشت‌گیرانی زۆربوون، هه‌ندی‌کمان به‌ نه‌ینی و به‌بی ئاگاداری پیغه‌مبه‌ر ﷺ به‌ هه‌ندیکی دیکه‌مانی گوت: مالم‌ان به‌زایه‌چوو، ئه‌وه‌ خواش (ئیسلام)‌ی به‌هیز کردو شوینکه‌وتوانی زۆربوون، با لیره‌ به‌دوا له‌نیو مال‌و مندال‌ه‌کانمان نیشته‌جی بین و گرنگیان پی‌ بده‌ین و ئه‌وه‌ی به‌زایه‌مان داوه‌ قهره‌بووی بکه‌ینه‌وه‌، خواش (جل جلاله‌) ئه‌م ئایه‌ته‌ی له‌ وه‌لامدانه‌وه‌ی ئیمه‌دا دابه‌زانه‌ سه‌ر پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ﷺ: ﴿وَأَنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ...﴾⁽¹⁾ واته‌: (له‌ پی‌یی خوادا بیه‌خشن و خۆتان مه‌فه‌وتین...)، که‌واته‌ خۆ فه‌وتاندن ئه‌وه‌یه‌ خۆ به‌ مال کۆکردنه‌وه‌وه‌ خه‌ریک بکه‌ین و واز له‌ جیهاد به‌یتین.

جا ئه‌بو ئه‌ییوب به‌رده‌وام له‌سه‌ر پی‌ بوو له‌ پیناوی خودا (جل جلاله‌)، تا له‌ خاکی رۆمه‌کان به‌ خاک سپێردرا.

هه‌روه‌ها خوا‌ی به‌رز و مه‌زن ده‌فه‌رموی: ﴿وَالسَّابِقُونَ الْأَوَّلُونَ مِنَ الْمُحَجِّرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَنٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾⁽²⁾ واته‌:

¹ البقرة: 195² التوبة: 100

(پیشکەوتوو ەيە کە مەکان لە کۆچکەرانی و پشتیوانان و ئەوانەي کە باش بەدوایان کەوتن، خوا لایان رازی بوو و ئەوانیش لە خوا رازی بوون، خوا چەندان باخ و بیستانی بۆ ئامادە کردوون کە رووبارگەلیک بە ژیریاندا دەپۆن، بە نەمریی و تا ھەتا ھە تێباندا دەمێننەو، ھەر ئەو ھەش بردنەو ھەي کە وەرە ھە).

حیکمەتی ئەو جەختکردنەش لەسەر بەرە وەرگرتنی مسوولانان لە پێشینە ی
 چاکیان، ئەوەیە کە ئەوان (رەحمەتی خویان لێبێ)، بەگشتی بەهۆی زیاتر
 نزیکیان لە چاخ و سەردەمی زۆڕینی نێسلامەتییه، کە رۆژگاری پێغەمبەری
 خوا ﷺ، تێگەشتنیان بۆ قورئان و سوننەت راسترو ئاشنایان بە پێغەمبەری
 خوا ﷺ زیاترو ئیمانیان قوولترو عبادەتیان چاکترو تەقوا و تەزکیەیان پەترو بۆ
 خوا یە کلابونە وە و ساغیان زیاترو فیداکارییان لەرپی خوا باشتر، هەروەها
 پابەندیان بە شەریعەتە و زیاترو لە بیدعەت و داھێنان دوورتر بوون، وە ک
 عەبدوللای کۆری مەسعود - خوا لێی رازی بێ - لەوبارە وە و لە وەسفی
 (ھاوەلان)ی بەرپێزو دڵسۆزی پێغەمبەری خوا - خوا لێیان رازیبێ -، گوتوویەتی:
 (مَنْ كَانَ مِنْكُمْ مُتَأَسِّيًّا فَلْيَتَأَسَّ بِأَصْحَابِ مُحَمَّدٍ ﷺ، فَإِنَّهُمْ أَبْرَ هَذِهِ الْأُمَّةِ قُلُوبًا
 وَأَعْمَقَهَا عِلْمًا وَأَقْلَهَا تَكْلَفًا وَأَقْوَمَهَا هَدْيًا وَأَحْسَنَهَا حَالًا، قَوْمٌ اخْتَارَهُمُ اللَّهُ تَعَالَى

لِصُحْبَةِ نَبِيِّهِ ﷺ وَإِقَامَةِ دِينِهِ، فَأَعْرِفُوا لَهُمْ فَضْلَهُمْ وَأَتَّبِعُوهُمْ فِي آثَارِهِمْ، فَإِنَّهُمْ كَانُوا عَلَى الْهُدَى الْمُسْتَقِيمِ⁽¹⁾ واته: {ئەوێ له ئێوه دەیه‌وێ کە سێک بکاته سەر مه‌شقی خۆی، با هاوه‌لانی موچه‌مه‌د ﷺ بکاته سەر مه‌شقی خۆی، چونکه ئەوان له هه‌موو خه‌لکی ئەم ئۆمه‌ته‌ دلیان چاکتره‌و له هه‌موویان زانیاریان قوولتره‌و له هه‌موویان ته‌که‌للوف و خۆ ئەزه‌تدانیان که‌متره‌، له هه‌موویان رێبازیان راستتره‌و حالیان له هه‌موویان باشتره‌، کۆمه‌لیکن خوا هه‌لیبژاردن بۆ هاوه‌لیتی پیغه‌مه‌ره‌که‌ی و راگرتنی دینه‌که‌ی، چاکه‌یان پێ بزانن و به‌دوای شوێنه‌واریان بکه‌ون، چونکه ئەوانه له‌سه‌ر رێبازی راست بوون}.

به‌لام پێویسته وریاش بین و وا نه‌زانین که تیگه‌یشتن و به‌ره‌م و که‌له‌پووری زانیانی پێشینی چاکمان، جێگره‌وه (بدیل)ی تیفکرین و تیگه‌یشتن و کۆشش (جته‌اد)ی خۆمانه‌، چونکه ئەوان بۆ مه‌سه‌له‌ و پیشه‌ات و پووداوه‌کانی رۆژگاری خۆیان، کۆشش (جته‌اد)یان له‌ قورئان و سوننه‌تدا کردووه‌، ئیمه‌ش پێویسته بۆ هی رۆژگاری خۆمان بیرکی تازه‌ بکه‌ینه‌وه‌ و کۆشش (جته‌اد)ی تایبه‌تی خۆمان بکه‌ین، له‌ چوارچێوه‌ی ده‌قه‌کانی قورئان و فهرمووده‌دا و به‌ سوود وه‌رگرتن و تیگه‌یشتنی پێشینانمان، به‌لگه‌شمان بۆ ئەم قسه‌یه‌مان ئەوه‌یه‌ که خوای به‌رزو مه‌زن فهرموویه‌تی: ﴿...وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَنْفَكُّوْنَ﴾ النحل، واته: (... وه‌ زیکرمان بۆ تۆ ناردووه‌ته‌ خواری تا ئەوه‌ی بۆیان دابه‌ژێنراوه‌ بۆیانی روون بکه‌یه‌وه‌، وه‌ بۆ ئەوه‌ی بۆخۆشیان بیربکه‌نه‌وه‌.

¹ جامع بیان العلم وفضله، ج: (2)، ص: (134).

په حمه تی خواش له عومه ری کورپی عه بدولعه زیز، خه لیفه ی راشیدی ئیسلام بئ، که له وباره یه وه گوتوویه تی: (تَجِدُ لِلنَّاسِ مِنَ الْأَقْصِيَةِ بَقْدَرٍ مَا تَجِدُ لَهُمْ مِنَ الْقَضَايَا)، واته: (خه لک بریارو یاسای تازه یان بۆ په یدا ده بی، به ئەندازه ی ئه وه ی که کیشه ی تازه یان بۆ په یدا ده بی).

چواره م: له نیو پیشینه ی چاکیشماندا خه لکی سئ وه چه کان (الأجیال) له هه موو چاکتر و متمانه پیکراوترن:

چونکه پیغه مبه ری خوا ﷺ ته زکیه ی کردوون و شاهیدی بۆ داو، فه رموویه تی: {خَيْرُ النَّاسِ قُرْنِي ثُمَّ الَّذِينَ يُلُونَهُمْ ثُمَّ الَّذِينَ يُلُونَهُمْ...} (1) دیاره ئه و سئ وه چه و سه ده یه ش بریتین له: هاره لان و شوینکه وتوانیان و شوینکه وتوانی شوینکه وتوانیان (الأصحاب و تابعوهم و تابعو تابعيهم)، جا ئەمانیش له رووی زه مانه وه، له سه رده می پیغه مبه ری خوا ﷺ هه تا سالی (210) ی کۆچی، یان ئەوپه ره که ی (230) ی کۆچی ده خایه نی، چونکه وه چه یه ک (جیلێک) به (70) سال دانراوه، (70 = 3 × 210).

حیکمه تی ئه و فه رمووده یه ی پیغه مبه ری خواش ﷺ که ده فه رموی: خه لکی (مسولمان) ی ئه و سئ سه ده یه چاکترینی خه لکی (مسولمان) ن، ئه وه یه که رسولمانان به درێژایی میژوو، زاناو پیشه وایانی ئه و سئ وه چه هه لبارده یه بکه نه سه رمه شقی خویان و سه نگی مه حه کی دینداری و رسولمانه تییان، هه م له رووی تیگه یشتن و هه م کرده وه شه وه، چونکه مادام پیغه مبه ری خوا ﷺ شاهیدی چاکتربوون (خیره تی) بۆ (مسولمانان) ی ئه و سئ سه ده یه داوه، دیاره هه م زانیاری و تیگه یشتنیان، هه م پابه ندیی و کرده وه شیان به گشتی له هی

¹ رواه البخاري: (3651) واللفظ له، ومسلم: (2533)، عن عبدالله ابن مسعود رضي الله عنه.

سه‌رجه‌م (مسوڵمانان)ی سه‌ده‌و وه‌چه‌کانی دیکه چاک‌تره، بۆیه په‌یڤه‌ویی لیک‌ردنیان پێویسته .

به‌لام لیڤه‌دا پێویسته هه‌وت راستیمان له‌به‌رچاو بن:

1/ پێشینی چاک ته‌نیا ئه‌وانه‌ن که چاک بوون، نه‌ک هه‌موو ئه‌وانه‌ی له‌و میژوه‌دا ژیاون:

واته ئه‌وانه‌ی که له‌و ماوه زه‌مه‌نییه‌دا ژیاون، هه‌موویان به‌ پێشینی چاک له‌ قه‌له‌م نادرین، سه‌له‌فی سالح هه‌ر ئه‌وانه‌ن که چاک بوون، ئه‌وانه‌ی خراپ بوون، یان گریمان باشیش بووب، به‌لام هه‌له‌و ناشه‌رعییان هه‌بووب، ئه‌وه له‌ هه‌له‌و ناشه‌رعییه‌کانیاندا بۆ ئێمه سه‌رمه‌شق نین تا‌کو ئێمه بیانکه‌ینه سه‌رمه‌شقو پێشپه‌وی خۆمان.

2/ شوینکه‌وتنی پێشینی چاک، ئێمه بۆ نیاز ناکات له‌ به‌کاره‌ینانی عه‌قلی خۆمان، به‌لکو عه‌قلی خۆ به‌کارنه‌هێنان لادانه له‌ رێبازی سه‌له‌فی سالح:

له‌ راستیدا ئه‌وه یه‌کیکه له‌ به‌لگه‌نه‌ویسته‌کان، چونکه ئه‌وه‌نده‌ی سه‌له‌فی سالح عه‌قلی خۆیان به‌کاره‌یناوه، خه‌لکی دیکه هێنده عه‌قلی خۆیان به‌کارنه‌هێناوه! بێگومان ئه‌گه‌ر چاک عه‌قلی خۆت به‌کارنه‌هینی، (دین)ت بۆ تێکه‌ڵ ناکرێ له‌گه‌ل (ژین)داو ته‌فاعولت له‌گه‌ڵ دین بۆ ناکرێ، له‌ راستیشدا (جمود)و وشکی و پابه‌ندی به‌ ده‌قه‌کانه‌وه، به‌بێ ئی تێگه‌یشتن و هه‌له‌هێنجانی یاساکان لێان، پێچه‌وانه‌ی رێبازو رێشوتینی (پێشینی چاک)مانه .

3/ شوینکه‌وتنی پیشینی چاک، واته: شوینکه‌وتنی به‌رنامه‌و ریبازی

فیکرییان، نه‌ک ته‌نیا ده‌مارگیربوون بۆ قسه‌و بیرپایه‌کانیان:

به‌دوای پیشینی چاک که‌وتن، واته: شوینکه‌وتنی نه‌و به‌رنامه‌و ریبازه‌ی که نه‌وان له‌سه‌ری بوون، نه‌ک قسه‌و فه‌تواکانی نه‌وان له‌خۆت بکه‌ی به‌دین، چونکه نه‌وان فه‌توایه‌کیان داوه بۆ کاتی‌ک و بۆ شوینک جیا له‌وه‌ی ئیستای تو، چونکه زانایان گوتووایانه: (لَا يُنْكَرُ تَغْيِيرُ الْأَحْكَامِ بِتَغْيِيرِ الْأَزْمَانِ)، واته: (نکوولی ناکرئ له‌گۆرپینی حوکه‌مان، له‌نه‌جامی گۆرانی کات و شوینکه‌کاندا). زانایان هه‌موو له‌سه‌ر نه‌وه یه‌که‌ه‌نگن که: (الْفَتْوَى تَتَغَيَّرُ شَخْصًا وَزَمَانًا وَمَكَانًا وَعُرْفًا وَحَالًا). واته: (فه‌توا ده‌گۆرئ له‌که‌سی‌که‌وه بۆ که‌سی‌کی دی، له‌کاتی‌که‌وه بۆ کاتی‌کی دی، له‌شوینکه‌وه بۆ شوینکی دی، له‌عورفی‌که‌وه بۆ عورفی‌کی دی)، نه‌وه یه‌کی‌که له‌شته ئاشکراکان که شه‌رعانه‌کان ده‌یرانن که‌واته: ناکرئ هه‌ر قسه‌یه‌ک که (پیشینی چاک) مان گوتووایانه، له‌خۆمانی بکه‌ینه دین.

4/ شوینکه‌وتنی سه‌له‌فی سالح، خالی هاوبه‌شی نیوان (مسولمانان)ه،

هیچ که‌س بۆی نییه‌ تاپۆو قۆرخی بکات له‌سه‌ر خۆی:

دیاره پیش هه‌موو که‌س، پیشینی چاک پیغه‌مبه‌ری خوايه ﷺ، دوایی (هاوه‌لان)ن په‌زای خویان له‌سه‌ری، ئینجا زانایان و پیشه‌وایانی دیکه‌مانن، که دوای پیغه‌مبه‌ر ﷺ و هاوه‌لان که‌وتوون، ئاشکراشه که نه‌مه خالی هاوبه‌شی نیوان هه‌موو (مسولمانان)ه، هه‌موو مسولمانیک ده‌بی به‌دوای نه‌و ریبازه بکه‌وئ و به‌و رپییه‌دا برۆا که پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ و هاوه‌لان و نه‌وانه‌ی که شوین

پێی ئه‌وانیان هه‌لگرتوه‌و پێیدا رۆیشتوون، هه‌روه‌ها ئه‌وه نه‌ له‌سه‌ر كه‌س تاپۆكراوه‌و نه‌ كه‌س ده‌توانی قۆرخى بكات، به‌هۆى ناوله‌خۆنانه‌وه‌.

5/ ناو و نازناوى بى‌ ناوه‌رۆك، وه‌ك: سه‌له‌فى، سو‌فى، موجه‌يد، شىخ، مه‌لا، زانا، ئیسلامی... ئه‌وانه‌ هه‌يچ له‌ حه‌قیقه‌ت و واقیعی هه‌يچ كه‌سیك ناگۆرن:

سه‌رنج بده‌: ئه‌گه‌ر پاكه‌تێك خۆی له‌سه‌رى بنووسى هه‌نگوین، ئایا نێوه‌رۆكه‌كه‌ی ده‌گۆرێ؟ بى‌گومان هه‌ر سو‌یره! هه‌روه‌ها مۆقیكى فاسق ناوی لێبنی سالح، به‌وه‌نده‌ سالح نابێ، له‌ راستیدا ناو هه‌يچ له‌ نێوه‌رۆك ناگۆرێ، ئایا كابرایه‌كى سو‌فى كه‌ پێی له‌ خه‌ته، هه‌ر به‌وه‌نده‌ ناوی له‌خۆ ناوه‌ (سو‌فى)، ساف ده‌بێته‌وه‌؟ نه‌خێر. كه‌سیك كه‌ له‌ پێی خوادا تیناكۆشی، پێی بگوتری موجه‌يد، ده‌بێته‌ موجه‌يد؟ نه‌خێر، كه‌سیك كه‌ نه‌زان بێ و ناوی (زانا) بێ، یاخود به‌رگی زانایه‌تى له‌ به‌ر بكات، ده‌بێته‌ زانا؟ نه‌خێر، له‌ به‌ر ئه‌وه‌ ته‌عه‌سسوب و ده‌مارگیرى بۆ ناو، به‌راستى شتیكى نا مه‌نتیقی و ناشه‌رعییه‌.

6/ ته‌نیا قورئان و سوننه‌ت ئیجماع پابه‌ندكه‌ر (مُلْزِمٌ بۆ دیندارى، نه‌ك هه‌يچ ناو و نیشان و قسه‌ و باسیكى دیکه‌:

ئه‌وه‌ش زۆر گرنگه‌: پێشینی چاك (سه‌له‌فى سالح) بۆچی چاك؟ چونكه‌ باش شوێن قورئان و سوننه‌ت كه‌وتوون.

به‌لێ، له‌ به‌ارى عه‌قیده و عیباده‌تدا كه‌ له‌ (چه‌سپاوه‌كانن)، ئه‌وه‌ی گوتووین، به‌گشتی پێوه‌ی پابه‌ندین، چونكه‌ قورئان و سوننه‌ت له‌و به‌راره‌دا نوخته‌یان خستۆته‌ سه‌ر پیت، به‌لام له‌و به‌راره‌دا كه‌ له‌ گۆراوه‌كان (متغیرات)ن، ده‌بێ سه‌رله‌نوێ خۆیندنه‌وه‌مان بۆیان هه‌بێ.

7/ ئیمه ریزمان بۆ هه‌موو (مسولمان) ێک هه‌یه، هه‌یج کهس له‌به‌ر ناو و

نیشان نابو‌غزینن، هه‌رچه‌نده تیی‌بنیشمان له‌سه‌ری هه‌بی:

له‌پاستیدا وه‌ک زانایان ده‌لین: (العِبْرَةُ بِالْمُحْتَوِيَّاتِ وَالْمَضَامِينِ وَلَيْسَتْ بِالْأَسْمَاءِ وَالْعَنَاقِينِ)، واته: (جیی په‌ندو سه‌رنج کاکل و نیوه‌رۆکه‌کان، نه‌ک ناو و ناوونیشانه‌کان)، بۆیه هه‌ولده‌ده‌ین هه‌رکه‌سه به‌یی هه‌لۆیسته‌کانی هه‌له‌سه‌نگینن.

پینچه‌م: مه‌به‌ست له‌و قسه‌یه‌مان: (ته‌نها ئیسلام به‌ به‌رنامه‌ دین‌ی پاست و ته‌واو زانیی ژيانی ئینسان به‌ تا‌ک و کومه‌ل و کومه‌لگا و ده‌وله‌ته‌وه)، ئه‌وه‌یه که ئیسلام تاکه به‌رنامه‌ و ئایینی له‌لایه‌ن خواوه‌ دیاریکراو و بۆ ئینسان به‌ شایسته‌ و په‌وا دانراوه‌، هه‌رکه‌سیک خۆی به‌ مسولمان بزانی، بۆی نیه جگه له ئیسلام هه‌یج دین و به‌رنامه‌ به‌کی دیکه بکاته په‌یره‌و و ریبازی ژیان و گوزه‌رانی خۆی، له هه‌موو بو‌ار و لایه‌نه‌کانی تاکیی و خیزانی و کومه‌لایه‌تی و سیاسیدا:

مه‌به‌ست له‌و قسه‌یه ئه‌وه‌یه که ئیسلام تاکه به‌رنامه‌ی تیرو ته‌واوی ژيانه، جگه له ئیسلام، هه‌یج به‌رنامه‌ و ریبازیکی دی بۆ ئه‌وه ناشی بکریته به‌رنامه‌ی ژيانی تا‌ک و کومه‌ل، چونکه خۆی به‌رزو مه‌زن فهرموویه‌تی: ﴿وَرَضِيتُ لَكُمْ الْإِسْلَامَ دِينًا...﴾⁽¹⁾ واته: (ئیسلام به‌ به‌رنامه‌ بۆ په‌سندکردون ...)، هه‌روه‌ها فهرموویه‌تی: ﴿وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ

مِنْ الْخَسِرِينَ ﴿١﴾ واته: (هه‌رکه‌سیک جگه له ئیسلام به‌رنامه‌یه‌کی دیکه بخوازی، ئەوه لێ وەرناگیرئو له دوا‌پوژیشدا له زیانبارانه).

دیاره مه‌به‌ستیش له (دین)، به‌رنامه و رێبازی ژیان و گوزهرانه، جا چ له‌لایه‌ن خواوه‌هاتبی، چ زاده‌ی بیروهووشی مرو‌ف بی، له‌قورئاندا وشه‌ی (دین) به‌و چه‌مک و واتایه‌ی که‌ گوتم، به‌کاره‌ینراوه، ئەوه‌ی له‌لای زۆریه‌ی خه‌لکی باوه‌ که‌ پێیانوايه وشه‌ی (دین) ته‌نها به‌ ئایینی خوا ده‌گوتی، هه‌له‌یه، به‌لکو وشه‌ی (دین) هه‌م له‌ ئەسلی زمانی عه‌ره‌بی و هه‌م له‌ به‌کاره‌ینانی قورئانیشدا، به‌ مانای به‌رنامه و رێبازی ژیان دی به‌گشتی.

که‌واته: وه‌ك چۆن ئیسلام ئایین (دین)ه، {لیبرالیزم، سیکۆلاریزم، مارکسیزم، سۆشیالیزم}یش، به‌ هه‌مان شیوه (ئایین)ن، نه‌وه‌نده هه‌یه وه‌ك گوتمان- ئیسلام ئایینی هه‌قه، ئەو به‌رنامه و رێبازانه‌ی دیکه‌ش ئایینی به‌تال و نا‌هه‌قن، وه‌ك خ‌وای بالاده‌ست فەرموویه‌تی: ﴿هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا﴾ (٢) واته: {خوا - ئەو زاته‌یه که‌ پێغه‌مبه‌ری خ‌وی ناردوو به‌ رێروونی و (ئایین)یکی راسته‌وه، تا‌کو به‌سه‌ر هه‌موو ئایین و به‌رنامه‌کانی دیکه‌دا سه‌ری بخات، خ‌وايش به‌سه‌ که‌ شاهید بی له‌سه‌ر ئەوه}.

هه‌ربۆیه‌ش هه‌ر جارێک خ‌وای کاربه‌جی وشه‌ی (دین)ی بو به‌رنامه‌ی رێک و راست و بی وینه‌ی خ‌وی که‌ (ئیسلام)ه، به‌کاره‌ینابێ، بۆئه‌وه‌ی جیای بکاته‌وه له به‌رنامه (دین)ه‌کانی دیکه، وه‌سفیک یان نیشانه‌یه‌کی خستوو‌ته‌ سه‌ر که‌ بزانی

¹ آل عمران: 85

² الفتح: 28

مه بهست له (دین) له و شوینه دا، (ئیسلام) ه، نه که بهرنامه و ریبازه کان دیکه، بۆ وینه:

که واته: ئه وهی ئیستا سیکۆلاریسته کان کردوو یانه ته بنیشته خوشه ی سهر زاریان، که گوايه له ئیسلامدا دین و ده ولت له یه ک جیاوازن، سیاست و عیبادت نابیی تیکه ل بکری ن!! به لئ پوون ده بیته وه که ئه و جۆره قسانه پووج و بی بناغه ن، هیچ پالپشت و پاساویکی (شه رعیه ی و عه قلی) یان نییه، له سۆنگه ی ئه وه وه که ئیسلام بهرنامه و ریبازی په سندرکراوی خوا ی زانا و توانایه، بۆ زیان و گوزهرانی ئینسان، به تاک و کۆمه ل و رۆح و جهسته و سیاست و عیبادت و تاعه ت و که سابه ت و مزگه وت و بازار و دوانگه و فهرمانگه وه، گشتکهر بۆ هه موو بواره کان ی ژیان و لایه نه کان ی ئاده میزاد.

دیشان مادام زانیمان که سه رجه م بهرنامه و ریبازه کان دیکه ی مۆفکدری وه ک: (سۆشیالیزم، کاپیتالیزم، لیبرالیزم، سیکۆلاریزم) هه رکامیان به ئایین (دین) داده نرئ، (به لām دیاره (ئایین) یکی پووج و به تال)، که واته: وه ک چۆن بابایه کی مسو لمان کاتی ک له (ئیسلامه تی) یه وه ده گوزانیته وه بۆ نیو (ئایین) یکی دیکه ی، وه ک: جووایه تی (الیهودیة) و دیانایه تی (النصرانية)، ئه وکاته ناوی مسو لمان (مسلم) ی لئ ده سرتته وه، به جووله که (یهودی) و گاور (نصرانی) ناوده برئ، به هه مان شیوه و بگه جاکتریش، هه رکاتی ک بابایه کی مسو لمان به تیگه یشتنه وه چوه نیو جوغزی ئایین و ریبازیکی دیکه ی وه ک: (کۆمۆنیزم، لیبرالیزم، سیکۆلاریزم) ییه وه، ئه وه پیویسته د لّیا و مسۆگه ربی که به هیچ جوړیک فری به سه ر ئیسلامه تییه وه نه ماوه و چه نده هه ردووک ناوی (مسو لمان و جووله که) دژو پیچه وانه ی یه کدین و شتیکی سهیره که بگوترئ: فلان که س (مسو لمانیکی جووله که) یه، یان (مسو لمانیکی گاور و دیان) ه، هینده و بگه زیاتریش سهیره که

بگوتری: فلان كهس (مسولمانیكى كۆمونیست)ه، یان (مسولمانیكى لیبرالیست)ه، یان (مسولمانیكى سیکۆلاریست)ه ... هتد، چونكه بابای جووله‌كه و دیان، هه‌ر چۆن بێ برۆایان به به‌شێك له كۆتیه‌كانی خوا هه‌یه‌و به شتیكه‌وه پابه‌ندن كه له‌لایه‌ن خواوه‌هاتووه، به‌لام ده‌ستکاریی كراوه، به‌لام بابای كۆمونیست و لیبرالیست و سیکۆلاریست و چی و چی، ئه‌گه‌ر ناو و نێوه‌پۆکیان یه‌ك بێ و به‌پاستی ئه‌و رێباز و به‌رنامه‌یان قبول كرده‌ی، نابێ هیچ حیسابیك بۆ خواى به‌رز و مه‌زن و پیغه‌مبه‌ر ﷺ و ئایین و به‌رنامه‌كه‌یان بكات، ئه‌گه‌ر نا دیاره له‌گه‌ڵ ناوه‌ تازه‌كه‌ی و به‌رنامه‌ و رێبازه نوێیه‌كه‌یدا درۆ ده‌كات!!

شایانی باسیشه‌ كه مه‌سه‌له‌ی له‌یه‌ك جیایی دین و ده‌وله‌ت، یان له‌یه‌ك جیاكردنه‌وه‌ی سیاسه‌ت و عیباده‌ت، هیچ په‌یوه‌ندییه‌كى به‌ ئیسلام و رسولمانانه‌وه نییه‌ و هه‌ك گه‌لێك ده‌رد و نه‌خۆشیی و كێشه‌ و گرفتێ دیکه، له‌ جیهانی پۆژئاوا دا سه‌ری هه‌لداوه‌ و به‌ره‌مه‌ی شه‌پۆ هه‌رای نیوان ئه‌فسانه‌كانی به‌ناو ئایینی كلێسا و په‌وتی زانستی و بوورانه‌وه‌ی عه‌قل له‌ لایه‌ك، كێشه‌كێشی نیوان قه‌شه‌ و پاپا و پادشا و ئیمپراتۆره‌كان، به‌رامبه‌ر جه‌ماوه‌رو جوتیارو كرێكارو په‌شو پرووت و چه‌وساوه‌كان له‌ لایه‌كى دیکه‌وه بوو.⁽¹⁾

1 بۆ زانیاری زیاتر له‌ باره‌یه‌وه، كۆتیبی (ته‌وژمی ئیسلامی و عه‌لمانی و خاله‌ هاوبه‌ش و جیاوازه‌كانیان و نامیلکه‌ی (سیاسه‌تی ئیسلامی و چه‌ند روونکردنه‌وه‌یه‌ك) بخوێنه‌وه

بڼه‌مای دووهم

فیږکردن و پهرودده‌کردنی نه‌ندامان

له‌سهر بڼاغده‌ی: تیگه‌یشتنی ته‌واوو

نیمان و عه‌قیده‌ی راست، خواپه‌رستی ساغ،

ناکاری په‌سند، سوودوهرگرتن له‌زانستو

نه‌زموونی پېشکه‌وتووی به‌شهر نه‌بواره‌جیاکاندا

www.AliBapir.net
F/AliBapir
youtube/AliBapir1
F/MediaAmeerOffice

بنه‌مای دووهم

(فی‌رکردن و په‌روه‌رده‌و ته‌زکیه‌کردن) ی سه‌رجه‌م نه‌ندامان، به وردو درشت و خوارو سه‌ره‌وه، له‌سه‌ر بناغه‌ی: تیگه‌یشتنی قوول و گشتگیر بۆ ئیسلام و ئیمان و عه‌قیده‌ی راست (العقیده‌ الص‌حیحة) و دامه‌زراوو، خواپه‌رستی‌ی ساغ و پاکو، په‌وشت و ئاکاری به‌رزو په‌سند، وه به‌هره وه‌رگرتن و سوودمه‌ند بوون له‌و زانست و نه‌زمورنه پیشکه‌وتوو و جو‌راو جو‌ره‌ی که به‌شه‌ر له‌ بواره جیا جیا‌کانی ژیان و گوزهرانی‌دا وه‌ده‌ستی هی‌ناوه‌و کومه‌لگای مرقابه‌تی پی به‌ره‌و‌پیش چوو، چونکه:

1- خ‌وای به‌رزو مه‌زن فه‌رموویه‌تی: ﴿هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٢﴾﴾ الجمعة، واته: (خ‌وا ئه‌و زاته‌یه که له‌ نه‌شاره‌زابه‌کان په‌وانه‌کراویکی له‌نیو خ‌ویاندا ناردوو، ئایه‌ته‌کانی خ‌وایان به‌سه‌ردا ده‌خ‌وینیته‌وه، وه ته‌زکیه‌یان ده‌کات، وه کتیب و حیکمه‌ت‌یان فی‌رده‌کات، هه‌رچه‌ند به‌ته‌ئکید پیشتر له‌ گوم‌پاییه‌کی پوون دابوون).

2- وه فه‌رموویه‌تی: ﴿وَالَّذِينَ أَحْبَبُوا الْطُّغُوتَ أَنْ يَعْبُدُوهَا وَأَنَابُوا إِلَى اللَّهِ لَهُمُ الْبُشْرَىٰ فَبَشِّرْ عِبَادِ ﴿٧﴾ الَّذِينَ يَسْمَعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَاهُمُ اللَّهُ وَأُولَٰئِكَ هُمْ أُولُوا الْأَلْبَابِ ﴿١٨﴾﴾ الزمر، واته: (ده‌جا موژده بده به‌ به‌نده‌کانم، ئه‌وانه‌ی که گوئی بۆ هه‌موو قسه‌یه‌ک ده‌گرن پاشان شوین باشترین ده‌که‌ون، ئا ئه‌وانه که سانیکن خ‌وا رینمایی کردوون، وه ئا ئه‌وانه خ‌اوه‌ن عه‌قلان).

روونکردنه‌وه:

یه‌که‌م: هه‌ر ریک‌خراو و کۆمه‌لیکی ئیسلامی، ئامانجی دروستبوونی ئەوه‌یه‌ که هۆکاری خواپه‌رسی‌تی و گۆرانکاری و پاکسازی و چاکسازی بێ له کۆمه‌لگا و ده‌ورو به‌ریدا:

ریک‌خراوی ئیسلامی، ئامانجه‌که‌ی و حکمه‌تی دروستبوونه‌که‌ی ئەوه‌یه‌ که هه‌لسی به گۆرانکاری له کۆمه‌لگای خۆیدا، گۆرانکارییه‌که‌ش بریتی ده‌بێ له پاکسازی تیداکردن و چاکسازی تیداکردنی، پاکی بکاته‌وه له‌وه‌ی که خای به‌رزو مه‌زن پێی ناخۆشه، بپازینیته‌وه به‌وه‌ی که خای به‌رزو مه‌زن پێی خۆشه، له هه‌موو بواره‌کاندا: له بواری فیکرو عه‌قیده، له بواری عیبادهت، له بواری هه‌لسوکه‌وتی شه‌خسی، خێزانی، کۆمه‌لایه‌تی و سیاسیدا، له پووی ژیا‌نی مه‌عنه‌ویی و ژیا‌نی ماددییه‌وه.

ئینجا راستییه‌کی نکوولی لێه‌کراوه، که خۆ گۆڕین بناغه‌ی واقع گۆڕینه (تَغْيِيرُ النَّفْسِ أَسَاسُ تَغْيِيرِ الْوَاقِعِ). که‌سیک خۆی شتی‌ک شک نه‌با، پێی نابه‌خشی، وه‌ک عه‌ره‌ب ده‌لێن: (فَاقْدُ الشَّيْءِ لَا يُعْطِيهِ)، واته: (که‌سیک شتی‌کی نه‌بێ، ناتوانی بیدا به‌ غه‌یری خۆی)، بۆیه دووه‌مین (بنه‌مای شه‌رعی)ی فیکرو سیاسه‌تی (کۆمه‌لی ئیسلامی) مان به‌ په‌روه‌رده‌کردن و پێگه‌یاندنی تاکه‌کانی داناوه.

دیاره ئه‌و تیگه‌یاندن و پێگه‌یاندنه‌ش ده‌بێ گشتگیر بێ، بۆ سه‌رئ و بۆ خوارئ، چونکه ته‌نیا و ته‌نیا که‌سانیک تیگه‌یشتوو و پێگه‌یشتوو خه‌لکیان بۆ تیده‌گه‌یه‌نرئ و پیده‌گه‌یه‌نرئ، تیگه‌یاندن به‌ تیگه‌یشتوو ده‌کرئ و پێگه‌یاندنیش

به پیگه‌یشتوان، پاستکردنه‌وه به پاستان ده‌کرئ، پاکسازی به پاکان، چاکسازی به چاکان... هتد، ئەوانه شتی پوون و ئاشکران، ئینجا هه‌موو ئەوه‌ی که گوتمان و زۆر زیاتریش، له‌م رسته قورئانییه‌دا کۆبووه‌ته‌وه که خوای به‌رزو مه‌زن ده‌فه‌رموئ: ﴿... إِنَّ اللَّهَ لَا يَغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنفُسِهِمْ ۚ﴾⁽¹⁾ واته: (... بیگومان خوا حالی هیچ کومه‌لێک ناگۆڕی تا‌کو خۆیان نه‌گۆڕن ...)، به‌ئێ، هه‌میشه‌ گۆڕینی حال و واقع له‌ گۆڕینی خوده‌وه ده‌ستپێده‌کات.

دووهم: هه‌میشه‌ که‌مینه‌یه‌ک ده‌بنه‌ مایه‌ی گۆرانکاری و وەرچه‌رخان له‌ ژيانی میله‌تان، زۆربه‌ و جه‌ماوهر مه‌گهر به‌ ده‌گمه‌ن، ئەگه‌رنا هه‌ر شوینکه‌وتوو (تابع‌ی) ئەو که‌مینه‌یه‌ن که‌ بۆیان ده‌بنه‌ پێشه‌نگ:

ئەوه‌ی که‌ گوتمان، پاستییه‌کی دره‌وشاو‌یه‌ له‌ میژووی گه‌لانی دنیا‌دا. ته‌ماشای میژووی هه‌موو مرو‌فایه‌تی بکه‌ن، هه‌میشه‌ که‌مینه‌یه‌ک ده‌ستده‌که‌ن به‌ گۆرانکاری له‌ ژيانی کۆمه‌لگادا، جا‌ ئەو که‌مینه‌یه‌ چ ئەه‌لی هه‌ق بن، چ ئەه‌لی ناهه‌ق، فه‌رق نا‌کا، به‌س ئەوه‌ی گرنگه‌ ئەوه‌یه‌ دروستکردنی گۆرانکاری و وەرچه‌رخان له‌ که‌مینه‌وه‌ ده‌ستپێده‌کات، ئەوه‌ نییه‌ خه‌لک له‌ خۆرا هه‌مووی چاک بێ، یا‌ن خه‌لک له‌ خۆرا هه‌مووی خراپ بێ! به‌لکو که‌مینه‌یه‌ک چاک ده‌بن و خه‌لکی دیکه‌ش چاک ده‌که‌ن و ده‌یگۆڕن، یا‌ن که‌مینه‌یه‌ک خراپ ده‌بن و خه‌لکی ده‌ورو به‌ریشیان خراپ ده‌که‌ن و ده‌یانگۆڕن، ئەم دوو ئایه‌ته‌ به‌پێژه زۆر به‌ جوانی ئەو پاستییه‌ ده‌گه‌یه‌نن، خوای به‌رزو مه‌زن ده‌فه‌رموئ: ﴿وَقِيلَ لِلنَّاسِ هَلْ أَنْتُمْ

﴿٣٩﴾ لَعَلَّآ نَبْعُ السَّحَرَةِ إِن كَانُوا هُمُ الْغَالِبِينَ ﴿٤٠﴾⁽¹⁾ له به سه رهاتی موسا (علیه السلام) له گه ل فیرعه ون، ده فهرموئ: (به خه لك - واته به جه ماوهر - گو ترا: ئایا ئیوه كۆبوونه ته وه بۆئه وهی به دواى جادووگه ره كان بكه وین نه گه ر ئه وان زال بن؟).

ئه وه لۆژیکى خه لكى سادهیه، هه می شه نه ماشا ده كات كئ له سه ره وهیه، ره گه لی ده كه وئ، به زۆرى وایه، مه نئىقى خه لك و جه ماوهر به گشتیه بریتیه له كه وتنه ژیر كاریگه ریه و ركئفى زالبووان، به لام بیگومان میله ت پاش هۆشیار بوونه وه به ئه ندازه ی گۆرانكاریی به سه ردا هاتنیان، هه لۆیستیشیان ده گۆرئ، دواى ئه وهی هه ق ده ناسئ و به روهرده ده بی و تیده گاه و پیده گاه، به ته ئكید ئه وكاته له گه ل ئه وه قه دا ده بی كه له عه قل و دلیدا جیگیر بووه.

ئه م راستیه شم بۆیه خسته روو، تاكو هه موو لایه ك دلنیا بین، كه گۆرانكاری كردن له نئو كۆمه لگادا، هه رده بی به كۆمه لیكى دانسقه ی پێشه نگ ده ستپێبكات، حكه مه تی هه بوونی كۆمه ل و جموجۆله ئیسلامیه كانى ئه م سه رده مه ش، هه ر ئه وهیه.

كۆمه لی ئیسلامی ده بی بزانی كه ئه ركى سه رشانی بریتیه له وهی بۆ وه رچه رخانی كۆمه لگا و ده ورو به ره كه ی ببێته داینه مۆ (مُحَرِّك) و هانده رو پێنیشانده ر، بۆیه پێویسته به مانای وشه، ئه ندامانى كۆمه لی ئیسلامی له خۆدا به رجه سته كه ری ئیسلامه تیه بن، به هه موو لایه نه كانى زانستیه و ئیمان و عیباده ت و ته زكیه و په وشت و ئه ده بی به رزو ... هتده وه، ده بی وه ك ئاوی نه یه ك هه رچی راستیه كانى ئیسلام (حقائق الإسلام) ن، له خۆیاندا به جوانترین شیوه

بیاندره‌وشیښنه‌وه، خه‌لک و ده‌ور به‌ر به‌بیننی ئه‌وان ئیسلام ببینن، به‌رجه‌سته‌که‌ری دین بن، به‌هرسئ به‌شی: ئیسلام و ئیمان و ئیحسانه‌وه. هه‌روه‌ها به‌ر له‌قسه‌ی زار، به‌کرده‌وه‌و ئاکار به‌ئاین و به‌رنامه‌ی خوای بی‌هاوتایان ئاشنا بکه‌ن.

سییه‌م: بو‌په‌روه‌ردکردنی تاکه‌کانی کومه‌لی ئیسلامی به‌سه‌رو خواره‌وه، به‌گشتی چوار بواری سه‌ره‌کی هه‌ن:

بواری یه‌که‌م: زانیاری و تیگه‌یشتنی راست و ته‌واو:

ئه‌وه‌یه هه‌رکه‌سه‌له ئه‌ندامانمان به‌ئنده‌زی تواناو پرستی و به‌پی پیوستی ئه‌رک و کاریک که پی سپێردراوه، هیښده له‌قورئان و سوننه‌ت حالئ بووئ که بتوانئ دیندارییه‌که‌ی راست و ریک ئه‌نجام بدات و ئه‌رکی سه‌رشانی خوی جیبه‌جئ بکات، دیاره بی حکمه‌تیش نییه که به‌که‌مین ئایه‌تی قورئان بو پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ دابه‌زیوه، بریتی بروه له: ﴿اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ﴾⁽¹⁾ واته: (بخوینه به‌ناوی ئه‌و په‌روه‌ردگار هت که دروستی کردوه).

جا بیگومان زانیاری و تیگه‌یشتنی راست و ته‌واو ده‌رباره‌ی ئایینی خوا، بازنه‌یه‌کی یه‌کجار فراوانه‌و زۆر شت ده‌گرێته‌وه، به‌لام ئه‌گه‌ر به‌کورتی بیلێن، ئه‌وانه دوو به‌شن:

* به‌شیکیان په‌یوه‌ستن به‌خودی مرۆفه‌وه وه‌ک تاکیک، له‌خودی خۆیدا ده‌بی جیبه‌جیایان بکات، بو وینه: ئیمان، عه‌قیده، تیگه‌یشتن له‌دین، پینچ پایه‌کانی ئیسلام، خو‌پازاندنه‌وه به‌په‌وشته‌به‌رزو جوانه‌کان، خو

دوورخستنه‌وه له خوو و خده خراپه‌کان، ئه‌نجامدانی فه‌پزه شه‌رعییه‌کان و دووره‌په‌ریزی له گونا‌هو سه‌رپیچیه‌کان.

* به‌شی دووه‌میان په‌یوه‌ستن به‌ حاله‌تی گشتی خه‌لکه‌وه، به‌ هه‌ره‌وه‌زی و هاوکاری هه‌موویان جیبه‌جی ده‌کرین، واته به‌ تاک تاکیش جیبه‌جی نا‌کرین، ئه‌وانیش وه‌ک: بانگه‌واز، فه‌رمان کردن به‌ چاکه، ریگرتن له خراپه، جه‌نگو جیهاد، چه‌سپاندنی داد‌گه‌ری، لا‌بردنی زو‌لم و سته‌م، بنیاتنانی قه‌واره و ده‌وله‌تی ئیسلامی و ... هتد.

پیشه‌وایانی ئیسلام سه‌رجه‌م له‌سه‌ر ئه‌وه کۆکن که پێ شاره‌زابوونی هه‌ر یاساو ده‌ستووریکی شه‌رعی که ئه‌نجامدانی ئه‌هرکیکی شه‌رعی په‌کی له‌سه‌ری که‌وتوو، له‌سه‌ر خاوه‌نه‌که‌ی فه‌پزه، واته: هه‌موو زانایان له‌سه‌ر ئه‌وه ریکه‌وتوون که تیگه‌یشتن له‌ وردو درشتی ئیسلام له‌سه‌ر هه‌موو که‌س فه‌پز نییه، به‌لێ له‌سه‌ر مسو‌لمانان به‌گشتی فه‌پزی کیفایه‌یه، چونکه ئه‌وه قورسه‌و نایه‌ته‌دی، به‌لام هه‌موو له‌سه‌ر ئه‌وه یه‌کده‌نگن که هه‌ر مسو‌لمانێک له‌ خودی خۆیدا ده‌بێ هه‌ر فه‌پزیکی شه‌رعی که ده‌که‌وێته سه‌رشانی، بای ئه‌وه‌نده له‌ شه‌ریعت حالێ بووبی که ئه‌و فه‌پزه‌ی پێ جیبه‌جی بکات، بۆ وینه: که‌سیک نو‌یژی له‌سه‌ر فه‌پز ده‌بی، له‌سه‌ری پیو‌سته له‌ نو‌یژ حالێ بێ، رووکنه‌کانی نو‌یژ، واجبه‌کانی، سوننه‌ته‌کانی، چۆن ده‌کرین، هه‌روه‌ها باقیی فه‌رزه‌کانی تریش.

جا ئه‌و فه‌پزه که ده‌که‌وێته سه‌ر شانی ئینسان، چ بکه‌وێته سه‌ری وه‌ک تاک، یان وه‌ک یه‌کیک له‌نێو کۆمه‌له‌کدا، که ده‌بی هه‌موویان پێی هه‌لسن،

چونکه بیگومان به بی شاره زایی و زانیاری، هیچ ئه رکو کاریک جیبه جی ناکری - به شیوه یه ک که جیگای په سندی خوی په روه ردگار بی -.

هه روه ها زانایانی (أصول الفقه) یش دوو بنچینه ی گرنگی شهرعییان له وباروه داناه، له سه ریشیان یه کده نگ و ته بان:

1/ (لِلْوَسَائِلِ حُكْمُ الْمَقَاصِدِ)، واته: (حوکمی هوکاره کانیش، هه مان حوکمی ئامانجه کانه)، واته: هه ر ئامانجیکی شهرعی که ده که ویتته سه ر شانت بهینیه دی، هه ر هوکاریک که پیویسته بو هیئانه دیی ئه و ئامانجه شهرعییه، ئه و هوکاره ش وه ئامانجه شهرعییه که، فه رز ده بی له سه رت. بو وینه: نویر فه رزه، به لام نویرکردن به بی ده ستنویرکردن نابی، که واته ده ستنویریش فه رزه، ده ستنویریش به بی پاکوخواینی نابی، که واته پاکوخواینییش فه رزه، که واته: حوکمی ئامانجیکی شهرعی وه نویرکردنی فه رز، مادام فه رزبوننه، دیاره ئامرازو پیشه کیه کانیشی، وه ک: ده ستنویرو تاره ت گرتن و پوشاکی پاک و قبله دوزینه وه ... هتد، هه مان حوکمیان هه یه.

2/ (مَا لَا يَتِمُّ الْوَاجِبُ إِلَّا بِهِ فَهُوَ وَاجِبٌ)، واته: (هه ر شتیک فه رزیک به بی ئه و جیبه جی نه کری، ئه ویش فه رزه)، که بیگومان له نیوه پوکدا له گه ل بنچینه ی پیشوو هه ریه کن.

دیاره نیمه مه به ستمان له زانیاری و شاره زایی، زانیاری و شاره زایی شهرعییه، به لام به ته ئکید جیبه جیکردنی ئه رکیکی شهرعی ویرای شاره زایی له شهریه ت، پیویستیشی به شاره زایی له واقع و ده روه ریش ده کات، چونکه ئه و واقعیه ش که تو حوکمه شهرعییه که ی تیدا جیبه جی ده که ی، ئه گه ر تیدا

شاره‌زا نه‌بی، تییدا چاوکراوه نه‌بی، به‌رچاوپوون نه‌بی، له‌وانه‌یه تۆ ئه‌و حوکمه شه‌رعییه به‌هه‌له جیبه‌جی بکه‌ی، یاخود به‌شیوه‌یه‌ک جیبه‌جی بکه‌ی که له‌جیاتی ئه‌وه‌ی به‌ره‌مه‌میکت بێته ده‌ست، له‌سه‌ری قه‌رزدار بیه‌وه! ئینجا ده‌بی له‌ واقعی خۆماندا (ئه‌و واقیعه که تۆ کاره ئیسلامیه‌که‌ی تییدا ئه‌نجام ده‌ده‌ی) چ شتیک زیاتر بووه‌ته جیگه‌ی مشتومر، چ شتیک زیاتر بووه‌ته مایه‌ی ئه‌وه که چاوی خه‌لکی پێ پێچراوه، بۆ خه‌لک بووه‌ته مایه‌ی چه‌واشه‌کاری، یان خه‌لک زیاتر پێویستی پێیه‌تی، یاخود کاره ئیسلامیه‌که‌ت زیاتر پێویستی پێیه‌تی، تۆ ده‌بی جه‌خت له‌سه‌ر روونکردنه‌وه‌ی ئه‌و راستییانه بکه‌یه‌وه بۆ خه‌لک.

بۆ وێنه: له‌ رۆژگاری ئه‌مڕۆماندا - یان ئایین و ده‌وله‌ت، له‌لایه‌ن عه‌لمانییه‌کان و نه‌یارانی ته‌وژمی کبار و چالاکی ئیسلامیه‌یه‌وه، زۆر ده‌ورووژێنری، بۆیه پێویسته که (ته‌وژمی ئیسلامی) ش جه‌ختی له‌سه‌ر بکات و زیاتری تیشکی بخاته‌سه‌ر.

که‌واته: پێویسته ئێمه له‌ رۆژگاری خۆماندا زۆر ئه‌و مه‌سه‌له‌یه بۆ خه‌لک روون بکه‌ینه‌وه، چونکه ئه‌گه‌ر خه‌لک پێی وابێ دین سیاسه‌تی تییدا نییه و دین ده‌وله‌تی ناوێ و دین ده‌سه‌لاتی ناوێ و دین پێویستی به‌ ئه‌مر و نه‌هی نییه، مانای وایه له‌گه‌ڵت هاوکار نابێ ئه‌و واقیعه بگۆڕی و به‌ نوێژه‌که‌ی خۆی ئیکتیفا ده‌کات و پێی وایه زۆریشی زیاده!! ئه‌گه‌ر جه‌ج و عومره‌یه‌کیشی کرد، ئه‌وه ده‌لی: حه‌تمه‌ن له‌وانه‌یه تیشمپه‌راندبێ!!

بۆیه‌ش گوتوو‌مانه: (زانیا‌ری و تیگه‌یشتنی راست و ته‌واو)، چونکه که‌سی‌ک بیه‌وی ئایینی خۆی به‌رز و مه‌زن و رێبازی پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له‌نیو خه‌لک و

میلله‌تدا ببووژینیتیه‌وه، پیویسته خالی ده‌ستپیکردنی په‌روه‌رده‌بوون و پیگه‌یشتنی خودی خو‌ی بئ، خویشی له زانیاری شه‌ری و له دین تیگه‌یشتن و له ری شاره‌زابوونه‌وه ده‌ستبه‌کاری، ده‌بئ خو‌ی ریگا بزانی، ئه‌وجار بیه‌وی خه‌لکی له‌گه‌ل خو‌ی به‌ری.

چونیه‌تی زانیاری و تیگه‌یشتنه‌که‌یشی، پیویسته هه‌ردوو مه‌رجی (راستبوون) و (ته‌واو‌بوون) ی تیدا بیت، مه‌به‌ستیش له راست (ص‌حیح) بوون، ئه‌وه‌یه که خ‌وای به‌رز و مه‌زن و پیغه‌مه‌به‌ره‌که‌ی ﷺ چو‌نیان فه‌رم‌وه و مه‌به‌ست بووه — به‌و جو‌ره که زانا و شاره‌زایان دیارییان کردووه —، ئاوابئ. مه‌به‌ستیش له ته‌واو (کامل) بوون، ئه‌وه‌یه که به‌شیک له به‌رنامه‌ی خ‌وای به‌رز و مه‌زن نه‌گیری و لایه‌نه‌کانی دیکه‌ی لی فه‌رام‌وش بکړن، به‌لکو به‌شیوه‌یه‌کی گشتگیرانه (شمولي) و تیر و ته‌واو بئ، بئ‌وه‌ی به‌ر ئه‌م هه‌ره‌شه‌یه‌ی خ‌وای بالاده‌ست و دادگه‌ر (جل جلاله) نه‌که‌وین، که ئا‌راسته‌ی ئه‌و جو‌ره که‌سانه‌ی کردووه، ﴿إِنَّ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيعًا أَلَسَتْ مِنْهُمْ فِي شَيْءٍ إِنَّمَا أَمْرُهُمْ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ يُنَبِّئُهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ﴾⁽¹⁾ واته: (بیگومان ئه‌و که‌سانه‌ی که دینه‌که‌یانان به‌ش به‌ش کردووه و بوونه ده‌سته ده‌سته، تو هیچ په‌یوه‌ندییه‌کت پیا‌نه‌وه نییه، به‌لکو — سه‌ره‌نجامی — کاری ئه‌وان بۆ لای خ‌وایه و پاشان هه‌والی — سزای — ئه‌وه‌یان پیده‌دا که ده‌یانکرد)، که چه‌ند کاریکی خ‌راپ و دزیویان کردووه که دینی خ‌وایان به‌ش به‌ش کردووه. یه‌کێک ده‌لی: ئیسلام ته‌نیا بریتیه له لایه‌نی ئیمان و عه‌قیده، ئه‌وی دیکه ده‌لی: ئیسلام ته‌نیا عیباده‌ته. ئه‌وی دی ده‌لی: نه‌خیر ئیسلام هه‌ر په‌روه‌رده‌یه. ئه‌وی دیکه ده‌لی:

ئیسلام ته‌نیا سیاسه‌ت و حوکمه‌. ئه‌وی‌دی ده‌لی: نه‌خیر ته‌نیا لایه‌نی فیکریه‌. ئه‌وی‌دی ده‌لی: ته‌نیا لایه‌نی جه‌نگ و جیهاده‌! جا له‌پاستیدا هه‌موو ئه‌و جوړه بیروبو‌چوونا، له‌ حالیکدا که هه‌ر کامیکیان ده‌مارگری ده‌بی‌ بو به‌شه‌که‌ی خۆی و به‌شه‌کانی دیکه‌ ره‌فز ده‌کات، ئه‌وه‌ تیکه‌یشتنی هه‌له‌ و که‌م و کورتن بو‌ دین، ده‌بنه‌ هۆی به‌شبه‌شکردنی دین، که‌ ئه‌وه‌ش نه‌رینی هاوبه‌ش بو‌ خوا په‌یدا که‌ره‌کانه‌، وه‌ک خۆی به‌رز و مه‌زن ده‌فه‌رموی: ﴿... وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ (٣١) ﴿مِنَ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيعًا كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ﴾ (٣٢) (١) (وه‌ک هاوبه‌ش بو‌ خوا دانسه‌ره‌کان مه‌بن، له‌وانه‌ی دینه‌که‌ی خۆیان به‌ش به‌ش کرد و هه‌ر کامیکیان به‌وه‌ی که‌ له‌سه‌ریه‌تی، دلخۆشه‌).

(دین) واته‌ به‌رنامه‌ی ژیان، جا دینی موشریکه‌کان هه‌رچییه‌ک بو‌بی، به‌ش به‌شیان کردووه‌، خواش (جل جلاله‌) ده‌فه‌رموی: وه‌ک موشریکه‌کان مه‌بن! که‌واته‌: ئه‌و که‌سه‌ی که‌ دین به‌ش به‌ش ده‌کات، ئه‌وه‌یه‌ که‌ عاده‌تی موشریکه‌کانی گرتووه‌، ئه‌وه‌ی که‌ ده‌لی: دین هه‌ر ئه‌وه‌یه‌ که‌ من له‌سه‌ریمی و پپوه‌ی سه‌رگه‌رمم! جا با بزانی کۆ واده‌کات؟ ئه‌گه‌ر کۆمه‌لی ئیسلامی وای کرد، به‌رده‌که‌وی، یه‌گرتووی ئیسلامی وای کرد، به‌رده‌که‌وی، سه‌له‌فیه‌ک وای کرد ئه‌ویش به‌رده‌که‌وی، سو‌فی و ئه‌هلی ته‌ریقه‌ت وایان کرد، بلین: نه‌خیری هه‌ر ریی ئیمه‌یه‌ و شیخیش هه‌ر شیخی ئیمه‌یه‌. به‌لام ئه‌گه‌ر بلایی: ئیمه‌ ده‌مانه‌وی به‌رنامه‌ و ریبازی خوا زیندوو بکه‌ینه‌وه‌ و خۆمان و برا و خوشکه‌کانی دیکه‌مان هه‌رکه‌س ده‌یه‌وی قورئان و سوننه‌ت ببو‌ژنیته‌وه‌ و

شه‌ریعه‌تی خوا له خه‌لك بگه‌یه‌نیته‌وه، هه‌مووی *إِنْ شَاءَ اللَّهُ* هه‌ر له‌سه‌ر خه‌یره، ئه‌وه هه‌لبه‌ت ناكړی ئایه‌تی: ﴿كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ﴾، واته: (هه‌ر ده‌سته و تاقمه به‌وه كه بۆ خۆی له‌سه‌ریه‌تی هه‌ر دلی به‌وه خۆشه)، به‌به‌لگه له‌سه‌ری به‌یترنیته‌وه! به‌لای ئه‌گه‌ر تۆ دلت به‌ئیشی هه‌موو مسوولمانان خۆشبێ و هه‌موویشی به‌هی خۆت بزانی، پێتوانه‌بێ كه خه‌لكی دیکه (سه‌پانی پووشییه)، ئه‌م ئایه‌ته ناتگريته‌وه.

به‌كورتی: ده‌بێ دلی به‌خه‌ری هه‌موو خاوه‌ن خه‌ریك خۆشبێ، ته‌نیا خۆشی له‌سه‌ر حه‌ق نه‌بینی، حه‌ق له‌هه‌ر شوێنێك هه‌یه ئه‌و عه‌ودال و شه‌یداى بێ و پشتگیری بكات، ئه‌وكاته وه‌به‌ر ئه‌م ئایه‌ته ناكه‌وێ. با لایه‌نیكى ئیسلامیشت هه‌بێ و با ناوونیشانێكى سیاسیشته‌هه‌بێ، به‌لام ئه‌گه‌ر ناوونیشانی سیاسیشته‌هه‌بێ، به‌س ته‌نیا خۆت پێ له‌سه‌ر حه‌ق بێ، ئه‌گه‌ر خه‌لكی دیکه ده‌وله‌تی ئیسلامییش دابه‌ره‌زیڤی، بلایی: نامه‌وی مادام له‌پێ منوه نییه! وه ئه‌گه‌ر یه‌كێكى دیکه هه‌زاران كه‌س رێنمایی بكات و فێری ئیمان و ته‌قوا و عیبادت و تاعه‌ت و چاكه‌یان بكات، له‌خراپه و گوناهاڤیان دووربخاته‌وه، پێت هه‌یج بێ، چونكه له‌پێ تۆوه نییه و مۆری تۆی له‌سه‌ر نییه!! ئا ئه‌وه ده‌مارگیرییه، ئا ئه‌وه ئه‌وه‌یه كه: ﴿كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ﴾ به‌سه‌ریدا ده‌چه‌سپێ.

گومانیشی تیدا نییه هۆكاری بنه‌په‌تی سه‌ره‌له‌دانى سه‌رجه‌م پێر و تاقمه لادهر و داهینه‌ره‌كان (الفرق المبتدعة)، به‌دریژایی میژووی ئیسلام، یان به‌هه‌له‌تیگه‌یشتنی دین، یان به‌ش به‌ش كردنی دین، یان هه‌ردووکیان پێكه‌وه بووه. به‌زۆری وایه كه كابرا به‌هه‌له‌ له‌دین تیگه‌یشت، دینیش به‌ش به‌ش

دهکات، به شیکی ده گری و به شه کانی دیکه به نام و ده زانی! به لام مرقه
 نه گه له دین تیگه یشتی و به وردی ته ماشای سپره و ژیا نی پیغه مبه ری خوا
 بکات، که له هه ر قوناغه دا شیوازیک و ئامپازیک به کارهیناوه که بو نه و
 قوناغه چاک بووه، نه و کاته ده مارگیری نابی بو هیچ ری بازیک و هیچ کاریک و
 هیچ به شیک له به شه کانی ئیسلام، به لکو هه موویان به یه ک چاو ته ماشا دهکات،
 وه ک خوی به رز و مه زن ده فهرموی: ﴿... وَالرَّسُخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ ءَا مَنَّا بِهِ كُلُّ
 مِّنْ عِنْدِ رَبِّنَا﴾⁽¹⁾ واته: (... نه وانه ی رۆچوون له زانستدا و قوولبوونه ته وه،
 ده لاین: بروامان پی هیه هه مووی له لایه ن په روه ردگارمانه وه یه ...)، چونکه
 هه م لایه نی ئیمان و عه قیده، هه م لایه نی عیبادت و ته قوا و ته زکیه، هه م
 لایه نی فیکری و بانگه واز، هه م لایه نی حوکم و سیاسه ت، هه م چالاکی
 کومه لایه نی و ... هتد، هه مووی مادام ده چیته وه سه ر شه ریعه ت، ده چیته وه
 سه ر قورئان و سوننه ت، هه مووی له لایه ن خوا وه یه و بروامان پی هیه و
 دلئان به هه مووی هه ر خو شه .

که واته نه ندامانی کومه لی ئیسلامی به ورد و درشته وه ده بی
 هه می شه :

1/ وریابن و به هه له له ئایه ته کانی قورئان و فهرمایشته کانی پیغه مبه ر ﷺ
 حال ی نه بن، که به ته ئکید به ره هه م و که له پووری زانا و پی شه وایانی
 ره سه نمان، چاکترین یاری ده ده ریانه بو نه و مه به سه ت، به لام له مه شیاندا
 دیسان ده بی وریابن، چونکه قسه و بیروپا و به ره هه می زانا و پی شه وایانی
 ئیسلام تیگه یشتنی نه وانه ده رباره ی ئایین و به خودی ئایین دانانری و وه ک

ده‌قیکی ئایینی مامه‌له‌ی له‌گه‌لدا ناکرێ — وه‌ک پێشتریش له‌وباره‌وه‌ باسمان کرد، زانایانیش له‌وباره‌وه‌ جوانیان گوتوه‌: (أَقُولُ الْعُلَمَاءُ يُسْتَدَلُّ لَهَا وَلَا يُسْتَدَلُّ بِهَا)، واته‌: (قسه‌ی زانایان به‌لگه‌ی له‌سه‌ر ده‌هینرێته‌وه‌، به‌ به‌لگه‌ ناهینرێته‌وه‌)، ناکرێ ب‌لێی: فلان شته‌ هه‌رامه‌، چونکه‌ شافیه‌ی وای گوتوه‌! به‌لگه‌که‌ی چیه‌؟ ئه‌ه‌لی عیلم ئاوا پرسیار ده‌که‌ن، ئه‌وه‌ی دیکه‌ که‌ هه‌چی لێ نازانی، ئه‌وه‌ شتیکی دیکه‌یه‌، ئه‌گه‌ر نا له‌پاستیدا قسه‌ی زانایان (دین) نیه‌.

2/ ده‌بێ هۆشیار و دلایابن که‌ ئیسلام نه‌ ئیمان و عه‌قیده‌ی به‌ ته‌نهایه‌، نه‌ ته‌نها ته‌زکیه‌ و ته‌سه‌وف و زیکرو ته‌قوایه‌، نه‌ به‌س حوکم و سیاسه‌ته‌، به‌لکو چه‌نده‌ پێویستی به‌ بانگه‌وازو فێرکردن و په‌روه‌رده‌یه‌، هه‌نده‌ش هه‌وجی فەرمان به‌ چاکه‌و رێگری له‌ خراپه‌ و کارو چالاکی سیاسیه‌.

ئینجا ئه‌گه‌ر (مسوڵمان) ێکیش یان کومه‌له‌ (مسوڵمان) ێک، نه‌ یانپه‌رژایه‌ سه‌ر هه‌موو یان زۆربه‌ی ئه‌و لایه‌ن و بواره‌ن، ده‌بێ له‌ به‌رانبه‌ر ئایینی خوادا خۆیان به‌ که‌مه‌رخه‌م بزانی، دانیش به‌ فه‌زل و چاکه‌ی (مسوڵمانان) ی دیکه‌دا بێن. (مسوڵمان) ێک ده‌لێ: من ده‌توانم ته‌نها خه‌ریکی ئه‌و لایه‌نه‌ بم، ئی باشه‌، به‌لام مه‌لێ ئیسلام ته‌نها هه‌ر ئه‌وه‌نده‌یه‌، دان به‌ فه‌زل و چاکه‌ی خه‌لکی دیکه‌دا بنێ که‌ هه‌ندیک کارو چالاکی دیکه‌ی ئیسلامیه‌ ده‌کات تۆ پێت ناکرێ، یان نابکه‌ی! نه‌ک بۆ پینه‌و په‌رۆی که‌مه‌رخه‌می خۆیان و بیانوو و پاساو هه‌تانه‌وه‌ بۆ خۆیان، ئیسلام و دینداری له‌و به‌شه‌ی خۆیاندا کورت هه‌لبێنن.

بوا‌ری دووهم: ئیمان و عه‌قیده‌ی پاست و دامه‌زراو:

دووهمین بوا‌ری هه‌ره گرنگی تیدا په‌روه‌رده‌بوونی ئەندامانی ورد و درشتی کومه‌لی ئیسلامی، پاش (زانپاری و تیگه‌یشتنی راست و ته‌واو)، بریتییه له: (ئیمان و عه‌قیده‌ی راست و دامه‌زراو)، چونکه ئە‌گه‌ر زاناست و تیگه‌یشتن، رووناکیی ریگا پیبینرانه، ئیمان و عه‌قیده‌ش بنا‌غه‌ی دینداری و مسولمانه‌تی له‌سه‌ر بنیاتانه، جا هه‌رچه‌نده تو‌یژینه‌وه‌ی بابه‌تیکی گرنگ و گه‌وره‌ی وه‌ک ئیمان و عه‌قیده‌ی ئیسلامی له‌قه‌ره‌ی ئیره‌دا نییه، پ‌یوستی به‌شو‌ینیکی ته‌رخان و سه‌ربه‌خۆیه (8)، به‌لام خستنه‌رووی چ‌ه‌ند مه‌سه‌له‌یه‌کیش هه‌ر به‌پ‌یوست ده‌زانم:

1/ پایه‌کانی ئیمان (أَرْكَانُ الْإِيمَانِ): پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له‌وه‌رمووده‌یه‌دا که (موسلم) له‌عومه‌ری کوری خه‌تتاب - خوا لیلی رازی بی - گیراویه‌ته‌وه، ده‌رباره‌ی پایه‌کانی ئیمان فه‌رموویه‌تی: { ... أَنْ تُؤْمِنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَتُؤْمِنَ بِالْقَدَرِ خَيْرِهِ وَشَرِّهِ ... } (2) واته: (... ئیمان بی‌نی به‌خوا و به‌فریشته‌کانی و به‌کتیبه‌کانی و به‌پیغه‌مبه‌رانی و به‌روژی دوا‌یی، وه‌بروا بی‌نی به‌قه‌زاو قه‌ده‌ر به‌چاک و خراپییه‌وه - به‌نسبه‌ت تۆوه -) .

که‌واته: ئیمان هه‌نان به‌خوا‌ی به‌رز و مه‌زن و فریشته‌کانی و کتیبه‌کانی و پیغه‌مبه‌ره‌کانی علیهم‌الصلاة والسلام و روژی دوا‌یی و قه‌زاو قه‌ده‌ر، شه‌ش پایه‌بنه‌ره‌تییه‌کانی ئیمان و عه‌قیده‌ی ئیسلامین به‌ده‌قی فه‌رمایشتی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ، له‌قورئانیشدا له‌چ‌ه‌ند شو‌ینیکدا با‌سی پ‌ینچ

(1) بۆ زیاتر له‌باره‌ی ئەم با‌سه‌وه، کتییی: (ئیمان و عه‌قیده‌ی ئیسلامی له‌به‌ر تیشکی قورئان و سونه‌تدا) بخو‌یننه‌وه.

(2) رواه مسلم: (8).

پایه‌کانی ئیمان کراوه، بۆ وینه که خوی گه‌وره (جل جلاله) ده‌فه‌رموی:

﴿لَيْسَ الْبِرَّ أَنْ تُولُوا وَجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ ءَامَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّينَ﴾⁽¹⁾ واته: (کرداری چاک و کاری باش
ته‌ن‌ها بریتی نییه له رووکردنتان به‌ره‌و روژه‌لات و روژئاوا - چونکه
جووله‌که‌کان زۆر له‌سه‌ر گوڤانی قیبله‌دان و پرپاگه‌ده‌ی زۆریان کرد-،
به‌لکو کرداری چاک و کاری باش بریتییه له‌وه که مروڤ برپای هینابیت به
خواب به روژی دوا‌یی و به‌فریشته‌کان و به‌کتیه‌کان و به‌پیغه‌مبه‌ران ...)،
لیره‌دا ته‌نیا پینچ پایه‌باسکراون، چونکه ئیمان به‌قه‌ده‌ری خوا - هر
ده‌چیته‌وه نیو ئیمان به‌خوا، ئیمان به‌قه‌ده‌ر، واته: ئیمان به‌وه‌ه‌بی که
خوی به‌رز و مه‌زن هه‌موو شتیک ده‌زانێ و هه‌موو شتیک ده‌توانی، خوی
به‌رز و مه‌زن کاربه‌جیه، ئیراده‌و ویستی خوی به‌رز و مه‌زن به‌سه‌ر هه‌موو
شتیکدا زاله، که‌واته ئیمان به‌قه‌ده‌ریش هر ده‌چیته نیو ئیمان به‌خوا
به‌رز و مه‌زن، بۆیه له (قورئان) دا ئیمان به‌قه‌ده‌ر به‌تایبه‌ت باس نه‌کراوه.

2/ پیکه‌ینه‌ره‌کانی ئیمان (مُكُونَاتُ الْإِيمَانِ): به‌سه‌رنج‌دان و تی‌پرامانی
ده‌قه‌کانی قورئان و سوننه‌ت، پاشان شه‌رح و ته‌فسیری زانا و پیشه‌وا‌یانمان،
وه‌ک روژی روون ده‌رده‌که‌وێ که راستترین قسه‌له‌باره‌ی ماهیه‌ت و
پیکه‌ینه‌ره‌کانی ئیمان‌ه‌وه ئه‌وه‌یه که زانا‌یانی (أَهْلُ السُّنَّةِ وَالْجَمَاعَةِ)
گو‌توویانه، که ده‌لێن: (الْإِيمَانُ قَوْلٌ وَعَمَلٌ، يَزِيدُ وَيَنْقُصُ، وَهُوَ: قَوْلُ الْقَلْبِ
وَاللِّسَانِ، وَعَمَلُ الْقَلْبِ وَالْجَوَارِحِ)، واته: (ئیمان قسه‌و کرده‌وه‌یه و زیاده‌و‌کم
ده‌کات، قسه‌ی دل و زمان و کرده‌وه‌ی دل و نه‌ندامه‌کانه).

که‌واته: ئیمان سه‌رجه‌م چوار پیکه‌ینه‌ری هه‌ن، که به هه‌ر چواریان پیکدی و دروستده‌بی، به‌بی هیچ کامیان پی ناگوتری ئیمان:

یه‌که‌م: قسه‌ی دَل (قَوْلُ الْقَلْبِ): که مه‌به‌ست پی: زانین و به راست زانینی عه‌قل و دله: (مَعْرِفَةُ وَتَصَدِيقُ الْعَقْلِ وَالْقَلْبِ)، که خوا (جل جلاله) و پیغه‌مبه‌ر ﷺ به راست بزانی، پیغه‌مبه‌ر ﷺ، وه هه‌رچی پیغه‌مبه‌ر ﷺ له خواوه (جل جلاله) هیئاویتی به راستی بزانی.

دووهم: کرده‌وی دَل (عَمَلُ الْقَلْبِ): که مه‌به‌ست پی خوشبوستن و قبولکردن و پی رازیبون و ته‌سایمبوونی دَل و ده‌روونه: (مَحَبَّةُ الْقَلْبِ وَقَبُولُهُ وَرِضَاؤُهُ وَإِدْعَاؤُهُ)، بۆ خوای به‌رز و مه‌زن، وه بۆ پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ، هه‌رچی پیغه‌مبه‌ر ﷺ له خواوه (جل جلاله) هیئاویتی.

سێیه‌م: قسه‌ی زمان (قَوْلُ اللِّسَانِ): که مه‌به‌ست پی دانپیدا‌هینانی زمانه (إِقْرَارُ اللِّسَانِ)، به به‌دیهینه‌رایه‌تی و په‌روه‌رگاریتی و په‌رستراویتی خوادا (جل جلاله)، وه به پیغه‌مبه‌رایه‌تی موحه‌مه‌ددا ﷺ، وه به‌وه‌دا که هه‌رچی موحه‌مه‌د ﷺ له خواوه هیئاویه‌تی راست و دروسته.

چوارهم: کرده‌وی نه‌ندامه‌کان (عَمَلُ الْجَوَارِحِ): که مه‌به‌ست پی کرده‌وی نه‌ندامه روواله‌تییه‌کان و رایه‌پاندنی ئه‌رك و کاره‌کانه: (عَمَلُ الْأَعْضَاءِ الظَّاهِرَةِ وَتَنْفِيزُ الْوُطَائِفِ).

که‌واته: ده‌توانین بلیین: ئیمان و عه‌قیده سه‌رتاپای بوون (وُجُود) ئینسانی مسولمان ده‌گریته‌وه، چونکه ئینسان به‌گشتی له چوار به‌ش پیکهاتوه:

ا/ عه‌قلێك كه پێی له شت تی‌ده‌گات، شته‌كانی پێ ده‌زانێ و ده‌ناسێ و خوای به‌رزو مه‌زن له سه‌ری سه‌ری دایناوه.

ب/ دلێك كه هه‌لۆیستی له به‌ران به‌ر شتاندا پێ وهرده‌گرێ، وه‌ك: خۆشویستن و بوغزاندن و قبوولکردن و نه‌ویستن، خوای به‌رزو مه‌زن له نیو قه‌فه‌زه‌ی سینگدا دایناوه.

ج/ زمانێك كه هه‌ست و نه‌ستی خۆی پێ وهرده‌برێ و ده‌درکێنێ، خوای به‌رزو مه‌زن له نیوان عه‌قل و دلدا دایناوه، تا به‌ عه‌قل بیربکه‌یه‌وه‌و به‌ دل دانی پێدا بێنێ، ئینجا به‌ زمان ده‌ری بیری.

د/ جه‌سته‌و له‌شێکی روواله‌تی كه له‌ چه‌ند ئه‌ندامێك دروست بووه‌و کارو چالاکییه‌ دیارو به‌رچاوه‌کانی پێ ئه‌نجام ده‌دا.

ده‌بێ به‌ عه‌قل بزانی و به‌ دل قبوولی بکه‌ی و به‌ زمان ده‌ری بیری، ئینجا ده‌بێ به‌ کرده‌وه‌و به‌ جه‌سته ئه‌نجامی بده‌ی.

ئینجا هه‌ر کام له‌و چوار به‌ش و پێکهاتانه‌ی ئینسان، جیگای په‌یوه‌ندی یه‌کێك له‌ چوار پێکهێنه‌ره‌کانی ئیمان به‌ ریز (ترتیب): عه‌قل جیگای پێکهێنه‌ری یه‌که‌مه (که زانین و به‌ راست زانینی عه‌قل و دل)، دل جیگای پێکهێنه‌ری دووهمه (که خۆشویستن و قبوولکردن و پێ پارزیبوون و ته‌سلیمبوونی دل و ده‌روونه)، زمان جیگای پێکهێنه‌ری سێهه‌مه (که دانپێداهێنانه)، جه‌سته‌ش جیگای پێکهێنه‌ری چواره‌مه^(١) (که مه‌به‌ست پێی کرده‌وه‌ی ئه‌ندامه‌ روواله‌تییه‌کان و راپه‌راندنی ئه‌رك و کاره‌کانه).

(1) دوا‌ده‌ درسی سه‌ره‌تای زنجیره‌ی (ئیمان و عه‌قیده‌ی ئیسلامی) مان بۆ توێژینه‌وه‌ی ئیمان و مه‌سه‌له‌ په‌یوه‌ندیاره‌کانی ته‌رخان کردووه، ب‌ه‌وانه: به‌رگی یه‌که‌می (ئیمان و عه‌قیده‌ی ئیسلامی).

لێره‌دا به‌ پێویستی ده‌زانم که له‌باره‌ی په‌یوه‌ندیی کرده‌وه‌ی ئەندامه‌کان به‌ ئیمانه‌وه‌، ئەم روونکردنه‌وه‌ کورته‌ بخه‌مه‌پوو:

کاتی خۆی له‌ میژوودا (خَوَارِج) و (مُعْتَزِلَة) هه‌بوون^(١)، که هه‌ردووکیان له‌و خاڵه‌دا پێک ده‌گه‌نه‌وه‌ له‌باره‌ی به‌ به‌شیک له‌ ئیمان دانانی کرده‌وه‌کانه‌وه‌، دووچارى زیده‌پۆی (إِفْرَاط) بوون، چونکه‌ تێک‌پرای کرده‌وه‌کانیان به‌ پێکهێنه‌ری ئیمان داناوه‌، به‌و پێیه‌ش هه‌ر که‌سێک کرده‌وه‌یه‌کی فه‌رزی چواندبێ، یان گوناھێکی گه‌وره‌ی کردبێ، (خَوَارِج) به‌ بێ ئیمان و (مُعْتَزِلَة)ش به‌ نه‌ کافر نه‌ مسوڵمانیان له‌ قه‌ڵه‌م داوه‌! دیاره‌ ئه‌وه‌ش تێپه‌راندنه‌، چونکه‌ هه‌ر که‌سێک فه‌رزی بچوێنێ پێی کافر بێ و گوناھێکیش بکات هه‌ر کافر بێ، ئه‌وه‌ به‌ ته‌ئکید پێچه‌وانه‌ی زۆر له‌ ئایه‌ته‌کانی قورئان و فه‌رمایشته‌کانی پیغه‌مبه‌ره‌ ﷺ، که‌ خۆی په‌روه‌ردگار (جل جلاله‌) باسی مسوڵمانان ده‌کات، قه‌تڵ ده‌کهن، زینا ده‌کهن، شه‌پاب ده‌خۆنه‌وه‌، گوناھ ده‌کهن، به‌لام له‌ ئیمان ناچنه‌ ده‌ری.

به‌لام (مُرَجَّه) کان راست پێچه‌وانه‌ی (خَوَارِج) و (مُعْتَزِلَة)ن، پێیانوابوو که‌ کرده‌وه‌ی ئەندامه‌کان که‌موزۆر په‌یوه‌ندیی به‌ ئیمانه‌وه‌ نییه‌، ده‌گونجی کابرا کاملترین ئیمانی هه‌بێ، به‌بێ هیچ کرده‌وه‌یه‌کی چاک و به‌ سه‌دان جوړه‌ گوناھ و تاوانیشه‌وه‌!

خه‌وارێج گوتووینا: یه‌ک گوناھێ بکه‌ی کافر ده‌بی! که‌چی مورجیه‌ گوتووینا: هه‌رچی بکه‌ی قه‌یدی ناکا! هه‌ر بۆ ئیمانه‌که‌شت زه‌ره‌ری نییه‌. (هه‌لبه‌ته‌ گوناھ دوو جوړه‌: یان چوواندن فه‌رزه‌، یان کردنی قه‌ده‌غه‌یه‌).

(1) وه‌ک له‌ به‌رگی یه‌که‌می کتێبی (ئیمان و عه‌قیده‌ی ئیسلامی)دا به‌ دوورو درێژی باسکه‌ردوو.

موعته زیله گوتوویانه: نالیین کافر بووه، بهس ناشلیین مسولمانه، ئه دی چییه؟ گوتوویانه: (مَنْزِلَةُ بَيْنَ الْمَنْزِلَتَيْنِ) هه لواسراوه، نه مسولمانه و نه کافره، دیاره شتی واش له (قورئان و سوننه) دا نییه، مرقف یان کافره یان (مسولمان) ه، یان فهتری (فتری) یه، که بیگومان (فتری) جیا یه له (مَنْزِلَةُ بَيْنَ الْمَنْزِلَتَيْنِ).

دیاره رای پاستیش له و باره به وه نه وه یه که زانیانی (أهل السنة والجماعة) هه لیا نبزاردوه، که ده لایین: جینسی کردوه - نه که هه موو کردوه یه که - پیکهینه ری ئیمان، ئیمان به تاعت زیادو به گونا هه که م ده کات. هه ره له باسی ئیمان و عقیده دا، پتویسته باسی خوا به یه کگرتن بکهین:

خوا به یه کگرتن (التوحید) کاکلی ئیمان و چه قی عه قیده یه:

ئه گهر ئیمان و عه قیده بناغه ی مسولمانه تی و دیندارییه، خوا به یه کگرتنیش کاکل و چه قی ئیمان و عه قیده یه، چونکه تنکرای ئیمان و عه قیده ی ئیسلامی په یوه سته به خوا به یه کگرتن (توحید الله) وه، ئیمان به خوی به رز و مه زن یانی: ئیمان به یه کتایی خوا، وات: هه خوی به رز و مه زن به دیهینه ره، هه خوی به رز و مه زن په روه دگاره، هه خوی به رز و مه زن خاوه نه، هه خوی به رز و مه زن سه ره رشتیکاره، هه خوی به رز و مه زن په رستراوه و بهس خوی به رز و مه زن خاوه نی هه مو ناو و سیفه تیکی به رز و په سنده، ئه و خوا تاکه (جل جلاله) په یام و به رنامه کانی خوی له پئی فریشته کانی وه ناردوه بۆ پیغه مبه رانی خوی (عليهم الصلاة والسلام) بۆ هیدایه تدانی به نده کانی، تا کو له و رۆژه دا که پئی ده گه نه وه - که رۆژی دوا یی یه - سه ره به رز و سه ره فراز بن.

که‌واته: هه‌ر پینچ پایه‌ سه‌ره‌کییه‌که‌ی ئیمان و عه‌قیده، ده‌چنه‌وه‌ نیو ئیمان به‌ خوای به‌رزو مه‌زن و ئیمان به‌ یه‌کتایی خوای به‌رزو مه‌زن .

جا بیگومان: خوا به‌یه‌کگرتن (التوحید) بابه‌تیک‌ی یه‌کجار گه‌وره‌ و گرنگو فراوانه‌ له‌ هه‌سه‌له‌ی ئیره‌دا نییه‌، به‌لام ده‌رفه‌تی چهند رسته‌یه‌کمان هه‌ر هه‌یه‌ له‌بارهی سێ پیکه‌ینه‌ره‌ بنه‌په‌نی‌یه‌که‌ی (خوا به‌یه‌کگرتن)ه‌وه‌:

پیکه‌ینه‌ری یه‌که‌م: خوا به‌یه‌کگرتن له‌ به‌دیه‌ینه‌رایه‌تی و په‌روه‌ردگاریتییدا (تَوْحِيدُ اللَّهِ فِي خَالِقِيَّتِهِ وَرَبُّوبِيَّتِهِ):

مه‌به‌ست پێی ته‌نها خوای به‌رزو مه‌زن به‌ په‌یداکەر (مُوجِد) و خاوه‌ن و سه‌ره‌پرشتیارو به‌پێوه‌به‌رو هه‌مه‌کارهی بوون (وُجُود) زانییه‌، وه‌ک خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله‌) فه‌رموویه‌تی: ﴿اللَّهُ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ﴾ (٦٣) لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ (١) واته‌: (خوا به‌دیه‌ینه‌ری هه‌موو شتیکه‌و، مشوورخۆرو سه‌ره‌پرشتیاری هه‌موو شتیکه‌، خه‌زینه‌کانی ئاسمان و زه‌وی هی وین ...).

هه‌روه‌ها خوای به‌رزو مه‌زن فه‌رموویه‌تی: ﴿قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلِ اللَّهُ﴾ (٦٤) واته‌: (... بلی: کێ خاوه‌ن و مشوورخۆری ئاسمانه‌کان و زه‌وییه‌؟ بلی: خوا ...).

پیکه‌ینه‌ری دووه‌م: خوا به‌یه‌کگرتن له‌ په‌رستراویتییدا (تَوْحِيدُ اللَّهِ فِي الْوَهْيِيَّتِهِ):

¹ الزمر: 63

(2) الرعد: 16

واته: ده‌بی به ته‌نیاش به‌ندایه‌تی بۆ وی بکری، هه‌ر خۆی به‌پرستری، وه‌ك
چۆن له وه‌دییه‌نانی شتان و خاوه‌نداریتی و سه‌رپه‌رشتی و مشوورخواردنیاندا،
بی‌هاوتا و هاوبه‌شه، پێویسته له به‌ندایه‌تی و پرستن (العُبودیَّة
وَالْعِبَادَة) یشدا، هاوبه‌شی بۆ دانه‌نری، هه‌ی شتیك و هه‌ی كه‌سی له‌گه‌ڵ
نه‌پرستری، وه‌ك خۆی به‌رزو مه‌زن فەرموویه‌تی: ﴿قُلْ أَغْفِرَ اللَّهُ تَأْمُرُوتِ
أَعْبُدُ أَيُّهَا الْجَاهِلُونَ﴾ ١٤ ﴿وَلَقَدْ أُوحِيَ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ لَنْ أَشْرَكَ لِي حِطَّنَ
عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ ١٥ ﴿بَلِ اللَّهَ فَاعْبُدْ وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ﴾ ١٦ ﴿١﴾
واته: (بلی: ئایا فەرمانم پێده‌که‌ن كه به‌جگه له خوا - شتیکی دیكه -
به‌پرستم ئه‌ی ته‌فامه‌كان؟! خۆ به ته‌ئکید به تۆش و به‌وانه‌ی پیش تۆش
راگه‌یه‌ندراوه كه ئه‌گه‌ر هاوبه‌ش په‌یدا بکه‌ی، کرده‌وه‌كانت هه‌ل‌ده‌وه‌شی‌نه‌وه‌و
له زیانباران ده‌بی، به‌لکو هه‌ر خوا به‌پرسته‌و له سوپاسگوزاران به‌).

به‌لام ئه‌وه‌ی لی‌رده‌دا زۆر گرنگه، ئه‌وه‌یه كه له زانیی چه‌مك و واتای پرستن
(عِبَادَة) دا به‌هه‌له‌دا نه‌چین، كه ده‌توانین به‌کورتی بڵین:

پرستن (عِبَادَة) بریتییه له ئه‌وپه‌ری مه‌زنگرتن و خوشویستن و مل بۆ
كه‌چکردن (أَقْصَى التَّعْظِيمِ وَالْحُبِّ وَالْخُضُوعِ) بۆ خۆی به‌رزو مه‌زن، جا ئه‌گه‌ر
بۆ خۆی به‌رز و مه‌زن بی، ئه‌وه پرستنی به‌هه‌قه، به‌لام ئه‌گه‌ر هه‌ر کامیک
له‌مانه یان هه‌رسیکیان، بۆ غه‌یری خۆی به‌رزو مه‌زن بی، ئه‌وه مانای وایه
غه‌یری خۆی به‌رزو مه‌زن په‌رستراوه، ئه‌مه وه‌ك ماهیه‌تی پرستن (عِبَادَة).
وه‌ك پانتایی (مَسَاحَة) یش، ئه‌وه وشه‌ی خواپه‌رستی (عِبَادَة اللَّهِ) تیکرای ئه‌و

نیازو مه‌به‌ست و قسه‌و ده‌برپین و کرده‌وه‌و ئاکارانه ده‌گرێته‌وه که له‌لای خوای به‌رزو مه‌زن خۆشه‌ویست و په‌سندن.

له‌بارهی خوا به‌یه‌ک‌گرتنیش‌وه له‌پووی په‌رستنه‌وه، خستنه‌پووی ئەم دوو راستیی به‌پێویست ده‌زانم:

راستی یه‌که‌م: به‌دریژایی میژوو کێشه‌و گرتی نیوان پیغه‌مبه‌رانی (خوا

عليهم الصلاة والسلام) و نه‌یارانیان، به‌پله‌ی یه‌که‌م، له‌سه‌ر مه‌سه‌له‌ی په‌رستن (عبادة) بووه، نه‌ك له‌سه‌ر دانیه‌تان به‌بوونی خوای به‌رزو مه‌زن و په‌روه‌ردگاریتی خوادا، وه‌ك خوای زانا و توانا (جل جلاله) فهرموویه‌تی:

﴿وَلَيْنَ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ خَلَقَهُنَّ الْعَزِيزُ

الْعَلِيمُ﴾¹ واته: (ئه‌گه‌ر لییان پرسی: کێ ئاسمانه‌کان و زه‌وی دروست‌کردووه؟ به‌جه‌خت‌کردنه‌وه ده‌لێن: خوای زالی زانا دروستی کردوون).

که‌واته: کێشه‌له‌سه‌ر خواناسیی نییه، کێشه‌له‌سه‌ر خواپه‌رستییه، کێشه‌له‌سه‌ر ئه‌وه‌نییه‌دان به‌بوونی خوای به‌رزو مه‌زن دا ناهێندری، کێشه‌له‌سه‌ر ئه‌وه‌یه‌به‌ندایه‌تی بۆ ناکری، دیاره ئیستاش هه‌روایه، هه‌رچی ملی ده‌گری خۆی له‌تۆ به‌مسولمانتر ده‌زانێ، ده‌لێ: کاکه ئیمه‌ش مسولمانین، که‌چی خۆی به‌فیرعه‌ون ده‌زانێ و پێیشی خۆشه‌خه‌لك به‌ندایه‌تی بۆ بکات! وه‌ئه‌گه‌ر به‌ندایه‌تی و کۆیلایه‌تی بۆ نه‌که‌ن، لییان رازی نابێ، که‌چی ده‌شلێ: مسولمانم!! به‌لێ کێشه‌ی پیغه‌مبه‌ران (عليهم الصلاة

¹ الزخرف:

والسلام) ئه‌وه نه‌بووه خه‌لك بلی: خوای به‌رزو مه‌زن نییه و ئه‌م دنیا‌یه شاری بی‌ساحیبه و كه‌س دروستی نه‌كردوه! ئه‌وه‌تا فیرعه‌ون نه‌یگوتوه من به‌دییه‌نه‌ری بوونه‌وه‌رم، به‌لكو گوتویه‌تی: من په‌روه‌ردگار تانم: ﴿... اَنَا رَبُّكُمْ اَلَا عَلَيَّ﴾⁽¹⁾ یانی: ده‌بی بریاری كۆتایی به‌ده‌ست من بی، گوتویه‌تی: من په‌رستراوتانم: ﴿... لِّیْنِ اُتَّخَذَتْ اِلٰهًا غَیْرِیْ لَاجْعَلَنَّكَ مِنَ الْمَسْجُوْنِیْنَ﴾⁽²⁾ واته: (... - فیرعه‌ون به‌مووسای گوت - : ئه‌گه‌ر جگه‌ له‌ من كه‌سیكى دیکه بکه‌یته په‌رستراوی خۆت، ده‌تخه‌مه‌ پرزی به‌ندكراوه‌كان و ده‌و زیندانیت ده‌كه‌م)، به‌لی فیرعه‌ون زانیویه‌تی پیش ئه‌ویش ئه‌و بوونه‌وه‌ره بووه‌و دوا‌ی ویش ده‌مین، هینده ئه‌حمه‌ق نه‌بووه بلی: من ئه‌و كه‌ون و كائیناته‌م دروستكردوه! به‌لام گوتویه‌تی: قسه‌ی كۆتایی ده‌بی به‌ده‌ست من بی، من ده‌بی حه‌لال و حه‌رامتان بۆ دیاری بکه‌م، من شیوه‌ی ژیاقتان بۆ دیاری بکه‌م، ده‌بی من به‌ به‌رزو پیروژ دابنریم و كۆیله‌ی من بن و به‌ندایه‌تی بۆ من بکه‌ن و ... هتد.

به‌لی كیشه‌ی نیوان پیغه‌مبه‌رانی خوا (عليهم الصلاة والسلام) و نه‌یارو ناحه‌زانیان به‌ سه‌رقافله‌یی ناغووته‌كان، له‌سه‌ر ئه‌وه بووه كه‌: كی فه‌رمانبه‌ری و گه‌ردنكه‌چی بۆ بكری و كی له‌ هه‌موو كه‌س زیاتر به‌ گه‌وره‌ بگیری.

1 النازعات: □□

2 الشعراء: □□

هه‌ربۆیه‌ش ویردی سه‌ر زمان و یه‌که‌مین په‌یامی پیغه‌مبه‌رانی خوا (عليهم الصلاة والسلام) بریتی بووه له: ﴿يَقُومُوا عِبَادُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ﴾ ﴿١﴾
 الأعراف، هه‌روه‌ها له ئایه‌ته‌کانی (١١١) و (١١٢) و (١١٣) ی هه‌مان سووره‌تدا،
 هه‌ر ئه‌م ته‌عبیره دووباره بووه‌ته‌وه، واته: (... ئه‌ی گه‌له‌که‌م: به‌ندایه‌تی بۆ
 خوا بکه‌ن، خوا بپه‌رستن، بیجگه له وی هیچ په‌رستراوانێکی دیکه شایسته‌ی
 په‌رستن تان نین). ئه‌و قه‌یده‌ی ده‌بێ ره‌گه‌ڵ بخه‌ی که ده‌لێ: ﴿مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ
 غَيْرُهُ﴾ واته په‌رستراویک که شایسته‌ی په‌رستن بێ، ئه‌مما ئه‌گه‌ر شایسته‌ی
 په‌رستن نه‌بێ، سه‌د بت و سه‌نه‌م و فیرعه‌ون و تاغووت و دارو به‌ردیان
 په‌رستووه، به‌لام هیچیان شایسته‌ی په‌رستن نه‌بوون.

دیاره ئیستاش له‌م رۆژگاره‌ماندا هه‌ر به هه‌مان شووه‌یه، کێشه و گرفتی
 گه‌وره و سه‌ره‌کیی نیوان ته‌وژمی ئیسلامی و دیکتاتۆرو تاغووته‌کان، هه‌ر
 هه‌مان مه‌سه‌له‌ی گۆرینه‌و جه‌ومه‌ری تیکگیرانه‌که هه‌روه‌ک خۆیه‌تی و هیچ
 گۆرانی به‌سه‌ردا نه‌هاتووه، ته‌وژمی ئیسلامی ده‌لێ: ده‌بێ ته‌نیا خوای
 په‌روه‌ردگار (جل جلاله) بپه‌رستێ و به‌ندایه‌تی بۆ بکری، بیجگه له وی هیچ
 که‌سو هیچ شیاوی ئه‌وه نییه که ئینسانه‌کان بپه‌رستن و به‌ندایه‌تی بۆ
 بکه‌ن، به‌لام تاغووته‌کان که له (شه‌خس و حیزب و پڕۆیم) هه‌کاندا به‌رجه‌سته‌ن،
 ده‌لێن: ده‌بێ له‌جیاتی خوای به‌رزو مه‌زن، یان وێرای خوای به‌رزو مه‌زن،
 ئیمه‌ش بپه‌رستێین و به‌ندایه‌تیمان بۆ بکری!

پاستیی دووهم: په‌رستنی خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله) - که پیشتر باسی ماهیه‌تی و پانتاییه‌که‌یمان کرد -، ده‌توانین بلّیین له ژیانی ئینساندا بۆ سی ته‌وه‌ره‌ی سه‌ره‌کی دابه‌ش ده‌بی:

یه‌که‌م: ته‌نها له خوا (جل جلاله) وه‌رگرتنی بووناسیی (ئۆنتۆلۆژی: Ontology) و ئیمان و عه‌قیده، واته: چۆنیه‌تی ته‌ماشاکردن و ناسینی بوون (وُجُود) و مامه‌له‌ له‌گه‌ڵدا کردنی و هه‌لۆیست له به‌رانبه‌ردا نواندنی، به هه‌ر چوار به‌شی سه‌ره‌کییه‌وه: خوای به‌رزو مه‌زن، بوونه‌وه‌ر، ژیان، ئینسان، له کتییی **ته‌وژمی ئیسلامی** و عه‌لمانی و خاله‌ هاویه‌شو جیاوازه‌کانیاندا باسی (بووناسیی ئیسلامی) مان کردووه.

دووهم: ته‌نها له خوای به‌رزو مه‌زن وه‌رگرتنی یاساکان (الشرائع) و سیسته‌می ژیان (نظام الحیاة)، به ئه‌مرو نه‌هیی و هه‌لۆ و هه‌رام و چاکه و خراپه دیاریکردنیشه‌وه، وه‌ک خوای به‌رزو مه‌زن فه‌رموویه‌تی: ﴿... أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ ⁽¹⁾ واته: (... ئاگاداربین! دروستکردن و فه‌رمان، ته‌نیا می‌خوایه، به‌رزو بی وینه‌یه خوای په‌روه‌ردگاری جیهانه‌کان).

سییه‌م: ته‌نیا بۆ خوای به‌رزو مه‌زن پیشکه‌شکردنی دروشمه‌کانی به‌ندایه‌تی (شَعَائِرُ التَّعَبُّدِ)، وه‌ک: لێپارانه‌وه، ئه‌وپه‌ری خۆشویستن، ئه‌وپه‌ری لێ شەڕمان، پشت پێ به‌ستن، قوربانی بۆ سه‌ره‌برین، سویند پێ خواردن،

سه‌جده‌و رکوع و... هتد. له‌باره‌ی ئەو شتانه‌وه‌ی خوا‌ی به‌رزو مه‌زن
فه‌رموویه‌تی:

- 1) ده‌باره‌ی ته‌نیا له‌ خوا‌ی به‌رزو مه‌زن پارانه‌وه‌ ده‌فه‌رموئ: ﴿وَأَنَّ الْمَسَاجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا﴾⁽¹⁾ واته: (مزگه‌وتنه‌کان ه‌ی خوان، جگه‌ له‌ وه‌ که‌سی دی مه‌پارینه‌وه)، یاخود نه‌و نه‌ندامانه‌ی سه‌جده‌یان له‌ سه‌ر ده‌برئ، - مساجد به‌و مانایه‌ش هاتوو - ته‌نیا ه‌ی خوان (جل جلاله)، جا له‌ غه‌یری خوا‌ی به‌رزو مه‌زن مه‌پارینه‌وه.
- 2) ده‌باره‌ی له‌ هه‌موو که‌سێک وه‌ هه‌موو شتێک زیاتر خۆشویستنی خوا‌ی به‌رزو مه‌زن، ده‌فه‌رموئ: ﴿... وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ...﴾⁽²⁾. واته: (... وه‌ نه‌وانه‌ی ب‌روایان ه‌یناوه، خۆشه‌ویستییان ب‌و خوا زیاتره‌ له‌ خۆشه‌ویستی ئەوانی دیکه‌ ب‌و په‌ستراوه‌کانیان ...).
- 3) ده‌باره‌ی لی‌ترسانی خوا‌ی به‌رزو مه‌زن، ده‌فه‌رموئ: ﴿... فَلَا تَخَافُوهُمْ وَخَافُونَ إِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ﴾⁽³⁾ واته: (... ئینجا له‌ وان مه‌ترسن، هه‌ر له‌ من ب‌ترسن نه‌گه‌ر ئیماندارن).
- 4) ده‌باره‌ی پشت پ‌ی به‌ستن، خوا‌ی به‌رزو مه‌زن ده‌فه‌رموئ: ﴿... وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾⁽⁴⁾ واته: (... با ئیمانداران ته‌نیا پشت به‌ خوا ب‌به‌ستن).

¹ الجن: 18

² البقرة: 165

³ آل عمران: 175

5) ده‌باره‌ی قوربانی سه‌ربهرین، خوای به‌رز و مه‌زن ده‌فه‌رموئ: ﴿... فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَأَحْسِرْ﴾⁽²⁾ واته: (... ئینجا نوێژ بۆ په‌روه‌ردگارت بکه‌و قوربانی بۆ وی سه‌ربه‌ه).

6) له‌باره‌ی سویند پێ خواردنه‌وه، پێغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموئ: (... فَمَنْ كَانَ حَالِفًا فَلْيَحْلِفْ بِاللَّهِ ...) واته: (... ئینجا هه‌ر که‌سیک سویند ده‌خوا، با ته‌نها سویند به‌ خوا بخوا ...).

ا/ ئه‌و سێ جو‌ره‌ هاوبه‌ش بۆ خوا په‌یدا کردنه: وه‌رگرتنی تێپوانین و بووناسیی له‌ غه‌یری خوای به‌رز و مه‌زن و خه‌له‌ل له‌ ئیماندا، یاخود خه‌له‌ل له‌ وه‌رگرتنی یاسا‌کانی ژیان و له‌ غه‌یری خوای به‌رز و مه‌زن وه‌رگرتنی هه‌لاک و هه‌پام، یاخود پێشکه‌ش کردنی خواپه‌رستییه‌ تایبه‌تییه‌کان (شعائر التعبد) به‌ غه‌یری خوای به‌رز و مه‌زن، هه‌ر سێکیان پێکه‌وه‌ په‌یوه‌ستن. کاتی‌ک ئینسان تێپوانینی تیکده‌چێ به‌رانبه‌ر به‌ خوای به‌رز و مه‌زن، بووناسیی هه‌ی تیکده‌چێ و ئیمان و عه‌قیده‌شی تیکده‌چێ، که‌ ئه‌وه‌ی تیکچوو عیباده‌تی‌شی تیکده‌چێ، عیباده‌ت به‌ هه‌ردوو به‌شی وه‌رگرتنی یاسا‌کانی ژیان و پێشکه‌شکردنی دروشمه‌کانی خواپه‌رستییه‌وه‌.

ب/ ئه‌وه‌ی که‌ به‌پاسنی له‌ پۆژگاری ئیمه‌دا خه‌له‌لی گه‌وره‌ی دروستکردووه‌، بریتییه‌ له‌ خلیسکا‌ی مسو‌لمانان له‌ بواری وه‌رگرتنی یاسا‌کانی ژیاندا، له‌ بواری مه‌سه‌له‌ی هه‌لاک و هه‌پام و ئه‌مرو نه‌هیدا، لی‌ره‌دا مسو‌لمانان زیاتر

¹ آل عمران: 160

² الکوثر: 2

³ رواه البخاري: (6108) ومسلم: (1646).

تووشی شیرک بوون! ئه و شیرکه زهره رو زیانی گه وره و شوینه واری زور خراپی به جیهیشتوو له ژیا نی مسولماناندا، وهك له شیرکه که ی دیکه، که ئه ویش هه شیرکی گه وره یه، به لام به راستی شیرکی به رنامه کان (شرك الشرائع) زهره ری زور گه وره ی داوه، بۆیه ئیمه ویرای دژوهستانمان به رانه ر به شیرکی (أصحاب القبور)، به راستی نابئی شیرکی (أصحاب القصور) یش فه راموش بکه یین، به لکو شیرکی خاوه ن قه سره کان مه ترسیدارتره و پیوستیشی به دژایه تی کردنی زیاتر هه یه، چونکه کاتیك خاوه ن قه سرک ده کریته په رستراو له جیاتی خوای به رزو مه زن، به ملیونان خه لك به ره و بی دینی ده چن و هه موو بواره کان ژیا ن تیکده چن، به لام کاتیك خاوه ن قه بریک ده په رستری، ته نیا زهره ری بۆ چه ند که سیک دیاریکراو هه یه!

هه لیه ته ئیمه دژی هه موو جوړه کان شیرکین، حوکمرانه کان پیان خۆشه ئیمه زور دژی ئه و شیرکه بین که په یوه ندیی به قه بره وه هه یه، به لام هیچ باسی ئه و شیرکه نه که یین که په یوه ندیی به قه سره وه هه یه! چونکه به رژه وه ندیی وان به وه تیکده چن که خه لك هۆشیاریبیته وه و بزانی که چۆن قه بریه رستی شیرکه، قه سریه رستی شیرکه.

ئه مه ش چه ند ده قیک له باره ی خراپی و ترسناکی هاوبه ش بۆ خوا دانان له بواری یاساکانی ژیا ندا:

1- خوای به‌رزو مه‌زن ده‌فه‌رموی: ﴿أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِّنَ

الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنْ بِهِ اللَّهُ﴾⁽¹⁾ واته: (یان ئایا چه‌ند هاوبه‌شیکیان هه‌ن، که دینیکیان بۆ داناوڤن خوا مۆله‌تی نه‌داوه؟! ...).

که‌واته: ئەو که‌سه‌ی که دین بۆ خه‌لک داده‌نی، به‌رنامه‌ بۆ خه‌لک داده‌نی، ئەوه‌ کراوه‌ به‌ هاوبه‌شی خوای به‌رزو مه‌زن! واته: ته‌نیا ئەو که‌سه‌ی که سه‌جده‌ی بۆ ده‌بردێ، به‌ده‌ر له‌ شه‌ریعه‌تی خوای به‌رزو مه‌زن و به‌بی ئیجازه‌ی ئایینی خوای به‌رزو مه‌زن، به‌ شیرک داده‌نری، هه‌ر که‌سیکیش ئەو هه‌قه‌ی بدریئتی، مانای وایه‌ کراوه‌ته‌ هاوه‌ل و هاوبه‌شی خوای به‌رزو مه‌زن له‌ په‌رستراویتییدا!

2- خوای به‌رزو مه‌زن ده‌فه‌رموی: ﴿اتَّخَذُوا أَحْكَامَهُم وَرَهْبَانَهُمْ

أَرْبَابًا مِّن دُونِ اللَّهِ وَالْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا

لِيَعْبُدُوا إِلَهًا وَاحِدًا لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ سُبْحَنَهُ عَمَّا

يُشْرِكُونَ﴾⁽²⁾ واته: (- جووله‌که‌و دیانه‌کان- زاناو راهیبه‌کانی

خۆیانیاڤن و مه‌سیحی کوری مه‌ریه‌میاڤن له‌جیاتیی خوا کردنه‌ په‌رستراو، هه‌رچه‌ند فه‌رمانیشیاڤن پیکرابوو که‌ ته‌نها یه‌ک په‌رستراو بیه‌رستن، بیجگه‌ له‌وی هیچ په‌رستراو نییه‌، پاکی بۆ وی له‌و شتانه‌ی که‌ ده‌یانکه‌نه‌ هاوبه‌ش له‌ په‌رستراڤندا).

¹ الشوری: ۲۱

² التوب: ۳۱

3- (عَنْ عَدِيِّ بْنِ حَاتِمٍ قَالَ: أَتَيْتُ النَّبِيَّ ﷺ وَفِي عُنْقِي صَلِيبٌ مِنْ ذَهَبٍ: فَقَالَ: يَا عَدِيُّ اطْرَحْ عَنْكَ هَذَا الْوَتْنَ وَسَمِعْتُهُ يَقْرَأُ فِي سُورَةِ بَرَاءةٍ:

﴿ اتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ وَرُهَبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ ﴾، قَالَ: أَمَا إِنَّهُمْ لَمْ يَكُونُوا يَعْبُدُونَهُمْ، وَلَكِنَّهُمْ كَانُوا إِذَا أَحْلَوْا لَهُمْ شَيْئًا اسْتَحْلَوْهُ وَإِذَا حَرَّمُوا عَلَيْهِمْ شَيْئًا حَرَّمُوهُ⁽¹⁾ واته: (عه‌دی کوری حاته‌می تائی ده‌لی:

چوومه لای پیغه‌مبه‌ر ﷺ خاچیکی زیرم له ملدا بوو، پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رمووی: ئه‌ی عه‌دی ئه‌و بته له ملت فریده، له و کاته‌دا ئه‌م ئایه‌ته‌ی خویند: ﴿ اتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ وَرُهَبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ ﴾،

فه‌رمووی: دیاره‌ ئه‌وان - جووله‌که و دیانه‌کان - زاناو راهیبه‌کانی خو‌یان نه‌ده‌په‌رست، به‌لام ئه‌گه‌ر شتیکیان بو‌حه‌لال کردبان ئه‌وانیش به‌حه‌لالیان ده‌زانی، وه ئه‌گه‌ر شتیکیان لی‌حه‌پام کردبان ئه‌وانیش به‌حه‌پامیان ده‌زانی و شو‌ینیان ده‌که‌وتن)، له‌ریوایه‌تیکی دیکه‌دا هاتووه که پیغه‌مبه‌ر

ﷺ فه‌رموویه‌تی: (فَتِلْكَ عِبَادَتُهُمْ لَهُمْ)⁽²⁾ واته: (ئه‌وه په‌رستنیانه بو‌یان - بو‌ زاناو راهیبه‌کانیان -). له‌په‌رله‌مان ده‌لێن نابێ چه‌ند ژنیی هه‌بێ!

چه‌ند ژنیی خوای به‌رزو‌مه‌زن چه‌لالی کردووه، ئه‌و ده‌لێ نابێ هه‌بێ! جا هه‌ر که‌سێ به‌دوای ئه‌و خاوه‌ن برپاره‌ بکه‌وێ، ئه‌وه له‌پاستیدا په‌رستوویه‌تی، خوای به‌رزو‌مه‌زن ده‌فه‌رمووی: پیا‌حه‌پامه، حیزیک ده‌لێ نه‌خیر ئه‌مه‌ ناکرێ، ده‌بێ به‌حه‌لالی دابنێن، دیاره‌ ئه‌وه‌ی به‌دوای بکه‌وێ پێی کافر ده‌بێ، ده‌گونجی کابرا مامه‌له‌ بکات به‌پیاو گونا‌ه‌باره، به‌لام

¹ رواه الترمذي: (3095)، وقال الألباني: حسن.

² رواه البيهقي في السنن الكبرى ج: (10)، ص: (198).

پێی کافر نابێ، به‌س که به‌هه‌لای زانی، پێی کافر ده‌بێ، هه‌روه‌ها هه‌ر شتیکی دی له‌و باب‌ه‌تانه...

4- خوای به‌رزو مه‌زن ده‌فه‌رموئ: ﴿...إِنَّ الْحُكْمَ إِلَّا لِلَّهِ أَمَرَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا

إِيَّاهُ ذَلِكَ الَّذِي أَلْقَيْتُمْ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾⁽¹⁾ واته: (.. حوکم

— به‌رنامه‌دانان — ته‌نها هی خوايه، فه‌رمانی کردووه که جگه له‌وی نه‌په‌رستن، ئا ئه‌وه‌یه ئایینی راست و دروست، به‌لام زۆریه‌ی خه‌لکی نایزان، ئه‌م قسه‌یه قسه‌ی (یوسف) ه (عليه السلام) که له‌گه‌ل دوو هاوه‌له‌ زیندانیه‌که‌یدا وتووێژی ده‌کرد.

له‌م ده‌قانه‌وه زۆر به‌پوونی ده‌رانری که هه‌رکه‌سیک بۆ وه‌رگرتنی یاساو ده‌ستوره‌کانی ژیان و گوزه‌رانی تاک و کومه‌ل، له‌هه‌موو بواره‌کانی: کومه‌لایه‌تی و ئابووری و سیاسیی و فه‌ره‌ه‌نگی و ئه‌خلاقی و... هتدا، پوو له‌غه‌یری خوای به‌رزو مه‌زن بکات و پرس به‌غه‌یری ئیسلام بکات، ئه‌وه هاوبه‌شی بۆ خوای بێ هاوه‌ل و تاک (جل جلاله) بپارداوه، خۆی له‌جوغزی ئیمان و ئیسلام وه‌ده‌رناوه!

پێکه‌ینه‌ری سییه‌م: خوا به‌یه‌کگرتن له‌ناو و سیفه‌ته‌کانیدا (توحید الله في أسمائه وصفاته):

مه‌به‌ستیش له‌م جوژه خوا به‌یه‌کگرتنه، ئه‌وه‌یه که له‌م چه‌ند خاله‌دا زۆر به‌کورتیی و گوشارویی ده‌یخه‌ینه‌پوو:

1) خوای بئی وینه‌و بئی هاوه‌ل (جل جلاله) خاوه‌نی ناوه هه‌ره چاک و سیفه‌ته هه‌ره به‌رزه‌کانه، که تایبه‌تن به زاتی بئی وینه‌یه‌وه، وه‌ک فه‌رموویه‌تی: ﴿وَلِلّٰهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنٰی فَادْعُوهُ بِهَا﴾⁽¹⁾ واته: (وه خوا ناوی هه‌ره چاک‌ی هه‌یه، ده‌جا هه‌ر به‌وان لئی بپاړینه‌وه...).

2) ناو و سیفه‌ته هه‌ره چاک و به‌رزه‌کانی خوای به‌رزو مه‌زن وه‌ک زاتی بئی وینه‌ن، نه وه‌ک ناو و سیفه‌تی هیچ که‌سو هیچ شتیک ده‌چن، نه ناو و سیفه‌تی هیچ که‌سو شتیک ده‌شوبه‌ینه ناو و سیفه‌ته‌کانی وی، له هیچ روویکه‌وه، خوای بئی وینه (جل جلاله) له‌وباره‌یه‌وه فه‌رموویه‌تی: ﴿فَاطِرُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ جَعَلَ لَكُمْ مِّنْ اَنْفُسِكُمْ اَرْوَاحًا وَمِنَ الْاَنْعَامِ اَرْوَاحًا يَّذُرُكُمْ فِيْهِ لَيْسَ كَمِثْلِهٖ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِیْعُ الْبَصِیْرُ﴾⁽²⁾ واته: - خوا - په‌یدا‌که‌ری ئاسمانه‌کان و ره‌وییه، له خۆتان هاوسه‌ری بۆ گێپاون، له ئاژه‌لانی‌ش نی‌رو مێی گێپاون، به‌هۆی ئه‌وه‌وه وه‌چه‌تان لێ‌ده‌خاته‌وه، هیچ شتیک وه‌ک وینه‌ی وی نی‌یه، ئه‌و بی‌سه‌ری بی‌نایه).

3) بۆ چۆنیه‌تی مامه‌له‌کردنیش له‌گه‌ل ناو و سیفه‌ته به‌رزو بئی وینه‌کانی خوای بئی هاوه‌ل و هاوتادا (جل جلاله)، هه‌لوێستی راست و دروست که تی‌کرای زاناو پێ‌شه‌وایانی پێ‌ش‌سینمان - په‌زاو ره‌حمه‌تی خویان لێ‌بی - له‌سه‌ری ریک‌که‌وتوون، هه‌ر ئه‌وه‌یه که: هه‌ر ناو و سیفه‌تیک خوای به‌رزو مه‌زن بۆ خۆی، یاخود پێ‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ بۆ خوای به‌رزو مه‌زنی

¹ الأعراف: ۱۸۰

² الشوری: ۱۱

به‌کاره‌ینابێ، ئیمه‌ش به‌بێ هیچ ده‌ستکارییه‌ك ئه‌و ناو و سیفه‌ته‌ بۆ خوای به‌رزو مه‌زن به‌کاربه‌نین، هه‌ر شتێك خوای به‌رزو مه‌زن له‌ خۆی، هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ره‌كه‌ی ﷺ له‌ خوای بێ هاوتا (جل جلاله‌)ی دوورخستیه‌ته‌وه‌، ئیمه‌ش ئه‌و ناو و سیفه‌ته‌ له‌ خوای به‌رزو مه‌زن دووربخه‌ینه‌وه‌، جا زاناو پیشه‌وايانمان ئه‌و واتایه‌یان به‌ چه‌ندان شیوه‌ ده‌ربریوه‌ که له‌ نیوه‌پۆکدا هه‌ریه‌کن.

به‌لام لێره‌دا مه‌سه‌له‌یه‌کی گه‌رنگ هه‌یه‌ ده‌بێ زۆر لێی وریابین، ئه‌وه‌یش ئه‌وه‌یه‌ له‌ سۆنگه‌ی ئه‌وه‌وه‌ که خوای به‌رزو مه‌زن به‌ زات و سیفه‌یه‌وه‌، وه‌ك فه‌رمویه‌تی: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ﴾⁽¹⁾ واته‌: (... هیچ شتێك وێنه‌ی وی نییه‌ ...)، هه‌روه‌ها فه‌رمویه‌تی: ﴿بَعَلُّ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِهِ عِلْمًا﴾⁽²⁾ واته‌: (- خوا - داهاو و رابردوویان ده‌زانی، به‌لام زانیاریی ئه‌وان ده‌وره‌ی خوا نادا)، نافه‌رموێ: خوای به‌رزو مه‌زن نازان، ده‌فه‌رموێ ده‌وره‌ی خوای به‌رزو مه‌زن نادا، به‌لێ له‌ سۆنگه‌ی ئه‌وه‌وه‌، نابێ هیچ که‌س به‌ته‌مای ئه‌وه‌بێ که له‌ حه‌قیقه‌ت و چۆنیه‌تی ناو و سیفه‌ته‌کانی خوای به‌رزو مه‌زن تیبگا، هه‌ر بۆیه‌ش کاتێك له‌باره‌ی مانا و چۆنیه‌تی: ﴿... ثُمَّ أَسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ﴾⁽³⁾ په‌رسیار له‌ ئیمام مالیک کراوه - په‌حمه‌تی خوای لێبێ -، گوته‌ویه‌تی: (الْإِسْتَوَاءُ مَعْلُومٌ وَالْكَيفُ مَجْهُولٌ وَالْإِيمَانُ بِهِ وَاجِبٌ وَالسُّؤَالُ عَنْهُ بِدْعَةٌ) شرح العقيدة الطحاوية، ص: (76)،

¹ الشوری: 11

² طه: 110

³ الأعراف: 54

واته: (به‌رزبونه‌وه‌ی خوا - بۆ سه‌ر عه‌رش - زانراوه، به‌لام چۆنیه‌تییه‌که‌ی نه‌زانراوه^(١))، برپوا پێ هینانیشی فه‌رزه، پرسیار له‌باره‌وه کردنیشی داهینراوه).

جا بۆیه زاناو پێشه‌وايانمان - ره‌زاو ره‌حمه‌تی خوايان لێی - له‌ باره‌ی ناو و سیفه‌ته‌کانی خواوه (جل جلاله)، ئهم بنچینه‌یه‌یان داناوه، گوتووین: (إِبْبَاتٌ مِّنْ غَيْرِ تَشْبِيهِ، تَنْزِيَهُ مِّنْ غَيْرِ تَعْطِيلٍ وَلَا تَأْوِيلٍ)، واته: (ناو و سیفه‌ته‌کان بۆ خوا ده‌چه‌سپینین، به‌ی پێچوواندن به‌ ناو و سیفه‌تی دروستکراوه‌کان، وه‌ خوا و سیفه‌ته‌کانی به‌ پاک ده‌گرن له‌ پێچوواندن به‌ دروستکراوه‌کان، به‌لام به‌ بیانوی به‌پاک‌گرتنی خواوه، ناو و سیفه‌ته‌کانی لێدانارین، به‌ ته‌ئویلی بیجیش له‌ ماناو حه‌قیقه‌تیاو خالیان ناکه‌ینه‌وه)، خوای به‌رزو مه‌زن چ ناو و سیفه‌تیکی بۆخوی به‌کاره‌بناوه، ئیمه‌ش ئه‌و ناو و سیفه‌تانه‌ی بۆ به‌کار دینین، به‌لام ناچین چۆنیه‌تییه‌که‌یان بریار ده‌ین، یاخود به‌جۆریک ته‌ئویلیان بکه‌ین که‌ له‌ نیوه‌پۆکی خویان خالیان بکه‌ینه‌وه.

(1) بۆچی؟ چونکه چۆنیه‌تی سیفه‌ته‌کانی خوا (جل جلاله) بۆ ئیمه زانراوین، ئیمه نازانین قودره‌تی خوا (جل جلاله) چۆنه؟ نازانین بینینی خوا (جل جلاله) چۆنه؟ نازانین فه‌رمایشکردنی خوای په‌روه‌رگار (جل جلاله) چۆنه؟ سیفه‌ته‌کانی خوا (جل جلاله) هه‌یچیان بۆ ئیمه زانراوین به‌و شیوه‌یه‌ی که ئیمه بۆ خۆمان به‌کاری دینین.

www.AliBapir.net
F/AliBapir
youtube/AliBapir1
F/MediaAmeerOffice

بواری سییه‌م: خواپه‌رستی ساغ و پاك:

نه‌میش سییه‌مین بواری تیدا په‌روه‌رده‌و ته‌زکیه‌بوون و پیگه‌یشتنی تاکه‌کانی کۆمه‌لی ئیسلامیه.

که ده‌لێن تاکه‌کانی کۆمه‌لی ئیسلامی، واته به سه‌ری و خوار یوه. له‌پاستیدا خواپه‌رستی (العبادة) و به‌ندایه‌تی بۆ خوا کردن (العبودية لله)، به‌ره‌می سروشتی و راسته‌وخۆی ئیمان و عه‌قیده‌ی راست و دامه‌زراوه، بۆیه‌ش گوتوو مانه: خواپه‌رستی ساغ و پاك (العبادة السليمة والخالصة)، چونکه خواپه‌رستی به‌ی ئه‌و دوو مه‌رج و سیفه‌ته، وه‌رناگیرێ، خاوه‌نه‌که‌ی ره‌نج به‌ خه‌ساره، دیاره مه‌به‌ستیشمان له (ساغبوون) ئه‌وه‌یه که عیاده‌ته‌که‌ ساغ و سه‌لامه‌ت بێ له‌وه‌ی که پیچه‌وانه‌ی شه‌رعی تیدا بێ، مه‌به‌ستیشمان له (پاکبوون) ئه‌وه‌یه که عیاده‌ته‌که‌ پاك و چاک بێ، خاته‌و خالی شیرک و ریای تیکه‌ل نه‌بووبی، ره‌حمه‌تی خواش له (فَضِيلُ بْنُ عِيَّاضُ) بێ که له ته‌فسیری وشه‌ی: (أَحْسَنُ عَمَلًا) دا که له ئایه‌تی: ﴿الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيٰوةَ لِيَبْلُوَكُمْ اَيْتُكُمْ اَحْسَنُ عَمَلًا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْغَفُوْرُ﴾ (٢) الملك، ساتوو، گوتوو یه‌تی: (أَيُّ أَخْلَصَهُ وَأَصْوَبَهُ)، واته: (به‌ مانای کرده‌وه‌که پاکترین و راستترین بێ)! پاك: واته شیرک و ریای تیکه‌ل نه‌بووبی، راست: واته به‌پیی شه‌رع بێ، بۆ خوای به‌رزو مه‌زن بێ و به‌پیی شه‌رعی خوای به‌رزو مه‌زن بێ.

له‌باره‌ی خواپه‌رستییه‌وه، پێویسته ئاگاداری دوو شتی گرنگ بین:

یه‌که‌م: وشه‌ی خواپه‌رستی (العبادة) به‌ دوو چه‌مک و اتا به‌کار دێ:

1) واته: خوا (جل جلاله) - ئه‌و که سه‌یه که مردن و ژیانی گیراوه، تاکو تاقیتان بکاته‌وه داخو کامه‌تان کرده‌وه‌ی چاکتره، وه‌ خوا زالی لی‌بوره‌یه.

1/مانای وشه‌که له زماندا بریتییه له: ئه‌وپه‌پی به‌گه‌وره‌گرتن و ئه‌وپه‌پی خۆشویستن و ئه‌وپه‌پی سام لیکردن و شه‌رم لیکردن و لیترسان و، ئه‌وپه‌پی گه‌ردنکه‌چی بۆ خوای بۆ وینه و پاک و تاک، که دیاره به‌پیی ئه‌م پیناسه‌یه، وشه‌ی خواپه‌رستی و ده‌ک وشه‌ی مسوولانه‌تی و دینداری، هه‌رچی جموجۆل و چالاکی و کرده‌وه‌ی چاکی ئینسانی مسوولمان و کۆمه‌لی مسوولمانه، به‌په‌نه‌ان و ئاشکراوه، هه‌مووی ده‌گریته‌وه‌و هیچی لی نابویری، چونکه ئه‌وپه‌پی به‌گه‌وره‌گرتنی خوای به‌رزو مهن ئه‌وه‌یه که تۆ به‌ کرده‌وه بیسه‌لمینی که خوای به‌رزو مهن ت له هه‌موو که‌س و هه‌موو شتی لا گه‌وره‌تره، هه‌روه‌ها ئه‌وپه‌پی خۆشویستنی خوای به‌رزو مهن و لیترسانی به‌هه‌مان شیوه، کاتی که خوای به‌رزو مهن ت له هه‌موو که‌س و هه‌موو شتی لا خۆشه‌ویستت و سام لیکراوتره، که فه‌زمانی خوای به‌رزو مهن پێش هه‌موو شتی که به‌ی، وه کاتی که ده‌یسه‌لمینی که ئه‌وپه‌پی گه‌ردنکه‌چیت بۆ خوای به‌رزو مهن هه‌یه، که هه‌رچی فه‌رمانه‌کانی خوایه (جل جلاله) به‌پیی توانا جیه‌جیان بکه‌ی، ئه‌مه‌ش مانای وایه خواپه‌رستی هه‌موو جموجۆل و چالاکییه‌کان ده‌گریته‌وه.

2/ مانای تایبه‌تی و زاراوه‌یی و عورفی (٢) وشه‌ی (العبادة)، بریتییه له‌و دروشم و کرده‌وانه‌ی که زیاتر په‌یوه‌ندیان به‌ نیوانی خوای به‌رزو مهن و به‌نده‌وه هه‌یه، له زاراوی شه‌رعا به‌ خواپه‌رستییه‌ پووته‌کان (العبادات المحضة) ناسراون، وه‌ک: نوێژ و رۆژوو و زه‌کات و هه‌ج و عومره‌و پارانه‌وه‌و زیکرو قوربانی سه‌ره‌پین و نه‌زرو ... هتد.

1) واته: زانایان دوا‌یی ئه‌و مانایه‌ی دووه‌میان بۆ وشه‌ی (العبادة) داناوه، وه‌ک زاراوه (مصطلح) یکی خۆیان.

به‌لام پێویسته بزانی که له قورئاندا وشه‌ی (عبادة) ته‌نها به‌یه‌ک مانا به‌کارهاتوه، ئه‌ویش هه‌ر مانای یه‌که‌م له‌کتیبه‌ شهرعییه‌کان (کتب الفقه) دا، زانایانی شهرعزان وشه‌ی (عبادة) یان زیاتر به‌مانای دووه‌می به‌کارهێناوه.

دووه‌م: زاناو پێشه‌وايانی ئیسلام له‌سه‌ر ئه‌وه‌یه‌که‌ده‌نگن که له‌بواری عیباده‌ته‌کاندا هیچ که‌س بۆی نییه‌ به‌ده‌ر له‌ر جو‌رو چۆنیه‌تییه‌ی که‌ شهریه‌ت دیاریکردوه، خواپه‌رستی ئه‌نجام بدا، به‌پێچه‌وانه‌ی باب‌ه‌تی هه‌لسوکه‌وته‌کان (موضوع المعاملات) وه، که‌گرنگ له‌واندا نیوه‌رۆک و هینانه‌دی به‌رژه‌وه‌ندی شهرعییه‌ر نینسان ناچار نه‌کراوه‌ له‌یه‌ک جو‌غزو چوارچیوه‌ی دیاریکراودا مامه‌له‌یان له‌گه‌ڵدا بکات.

زانای ناودار ابن تیمیه - ره‌حه‌مه‌تی خ‌وای لی‌بی - له‌وباره‌وه‌ گوتویه‌تی (ب): (إِنَّ الْأَصْلَ فِي الْعِبَادَاتِ التَّوْقِيفُ، فَلَا يُشْرَعُ مِنْهَا إِلَّا مَا شَرَعَهُ اللَّهُ ... وَالْعَادَاتُ الْأَصْلُ فِيهَا الْعَفْوُ، فَلَا يُحْظَرُ مِنْهَا إِلَّا مَا حَرَّمَهُ)، واته‌: (بناغه‌ له‌ خواپه‌رستییه‌کاندا وه‌ستێترانه، هیچ که‌س بۆی نییه‌ له‌خۆیه‌وه‌ جو‌ره‌ خواپه‌رستییه‌ک دابه‌ینئ ... به‌لام ئه‌سل له‌ مامه‌له‌وه‌ هه‌لسوکه‌وته‌کاندا ریگاپێدرانه، مه‌گه‌ر شتێک ده‌قیکی شهریه‌ت قه‌ده‌غه‌ی کردبێ).

هه‌ربۆیه‌ش مه‌سه‌له‌ی شت داهینان له‌ ئاییندا (الإبتداع في الدين) به‌رای زۆربه‌ی هه‌ره‌زۆری زانایان - ئه‌گه‌ر نه‌لێن هه‌موویان -، تایبه‌ته‌ به‌ هه‌ردووک بواری عه‌قیده‌و عیباده‌ته‌وه، چونکه‌ ئه‌و دوو بواره‌ له‌ سۆنگه‌ی ئه‌وه‌وه‌ که‌ عه‌قل له‌ قه‌ره‌یان نایه‌ت و له‌ سه‌رووی توانا و پرستییه‌وه‌ن، خ‌وای کاربه‌جێ به‌

(1) القواعد النورانية الفقهية، ص: (112)، دیاره‌ زانایانی دیکه‌ش هه‌ر له‌وباره‌یه‌وه‌ قسه‌یان کردوه، به‌لام قسه‌که‌ی ئه‌ومان به‌ نمونه‌ هیناوه‌ته‌وه‌.

ته‌واویی نوخته‌ی تیدا خستونه‌ته سه‌ر پیتان و هیچی تیدا به‌جینه‌هیشتون بۆ عه‌قل و (اجتهاد)ی ئینسان، له‌به‌رئه‌وه هه‌ر شتێك زیاد بکه‌ی له‌و دوو بواره‌دا، زیاده‌یه، چونکه هیچ نه‌ماوه خوای به‌رزو مه‌زن و پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له‌ بوا‌ری عه‌قیده‌و عیباده‌تدا نه‌یانفه‌رمووی، له‌پاستیدا عه‌قیده بریتیه له‌ هه‌لسوکه‌وتی عه‌قل و دل له‌گه‌ڵ خوادا (جل جلاله)، زاتی خوای به‌رزو مه‌زن، سیفه‌ته‌کانی خوای به‌رزو مه‌زن، ناوه‌کانی خوای به‌رزو مه‌زن، فریشته‌کانی خوا، کتیه‌کانی خوا، پیغه‌مبه‌رانی خوا (عليهم الصلاه والسلام)، دیداری خوای به‌رزو مه‌زن له‌ رۆژی دوایدا، سزاو پاداشتی خوای به‌رزو مه‌زن، به‌هه‌شت و دۆزه‌خی خوای به‌رزو مه‌زن، که ده‌بێ ئیمان‌ت پێیان هه‌بێ، دیاره ئه‌وانه‌ش پاستییان (حقائق)ی نه‌گۆرن.

عیباده‌ت بریتیه له‌ هه‌لسوکه‌وتی کرده‌یی له‌گه‌ڵ خوای به‌رزو مه‌زن، پاسته‌وخۆ له‌گه‌ڵ خوای به‌رزو مه‌زن چۆن هه‌لسوکه‌وت ده‌که‌ی؟ یادی ده‌که‌ی، لێی ده‌پارێیه‌وه، پشتی پێ ده‌به‌ستی، خوشنده‌وی، لێی ده‌ترسی، شه‌رمی لێ ده‌که‌ی، سه‌جده‌ی بۆ ده‌به‌ی، رکوعی بۆ ده‌به‌ی، قوربانیی بۆ سه‌رده‌بری، سویندی پێ ده‌خوی، نوێژی بۆ ده‌که‌ی، رۆژوی بۆ ده‌گری، زه‌کاتی بۆ ده‌ده‌ی، هه‌جی بۆ ده‌که‌ی ... هتد، ئینجا دیاره هه‌لسوکه‌وتیش له‌گه‌ڵ خوادا (جل جلاله)، به‌س خوای به‌رزو مه‌زن ده‌زانێ ده‌بێ چۆن بێ؟ تۆ له‌خۆته‌وه بۆت نییه‌ بلایی: من بۆخۆم به‌ شیوه‌یه‌کی تایبه‌ت هه‌لسوکه‌وت له‌گه‌ڵ خوادا (جل جلاله) ده‌که‌م!

عه‌قیده‌و عیباده‌ت له‌پاستیدا بوا‌ری (اجتهاد)یان تیدا نییه، مه‌گه‌ر له‌ چۆنیه‌تی خستنه‌په‌رویاندا، به‌ پێچه‌وانه‌ی بواره‌کانی سیاسه‌ت و ئابووری و کۆمه‌لایه‌تی و جه‌نگ و ناشتی و په‌یوه‌ندییه‌کان و چی و چیه‌یه‌وه، که خوای

کاربه جئ بۆشایی زۆری تیدا به جیهیشتون، بوارو دهره تیکی زۆری بۆ ئیجتیهادی عه قلّ فره راهم هیناوه، چونکه عه قیده و عیبادت گۆرانیان به سهردا نایه، به لام بوارى هه لسوکه وته کان و عاده ته کان گۆرانیان به سهردا دئ و پیویسته کۆشش (إجتهد) ی تازهشیان بۆ بکری.

که واته: هیچ بیانوو و پاساویک نییه بۆ دهستکاریکردنی چه مكو واتای فره مووده ی پیغه مبه ری خوا ﷺ که فره مووبه تی: (... فَعَلَيْكُمْ بَسُنَّتِي وَسُنَّةَ الْخُلَفَاءِ الرَّاشِدِينَ الْمَهْدِيِّينَ تَمَسَّكُوا بِهَا وَعَضُّوا عَلَيْهَا بِالنَّوَاجِذِ، وَإِيَّاكُمْ وَمُحَدَّثَاتِ الْأُمُورِ فَإِنَّ كُلَّ مُحَدَّثَةٍ بِدْعَةٌ وَإِنْ كُلُّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ) ⁽¹⁾ واته: (... ده جا ریباری منو ریباری جیهیینه سه رراسته رینمایی کراوه کانم بگرن، خرینان ^(ه) له سه ر رۆبگرن، وه خۆتان له شته په یداکراوه کان - له تاینیدا - بپاریزن، چونکه بیگومان هه موو په یداکراویک داهینراوه، هه موو داهینراویکیش گومراییه).

به لئ، هیچ پاساویک نییه که بلیین: بیدعت دوو به شه، چاک و خراب (البدعة بدعتان: حسنة و سيئة)، مادام پیغه مبه ری خوا ﷺ به راشکاوی مه سه له که ی برپوه ته وه و ئیمه بۆمان نییه بلیین: نا.

ئینجا له راستیدا سه رجه م نه و نمونانه ی که هه ندیک له زانایانی پایه به رزی ئیسلام، وه ک: (النووي)، العز بن عبدالسلام، ابن حجر الهيتمي، ابن حجر العسقلاني ... هند) - خوا لییان خۆش بی - به به لگه ی ئه وه ده یانه یینه وه که گوايه بیدعت چاک و خراپی هه یه، یان پینچ هوکمه شه رعییه کان (الأحكام

¹ رواه أبو داود: (4607) واللفظ له، والترمذي: (2676)، وابن ماجه: (42)، عن العرياض بن سارية، قال

الترمذي: حسن صحيح، وقال الألباني: صحيح.

(2) خرینان: که کۆی (خرینه) یه، ددانه کانئ پشته وه.

الشرعية الخمسة) یان به‌سه‌ردا ده‌چه‌سپین، به‌لێ سه‌رجه‌م ئه‌و نموونانه، ئه‌گه‌ر باش سه‌رنج بدرێن، ئه‌وه ده‌رده‌که‌وێ که:

أ/ یان وه‌ک نوێژی ته‌راویحی به‌ کۆمه‌ل کاتیك عومه‌ری کوپی خه‌تتاب - خوا لێی پازی بێ - وشه‌ی (نِعْمَ الْبِدْعَةُ هَذِهِ) ^(١) بۆ به‌کارهێناوه، وه‌ک له (صحیح البخاری) دا هاتوه، مه‌به‌ستی بیدعه‌تی زمانه‌وانی (البدعة اللغوية) یه، وه‌ک لیکۆله‌ره‌وانی رۆچوو گوتوو یان، واته‌: ئه‌و له‌ پڕوی زمانه‌وانیه‌وه نوێژی ته‌راویحی به‌ بیدعه‌ت داناهه، نه‌ک له‌ پڕوی شه‌رعییه‌وه، چونکه پێغه‌مبه‌ر ﷺ سێ شه‌وان له‌سه‌ریه‌ک نوێژی ته‌راویحی به‌ کۆمه‌ل کرد، شه‌وی چواره‌م نه‌هاته‌ده‌ری بۆ ئه‌وه‌ی مسوڵمانان نوێژه‌که‌ی به‌ کۆمه‌ل له‌گه‌ڵدا بکه‌ن، دوا‌یی فه‌رمووی: (ترسی ئه‌وه‌م هه‌بوو که له‌سه‌رتان فه‌رێز بکړئ)، مانای وایه ئه‌سله‌که‌ی سوننه‌ت بووه، دوا‌یی له‌ سه‌رده‌می ئیمام عومه‌ردا - خوا لێی پازی بێ - خۆ له‌ دوا‌ی پێغه‌مبه‌ر ﷺ وه‌حی نایه‌ته‌خوار، تا بلی: نوێژی ته‌راویح په‌نگه‌ له‌سه‌ر ئه‌و خه‌لکه‌ فه‌رێز بکړئ! له‌به‌رئه‌وه‌ گوتی: بۆچی ئه‌و خه‌لکه به‌ په‌راگنده‌یی نوێژی ته‌راویح بکه‌ن؟ با له‌سه‌ر ئیمامیک کۆیان بکه‌مه‌وه، که‌واته: ئه‌سله‌که‌ی سوننه‌ت بووه، به‌لام ماوه‌یه‌ک وازی لێهێنراوه له‌ ترسی فه‌رێزکران و دوا‌یی عومه‌ر - خوا لێی پازی بێ - بردوو‌یه‌تی‌یه‌وه سه‌ر ئه‌سله‌که‌ی خۆی، وه‌ که‌ دوا‌یی گوتوو‌یه‌تی: (نِعْمَ الْبِدْعَةُ هَذِهِ)، واته‌

(1) عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَبْدِ الْقَارِيِّ أَنَّهُ قَالَ: (خَرَجْتُ مَعَ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ رضي الله عنه لَيْلَةً فِي رَمَضَانَ إِلَى الْمَسْجِدِ فَإِذَا النَّاسُ أَوْزَاعٌ مُتَفَرِّقُونَ يُصَلِّي الرَّجُلُ لِنَفْسِهِ، وَيُصَلِّي الرَّجُلُ فَيُصَلِّي بِصَلَاتِهِ الرَّفِطُ، فَقَالَ عُمَرُ: إِنِّي أَرَى لَوْ جُمِعَتْ هَؤُلَاءِ عَلَى قَائِرٍ وَاحِدٍ لَكَانَ أَمْتَلُ، ثُمَّ عَزَمَ فَجَمَعَهُمْ عَلَى أَبِي بِنِ كَعْبٍ، ثُمَّ خَرَجْتُ مَعَهُ لَيْلَةً أُخْرَى وَالنَّاسُ يُصَلُّونَ بِصَلَاةٍ قَارِبِهِمْ. قَالَ عُمَرُ: نِعْمَ الْبِدْعَةُ هَذِهِ، وَالَّتِي يَنَامُونَ عَنْهَا أَفْضَلُ مِنَ الَّتِي يَقُومُونَ - يُرِيدُ آخِرَ اللَّيْلِ - وَكَانَ النَّاسُ يَقُومُونَ أَوَّلَهُ) رواه البخاري: (2010).

شتیکی تازه‌مان ئیستا داهیناوه، واته ئیستا په‌یدامانکردۆته‌وه، ئه‌گه‌رنا له ئه‌سلدا خۆی هه‌بووه،

ب/ یان هیچ په‌یوه‌ندیان به‌ هیچ کام له عه‌قیده‌و عیباده‌ته‌وه نیه‌و، هه‌ر له جوغزو بازنه‌ی هه‌لسوکه‌وته‌کان (المعاملات) دان، یه‌کێک له بنه‌مایه‌کانی (الإجماع) و (القياس) و (المصالح المرسلة) و (الإستصحاب) پشتگیریان ده‌که‌ن و ده‌یانگره‌ خۆیان، بۆ وینه: کۆکردنه‌وه‌ی فوڕپان له‌نێو دوو به‌رگی (مصحف) ی‌کدا و، نووسینه‌وه‌ی ده‌قه‌کانی سوننه‌ت و، داهینانی زانیارییه‌ شه‌رعیه‌کان (علوم القرآن، علوم الحديث، علم التجويد، علم أصول الفقه، الفقه، التأريخ ...) (ئێ) ... هتد.

وه ئه‌سلێش له‌ بواری هه‌لسوکه‌وته‌کاندا، ده‌ست کراوه‌یی یه‌و، چ شتیک مسوڵمانان بۆ خۆیان به‌ باش ده‌زانن، ده‌توانن دایه‌یه‌ن و په‌یدای بکه‌ن.

بواری چواره‌م: ره‌وشت و ئاکاری به‌رزو په‌سه‌ند:

ئه‌میش چواره‌مین بواری گرنگی تێدا په‌روه‌رده‌بوونی ئه‌ندامانی وردو درشتی کومه‌لی ئیسلامیه‌.

له‌پاستیدا وه‌ک چۆن عیبادت به‌ره‌می عه‌قیده‌یه‌، ره‌وشتی جوانیش به‌ره‌می عیباده‌ته‌.

که‌واته: مرقۆی مسوڵمان به‌ ئه‌ندازه‌ی پاستیی و دامه‌زراوی ئیمان‌که‌ی، خوای به‌رزو مه‌زن ده‌په‌رستێ و به‌ندایه‌تی پاسته‌قینه‌ بۆ خوا ﷻ ئه‌نجام

1) ئه‌و زانیاریانه‌ هه‌موویان په‌یدا‌کراون، ئایا ئه‌وانه‌ ده‌چنه‌ خانه‌ی (بی‌دعه‌ت) ده‌و؟ نه‌خێر، چونکه‌ هه‌مووی یان به‌ کۆده‌نگی زانیان بووه، یان ئه‌وه‌تا له‌ بازنه‌ی به‌رژه‌وه‌ندییه‌ به‌ره‌له‌دایه‌کان (المصالح المرسلة) دان، ئه‌و به‌رژه‌وه‌ندییانه‌ی که‌ نه‌خراونه‌ته‌ بازنه‌یه‌کی داخراوه‌وه‌.

ده‌دات، هه‌روه‌ها له قه‌ده‌ر خواپه‌رستی و به‌ندایه‌تی بۆ خوا کردنه‌که‌ی، پوو له په‌وشت و خوی به‌رزو جوان و ئه‌ده‌بو ئاکاری په‌سند ده‌کات، خو و خده‌و نه‌ریته‌ دزیو به‌د، سیفه‌ت و په‌فتاره‌ نزم و په‌سته‌کانیش له‌خوی داده‌پنێ و تووڕ ده‌دا!

خوای به‌خشه‌رو دادگر له‌وباره‌یه‌وه‌ فهرموویه‌تی: ﴿الَمْ تَرَ كَيْفَ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا كَلِمَةً طَيِّبَةً كَشَجَرَةٍ طَيِّبَةٍ أَصْلُهَا ثَابِتٌ وَفَرْعُهَا فِي السَّمَاءِ ﴿٢٤﴾ تُؤْتِي أُكْلَهَا كُلَّ حِينٍ بِإِذْنِ رَبِّهَا وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٢٥﴾﴾⁽¹⁾ واته: (ئایا سه‌رنج ناده‌ی! چۆن خوا وینه‌یه‌کی میناوه‌ته‌وه: وشه‌یه‌کی چاک و پاک وه‌ک دره‌ختی‌کی چاک و پاک وایه، بنکه‌که‌ی چه‌سپاوه، لقو پۆپی به‌رز هه‌لچوون، هه‌میشه به‌ مۆله‌تی خاوه‌نه‌که‌ی به‌رو میوه‌ ده‌رده‌کات، وه‌ خوا وینان بۆ خه‌لکی ده‌هینیته‌وه، به‌لکو په‌ند وه‌ریگرن).

وه‌ک ئیبنو عه‌بباس گوتویه‌تی⁽²⁾: مه‌به‌ست له وشه‌ی پاک و چاک (کلمه‌ طیبه‌) وشه‌ی خوا به‌یه‌کگرتن (کلمه‌ التوحید) ه، که (لا إله إلا الله) یه، ئینجا وه‌ک چۆن دره‌خته به‌پیت و پی‌زو به‌ره‌مداره‌که، له سێ به‌شان پیکدی: په‌گو قه‌دو لقو گه‌لا، به‌رو میوه، ئیمان و خوا به‌یه‌کگرتنیش به‌ هه‌مان شیوه، عه‌قیده‌و هه‌ست و نه‌ستی‌کی نبو عه‌قل و دل، که ئه‌مه پۆلی په‌گو ریشه‌ بۆ دینداریی ده‌بینی، پاشان خواپه‌رستی و تاعه‌ت و کرده‌وه‌ی باشه، که ئه‌ویش ده‌وری

¹ إبراهيم.

⁽²⁾ بروانه: (المصباح المنير في تهذيب تفسير ابن كثير)، ص: (701)، که ده‌قی ده‌سته‌واژه‌که به‌م شیوه‌یه: (شهادة أن لا إله إلا الله).

قه دو لقو پۆپو گه لا ده بینئ، وه له کۆتاییدا به رو میوه و به ره می سیفه ته په سنده کان (الفضائل) و ئاکارو په وشته به رزو جوانه کانه.

له کۆتایی شهرح و روونکردنه وهی ئەم بنه مایه ی دووه مدا ده ئیم:

وهك چۆن هیچ کومه ل و لایه نیکی ئیسلامی به بی به رنامه و ریباریکی راست و پوون ناگاته هیچ ئەجامیك، به هه مان شیوه ش هه ر کومه لیک تاکه کانی خو ی چاک په روه رده نه کردی و پینه گه یان دیئ، ديسان ناتوانی له مه بدانی گۆرانیکاری و چاکسازی و پاکسازی کومه لگا و وه رچه رخانیدا هیچ به هیچ بکات.

هوارو لایه نه بنه په تی و سه ره کیه کانی په روه رده بوون و پیگه یشتنی هه ر کومه له مسوولمانیکیش، ئەو چوارهن که ئیمه له م بنه مایه دا خستماننه پروو تیشکمان خسته سه ریان، بۆیه له سه ره هه ر کومه لیک ئیسلامی پیویسته که به جیددی و ئەهمیه ت پیدانه وه، پوانیته په روه رده کردن و ته زکیه ی ئەندامه کانی له و چوار مه یدان و هواره دا، نه گه ر بیه وئ ئەندام و دوست و لایه نگرانی هه م له دنیا دا هیزو پیزو به ره مه میکیان هه بی، هه م بۆ قیامه تی شتیکیان بۆ لای خوی به رزو مه زن و گۆره پانی حیساب و کیتاب پیبی.

www.AliBapir.net
F/AliBapir
youtube/AliBapir1
F/MediaAmeerOffice

بَنَہ مای سیّہم

پابہ ندی ہموو لایہک بہ شہر عہ وہ و

گیرانہ وہی راجیا بیہ کان بو تہ رازووی

شہر عہت

www.AliBapir.net
F/YouTube/AliBapir1
F/MediaAmeerOffice

www.AliBapir.net
F/AliBapir
youtube/AliBapir1
F/MediaAmeerOffice

بنه‌مای سییه‌م

پابه‌ندیی هه‌موو لایه‌ک به شه‌رعه‌وه‌و گێرانه‌وه‌ی راجیاییه‌کان بۆ ته‌رازووی شه‌ریعه‌ت:

پابه‌ندیی (إلتزام)ی هه‌موو لایه‌ک، قیاده‌ پێش‌ قاعیده، به شه‌رعه‌وه، که مه‌به‌ستمان پێی ده‌قه‌کانی قورئان و سوننه‌ت و ئه‌و بنچینه (قاعده) و یاسا (حکم) شه‌رعیانه‌یه که له‌لایه‌ن زاناو پێشه‌وایانی په‌سه‌نه‌وه هه‌له‌ینجراون و هه‌لده‌هینجری، وه گێرانه‌وه‌ی هه‌ر مه‌سه‌له‌ و باب‌ه‌تیکی مشتومر هه‌لگر بۆ ته‌رازووی قورئان و سوننه‌ت و ساغکردنه‌وه‌و لیکۆلینه‌وه‌ی زانستیانه، وه‌ک خ‌وای دادگه‌ر (جل جلاله) فهرموویه‌تی:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِنْ تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ

فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ

تَأْوِيلًا ﴿٥٩﴾ النساء، واته: (ئه‌ی ئه‌و که‌سانه‌ی که ئیمانتان هه‌یه! فهرمانبه‌ری خوا بکه‌ن، وه فهرمانبه‌ری پێغه‌مبه‌ر ﷺ بکه‌ن، وه‌هی کاربه‌ده‌ستانی‌ک که له‌خۆتان، جا هه‌رکات له‌سه‌ر شتێک که‌وتنه‌ ناکوکیی یه‌وه‌و مشتومرتان بوو، بی‌گێرنه‌وه‌ بۆ لای خوا (جل جلاله) و پێغه‌مبه‌ر ﷺ، ئه‌گه‌ر ئێوه‌ به‌رواتان به‌ خواو روژی دوا‌یی هه‌بی، ئا ئه‌وه‌ بۆ ئێوه‌ چاکتره‌و، سه‌ره‌نجامیشی خیرتره‌).

هه‌لبه‌ته‌ مه‌رجیش نیه که هه‌میشه مه‌سه‌له‌و باب‌ه‌ته‌ راجیایی هه‌لگره‌کان، به‌ شیوه‌یه‌ک یه‌کلایی بکرینه‌وه که یه‌کده‌نگیی (إجماع)یان له‌سه‌ر دروست بێ. به‌لام بی‌گومان که‌مینه‌ و ی‌پرای ریز لی‌گی‌رانی رایه‌ جیاوازه‌که‌ی، پابه‌ندی رای زۆرینه‌ ده‌بی، له‌ بواری کردارو جیبه‌جی کردندا.

روونکردنه‌وه

له‌به‌رئه‌وه‌ی ئەم بنه‌مایه‌ی سییه‌م ئایه‌تی ژماره (59) ی سووره‌تی (النساء) ی کراوه‌ته به‌لگه‌و پالپشت، به‌چاکی ده‌زانم له‌چه‌ند خالێکدا چه‌ند سه‌رنجیکی خیرا له‌م ئایه‌ته به‌پێژه بده‌ین، به‌رله‌وه‌ی بچینه‌سه‌ر روونکردنه‌وه‌ی ئەم بنه‌مایه‌ی سییه‌م:

یه‌ک: خ‌وای کاربه‌جی (جل جلاله) بۆ (الله) و (الرسول) وشه‌ی (أطیعوا) ی هیناوه، به‌لام بۆ (أولي الأمر) نه‌یهیناوه، ئەوه‌ش لێی ده‌فامرێته‌وه‌ که فه‌رمانبه‌ریی کردنی مسوڵمانان بۆ خ‌وای به‌رزو مه‌زن و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ﷺ، که له‌ پابه‌ندیان بۆ قورئان و سوننه‌تدا خ‌وی ده‌نویستی، به‌موتله‌قی فه‌رزه‌و هیچ مه‌رجی تیدا نییه، بۆ هه‌ر که‌سیک که خ‌وی به‌ ج‌رودار (مؤمن) بزانی! به‌لام فه‌رمانبه‌ریی مسوڵمانان بۆ حوکمران و کاربه‌ده‌ستانیان موتله‌ق نییه‌و، مه‌رجدار (مشروط) ه‌و مه‌رجه‌که‌یشی ئەوه‌یه که نابێ ئەو ئه‌رك و فه‌رمانه‌یان له‌گه‌ڵ قورئان و سوننه‌تدا ناکۆک و نه‌گونجاو بێ.

دوو: بۆ وشه‌ی (أولي الأمر) به‌ند (قیدی) له‌ خ‌وتان (منکم) ی زیادکردوه‌و، تا‌کو بزانی که هه‌ر حوکمران و کاربه‌ده‌ستی، یه‌که‌م: مسوڵمان نه‌بێ، دووه‌م: مسوڵمانان خ‌ویان دایان نه‌نابی و ئەو کاره‌یان پێ نه‌سپاردبێ، ئەوه شه‌رعیه‌تی نییه‌و فه‌رمانبه‌ریی بۆ کرانیشی شه‌رعیی و په‌وا نییه.

سێ: بێگومان مه‌به‌ست له‌ پسته‌ی: ﴿فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ﴾ گێڕانه‌وه‌ی مه‌سه‌له خ‌یلافیی و مشتوم‌پ هه‌لگره‌کانه بۆ لای قورئان و سوننه‌ت.

چوار: پسته‌ی: ﴿إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ یش ئه‌وه ده‌گه‌یه‌نئێ که هه‌ر که‌سیک ئیمانی به‌ خوای به‌رزو مه‌زنو به‌ رۆژی دوا‌یی هه‌بئ، ده‌بئ فه‌رمانبه‌ری خوای به‌رزو مه‌زنو پیغه‌مبه‌ر ﷺ بئ، له‌ کاتی کیشمه‌کیش و مشتومریشدا ملکه‌چی حوکمی شه‌ریعت بئ، وه‌ هه‌رکه‌سیک وانه‌بئ، به‌ بپوادار دانانرئ! ئه‌و پسته‌ له‌ دوا‌ی چی هاتوو؟ له‌ دوا‌ی: ﴿أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ﴾ هاتوو.

پینچ: پسته‌ی ﴿ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا﴾ یش ئه‌وه ده‌گه‌یه‌نئێ که ملکه‌چی مسولمانان بۆ خوای به‌رزو مه‌زنو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ﷺ، پابه‌ندیان به‌ شه‌ریعته‌که‌یه‌وه‌، مایه‌ی هه‌ر خێرو خوشی و به‌خته‌وه‌رییه‌کی دنیا‌یانه‌و، تاکه‌ ریی سه‌ره‌نجام و عاقیبه‌ت خیری دوا‌پۆرو قیامه‌تیشیا‌نه‌!

*** ئیستاش تۆره‌ی پوونکردنه‌وه‌ی ئه‌و بنه‌مایه‌یه‌ له‌ چه‌ند خاڵیکی کورتدا:**

یه‌که‌م: ئیمه‌ که‌ گوتوو مانه‌ پێویسته‌ هه‌موو لایه‌ک به‌ شه‌رعه‌وه‌ پابه‌ندبئ، وشه‌ی (الش‌رع) له‌ زاراوه‌ی زانا‌یانی ئیسلامدا بۆ سئ مانا به‌کار دئ:

أ/ به‌ مانای (فقه) دئ، واته‌: ئه‌و بیروپراو تیگه‌یشتنا‌نه‌ی که‌ زانا‌یانی ئیسلام وه‌ک بۆچوون (إجتها‌د) ئێک له‌ باره‌ی قورئان و سوننه‌ته‌وه‌ ده‌یانخه‌نه‌پوو.

ب/ به‌ مانای (شریعه‌) دئ، واته‌: ئه‌و وه‌حی و په‌یام و به‌رنامه‌یه‌ی خوای به‌رزو مه‌زن که‌ له‌ قورئان و سوننه‌تدا خۆی ده‌نوێنئ.

ج/ به‌ مانای کۆی (الش‌ریعه‌ والفقه) پێکه‌وه‌ دئ، واته‌ که‌ ده‌گوترئ: شه‌رعی ئیسلام، هه‌م ده‌قه‌کانی قورئان و سوننه‌ت، هه‌م بیروپراو به‌رهم و (إجتها‌د)ی

زانایانیش ده‌گریته‌وه، جا ئیمه لی‌رده‌دا وشه‌ی (شرع) مان به‌م مانایه‌ی سییه‌می به‌کاره‌یناوه، چونکه کۆمه‌لیکی مسوڵمان، یاخود کۆمه‌لگایه‌کی مسوڵمان، ده‌وله‌تیکی ئیسلامی، ناگونجی ته‌نیا به‌ ده‌قه‌کانی قورئان و سوننه‌ت به‌رپۆه‌بجی، به‌لکو ده‌بی زانایان (إجتهد) بکه‌ن و یاسا له‌ قورئان و سوننه‌ت هه‌لبه‌ینجن، بۆ وینه‌ خوای به‌رزو مه‌زن ده‌فه‌رموی: ﴿... وَأَمْرُهُمْ شُورَى بَيْنَهُمْ﴾⁽¹⁾ واته‌: (...وه کاروباریان له‌نیو خۆیاندا به‌ پاوێژه ...)، جا ئه‌گه‌ر زانایان نه‌یه‌ن له‌و ﴿... وَأَمْرُهُمْ شُورَى بَيْنَهُمْ﴾⁽²⁾ ه‌ یاسا هه‌لنه‌هه‌ینجن، نازانین چۆنی جیبه‌جی بکه‌ین، چۆن ئه‌و مه‌شوه‌ره‌ته‌ له‌نیو خۆماندا جیبه‌جی بکه‌ین، میکانیزم و شیوازی سه‌رده‌مه‌یه‌یه‌ی چۆنه‌؟ ده‌بی زانایان ته‌فسیلی پێ بده‌ن.

شایانی باسیشه‌ که ئه‌وه‌ی به‌ خودی دین داده‌نری و پابه‌ندکه‌ر (مُلْزِم) ه‌ بۆ هه‌موو که‌س و هه‌موو لایه‌ک، ته‌نها (شریعه‌) ه‌، که‌ خۆی له‌ ئایه‌ته‌کانی قورئان و ده‌قه‌کانی سوننه‌تدا ده‌نوێنی به‌پێی تیگه‌یشتنی پێشینی چاکمان، به‌لام تیگه‌یشتنه‌کانی زانایان و ئه‌وه‌ی هه‌لیده‌هه‌ینجن، دیاره‌ که‌ له‌پووری و به‌ره‌مه‌مێ و ئه‌زمونی و به‌رچاوپوونییه‌ که‌ بۆ ئیمه‌، به‌لام پابه‌ندکه‌ر نییه‌، چونکه‌ به‌شێک نییه‌ له‌ دین.

دووهم: سه‌رکردایه‌تی هه‌ر کۆمه‌لیکی ئیسلامی، به‌ ئه‌ندازه‌ی پابه‌ندی به‌ شه‌رعه‌وه‌، شه‌رعیه‌تی هه‌یه‌، به‌ ئه‌ندازه‌ و بارته‌قای

¹ الشوری: ۳۸² الشوری: ۳۸

فه‌رمانبه‌ریشی بۆ خوای به‌رزو مه‌زن و پیغه‌مبه‌ر ﷺ، مافی فه‌رمانبه‌ری بۆ کرانی به‌سه‌ر ئەندامان و په‌په‌وان و شوینکه‌وتوواییه‌وه هه‌یه⁽¹⁾:

بیگومان ده‌بێ سهرکردایه‌تی چاوساگی هه‌ر کومه‌لیکی ئیسلامی هه‌ول بدا به‌رجه‌سته‌که‌ری سه‌رجه‌م ئەو به‌ها به‌رزانه (القیم العلیا) و بێ که خه‌لکیان بۆ بانگ ده‌کات، بۆیه بابایه‌کی به‌رپرس و سهرکرده له کارو کومه‌لیکی ئیسلامیدا، ده‌بێ نمونه‌ی تیگه‌یشتنی قوول و عه‌قیده‌ی پنه‌و راست و عیباده‌تی ساغو په‌وشت و ئاکاری به‌رزو په‌سند و نازایه‌تی و به‌خشنده‌یی و خۆ به‌که‌مگرتن و ژیانی ساده و دادگه‌ری و راستگویی... هتد بێ، به‌ته‌ئکید هه‌ر کاتیک قیاده له‌پیش قاعیده‌که‌یه‌وه نه‌بوو بۆ هه‌موو شتیکی باش و په‌سند، ئەوه که‌م و زۆر پله پله ریزو متمانه‌ی خۆی له‌لای قاعیده‌که‌ی له‌ده‌سته‌دا، وه‌ک گوته‌راوه: (جَعَلْتُكَ إِمَامِي كَيْ تَكُونَ إِمَامِي)، واته: (بۆیه تۆم کردووه‌ته پیشه‌وام که له پیشمه‌وه بی).

هه‌ربۆیه‌ش پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له هه‌موو بواریکداو له هه‌موو پروژیکه‌وه چاکترین و نمونه‌ییترین سه‌رمه‌شقی هاوه‌له به‌ریزه‌کانی بووه، بۆ هه‌موو چاکه‌یه‌ک له پیشیانه‌وه بووه، وه‌ک خوای به‌رزو مه‌زن ده‌فه‌رموی: ﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ﴾⁽²⁾ واته: (له پیغه‌مبه‌ری خوادا سه‌رمه‌شقییه‌کی باش هه‌یه بۆ ئێوه ...). واته له هه‌موو شتیکی باشدا له‌پیشتانه‌وه‌یه، تۆ هه‌ر شتیکی چاک به

(1) وه‌ک خه‌لیفه‌ی یه‌که‌می پیغه‌مبه‌ر ﷺ (أبو بکر الصديق) - خوا لێی رازی بێ - له یه‌که‌مین وته‌ی پاش هه‌لبژێردرا نیدا چه‌ند قسه‌یه‌کی به‌ مسوڵمانان فه‌رموو، ئینجا گوتی: (أَطِيعُونِي مَا أَعْطَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ، فَإِنْ عَصَيْتُ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَلَا طَاعَةَ لِي عَلَيْكُمْ) بڕوانه (السيرة النبوية لابن هشام)، ج: (4)، ص: (393)، واته: (به‌قسه‌م بکه‌ن تاكو من به‌قسه‌ی خواو پیغه‌مبه‌ری خوا بکه‌م، ئەگه‌ر سه‌رپێچیییم له فه‌رمانی خواو پیغه‌مبه‌ری خوا کرد، مافی فه‌رمانبه‌رییم له‌سه‌ر ئێوه نیه)، واته به‌قسه‌م مه‌که‌ن.

² الأحزاب: ۲۱

زه‌ینتدا دئ، له ژیا‌نی پی‌غه‌م‌به‌ر ﷺ بکۆ‌له‌وه، پی‌غه‌م‌به‌ری خوا ﷺ له لوت‌که‌یدا بووه و له‌پیش هاوه‌له به‌ر‌یزه‌کانی بووه، خ‌وای به‌رزو مه‌زن که پی‌ی ده‌فه‌رم‌وئ: ﴿قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١١٣﴾ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ ﴿١١٤﴾﴾ (١) واته: (ب‌ل‌ئ بی‌گومان نو‌ی‌ژم و خ‌وا‌په‌ر س‌ت‌یم و ژیا‌نم و مر‌دم ب‌و خ‌وای په‌روه‌رد‌گاری جیهانه‌کانه، هیچ هاوه‌لی نین، وه هه‌ربه‌وه‌ش فه‌رمانم پی‌ک‌راوه و من له یه‌که‌مین‌ی مس‌و‌لمان‌انم)

جا هه‌رچه‌نده ئه‌وه ئه‌رکی قیاده و به‌ر‌پ‌رسانه، به‌لام دروست نییه و ناب‌ئ هیچ که‌سی‌ک‌یش که‌مه‌رخه‌می و که‌مو‌کو‌وپیه‌کانی بابایه‌کی به‌ر‌پ‌رس ب‌کاته بیا‌نو و پاسا‌وی که‌مه‌رخه‌می و خ‌و ب‌واردن، به‌ل‌کو ده‌بی هه‌ولی یه‌ک‌دی ر‌اس‌ت‌کردنه‌وه و چاک‌سازی ب‌ده‌ن، به‌لام ب‌و خ‌را‌په یه‌ک‌دی نه‌که‌نه سه‌رمه‌ش‌ق.

شت‌ی‌کی مس‌و‌گه‌رو روون‌یشه که کۆمه‌لی‌کی ئیسلامی، هه‌تا خ‌و‌یان به‌ شه‌رعه‌وه پا‌به‌ند نه‌که‌ن و شه‌ریعه‌ت به‌سه‌ر خ‌و‌یا‌ندا پیاده نه‌که‌ن، هه‌رگیز ناتوانن ئه‌و خ‌ی‌رو به‌ره‌که‌ته‌ی که خ‌و‌یان ل‌ی‌ی بی‌باش (محروم)ن، خه‌ل‌کی دیکه‌ی ل‌ئ به‌هره‌مه‌ند ب‌که‌ن!

ئینجا له‌پ‌استیدا په‌وان‌ترین و پاراوترین زمانی خه‌ل‌ک ب‌و لای خوا بان‌گ‌کردن، زمانی کرده‌وه و حاله، هه‌ر گه‌ل و کۆمه‌لی‌ک له‌ خودی خ‌و‌یا‌ندا چاک له‌سه‌ر شه‌رع په‌روه‌رده بووبن و پی‌یه‌وه پا‌به‌ند بووبن، هه‌ر ئه‌و په‌روه‌رده و ته‌زکیه بوون و مل‌که‌چ بوونه‌یان ب‌و شه‌رع، چاک‌ترین شی‌وا‌زی بان‌گه‌وا‌زی خه‌ل‌که ب‌و مس‌و‌لمان‌ه‌تی و دین‌داری، پی‌شینان‌یش جوانیان گوت‌ووه: (عَمَلُ رَجُلٍ فِي أَلْفِ رَجُلٍ، أَوْلُغٌ مِنْ قَوْلٍ دین‌داری، پی‌شینان‌یش جوانیان گوت‌ووه: (عَمَلُ رَجُلٍ فِي أَلْفِ رَجُلٍ، أَوْلُغٌ مِنْ قَوْلٍ

أَلْفِ رَجُلٍ فِي رَجُلٍ)، واته: (کرده‌وه‌ی پیاویک له هه‌زار پیاودا، کاریگه‌ری زیاتره له قسه‌ی هه‌زار پیاو له پیاویکدا).

سییه‌م: ئه‌وه که خوای په‌روه‌ردگار فه‌رموویه‌تی: ﴿فَإِنْ نَزَعْنُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ﴾ لیبی ده‌فامریت‌ه‌وه که کی‌شه و تی‌کگیران له‌نیو مسو‌لماناندا هه‌رده‌بی:

واته: نابئ ئیمه خه‌یا‌لییانه بیر‌که‌ینه‌وه و بلین: جا چۆن ده‌بی مسو‌لمانان غه‌یبه‌تی یه‌کدی بکه‌ن؟ چۆن ده‌بی مسو‌لمانان کی‌شه‌یان هه‌بی و تی‌کگیرین؟ ئیمه به‌شه‌رین، به‌شه‌ر که موکووپریان هه‌رده‌بی، چ له‌نیو خودی قیاده‌دا، چ له‌نیوان قیاده‌و خه‌لکدا، تی‌کگیران و مشتومر ده‌بی، به‌لام خوای به‌رزومه‌زن شیوازی چاره‌سه‌رکردنی کی‌شه و گرفته‌کانیشی پیشانداوین، که بریتییه له گه‌رانه‌وه بو ته‌رازووی شه‌ریعت: ﴿فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ﴾، یان وه که فه‌رموویه‌تی: ﴿وَمَا أَخْلَقْتُمْ فِيهِ مِنْ شَيْءٍ فَحُكْمُهُ إِلَى اللَّهِ ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبِّي عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ﴾⁽¹⁾ واته: (وه هه‌ر شتی‌ک تیدا که‌وتنه راجیایی - اختلاف - یه‌وه، ئه‌وه حوکم و بریار له‌باره‌یه‌وه بۆلای خوایه، ئا ئه‌و خوایه‌تان په‌روه‌ردگارمه، پشت به‌وی ده‌به‌ستم و بۆلای ویش ده‌گه‌ریمه‌وه).

دیاره مسو‌لمانانیش - به‌تایبه‌ت کومه‌لی‌ک که ده‌یان‌ه‌وی ئیسلامه‌تی بی‌وژئینه‌وه - ده‌بی له‌کاتی وتووێژ و مشتومریاندا، بو ساغکردنه‌وه و یه‌کلاییکردنه‌وه‌ی باب‌ه‌ته راجیایی (اختلاف) هه‌لگره‌کان، خۆیان به‌وپه‌ری سینگ فراوانیی و لی‌بورده‌یی و ئه‌ده‌ب به‌رزیی و هه‌قخوازی برائینه‌وه، بی‌جگه له گه‌یشتن

به هه‌ق ئامانجیکی دیکه‌یان نه‌بی، ره‌حمه‌تی خواش له‌ ئیمام شافیعی، که له‌وباره‌وه‌ گوتووێه‌تی: (مَا نَاظَرْتُ أَحَدًا إِلَّا وَدِدْتُ لَوْ أَنَّ الْحَقَّ يَظْهَرُ عَلَى يَدَيْهِ)، واته‌: (وتووێژم له‌گه‌ڵ هه‌چ که‌سدا نه‌کردوو، مه‌گه‌ر حه‌زم کردوو که هه‌ق له‌سه‌ر ده‌ستی وی ئاشکرا بێ).

هه‌روه‌ها له‌باره‌ی سه‌ماحه‌ت و ته‌نها بیروپای خۆ له‌لا پاست و هه‌ق نه‌بوونه‌وه‌، هه‌ر ئیمام شافیعی - په‌حمه‌تی خوای لی‌بی - گوتووێه‌تی: (رَأَيْتُ صَوَابًا يَحْتَمِلُ الْخَطَأَ، وَرَأَيْتُ غَيْرِي خَطَأً يَحْتَمِلُ الصَّوَابَ)، واته‌: (پای خۆم پێ پاسته‌، به‌لام ئه‌گه‌ری هه‌له‌شی هه‌یه‌، وه‌ پای به‌رانبه‌رمم پێ هه‌له‌یه‌، به‌لام ده‌گونجێ پاستیش بێ)، جی‌ی خۆیه‌تی ئه‌م قسه‌یه‌ به‌ ئاوی زێر بنووسریته‌وه‌، ئه‌وه‌یه‌ که‌ لی‌بۆرده‌یی په‌یداده‌کات، ئه‌دی چ شتێک ده‌مارگیری په‌یدا ده‌کات؟ ئه‌وه‌ که‌ بلی: پای خۆم پێ پاسته‌ و ئه‌گه‌ری نییه‌ هه‌له‌ بێ، پای به‌رانبه‌ریشم پێ هه‌له‌یه‌ و ئه‌گه‌ریشی نییه‌ راست بێ! مانای وایه‌ حه‌ق هه‌مووی له‌سه‌ر تۆ تا‌پۆکراوه‌ و ئاوی بێنه‌ و ده‌ستان بشۆ، که‌ له‌پاستیدا هه‌چ که‌سێک بۆی نییه‌ ئه‌و ئیدی‌عایه‌ بکات، چونکه‌ خوای به‌رزو مه‌زن ده‌فه‌رموێ: ﴿وَقُلِ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ...﴾⁽¹⁾ واته‌: (بلی حه‌ق له‌ په‌روه‌ردگاتانه‌وه‌یه‌...)، غه‌یری خوای به‌رزو مه‌زن، ده‌بینی حه‌ق ده‌لی و غه‌یری حه‌قیش ده‌لی، به‌س نییه‌ که‌ پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ جاری و بووه‌ قسه‌ی فه‌رموو، دوا‌ی که‌ نه‌بی‌کاوه‌، خوای به‌رزو مه‌زن بۆی پاستکردوو ته‌وه‌؟! ئیدی له‌ دوا‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ نابێ هه‌چ که‌س وایه‌ بکاته‌وه‌ که‌ هه‌رچی بلی حه‌ق و ئه‌و پایانه‌ی که‌ له‌گه‌ڵ رایه‌که‌ی ئه‌و تی‌کده‌گیرێ نا‌حه‌قن، به‌لکو ئینسان ده‌بی بلی: وای بۆ ده‌چم رایه‌که‌م پاست بێ، به‌لام ده‌شگونجێ هه‌له‌ بێ، پای جه‌نابیشته‌ به‌

هه‌له‌ ده‌زانم، به‌لام ده‌شگونجی پاست بی، ئه‌وه له‌ پا (رأی)دا، به‌لام کاتیك ئایه‌تیک ته‌فسیر ده‌که‌ین، ده‌لێین: ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾⁽¹⁾ واته: (بلی خوا یه‌که)، لێره‌دا نابێ بلی: وای تێده‌گه‌م ده‌گونجی وابی، ده‌شگونجی وانه‌بی! ئه‌وه نابێ، چونکه ئه‌وه‌ی (قَطْعِي الدَّلَالَة)یه له‌ قورئان و سوننه‌ت و ماناکه‌ی پوونه، ئه‌وه‌ بوا‌ری پاجیایی تێدا نییه، بۆ نموونه: خوای به‌رزو مه‌زن ده‌فه‌رموی: ﴿... وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا...﴾⁽²⁾ واته: (... خوا کپین و فروشتنی حه‌لال کردووه و ریبای قه‌ده‌غه‌ کردووه ...) ئه‌وه مه‌حالی پاجیایی تێدا نییه، به‌لکو ئه‌وه ئایه‌ته‌ و ته‌واو، ماناکه‌ی ئاشکراو پوونه، به‌لام ئه‌وه‌ی که ماناکه‌ی ئاشکراو پوون نییه، بۆ نموونه خوای به‌رزو مه‌زن ده‌فه‌رموی: ﴿... أَوْ لَمَسْتُمُ النِّسَاءَ﴾⁽³⁾ مه‌به‌ست له‌ (لَمَسْتُم) ده‌ست لێدانه، یان جیماعه، ئه‌وه دوو واتایان هه‌لده‌گرێ، که‌واته تو بۆت نییه بلی هه‌ر به‌و مانایه‌ی هه‌یه و ئه‌وه‌ی دیکه حه‌تمه‌ن هه‌له‌یه، هه‌روه‌ها ئه‌و شتانه‌ی دیکه که ته‌فسیری ئایه‌ته یان لێکدانه‌وه‌ی فه‌رمووده‌یه، یاخود هه‌یج په‌یوه‌ندی به‌ ئایه‌ت و فه‌رمووده‌یه نییه، راو بۆچوونیکی دنیاویه، بۆ وینه: (یاسای هاتوچۆ)، له‌و بوارانه‌دا ده‌بێ ته‌ماشای بکه‌ی به‌رژه‌وه‌ندی چۆنه‌و کێ زیاتر به‌لگه‌ی به‌ده‌سته‌وه‌یه.

بیگومان پێشینه‌ی چاکه‌شمان - په‌زاو ره‌حمه‌تی خوایان له‌سه‌ربێ - چاکترین پێشپه‌وه‌و سه‌رمه‌شقمانن بۆ چۆنیه‌تی مامه‌له‌کردن له‌گه‌ل کێشه‌ و گرفت و مه‌سه‌له خه‌لافیه‌کاندا، چاره‌سه‌رکردنیان له‌ که‌ش و هه‌وایه‌کی برایانه‌و دلسۆزانه‌و، دوور له‌

¹ الإخلاص: ۱

² البقرة: ۲۷۵

³ النساء: ۴۳

گیانی گرژبوون (تَشَنُّجْ) و ده‌مارگیری (تَعَصُّبْ) و خو‌په‌سندی (عُجْبْ)، به‌لئ، پیویسته خو‌مان له‌م سئ شته‌ بیاریزین:

ئو دوو قسه‌یه‌ی که له (شافیعی) شمان به‌ نمونه‌ هینانه‌وه - په‌حمه‌تی خوای لیبئ -، چاکترین به‌لگه‌ی سه‌لماندنی ئه‌م قسه‌یه‌مانن، راسته‌ له‌و بو‌ارانه‌دا که مشتومر هه‌لده‌گرن و راجیایی (إختلاف) یان تیدا هیه، زۆر پیکه‌وه لی‌بورده‌و به‌ ئه‌ده‌بو دلفراوان و زمان شیرین بوون، هه‌ندی جار ئه‌گه‌ر بی‌و شه‌ره‌ قسه‌ (مُناظرة) و وتووێژی زانایان که له‌ کتێبه‌کانی‌اندا هاتوون ته‌ماشای بکه‌ین، بو‌وینه: یه‌کیکیان به‌وی دیکه‌ ده‌لئ: به‌لئ جه‌نابت وات فهرموو، راسته‌ ئه‌وه‌ رایه‌، به‌لام ئه‌ها له‌و لاشه‌وه‌ شتێکی دیکه‌ی ئاوا هیه، نالئ ئه‌وه‌ی تۆ هه‌مووی هه‌له‌یه، به‌لام ده‌لئ: وه‌ك چۆن ئه‌و رایه‌ هیه، ئه‌وه‌ی دیکه‌ش هیه.

بنه‌مای چوارهم

کاروبار به‌ریّوه بردن له سه‌ر بناغهی

راویژو به دادگه‌رانه و دهرنه چوون له

بازنه‌ی مهرجه‌کانی کار پیگه‌وه کردن

www.AliBapir.net
F/AliBapir
youtube/AliBapir1
F/MediaAmeerOffice

بنه‌مای چوارهم

کاروبار به‌پێوه‌بردن له‌سه‌ر بناغه‌ی راویژو به‌دادگه‌رانه و ده‌رنه‌چوون له‌ بازنه‌ی مه‌رجه‌کانی کار پیکه‌وه‌کردن:

توندوتۆڵیی قیاده‌و سه‌ره‌پرشته‌تیکردن و مشوورخواردنی بو‌تیک‌رای ئۆرگان و ئەندامه‌کانی کۆمه‌ل و، دادگه‌ریی چه‌سیاندن و به‌په‌رۆش و به‌ته‌نگه‌وه‌بوونی، بو‌چاره‌سه‌ری کێشه‌و گه‌رفته‌کانیان و دایینکردنی به‌رژه‌وه‌ندییه‌ مه‌عنه‌ویی و ماددییه‌کانیان و، پابه‌ندبوونی هه‌رچی زیاترو چاکتری به‌ بنچینه‌ی راویژکردن (قاعدة المشورة) وه‌ به‌ هه‌ردووک جو‌ری راویژکردن (الشوری) که‌ مه‌به‌ست پێی راویژکردنی قیاده‌یه‌ به‌ قاعیده‌ له‌ مه‌سه‌له‌و باب‌ته‌ گشتیییه‌کاندا، که‌ رای زۆریه‌ هه‌لیانده‌بیری و (حسَم)یان ده‌کات، وه‌ ده‌رچوونی پێغه‌مبه‌ر ﷺ له‌ شاری مه‌دینه‌ بو‌ پووبه‌پووبوونه‌وه‌ی دوژمن له‌ جه‌نگی (نوحود)دا، له‌سه‌ر رای زۆریه‌ی هاوه‌لان، له‌م جو‌ریه‌، وه‌ راویژپیکردن (الإستشارة) که‌ یه‌کلایی کردنه‌وه‌ی مه‌سه‌له‌ هونه‌ریی و (اجتهادی)یه‌کانه‌ له‌به‌ر پۆشنایی بیروپای پسپو‌ران (مُتَخَصِّصِينَ)دا، وه‌ مه‌نزگا‌گواسته‌نه‌وه‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له‌ جه‌نگی (به‌د)داو له‌سه‌ر پێشنیاری (أَلْحَبَّابُ بْنُ الْمُثَنَّى)یش ﷺ نموونه‌یه‌که‌ له‌م جو‌ره‌ راویژکردنه‌، وه‌ به‌ پابه‌ندکهر (مُلَزَم) دانانی ئەنجامه‌کانیان، مه‌گه‌ر ئەو مه‌سه‌له‌یه‌ که‌ به‌رپرس راویژی تێدا به‌ ئەندامان کردوه‌ له‌ سنووری سه‌لاحیه‌تی خۆیدا بێ، ئەو کاته‌ سه‌رپشکه‌ له‌نیوان پابه‌ندبوون و پابه‌ند نه‌بووندا به‌ رای زۆریه‌وه‌.

وه‌ که‌لکی خراپ وه‌رنه‌گرتن (عدم إستغلال)ی هه‌یج به‌رپرسیک له‌ پله‌و پایه‌و کاره‌که‌ی بو‌ به‌رژه‌وه‌ندییه‌ شه‌خسیی و بنه‌ماله‌یی و خزمایه‌تی و ... هتده‌کانی و، به‌ سینه‌ی فراوان و په‌وشتی جوانه‌وه‌، گویگرتن بو‌

پیشنیارو په‌خنه و قسه‌ی هه‌ر که‌سیک و، به‌ ئه‌میه‌ت و بایه‌خ پیدانه‌وه و هه‌رگرتنیان و هه‌له‌سنگاندنیان.

وه‌ دهرنه‌چوون له‌ بازنه‌ی ئه‌و مه‌رجانه (شروط)ی که‌ ئه‌و کومه‌له‌ له‌سه‌ریان پیکه‌اتوه، واته‌: به‌رنامه‌و په‌په‌روه‌ی زیوخو (المنهج والنظام الداخلي)ی ئه‌و کومه‌له‌.

وه‌ لیپرسیینه‌وه‌و سزادانی سه‌ریپچییکه‌ران و لادهران و، ته‌قدیرکردن و پاداشتدانه‌وه‌ی چاکه‌کاران، چونکه‌:

1- خوای بالاده‌ست و دادگر (جل جلاله) بیغه‌مبه‌ری خاتهم صلی‌الله‌علیه‌و‌آله‌وس‌لّم‌ ده‌دویتی و ده‌فه‌رموی: ﴿فِيمَا رَحِمَهُ مِنَ اللَّهِ لَنْتَ لَهُمْ وَلَوْ كُنْتَ فَظًا غَلِيظَ الْقَلْبِ لَانْفَضُّوا مِنْ حَوْلِكَ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ ﴿١٥٩﴾﴾ آل عمران، واته‌: (تۆ - ئه‌ی موحه‌مه‌د! - به‌هوی به‌زه‌یی خواوه‌ بو‌یان -بو‌ هاوه‌ له‌کانت- نه‌رم و نیان بو‌وی، وه‌ ئه‌گه‌ر قسه‌ په‌ق و دل‌په‌ق بو‌وایه‌ی، له‌ ده‌ورت ده‌په‌ژان، جا لییان ببووره‌و داوای لیبوردنیان بو‌ - له‌ خوا - بکه‌و، له‌ کاروباردا راو‌په‌ژیان پی بکه‌و، هه‌رکات دلت چه‌سی له‌سه‌ر برپاریک، پشت به‌ خوا ببه‌سته - واته‌: ئه‌نجامی بده‌، بیگومان خوا پشت پی به‌سنووانی خوشده‌وی).

2- هه‌روه‌ها خوای به‌رزو مه‌زن فه‌رموویه‌تی: ﴿... فَأَحْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شُرْعَةً وَمِنْهَا جَا

... ﴿٤٨﴾ المائدة، واته‌: (... ئینجا به‌وه که‌ خوا ناردوویه‌ته‌ خوار، دادوهرییان له‌نیواندا بکه‌و، مه‌که‌وه‌ شوینی ئاره‌زووه‌کانیان، له‌جیاتى هه‌قیک که‌ بو‌ت هاتوه‌، بو‌ هه‌ر کامیک له‌ ئیوه‌ -ئه‌ی ئومه‌تان! - ریبازو به‌رنامه‌یه‌کمان داناوه‌...).

3- هه‌روه‌ها خوای به‌رزو مه‌زن فه‌رموویه‌تی: ﴿فَلِذَلِكَ فَادْعُ وَاسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتَ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَقُلْ ءَامَنْتُ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنْ كِتَابٍ وَأُمِرْتُ لِأَعْدِلَ بَيْنَكُمُ...﴾ (الشوری. واته: (جا بۆئه‌وه‌ی رابرد بانگه‌واز بکه -یانی:

خه‌لک بۆ ئه‌وه بانگ بکه که له‌م سووره‌ته‌دا باسکرا، وه‌ک فه‌رمانت پێ کراوه‌، پاره‌ستاو به‌و مه‌که‌وه دواى ئاره‌زوه‌کانیان، وه‌ بلێ بپوام به‌ هه‌ر کتێبی‌ک هه‌یه که خوا ناردوویه‌ته خوارى - واته: بپوام به‌ ئه‌سه‌له‌که‌یان هه‌یه نه‌ک به‌و حاله‌ی ئیستایانه‌وه که گوێدارۆن، وه‌ فه‌رمانم پێ کراوه که دادگه‌ریستان له‌نیواندا بکه‌م...

4- پیغه‌مبه‌رى خواش ﷺ فه‌رموویه‌تی: {...الْمُسْلِمُونَ عَلَى شُرُوطِهِمْ...} رواه أبو داود: 3594، والترمذي: 1352 وقال الترمذي والألباني: حسن صحيح، واته: (مسولمانان به‌گوێره‌ی مه‌رجه‌کانیان پێکه‌وه مامه‌له ده‌که‌ن ...). هه‌ر کومه‌له‌ مسولمانێک ئه‌و مه‌رجانه‌ی که له‌سه‌ریان رێک که‌وتوون، پێویسته پێیانوه پابه‌ند بن، به‌پێى ئه‌و مه‌رجانه به‌یه‌که‌وه مامه‌له بکه‌ن، واته: هه‌ر که‌سێک مه‌رجه‌کانی که‌سیکی قه‌بوولکرد، ده‌بێ پێیانوه پابه‌ند بێ، به‌پێى ئه‌و ره‌فتار بکات، لێیان لانه‌دات.

5- هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموویه‌تی: (كُلُّكُمْ رَاعٍ وَكُلُّكُمْ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ...) رواه البخاري: 893 و 5200 ومسلم: 1829، عن ابن عمر رضي الله عنه. واته: (هه‌ر کامێک له‌ ئێوه -ئهى مسولمانان- چاودێره‌و، هه‌ر کامیکیشتان به‌رپرسیاره به‌رانبه‌ر به‌وانه‌ی که له‌ژێر چاودێرییان ...).

پوونکردنه‌وه

ئهم بنه‌مای چواره‌مه باسی بناغه و چۆنییه‌تی کاروبار به‌پۆیه‌بردنی سه‌رکردایه‌تی ده‌کات، له‌بازنه‌ی ئه‌و کۆمه‌له‌دا که هه‌لیانێژاردوه، جانی ئیمه‌ له‌ دوازه‌ خاڵدا ئهم بنه‌مایه‌ پوون ده‌که‌ینه‌وه‌ و ده‌توێژینه‌وه‌:

یه‌که‌م: تۆکمهی و توندوتۆڵیی سه‌رکردایه‌تییه‌ی له‌ خودی خویدا: مه‌به‌ستیشمان له‌ ریکۆپێک بوون و توندوتۆڵیی سه‌رکردایه‌تییه‌ی، په‌چاوکردن و له‌ خۆدا هێنانه‌ دی، هه‌موو ئه‌و سیفه‌ت و بێکۆنه‌رانه‌یه‌ که بۆ سه‌رکردایه‌تییه‌کی ره‌شیدی ئیسلامیی به‌ مه‌رج گیراون و له‌ ده‌قه‌کانی (قورئان و سوننه‌ت) دا ئاماژه‌یان بۆ کراوه‌، بۆ وێنه‌:

(أ) خۆای به‌رزو مه‌زن باسی به‌نی ئیسرائیل ده‌کات، ده‌فه‌رموی: ﴿وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ أَيْمَةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا لِمَا حَبْرُوا وَكَانُوا بَايِنَاتٍ يُوقِنُونَ﴾⁽¹⁾ واته‌: (له‌نیواندا پێشه‌وايانێکمان بۆ گیرابوون که به‌ فه‌رمانی ئیمه‌ رێنماییه‌یان ده‌کردن، به‌هۆی ئه‌وه‌وه‌ که خۆپاگیربوون و بپوای پته‌وو دامه‌زراویان هه‌بوو به‌رانبه‌ر به‌ ئایه‌ته‌کانی ئیمه‌)، زانا یا نمان له‌ به‌ر تیشکی ئهم ئایه‌ته‌دا، وه‌ک بنچینه‌یه‌کی شه‌رعی گوتووایه‌: (بِالصَّبْرِ وَالْيَقِينِ تُنَالُ الْإِمَامَةَ فِي الدِّينِ)، واته‌: (به‌هۆی ئارامگری و بپوای پته‌وو دامه‌زراوه‌وه‌، پێشه‌وایه‌تییه‌ی له‌ دیندا فه‌راهه‌م ده‌ی)، که ئارامگری (صبر) یش په‌یوه‌ندی به‌ لایه‌نی کرده‌یییه‌وه‌ هه‌یه‌، بپوای پته‌وو دامه‌زراو (یقین) یش، په‌یوه‌ندی به‌ لایه‌نی (نظری) و

تیۆرییه‌وه هه‌یه، ده‌بێ ئینسان له‌پرووی زانیارییه‌وه برۆایه‌کی دامه‌زراو و پته‌وی هه‌بێ و خۆی له‌به‌ر پۆشناییدا ببینێ، نابێ له‌ره‌له‌رو دڵ له‌دڵ دان و گومانی هه‌بێ، ده‌بێ له‌پرووی کرده‌بیشه‌وه خۆراگرو پشوو درێژ بێ، چه‌سپاوو دامه‌زراو بێ، ئینجا به‌که‌لکی به‌رپرسیاریتی دی.

(ب) دوو که‌چه‌کی پیاوه سالحه‌که که زۆریه‌ی توێژه‌ره‌وه‌کانی قورئان ده‌لێن شوعه‌یب (علیه السلام) بووه، مالاتیک^(١) ئاو ده‌ده‌ن و مووسا (علیه السلام) ده‌چی هاوکارییان ده‌کات و مالاته‌که‌یان بۆ ئاو ده‌دا، دوابی که‌چه‌کان ده‌چنه‌وه بۆ بابیان ده‌گێرنه‌وه، پاشان یه‌کیکیان به‌دوایدا دی و ده‌بیانه‌وه ئه‌و پیشنیاره بۆ بابی ده‌کات: ﴿قَالَتِ احْدَهُمَا بَاتَتْ اَسْتَعِجِرُهُ اِنَّ خَيْرَ مَنْ اَسْتَعِجَرْتُ الْقَوِيَّ الْاَمِينُ﴾^(٢) واته: (یه‌کێک له‌ دوو که‌چه‌کان گوتی: ئه‌ی بابه! به‌که‌رێ بگره - بۆ شوانیی -، باشترین که‌سێک که تۆ به‌که‌رێ بگری، به‌هیزی ئه‌مینداره)، واته که‌سێک به‌که‌لکی ئه‌وه دی تۆ کاری پێ بسپێری، هیزی هه‌بێ و ئه‌مانه‌تیشی هه‌بێ، هیزی هه‌بێ بۆ ئه‌نجامدانی کاره‌که، ئه‌مینداریش بێ بۆ پارێزگارییکردنی و ناپاکی تیدا نه‌کردنی.

که‌واته دوو مه‌رجی دیکه‌ی به‌رپرسیتی، بریتین له‌ هیزو ئه‌مینداریتی (القوة والأمانة)، ئه‌وه چوار.

(ج) دواى ئه‌وه‌ی که پادشای میسر، یوسف (علیه السلام) بانگ ده‌کات و ده‌یدوینێ و پێی ده‌لێ: ﴿... إِنَّكَ الْيَوْمَ لَدَيْنَا مَكِينٌ أَمِينٌ﴾^(٣) واته: (... تۆ

(1) مالات: ئاژه‌ل.

(2) القصص: ٢٦

(3) یوسف: ٥٤

ئەمڕۆ لای ئیمە بە‌پێزو ئەمینداری، یوسف (علیه السلام) بۆی پێشنیار دەکات: ﴿قَالَ اجْعَلْنِي عَلَى خَزَائِنِ الْأَرْضِ إِنِّي حَفِيظٌ عَلَيْكُمْ﴾⁽¹⁾ واتە: (– مادام تۆ متمنەت بە من هەیه و تێمرا دەبینی – من لەسەر خەزینەکانی زەوی دابنێ، چونکە من پارێزەر و زانام)، واتە بە زاراوە‌ی ئەمڕۆ: بۆمکە بە وه‌زیری ئابووری یان وه‌زیری دارایی، بە‌لێ (یوسف) ئەو دوو سیفەتە لەخۆیدا هەڵدەداو دەیانکاتە پاساوی ئەوه‌ی سەرپەرشتی عەمبارو خەزینەکان بکات، کە بریتین لەوه‌ی: پارێزەر و زانایە.

کەواتە: ئیمە لێرەدا گەشتییه‌ شەش سیفەت بۆ سەرکردایەتییکردن، هەڵبەتە دەگونجی سیفەتی دیکەش هەبن: (الصبر واليقين، القوة والأمانة، الحفظ والعلم).

دووهم: سەرپەرشتی سەرکردایەتی و مش‌وورخووری و چاودێرکردنی بۆ سەرجه‌م ئۆرگان و کارەکان:

دەبێ قیادە سەرپەرشتی تێکرای ئۆرگان و کاروبارەکانی کومه‌ل بکات، بیانخاتە ژێر چاودێری خۆیه‌وه‌ و ئاگای لێیان بێ، چونکە مادام لە بە‌رانبەریندا بە‌پر‌سیاره، دەبێ مش‌وورین لێ بخوا، وه‌ك پێغه‌مبەر ﷺ ده‌فه‌رموێ: {كُلُّكُمْ رَاعٍ وَكُلُّكُمْ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ...} (2) دیاره چاودێری کردن هەر بە‌قسە نییه، دەبێ بە‌کرده‌وه‌ش چاودێری، جا ئە‌گەر هەموومان بە‌گشتی بە‌پر‌سیار بین، ئە‌وه بی‌گومان کە سێک کە مسوولمانان خویان هەڵبێژێن بۆ بە‌پر‌سیاریتی، بە‌تە‌ئکید زیاتر بە‌پر‌سیاره‌وه‌ دەبێ زیاتر چاودێری بکات و مش‌وور بخوا.

¹ یوسف: ٥٥

² رواه البخاري: (2554)، ومسلم: (1829).

سیییه‌م: بایه‌خدانی سه‌رکردایه‌تی به تی‌ک‌پرای ئەندامانی کۆمه‌ل، به‌بێ جیاوازیی:

بایه‌خدانی سه‌رکردایه‌تی به یه‌ك به‌یه‌کی ئەندامانی کۆمه‌ل، به‌بێ جیاوازیی، به‌ته‌نگه‌وه‌بوونیان و خه‌م لی‌ خواردنیان، بنه‌مایه‌کی سه‌ره‌کی کاروبار به‌پێوه‌بردنی و ئەرکیکی گه‌وره‌و گرنگی سه‌ر شانیه‌تی، چونکه -وه‌ك گوتمان- مادام له‌ به‌رانبه‌ریاندا به‌پر‌سیاره، وه‌ك له‌ فه‌رمووده‌كه‌ی پیغه‌مبه‌ردا ﷺ هاتوه { ... قَالَ إِمَامٌ رَّاعٍ وَهُوَ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ ... }⁽¹⁾ واته: (پیشه‌وایان سه‌ر‌کرده، چاودێره‌و به‌پر‌سیاریشه‌ به‌رانبه‌ر ئەوانه‌ی که ده‌بێ چاودێریان بکات و له‌به‌رده‌ستیدان)، بۆیه ده‌بێ لی‌یان بێ خه‌م نه‌بێ، ئەوانده‌ی بۆی ده‌لوێ به‌ته‌نگیانه‌وه‌ بێ، دیاره خه‌م لی‌خواردن و گرنگی پێدانی سه‌ر‌کردایه‌تیش بۆ ئەندامان، هه‌موو شتی‌ك و هه‌موو لایه‌نی‌ك ده‌گریته‌وه، هه‌ر له‌ زانیاریی و تی‌گه‌یشتن و ئیمان و عه‌قیده‌یانه‌وه، هه‌تا عیباده‌ت و ئەخلاق و هه‌لسوکه‌وتی پۆژانه‌ی شه‌خسیی و نیۆ خیزان و کۆمه‌لگا و ... هتد.

چواره‌م: هه‌ول‌دان بۆ چه‌سپاندنی دادگه‌ریی له‌نیۆ (کۆمه‌ل) دا له هه‌موو پروویه‌که‌وه:

کۆمه‌لی‌کی ئیسلامی ئامانجی ئەوه‌یه که دادگه‌ریی (العدل) له‌نیۆ کۆمه‌لگا و جه‌ماوه‌ریشدا به‌گشتی بچه‌سپینێ، چونکه ئەوه ئامانجی کاری سه‌ره‌جه‌م پیغه‌مبه‌رانی خوايه عليهم الصلاة والسلام، وه‌ك خواي به‌رزو مه‌زن ده‌فه‌رموێ:

﴿لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ

¹ رواه البخاري: (2558) واللفظ له، ومسلم: (1829).

يَا لِقَسَطٌ ﴿١﴾ واته: {ببگومان پیغه‌مبه‌رانی خۆمانمان به به‌لگه‌پوون و ئاشکراکانه‌وه‌ناردوون، کتیب‌و ته‌رازووشمان له‌گه‌ل ناردوون، تاكو خه‌لك به‌دادگه‌ریی به‌پۆه‌بچن ...}، ده‌جا ببگومان چاک‌ترو له‌پیشتر پۆیسته که ئه‌و دادگه‌رییه له‌نیۆ ئه‌ندامانی خۆیدا بچه‌سپینن، واته: ئه‌گه‌ر ئیمه ده‌مانه‌وئ دادگه‌ریی له‌نیۆ هه‌موو کومه‌لگا و خه‌لكدا بچه‌سپینن، دیاره له‌نیۆ ئه‌ندامانی خۆماندا زیاتر مولزه‌مین که ئه‌و دادگه‌رییه بچه‌سپینن، که ئه‌وه هه‌م ئه‌رکیکی شه‌رعیی سه‌رشانیا نه‌و، هه‌م رێخۆشکه‌رو زه‌مینه سازینه‌ری ئه‌وه‌شه که له‌نیۆ کومه‌لگاشدا به‌گشتی ئه‌و دادگه‌رییه به‌پۆه‌به‌رن، هه‌لبه‌ته ئه‌و به‌ریاکردنه‌ی دادگه‌رییش، خوای به‌رزو مه‌زن به‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموئ که به‌فه‌رموئ: ﴿وَأْمُرْتُ لِأَعْدِلَ بَيْنَكُمُ﴾ ﴿٢﴾ واته: (... وه‌فه‌رمانم پئی کراوه که له‌نیۆتاندا دادگه‌ریی دادگه‌رییتان له‌نیۆدا بچه‌سپینم ...)، سه‌رحه‌م لایه‌نو بواره ماددی و مه‌عنه‌وییه‌کان ده‌گرێته‌وه‌و، دیاره دادگه‌ریی مونله‌قیش، ته‌نیا هه‌ر به‌ خوای دادگه‌ر (جل جلاله) ئه‌نجام ده‌درئ، به‌لام ئیمه‌ش ده‌بی ئه‌وه‌نده‌ی بۆمان ده‌لوئ، کردو کۆش بکه‌ین و هه‌ولی بۆ بده‌ین، وه‌ له‌به‌رئه‌وه‌ی که ناتوانین دادگه‌ریی به‌ په‌های بچه‌سپینن، مانای وانیه له‌ ئه‌ندازه‌یه‌ش که له‌ تواناماندا هه‌یه عه‌فو ده‌کریین.

¹ الحديد: 25

² الشوری: 15

پینجه‌م: غه‌مخۆریی قیاده‌و به‌ته‌نگه‌وه‌بوونی بۆ چاره‌سه‌ری کێشه‌و گرفتیی ئه‌ندامانی کۆمه‌ل:

سووربوون و به‌ته‌نگه‌وه‌بوونی سه‌رکردایه‌تی بۆ چاره‌سه‌رکردنی گرفت و کێشه‌کانی ئه‌ندامان، یه‌کیکی دیکه‌یه‌ له‌ ئه‌ركه‌کانی سه‌رشانی و نابێ که‌مه‌ترخه‌میی تیدا بکات، کورده‌واریی خوشمان گوتووین: (بۆیه پێتده‌لێم خاله‌ چۆله‌کانم بۆ بگری)، به‌لێ که‌سێک که‌ به‌رپرسه‌، بۆیه به‌رپرسه‌ که‌ به‌ته‌نگ خه‌لکه‌وه‌بێ و به‌ده‌م کێشه‌و گرفته‌کانیان‌وه‌ بچن، هه‌لبه‌ته‌ هه‌رکسه‌و به‌قه‌در خۆی و به‌پێی توانای خۆی.

به‌رپرسیی له‌ ئیسلامدا بریتییه‌ له‌ ماندوو‌بوون و په‌نجدانی زیاتر، هه‌لگرته‌ی کۆلی قورستر، نه‌ك وه‌رگرته‌ی ئیمتیازی زیاتر، وه‌ك گه‌لێك له‌ به‌رپرسان ته‌نها به‌و باره‌یاندا سه‌رنجی به‌رپرسیی ده‌ده‌ن، بۆیه‌ش به‌ پێچه‌وانه‌ی ئاراسته‌ی ده‌قه‌کانی قورئان و سوننه‌ت و عاده‌تی پیشینه‌ی چاکمان، له‌جیاتیی لێ‌راکردنی، زۆریش هه‌ولێ بۆ ده‌ده‌ن و کوته‌ی بۆ ده‌که‌ن و بۆی راده‌که‌ن!!

شه‌شه‌م: هه‌ول‌دانی سه‌رکردایه‌تی بۆ دابینکردنی پێداویستییه‌ ماددی و مه‌عنه‌وییه‌کانی ئه‌ندامان:

هه‌روه‌ها ئه‌ركێکی دیکه‌ی گرنگی سه‌رکردایه‌تی له‌ به‌رانبه‌ر ژێرده‌ستانیدا، ئه‌وه‌یه‌ که‌ هه‌ول‌ بده‌ر بپێی توانا پێداویستی و به‌رژه‌وه‌ندییه‌ ماددی و مه‌عنه‌وییه‌کانیان دابین بکات، هه‌رچی له‌ خێرو قازانجی دنیا و دوا‌پۆشیاندا، له‌گه‌ڵیاندا په‌چاوی بکات، هه‌ر له‌ ده‌رس پێگوتن و ئامۆژگاریکردنی جو‌راوجۆر ... هتده‌وه‌، بگره‌ هه‌تا گێرانه‌وه‌و ده‌ستگرتنیان له‌ هه‌ر شتێک که‌ مایه‌ی گونا‌ه‌باریی و عه‌یبدارییان بێ، جێبه‌جێکردنی هه‌ر پێویستییه‌کیان که‌ دین و

ژینیان په‌کیان له‌سه‌ری که‌وتې، هه‌لبه‌ته هه‌موو ئه‌وانه‌ش، وه‌ک گوتمان به‌پیی توانا، چونکه‌ خوای به‌رزو مه‌زن ده‌فه‌رموی: ﴿لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا﴾⁽¹⁾ واته: (خوا له‌هیچ که‌سێک داوا ناکات، مه‌گه‌ر ئه‌وه‌ی له‌توانایدا هه‌یه).

حه‌وته‌م: پابه‌ندی ته‌واو به‌بنچینه‌ی راویژکردن به‌ئهدامان:

پابه‌ندیش به‌ راویژکردن (المشورة) ده‌ه، به‌هه‌ردووک جوړی گشتی (شوری) و تایبه‌تی (إستشارة) ده‌ه، بڼه‌مایه‌کی دیکه‌ی کارکردنی سه‌رکردایه‌تییه، ئه‌و بابته‌ش زۆر هه‌لده‌گری، به‌لام لیږده‌دا ئه‌و ده‌رفه‌ته‌مان نییه‌ لیکولینه‌وه‌ی تیروته‌سه‌لی له‌بار ده‌ه بکه‌ین، بۆیه به‌م چه‌ند ئاماژه‌کووته‌ وازی لێدین:

1- ئایا راویژ پیکردنی سه‌رکرده‌ به‌ئهدامان فه‌رزه‌ یان سوننه‌ته‌؟

هه‌رچه‌نده له‌وباره‌وه تا پادده‌یه‌ک مشتومر له‌نیوان زانایاندا هه‌بووه، به‌لام ده‌بینین له‌ دوو ئایه‌تدا باسی راویژ کراوه: (الشوری 38 و آل عمران 159)، له‌ ئایه‌تی یه‌که‌میاندا خوای به‌رز و مه‌زن باسی سیفه‌تی کومه‌لی مسوولمانان ده‌کات و ده‌فه‌رموی: ﴿وَالَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَمْرُهُمْ شُورَى بَيْنَهُمْ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ﴾^(ه) واته: (وه‌ ئه‌وانه‌ی به‌ده‌م بانگی په‌روه‌ردگاریانه‌وه‌ چوون و نوێژیان به‌ریاکردوه‌و کاروباریان له‌نیو خویاندا به‌ راویژه‌و له‌وه‌ی پیمانداون ده‌به‌خشن)، وه‌ک ده‌بینین خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله‌) کاروبار به‌ راویژ به‌رپوه‌بردنی مسوولمانانی خستوه‌ته‌ نیوان (نوێژ به‌ریاکردن و مال

¹ البقرة: 286

(2) الشوری: 38

به‌خشین)ه‌وه، که زۆر له زانایان ده‌لێن: مه‌به‌ستی پێی مالّ به‌خشینی فه‌پزه، واته (زه‌کات)، که‌واته: چۆن نوێژو زه‌کات له‌سه‌ر مسوڵمانان فه‌پزن، کاروبار به‌ راویژ به‌پۆوه‌بردنیشیان له‌سه‌ر فه‌پزه، ئینجا که به‌ پسته‌ی ناوی (الجملة الإسمية) هیناویتی: ﴿وَأْمُرْهُمْ شُرَكَائِهِمْ﴾، واته کاروبار به‌ راویژ به‌پۆوه‌بردنی مسوڵمانان زۆر شتیکی سه‌قامگیر و چه‌سپاووه‌ عاده‌تیا وایه هه‌ر به‌م شیوه‌یه کاروباری خۆیان به‌پۆوه‌ده‌به‌ن.

له ئایه‌تی دووه‌میشیاندا خۆی به‌رزو مه‌زن فه‌رمان (أمر) به‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌کات و ده‌فه‌رموی: ﴿... وَشَاوَرَهُمْ فِي الْأَمْرِ...﴾⁽¹⁾ واته: (... وه له کاروباردا) راویژیان پێ بکه (...), ئینجا وه‌ک زانایانی (أصول الفقه) یش گوتوویانه: مه‌گه‌ر نیشانه (قرينة) یه‌ک هه‌بێ که نه‌هیلێ، ئه‌گه‌رنا شیوه‌ی فه‌رمان (صيغة الأمر) له زمانی (عه‌ره‌بی) دا هه‌ر بۆ فه‌پزبوون (وجوب) ه‌.

که‌واته به‌ سه‌رنجدانی هه‌ردوو پسته‌ی قورئانی، زۆر پوون و ئاشکرا بۆمان ده‌رده‌که‌وێ، که له‌ راستیدا راویژکردنی به‌ پرسان به‌ وانه‌ی که له‌ ژێرده‌ستیاندان، فه‌پزه.

هه‌روه‌ها به‌ سه‌رنجدانی سیره‌ و ژیا‌نی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ و چوار جێنشینه سه‌رپاسته هیدایه‌تدراوه‌کانی (ئه‌بو به‌کرو عومه‌رو عوسمان و عه‌لی) - خوا لییان رازی بێ-، بۆمان ده‌رده‌که‌وێ که هیچ کاریکی گرنگیان به‌ بێ راویژو مه‌شوه‌ره‌ت کردن به‌ مسوڵمانان نه‌کردووه، هه‌لبه‌ته‌ هی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ

¹ آل عمران: 159

(2) وشه‌ی (الأمر) کاروباری جه‌نگ و ناشتی و سیاسیی و کومه‌لایه‌تی... هتد، هه‌مووی ده‌گرێته‌وه

ئەگەر (وحی)ی بۆ هاتبی، ئەو دیاره که: (لَا إِجْتِهَادَ فِي مَعْرِضِ النَّصِّ) یان (فِي مُقَابِلِ النَّصِّ)، واتە: (کۆشش کردن له به‌رانبەر ده‌قی شه‌رعییدا دروست نییه)، (شوری)ش جوړیکه له (إجتهاد)، کۆشش (إجتهاد) کردن و راویژکردنیش له به‌رانبەر ده‌قی شه‌رعیی و (وحی)دا دروست نییه و ناگونجی خوای به‌رز به‌رموئ: وا بکه‌ن! بلایی: راوه‌سته با راویژ بکه‌ین، داخۆ بزانی بیکه‌ین یان نه‌یکه‌ین، شتی وانییه! خوای به‌رزو مه‌زن که فهرمانی کرد، ده‌بی جیبه‌جی بکری، بۆ نمونه: له ناشته‌وایی حوده‌بییدا خوای به‌رزو مه‌زن فهرمانی کردبوو که هه‌ندیک ئەوه به به‌لگه‌ دیننه‌وه، به‌لام نا، خوای به‌رزو مه‌زن فهرمانی کردبوو به پیغه‌مبه‌ر ﷺ که ده‌بی ئەو ناشته‌واییه بکری، بۆیه پیغه‌مبه‌ر ﷺ راویژی به کهس نه‌کردو گویشی نه‌دا به موخا‌ره‌زیان، ئینجا چون ده‌زانی ئەو ناشته‌واییه فهرمانی پی کرابوو؟ پیغه‌مبه‌ر ﷺ فهرموویه‌تی: (إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ وَلَسْتُ أَعْصِيهِ وَهُوَ نَاصِرِي) (١) واتە: (من پیغه‌مبه‌ری خوام و سه‌رپیچی فهرمانی ناکه‌م، خواش سه‌رم ده‌خات)، واتە: خوای به‌رزو مه‌زن فهرمانی پی کردوو که ناشته‌واییه بکات، به‌هه‌رحال، ئەوه باسوخواسی زۆری ده‌وی، گرنه‌گ ئەوه‌یه که راویژکردنی به‌پرسا‌ن به‌وانه‌ی که له‌به‌رده‌ستیان، قورئان و سوننه‌ت ده‌لاله‌ت له‌سه‌ر ئەوه ده‌که‌ن که فه‌پزه‌و فه‌پزیک‌ی گه‌وره‌شه.

(1) رواه البخاري: (2731 – 2732).

2- ئه‌نجامی راویژکردن بۆ به‌رپرس پابه‌ندکەر (مُزِمَّة) ه‌یان ه‌هر ئاگادارکەر وه (مُعَلِّمَة) یه؟

له‌وباره‌وه که ئایا ئه‌نجامی راویژکردن بۆ به‌رپرس پابه‌ندکەر، یان ه‌هر ئاگادارکەر وه یه؟! کاتی که راویژ له‌سه‌ر شتی که ده‌کری و دوایی زۆرینه بریارده‌دن، ئایا ئه‌و ئه‌نجامه که زۆرینه بریاریان داوه، پابه‌ندکەر بۆ ئه‌و که‌سه‌ی که به‌رپرسه، یاخود ه‌هر بۆ ئاگادارکردنه‌وه یه‌تی؟ ه‌هر چه‌نده له‌وباره‌یه‌شه‌وه قسه‌و باس زۆرن و مشتومری زۆری له‌سه‌ره‌و ئیستاش مشتومر له‌وباره‌وه نه‌براوته‌وه، به‌لام به‌راستی من دوای پامان و لیکۆلینه‌وه و ئه‌زمونی زۆر، گه‌یشتوومه‌ته ئه‌و قه‌ناعه‌ته‌ی که راویژکردن دوو جوهره: راویژکردنی گشتی و راویژکردنی تایبه‌تی، بۆیه منیش ناومناون: راویژکردن و راویژپیکردن (الشوری والإستشارة) (١).

مه‌به‌ستمان له‌ راویژکردنی گشتی ئه‌وه یه که مسوولمانان به‌گشتی له‌ شتی که راویژبکه‌ن و سه‌رجه‌میان تییدا به‌شداربن، راویژپیکردنی تایبه‌تیش ئه‌وه یه که به‌رپرس به‌تایبه‌ت راویژ بکات به‌ که‌سی که یان چه‌ند که‌سی، که پسپۆر و شاره‌زان له‌و بواره‌دا، یان نوینه‌رو بریاربه‌ده‌ستی خه‌لکیکن.

شایانی باسیشه له‌ راویژکردنی گشتیدا پای زۆرینه ده‌یخوا، به‌لام له‌ راویژپیکردنی تایبه‌تیدا پای خه‌لکی شاره‌زاو پسپۆر ده‌یخوا، بۆ نمونه: که پیغه‌مبه‌ر ﷺ راویژی کردووه له‌ جه‌نگی ئوحووددا بچین بۆ ده‌ره‌وه یان له‌نبو

(1) به‌کێک له‌ زانایانی هاوچه‌رخ پیموایه بۆ به‌که‌مجار ئه‌و زاره‌وه‌یه‌ی به‌کاره‌یناوه، که (الدکتور توفیق الشاوی) یه له‌ کتییی (فقه الشوری والإستشارة) دا.

شاردا بمینینه‌وه؟ زۆرینه گوتویانه با بچینه دهره‌وه^(٣)، چوونه‌ته دهره‌وه، وه له جه‌نگی (به‌در)دا که راویژی کردووه: بچین به‌ره‌و دوژمن یاخود نه‌چین؟ له‌پیشدا ته‌نیا هه‌ر کۆچکه‌ران قسه‌یان کرد، بۆیه هه‌ر فه‌رمووی: (أَشِيرُوا عَلَيَّ أَيُّهَا النَّاسُ)^(٤)، واته: (پای خۆتانم پێبلێن ئه‌ی خه‌لکینه) به‌لام دوا‌یی که سه‌عدی کو‌ری مو‌عاز قسه‌ی کردو گوتی: وه‌ک بلێی مه‌به‌ستت ئیمه‌یه ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا؟ فه‌رمووی: به‌لێ. ئه‌وجار گوتی: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا! ئیمه له‌خزمه‌تدا‌ین، فه‌رموو. بۆچی وا ده‌لێ؟ چونکه نه‌وان زۆرینه‌ی خه‌لکه‌که‌یان پێکده‌هێناو ئه‌و (314) که‌سه که له‌خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ دا بوون، زۆرینه‌یان پشتیوانان (الأنصار) بوون، بۆیه پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌یه‌وێ بزانی داخۆ زۆرینه ده‌لێن چی؟ وه دوا‌ی ئه‌وه‌ی زۆرینه گوتیان با بچین، ئه‌وجار چوو، ئه‌وه له‌ شتێکدا که به‌گشتی راویژی تیدا ده‌کری.

له‌ شتێکدا که به‌تایبه‌تی راویژی تیدا ده‌کری، بۆ نموونه: دوا‌ی ئه‌وه‌ی که پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌چی بۆ جه‌نگی به‌در، له‌ شوینیك بارگه‌و بنه‌ ده‌خه‌ن، (الْحَبَّابُ بْنُ الْمُنْذِرِ) که‌یه‌کێکه له‌هاوه‌لان، ده‌لێ: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا! که لی‌ره مه‌نزلمان گرتووه، ئه‌وه وه‌حیی خوا‌یه (جل جلاله)، یان هه‌ر پاو بۆچوونی خۆته و تاکتیکی جه‌نگیه؟ پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموێ: نه‌خیر وه‌حیی خوا‌ی به‌رزو مه‌زن نبیه‌و هه‌ر پاو بۆچوونی خۆمه‌و تاکتیکی جه‌نگیه، ده‌لێ: که‌واته ئێره باش نبیه، با بگوا‌زینه‌وه بۆ سه‌رئۆ بۆی روونده‌کاته‌وه بۆچی؟! ئه‌ویش بیرو‌پایه‌که‌ی په‌سند ده‌کاتو ده‌فه‌رموێ: (لَقَدْ أَشَرْتُ بِالرَّأْيِ)، وه

(1) (فَلَمْ يَزَلِ النَّاسُ بِرَسُولِ اللَّهِ ﷺ الَّذِينَ كَانَ مِنْ أَمْرِهِمْ حُبَّ لِقَاءِ الْقَوْمِ) السيرة النبوية لابن هشام، ج: (3)، ص: (15).

(2) السيرة النبوية لابن هشام ج: (2)، ص: (332 – 333).

ده‌گوازنه‌وه بۆ ئه‌و(هه). لێره‌دا پیغه‌مبه‌ر ﷺ نه‌یفه‌رموو: ئه‌رئ خه‌لکینه! ئیوه راتان چییه؟ چونکه (الْحَبَّابُ بْنُ الْمُنْذِرِ) پیاویکی پسیپۆرو شاره‌زایه له کاروباری جه‌نگیدا، ئه‌و کاره‌ش پیویستی به ئه‌هلی خۆی هه‌یه. هه‌روه‌ها جاری وا هه‌بووه ته‌نیا مه‌شوه‌ره‌تی به ئه‌بو به‌کرو عومه‌ر - خوا لییان رازی بئ- کردووه(هه)، وه جاری وا هه‌بووه راویژێ کردووه به که‌نیزه‌کیک(هه)، وه جاریکیان به‌س راویژێ به‌ه‌لی و ئوسامه‌ی کورێ زه‌یید کرد - خوا لییان رازی بئ-.

به‌لئ له مه‌سه‌له‌ی راویژ پیکردندا، له‌حیاتی رای ژۆرینه بیروپای پسیپۆرو شاره‌زایان ده‌خوا. ئیستا ئه‌گه‌ر ئیمه‌ ده‌رباره‌ی نه‌خۆشیه‌ک قسه‌ بکه‌ین، ئایا ده‌بئ بلّین: ئه‌رئ خه‌لکینه راتان چییه؟ یان ده‌لّین: ئه‌رئ پزیشکه‌کان راتان چییه؟ دیاره قسه‌ی پزیشکیک ده‌یخوا نه‌ک هی هه‌زار که‌س. یان ئه‌گه‌ر بلّین: ئه‌رئ ده‌بئ (فاعل) (مرفوع) بئ، یان (منصوب) بئ، یان (مجرور)؟ ناخه‌ینه ده‌نگدانه‌وه، چونکه قسه‌ی هه‌موو خه‌لکی دنیا به‌قه‌ده‌ر قسه‌ی زانایه‌ک له (ریژمانی عه‌ره‌بی) دا ناخو.

3- ده‌قه‌کان بۆ هه‌رکام له‌و دوو پایه‌ ده‌رفه‌ت ده‌رپه‌خسینن و پئی مشتومریان هیشتوو ده‌وه:

پیویسته ئه‌و راستیه‌ش بگوترئ که به‌راستی هه‌م ده‌قه‌کانی قورئان و هه‌م سپهری ژیا‌نی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ و چوار خه‌لیفه‌ راشیده‌کانیشی - خوا لییان

(1) هه‌مان سه‌رچاوه، ج: (2)، ص: (334).

(2) (قَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ: فَلَمَّا أَسْرُوا الْأَسَارَى قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ لَا بَى بَكْرٍ وَعُمَرُ: مَا تَرَوْنَ فِى هَؤُلَاءِ الْأَسَارَى؟...) رواه مسلم: 1763.

(3) وه‌ك له رووداوى ئيفكدا هاتوه

رازی بئ-، بۆ هه‌ر کام له دوو رایه‌کان -واته به پابه‌ندکه‌ر (مُلزِمَة) زانینی (شوری)، یان به ئاگادارکه‌ره‌وه (مُعَلِمَة) زانینی-، بوارو ده‌رفه‌ت ده‌ره‌خسینن و ریی مشتومریان هیشتوو ده‌وه، مه‌سه‌له‌که‌یان به روونی یه‌کلایی نه‌کردوو ده‌وه! به‌لام بیگومان به‌لگه‌کانی به (مُلزِمَة) زانینی به‌هێزترن . من پیم وایه‌ حیکمه‌تی ئه‌و حاله‌ته‌ش ئه‌وه‌یه که مسوولمانان له‌و بواره‌دا ده‌ستیان کراوه‌ بئ و به‌ چ لایه‌کدا پییان وابوو به‌رژه‌وه‌ندیان چاکتر دیته‌دی، وا بکه‌ن، له‌ حالیکدا که متمانه‌و باوه‌ری ته‌واویان به‌ عه‌قل و زانیاری و ئه‌زموون و ته‌قواو ئیخلاسی به‌رپرسه‌که‌یان هه‌یه، با لێی بکه‌ین ئازادو سه‌رپیشک (مختار) بئ له‌ هه‌لبژاردنی ئه‌و رایه‌دا که پێی راست‌تر و په‌سند‌تره، به‌لام ئه‌گه‌ر له‌به‌ر هه‌ر هۆیه‌ک بئ وا نه‌بوو و ئه‌و متمانه‌یان بۆ دروست نه‌بووبوو، با له‌سه‌ری بکه‌نه‌ مه‌رج که نابێ له‌ مه‌سه‌له‌ گشتییه‌کاندا له‌ رای زۆرینه‌ ده‌ربچێ، با بڵێن: ده‌یخه‌ینه‌ ده‌نگدانه‌وه‌ داخۆ کام رایه‌ لایه‌نگری زیاتره‌!

له‌ راستیدا ئه‌گه‌ر بڵێین: پابه‌ندکه‌ر (مُلزِمَة) بوونی ئه‌نجامی راویژ مافیکی ره‌وای خه‌لك و کومه‌لگایه‌ له‌ سه‌ر به‌رپرسان، مه‌گه‌ر خۆیان ده‌ستبه‌رداری بن، سه‌رجه‌م ده‌قه‌کان پیکه‌وه‌ کو‌ده‌به‌وه، چونکه‌ ده‌لێین: ئه‌و ده‌قانه‌ی پابه‌ندکه‌ریی ئه‌نجامی راویژ ده‌گه‌یه‌نن، مه‌به‌ست پییان حاله‌تی ئاساییه، ئه‌و ده‌قانه‌ش که واده‌گه‌یه‌نن ئه‌نجامی راویژ ته‌نیا ئاگادارکه‌ره‌وه‌ بئ، مه‌به‌ست پییان حاله‌تی نا‌اسایی و ته‌نازولکردنی خه‌لكه‌ له‌و مافه‌یان، له‌به‌ر زێده‌ باوه‌رو متمانه‌یان به‌ به‌رپرسه‌که‌یان.

هه‌شته‌م: که‌لکی خراپ وهرنه‌گرتنی قیاده له پله‌وپایه‌که‌ی بۆ دابینکردنی به‌رژه‌وه‌ندییه تایبه‌تییه‌کانی:

به‌رپرس ده‌بی ئه‌و به‌رپرسیاریتییه‌ی وهریگرتوه، به‌ئه‌مانه‌تی بزانی و دلنیا‌بی که ئه‌وه سپاردیه‌که‌و پێی سپێردراوه، نه‌ک پێیوابێ غه‌نیمه‌تیکه که‌وتوو‌ته ده‌ستی و بۆ خۆی و بۆ ئه‌وه‌ی که که‌یفی لێبی، به‌کاری به‌یتی.

به‌ حه‌قیقه‌ت ئه‌مه‌ش خه‌سله‌تیکه‌ی دیکه‌ی گه‌وره‌و گرنگی به‌رپرسه له‌ کاری ئیسلامیدا بۆیه سوودی خراپ وهرگرتنی کاربه‌ده‌ست، له‌و کارو پله‌وپایه‌یه‌ی که پێی سپێردراوه، جا چ بۆخۆی چ بۆ کۆرو کچ و خزم و عه‌شیره‌ت و ... هتدی، شتیکی خراپ و قه‌ده‌غه‌یه و مایه‌ی گونا‌ه‌باری و عه‌یدارییه. به‌سه‌ره‌اتی ئه‌و هاوه‌له‌ش (إِبْنُ اللَّتْبِيَّةِ) که پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ناردبووی بۆ کۆکردنه‌وه‌ی زه‌کاته‌و له‌ په‌نای ئه‌وه‌شدا دیاری و به‌خششی له‌ مسو‌لمانان وهرگرتبوو، که گه‌راپه‌وه زه‌کاته‌که‌ی ته‌سلیمی شوینی خۆی کردو گوتی: ئه‌و زه‌کاته‌هی ئێوه‌یه، ئه‌وه‌ش که به‌دیاری وهریگرتبوو، گوتی: ئه‌مه‌ش دیاری و به‌خششه‌و دراوه به‌خۆم! ئینجا پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ که ئه‌وه‌ی زانی چووه سه‌رمینه‌رو وتاری داو ره‌خنه‌ی توندی له‌ ره‌فتاره‌ گرت، فه‌رمووی: ئایا ئه‌گه‌ر له‌ مائی بابی دابنیشته‌بایه هیچ که‌س خه‌لات و دیاری بۆ ده‌هینا؟! له‌ په‌نای ئه‌و کاره ئیسلامیه‌دایه که دیاریان بۆ هیناوه، که‌واته نابێ به‌هی خۆی بزانی.

به‌پراستی ئه‌و رووداوه گه‌وره‌ترین په‌ندو عیبه‌ده‌تی له‌وباره‌وه تێدایه، که به‌رپرسان ده‌بی ئاگاداری خۆیان بن و له‌ په‌نای دیندا دنیا نه‌خۆن، له‌ په‌نای کاره

ئیسلامییه‌که‌یاند، به‌هره‌ی شه‌خسی بۆ خۆیان یان بۆ ده‌ورو به‌ره‌که‌یان وهرنه‌گرن^(١).

ئینجا بیگومان گوریس له بن دنیا راخستن و زیاد له پیویست بایه‌خ پیدانی، له هه‌موو که‌س ناشیرینه، به‌تاییه‌ت له مشوورخۆزان و کاربه‌ده‌ستانی ئیسلامی، ناشیرین‌ترو دزیوت‌ره. ئه‌و وته‌یه‌ش که ده‌لێ: {حُبُّ الدُّنْيَا رَأْسُ كُلِّ خَطِيئَةٍ}، واته: (خۆشویستنی دنیا سه‌ری هه‌موو گوناوه‌یه‌که)، هه‌تا بَلَّتْی مانادارو جوانه. هه‌روه‌ها دنیا به‌که‌مگرتن (الزهد) یش له هه‌موو که‌س هه‌ر جوان و دلگیره، به‌لام له به‌رپرسان و هوکمرانان جوان‌ترو شیرین‌تره. به ده‌قی فه‌رمایشتی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ دنیا به‌که‌مگرتن، مایه‌ی خۆشویسترانی مروّفه له‌لایه‌ن خوای بیوینه (جل جلاله) و له‌لایه‌ن خه‌لک‌یشه‌وه. پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموی: {إِزْهَدْ فِي الدُّنْيَا يُحِبُّكَ اللَّهُ، وَازْهَدْ فِيمَا عِنْدَ النَّاسِ يُحِبُّكَ النَّاسُ}^(٢) واته: (له دنیادا زاهید - دنیا به‌که‌مگر - به، خوا خۆشی ده‌وی، چاوت له‌و شتانه‌به‌ی که له‌لای خه‌لکن و بی ته‌ماع به، خه‌لک‌یش خۆشی ده‌وی).

(1) ئه‌مه‌ش ده‌قی به‌سه‌ره‌اته‌که‌یه: {اسْتَغْفِرُكَ اللَّهُ ﷻ رَجُلًا مِنَ الْأَسَدِ يُقَالُ لَهُ إِنَّهُ اللَّئِيمَةُ} - قَالَ عَمْرُو وَأَبْنُ أَبِي عُمَرَ: عَلَى الصَّدَقَةِ -، فَلَمَّا قَدِمَ قَالَ هَذَا لَكُمْ وَهَذَا لِي أَهْدِي لِي قَالَ فَقَامَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَلَى الْمَنْبَرِ فَحَمَدَ اللَّهُ وَأَثْنَى عَلَيْهِ وَقَالَ مَا بَالُ عَامِلٍ أَنْبَعُهُ فَيَقُولُ هَذَا لَكُمْ وَهَذَا أَهْدِي لِي أَفَلَا قَعَدَ فِي بَيْتِ أَبِيهِ أَوْ فِي بَيْتِ أُمِّهِ حَتَّى يَنْظُرَ أَهْدِي إِلَيْهِ أَمْ لَا؟ ...} رواه البخاري: (6636)، ومسلم: 1832 واللفظ له عن أبي حمير الساعدي. واته: (پیغه‌مبه‌ر ﷺ پیاویکی له هۆزی ئه‌سد دانابو، به‌رپرستی پی کۆکردنه‌وی زه‌کاتی پی سپاردبو، ناوی إِنَّهُ اللَّئِيمَةُ بو، جا که گه‌راپه‌وه‌گوتی: ئه‌وه زه‌کاته‌که‌یه هی ئیوه‌یه، ئه‌وه‌ش دیارییه‌ دراوه به‌من. پیغه‌مبه‌ر ﷺ چوو هه‌ر مینه‌به‌ر سوپاس و ستایشی خوای کرد -واته وتاری دا و دواپی فه‌رموی: بۆچی کارمه‌ندێک من ده‌نێرم دواپی ده‌لێ: ئه‌وه هی ئیوه‌یه و ئه‌وه‌ش به‌ دیاری دراومه‌تی، ئه‌دی بۆ له‌ مالی بابی یاخود له‌ مالی دایکی دانه‌ده‌نیشت با ته‌ماشای کردبا داخۆ دیاریی بۆ دێنن یان نا؟!).

² رواه ابن ماجه: (4102) عن سهل بن سعد الساعدي ﷺ، وصححه الألباني.

ئینجا ئەگەر مەروەف دینی به دنیای خۆی بدات که وده نیی و نه فامیی بێ، دیاره که دینی خۆ به دنیا و به رژه وده ندیی غهیری خۆ دان، ئەوپه پری نه فامیی و به هه له دا چوونه !

رهحمه تی خواش له پیره میڤدی شاعیر که گوته ویه تی:

ته ماع وهك ئاوی سوێری ده ریایه

هه ر ده یخۆیت ه وه و ته سه للات نایه

نۆیه م: گوێگرتن بۆ ره خنه و پێشنیاره کانی ئەندامان و به سینه ی فراوان و ره وشتی جوانه وه وهرگرتنیان:

یه کی دیکه له خه سه له ته گه و ره و پێویسته کانی به پیرس له ئیسلامدا، ئەوه یه که به دلێکی گه و ره و سینه یه کی فراوان و ره وشتیکی جوانه وه، گوێ بۆ ره خنه و پێشنیار و تێبینیه کانی هه ر که سیك بگرێ، به ریزو حورمه ت و گرنگی پێدانیشه وه لی وهر بگرێ، پاشان به وێژدانه هه لیان بسه نگێتی، هه رچی هه ق و چاک بوو لیان هه لبرێری و لیان به هه رمه ند بێ. وهك خوای به رز و مه زن فه رموویه تی:

﴿... فَبَشِّرْ عِبَادَ ٱلَّذِينَ يَسْتَمِعُونَ ٱلْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ ۚ أُو۟لَٰئِكَ ٱلَّذِينَ هَدَىٰ ٱللَّهُ

وَأُو۟لَٰئِكَ هُمُ ٱلۡأَوۡلَٰءُ ٱلۡأَلۡبَ ١٨﴾ (١) واته: (... جا موژده بده به بهنده کانم، ئەوانه ی

که گوێ بۆ هه موو قسه یه که راده گرن، پاشان ده که و نه شوین چاکترینی، ئا ئەوانه که سانیکن که خوا رینمایی کردوون، وه ئا ئەوانه ن عاقلمه ندان).

هه موو که سیك پێویستی به ئاگادارکردنه وه و تێبینی و پێشنیار و ئامۆژگاریی

هه ر هه یه، هه یچ که سیك نییه له سه رووی ره خنه لیگیرانه وه بێ.

ئینجا بیگومان مرقۆ هه‌تا زیاتر بجوولێ، زیاتر ده‌گونجی گیرۆده‌ی هه‌له‌و په‌له‌ ببی. ئه‌و که‌سه هه‌له‌ ناکات که هیچ ناکات! بۆیه به‌رپرس، به‌ حوکمی کارو په‌لوه‌پایه‌که‌ی له هه‌موو که‌س زیاتر پێویستی به‌ ئاگادارکردنه‌وه‌و ئامۆژگاریی کران و ره‌خنه‌ لیگیران هه‌یه، بگره هه‌رکه‌سێک به‌راستی له ماناو ئامانجی به‌رپرسیتی له ئیسلامدا حالێ بووبی، نه‌ک هه‌ر به‌ سینگێ فراوان و ره‌وشتی به‌رز پێشوازیی له ره‌خنه‌و پێشنیاری خه‌لکی ده‌کات، به‌لکه‌ زۆریش پێی خۆشحال ده‌بی و مه‌منوونی خاوه‌نه‌که‌شیان ده‌بی. ئه‌وه‌تا عومهری کوپی خه‌تتاب - خوا لێی رازی بی - له‌مباروه‌ ئه‌م وته به‌رزو شیرینه‌ی گوتووه: (رَحِمَ اللَّهُ أَمْرًا أَهْدَى إِلَيَّ عُيُوبِي) (هه‌)، واته (ره‌حمه‌تی خوا له‌و که‌سه بی که ناتاواوییه‌کانی خۆم به‌ دیاری بۆ ده‌نێرێ).

به‌لێ تۆی به‌رپرس پێتخۆشه سه‌رێ له‌گه‌لت چۆن بی، له‌گه‌ل خوار خۆشت وابه، وه پێتخۆشه خوار خۆت له‌گه‌لت چۆن بی، له‌گه‌ل سه‌ره‌وه‌ی خۆشت وابه.

ده‌یه‌م: پابه‌ندیی موو به‌ موو به‌و به‌رنامه و په‌یڕه‌وه‌وه که هه‌موو لایه‌ک له‌سه‌ری رێکه‌وتوون و به‌و مه‌رجانه‌وه که له‌سه‌ریان پێکهاتوون:

پابه‌ندیی به‌و مه‌رجانه‌و به‌رنامه و په‌یڕه‌وه‌وه که ئه‌و کۆمه‌له له‌نیۆ خۆیاندا له‌سه‌ریان رێکه‌وتوون، ئه‌میش یه‌کی دیکه‌یه له خه‌سله‌ته به‌رزو پێویسته‌کانی به‌رپرسان و مشوورخۆران له کاری ئیسلامیدا، چونکه بیگومان - وه‌ک پێشتر باسمانکرد - هیچ کۆمه‌لێک به‌بی به‌رنامه‌و په‌یڕه‌ویکی راست و روون ناگاته ئامانج، وه‌ک خوای به‌رزو بیۆینه فه‌رموویه‌تی: ﴿لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَاجًا﴾ (2)

(1) أصول الدعوة ص: (102).

2 البقرة: 48

المائدة، واته: (... بۆ هه‌رکامێک له ئێوه به‌رنامه‌و رێبازی‌کمان داناوه ...)، (شِرْعَة) به‌و رێیه ده‌لێن که خه‌لک ئاوی لێوه دینێ له کانی، (مِه‌هَاج) یش واته رێیه‌کی روون و روشن که گرێ و گۆل و تاریکی تێدانه‌بێ، ئینجا دیاره واش له مرقفی به‌رپرس و مشوورخۆر چاوه‌ڕێ ده‌کری، که له هه‌موو که‌س چاک‌تر و زیاتر له به‌رنامه‌و په‌رپه‌وه‌که‌ی تیگه‌یشته‌بێ، له‌سه‌ریشی پیگه‌یشته‌بێ، پێشیه‌وه پا به‌ندبێ، بۆیه به‌هیچ شێوه‌یه‌ک لادان و سه‌رپێچیی کردنی لێ ناوه‌شیته‌وه، هه‌لبه‌ته قسه‌و کردار له‌یه‌ک جیا‌بونیش له هه‌موو که‌سدا شتێکی بێ‌زراو و خراپه، ئینسان قسه‌ی جوان و کرده‌وه‌ی خراپ بێ خراپه، به‌لام له که‌سی‌دا که خۆی به چاوساغ و پێش‌په‌وی خه‌لکی ده‌زانێ، بێ‌زراوتر و خراپ‌تره، خاوی داد‌گه‌ریش (جل جلاله) زۆر توند سه‌رزه‌نشستی ئه‌و که‌سانه‌ی کرده‌وه که شاره‌زای کتیب و به‌رنامه‌ی خوان، که چی قسه‌یان چاک و پاکه، کرده‌وه و په‌رێزبان خراپ و پیسه، وه‌ک ده‌فه‌رموی: ﴿أَتَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبِرِّ وَتَنْسَوْنَ أَنْفُسَكُمْ وَأَنْتُمْ نَتْلُونَ الْكِتَابَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾⁽¹⁾ که مه‌به‌ست بێی جووله‌که‌کانه، واته: (ئایا ئێوه خه‌لکی به چاکه‌کاری راده‌سپێرن و خۆتان له‌بیرده‌که‌ن له حالێ‌کدا که کتیبی - خوا - ده‌خویننه‌وه؟ ئایا نافامن؟).

عاره‌بیش له‌وباره‌یه‌وه په‌ندی‌کی جوانیان هه‌یه که ده‌لی: (مَنْ وَعَظَ بِقَوْلِهِ ضَاعَ كَلَامُهُ، وَمَنْ وَعَظَ بِعَمَلِهِ نَفَذَتْ سِهَامُهُ)، واته: (هه‌رکه‌سی‌ک به قسه ئامۆزگاریی خه‌لک بکات، قسه‌کانی ته‌نیا قسه‌ی رووتن و زایه‌ده‌بن، به‌لام هه‌رکه‌سی‌ک به کرده‌وه‌ی ئامۆزگاریی خه‌لک بکات، تیره‌کانی نیشانه ده‌پێکن و قسه‌کانی لێوه‌ده‌گیرین).

شایانی باسیشه که به‌سه‌رهاتی موسا (علیه السلام) و خضر عليه السلام که له
 فه‌رمایشتی پیغه‌مبه‌ر عليه السلام دا ناوی به (خضر) هاتووو له کورده‌واری خۆماندا
 پیی ده‌لێن: (خدری زینده)، به‌لگه‌یه‌کی گه‌وره‌و گرنگ هه‌یه بۆ ئه‌و مه‌سه‌له‌یه‌ی
 ئێمه، چونکه: کاتیک موسا داواى لى ده‌کات و ده‌لێ: ﴿... هَلْ أَتَعُكَ عَلَيَّ أَنْ
 تَعْلَمَ مِمَّا عَلِمْتَ رُشْدًا﴾⁽¹⁾ واته: (... ئایا به‌دوات بکه‌وم و له‌گه‌لت بم تاوه‌کو له‌و
 زانیارییه‌ی فیترکراوه‌ فیرم بکه‌ی؟)، ئه‌ویش (خضر) پیی ده‌لێ: ناتوانی. موسا
 ده‌لێ: إنشاء الله ده‌توانم، خضر ده‌لێ: ﴿... فَإِنْ أَتَبَعْتَنِي فَلَا تَسْأَلْنِي عَنْ شَيْءٍ حَتَّى
 أُحَدِّثَ لَكَ مِنْهُ ذِكْرًا﴾⁽²⁾ واته: (... ده‌باشه‌ ئه‌گه‌ر به‌دوام ده‌که‌وی، هه‌چ شتی‌کم لی
 مه‌پرسه، هه‌تا‌کو بۆخۆم بۆتی باس نه‌که‌م)، واته: له‌خۆوه‌ ره‌خنه‌ مه‌گه‌ره
 پرسیار مه‌که. ئه‌و مه‌رجه‌ی له‌سه‌ر داوه‌نی، دیاره‌ موسا (علیه السلام) رازی
 ده‌بی له‌سه‌ر مه‌رجه‌کانی، دوا‌یی سێ جارن مه‌رجه‌که‌ ده‌شکێنی، جاری یه‌که‌م
 داواى لی‌بورن ده‌کات، جاری دووه‌م داواى لی‌بورن ده‌کات و ده‌لێ: ﴿... إِنْ سَأَلْتُكَ
 عَنْ شَيْءٍ بَعْدَهَا فَلَا تُصْنِئْ قَدْ بَلَغْتَ مِنْ لَدُنِّي عُذْرًا﴾⁽³⁾ واته: (... ئه‌گه‌ر ئه‌مجاره -
 واته‌ جاری سییه‌م - ده‌رباره‌ی هه‌چ شتی‌ک پرسیارم لی کردی - واته‌ ئه‌گه‌ر
 ئه‌مجاره‌ مه‌رجه‌که‌م شکاند - تۆ بۆت هه‌یه‌ هاو‌پێیه‌تیم نه‌که‌ی)، ئینجا جاری
 سییه‌م که‌ ده‌شکێنی، بانه‌ده‌ سال‌حه‌که‌ ده‌لێ: ﴿... هَذَا فِرَاقُ بَيْنِي وَبَيْنَكَ سَأْنِيكَ

¹ الکهف: ٦٦

² الکهف: ٧٠

³ الکهف: ٧٦

بِنَاوِیْل مَالَمْ تَسْتَطِعْ عَلَیْهِ صَبْرًا ﴿١﴾ واته: (... ئه‌وه کاتی لێک جیا‌بوونه‌وه‌ی من و تۆیه — ته‌واو سی جار مه‌رجه‌که‌ت شکاند —).

به‌لێ ئه‌مه ئه‌وه‌ی لێ وهرده‌گیرێ، که هه‌ر کۆمه‌له‌ خه‌لکێک یان دوو که‌س یان زیاتر، که له‌سه‌ر کۆمه‌لێک مه‌رج، یان له‌سه‌ر مه‌رجێک یان زیاتر پێکه‌وه کارێک ده‌که‌ن، له‌سه‌ر هه‌ردوولا پێویسته که پابه‌ند بن به‌و مه‌رجه‌وه، که مه‌رجه‌که‌یان شکاند، که‌واته بۆیان هه‌یه ئه‌و گرێبه‌سته‌ی نێوانیان هه‌لوه‌شیننه‌وه. ئه‌م به‌سه‌رهاته چاکترین به‌لگه‌ی پێویستبوونی پابه‌ندییه به‌و مه‌رجانه (شرط) وه‌ که دوو لایه‌ن له‌سه‌ریان رێکه‌که‌ون، چونکه موسا (علیه‌السلام) پاش رازی‌بوون به‌ مه‌رجه‌کانی خضر، هه‌ر جارێک مه‌رجێکی شکاندبێ، داوا‌ی لێ‌بواردنی کردووه‌و عوزری هێناوه‌ته‌وه، دووباره ئاماده‌یی خۆی پیشانداده که به‌و مه‌رجانه‌وه پابه‌ند بێته‌وه که پێشتر له‌گه‌ڵ خضر له‌سه‌ریان پێکهاتوون.

یازده‌یه‌م و دوا‌زده‌یه‌م: لێ‌پرس‌سینه‌وه و سزادانی لاده‌ران، پاداشته‌دانه‌وه‌ی گوێرا‌یه‌لان

به‌لێ ئه‌م دووانه‌ش، دوو بنه‌مای دیکه‌ی گرن‌گو و دوو خه‌سله‌تی گه‌وره‌ی هه‌رکه‌سی‌کن که چاودێری و سه‌ره‌پرشته‌یاری کاروباری ئیسلامی و مسو‌لمانانی به‌ ئه‌ستۆوه‌یه، چونکه مه‌بوونی لێ‌پرس‌سینه‌وه و سزا بۆ لاده‌رو سه‌رپێچیی‌که‌ران، وه‌فا و ته‌قدیرو پاداشت بۆ چاکه‌کاران و به‌قسه‌که‌ران، وێ‌رای سزاو پاداشتی خ‌وای به‌رز و مه‌زن له‌ دوا‌پۆژدا — سزاو پاداشتی خواش هه‌ر هه‌یه —

کاریگه‌رییه‌کی گه‌وره‌ی هه‌یه له که‌مکردنه‌وه‌ی خراپه‌و لادان و زیاده‌کردنی چاکه‌و پابه‌ندییدا.

خوای کاربه‌جێ و دادگه‌ریش (جل جلاله) که به مه‌دحکردنه‌وه به‌سه‌رهاتی (ذوالقرنین) مان بۆ ده‌گێڕیته‌وه، له‌سه‌ر زمانی ئه‌و پادشاه و حوکمرانه په‌سندو ستایش‌کراوه، باسی ئه‌وه ده‌کات که سیاسه‌تی مامه‌له‌کردنی له‌گه‌ڵ چاکه‌کاران و خراپه‌کاراندا، هه‌ر به‌و شیوه‌یه بووه که گوتمان: سزای خراپه‌کاران بدات و پاداشتی چاکه‌کارانیش بداته‌وه. خوای به‌رز و مه‌زن ده‌فه‌رموێ. ﴿... قُلْنَا يٰذَا الْقَرْنَيْنِ اِمَّا اَنْ تَعْلَبَ وَ اِمَّا اَنْ تُجِزَ فِيْهِمْ حُسْنًا﴾ (٨٦) قَالَ اَمَّا مِنْ ظُلَمٍ فَسَوْفَ نَعَذِّبُهُ ثُمَّ يُرَدُّ اِلٰى رَبِّهِ فَيَعَذِّبُهُ عَذَابًا تُكْرَهُ (٨٧) وَ اَمَّا مَنْ اٰمَنَ وَعَمِلَ صٰلِحًا فَلَهُ جَزَاءٌ الْحُسْنٰى وَ سَنَقُوْلُ لَهُ مِنْ اَمْرٍ اٰیْسًا﴾ (١) واته: (... گوتمان: ئه‌ی ذوالقرنین! بۆت هه‌یه خه‌لکی سزابده‌ی و بۆشت هه‌یه چاکه‌یان له‌گه‌ڵدا بکه‌ی - واته ده‌ستت کراوه‌یه بۆ چۆنیه‌تی مامه‌له‌کردن له‌گه‌ڵ خه‌لکی ئه‌و ولاته‌یه که تۆ ئازادیان ده‌که‌ی و ده‌یانخه‌یه ژێر رکێفی خۆته‌وه -، - ذوالقرنین - گوتی: ئینجا هه‌رکه‌سیک سته‌م بکات، ئه‌وه ئێمه سزای ده‌ده‌ین، دوا‌ییش ده‌گێڕدێته‌وه لای په‌روه‌ردگاری و ئه‌ویش به‌ ئازاریکی بی‌په‌زا سزای ده‌دا، به‌لام هه‌رکه‌سیک ئیمانی هه‌بێ و کرده‌وه‌ی چاک بکات، ئه‌وه چاکترین پاداشتی - لای خوا - بۆ هه‌یه، ئێمه‌ش له‌لایه‌ن خۆمانه‌وه قسه‌یه‌کی ئاسانی له‌گه‌ڵ ده‌که‌ین - هه‌ر نه‌بێ ستایش‌ییکی ده‌که‌ین، ده‌ستخۆشییه‌کی لێ‌ده‌که‌ین -) (٢).

¹ الکهف: 88

² لێ‌ره‌دا جێی سه‌رنج ئه‌وه‌یه - وه‌ک له‌ شوێنی دیکه‌ش گوتوو‌مه - (ذوالقرنین) به‌راورد ده‌کات له‌ نێوان سته‌م (ظلم) و بێ‌وا (ایمان‌دا، نه‌ک کوفرو ئیمان، ناڵی (أَمَّا مَنْ كَفَرَ) چونکه له‌کاتی‌که‌دا شه‌ریعه‌تی خوا حاکم ده‌بێ،

جا به هه رحال دیاره ذوالقرنین سیاسه ته که ی وابووه، ده لای هه رکه س چاکه بکات ئیمه ش سوپاسی ده که ی نو ده ستخوشی لیده که ی نو خوا پاداشتی بداته وه، ئه وه ش که سته م و خراپه بکات، ئه وه ئیمه سزای ده ده ی نو له سه ر سته مه که ی.

شایانی باسیشه که مه به ست له هه رکام له لیپرسینه وه و سزاو وه فاو ته قدیرو پاداشت، زۆر شت ده گریتیه وه، هه ر له سه ر زه نشت و گله یی و ره خنه، یان سوپاسکردن و مه دح و ستایشه وه بگره، هه تا هه موو پله و جوړه کانی سزاو پاداشتی مه عنه ویی و ماددی که له بارنه ی فراوانی شه ریعه تدا جییا ن ده بیته وه و ده بنه مایه ی گیرانه وه ی خه لکی له خراپه و لادان و سه ریچی، هه لانیان و هاندانیان به ره و چاکه و خیرخوازی.

به ته نکید پیغه مبه ری خواش ﷺ و هک چۆن له هه موو بواره کانی ژیان و گوزه رانماندا چاکترین پیشه واو سه رمه شقمانه، له و بواره گرنگ و هه ستیاره شدا، به هه مان شیوه پیویسته ورد ورد سه رنجی سه ره و سوننه تی ئه و زاته به رزه بده ی نو، تا کو لای فیبرین که چۆن چۆنی به هو ی هه موو جوړو شیوازه کانی لیپرسینه وه و سزاو پاداشته ده وه ته قدیرو وه، خه لکی به ره و چاکه و تاعه ت و پاریزکاری هان بده ی نو.

له کۆتایی ئه م بنه مایه شدا خسته نه پووی دوو ناگاداری به پیویست ده زانم:

ریگا ده دا خه لک کوفر هه لژیتر، ریی کوفر ده دا، چونکه کوفر په یوه ندیی به بیرو بو چون و عه قل و ئیراده ی ئینسانه وه هه یه، پاشان ده گونج خه لکی هه ندیکی کافر بی و هه ندیکی مسولمان بی و پیکه وه ش بژین، به لام ئه وه ی که ریی پێنادری له شه ریعه تی خوا دا، بریتییه له سته م، چونکه هه میشه سته می سته مکاران، له سه ر حیسابی سته ملیکراوی سته ملیکراوان و به شخوراوانه، به لام ده گونجی کابرا کافر بی و ئه وی دیکه ئیماندار بی و پیکه وه ش بژین، بویه زانایانی ئیسلام زۆر جوانیان گوته وه: (قَدْ يَدُومُ الْمَلِكُ مَعَ الْكَفْرِ، وَلَا يَدُومُ مَعَ الظُّلَمِ)، واته: (سه لته نه ت و ده سه لاتی سیاسی، له گه ل کوفر به رده وام ده بی، به لام له گه ل سته مدا به رده وام نابی).

1/ به‌پێی ئایه‌تی: ﴿لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا﴾⁽¹⁾ واته‌: (خوا له‌ هیچ

كه‌سێك داوا ناكات مه‌گه‌ر ئه‌وه‌ی كه‌ له‌ توانایدا به‌...). هه‌رچه‌نده‌ بابای به‌رپرس كۆمه‌لیك ئه‌ركی گه‌وره‌ و گرنگی له‌سه‌ر شانن، به‌لام بێگومان مادام كه‌مه‌رخه‌میی نه‌كاو توانای خۆی خه‌رج بكات، له‌سه‌ر ئه‌نجام نه‌دانی هه‌ندێك له‌ ئه‌رك و كاره‌كانی كه‌ برست و توانای به‌سه‌ریاندا ناشكێ و بۆی هه‌لناسوورێن، گوناها‌بار نابێ، نابێ هیچ كه‌سیش هه‌ر له‌خۆوه‌ له‌ بابای به‌رپرس به‌بیانووی، هه‌میشه‌ بۆی له‌ بۆسه‌ی ره‌خنه‌ لێگرتن و گله‌یی و گازنده‌ لێکردندا بێ! ئه‌گه‌رنا كابرا قه‌ت ده‌رناچێ.

2/ هه‌روه‌ها به‌پێی بنچینه‌ی (الْعُرْمُ بِالْعُرْمِ)، واته‌: (له‌ به‌رانبه‌ر زه‌ره‌ردا،

ئێنسان ده‌بێ قازانج بكات). بابای به‌رپرس پێویسته‌ به‌ ئه‌ندازه‌ی بارگرانی و ئه‌ركی سه‌رشانی، مافه‌ ماددی و مه‌عنه‌وییه‌كانیشی له‌به‌رچاو بگيرێن، ده‌بێ له‌لایه‌ن ئه‌ندامه‌كانیه‌وه‌ زۆر چاك فه‌رمانبه‌ریی (الإطاعة) ی بۆ بكرێ و هاوكاریی بكرێ، ئه‌گه‌رنا به‌رپرس هه‌رچه‌نده‌ زۆر لێهاتوو و لێپراو بێ و هیچ كه‌مه‌رخه‌میییشی نه‌بێ، مادام خه‌لكه‌كه‌ به‌ قسه‌ی نه‌كاو هاوكاریی نه‌كات، هه‌یچی بۆ به‌هیچ ناكێ.

پۆژێك كابرایه‌ك له‌ بازارێ كوفه‌ یه‌خه‌ی (عه‌لی) - خوا لێی رازی بێ - گرتو ره‌خنه‌ی لێگرت، گوتی: له‌سه‌رده‌می (ئهبو به‌كر) و (عومه‌ر) دا وابوو و وابوو، به‌لام دیاره‌ تۆ چاكی لێ نازانی بۆیه‌ حالّ وا و حیساب وا، (عه‌لی)ش - خوا لێی رازی بێ - گوتی: وانیه‌، به‌لام هی وه‌ك من له‌ خزمه‌تی (ئهبو به‌كر) و (عومه‌ر) دا بوون، به‌لام ئێستا هی وه‌ك جه‌نابت له‌ خزمه‌تی مندايه‌، (ئه‌وه‌تا له‌ بازاردا شه‌رم پێده‌فرۆشی)، ئیشه‌كه‌م چۆن بۆ به‌پروا؟!

بنه‌مای پینجه‌م

به‌رپر سیاریّتی نه‌میر و به‌رپرسی دیکه
به‌ران به‌ نه‌ندامان و دابینگردنی
مافه‌کانیان به‌گویره‌ی توانایان له‌هه‌موو
روویکه‌وه، به‌سینه‌فراوانیه‌وه گوینگر تیان
بو پیشنیار و گله‌یی و ره‌خنه‌کانیان.

www.AliBapir.net
F/AliBapir
youtube/AliBapir1
F/MediaAmeerOffice

بنه‌مای پینجه‌م

به‌رپرسیاریتی ئه‌میر و به‌رپرسیانی دیکه به‌رانبه‌ر به ئه‌ندامان و دابینکردنی مافه‌کانیان به‌گۆیره‌ی توانایان له هه‌موو روویکه‌وه به سینه‌فراوانییه‌وه گۆیگرتنیان بۆ پیشنیار و گله‌یی و ره‌خنه‌کانیان

هه‌رکام له ئه‌میر وه‌ک که‌سی به‌که‌م و سه‌رجه‌م به‌رپرسیانی دیکه‌ش، هه‌رکه‌سه له‌قه‌ده‌ر خۆی له هه‌موو روویکه‌وه به‌پیی توانایان به‌رانبه‌ر به ئه‌ندامان به‌رپرسیارن و پێویسته به جیددی مشوورخۆرو دلسۆزیان بن له هه‌موو بواری لایه‌نه‌کانی دین و ژینیانداو، خۆیان له که‌مه‌ترخه‌می له بواری دابینکردنی مافه‌کانیاندا بیاریزن.

هه‌روه‌ها پێویسته به سینگ فراوانییه‌وه - وێرای راویژپیکردن - گۆی بۆ پیشنیار و گله‌یی و ره‌خنه‌کانیان بگرن و، بیزاری و سه‌غله‌تی دهرنه‌بهن و، هه‌میشه ئه‌و قسه‌یه‌ی عومهری کورپی خه‌تتاب - خوا لیی رازی بی‌ت - یان له گۆیدا بزینگیته‌وه: (لَا خَيْرَ فِیْکُمْ اِنْ لَمْ تَقُولُوْهَا، وَلَا خَيْرَ فِیْنَا اِنْ لَمْ نَقْبُلْهَا مِنْکُمْ) (هه‌). واته: (ئێوه ئه‌گه‌ر قسه‌ی هه‌ق نه‌لین خیرتان پێوه‌ نیه‌و، ئێمه‌ش ئه‌گه‌ر وه‌رینه‌گرین بۆ خیرین).

به‌لام پێویسته قسه‌ی هه‌ق گوتن و ره‌خنه‌گرتن و راستکردنه‌وه‌که‌ش، به‌ریزو حورمه‌ته‌وه‌و به‌شیوازیکی راست و گونجاو بی‌ت.

چونکه:

(1) محض الصواب في فضائل أمير المؤمنين عمر بن الخطاب، ج: (2)، ص: (601).

1- خوای کاربه‌جی روو له برپواداران ده‌کات و ده‌فه‌رموی: ﴿لَقَدْ جَاءَكُمْ

رَسُولٌ مِّنْ أَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ

بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ﴾ (١٢٨) التوبة، واته: (په‌وانه‌کراویکتان له

خۆتان بۆ هاتوه هه‌ر شتیک مایه‌ی ناره‌هه‌تیتان بێت له‌سه‌ر دلی زۆر قورسه، له‌سه‌ر خێرو چاکه‌تان سووره، به‌رانبه‌ر به‌ برپواداران میهره‌بان و به‌ به‌زه‌یی یه).

2- دیاره پیغه‌مبه‌ری خواش ﷺ پێش‌په‌وه‌و سه‌رمه‌شقی مسوڵمانانه

به‌گشتی و به‌تایبه‌ت به‌رپرس و مشوورخۆرانیان، وه‌ک خوای به‌رز و مه‌زن

فه‌رموویه‌تی: ﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ

الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا﴾ (٢١) الأحزاب. واته: (بێگومان له پیغه‌مبه‌ری خوادا

سه‌رمه‌شقیکی باشتان هه‌یه، بۆ هه‌ر کامیکتان به‌ ئومیدی (به‌زه‌یی) خواو (پاداشتی) روژی دوا‌یی بۆ زۆر یادی خوا بکات).

3- پیغه‌مبه‌ری خواش ﷺ فه‌رموویه‌تی: (الدِّينُ النَّصِيحَةُ، قُلْنَا لِمَنْ؟ قَالَ

لِلَّهِ وَلِكِتَابِهِ وَلِرَسُولِهِ وَلِأَهْلِ الْمُسْلِمِينَ وَعَامَّتِهِمْ) رواه مسلم: (55) عن تميم

الداري رضي الله عنه. واته: (دین دلسۆزییه ^(٢)، گوتمان - هاوه‌له به‌پێزه‌کان له

پیغه‌مبه‌ر صلی الله علیه و آله یان برسی: - دلسۆزی و به‌ته‌نگه‌وه‌بوون و په‌رۆشیی - بۆ

کی؟! فه‌رموی: بۆ خواو بۆ کتییی خواو بۆ پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه و آله و بۆ

پێشه‌وايان و مشوورخۆرانی مسوڵمانان و بۆ تیپکرای مسوڵمانان به‌گشتی).

(1) له کورده‌واریی خۆماندا ده‌لێن: نه‌سیحه‌تی کرد، به‌ مانای ئامۆزگاریی (موعظة) به‌کاری دێن، به‌لام (نصیحة) له زمانی عه‌ره‌بیدا به‌ مانای دلسۆزی و بێ خوشیی و به‌ته‌نگه‌وه‌بوون دی.

4- هه‌روه‌ها فه‌رموویه‌تی: (مَا مِنْ أَمِيرٍ يَلِي أَمْرَ الْمُسْلِمِينَ ثُمَّ لَا يَجْهَدُ لَهُمْ وَيَنْصَحُ إِلَّا لَمْ يَدْخُلْ مَعَهُمُ الْجَنَّةَ) رواه مسلم: (142)، عن معقل بن يسار، واته: (هه‌ر ئه‌میر "به‌رپرس" ئێك كاری مسوولمانان به‌ئه‌ستۆوه‌ بگه‌ی، پاشان خۆیان بۆ ماندوو نه‌كاته‌ و بۆیان دڵسۆز نه‌بێ، له‌گه‌ڵیان ناچێته‌ به‌هه‌شتی).

5- هه‌روه‌ها فه‌رموویه‌تی: (اللَّهُمَّ مَنْ وَلِيَ مِنْ أَمْرِ أُمَّتِي شَيْئًا فَشَقَّ عَلَيْهِمْ فَاشَقُّ عَلَيْهِ وَمَنْ وَلِيَ مِنْ أَمْرِ أُمَّتِي شَيْئًا فَرَفَقَ بِهِمْ فَارْفُقْ بِهِ) رواه مسلم: (1828) عن عائشة رضي الله عنها، واته: (ئهی خواجه! هه‌ر كه‌سێك شتیك له‌ كاروباری ئۆمه‌ه‌تمی كه‌وته‌ ده‌ست و له‌سه‌ریان توند بوو "به‌ناهه‌ق" تۆش له‌سه‌ری توند به‌، وه‌ هه‌ر كه‌سێك شتیك له‌ كاروباری ئۆمه‌ه‌تمی كه‌وته‌ ده‌ست و له‌گه‌ڵیان میه‌ره‌بان بوو، تۆش له‌گه‌ڵی میه‌ره‌بان به‌).

6- خۆای كاره‌به‌جێش (جل جلاله‌) فه‌رموویه‌تی: ﴿وَبِالْحَقِّ أَنْزَلْنَاهُ وَبِالْحَقِّ نَزَّلَ...﴾ الإسراء، واته: (وه‌ قورئانمان به‌ شیوازیکی هه‌ق دابه‌زاندوه‌، هه‌قیشمان تێدا ناردۆته‌ خوار...)، كه‌واته: هه‌قبیژی چه‌نده‌ گرنگه‌، به‌ شیوازی هه‌ق و چاك گوتنیشی هێنده‌!

روونکردنه‌وه

یه‌که‌م: سۆزو به‌زه‌یی و په‌رۆش و دلسۆزی و به‌ته‌نگه‌وه‌بوونی به‌پرسان بۆ ئەندامانی ژێرده‌ستیان. هه‌ڵدانیان بۆ دایینکردنی مافه‌ ماددی و مه‌عنه‌ویییه‌کانیان فه‌رزه و به‌که‌مه‌رخه‌می تیداکردنی گونا‌ه‌بار ده‌بن:

دیاره‌ له‌وباره‌شه‌وه به‌لگه‌ زۆرن، چ له‌ ئایه‌ته‌کانی قورئان و چ له‌ ده‌قه‌کانی سوننه‌دا، بۆ نمونه‌:

1/ خ‌وای به‌رزو بێ وێنه‌ له‌باره‌ی پیغه‌مبه‌ری خاته‌مه‌وه ﷺ فه‌رمویه‌تی:

﴿لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ﴾⁽¹⁾

وه‌ك ده‌بینین خ‌وای به‌رز و مه‌رن پیغه‌مبه‌ری خ‌وی له‌ بواری چۆنیه‌تی هه‌ڵسوکه‌وت و هه‌ڵوێستی له‌گه‌ڵ مسوڵمانانی شوینکه‌وتوویدا، به‌ چوار سیفه‌ت وه‌سف ده‌کات:

أ- ﴿عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ﴾ هه‌ر شتێك مایه‌ی نا‌په‌حه‌تی و ئازاری ئێوه‌بێ پێی ناخۆشه‌وه‌ له‌سه‌ر د‌لی قورسه‌، واته‌: به‌ نا‌په‌حه‌تییه‌کانی ئێوه‌ نا‌په‌حه‌ت و به‌ خ‌وشییه‌كانتان به‌خته‌وه‌رو ئاسوده‌ ده‌بێ.

ب- ﴿حَرِیْضٌ عَلَیْكُمْ﴾ سوورو مکوره له سه ره رژه وهندییه کانتان و سوودو قازانجتان. واته: هه میسه به ته نگتانه وهیه و سه رگه رمی ئه وهیه که خیره خوشی و به رژه وهندییه کانتان بو دابین و دهسته بهر بکات.

ج، د- ﴿بِالْمُؤْمِنِیْنَ رَءُوفٌ رَحِیْمٌ﴾ به رانبه ره به برادران میهره بان و به به زهیی و په رۆشه، دیاره که سیکیش خاوه نی میهره بان و به زهیی و په رۆشی بی، به هه موو توانای هه ولی ئه وه ده دات که هه ق و مافه کانی ئه وانیه به رانبه ریان میهره بان و به به زهیی، دابین بکات، به خته وه رو ئاسووده دی دنیاو سه رفرازو سه ره رزی دواپۆزیان بکات.

سه رجه م مسولمانان له سه ریان پیویسته چار له پیغه مبه ره که یان بکه ن و بیکه نه سه رمه شق و پیشپه ویان، به تاییه ت مشوورخۆرو به پرسانیان که به جینشین و میراتگری پیغه مبه ره ﷺ داده نرین.

2/ هه روه ها پیغه مبه ری خوا ﷺ له وباره وه فه رمویه تی: (مَا مِنْ أَمِيرٍ يَلِیْ أَمْرِ الْمُسْلِمِیْنَ ثُمَّ لَا يَجْهَدُ لَهُمْ وَيَنْصَحُ إِلَّا لَمْ يَدْخُلْ مَعَهُمُ الْجَنَّةَ)⁽¹⁾ که واته: دلسۆزی و به زهیی و په رۆشی و به ته نگه وه بوونی به پرسان بو مسولمانان و هه ولدانیان بو دابینکردنی مافو به رژه وهندییه کانیان، فه رزه و ئه رکیکی شه رعیه سه رشانیه، به که مته رخه میی تیدا کردنی دوو چاری سزاو لپرسینه وهی خوی به رزو و مه زن و بگره بیبه شکران له به هه شت ده بن!

دووه م: دلسۆزی به پرسان و فه رمانبه ران بو یه کدی پیویسته و سه هنگی مه حه کی مسولمانه تییه که شیه:

¹ رواه مسلم: (143)، عن معقل بن یسار.

مروڤی مسولمان له هه‌موو حالاندا پیویسته راست و ساغ و دلسۆز بێ، به‌لام بیگومان بۆ که‌سانی مشوورخۆرو به‌رپرس، ئه‌و سیفه‌تانه پیویستتێ، هه‌روه‌ها بۆ مسولمانان له‌نیۆ خۆیانداو بۆ مامه‌له‌کردنیان له‌گه‌ڵ به‌رپرسانیاندا.

به‌لگه‌ی ئه‌وه‌ش که‌ گوتمان، زۆرێک له‌ ئایه‌ته‌کانی قورئان و ده‌قه‌کانی سوننه‌تن، بۆ نمونه‌:

1/ خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله) ده‌فه‌رموێ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ﴾⁽¹⁾ واته‌: (ئه‌ی ئه‌وانه‌ی ئیمانتان هیناوه، پارێز له‌ خوا بکه‌ن و له‌گه‌ڵ راستاندا بن). دیاره‌ راستکردن (صادق) یش به‌ره‌م و زاده‌ی پارێزکاریی (تقوی)یه‌و، مروڤیش هه‌تا راست (صادق) نه‌بی ناگونجی بجیته‌ ریزی راستان (صادقین) ده‌و!

شایانی باسیشه‌ که‌ راست (صادق) بوون چه‌مک و واتیه‌که‌ی فراوانتره‌ له‌ راستگویی (صادقُ القول)، راست بوون، ده‌روون و ده‌رو قسه‌ و کرده‌وه‌و ... هتد، ده‌گریته‌وه‌.

2/ خوای به‌رزو مه‌زن ده‌فه‌رموێ: ﴿يُؤْتِكُمْ مِنْكُمْ رِزْقًا وَابْنًا وَأَنَا لَكُمْ نَاصِحٌ أَمِينٌ﴾⁽²⁾ واته‌: (په‌یامه‌کانی په‌روه‌ردگارمتان پێپاده‌گه‌یه‌نم، وه‌ من دلسۆزێکی ئه‌میندارتانم). که‌ دیاره‌ ئه‌مه‌ قسه‌ی (هوود) ه‌ (عليه السلام) له‌گه‌ڵ گه‌له‌که‌ی (عاد) دا. به‌لام بیگومان دلسۆزی و ئه‌مینداریی بۆ خه‌لك، خه‌سه‌لتی تیکرای پیغه‌مبه‌ران (عليهم الصلاة والسلام) و شوینکه‌وتوو ه‌سه‌ن و راسته‌کانیانه، له‌گه‌ڵ خه‌لكیدا.

¹ التوبة: ١٩٩

² الأعراف: ٦٨

3/ پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموویه‌تی: {الدِّينُ النَّصِيحَةُ، قُلْنَا لِمَنْ؟! قَالَ لِلَّهِ

وَلِكِتَابِهِ وَلِرَسُولِهِ وَلَأَيُّمَةُ الْمُسْلِمِينَ وَعَامَّتِهِمْ} ⁽¹⁾

وه‌ك ده‌بینن پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ دینداری و مسوڵمانه‌تی مسوڵمانانی له دلسۆزی و ساغی و به‌ته‌نگه‌وه‌بوون بۆ خوا و کتیبه‌که‌ی و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی و پیشه‌وا و به‌رپرسان و سه‌رجه‌م مسوڵماناندا کورتکردووه‌ته‌وه‌.

که‌واته: هه‌رکام له به‌رپرسان و خه‌لکی مسوڵمان به‌گشتی، له‌سه‌ریان پێویسته وه‌ك ئه‌ركیکی بنه‌په‌تی دینداری و مسوڵمانه‌تیان که پاش خوا (جل جلاله‌) و قورئان و پیغه‌مبه‌ر ﷺ، بۆ به‌کدی دلسۆزو غه‌مخۆرو به‌ په‌رۆش بن و به‌ ته‌نگ به‌رژوه‌ندی یه‌که‌دییه‌وه‌ بن، ئنجا وه‌ك پێشتریش باسمانکردووه‌، بریتییه‌ له دوورخستنه‌وه‌ی زیانه‌کان و دا‌بینکردنی سووده‌کان.

هه‌له‌به‌ته‌ بابای به‌رپرس و کاربه‌ده‌ستیش به‌ حوکی پله‌ و پایه‌ و پێگه‌ و ئه‌رکه‌که‌ی پێویسته (به‌پێی توانای) بۆ هه‌ر چا‌که‌ و خێرێك سه‌رمه‌شق و ده‌ستپێشخه‌ر بێ، له‌ به‌رابه‌ره‌کانی چاکتر بێ، له‌وان دلسۆزتر و به‌ ته‌نگه‌وه‌بووترو غه‌مخۆزتر بێ.

سییه‌م: به‌رپرسان ده‌بێ نه‌رم و نیا‌ن و میه‌ره‌بان و خوش‌ره‌فتار بن، خۆیان له‌ زه‌بری و نه‌زیه‌تدانی ژێرده‌ستانیا‌ن بپاریزن:

نه‌رمی و میه‌ره‌بانی و رووخۆشی و قسه‌خۆشی، چه‌ند خه‌سه‌له‌تیکی گرنگی م‌و‌قی مسوڵمانن، هه‌ر که‌سێك بێ و هه‌ر پێگه‌یه‌کی هه‌بێ، به‌لام بێگومان بۆ بابای کاربه‌ده‌ست و به‌رپرس، هه‌رکام له‌م خه‌سه‌له‌تانه‌ یه‌که‌جار گرنگ و پێویستن، چونکه

¹ رواه مسلم: (55) عن تميم الداري رحمه الله.

به ده‌قی قورئان به‌بێ ئهم خه‌سله‌ته‌ په‌سندانه، له‌ کاره‌که‌یدا نه‌ک هه‌ر سه‌رکه‌وتوو نابێ، بگره‌ دووچاری شکستیکی گه‌وره‌ش ده‌بێ!

وه‌ک خوای به‌رز و مه‌زن به‌ پیغه‌مبه‌ری کۆتایی و سه‌روه‌رمان ﷺ فه‌رمووه‌:

﴿فَمَا رَحِمَهُ مِنَ اللَّهِ لَئِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُمْ وَلَوْ كُنْتَ فَظًا غَلِيظَ الْقَلْبِ لَأَنْفَضُوا مِنْ حَوْلِكَ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ...﴾⁽¹⁾ واته‌: (به‌هۆی به‌زه‌بی خواوه‌ بۆیان نه‌رمو نیا‌ن بووی، وه‌ ئه‌گه‌ر قسه‌ زه‌بو ده‌لێه‌ق بووایه‌ی له‌ده‌ه‌ورت ده‌په‌ژان، ده‌جا لێیان ببووره‌و داوای لێبو‌ردنیا‌ن بۆ - له‌ خوا - بکه‌وه‌ له‌ کاروباردا راوێژیان پێ بکه‌).

که‌واته‌: ته‌نانه‌ت پیغه‌مبه‌ری خاته‌م و سه‌روه‌ریش ﷺ به‌هۆی نه‌رم و نیا‌نی و میه‌ره‌بانی و خۆشه‌فتارییه‌که‌یه‌وه‌، توانیویه‌تی هاوه‌له‌ به‌رێزو دلسۆزه‌کانی له‌ ده‌وری خۆی کۆبکاته‌وه‌و به‌یالێته‌وه‌، ئه‌گه‌ر ده‌لێه‌ق و قسه‌ زه‌بو چی و چی بووایه‌، هاوه‌له‌کانی له‌ ده‌ور نه‌ده‌مان!

پیغه‌مبه‌ری خواش ﷺ له‌وباره‌وه‌ فه‌رمویه‌تی: (اللَّهُمَّ مَنْ وَلِيَ مِنْ أَمْرِ أُمَّتِي شَيْئًا فَنَشَقَّ عَلَيْهِمْ فَاشَقُّ عَلَيْهِ، وَمَنْ وَلِيَ مِنْ أَمْرِ أُمَّتِي شَيْئًا فَرَفَقَ بِهِمْ فَارْفُقْ بِهِ)⁽²⁾

ئع‌جا گومانیشی تێدا نییه‌ که‌ دوعا و پارانه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ گه‌رایه‌.

چواره‌م: دلسۆزی و رێز و خۆشه‌ویستی و گوێپرایه‌لێی ئه‌ندامان بۆ به‌رپرسا‌نیا‌ن، له‌گه‌ڵ هه‌قبه‌یژی و ته‌یینه‌ی و سه‌رنج و په‌خنه‌گرتندا تێکنا‌گیرێ:

به‌لێ مه‌رج نییه‌ هه‌میشه‌ دلسۆزی و ده‌ربه‌په‌ینی رێزو خۆشه‌ویستی و گوێپرایه‌لی کردنی ئه‌ندامان بۆ مشو‌ورخۆ‌رو به‌رپرسا‌نیا‌ن، به‌یتی بێ له‌ بێده‌نگی و قسه‌نه‌کردن و

¹ آل عمران: ۱۵۹

² رواه مسلم: (1828) عن عائشة رضي الله عنها.

ره‌خنه نه‌گرتن! به‌لکو گه‌لێك جار و له شوینی خۆیداو به شیوازی شایسته، قسه‌ی هه‌ق کردن و تییینی و سه‌رنج و ره‌خنه‌گرتن، مایه و به‌لگه‌ی دلسۆزی و په‌رۆش و به‌ته‌نگه‌وه‌بوونی خه‌لک و ئەندامانه بۆ مشوورخۆر و به‌پرسانیان، پێشینانیش جوانیان گوتوو: (دۆست ئه‌و که‌سه‌یه ده‌تگربه‌نی و دۆژمن ئه‌و که‌سه‌یه ده‌تخه‌نین).

هه‌ربۆیه‌ش عومهری کۆری خه‌تتاب - خوا لێی رازی بێ - قسه‌ی هه‌ق گوتنی خه‌لک و گوێگرتن و ده‌رگرتنی به‌پرسانی به‌مایه‌ی چاک بوونی کۆمه‌لگای مسوڵمان داناهه‌، پێچه‌وانه‌که‌یشی به‌پێچه‌وانه‌وه‌.

دیاره پێغه‌مبه‌ری خواش ﷺ که‌ فه‌رموویه‌تی: {أَفْضَلُ الْجِهَادِ كَلِمَةُ عَدْلٍ عِنْدَ سُلْطَانٍ جَائِرٍ} (١) ویستوویه‌تی مسوڵمانانی ئۆمه‌تی هانبدات بۆ هه‌قبیژی و بویری له به‌رانبه‌ر نه‌ک ته‌نیا به‌پرسانی ئاساییدا، بگره‌ به‌پرس و هوکمرانی سته‌مکارو به‌زه‌برو زۆریشدا، ئاشکراشه‌ که‌ هه‌قبیژی و فه‌رمان به‌ چاکه‌ کردن و ریگری له خراپه‌ کردن، له‌گه‌ڵ هه‌موو هوکمران و کاربه‌ده‌ستاندا هه‌ر خێرو چاکه‌یه‌ و پاداشتی هه‌یه‌، به‌لام بۆیه هه‌قبیژی و بویری له به‌رانبه‌ر به‌پرس و کاربه‌ده‌ستانی سته‌مکارو لاردا به‌ گه‌وره‌ترین جووری تیکۆشان و جیهاد دانراوه‌، چونکه مه‌ترسیی گه‌وره‌ی هه‌یه بۆ سه‌ر خاوه‌نه‌که‌ی، به‌پێچه‌وانه‌ی به‌پرسانی دیکه‌وه‌، که‌ به‌ سوپاس و ریزو خۆشحالییه‌وه ره‌خنه و تییینی و سه‌رنجی خه‌لکی وه‌رده‌گرن و به‌ دیاری و خه‌لاتی داده‌نین!

پێنجه‌م: قسه‌ی هه‌ق گوتن و خسته‌نپرووی ره‌خنه و پێشیناره‌کان، به‌ ریز و حورمه‌ت و به‌ ئەده‌بی شه‌رعییه‌وه‌:

ئوه‌ بزائن که‌ ئیسلام هه‌موو شته‌کانی هه‌ر شته‌ی له شوینی خۆیه‌تی و وه‌ک ده‌لێن: (لِكُلِّ مَقَامٍ مَقَالٌ)، واته‌: (بۆ هه‌ر کاتێک و جێگه‌یه‌ک قسه‌ی خۆی هه‌یه‌). که‌

(1) رواه أبوداود: (4344) وابن ماجه: (4011) عن أبي سعيد الخدري رضي الله عنه، وقال الألباني: صحيح.

ده‌لێین: ده‌بێ له‌لای به‌رپرس قسه‌ی هه‌ق بگوترێ و ره‌خنه‌ بگیری، مانای وا نییه‌ بپێژو بئ حورمه‌ت بین، که ده‌شلیین: ده‌بێ ریزی لیبگرین، مانای وا نییه هه‌ق نه‌لێین.

ئیمه وه‌ها له‌ چه‌مک و واتای جیهاد حالی بووین، واته: سه‌رو مالی خو به‌خشین له‌پیناوی خوای به‌رز و مه‌زن دا، وه له‌ شه‌رو جه‌نگ له‌ به‌رانبه‌ر بئ بپوایان و کافراندا، به‌لام پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموئ: گه‌وره‌ترین جووری جیهاد نه‌وه‌یه که قسه‌یه‌کی هه‌ق بکه‌ی، هه‌قێک که پێویست بئ بگوترێ، له‌لای ده‌سه‌لاتدارێکی سته‌مکار. وه‌ک له‌ فه‌رمووده‌یه‌کی دیکه‌دا پیغه‌مبه‌ر ﷺ هه‌ر له‌وباره‌یه‌وه ده‌فه‌رموئ: (سَيِّدُ الشُّهَدَاءِ حَمْزَةُ بْنُ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ، وَرَجُلٌ قَامَ إِلَى إِمَامٍ جَائِرٍ فَأَمَرَهُ وَنَهَاهُ فَقَتَلَهُ)⁽¹⁾ واته: {گه‌وره‌ی شه‌هیدان (به‌مزه‌ی کوپی عه‌بدولموته‌للیب) ه، وه پیاویکه هه‌لده‌ستی له‌لای پێشه‌وایه‌کی سته‌مکار فه‌رمانی پێده‌کات به‌ چاکه و ریگری لی ده‌کات له‌ خراپه‌، ئه‌ویش ده‌یکوژێ}، مانای وایه ده‌گونجێ مڕۆڤ له‌ گوته‌نی هه‌قیشدا سه‌ری خوێ له‌سه‌ر دا بنی، جا گوته‌نی هه‌ق له‌و جێیه‌دا گه‌وره‌ترین جیهاده، ئه‌گه‌ر نا مادام هه‌چ ئه‌رکت نه‌که‌وێته‌سه‌ر، هه‌چ ئازایه‌تی نییه‌.

قسه‌ی هه‌ق گوته‌ن له‌لای هوکمه‌ران و کاربه‌ده‌ستانی مسوولمانان، ئه‌رکیکی گه‌وره‌ی سه‌رشانی مسوولمانانه، ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر ئه‌و هوکمه‌ران و کاربه‌ده‌ستانه سته‌مکار و خوینپێژیش بن! بۆیه ده‌فه‌رموئ: قسه‌ی هه‌ق گوته‌ن له‌لای هوکمه‌رانی سته‌مکار گه‌وره‌ترین جیهاده، چونکه مه‌ترسیی تێدایه، ئه‌دی ئه‌گه‌ر سته‌مکار نه‌بوو، ده‌بێ هه‌قی پێنه‌لێی؟ هه‌رده‌بێ بیلێی، به‌لام دیاره ئه‌گه‌ر له‌لای

¹ رواه الحاكم وقال: صحيح الإسناد.

حوکم‌پانی سته‌مکار پی‌ویست بوو هه‌ق بلیی، ئەوه له‌لای ده‌سه‌لات‌داریکی چاکه‌کار که چاوی له‌سته‌م نییه، هیچ ئازایه‌تی تیدا نییه و چاکتر فه‌رزو پی‌ویسته! وه‌ک عومه‌ری کورپی خه‌تتاب ده‌یفه‌رموو: (خۆشه‌ویست‌ترین که‌س له‌لام ئەو که‌سه‌یه که که‌موکوورپییه‌کانی خۆم پێشاندەدات).

ئەبو به‌کر - خوا لیی رازی بیّت - یه‌که‌م روژ که هه‌لبژێردراو وتاری دا، گوئی: (فَإِنْ أَحْسَنْتُ فَأَعِينُونِي، وَإِنْ أَسَأْتُ فَعَوِّمُونِي) (٢)، واته: (ئه‌گه‌ر چاکه‌م کرد هاوکاریم بکه‌ن، ئه‌گه‌ر خراپه‌شم کرد و لارییه‌کتان له‌ مندا بینه‌ی راستم بکه‌نه‌وه).

روژێکیان عومه‌ری کورپی خه‌تتاب - خوا لیی رازی بیّت - له‌کاتی‌کدا که به‌گشتی قسه‌ی له‌گه‌ڵ مسوڵماناندا ده‌کرد، ئەم وتووێژه‌ی بوو له‌گه‌ڵ پیاویک له‌ مسوڵماناندا:

{ - يَا مَعْشَرَ الْمُسْلِمِينَ! مَاذَا تَقُولُونَ لَوْ مِلْتُ بِرَأْسِي إِلَى الدُّنْيَا هَكَذَا (وَأَمَّا رَأْسُهُ)؟! }

- فَقَامَ رَجُلٌ (هـ) فَقَالَ: كُنَّا نَقُولُ بِالسَّيْفِ كَذَا (وَأَشَارَ إِلَى الْقَطْعِ)،

- فَقَالَ عُمَرُ: إِيَّايَ تَعْنِي؟!!

- قَالَ: نَعَمْ إِيَّاكَ أَعْنِي بِقَوْلِي.

- فَقَالَ عُمَرُ: رَحِمَكَ اللَّهُ، الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي جَعَلَ فِي رَعِيَّتِي مَنْ إِذَا تَعَوَّجْتُ قَوْمَنِي { (هـ) }.

(1) (تاریخ الخلفاء للسيوطي ص 69)، و(السيرة النبوية لابن هشام) ج: (4)، ص: (393).

(2) ئەو پیاوه به‌پێژه موحه‌مه‌دی کورپی مه‌سله‌مه‌ بوو - خوا لیی رازی بیّت -، که یه‌کتێک بووه له‌ هاوه‌له‌ ئازاو چاونه‌ترسه‌کانی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ.

(3) الرياض النضرة في مناقب العشرة، تأليف: المحب الخطيب.

واته: ئه‌ی کومه‌لی مسوولمانان! ئه‌گه‌ر ئاوا سه‌ر به‌ره‌و دنیا بسووړینم
(سه‌ریشی خوارکرده‌وه) چی ده‌لین؟!

- پیاویک هه‌لساو گوتی: ئیمه به شمشیر ئاوامان ده‌کرد (ئاماژه‌ی کرد به
برین).

- عومه‌ر گوتی: مه‌به‌ستت منه؟!!

- گوتی: به‌لێ مه‌به‌ستی قسه‌که‌م تویه.

- عومه‌ر گوتی: خوا ره‌حمت بێ بکات، ستایش بۆ ئه‌و خوایه‌ی که له
کومه‌لگا که‌مدا که‌سی وای داناوه، که ئه‌گه‌ر لایم راستم ده‌کاته‌وه}.

ئه‌ها، ته‌ماشای بکه‌ن عومه‌ر - خوا لێ رازی بێ - چه‌ند حوکمران و خه‌لیفه‌یه‌کی
دوو‌ربین و به‌سه‌لیقه بووه!! و یستوویه‌تی میله‌ت فی‌ری بو‌ری بکات، فی‌ری
ئازادی و هه‌قبیژیان بکات، چونکه میله‌ت که نه‌یتوانی هه‌ق بلێ و ره‌خنه‌ بگرێ،
مانای وایه زیندوویه‌تی تیدا نه‌ماوه و به‌که‌لکی میچ نایێ. پیغه‌مه‌ریش ﷺ

فرموویه‌تی: {إِذَا رَأَيْتَ أَهْلَ تِهَابٍ فَلَا تَقُولُ لِلظَّالِمِ يَا ظَالِمٍ فَقَدْ تُودِعَ مِنْهُمْ} (ه)
قال الحاكم في المستدرک: (7036) هذا حديث صحيح الإسناد ولم يخرجاه، وقال
الذهبي في التلخیص: صحيح، واته: (ئه‌گه‌ر ئۆمه‌ته‌ی منت بینی که ده‌ترسا
له‌وه‌ی به‌سته‌مکار بلێ: تو سه‌ته‌مکاری! ئه‌وه‌ خواحافیزیان لێ کراوه‌و
به‌که‌لکی هیچ نه‌ماون). یانی: زیندووییان تیدا نه‌ماوه.

هه‌لبه‌ته حوکمرانانیش زۆر ده‌ور ده‌بینن له‌وه‌دا که خه‌لک فی‌ری ئازایه‌تی و
بو‌ری و هه‌قبیژی بکه‌ن، یاخود سه‌ری بکوته‌وه‌و وای لێبکه‌ن که مه‌گه‌ر له‌ دلی

(1) وقال البيهقي: (والمعنى في هذا: أنهم إذا خافوا على أنفسهم من هذا القول فتركوه، كانوا مما هو أشد منه و
أعظم من القول والعمل أخوف و كانوا إلى أن يدعوا جهاد المشركين خوفاً على أنفسهم وأموالهم أقرب وإذا
صاروا كذلك فقد تُودِعَ منهم واستوى وجودهم وعدمهم)، شعب الإيمان، ج: (6)، ص: (81).

خۆیدا له‌عه‌نتیان لیبکا، ئەگەرنا نه‌ویرێ دوو وشه بلێ. به‌لام ئەوانه‌ی هه‌میشه میلیله‌ت و کومه‌لگای خۆیان هانده‌ده‌ن له‌سه‌ر هه‌قبیژی و ئازادیی بیروپا، ئەوانه هه‌میشه قازانج ده‌که‌ن، ئەوی دیکه که واده‌کات خه‌لک هه‌مووی رقی لی هه‌لبستی و له‌ دلدا بیبوغزینی، به‌لام نه‌ویرێ ده‌ریبهری، ئەوه روژبه‌روژ ته‌مه‌نی خۆی کورته‌ده‌کاته‌وه‌ و خۆشی ده‌خاته‌ه‌زابه‌وه‌، وا ده‌کات له‌ ئاست هه‌موو که‌سدا له‌ خۆی بترسی.

ئینجا گرنگ ئەوه‌یه که هه‌ق گوته‌ن گرنگه‌، به‌لام چۆنه‌تییه‌که‌شی به‌راستی زۆر گرنگه‌. زۆرجار ئەو نمونه‌یه‌م هیناوه‌ته‌وه‌: ئەگەر ئینسان بیه‌وی شانه هه‌نگوینیکی زۆر جوان و نه‌سل بۆ میوانیکی دابنی، ئەوه له‌ کوێ که له‌سه‌ر سینیه‌کی خاوی دابنی و په‌شته‌مالیکی به‌سه‌ردا بدات و به‌ جوانی بیهینێ، وه ئەوه له‌ کوێ که له‌ قاپیکی ژه‌نگاویی باوی و په‌ڕویه‌کی چلکنی به‌سه‌ردا بدا؟ به‌ ته‌ئکید هه‌رچه‌ند هه‌نگوینی باش بی، میوانه‌که‌ی ته‌بیحه‌تی نایا. خوی دادگه‌ر (جل جلاله‌) فه‌رموویه‌تی: ﴿وَبِالْحَقِّ أَنْزَلْنَاهُ وَبِالْحَقِّ نَزَّلْ...﴾⁽¹⁾ واته‌: (وه‌ قورئانمان به‌ شیوه‌یه‌کی هه‌ق ناردووه‌ته‌ خوارێ و هه‌قیشی تیدا نیراوه‌ته‌ خوارێ...).

ئیمه‌ش ده‌بی قسه‌ی هه‌ق بکه‌ین و به‌ شیوه‌یه‌کی هه‌قیش بیکه‌ین.

به‌لێ ته‌عبیرو شیوازی ده‌ریبهرین زۆر ده‌ور ده‌بینی، بۆیه زانا‌یانی ئیسلام گوتوویه‌: (أَمْرٌ بِالْمَعْرُوفِ بِالْمَعْرُوفِ، وَأَنْهَ عَنِ الْمُنْكَرِ لَا بِالْمُنْكَرِ)، واته‌: (به‌ شیوه‌یه‌کی چاک فه‌رمان به‌ چاکه‌ بکه‌، قه‌ده‌غه‌ی خراپه‌ بکه‌ به‌لام به‌شیوه‌یه‌کی خراپ نا)!

دیاره به ئە‌ده‌ب و ره‌وشتی به‌رزو په‌سندی شه‌رعییه‌وه مامه‌له‌کردن له‌گه‌ڵ هه‌موو که‌سدا هه‌ر پێ‌ویست و گرنگه‌، به‌لام به‌ ته‌ئکید له‌گه‌ڵ هوکمران و به‌پرسانی شه‌رعیدا، گرنگ‌تر و پێ‌ویست‌تره‌، چونکه هه‌م ئە‌وان هه‌قیان زیاتره‌ و ئە‌رکیان قورستره‌، که‌سێک که‌ بۆ خۆی ته‌نیا له‌ به‌رانبه‌ر خۆیدا به‌پرسیاره‌، جیا‌یه له‌وه‌ی که‌ له‌ به‌رانبه‌ر خه‌ڵکی‌دا به‌پرسیاره‌، که‌سێک که‌ ئە‌رك و باری قورستره‌، دیاره هه‌ق و مافی‌شی گه‌وره‌تره‌ له‌سه‌ر مسوولمانان. مادام هه‌ق گوتن به‌ به‌پرس و مشوورخۆر، ئە‌گه‌ر به‌ ئە‌ده‌ب و حورمه‌ت و رێ‌زه‌وه‌ بێ‌ و به‌ شی‌وه‌یه‌کی جوان بێ‌، چاک‌تر به‌ره‌می ده‌بێ‌ و کاریگه‌ری زیاتری ده‌بێ‌ و چاک‌تر نیشانه‌ ده‌پێکێ‌، که‌واته‌ پێ‌ویسته‌ به‌وپه‌ری ئە‌میه‌ت پێ‌دان و لی‌وردبوونه‌وه‌ ئە‌م کاره‌ ئە‌نجام‌بدری‌.

ئینجا کۆتایی ئە‌م باسه‌ به‌م به‌سه‌رهاته‌ دینین، ده‌لێ‌ن. جارێک یه‌کی‌ک له‌ زانایان به‌ شی‌وازی‌کی توند و کرچ و کال نامۆ‌زگاری به‌کی‌ک له‌ خه‌لیفه‌کانی عه‌بباسی ده‌کات، دیاره هوکمرانه‌که‌ش شاره‌زا بووه‌ — چونکه زۆری‌یه‌ ده‌سه‌لاتدارانی ئە‌و کاته‌ ئە‌هلی عیلم بوون و شاره‌زا بوون —، دوا‌ی ئە‌وه‌ی زانایه‌که‌ به‌ توندی قسه‌کانی خۆی ده‌کات و ته‌واوده‌بێ‌، ئە‌ویش هیچ خۆی تی‌کنادا و پێ‌ی ده‌لێ‌: به‌پێ‌ز فلانه‌ که‌س! خوا (جل جلاله‌) یه‌کی‌کی زۆر له‌ تۆ باشت‌ری نارده‌ لای یه‌کی‌کی زۆر له‌ من خراپ‌تر، (موسا و هاروون) ی ناردن بۆ لای (فیرعه‌ون)، که‌ (موسا و هاروون) هه‌رچۆنیک بن له‌ تۆ چاک‌ترن، (فیرعه‌ون) یش هه‌رچۆنیک بێ‌ هه‌ر له‌ من خراپ‌تره‌، که‌چی خوا‌ی به‌رز و مه‌زن به‌ (موسا و هاروون) ی برای‌ علیهما السلام فهرموو: ﴿فَقُولَا لَهُ، قَوْلًا لِّئِنَّا لَعَلَّهُ، يَتَذَكَّرُ أَوْ يَحْشَى﴾⁽¹⁾ واته‌: (قسه‌یه‌کی نه‌رم و نیانی له‌گه‌ڵ بکه‌ن، به‌لکو هه‌قی بکه‌وێته‌وه‌ یاد، یان له‌ خوا بترسێ‌)!

بندہ مای شہ شہم

خوشہ ویستی و ریز لہ نیوان نہنداماندا
بہ گشتی و سہر کردایہ تی و نہنداماندا
بہ تاییہ تی و خویاراستن لہ ہہرچی
پیچہ وانہ یانہ

www.AliBapir.net
[F/AliBapir](#)
[youtube/AliBapir1](#)
[F/MediaAmeerOffice](#)

بنه‌مای شه‌شهم

خۆشه‌ویستی و ریز له‌نیوان ئەنداماندا به‌گشتی و سه‌رگردایه‌تی و ئەنداماندا به‌تاییه‌تی و خۆپاراستن له‌هه‌رچی پێچه‌وانه‌ی ریز و خۆشه‌ویستییه

خۆشه‌ویستی و ریزو حورمه‌ت و وه‌فای دووسه‌ره (المقابل) له‌نیوان سه‌رجه‌م ئەنداماندا به‌گشتی و قیاده‌و قاعیده‌دا به‌تاییه‌ت، وه‌ داخستنی ده‌رگای غه‌یبه‌ت و قسه‌هێنان و بردن و تانه‌لیدان و زهم‌کردن و ... هتد، وه‌ دل‌ساغ (سلیم) بوون و دهم‌و ده‌ست سه‌لامه‌ت بوون له‌گه‌ڵ یه‌کدی، وه‌ خۆپاراستن له‌هه‌ر جو‌ره‌ ده‌مارگیری یه‌ک (تَعْصِب) بو‌ده‌سته‌و تاقم‌و ناوچه‌و شارو تیره‌و عه‌شیره‌ت و ... هتد، چونکه‌:

1- خوای کاربه‌جێ و دادگه‌ر فهرموویه‌تی: ﴿وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ

بَعْضِ يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُسَمِّوْنَ الصَّلَاةَ

وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَيُطِيعُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ

حَكِيمٌ ﴿٧١﴾ التوبة، واته: (بروادرانی پیاوو ئافره‌ت هه‌ندیکیان دۆست و

پشتیوانی هه‌ندیکیان - یان سه‌ره‌رشتیاری هه‌ندیکیان-، فەرمان به‌شته

په‌سنده‌کان ده‌که‌ن و قه‌ده‌غه‌ی شته‌ناپه‌سنده‌کان ده‌که‌ن، وه‌ نوێژ به‌رپا

ده‌که‌ن و زه‌کات ده‌ده‌ن، وه‌ فەرمانبه‌ری خوا و پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی ده‌که‌ن، ئا

ئه‌وانه‌ بێگومان خوا به‌زه‌یی پێیاندا‌ی، به‌ته‌ئکید خوا زالی کاربه‌جێیه).

2- پێغه‌مبه‌ری خواش ﷺ فهرموویه‌تی: (وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَا تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ

حَتَّى تُؤْمِنُوا وَلَا تُؤْمِنُوا حَتَّى تَحَابُّوا، أَفَلَا أَدْلُكُمْ عَلَى أَمْرٍ إِذَا فَعَلْتُمُوهُ

تَحَابَبْتُمْ ؟ أَفَشُوا السَّلَامَ بَيْنَكُمْ) رواه مسلم: (54)، وأبو داود: (5193)،

وابن ماجه: (68)، والترمذي: (2688)، عن أبي هريرة رضي الله عنه، وصححه

الألباني، واللفظ لأصحاب السنن، پیغه مبه ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سویند ده خوا به خواى به رز و مه زن و ده فهرموى: (سویند به و که سه ی گیانی منی به دهسته، ناچنه به هه شتی هه تا ئیمان، نه هیئن، ئیمانیش ناهینن هه تا یه کدیتان خوشنه وئ، ئایا شتیکتان پیدلیم نه گهر بیکه یه کدیتان خوشبوئ؟ زور سه لام له یه کدی بکن).

3- هه روه ها فهرموویه تی: (لَا تَبَاغُضُوا وَلَا تَحَاسَدُوا وَلَا تَدَابَرُوا وَكُونُوا عِبَادَ اللَّهِ إِخْوَانًا وَلَا يَحِلُّ لِمُسْلِمٍ أَنْ يَهْجُرَ أَخَاهُ فَوْقَ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ) رواه البخاري: (6065) واللفظ له، ومسلم: (2559) عن أنس بن مالك رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ. واته: (رقتان له یه کدی نه بیته وهو، ئیره یی به یه کدی مه بن و، پشت له یه کدی مه کن و، له یه کدی دامه برین، وه ئی بهنده کانى خوا! پیکه وه برا بن، وه حلال نیه بو هیچ مسولمانیک که له سئ روژان زیاتر دهنگ له برای مسولمانی بیرته وه و قسه ی له گه لدا نه کا).

4- هه روه ها فهرموویه تی: (مَنْ قُتِلَ تَحْتَ رَايَةٍ عُمِيَّةٍ يَدْعُو عَصَبِيَّةً أَوْ يَنْصُرُ عَصَبِيَّةً فَقَتَلَهُ جَاهِلِيَّةٌ) رواه مسلم: (1850) واللفظ له، والنسائي: (4115)، واته: (هه ر که سیک له ژیر ئالایه کی کویرانه دا بکوژئ، بانگه واز بو ده مارگیری بکات، یان پشتگیری ده مارگیری بکات - پاشان بکوژئ -، نه وه به شیوه یه کی نه فامانه کورژاوه).

روونکردنه‌وه

بۆ شیکردنه‌وه‌ی واتاو چه‌مکی ئەم بنه‌مای شه‌شه‌مه، له‌م چوار خاله‌دا،
نێوه‌پۆکه‌که‌ی ده‌خه‌ینه‌پوو، له‌ خالی یه‌که‌میشیاندا تیشکیک ده‌خه‌ینه‌سه‌ر چه‌مک و
واتای ئایه‌تی ژماره (71) ی (التوبه)، که‌ هه‌وینو بناغه‌ی ئەم بنه‌مای
شه‌شه‌مه‌یه :

یه‌که‌م: شیکردنه‌وه‌ی چه‌مکی ئایه‌تی ژماره (71) ی (التوبه) :

خوای به‌رزو مه‌زن له‌م ئایه‌ته به‌پێزه‌دا بروادارانی پیاو و ئافره‌تی به‌هه‌ردوو
ره‌گه‌زی نێرو میوه، به‌ دۆست و پشتیوان و مشوورخۆرو سه‌ره‌پرشتیکارو هاوکاری
یه‌کدی پێناسه ده‌کا، ئه‌وه‌ی لیوه‌رده‌گیرێ که‌ په‌یوه‌ندیی ئه‌هلی نیمان پێکه‌وه،
په‌یوه‌ندییه‌کی دۆستانه‌ و ریشه‌یی (صمیمی)یه، په‌یوه‌ندییه‌که‌ له‌ دڵ و ده‌روونه‌وه
هه‌لده‌قولی.

دوای ئه‌وه‌ی رایده‌گه‌یه‌نێ که‌ دۆست و پشتیوان و هاوکاری مشوورخۆری
یه‌کدین، به‌ شه‌ش وه‌سف پێناسه‌یان ده‌کات که‌ بریتین له‌ :

١/ ﴿يَا مُرُوتَ بِالْمَعْرُوفِ﴾ واته‌: فه‌رمان به‌ شته‌ په‌سنده‌کان ده‌که‌ن: دیاره
وشه‌ی (المعروف) ئه‌لیفو لام (أل) ی له‌سه‌ره‌ که‌ له‌ زمانی عه‌ره‌بیدا کاتیک
ناو ئه‌لیفو لام (أل) ی چوووه‌ سه‌رێ، ئه‌وه‌ ده‌لاله‌ت له‌سه‌ر (إِسْتِغْرَاقَ)
ده‌کات، ده‌لاله‌ت له‌سه‌ر ئه‌وه‌ ده‌کات که‌ (جَنَسَ) ی ئه‌و شته‌ هه‌مووی
ده‌گرێته‌وه، که‌ گوتمان: (المعروف) واته‌ هه‌رچی چاکه‌یه. (معروف) واته‌:
چاکه، به‌لام (المعروف) هه‌رچییه‌کی چاک و په‌سنده‌ هه‌مووی ده‌گرێته‌وه. جا
یه‌کیک له‌ خه‌سله‌ته‌کانی ئیمانداران ئه‌وه‌یه که‌ هه‌رچی شتی باش و په‌سنده

فه‌رمانی پێ ده‌که‌ن، واته‌ چ په‌یوه‌ندی به‌ لایه‌نی عه‌قیده و فیکره‌وه هه‌بێ، چ په‌یوه‌ندی به‌ لایه‌نی عیباده‌ته‌وه هه‌بێ، چ به‌ لایه‌نی ئه‌خلاق و هه‌لسوکه‌وته‌وه هه‌بێ، چ به‌ لایه‌نی حوکم و سیاسه‌ته‌وه، چ به‌ لایه‌نی بازرگانی و ئابوورییه‌وه، چ به‌ لایه‌نی جه‌نگ و ناشتییه‌وه ... هه‌ند، ئه‌ویش به‌هۆی پشتی یه‌کدی گرتنیانه‌وه، چونکه‌ پێشتر ده‌فه‌رموێ: ﴿...بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ﴾⁽¹⁾ واته‌: (... هه‌ندیکیان پشتیوانی هه‌ندیکیان ...). چونکه‌، ئایا چ ئیماندارانێک ده‌توانن فه‌رمان به‌ هه‌موو شتیکی چاک و په‌سند بکه‌ن؟ بێگومان ئیماندارانێک که‌ بیکه‌وه‌ تۆکم و توندوتۆڵ بن، دۆست و پشتیوانی یه‌کدی بن، هاوکاری یه‌کدی بن، ئه‌گه‌ر نا تۆ به‌ ته‌نیا بجۆ داخۆ ده‌توانی به‌ ته‌نیا له‌ بازارێ دوکانی مه‌شروبفرۆشی داخه‌ی؟ یاخود رێگه‌ بگرێت له‌ گه‌نده‌لی و سه‌تم، بێگومان نا، چونکه‌ مسوولمانان یه‌کگرتوو نین و وه‌ك خوای به‌رز و مه‌زن ده‌فه‌رموێ وانین و هه‌ندیکیان دۆست و پشتیوانی هه‌ندیکیان نین، به‌لکو هه‌ندیکیان دوزمنی هه‌ندیکیان، له‌ به‌ر نه‌زانی و بێ ئاگاییان له‌ دینه‌که‌یان.

ب/ ﴿وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ﴾، واته‌: (قه‌ده‌غه‌ی شته‌ ناپه‌سنده‌کان ده‌که‌ن)، هه‌رچی شتی خراپ و ناپه‌سنده‌ قه‌ده‌غه‌ی ده‌که‌ن و ریی لێده‌گرن، ئه‌میش دیسان ئه‌لیفو لام (أل)ی له‌سه‌ره‌، (المنکر) واته‌ هه‌رچی ناپه‌سنده‌ و خراپه‌یه‌، جا ئه‌ویش سه‌رجه‌م جووره‌کانی خراپه‌ ده‌گرێته‌وه، هه‌ر له‌ شیرك و کوفرو نیفاقه‌وه که‌ په‌یوه‌ندیان به‌ لایه‌نی فیکری و عه‌قیده‌یییه‌وه هه‌یه‌، هه‌تا تیکرای جووره‌کانی گوناوه‌ و سه‌رپێچی به‌ گه‌وره‌ و گچکه‌ و په‌نه‌ان و ئاشکراوه‌، هه‌رچی خراپه‌یه‌، هه‌رچی زه‌ره‌ری هه‌یه‌ بۆ دنیا و دواپۆژی ئینسان

بۆ تاكو كۆمه‌ل و خیزان و ... له هه‌موو بواره‌کانی ژياندا به ناپه‌سند (مُنْكَر) داده‌نری.

ج/ ﴿وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ﴾، واته: (وه نوێژ به‌رپا‌ده‌که‌ن): دیاره نوێژیش گه‌وره‌ترین و زه‌ق‌ترین ره‌مزی به‌ندایه‌تی ئه‌ه‌لی ئیمان به‌ خ‌وای په‌روه‌ردگار.

د/ ﴿وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ﴾، واته: (وه زه‌کات ده‌ده‌ن): که گ‌ر‌گ‌ترین و کار‌ی‌گه‌رت‌رین دروشمه و نیشانه‌ی د‌و‌ستایه‌تی و به‌ته‌نگ یه‌ک‌دییه‌وه‌بوونی بر‌وادارانه. ئه‌گه‌ر نوێژ هه‌قی خ‌وایه (جل جلاله)، زه‌کاتیش هه‌قی خه‌لکی خ‌وایه، ئه‌گه‌ر نوێژ ره‌مزی ج‌و‌ری په‌یوه‌ندی مر‌و‌قی مس‌و‌لمانه له‌گه‌ل خ‌وادا (جل جلاله)، ئه‌وا زه‌کاتیش ره‌مز و ه‌یمای ج‌و‌ری په‌یوه‌ندی ئینسانی مس‌و‌لمانه له‌گه‌ل ک‌و‌مه‌لگادا، که بریتیه له به‌خشین و هاوکاری کردن و چاکه له‌گه‌لدا کردنی.

هـ، و/ ﴿وَيُطِيعُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾، واته: (وه فه‌رمانبه‌ریی خ‌واو پی‌غه‌مبه‌ره‌که‌ی ده‌که‌ن): که بی‌گومان ئه‌و چواره سیفه‌ته‌ی رابردو و گه‌لێک شتی دیکه‌ش و سه‌رجه‌م شه‌ریعه‌تیش، هه‌ر د‌ی‌نه‌وه ن‌ی‌و فه‌رمانبه‌ریی کردنی خ‌وای به‌رز و مه‌زن و فه‌رمانبه‌ریی کردن بۆ پی‌غه‌مبه‌ره‌که‌ی ﷺ، چونکه فه‌رمانبه‌ریی کردن بۆ خ‌وای به‌رز و مه‌زن و پی‌غه‌مبه‌ره‌که‌ی ﷺ، واته: پابه‌ندی به قورئان و سوننه‌ته‌وه، قورئان و سوننه‌تیش ئه‌و چوارانه‌ی پ‌ی‌ش‌تریش ده‌گ‌رنه خ‌وایان و، غه‌یری ئه‌و چوارانه‌ش ده‌گ‌رنه ن‌ی‌و خ‌وایان، وه فه‌رمانبه‌ریی کردنی ته‌واو بۆ خ‌وای به‌رز و مه‌زن و پی‌غه‌مبه‌ره‌که‌ی ﷺ ته‌نها به که‌سانێک ده‌کرێ که موو به موو به تیک‌رای ئایه‌ته‌کانی خ‌وای به‌رز و مه‌زن و سوننه‌ته‌کانی پی‌غه‌مبه‌ری خ‌واوه ﷺ پابه‌ند بن، دیاره ته‌نیا که‌سانێکی

ئاواش شایسته ی ئه وهن که خوی خاوهن به زه یی (جل جلاله)، به زه یی پیااندا بیته وه و لییان خوشبۆ و بیان به خشی.

له: ﴿... أُولَٰئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللَّهُ﴾. واته: (ئا ئه وانه خوا به زه یی پیااندا دئ). خوا به زه یی به چ جوړه مسولمانیکدا دئ؟ سوو به زه یی له گه ل که سانیکه که خاوهنی ئه و سیفه تانه ن.

ئینجا دوی ئه وه ده فه رموی: ﴿... إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ (واته: (بیگومان خوا زالی کار به جییه)، زاله بوئه وهی که دوژمنانی مسولمانان له په لویو بخوا، وه هه رکاتی که شایسته ی ئه وه بوون ته ختیان بکا تا ری بو مسولمانان چول بکا، وه کار به جییه ده زانی که ی ده یکا و بوکی سی ده کا، به لی خوی به رز و مه زن کار به جییه و ئیسی به هه وه نته و گو تره نا کا، بی که سی شاعیر ده لی:

کاکه خوا کاری نابه جی نا کا

تا کیو نه بی نی به فدی تی نا کا

دو وه: خوشه ویستی و ریزی دوو سه ره، له نیوان سه رجه م ئه نداماندا به گشتی و سه رکردایه تی و ئه نداماندا به تایبه ت:

پیغه مبه ر ﷺ ده فه رموی: (وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَا تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ حَتَّى تُؤْمِنُوا بِهِ) وَلَا تُؤْمِنُوا حَتَّى تَحَابُّوا، أَفَلَا أَدْلُكُمْ عَلَىٰ أَمْرٍ إِذَا فَعَلْتُمُوهُ تَحَابَبْتُمْ؟ أَفْشُوا السَّلَامَ بَيْنَكُمْ) لی ره دا به کی که بوی هه یه بیرسی: ئه دی کوا نویژ؟ کوا روژوو؟ له وه لامدا ده لیین: لی ره دا پیغه مبه ر ﷺ سه رنجه مان راده کی شسی بو سیفه تی کی

(1) التوبة: ٧١

(2) رواه مسلم: (54)، وأبو داود: (5193)، وابن ماجه: (68)، والترمذي: (2688)، عن أبي هريرة رضي الله عنه، وصححه الألباني، واللفظ لأصحاب السنن،

کۆمه لایه تی، که زۆرجار مسوڵمانان لای بی ئاگا ده بن، چونکه هه ر مسوڵمانیک لای بی پرسى: ده زانی که نوێژ پیویسته و ئه وه ی بیه وێ به ئیماندار له قه له م بدری، ده بی نوێژ بکات و رۆژوو بگری و زه کات بدات و هه ج بکات، به لام زۆربه ی مسوڵمانان نازانن که ده بی یه کدیيان خوشبووی نه و جار به ئیماندار له قه له م ده درین، جا پیغه مبه ر ﷺ ده یه وێ سه رنجی ئیمه رابکیشی بۆ یه کیك له مه رجانیه ی که خه لکی مسوڵمانی پی ده بیته ئیماندار، که بریتییه له یه کدی خوشویستن و پیکه وه په یوه ست بوون و پیکه وه دۆستبوون، ئینجا دوا یی ده فهرموئ: {أَوَلَا أَدْلُكُمْ عَلَىٰ أَمْرٍ إِذَا فَعَلْتُمُوهُ تَحَابَبْتُمْ؟ أَفَسُوا السَّلَامَ بَيْنَكُمْ}، سه لام له یه کدی کردن هه ر نه وه نییه به پییه دا برۆی بلای (سه لام علیه کم)، بچۆ سه ردانی، بچۆ لای بی پرسه و هه والی پرسه و ئاگا ت لای بی و... هتد.

به راستی ئه و فه رمایشته ی پیغه مبه ر ﷺ زۆر جیی سه رنجه، وه ک ده بینین پیغه مبه ری خوا ﷺ وه ک ئیمانی کردووه به کیلی کردنه وه ی ده رگای به هه شت و هۆکاری چوونه به هه شت، ده فهرموئ: (ناچنه به هه شت هه تا ئیمان نه هینن)، وه یه کدی خوشویستنی برادارانیشی کردووه به مه رجی په یدا بوون و به لگه ی ئیسه پاتی ئیمان!

ئینجا سه لام له یه کدی کردن و هه وال پرسین و سه ردانکردنی یه کدی و هاموشۆکردنی یه کدیش، ده کاته هۆکاری گرنگی په یدا بوونی خوشه ویستی و بریه تی، بۆچی مسوڵمانان یه کدیيان خوشده وێ و ریز له یه کدی ده گرن و بۆ یه کدی به په رۆشن؟ له راستیدا ئیمان به خوا بوونیان و بریه تی له گه ل یه کدیدا کردنیان، ئه و هه لۆیسه تانه یان تیدا په یدا ده کات، هه ربۆیه ش مسوڵمانان هه تا ئیمانیا ن دامه زراوتر بێ و عیباده تیا ن چاکتر بێ و پارێزکارییا ن زۆتر بێ، بریه تی و ته بایی و سه فای نیوانیشیا ن چاکتر و پته و تر ده بێ، تۆ ته ماشا بکه ! له نیوان دوو

برای مسوڵمان، یان دوو خوشکی مسوڵمان، یان براو خوشکیکی مسوڵماندا، کامیان له‌وی دیکه چاکتره له به‌رانبه‌ره‌که‌ی بۆ وی؟ له‌پاستیدا ئه‌وه‌یان که ئیمانی باشتره. هه‌روه‌ک له‌ فه‌رمایشتی پیغه‌مبه‌ریشدا ﷺ هاتوه، کاتی‌ک که پرسیا‌ری لیکراوه که دوو مسوڵمان ده‌گه‌نه یه‌کدی کامیان پیشتی سه‌لام له‌وی دیکه بکات؟ فه‌رمووی: (أُولَاهُمَا بِاللَّهِ)^(١)، واته: (ئه‌وه‌یان که له‌ خوا نزیکتره).

هه‌ر بۆیه‌ش خوای به‌رز و مه‌زن له‌ سه‌ره‌تای سوورده‌تی (الأنفال) دا، به‌رله‌وه‌ی فه‌رمان به‌ مسوڵمانان بکات که نێوانیان چاک و په‌یوه‌ندیان پته‌و بکه‌ن، فه‌رمانی پیکردوون که ته‌قوایان زیاد بکه‌ن و پارێزکار بن. ده‌فه‌رموئ: ﴿... فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَصْلِحُوا ذَاتَ بَيْنِكُمْ﴾^(٢)، واته: (... پارێز له‌ خوا بکه‌ن و په‌یوه‌ندی نێوانتان چاک بکه‌ن ...). ئینجا ئه‌وه‌ دیاره به‌گشتی مسوڵمانان ده‌بێ وابن، به‌لام هه‌لبه‌ته به‌ ته‌نکید ئه‌و ریزو خۆشه‌ویستی و براهه‌تی و ئه‌ده‌ب و وه‌فایه‌ی نێوان مسوڵمانان، له‌به‌ینی قیاده‌و قاعیده‌و سه‌ری و خواریی کۆمه‌لیکی ئیسلامیدا، گرنگ‌ترو پیوسته‌تره‌و ده‌بێ زیاتر جه‌ختی له‌ سه‌ر بکری، چونکه به‌بێ ئه‌و ریزو خۆشه‌ویستی و به‌بێ ئه‌و به‌ ته‌نگ یه‌کدییه‌وه‌ بوون و هاوکاری پیکه‌وه‌ کردنه، کارو چالاکی ئیسلامی ئه‌نجام ناده‌ری و مشوورخواردن له‌ دین و ژینی مسوڵمانان مه‌حاله، ئینجا دیاره باشترین سه‌رمه‌شق و پیشره‌ویش بۆ کۆمه‌لی ئیسلامی له‌و باره‌وه‌ کییه؟ هه‌لبه‌ته پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ و هاوه‌له به‌رێزو دلسۆزه‌کانین — خوا لێیان رازی بێ و رازیشیان بکات —، که بیگومان هه‌م ریزو خۆشه‌ویستی و په‌رۆشی ئه‌وان بۆ پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ و هه‌م هی ئه‌ویش بۆ ئه‌وان، شتیکی

(1) عَنْ أَبِي أُمَامَةَ قَالَ: قِيلَ يَا رَسُولَ اللَّهِ، الرَّجُلَانِ يُلْتَقِيَانِ أُيُّهُمَا يَبْدَأُ بِالسَّلَامِ؟ فَقَالَ: أُولَاهُمَا بِاللَّهِ رواه الترمذي: (2694) وحسنه، وقال الألباني: صحيح.

2 الأنفال: ١

نموونه‌یی و یه‌کجار ناوازه بووه، هه‌تا له سپره‌و ژیا‌نی پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ دا هاتوو، ده‌رباره‌ی هاوه‌له به‌ریزه‌کانی که کاتی‌ک پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ له مه‌جلیسدا قسه‌ی فره‌مووه، ده‌لی: {كَأَنَّمَا عَلَى رُؤُسِهِمُ الطَّيْرُ} (ه)، واته: (وه‌ك بالنده‌یان له‌سه‌ر سه‌ری نیشتبێ، خۆیان نه‌ده‌جوولاند)، دیاره پی‌غه‌مبه‌ریش ﷺ له به‌رانبه‌ردا یه‌کجار زۆر به‌تنگ هاوه‌لانی به‌ریزه‌وه بووه، جاری وا بووه پیش‌نوێژی کردوو، گو‌یی له ده‌نگی مندالێک بووه گریاوه، نوێژه‌که‌ی کورت‌کردوو ته‌وه، فره‌موویه‌تی: له‌به‌ر دایکی، زانیویه‌تی که دایکی له‌گه‌ل‌ی‌اندا جه‌ماعه‌ت ده‌کات و دل‌یشی له‌لای منداله‌که‌یه‌تی و گو‌یی له ده‌نگیه‌تی، نوێژه‌که‌ی کورت‌کردوو ته‌وه بو‌ئوه‌ی ئه‌و دایکه زۆر نا‌په‌حه‌ت نه‌بێ (ه)، ئیدی ئه‌گه‌ر باسی به‌زه‌یی و سۆزی پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ بکه‌ین، ئه‌وه وێنه زۆرن، وه ئه‌گه‌ر باسی ریزو حورمه‌ت و خۆشه‌ویستی هاوه‌لانی به‌ریزیش بکه‌ین بۆ پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ نموونه زۆرن.

ئه‌بو سو‌فیان له‌وباره‌وه ده‌لی: (مَا رَأَيْتُ فِي النَّاسِ أَحَدًا يُحِبُّ أَحَدًا كَحُبِّ أَصْحَابِ مُحَمَّدٍ مُحَمَّدًا) (ه)، واته: (هیچ که‌سم له‌خه‌لکی نه‌دیوه که‌سی خۆش‌ویستبێ، هینده‌ی خۆشه‌ویستی هاوه‌لانی موحه‌ممه‌د بۆ موحه‌ممه‌د)! بی‌گومان .

(1) (رووی أسامة بن شريك، قَالَ: أَتَيْتُ النَّبِيَّ ﷺ وَأَصْحَابَهُ حَوْلَهُ كَأَنَّمَا عَلَى رُؤُسِهِمُ الطَّيْرُ الشِّفَا بَتَعْرِيفِ حَقِيقِ الْمِصْطَفَى، تَأْلِيف: الْعَلَامَةُ الْقَاضِي أَبُو الْفَضْلِ عِيَّاض، ج: (2)، ص: (287).

(2) پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ فره‌موویه‌تی: (إِنِّي لَأَقُومُ فِي الصَّلَاةِ أُرِيدُ أَنْ أَطَوَّلَ فِيهَا فَأَسْمَعَ بُكَاءَ الصَّبِيِّ فَأَتَجَوَّزُ فِي صَلَاتِي كَرَاهِيَةً أَنْ أَشُقَّ عَلَى أُمِّهِ) رواه البخاري: (707)، عن أبي قتادة.

(3) السيرة النبوية، لإبن هشام، ج: (3)، ص: (80).

سییه‌م: دل پیکه‌وه ساف بوون و زمان و ده‌ست پیکه‌وه سه‌لامه‌ت بوون، داخستنی ده‌رگای زهم و غه‌یبه‌ت و عه‌یب له‌یه‌کدی دۆزینه‌وه .. هتد:

پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموی: { لَا تَبَاغُضُوا وَلَا تَحَاسَدُوا وَلَا تَدَابَرُوا } وَكُونُوا عِبَادَ اللَّهِ إِخْوَانًا وَلَا يَحِلُّ لِمُسْلِمٍ أَنْ يَهْجُرَ أَخَاهُ فَوْقَ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ⁽²⁾ لیره‌شدا ده‌بینین که پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی که ده‌بنه‌مایه‌ی داب‌ر‌داب‌ر‌بوونی مسو‌لمانان و تی‌کچ‌وونی ریزه‌کانیان، قه‌ده‌غه‌ی کردوون، وه‌فه‌رمانی پیک‌ردوون که له‌سه‌ر بنا‌غه‌ی به‌ندایه‌تیان بو‌خوا ﷺ، براه‌یه‌تی له‌گه‌ل‌یه‌کدیدا بکه‌ن، وه‌ئه‌گه‌ر له‌یه‌کدیش نیکه‌ران بوون، له‌سێ رۆژ زیاتر نه‌خایه‌نی و پیکه‌وه‌ناشت ببنه‌وه.

ئهو سێ رۆژه‌ش بۆیه‌دانراون، که مه‌رج نییه‌تۆ سێ رۆژه‌که‌ته‌واو بکه‌ی ئینجا بچی‌ناشت بیه‌وه، دوا‌ی یه‌ک سه‌عه‌ت بچۆ‌ناشت بیه‌وه له‌گه‌ل‌یه‌ی، به‌س جاری‌وا هه‌یه‌ئینسان شتیکی له‌گه‌ل‌که‌سیک له‌د‌ل‌دا په‌یداده‌بی، با سێ رۆژی پێ‌بچیت، نه‌ک به‌روواله‌تو به‌رووکه‌شی پیکه‌وه‌ناشت ببنه‌وه، به‌س له‌د‌ل‌ی‌اندا بو‌غزو غه‌ره‌ز ماب‌ی. له‌ماوه‌ی ئه‌و سێ رۆژه‌دا، با د‌ل‌ی‌ خۆیان به‌رانبه‌ر یه‌کدی پاک‌بکه‌نه‌وه، بۆ ئه‌وه‌ی که دوا‌ی ده‌چنه‌وه‌بۆلای یه‌کدی به‌د‌ل‌یکی سا‌غو سه‌لیم بێ، نه‌ک به‌فرت و فیل‌و به‌روواله‌تو رووکه‌شی بێ، چونکه‌ئه‌وه‌هیچ نییه‌له‌روواله‌تدا یه‌کدی ماچ بکه‌ن، به‌لام له‌د‌ل‌دا یه‌کدی ببو‌وغزینن. به‌ل‌ئێ‌وه‌سێ رۆژه‌بۆیه‌دانراون که له‌و سێ رۆژه‌دا ئینسان خه‌ریک بێ سه‌رو سینه‌ی خۆی صاف بکاته‌وه، ئینجا ئه‌گه‌ر به‌رانبه‌ره‌که‌ت ناحه‌قیشی بێ، تۆ بچۆ‌بۆلای ئه‌و، ب‌ل‌ئێ‌وه‌گه‌ر حه‌قی منه‌گه‌ردنت ئازاد‌بی، ئه‌گه‌ر حه‌قی تۆشه‌گه‌ردنم ئازاد بکه‌.

(1) په‌رت‌ه‌وازه‌مه‌بن، ببنه‌ده‌سته‌ده‌سته.

² رواه البخاري: (6065) واللفظ له، ومسلم: (2559) عن أنس بن مالك رضي الله عنه.

ئینسان ئەگەر بە نەفسی خۆی بویڕێ، زۆر ئاسانە. دیارە ئەو زۆر زۆریش چاکترە لەوێ کە تۆ لەو بگه‌ڕێ و ئەو لە تۆ بگه‌ڕێ، دوایی تووشی شتی حەرامیش دەبن، بە خراپە باسی یەکدی دەکەن و لەوانە یە تۆمەتیش بۆ یەکدی دا‌بناشن!

ئینجا ئەم خاڵی سییه‌مەش هەر دەچیتە‌وه‌ بۆ خاڵی دووهم، چونکە بە‌راستی ئەگەر تاکە‌کانی کۆمه‌لیک یە‌ک‌دی‌یان خۆش‌بووی، رێگا بە‌ خۆیان نە‌دە‌ن زە‌م و غەیبە‌تی یە‌ک‌دی بکە‌ن و بە‌ نا‌ه‌ق د‌لی یە‌ک‌دی بریندار بکە‌ن.

دیارە ئەمیش بە‌رە‌م و ئە‌نجامی سروشتی و راستە‌وخۆی یە‌ک‌دی خۆش‌ویست‌ن و ریز لە یە‌ک‌دی گرت‌ن و ئە‌ده‌بو وە‌فای دوو سەرە‌ی ن‌ی‌وان قیادە‌ و قاعیدە‌یە‌، چونکە ئە‌وه‌ی کە پال بە‌ خە‌لکە‌وه‌ دە‌نێ زە‌م و غەیبە‌تی یە‌ک‌دی بکە‌ن و هە‌ولێ یە‌ک‌دی شکاندن ب‌دە‌ن، ب‌ی‌گومان ئە‌و بوغزو غە‌رە‌زو کینه‌یە‌ کە لە د‌ل و دە‌روونیاندا بە‌رانبەر بە‌ یە‌ک‌دی ج‌ی‌گ‌یر‌بووه‌، کە س‌ی‌کت خۆش‌ویست مە‌د‌حی دە‌کە‌ی، ر‌قت لە کە‌س‌یک هە‌لسا ر‌قە‌کە‌ت پ‌ا‌لت پ‌ی‌وه‌ دە‌نێ زە‌می بکە‌ی، ب‌ۆ‌یە ئیسلام بە‌ر‌له‌وه‌ی بە‌ خە‌لکی ب‌ل‌ئ: زە‌می یە‌ک‌دی مە‌کە‌ن، دە‌ل‌ئ: ر‌قتان لە یە‌ک‌دی نە‌ب‌یتە‌وه‌. بە‌ر‌له‌وه‌ی ب‌ل‌ئ: د‌وع‌ای خ‌یر ب‌ۆ یە‌ک‌دی بکە‌ن، دە‌ل‌ئ: یە‌ک‌دی‌تان خۆش‌بووی، ئ‌ا‌خر م‌ر‌و‌ف بە‌ر‌له‌وه‌ی ز‌مان و دە‌ست و ج‌ە‌ستە‌ ب‌ئ، د‌ل و دە‌روونه‌. ئە‌گەر ل‌یرە‌وه‌ (واتە: د‌ل) وە‌زە‌کە‌ باش بوو، بە‌ تە‌ئ‌کید رو‌والە‌ت‌یش باش دە‌ب‌ئ، هە‌ر‌ب‌ۆ‌یە ج‌ی‌ی سە‌رنجی خ‌و‌ای پە‌ر‌وه‌رد‌گ‌ار‌یش (ج‌ل ج‌ال‌الە‌) د‌ل و دە‌روونه‌ پ‌یش هە‌موو ش‌ت‌یک. پ‌ی‌غە‌م‌بەر ﷺ دە‌فە‌رم‌و‌ی: {إِنَّ اللَّهَ لَا يَنْظُرُ إِلَى صُورِكُمْ وَأَمْوَالِكُمْ وَلَكِنْ يَنْظُرُ إِلَى قُلُوبِكُمْ وَأَعْمَالِكُمْ} ⁽¹⁾ واتە: (ب‌ی‌گومان خ‌و‌ا سە‌رنجی د‌یمە‌ن و م‌ال و سام‌ان‌تان ناد‌ات ^(ت)،

¹ رواه مسلم: (2564)، وابن ماجه: (4143).

به‌لکو ته‌ماشای دل و کرده‌وه‌کانتان ده‌کات). گۆزه چیی تێدابی ئه‌وه‌ی لی ده‌پژئی، به‌ ته‌ئکید وایه. ئینجا به‌ پیچه‌وانه‌شه‌وه، یه‌کدی خۆشویستن و ریزو حورمه‌ت بۆ یه‌کدی دانانه که وایان لێده‌کات ده‌ست و زمانیان به‌رانبهر به‌ یه‌کدی سه‌لامه‌ت بێ، به‌لکو مه‌دحی یه‌کدی بکه‌ن. هه‌لبه‌ته‌ دل و ده‌روون پیکه‌وه ساغ و سافبوونی هه‌موو مسوڵمانانیش، دیسان هه‌ر شتیکی پێویسته‌ په‌سنده، به‌لام هی قیاده‌و قاعیده‌ی کۆمه‌لیکی ئیسلامی پێویسته‌تره، زه‌مو غه‌یبه‌تی یه‌کدی کردنی هه‌موو مسوڵمانانیش هه‌رامه‌و خراپه، به‌لام هی قیاده‌و قاعیده‌ خراپه‌ترو به‌ زه‌پ‌ترو نا‌قۆلاتره.

جا ئه‌و به‌سه‌رهاته‌ی (عبدالله بن عمرو بن العاص) یش -خوا لییان رازی بێ- په‌ند و عیبه‌تیکی گه‌وره‌ی تێدایه که من هه‌ر به‌کوردی بۆتان دینمه‌وه. له (مسند الإمام أحمد) و (شعب الإيمان) ی (البیهقی) دا هاتوه، پوخته‌کای ئه‌وه‌یه که: ئه‌و عه‌بدوللایه سی رۆژان له‌سه‌ریه‌ک گویی له‌ پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌بی که شایه‌دی به‌هه‌شتیبوون بۆ پیاویک ده‌دات و ده‌فهرموی: (ئێستا کابرایه‌ک دێ، به‌هه‌شتیه). رۆژیک وا ده‌فهرموی، دیاره‌ جه‌معیک ده‌بن، که ئه‌و کابرایه‌ دێ عه‌بدوللایش له‌وئ ده‌بی، رۆژی دووه‌میش هه‌ر ئه‌و ده‌بی و رۆژی سییه‌میش هه‌ر ئه‌و ده‌بی، (عه‌بدوللای کورپی عه‌مری کورپی عاص) یش -خوا لییان رازی بێ- (دیاره ئه‌و کاته ژنی نه‌هیناوه‌و گه‌نج بووه) به‌و کابرایه‌ ده‌لی: ئه‌گه‌ر ئیجازه‌م بده‌ی ده‌مه‌وئ له‌ مائی ئێوه‌ بم، له‌گه‌ل بابم ساردیه‌کم هه‌یه و شتی‌کمان که‌وتوه‌ته‌ به‌ین، ده‌مه‌وئ له‌ مائی خۆتان بمه‌وینیه‌وه سی رۆژان، -ئیدی کابرا

1) کئ قه‌دو قیافه‌ی به‌رزتره‌؟ کئ ره‌نگو رووی جوانتره‌؟ کئ سه‌روه‌تو سامانی زیاتره‌؟ کئ کۆشک و بالاخانه‌ی جوانتره‌؟ ئه‌وه‌ جیی سه‌رنجی خوا (جل جلاله‌) نییه، ئه‌دی جیی سه‌رنجی خوا چییه‌؟ دل و کرده‌وه‌یه.

نازانئ بۆچییه - ده لئ باشه . به س ئه و (عه بدوللا) ئامانجی ئه وه بووه كه بزانی
 ئه و كابرا سالحه كه پیغه مبه ر ﷺ ده فره موی: (ئیسئا پیاویك دئ، به هه شتییه)
 چییه ؟ عیباده تی، تاعه تی، ئه خلاقى، هه لسوکه وتی چۆنه، تا ئیستیفا ده ی لی
 بکا، سئ شه وو روژان بۆ به هره لیوه رگرتنی میوانی ده بی، به لام هیچ تاعه تیکی
 زیاده ی پیوه نابینئ، چونكه عه بدوللاى كوری عه مرى كوری عاص زور عابد
 بووه و ئه هلی تاعه ت بووه، شتیکی له خوی زیاتری پیوه نابینئ، دواى سئ
 روژه کان مۆله تی لیوه رده گری و ده لی: سوپاست ده که م ده پۆم، ئه وه ی راستی بی
 من هیچ له گه ل با بم نییه، به لكو گویم له پیغه مبه ر ﷺ بوو سئ روژان شتیکی
 وای فره موو، منیش ویستم بيم ته ماشای وه زعی تو بکه م و ئیستیفا ده ت لی بکه م،
 ئیستاش ته ماشا ده که م شتیکی له خۆم زیاده ت پیوه نابینم، ئیدی ده پۆم.
 کابراش ده لئ: ئه وه ی بینیموت هه ر ئه رنده یه . توژیک ده روا، دواى پیاوه که
 بانگی ده کاته وه و ده لئ: وه ره . ده لئ: به لی. ده لئ: تاعه تی من هه ر ئه وه رنده یه
 که بینوته، به لام هه رچی غه شو کینه و حه سه ده، به رانبه ر به هیچ مسولمانیک له
 دلمدا نییه و دلم له گه ل هه موویان ساف و بیگه رده . عه بدوللاش ده لئ: ئاخو
 ئه وه یه که تو ی گه یاندووه ته ئه و پایه و بۆ ئیمه ش زه حمه ته و پیمان ناکری!

**چوارهم: خو پاراستن له هه ر جو ره ده مارگیرى (تعصب) یه که بۆ ده سته
 و تا قم و تیره و عه شیره ت و ناوچه و شار و ... هتد:**

ده مارگیرى ئه وه یه که ئینسان توندی و زبیری بنوینئ بۆ شتیك، به لام به
 شیوازیکی ناره واه له سه ر بناغه یه کی هه له، ئه گه رنا ئه صلی توندی و زبیری
 نواندن و توندو تو لبون شتیکی په سنده، به لام بۆ ئامانجیکی خراپ، یان له سه ر
 بناغه یه کی هه له، شتیکی خراپه .

خه‌سله‌تیکی دیکه‌ی گه‌وره‌و گرنگی قیاده‌و قاعیده‌ی کومه‌لیکی ئیسلامی، بریتیه‌یه له به‌یه‌ک چاو ته‌ماشاکردنی مسولمانان و خستنه‌پووی ریزو حورمه‌ت و خوشه‌ویستی بۆ هه‌موویان به‌ئەندازه‌ی دینداری و پارێزگارییان و خۆ دوورگرتن له هه‌موو جوړه ده‌مارگیریه‌ک. بۆ ده‌سته‌و تاقم، که‌ئەو مه‌لبه‌نده ده‌مارگیری هه‌بێ دژی مه‌لبه‌ندیکی دیکه. بۆ شار، که‌هه‌ولێری بلێن سلیمانه‌یی و، سلیمانه‌یی بلێن هه‌ولێری و، یان سۆرانیی بلێن بادینی و، بادینی بلێن سۆرانیی و. بۆ نه‌ته‌وه، که‌هه‌ره‌ب خۆی پێ له‌کورد چاکتر بێ، یان کورد خۆی پێ له‌هه‌ره‌بوکیان خۆیان پێ له‌تورک چاکتر بێ، یان تورک خۆی پێ له‌هه‌ره‌بوکیان چاکتر بێ. بۆ عه‌شیره‌ت، که‌بگوتری: ئه‌وه‌خۆشناوه، یان ئه‌وه‌جافه، له‌عه‌شیره‌ت و هۆزه‌کانی دیکه‌چاکتره. بۆ ره‌گه‌ز، که‌بگوتری: به‌ره‌هایی پیاوان له‌ژنان چاکترن، یان ژنان له‌پیاوان چاکترن! ده‌مارگیری له‌سه‌ر بناغه‌ی هه‌رکامێک له‌وانه، شتیکی بێجیه، چونکه‌هیچ کام له‌وانه ئینسان ئیختیاری تێاندا نییه، خه‌لکی کوێ؟ ره‌نگ و قیافه‌ت چۆنه؟ چ قه‌ومیکی؟ چ ره‌گه‌زیکی؟ چ عه‌شیره‌تیکی؟ شتیکی بێ مانایه ئینسان خۆی به‌شتیکه‌وه هه‌لکێشی که‌به‌ده‌ستی خۆی په‌یدای نه‌کردوه، یان به‌شتیک خۆی به‌سه‌ردا هه‌لکێشن که‌خه‌تای خۆی نییه، به‌لکو هه‌مووی به‌ویستی خوایه: ﴿... وَجَعَلَنكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ﴾⁽¹⁾ وه‌شتیکی بێ ماناشه، له‌به‌رئه‌وه‌ی چاک و خراپ له‌هه‌موو شوێنان هه‌ن، ئه‌و شاره‌خه‌لکی باشی لێیه‌و خه‌لکی خراپیشی لێیه، شاره‌که‌ی دیکه‌ش به‌هه‌مان شیوه، ئه‌و عه‌شیره‌ته‌خه‌لکی باشی هه‌یه‌و خه‌لکی

خراپیشی هه‌یه، له رۆژگارێکدا عه‌شیره‌تیک خه‌لکی باشی زیاد ده‌بی و یه‌کیکی دیکه‌ هی خراپ، دوا‌یی به‌ پیچه‌وانه‌وه‌.

ئینجا ئی‌مه‌ ته‌ماشای ده‌که‌ین خوای داد‌گه‌ر مسو‌لمانانی له‌سه‌ر بناغه‌ی ئیمان کردووه‌ته‌ خوشک و برای یه‌کدی و ئاوا وه‌صفی کردوون: ﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلَحُوا بَيْنَ أَخَوِيكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ﴾⁽¹⁾ واته‌: (بێگومان ب‌پرواداران برای یه‌ک‌دین، جاکه‌ له‌ نێوان دوو براکانتاندا ب‌که‌ن کاتیک ناکۆک ده‌بن، وه‌ پارێز له‌ خوا ب‌که‌ن به‌ لکو خوا به‌زه‌یی پێتاندا بێته‌وه‌). دیاره‌ وشه‌ی (إِخْوَةٌ) ش‌بو‌ پیاوان و ئافره‌تانیش به‌کار‌دی، ﴿... وَإِنْ كَانُوا إِخْوَةً رِّجَالًا وَنِسَاءً فَلِلَّذَكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثِيَّاتِ﴾⁽²⁾ كه‌واته‌ وشه‌ی (إِخْوَةٌ) لێره‌دا هه‌م براب‌ه‌تی پیاوانی مسو‌لمان و هه‌م خوشکایه‌تی ئافره‌تان و هه‌م خوشک و براب‌ه‌تی پیاوان و ئافره‌تانیش ده‌گرێته‌وه‌.

ئینجا بێگومان لێره‌دا پێویسته‌ ئه‌و حه‌قیقه‌ته‌ روون‌ب‌کرێته‌وه‌ که‌ له‌ سنووری شه‌ر‌دا خوش‌ویست‌ن و رێز‌لێگرت‌ن به‌ته‌نگه‌وه‌بوون و خه‌م لێخواردنی دۆست و خزم و دراوسی و تیره‌ و ھۆزو عه‌شیره‌ت و نه‌ته‌وه‌ و گه‌ل و میللەت و خه‌لکی شار و ناوچه‌، هه‌یج ناشه‌رعییه‌کی تێدا نییه‌ و به‌ ده‌مارگیریی دانان‌ری. نه‌ک خراپ نییه‌، ب‌گه‌ر شتیکی په‌سند و پێویست‌یشه‌، ئه‌گه‌ر له‌ سنووری شه‌ر‌دا تۆ گرت‌گی ب‌ده‌ی به‌ عه‌شیره‌ت و خزم و دراوسی و هاوشاریی و هاوزمان و نه‌ته‌وه‌ی خۆت، ئه‌وه‌ هه‌یج ناشه‌رعییه‌کی تێدا نییه‌، ئه‌دی ناشه‌رعیی له‌کویدا‌یه‌؟ ناشه‌رعیی له‌وه‌دایه‌ که‌ تۆ بێنی به‌ ناحه‌ق ئه‌وه‌ی که‌ لێته‌وه‌ نزیکه‌، جاکه‌ خزمه‌، دراوسییه‌، عه‌شیره‌ته‌، تیره‌ و

¹ الحجرات: ۱۰

² النساء: ۱۷۶

هۆزه، نه ته وه یه، هه لیکیشی به سه ره خه لکیکی دیکه داو حه قی خه لکی دیکه ی بۆ بینى، یاخود له شتی کدا که وه ک یه کن، هی خۆت به چاکتر دابنى. ئافره تیک که ناوی (فَسِيلَة) یه، ده گپێته وه که له بابی بیستوه گوتویه تی: {سَأَلْتُ النَّبِيَّ، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! أَمِنَ الْعَصْبِيَّةُ أَنْ يُحِبَّ الرَّجُلُ قَوْمَهُ؟ قَالَ: لَا، وَلَكِنْ مِنْ الْعَصْبِيَّةِ أَنْ يُعِينَ الرَّجُلُ قَوْمَهُ عَلَى الظُّلْمِ} ⁽¹⁾ واته: {له پیغه مبه رم پرسى و گوتم: ئەى پیغه مبه رى خوا ئایا به ده مارگیری حیساب ده کړی ئینسان قه ومى خۆی (ب) خۆشبووی؟ (پیغه مبه ر ﷺ) فه رموی: نه خبر، له ده مارگیری نییه ئینسان خه لکی خۆی خۆشبووی (ئه وانه ی لێى نزیکن به حوکمی حیزبایه تی، یان به حوکمی عه شیره تایه تی، یان به حوکمی هاوشاریتی و هاوده قهریتی، یان به حوکمی نه ته وایه تی، یان به حوکمی که سابه ت و هاوپی شه ییه وه، به حوکمی خزمایه تی، ئه وه ده مارگیری نییه)، به لکو ده مارگیری ئه وه یه که پشتگیری خه لکه که ی خۆت بکه یت و هاوکاریان بى له سه ره زو لّم و ستم و ناهه قى}.

ئینجا بیگومان ئۆمه ته ی پیغه مبه ر ﷺ به گشتی و مسو لمانانى هه ر ناوچه یه که به تایبه ت و مسو لمانانى ئێو هه ر کۆمه لێک به تایبه تی تر، کاتیک تۆکمه و توندوتۆڵ ده بن، که هه موو ئه و جوۆره سه رپێبوون و په یوه ندیانه ی دیکه بخه نه وه سه ر بناغه ی شه ریه ت، برایه تی و دیفاع له یه کدی کردنیان و پشتی یه کدی گرتنیان، بۆ سه رخستنی شه ریه ت بکه ن به ئامانج، ئیدی له دوا ی ئه وه کیشه نییه ئه وه خه لکی هه ولێره یان سلێمانی یان دهۆک، ئه وى دیکه عه ره به یان تورکه،

¹ رواه ابن ماجه: (3949) واللفظ له، وأبو داود: (5119)، قال الألباني: ضعيف، وقال شعيب الأرنؤوط:

حسن.

(2) قه ومى خۆی: یه عنى خه لکی خۆی، بۆ وینه: خه لکی تۆ کومه لی ئیسلامیه، یان عه شیره ته که ته، یان نه ته وه که ته، خه لکی شاره که ته و گه ره که که ته، خه لکی خۆت، هه موویان ده گرێته وه.

شه‌ریعت ئینکاری ئه‌و ئینتیما خواړسك (فطري) یانه ناکا، به‌لام ئینکاری ئه‌وه ده‌کات ئه‌وانه بکړینه بناغه بۆ دابړ دابړبون.

ئینجا وهك گوتمان خوشك و براهه‌تییهك ئیمان بکه‌نه بناغه‌ی کۆبوونه‌وه‌یان، که ئه‌وه‌یان کرد، ئه‌وه‌ی دیکه هیچی زهره‌ر نادا، چونکه هیندیک که‌س لئی ئیشکاله، جارئ ده‌پرسن: ئیوه کوردایه‌تی پيش مسولمانه‌تی ده‌خه‌ن، یان مسولمانه‌تی پيش کوردایه‌تی ده‌خه‌ن؟ هیندیکجار تۆ ناچارى حه‌تمه‌ن ده‌بئ یه‌کیان به‌ قوربانى ئه‌وى دیکه‌یان بکه‌ی؟! به‌لام پرسیاره‌که بۆ خۆی شتیکی بئ جیه! هیچیان به‌ قوربانى هیچیان ناکه‌م، به‌لکو به‌ ئیسلام خزمه‌تى میله‌ته‌که‌م ده‌که‌م، به‌ میله‌ته‌که‌شم خزمه‌تى ئیسلام ده‌که‌م، خو ناچار نین یه‌کیان به‌ قوربانى ئه‌وى دیکه‌یان بکه‌ین، یه‌کیان له‌بن پئى ئه‌وى دیکه‌یاندا بپلشینیه‌وه. به‌لئ ئه‌گه‌ر بلئى کورد به‌ قوربانى عه‌ره‌ب ده‌که‌ین، یان عه‌ره‌ب به‌ قوربانى کورد ده‌که‌ین، ئه‌وه راسته و جارى وایه نه‌ته‌وه‌کان تیکده‌گیرین.

به‌لئ پئویسته ئه‌و جوړه په‌یوه‌ندى و سه‌رپنبون (ارتباط و انتماء) انه له‌سه‌ر بناغه‌ی شه‌ریعت بن و به‌شیوه‌یه‌کی ره‌وا بن، ته‌نها چوارچیوه و بناغه‌ی دۆستایه‌تی و دوژمنایه‌تیش دینداری و مسولمانه‌تی بئ، که بیگومان ته‌نها ئه‌و بناغه و بازنه‌یه‌ش جیگای هه‌موو مسولمانانى تیدا ده‌بیته‌وه، له‌سه‌ر بناغه‌ی ئیمان و ئیسلامیش نه‌بئ دادگه‌ری و یه‌کسانى له‌ نیو مسولماناندا نایه‌ته‌دى، به‌بئ هاتنه‌دى دادگه‌ری و یه‌کسانیش، هه‌رگیزاو هه‌رگیز ئه‌و ئۆمه‌ته ئیسلامیه‌ تۆکمه و توندوتۆل و یه‌ك ده‌نگو و ده‌نگو سه‌نگه، که خواى به‌رز و مه‌رز و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ﷺ فه‌رمانیان به‌ هینانه‌دى و بنیاتنانى کردوه، په‌یدانابئ.

www.AliBapir.net
F/AliBapir
youtube/AliBapir1
F/MediaAmeerOffice

بڼه مای حه وټه م

دانه به زین له بڼه ما و ناما نجه سه ره کی

و نه گوره کبان و بیئا گانه یوون له

مه دار کردن

www.AliBapir.net
[F/AliBapir](#)
[youtube/AliBapir1](#)
[F/MediaAmeerOffice](#)

نه‌مای جه‌وتهم

دانه‌به‌زین له بنه‌ما نه‌گۆره‌کان و بیئاگانه‌بوون له مه‌دارکردن

به هیچ شیوه‌یه‌ك دانه‌به‌زین و ده‌ستبه‌ردار نه‌بوون له‌و بنه‌ما و مه‌بده‌ئه شه‌رعیانه‌ی كه واز له‌یه‌ینانیان، سه‌رده‌كیشی بۆ هه‌لوه‌شاندنه‌وه‌ی بناغه‌ی له‌سه‌ر وه‌ستانی كۆمه‌لی ئیسلامی و شه‌رعییه‌ت پێوه‌نه‌مانی و پووجه‌ل بوونی، بۆ وینه: دۆستایه‌تی‌یکردن و پشتگیریی‌یکردن و پشت پێ‌به‌ستنی ئه‌هلی كوفرو شیرك و نیفاق، كه پێچه‌وانه‌ی بنچینه‌ی گه‌وره‌و گرنگی: دۆستایه‌تی‌یکردن و دۆژمنایه‌تی‌یکردن له‌به‌ر خوا (الموالة والمعاداة في الله)یه!

به‌لام پێویسته زۆر وریا بین! پێكه‌وه مه‌دارکردن و گونجان (المدارة) له‌گه‌ل ده‌وروبه‌ردا، به‌بێ نه‌رمیی كێشان (المداهنة) و وازه‌ینان له بنه‌ماكان (مباديء) و سیاسه‌ت و ستراتیژی خۆ، كه بێگومان بۆ هه‌ر كارو جموجۆلیکی سیاسییانه پێویسته، له‌گه‌ل لێ دابه‌زینی بنه‌ما شه‌رعییه‌كان، تێكه‌ل نه‌كه‌ین، چونكه دابه‌زین (تنازل) و نه‌رمكیشیی (مداهنة) هه‌میشه‌ چه‌رامن، به‌لام مه‌دارکردن و گونجان (مدارة) دروست (جائز) و بگه‌ر جاری و هه‌یه‌ فه‌رزیشت ده‌بێ، مادام ئامانج و مه‌به‌ستیکی شه‌رعیی په‌کی له‌سه‌ری بکه‌وی، دیاره‌ بواری سیاسه‌تی شه‌رعییش، له سۆنگه‌ی ئه‌وه‌وه كه ده‌قه‌کانی شه‌ریعه‌تی تێدا كه‌من، تارا‌دده‌یه‌کی زۆر ده‌ستی مسوڵمانانی تێدا كراوه‌یه‌و، گرنگ ئه‌وه‌یه‌ له‌گه‌ل ده‌قیکی روون و بێ چه‌ندوچوونی قورئان و سوننه‌تا تێكگیران نه‌بێ، ئه‌گه‌رنا سه‌نگی مه‌حه‌ك دابینکردنی به‌رژه‌وه‌ندی (تحقیق المصلحة)یه، چونكه وه‌ك چۆن

بناغه له خواپه‌رستییه‌کاندا وه‌ستینرانه (الأصل في العبادات التوقيف)، به پیچیه‌وانه‌وه: بناغه له هه‌لسوکه‌وته‌کاندا ریپیدرانه (الأصل في العادات العفو^(٦))، واته: دروست نیه هیچ خواپه‌رستییه‌ک نه‌نجام بدری، مه‌گه‌ر ده‌قیکی شه‌ریعه‌تی له‌سه‌ربیی، به‌لام بو هه‌لسوکه‌وت و عاده‌ته‌کان هه‌موو شتی‌ک ره‌واو ریپیدراوه، مه‌گه‌ر ده‌قیکی شه‌یعه‌ت قه‌ده‌غه‌ی کردبی. به‌لگه‌ی ئه‌وه‌ش که گوترا، ئه‌مانه‌ن:

1- ئه‌م فه‌رمووده‌یه‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ بۆر جوان ئه‌و راستییه‌ ده‌دره‌وشینیته‌وه‌و چاکترین به‌لگه‌یه‌ له‌وباره‌وه، که هه‌رچه‌نده پیغه‌مبه‌ر ﷺ کابرایه‌کی به خراپترین که‌سی تیره‌که‌ی زانیوه، که‌جی کاتی‌ک که هاتۆته‌لای ری‌زی گرتوه‌و قسه‌ی نه‌رمی له‌گه‌ل کردوه: (عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: أَنَّ رَجُلًا اسْتَأْذَنَ عَلَى النَّبِيِّ ﷺ فَقَالَ: إِيذْنُوا لِي فَلَبِئْسَ ابْنُ الْعَشِيرَةِ أَوْ بَيْتَسَ رَجُلُ الْعَشِيرَةِ، فَلَمَّا دَخَلَ عَلَيْهِ أَلَانَ لَهُ الْقَوْلَ، قَالَتْ عَائِشَةُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، قُلْتَ لَهُ الَّذِي قُلْتَ ثُمَّ أَلَنْتَ لَهُ الْقَوْلَ؟ قَالَ: يَا عَائِشَةُ إِنَّ شَرَّ النَّاسِ مَنْزِلَةً عِنْدَ اللَّهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَنْ وَدَّعَ النَّاسُ أَوْ تَرَكَ النَّاسُ اتِّقَاءَ فُحْشِهِ) رواه البخاري: (6054) و مسلم: (2591) واللفظ له. واته: (داي‌کمان عائیشه - خوا لی‌ی رازی بی- ده‌گیریت‌ه‌وه که پیاوی‌ک مۆله‌ت وه‌رده‌گری بیت‌ه‌لای پیغه‌مبه‌ر ﷺ،

(1) پ‌روانه: (القواعد النورانية الفقهية) ی (إبن تیمية) ص: (112)، که ئه‌وه‌ی هی‌ناومه‌ ده‌قی قسه‌که‌یه‌تی، وه پ‌روانه: (رسالة لطيفة جامعة في أصول الفقه المهمة) ی (عبد الرحمن بن ناصر السعدي) ص: (105-106)، که بنجینه‌ی ناوبراوی به‌م شی‌وه‌یه‌ هی‌ناوه: (الأصل في العبادات الحظر، إلا ما ورد عن الشارع تشريعه. والأصل في العادات الإباحة، إلا ما ورد عن الشارع تحريمه)، واته: (بناغه له خواپه‌رستییه‌کاندا قه‌ده‌غه‌بوونه، جگه له‌وه‌ی که شه‌رع دانهر دایناپی. وه بناغه له عاده‌ته‌کاندا ره‌واپی یه، جگه له‌وه‌ی که شه‌رع دانهر قه‌ده‌غه‌ی کردبی).

پیغه‌مبه‌ری خواش ﷺ ده‌فه‌رموئ: مؤله‌تی بده‌ن با بئ، هه‌رچه‌نده خراپ‌ترین کورپی هۆزه‌که‌ی خۆیه‌تی، یان خراپ‌ترین پیاوی هۆزه‌که‌ی خۆیه‌تی، جا کاتیك دیته ژوور، پیغه‌مبه‌ر ﷺ قسه‌ی نه‌رمی له‌گه‌ل ده‌کات و ریژی ده‌گری، وه‌ك عاده‌تی خۆی، عائیشه - خوا لئی رازی بئ - ده‌لئ، گوتم: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا ! ئه‌وه‌ت فه‌رموو که فه‌رمووت - واته که ئینسانیکی خراپه‌، دواییش قسه‌ی نه‌رمت له‌گه‌ل کرد ؟! پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌ وه‌لامدا فه‌رموئ: ئه‌ی عائیشه ! شوین و پله‌ی خراپ‌ترین که‌س له‌لای خوا له‌ روژی دوايیدا، که‌سیکه که‌ خه‌ك له‌به‌ر خراپییانی دووری لی‌بگرن وازی لی‌به‌ینن).

2- خوای کاربه‌جئ و تۆله‌ستین و بالاده‌ستیش (جل جلاله) له‌وباره‌وه

فه‌رموویه‌تی: ﴿وَلَوْلَا أَنْ تُبَنَّكَ لَقَدْ كِدْتَ تَرْكُنُ إِلَيْهِمْ شَيْئًا قَلِيلًا﴾ (٧٦) إِذَا لَأَذْفَنَّاكَ صَنْفَ الْحَيَوَةِ وَضَعَفَ الْمَمَاتِ ثُمَّ لَا تَجِدُكَ عَلَيْنَا نَصِيرًا ﴿٧٥﴾

الإسراء، خوای به‌رز و مه‌زن به‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموئ: (ئه‌گه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه نه‌بوایه که تۆمان راگیر کردو چه‌سپاند - واته له‌سه‌ر پابه‌ندی به‌ شه‌ریعه‌ته‌وه -، به‌ ته‌ئکید نزیک بوو که تۆزیک به‌ لایاندا بجی، ئه‌گه‌ر واشت کردبایه به‌پاستی له‌ ژیا‌نی دنیا‌و دوا‌ی مردنیش، دوو‌قات سزاما‌ن ده‌دا‌ی، پاشا‌ن هیچ که‌سیشت چنگ نه‌ده‌که‌وت که له‌ به‌رانه‌ر ئی‌مه‌دا پشتت بگری و یارمه‌تیت بدات).

3- هه‌روه‌ها خوای بئ وینه (جل جلاله) فه‌رموویه‌تی: ﴿تَكْرِي كَثِيرًا

مِنْهُمْ يَتَوَلَّوْنَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِيَسَّ مَا قَدَّمْتَ لَهُمْ أَنْفُسُهُمْ أَنْ سَخِطَ اللَّهُ

عَلَيْهِمْ وَفِي الْعَذَابِ هُمْ خَالِدُونَ﴾ (٨٠) وَلَوْ كَانُوا يُؤْمِنُونَ بِاللهِ وَالنَّبِيِّ

وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مَا أَخَذُوهُمْ أَوْلِيَاءَ وَلَكِنْ كَثِيرًا مِنْهُمْ فَسِيفُونَ﴾ (٨١)

المائدة، واته: (زۆرئیکیان -له‌ جووله‌که‌ و دیانه‌کان- ده‌بینی که‌ دۆستایه‌تی ئه‌وانه‌ ده‌که‌ن که‌ کافرن، بێگومان خراپ‌ترین شت که‌ پێش ده‌ستی خۆیانی ده‌خه‌ن بۆ دواپۆژ، ئه‌وه‌یه‌ که‌ خوا لێیان توورده‌یه‌ی و، به‌ هه‌میشه‌یی له‌ ناگرا ده‌میننه‌وه‌، وه‌ ئه‌گه‌ر هاتبا و برۆیان به‌ خوا و به‌ پیغه‌مبه‌رو به‌وه‌ی که‌ بۆی نێردراوه‌ ته‌ خوار، ببوایه‌، ئه‌وانیان به‌ دۆست نه‌ده‌گرت، به‌لام زۆربه‌یان له‌پێ ده‌رچوون).

روونکردنه‌وه‌

ئه‌م بنه‌مای چه‌وته‌مه‌ دوو باب‌تی له‌ خۆ گرتوه‌:

یه‌که‌م: ده‌ستبه‌ردارنه‌بوونی ئه‌و بنه‌ما شه‌رعیییه‌ گه‌ورانه‌ی که‌ کۆمه‌لی ئیسلامییان له‌سه‌ر بنیاتنراوه‌، وازلیه‌ یانانیان ده‌بیته‌ مایه‌ی شه‌رعییته‌ پێوه‌ نه‌مانی و پووجه‌لبوونی:

سه‌باره‌ت به‌م باب‌ه‌ته‌، پێویسته‌ دوو راستی گرنگی بزانی:

1/ ئامانج و مه‌به‌ستی کاری کۆمه‌لی ئیسلامی بریتییه‌ له‌ پابه‌ندی به‌ بنه‌ما شه‌رعیییه‌کانه‌وه‌ و به‌رجه‌سته‌کردنیان له‌ دنیا‌ی واقیعه‌دا:

بۆیه‌ هه‌ر کار و کۆمه‌لێکی ئیسلامی له‌و مه‌ده‌ئانه‌ خالی بووه‌وه‌ که‌ بناغه‌ی له‌سه‌ر رۆنران و ئامانج و مه‌به‌ستی، ئه‌وه‌ بێگومان ئه‌و کار و کۆمه‌له‌ له‌سه‌ر بوون (وجود) هه‌که‌ی قه‌رزدار بووه‌ته‌وه‌ و نه‌مانی چاکتره‌، چونکه‌ بێگومان هه‌ر شتێک نێوه‌پۆکی تێدا نه‌ما و ئه‌و ئامانجه‌ی که‌ بۆی په‌یداکراوه‌، فه‌وتا، مانای وایه‌ ماوه‌ته‌وه‌ ناوی بێ نێوه‌پۆک.

ب/به‌پرسو و مشوورخۆرانی کارو کۆمه‌لی ئیسلامی، ئەگەر زۆر وریاو توندوتۆڵ و دامه‌زراو نه‌بن، ئەوه ناحه‌زو دوژمنانیان له‌ژێر گوشاری هه‌ول و ته‌قه‌للاو پیلانی جۆراوجۆردا، له‌ بنه‌ما شه‌رعییبه‌کان یان لایانه‌ده‌ده‌ن و ده‌ستیان پێ له‌ دینه‌که‌یان به‌رده‌ده‌ن: وه‌ک خوای بالاده‌ست و زال (جل جلاله‌) فه‌رموویه‌تی:

﴿وَلَوْلَا أَن تَبْنِيَنَّكَ لَقَدْ كِدْتَ تَرْكَنُ إِلَيْهِمْ شَيْئًا قَلِيلًا﴾ (٧٤) إِذَا لَأَذَقْنَاكَ ضِعْفَ الْحَيَاةِ وَضِعْفَ الْمَمَاتِ ثُمَّ لَا تَجِدُكَ عَلَيْنَا نَصِيرًا (٧٥) ﴿^(١) که پیشتر مانامان کرد.

یان که له‌ سه‌ره‌تای سوورده‌تی (الأحزاب) ده‌فه‌رموی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ اتَّقِ اللَّهَ وَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ...﴾ (١)، واته‌: (ئه‌ی پێغه‌مبه‌ر! پارێز له‌ خوا بکه‌و، فه‌رمانبه‌ریی کافرو مونا‌فیکه‌کان مه‌که‌و به‌ قسه‌یان مه‌که‌...)، به‌ ته‌ئکید خوای به‌رز و مه‌زن ده‌زانێ پێغه‌مبه‌ری خۆی ﷺ پارێزراوه‌، له‌وه‌ی به‌ قسه‌ی کافران بکا، له‌وه‌ی که‌ بێ ته‌قوا بێ، له‌وه‌ی که‌ له‌ راسته‌ شه‌قامی خوا لابدا، به‌لام مه‌به‌ست پێی ئۆمه‌ته‌که‌یه‌تی.

دووه‌م: وریابوون له‌ تێکه‌ڵکردنی دۆستایه‌تی (الموالة) و پێکه‌وه مه‌دارکردن (المدارة)، که‌ یه‌که‌میان له‌گه‌ڵ غه‌یری مسوولماناندا قه‌ده‌غه‌یه‌ و دووه‌میشیان له‌گه‌ڵ هه‌موو که‌سدا نه‌ک هه‌ر دروست (جائزه‌)، بگه‌ره‌ فه‌رزیشه‌:

(أ) دۆستایه‌تی گرتن (الموالة):

دۆستایه‌تی گرتن و دوژمنایه‌تی کردن له‌پیناوی خوادا (الموالاة والمعاداة فی الله) یه‌کیکه له‌و مه‌سه‌لانه‌ی که خوای په‌روه‌ردگار ﷺ له‌قورئاندا پانتاییه‌کی باشی بۆ ته‌رخانکردوون و له‌چهندان ئایه‌تدا خستوونییه‌ بوو، که دواپی ئاماژه به هه‌ندیکیان ده‌که‌ین.

چه‌مک و واتای (دۆستایه‌تی گرتن و دوژمنایه‌تی کردن له‌به‌ر خوا)ش به‌کورتی و پوختی ئه‌وه‌یه که: ده‌بی ئینسانی مسوڵمان هه‌رکه‌سیکی خوشبووی و دۆستایه‌تی بکات، ته‌نها له‌به‌ر خوا بی، دژایه‌تی هه‌رکه‌سیکیشی کرد، دیسان هه‌ر له‌به‌ر خوا بی.

ئاشکراشه که خوشویستن و به‌دۆست گرتنی که له‌پیناوی خوادا بی، له‌سه‌ر دۆستانی خوا (أولياء الله) کورت هه‌لدی که بپواداران، خوای به‌رز و مه‌زن ده‌فه‌رموی: ﴿اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ آمَنُوا﴾⁽¹⁾ واته: (خوای به‌رز و مه‌زن دۆست و پشتیوانی بپوادارانه ...).

هه‌روه‌ها به‌لگه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که مسوڵمانان ده‌بی ته‌نیا ئه‌هلی ئیمان به‌دۆست بگرن، ئه‌وه‌یه که خوای به‌رز و مه‌زن ده‌فه‌رموی: ﴿أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾⁽²⁾ ﴿الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ﴾⁽²⁾ ده‌فه‌رموی: (ئاگادار بن دۆستانی خوا نه‌ترسیان له‌سه‌ره‌و نه‌په‌ژاره‌ دایانده‌گری، ئه‌وانه‌ی بپوایان هیناوه‌و پارێزیان کردوه‌و)، که‌واته کی دۆستی خویه؟ ئیماندارانی پارێزکار.

¹ البقرة: ۲۵۷

² یونس: ۶۳/۶۲

هه‌روه‌ها به دوژمن گرتنی‌کیش له‌پیناوی خوای به‌رز و مه‌زن دا بێ، ده‌بی تاییه‌ت بکری به دوژمن و ناحه‌زانی خوای دادگه‌ره‌وه (جل جلاله)، که پی‌رو تا‌قمه‌کانی کافرو مونا‌فیق و موشریکه‌کانن، ئیماندار ده‌بی ئه‌وانه ببوو‌غزینی که خوای به‌رز و مه‌زن ده‌یانبوو‌غزینی و ناحه‌زو دوژمنی خوان (جل جلاله)، له پیش هه‌مووشیا‌نه‌وه شه‌یتان. ئه‌م بو‌غزاندنه ر‌قه له‌کرده‌وه و بیری خراپیان نه‌ک له‌خودی خۆیان وه‌ک م‌رو‌ف، له‌و باره‌شه‌وه ئایه‌ت زۆرن، وه‌ک:

1- خوای به‌رز و مه‌زن ده‌فه‌رموی: ﴿إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ فَاتَّخِذُوهُ عَدُوًّا إِنَّمَا يَدْعُوا حِزْبَهُ لِيَكُونُوا مِنْ أَصْحَابِ السَّعِيرِ﴾ (۱) فاطر، واته: (بی‌گومان شه‌یتان بو‌ ئیوه دوژمنه، ئیوه‌ش به دوژمنی بزانه‌و به دوژمنی بگرن، نه‌و کۆمه‌لی خوی بانگ ده‌کات تاوه‌کو بیان‌کاته خاوه‌نی کل‌په‌ی دۆزه‌خ).

2- وه‌ خوای به‌رز و مه‌زن ده‌فه‌رموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ أَرْيدُونَ أَنْ يَجْعَلُوا لِلَّهِ عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا مُبِينًا﴾ (۱). واته: (ئه‌ی ئه‌وانه‌ی ب‌پ‌واتان ه‌یناوه! کافران له‌جیا‌تی ئیمانداران مه‌گرن به‌ دۆست، ئایا ده‌تانه‌وی به‌لگه‌یه‌کی ئاشکرا له‌لایه‌ن خوا وه‌ له‌سه‌ر خۆتان تۆمار بکه‌ن؟)، واته: خوای به‌رز و مه‌زن به‌لگه‌ی له‌سه‌رتان بێ که ئیوه خوای به‌رز و مه‌زن تان خۆش ناوی‌ت و دۆستی خوای به‌رز و مه‌زن نین و ئیمان‌تان نییه‌؟

3- خوای به‌رز و مه‌زن رووی دواندن له‌ پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ ده‌کات، یان هه‌ر که‌سی‌ک که قورئان ده‌خوینی‌ت، یاخود به‌ ر‌یی پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ ده‌پ‌وات، ده‌فه‌رموی: ﴿لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ

وَرَسُولُهُ، وَلَوْ كَانُوا عَابَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ ﴿١﴾ واته: (که سانیکت دهست ناکه ون بپوایان به خواو به رۆژی دواپی هه بی، خۆشه ویستی و دۆستایه تییان هه بی بۆ که سانیك که دژایه تی خواو پیغه مبه ره که ی ده که ن، با ئه و که سانه بابیان بن، یان کورپیان بن، یان براییان بن، یان تیره و هۆزیان بن ...)، دواپی خواپی به رز و مه زن هه ره له و ئایه ته دا مه دخی ئه و جوړه که سانه ده کات که به هیچ شیوه یه که دۆستایه تی دوزمنانی خواپی به رز و مه زن و پیغه مبه ری خوا ناکه ن و خۆشیان ناوین، مه دحیان ده کات و ده فه رموی: ﴿... أُولَٰئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ وَأَيَّدَهُم بِرُوحٍ مِّنْهُ وَيُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ أُولَٰئِكَ حِزْبُ اللَّهِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ (٢) المجادلة، واته: (... ئا ئه وانه خوا ئیمانی له دلدا نووسیون - واته: چه سپاندوهه -،) وه به رۆحیک له لایه ن خۆیه وه پشتگیری کردوون (٣)، وه ده یان خاته چه ند باخیکه وه که رووباریان به ژێردا ده پۆن و بۆ هه میشه تییاندا ده میننه وه، خوا له وان رازییه ئه ووانیش له خوا رازین، ئا ئه وانه کومه لی خوان، بیگومان کومه لی خوا سه رفرازن).

4- هه روه ها خواپی به رز و مه زن ده فه رموی: ﴿إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ

ءَامَنُوا الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ ﴿٥٥﴾ وَمَنْ يَتَوَلَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالَّذِينَ

¹ المجادلة: 22

² المائدة: ٢٢

(3) چونکه تو که شتیک ده نووسی چیی لێده که ی؟ له سه ره وه ره که ده چه سپیئی.

(4) ئه و رۆحه چییه؟ ئه و نوورو رۆشناپییه ی ئیمان و هیدایه ته یه که له دلدا جیگیر ده بی.

ءَامِنُوا۟ فَاِنَّ حِزْبَ اللّٰهِ هُمُ الْغَالِبُونَ ﴿٥٦﴾ ⁽¹⁾ واته: (بیگومان دۆستی ئیوه، تهنها خواو پیغه مبه ره که ی و ئه وانه ن که ئیمانیا ن هیناوه، که سانیك که نویژ به ریاده که ن و زه کات ده دن و هه می شه رکووع به رن، وه هه ر که سیکی ش دۆستایه تی خواو پیغه مبه ره که ی و ئه وانه بکات که ئیمانیا ن هیناوه -ئوه کومه لی خوایه-، وه بیگومان هه ر کومه لی خواش زالن).

که واته (حِزْبُ اللّٰهِ) کین؟ له ئایه ته که ی سووره تی (المجادلة) دا فه رمووی: حیزبی خوا ئه وانه ن که دوژمنانی خوا، که سانیك که ناحه زایه تی خوی به رن و مه زن و پیغه مبه ری خوا ﷺ ده که ن، ئه گه ر باب و براو کوو خزم و عه شیره تیشیا ن بن، خوشیا ن ناوین و به دۆستیا ن ناگرن، له وی به باره سه لیبیه که یدا پیناسه ی کومه لی خوی کرد، لیره به باره ئیجابیه که یدا، دۆستایه تی کردنی پیغه مبه ری خوا ﷺ و دۆستایه تی کردنی ئیمانداران، کاتیك ده چه سپی، که به ولادا به هیه شیه یه ک دۆستایه تی دوژمن و ناحه زانی خوی به رن و مه زن و پیغه مبه ری خوا ﷺ و ئیمانداران نه که ی.

جا ئه وه ی که له م ئایه ته به پیزانه ده فامریته وه، زۆر به روونی و بی چه ندوچوون، دوو راستی گه وره و گرنگن:

پاستی یه که م: ناگو نجی ئینسان ئیمانی هه بی و دوژمنانی خوی خوشبووی و دۆستایه تیا ن بکات، وه دۆستایه تی گرتن له گه ل دوژمنانی خوادا به هه موو جوړه کانی وه، نیشانه ی بی ئیمانی و له دین ده رچوونه! وه که له ئایه تی ژماره (51) ی (المائدة) دا زۆر به راشکاوی خوی په نهان بین (جل جلاله) فه رموویه تی: ﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا لَا تَتَّخِذُوْا الْيَهُودَ وَالنَّصٰرَىْ اَوْلِيَّاءَ بَعْضُهُمْ اَوْلِيَّاءُ بَعْضٍ وَّمَنْ

يَتَوَلَّوْهُمْ مِنْكُمْ فَإِنَّهُمْ مِنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١﴾ واته: (ئهی ئهوانه ی برواتان هیئاوه! جووله که و نه سرانییه کان مه گرن به دوست، ئهوان له نیو خویاندا دوستایه تیی یه کدی ده که ن و هندیکیان دوستی هندیکیان و پشتی یه کدی ده گرن، وه ههر که سیک له ئیوه دوستی ئهوان بی و دوستایه تیان له گه لدا بگری، ئه وه لهوانه، بیگومان خوا که سانی سته مکار رینمایی ناکا).

ههروه ها له باره ی دوستایه تیکردنی خاوه ن کتبییه کان له گه ل کافره کانی دیکه دا، فه رمویه تی: ﴿كَثِيرًا مِنْهُمْ يَتَوَلَّوْنَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَيْسَ مَا قَدَّمَتْ لَهُمْ أَنْفُسُهُمْ أَنْ سَخِطَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَفِي الْعَذَابِ لَهُمْ خَالِدُونَ ﴿٨٠﴾ وَلَوْ كَانُوا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالنَّبِيِّ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مَا اتَّخَذُوهُمْ أَوْلِيَاءَ وَلَكِنَّ كَثِيرًا مِّنْهُمْ فَسِقُونَ ﴿٨١﴾﴾ المائدة.

ئه وه ی لی ره دا به پیویستی ده زانم بیلیم ئه وه یه که خوی به رز و مه زن بو پیغه مبه ر ﷺ باسی جووله که و نه سرانییه کان ده کا، ده فه رموی: زور لهوانه ده بینی دوستایه تیی کافران ده که ن، ئه وه خراپترین شته - دوستایه تیکردنی ئهوان بو کافران خراپترین شته - که پیش دهستی خویانی ده خه ن بو قیامه ت، چونکه به هوی ئه وه وه خوا لیان نووړه یه و به هه میشه یی له ئازارو ئه شکه نجه ی دوزه خدا ده میننه وه)، دوایی خوی به رز و مه زن زور به روون و راشکاو یی ده فه رموی: ﴿وَلَوْ كَانُوا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالنَّبِيِّ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مَا اتَّخَذُوهُمْ أَوْلِيَاءَ وَلَكِنَّ كَثِيرًا مِّنْهُمْ فَسِقُونَ﴾ (٢) واته: (ئه گه ر ئهوانه بروایان

١ المائدة: ٥١

٢ المائدة: ٨٠ / ٨١

به‌خواو به‌پیغه‌مبه‌رو به‌وه‌ی که‌بۆ پیغه‌مبه‌ر نێرداوه‌ته‌خوازێ، هه‌بوایه‌، کافره‌کانیان به‌دۆست نه‌ده‌گرت)، که‌واته‌ئوه‌سه‌نگی مه‌حه‌که‌و به‌پاستی ئه‌و شیعره‌عه‌ره‌بییه‌زۆر جوانه‌که‌ده‌لێ:

لا تَسْلُ عَنْ الْمَرْءِ وَسَلَّ عَنْ قَرِينِهِ
فَكُلُّ قَرِينٍ بِالْمُقَابِلِ يَفْتَدِي

واته‌: (پرسیار ده‌رباره‌ی مڕۆڤ مه‌که‌، به‌لکو پرسیار ده‌رباره‌ی براده‌رو هاوده‌می بکه‌، چونکه‌هه‌موو هاوه‌لێک شوێن پێی هاوه‌له‌که‌ی هه‌له‌ده‌گرێ).
ئه‌گه‌ر ویستت که‌سێک بناسی، بزانه‌له‌گه‌ل کێ تێکه‌له‌، ئه‌گه‌رنا ئه‌گه‌ر هه‌ر ئیدیدیعای مسوڵمانه‌تی بێ، ئه‌وه‌هه‌موو که‌س ده‌توانی، قسه‌بێ ده‌سه‌لاته‌و هه‌موو که‌س پێی ده‌وێرێ. به‌لێ به‌پاستی ئه‌م ئایه‌ته‌ته‌رازوویه‌کی باش ده‌خاته‌به‌رده‌ستی ئێمه‌بۆ خۆناسین و خه‌لک ناسین. ئه‌و مه‌سه‌له‌ی دۆستایه‌تیکردن و تێکه‌لی کردنی خه‌لکه‌زۆر گرنگه‌، ده‌بێ بزانی که‌تێکه‌لیکردن به‌مه‌عنای خۆشویستنیان و پشت‌گرتنیان و له‌گه‌له‌دابووینیان، به‌پاستی هه‌ر واه‌شتیکی ساده‌نییه‌، مڕۆڤ پێیوابێ که‌مادام نوێژی کرد، نه‌وجار له‌گه‌ل هه‌ر که‌سێک به‌رێگادا بپوا، له‌هه‌ر رێیه‌کدا سه‌ری به‌فه‌تاره‌ت بچێ، قه‌یدی ناکا، نه‌خێر وانییه‌، به‌لکو وه‌ک چۆن چوونه‌مژگه‌وته‌که‌ت له‌به‌ر خواجه‌، ده‌بێ هه‌لسوکه‌وتی بازارو کۆمه‌لاتیت و هه‌لوێستی سیاسییشت له‌به‌ر خوا بێ و به‌پێی شه‌رعی خوا بێ، ئه‌گه‌رنا نوێژیکی بێ رۆح تۆ له‌وه‌نه‌گێڕیته‌وه‌که‌له‌خزمه‌تی کوفردا بی، هه‌یج نییه‌. خواجه‌به‌رز و مه‌زن ئه‌و نوێژه‌ی فه‌رزه‌کردووه‌له‌سه‌رتو، به‌لکو نوێژیکی له‌سه‌رتو فه‌رز کردووه‌که‌له‌هه‌رچی خراپه‌یه‌بتگێڕیته‌وه‌، ئه‌دی ئه‌گه‌ر له‌گه‌وره‌ترین خراپه‌نه‌تگێڕیته‌وه‌که‌ئوه‌یه‌پشتی ئه‌هلی کوفر بگری و له‌گه‌ل ئه‌هلی

کوفر دابی و نه‌وانت خوش بویت؟! خوای به‌رز و مه‌زن ده‌فه‌رموئ: ﴿...إِنَّكَ
 الصَّكْلُوهَ تَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ﴾⁽¹⁾ واته: {... بیگومان نویژ مروؤف
 قه‌ده‌غه ده‌کات له (فحشاء) و له (منکر) ...}. (فحشاء): بریتییه له هه‌موو نه‌و
 شتانه‌ی که نا‌قو‌لاو خراپ‌ن و به زمان ده‌گوترین. (منکر) یش: بریتییه له هه‌موو نه‌و
 کرده‌وه خراپانه‌ی که به نه‌ندامه‌کان ده‌کرتن. دیاره شتی زور خراپیش نه‌وه‌یه
 که ئینسان دوژمنانی خوا به دۆست بگرئ، نه‌گه‌ر نویژه‌کات له‌وه‌ی نه‌گیرایته‌وه،
 مانای وایه نویژ نییه، چونکه نه‌گه‌ر نویژ بو‌وايه ده‌یکیرایته‌وه.
 راستی دووه‌م: ته‌نها که‌سانێک که دروست بی مسو‌ل‌مانان به دۆستیان
 بگرن و پاش خوای به‌رز و مه‌زن پشتیان پئ ببه‌ستن، بیگومان ئیمانداران، نه‌وه
 به‌نسبه‌ت دۆستایه‌تی گرتن. نه‌وجار بیینه‌سه‌ر مه‌سه‌له‌ی مه‌دارکردن:
 ب- مه‌دارکردن (المدا‌راة):

نه‌گه‌ر دۆستایه‌تی گرتنی مسو‌ل‌مانان تاییه‌ته به‌ئه‌ه‌لی ئیمان‌ه‌وه - وه‌ک
 پیش‌تر با‌سمان‌کرد -، نه‌وه مه‌دارکردن و دل راگرتنی خه‌لک و له‌گه‌ل
 ساچاندنیان و گونجان له‌گه‌لیان، گشتییه‌و مسو‌ل‌مانان و کافران ده‌گریته‌وه.
 واته: ده‌بی ته‌نیا دۆستایه‌تی مسو‌ل‌مانان بکه‌ی، به‌لام ده‌بی مودارا‌و
 گونجاندن و ساچاندن له‌گه‌ل هه‌موو که‌س هه‌بی. شه‌ریعه‌ت نه‌ک هه‌ر ریی‌پیدا‌وه،
 بگره به‌په‌سندی دانا‌وه‌و پ‌ی‌ویستی‌شی کرد‌وه که مسو‌ل‌مانان - به‌تاییه‌ت له
 بواری کارو چالاکیی ئیسلامیدا - له سنووری شه‌رعا به‌شی‌وه‌یه‌ک له‌گه‌ل
 خه‌لکیدا مامه‌له‌و ره‌فتار بکه‌ن که زه‌ره‌رو زیان دووربخ‌ریته‌وه‌و به‌رژه‌وه‌ندی

دابین بکری و کاروباری ئیسلام پیشبخری و گه‌شه‌ی پی‌بدری، به‌پیی ئه‌و بنچینه شه‌رعیه‌ی که ده‌لی: (لِلْوَسَائِلِ حُكْمُ الْمَقَاصِدِ)، واته: (ئامرازه‌کان حوکمی ئامانجه‌کانیان هه‌یه). ئه‌گه‌ر تو نه‌توانی کومه‌لگا چاک بکه‌ی به‌بی مودارا له‌گه‌لدا کردنیان، مودارا کردنه‌که پی‌ویسته، وه چاککردنی خه‌لکیش و گوپینی خه‌لکیش به‌ ته‌ئکید فه‌رزه، که‌واته: مودارا کردنه‌که‌ش فه‌رزه.

هه‌لبه‌ته مه‌به‌ستیش له مودارا نه‌وه‌یه که تو به شیوه‌یه‌ک مامه‌له له‌گه‌ل خه‌لکدا بکه‌ی که زه‌ره‌رو زیان دوربخه‌یته‌وه‌و قازانچ و چاکه ده‌سته‌به‌ر بکه‌ی و کاری ئیسلامی به‌ره‌و پی‌شه‌وه به‌ری.

ئینجا له‌نیوان دۆستایه‌تی گرتن (الموالاته)، که وه‌ک گوتمان له‌گه‌ل غه‌یری ئه‌هلی ئیماندا دروست نییه، وه مه‌دارکردن (المداراة) دا که له‌گه‌ل هه‌موو که‌س به‌ کافرو مسوڵمانه‌وه دروسته.

به‌لام بیگومان ئه‌وه که مروّفی مسوڵمان سیفه‌تی باشی له مروّفی نامسوڵماندا خوشبو، هیچ نیشکالی تێدا نییه، به‌ به‌لگه‌ی ئه‌وه که پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ به (أَشَجَّ عَبْدُ الْقَيْسِ)ی فه‌رموو: (إِنَّ فِيكَ خَصْلَتَيْنِ يُحِبُّهُمَا اللَّهُ الْحِلْمُ وَالْأَنَاءُ)⁽¹⁾ واته: (تو دوو سیفه‌ت تێدان خوا خوشیده‌وین: هیوری و له‌سه‌رخوپی)، که دیاره ئه‌و کاته جاری مسوڵمان نه‌بووبو.

ئه‌و فه‌رمایشته‌ی پی‌غه‌مبه‌ریش ﷺ که پیشتر هینامان، چاکترین به‌لگه‌یه له‌وباره‌یه‌وه، که جاریکیان کابرایه‌کی خراپ مۆله‌ت ده‌خوای بچیته‌ مالی پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ، ئه‌ویش دواى ئه‌وه‌ی ده‌زانى کییه، ده‌فه‌رموی: (...)

¹ رواه مسلم: (17)، والترمذی: (2011)، وابن ماجه: (4188).

إِذْنُوا لَهُ فَلَبِئْسَ أَخُو الْعَشِيرَةِ أَوْ ابْنُ الْعَشِيرَةِ...⁽¹⁾ واته: (مۆله‌تی بدهن با بئ، هه‌رچه‌نده خراپ‌ترین برای یان کورپی که‌سی هۆزه‌که‌یه‌تی ...). ئینجا که دیته ژووره‌وه‌ش، پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ریزی ده‌گری و قسه‌ی خوشی له‌گه‌ل ده‌کات، بۆیه‌ش دایکمان عائیشه (خوا لئی رازی بئ) سه‌ری سوپماوه، چونکه ئه‌و وایزانیوه که هه‌ر که‌سیکت به‌ دلّ خوش نه‌ویست، ده‌بی به‌ روواله‌تیش دوژمنایه‌تی و بوغزی پیشان بده‌ی، به‌لام پیغه‌مبه‌ر ﷺ لئی حالیی کردووه که نه‌خیر، جاری وا هه‌یه ده‌بی تو رقی خۆت قوت بده‌یه‌وه، هه‌ستی نۆو دلّ و ده‌روونی خۆت کپ بکه‌یته‌وه له‌پیناو به‌رزه‌وه‌ندییه‌کی گه‌روره‌ردا، که ئه‌ویش هه‌ر ئیسلام فه‌رمانی پیکردووه.

که‌واته: جیاوازیی سه‌ره‌کیی نیوان دۆستایه‌تی گرتن له‌گه‌ل مه‌دارکردن، ئه‌وه‌یه که دۆستایه‌تی کردن زیاتر په‌یوه‌ندیی به‌ ناخ و ده‌روونه‌وه هه‌یه، مودارا کردنیش زیاتر په‌یوه‌ندیی به‌ روواله‌ته‌وه هه‌یه.

هه‌روه‌ها مه‌دارکردن (المداارة) و سازشکردن (المداهنة) ش دیسان لیک جیان، چونکه مودارا بریتیه له قسه‌ی خۆش و رووی گه‌ش و ریزو حورمه‌ت گرتنی به‌رانبه‌ر، به‌لام موداهه‌نه بریتیه له سازشکردن و دابه‌زین له‌ حق (التنازل عن الحق)، یان ناهه‌ق کردنه هه‌ق و هه‌ق کردنه ناهه‌ق، بۆ رازیکردنی به‌رانبه‌ر، ئه‌وه‌ش به‌ ته‌ئکید قه‌ده‌غه‌یه، بۆیه ده‌بی ئه‌وه‌ش بزانی که دیسان مودارا له‌گه‌ل موداهه‌نه‌ش لیک جیا، هه‌ربۆیه‌ش مودارا چه‌ند ره‌وا و په‌سنده، موداهه‌نه به‌ پێچه‌وانه‌وه هینده ناره‌وا و ناپه‌سنده.

¹ رواه البخاري: (6054)، ومسلم: (2591).

ئینجا پیویسته ئه و حه قیقه ته باش بزانی که ئه نجامدانی کارو چالاکی سیاسی و کومه لایه تی نیسلا می و غه یری نیسلا مییش، به بی مودارا ناکری، پیغه مبه رانی خواش (عليهم الصلاة والسلام) به تایبه تی پیغه مبه ری گه وره و سه روه ریان موحه ممه د ﷺ له هه موو که س زیاترو چاکتر له بواری مودارادا سه رکه وتوو بووه، وه ک چۆن له هه موو که سیش مه بده ئیتر بووه! که س هه بووه به قه دهر پیغه مبه ر ﷺ مه بده ئی بووی؟ نه خیر. ئه دی که س هه بووه به قه دهر ئه و لیبورده بووی، ته نانه ت له گه ل دوژمنه کانیشیدا؟ هه لبه ته موداراش به هه موو که س ناکری، چونکه موداراش لایکی گه وره ی ده وی، عه قلیکی گه وره ی ده وی، ئه خلاقیکی گه وره ی ده وی، ئه وه ی چیکلدانه گچکه و دل گچکه بی، چی له دلدا بی یه کسه ر هه مووی هه لده ریژی.

که واته: با هیچ که س وانه زانی که مه بده ئیبوون (المبدئية) له گه ل مودارا کردندا، پیکه وه دژو ناکوکن! هه روه ها با هیچ که س گومانی وانه بی که به دهم خه لکه وه پیکه نین و رووگه ش بوون و قسه خو ش بوون و چاک و چۆنی گه رم و پیشوازی و به خیره ئیان و ریزلینانی خه لکی نامسو لمان، یان خه لکی فاسق و گونا هبار، شتیکی ناشه رعیه و دروست نییه و پیچه وانه ی عیززه تی نه فسه! نه خیر له راستیدا وانییه، به لکو ئه و خوایه (جل جلاله) که فه رمانی پی کردووین به موو له مه بده ئه کانی خو مان لانه ده یین، هه ر ئه ویش فه رمانی پی کردووین که قسه ی خو ش له گه ل خه لک بکه یین. خوا ی به رزو مه زن ده فه رموی: ﴿... وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا﴾⁽¹⁾ واته: (... وه قسه ی خو ش له گه ل خه لکی بکه ن ...)، هه روه ها

ده‌فه‌رموئ: ﴿... وَأَحْسِنُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾ ⁽¹⁾ واته: (وه چاکه بکه‌ن، خوا چاکه‌کارانی خوش‌ده‌وئ)، وه هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموئ: ﴿فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاصْفَحْ﴾ المائدة، واته: (... جا لیان خوش ببه و چاوپۆشی بکه ...)، وه پیغه‌مبه‌ر ﷺ که هاوه‌له به‌پێزه‌کانی ده‌نیئری بۆ بانگکردنی خه‌ک، ده‌فه‌رموئ: ﴿بَشِّرُوا وَلَا تُنْفَرُوا وَيَسِّرُوا وَلَا تُعَسِّرُوا﴾ واته: (دلخۆش‌که‌ر بن و سه‌له‌میته‌ره‌وه مه‌بن، وه ئاسانه‌ر بن و زه‌حه‌ت‌خه‌ر مه‌بن). ئه‌گه‌ر بته‌وئ خه‌لکی بانگ بکه‌ی، نابئ دووریان بخه‌یه‌وه و بیانسه‌له‌میته‌ره‌وه، به‌لکو ده‌بی سه‌رنجیان رابکێشی، به‌قه‌سی خۆش و رووی خۆش و گه‌ش و چاکه‌و ریز لیکرتن و هاوکاریکردن، به‌نه‌رم و نیانی و میهره‌بانی، ئه‌گه‌ر بته‌وئ بیانسه‌له‌میته‌ره‌وه، دوو قسه‌ی ره‌ق بکه‌، که‌س گویت بۆ ناگری.

هه‌روه‌ها به‌ لای دیکه‌شیاندا با هیچ که‌سیش پئی وانه‌بی که کافرو مونا‌فی‌ق و موشریک به‌ دوژمن زانین، دژایه‌تی‌کردن (معاداة) یان له‌پووی عه‌قیده‌یی‌یه‌وه ریگا له ئینسانی مسوڵمان و کۆمه‌ل و کۆمه‌لگای ئیسلامی ده‌گری که له‌ بواری هه‌لسوکه‌وت (في مجال التعامل) دا له‌گه‌لیان چاکه‌کار و دادگه‌رو خۆش‌په‌فتار بن! دیاره ئیمه له‌ رووی عه‌قیده‌یی‌یه‌وه ئه‌وه ئاشکرایه غه‌یری ئیسلامان پئی گومپایی و کوفره، به‌لام ئه‌وه ریمان لیناگری که له‌گه‌ل خه‌لکی نامسوڵماندا خۆش‌په‌فتار و ئاکارپه‌سند بین، به‌لکو دینه‌که‌مان وه‌ک چۆن به‌وه فه‌رمانمان پئی ده‌کات که ته‌نها ئیسلامان پئی راست بئ، به‌ هه‌مان شێوه فه‌رمانیشمان پئی ده‌کات که له‌گه‌ل خه‌لکا قسه‌ی باش بکه‌ین و کرداری باش بکه‌ین و به‌ ره‌وشتی جوان له‌گه‌لیاندا مامه‌له بکه‌ین.

1 البقرة: ۱۹۶

(2) رواه البخاري: (69)، ومسلم: (1732)، وأبو داود: (4835).

خوای دادگه‌رو کار به جیش (جل جلاله) فه‌رموویه‌تی: ﴿لَا يَنْهَكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ

لَمْ يَقْتُلُوا فِي الدِّينِ وَلَمْ يَحْزُواكُمْ مِّنْ دِينِكُمْ أَنَّ تَبْرُوهُمْ وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ

الْمُقْسِطِينَ﴾⁽¹⁾ واته: (خواریتان لیناگرئ که چاکه‌کارو به‌خشه‌ر بن له‌گه‌ل

که‌سانیکدا - که ئه‌هلی کوفرن - که له‌به‌ر دینتان له‌گه‌لتان ناجه‌نگن و له

نیشتمانتان و ده‌رتان نانین، بیگومان خوا به‌خشه‌رانی خوشده‌وین)⁽²⁾.

جاریکیان (الشعبي) وه‌لامی سلاوی نه‌سرانییه‌ک یان جووله‌که‌یه‌کی دایه‌وه، یان

سلاوی له‌نه‌سرانییه‌ک کرد، گوئی: (وعليكم السلام ورحمة الله) یان (السلام عليكم

ورحمة الله)، ئینجا که له‌وباره‌وه پرسپاری ره‌خنه‌گرانه‌ی لیکرا، گوئی: (أليس في

رَحْمَةِ اللَّهِ يَعِيشُ)؟! واته: (ئه‌دی به‌هوی به‌زه‌یی خواوه نا‌ییه‌ت؟!). که دیاره

مه‌به‌ستی باران و رزق و رۆزی و نیعمه‌ته‌کانی خواجه (جل جلاله)، که به‌گشتی

مروقه‌کان لێیان به‌هره‌مەندن⁽³⁾.

ئینجا خوای به‌رزو مه‌زن ده‌رباره‌ی پیغه‌مبەر ﷺ ده‌فه‌رموئ: ﴿وَمَا

أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ﴾⁽⁴⁾ الأنبياء، واته: (ئیمه هه‌ر بویه تۆمان ناردووه

¹ الممتحنة: ٨

(2) دوایی له‌روونکردنه‌وه‌ی (بنه‌مای بازده‌یه‌م) دا روونی ده‌که‌ینه‌وه‌ که (مُقْسِطِينَ) لی‌ره‌دا به‌مانای مائی خو به‌خشه‌رانه، نه‌ک دادگه‌ران.

(3) (عن الشعبي أنه قال لنصراني: وعليكم السلام ورحمة الله، فقيل له فيه، فقال: أليس في رحمة الله يعيش؟) تفسير الفخر الرازي، ج: (10)، ص: (188).

(عن الحسن بن عبد الرحمن قال: رأيت الشعبي يسلم على موسى النصراني فقال: السلام عليكم ورحمة الله! فقيل له في ذلك؟ فقال: أو ليس في رحمة الله؟ لو لم يكن في رحمة الله هلك). حلية الأولياء وطبقات الأصفياء ج: (4)، ص: (314)، المؤلف: أبو نعيم أحمد بن عبد الله الأصبهاني.

(رَوَى عَنِ الشَّعْبِيِّ أَنَّهُ قَالَ لِلْيَهُودِيِّ: عَلَيْكَ السَّلَامُ وَرَحْمَةُ اللَّهِ، فَقِيلَ لَهُ تَقُولُ لِلْيَهُودِيِّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ؟ فَقَالَ: أَلَيْسَ فِي رَحْمَةِ اللَّهِ يَعِيشُ؟) المنقي شرح الموطأ ج: (10)، ص: (330).

تاكو ره‌حمه‌ت و به‌زه‌یی بی بۆ هه‌موو جیهانییان). كه‌واته: ئه‌وانه‌ی ئیمانیشیان پێی نه‌هیناوه، دیاره پێغه‌مبه‌ر ﷺ بۆ ئه‌وانیش هه‌ر ره‌حمه‌ته، جا ئایا ره‌حمه‌ت بوونه‌كه‌ی بۆ ئه‌وان چیه‌؟ ئه‌وه‌یه‌ كه‌ ئه‌وانه‌ی له‌ ژێر سایه‌ی ئیسلامدا ده‌ژین، سه‌رو مال و نه‌فس و نامووسیان پارێزراو ده‌بێ و ئه‌وه‌ش ره‌حمه‌ته (١).

ئیدی هیوادارم به‌م بېره‌ توێژینه‌وه‌یه‌ روونبوویته‌وه‌ كه‌ جیاوازی نێوان دۆستایه‌تی (الموالاته‌) و مه‌دارکردن (المداواة) چیه‌ و چۆنه‌؟ كه‌ یه‌كه‌میان تایبه‌ته‌ به‌ ئه‌هلی ئیمانه‌وه‌، دووه‌میشیان گشتگیره‌ و مسوڵمان و كافر ده‌گرێته‌وه‌.

(1) ئیمه‌ له‌ باسی (ته‌بابی و پێکه‌وه‌ ژیان)یشدا كه‌ یه‌كێكه‌ له‌ باسه‌کانی کتێبی: (چه‌ند بابه‌تێکی سیاسیی هاوچه‌رخ له‌ به‌ر رۆشنایی عه‌قل و وه‌حی دا)، به‌ درێژی باسی ئه‌م بابه‌ته‌مان کردوه‌.

بڼه مای هه شتم

هه ئپه نه کردن بۆ بهر پر سیاریتی و

ئهرک نه سپاردن به کسانى هه ئپه کهر

www.AliBapir.net
YouTube/AliBapir1
MediaAmeerOffice

www.AliBapir.net
F/AliBapir
youtube/AliBapir1
F/MediaAmeerOffice

بنه‌مای هه‌شته‌م

هه‌لپه‌نه‌کردن بۆ به‌رپرسیاریتی و ئه‌رك نه‌سپاردن به‌كه‌سانی هه‌لپه‌كه‌ر

هه‌لپه‌نه‌کردن بۆ پله‌وپایه‌و به‌رپرسیاریتی و داوانه‌کردنی و سوورنه‌بوون له‌سه‌ر تێدامانه‌وه‌ی، چونكه ئهم ره‌فتارانه‌ یان قه‌ده‌غه (حرام)ن، یان ناپه‌سند (مکروه)ن، وه‌ك ئایه‌ته‌کانی خوا (جل جلاله‌) و فه‌رمووده‌کانی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ به‌ ئاماره‌ یان به‌ راشکاویی (إِشَارَةً أَوْ صِرَاحَةً) ده‌یگه‌یه‌نن، بۆ وینه‌:

1- خوای به‌رز و مه‌زن فه‌رمویه‌تی: ﴿تِلْكَ الدَّارُ الْآخِرَةُ نَجْعُهَا لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا فِي الْأَرْضِ وَلَا فُسَادًا وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ﴾ (٨٣) القصص، خوای به‌رز و مه‌زن باسی چهند شتێك ده‌كات، دوابی باسی دواپۆژ ده‌كات، باسی عاقیبه‌ت و سه‌ره‌نجام ده‌كات، له‌ سیاقی ئه‌و ئایه‌تانه‌دا ده‌فه‌رموی: ﴿ثُمَّ نَهَى مَنَزَلُكَ دَوَابُّوْهُ (به‌هه‌شت) بۆ ئه‌و كه‌سانه‌ی ده‌گێڕین (ده‌یكه‌ین به‌ مه‌نزلگا و شوینی تێدا هه‌وانه‌وه‌ی كه‌سانێك) كه‌ نایانه‌وی له‌ سه‌ر زه‌وییدا به‌رزیی به‌ ناحه‌ق په‌یدا بکه‌ن، (واته‌: بۆلا ده‌ستی خۆیان به‌ ناحه‌ق فه‌رز بکه‌ن به‌ سه‌ر خه‌لكیدا)، وه‌ خراپه‌كاریشیان له‌ سه‌ر زه‌ویدا مه‌به‌ست نیه‌، وه‌ سه‌ره‌نجامی (چاکی دنیا و دواپۆژ)یش بۆ پارێزكارانه‌.

پیغه‌مبه‌ری خواش ﷺ له‌وباره‌وه‌ فه‌رمایشتی زۆرن، بۆ نمونه‌:

2- { عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ سَمُرَةَ قَالَ: قَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: يَا عَبْدَ الرَّحْمَنِ! لَا تَسْأَلِ الْإِمَارَةَ فَإِنَّكَ إِنِ أُعْطِيتَهَا عَنْ مَسْأَلَةٍ وُكِلْتَ إِلَيْهَا، وَإِنْ أُعْطِيتَهَا عَنْ غَيْرِ مَسْأَلَةٍ أُعِنْتَ عَلَيْهَا ... } رواه البخاري: (7147) واللفظ له، ومسلم: (1652)،

واته: { له عه‌بدوپرپه‌حمانی کورپی سه‌موره خوا لیئی رازی بی ده‌گیڤنه‌وه، گوتی: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ پیی گوتم: ئه‌ی عه‌بدوپرپه‌حمان ! داوای به‌پرستی و سه‌رپه‌رشتیاریتی خه‌لک مه‌که، چونکه به‌پرستی ئه‌گه‌ر به داواکردن و دواکه‌وتنی خۆته‌وه چنگت بکه‌وی، ئه‌وکاته هه‌واله‌ی ئه‌و به‌پرستییه ده‌کری، (واته: خوا یارمه‌تیت نادا، خۆت و ئیشه‌که‌ت)، به‌لام ئه‌گه‌ر بۆ خۆت داوای نه‌که‌ی و به‌پرستییت پی بدری، ئه‌وا هاوکاری ده‌کری (له‌لایه‌ن خوای په‌روه‌رگارو له‌لایه‌ن فرشته‌کانیه‌وه).

3- (عَنْ أَبِي مُوسَى قَالَ: دَخَلْتُ عَلَى النَّبِيِّ ﷺ أَنَا وَرَحْلَانِ مِنْ بَنِي عَمِّي، فَقَالَ أَحَدُ الرَّجُلَيْنِ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَمَرْنَا عَلَى بَعْضِ مَا وَلَّاكَ اللَّهُ (جَلَّ جَلَالُهُ)، وَقَالَ الْآخَرُ مِثْلَ ذَلِكَ، فَقَالَ: إِنَّا وَاللَّهِ لَا نُؤَلِّي عَلَى هَذَا الْعَمَلِ أَحَدًا سَأَلَهُ وَلَا أَحَدًا حَرَصَ عَلَيْهِ) رواه البخاري: 7149، ومسلم: 1733 واللفظ له. واته: (له ئه‌بو موسای ئه‌شع‌رییه‌وه ده‌گیڤنه‌وه که ده‌لی: رۆژیک من و دوو له وه‌جه‌ی مام - واته له خزمانی پشتی - چووینه خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ر ﷺ، یه‌کێک له و دوو نه‌فه‌ره‌ی که له‌گه‌لمدا بوون گوتی: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا! ﷺ له و ئیشوکاره‌ی که خوای به‌رزو بالاده‌ست خستووێته به‌رده‌ستی تۆ - واته: کاروباری مسولمانان -، ئیمه‌ش بکه به به‌پرست و ئیشیک - به‌پرستیاریتییه‌ک - مان پی بسپیڤه، ئه‌وه‌ی دیکه‌ش دیسان هه‌ر وایگوت، - واته: داوای به‌پرستیاریتیان کرد -، پیغه‌مبه‌ریش ﷺ فه‌رمووی: سویند به‌خوا، که‌سیک ناکه‌ینه سه‌رپه‌رشتیکاری هیچ شتی که بۆ خۆی داوای بکات، یان که‌سیک سوور بی له‌سه‌ری).

4- (عَنْ أَبِي ذَرٍّ قَالَ: قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَلَا تَسْتَعْمِلُنِي؟ قَالَ: فَضَرَبَ بِيَدِهِ عَلَى مَنْكِبِي ثُمَّ قَالَ: يَا أَبَا ذَرٍّ إِنَّكَ ضَعِيفٌ وَإِنَّهَا أَمَانَةٌ وَإِنَّهَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ خِزْيٌ وَنَدَامَةٌ إِلَّا مَنْ أَخَذَهَا بِحَقِّهَا وَأَدَّى الَّذِي عَلَيْهِ فِيهَا) رواه مسلم: (1825)، واته: (ئه‌بو زهر

ده‌گپێتیه‌وه ده‌لێ: رۆژێك گوتم: ئه‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا! ئایا كارم پێ ناسپێری؟ -مه‌به‌ستی پێی پله‌وپایه‌ و به‌رپرسیاریتی بووه‌ -، ده‌لێ: ئه‌ویش ده‌ستی له‌ شانی دام، - ده‌ستی خسته‌ سه‌ر شانم - دوا‌ی فهرمووی: ئه‌ی ئه‌بو زه‌ر! تۆ بێهیزی ئه‌و كاره‌ش سپاردیه‌، وه‌ له‌ رۆژی دوا‌یدا مایه‌ی شه‌رمه‌زاری و په‌شیمانیه‌، مه‌گه‌ر كه‌سیك به‌ حه‌قی خۆی وه‌ریبگری و ئه‌و حه‌قه‌ی له‌ سه‌ریه‌تی تێیدا جێبه‌جێ بكات، واته‌: ده‌بێ بابای كار پێ سپێراو:

یه‌كه‌م: شایسته‌ بێ،

دووه‌م: كه‌مه‌تر خه‌می تێدا نه‌كا و حه‌قی خۆی بێدا.

ئه‌گه‌ر ئه‌و دوو مه‌رجه‌ی تێدا نه‌یه‌ نه‌ دی، ئه‌وا به‌رپرسیاریتییه‌كه‌ی ده‌بێته‌ مایه‌ی شه‌رمه‌زاری و په‌شیمانیه‌.

به‌لام له‌ كاتی‌كه‌دا مڕۆڤ له‌ خۆی رابینێ كه‌ توانا و شایسته‌یه‌ هه‌یه‌ و پالنه‌ریشی خزمه‌تی خه‌لك و پاداشتی خوا (جل جلاله‌) بێ، قه‌ناعه‌تیشی وابێ، كه‌ به‌ پاكردنی له‌ ئه‌ركی به‌رپرسیاریتی گونا‌ه‌بار ده‌بێ، ئه‌وا له‌و حا‌له‌ته‌دا نه‌ك هه‌ر قه‌ده‌غه‌و نا‌په‌سند نه‌، بگه‌ر په‌سندیش به‌و جاری و هه‌یه‌ پێویسته‌ش ده‌بێ، به‌لام به‌ مه‌رجێك به‌بێ هه‌له‌په‌كردن و سووربوون له‌ سه‌ری، بێ، چونكه‌:

بۆیه‌ پێویسته‌، یان لانیكه‌م وا باشه‌، هه‌ر كه‌سیك به‌ زه‌قیی هه‌له‌په‌كردن و سووربوون له‌ سه‌ر به‌رپرسیاریتی لێ بینه‌را، ئه‌گه‌ر شایسته‌ش بێ كاری به‌رپرسیاریتی پێ نه‌سپێدری.

به‌لام كه‌سانیك شایسته‌ و لی‌هاتوو بن، پێویسته‌ چاویان بۆ بگپێری و داویان لێ بكری و کاریان پێ بسپێری.

روونکردنه‌وه

یه‌که‌م: هه‌لویستی زانایان له‌باره‌ی ئەم مه‌سه‌له‌یه‌وه:

من سئ وینه‌م هیناونه‌وه، ئەگەرنا زانایان زۆر قسه‌یان لێ کردووه، به‌س من سئ قسه‌ی سئ له زانایانم وه‌ك نموونه وه‌رگرتووه:—

1/ بوخاری (ره‌حمه‌تی خوای لایبێ) له‌ کتێبه‌که‌ی خۆی (صحیح البخاری) دا هه‌ندیک له‌و فه‌رمایشته‌ن له‌ ئاماره‌مان پێ دان، له‌ژێر ئەم ناوونیشانانه‌دا هیناوه‌و گوتوووه‌تی:

1- (باب: مَنْ لَمْ يَسْأَلِ الْإِمَارَةَ أَعَانَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ)، واته: (باسی ئەوه‌ که هه‌ر که‌سیک داوای به‌رپرستی بکات، خوا یارمه‌تی ده‌دا). ئینجا چه‌ند فه‌رمووده‌یه‌کی هیناون.

2- (باب: مَنْ سَأَلَ الْإِمَارَةَ وَكَلَّ إِلَيْهَا)، واته: (هه‌ر که‌سیک داوای به‌رپرستی بکات، هه‌واله‌ی ئه‌و ئیشه‌ ده‌کری‌ت)، واته: خوا هاوکاری ناکات و پشتی ناگری.

3- (باب: مَا يُكْرَهُ مِنَ الْحِرْصِ عَلَى الْإِمَارَةِ)، واته: (باسی ئەوه‌ که شتیکی ناپه‌سنده ئینسان سوور بێ له‌سه‌ر به‌رپرستی و له‌سه‌ر ئه‌میرایه‌تی).

ئه‌وانه هه‌مووی له‌ لاپه‌ره (982) دا ئه‌و ناوونیشانانه‌ی هیناون، که ئیمه له‌و ناوونیشانانه‌وه، که هه‌ندیکیان هه‌روه‌ك بلیی ده‌قی فه‌رمایشته‌که‌ی پیغه‌مبه‌رن ﷺ، جگه له‌ سیه‌مه‌یان که بوخاری به‌ شتیکی ناپه‌سندی ده‌زانێ ئینسان سوور بێ له‌سه‌ر به‌رپرستی.

ب/ موسلیم له‌ کتێبه‌که‌ی خۆیدا (صحیح مسلم)، هه‌ندیک له‌و فه‌رمایشته‌ن له‌ژێر ئەم دوو ناوونیشانانه‌دا هیناون:

1- (بابُ النَّهْيِ عَنْ طَلَبِ الْإِمَارَةِ وَالْحِرْصِ عَلَيْهَا)، لاپه‌ره (793). واته: (باسی ریگرتن له داواکردنی به‌رپرستی و سوور بوون له‌سه‌ری). مانای وایه له هه‌ندی حالاندا به‌پیی رای موسلیم، داواکردنی به‌رپرستی قه‌ده‌غه‌یه.

2- (بابُ كَرَاهَةِ الْإِمَارَةِ بِغَيْرِ ضَرُورَةٍ)، لاپه‌ره (794)، واته: (باسی ئه‌وه که شتیکی ناپه‌سنده، که به‌بی ئه‌وه‌ی پیویست بێ ئینسان به‌رپرستی له ئه‌ستۆ بگرێ). ئه‌وه ئه‌گه‌ر پیویست نه‌بێ، به‌لام ئه‌گه‌ر پیویست بێ، دیاره نه‌ک هه‌ر چه‌رام نییه، به‌لکو ناپه‌سندیش نییه به‌پیی رای موسلیم، هه‌ر یه‌که له بوخاری و موسلیم که فرمایشه‌کانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ دینن، ئه‌گه‌ر ئینسان ته‌ماشای ناوونیشانه‌کانیان بکات، که فرمایشه‌کانیان له‌ژێردا دینن، زۆر له ئه‌حکامه‌کانی فیه‌هیشی ده‌ست ده‌که‌ون که ده‌لاله‌ت له‌سه‌ر ئیجتیهادی ئه‌وان ده‌کات.

ج/ (یحیی بن شرف الدین النووی) له لاپه‌ره‌کانی (243 - 244) ی (ریاض الصالحین) دا هه‌ندیک له‌و ئایه‌ت و فرمایشانه‌ی هیناون که ئیمه ئاماژه‌مان پێ دان، له‌ژێر ناوونیشانی: (بابُ النَّهْيِ عَنْ سُؤَالِ الْإِمَارَةِ وَإِخْتِيَارِ تَرْكِ الْوَلَايَاتِ إِذَا لَمْ يَتَّعَيْنْ عَلَيْهِ وَلَمْ تَدْعُ حَاجَةً إِلَيْهِ)، واته: (باسی قه‌ده‌غه‌کردنی داواکردنی به‌رپرستی، وه‌ په‌سند بوونی وازه‌ینان له به‌رپرستی - واته به‌دوایدا نه‌پۆی و شانی خۆت نه‌خه‌یه ژێر باری به‌رپرستی -، مادام نه‌بووبێته‌ فه‌ر له‌سه‌ری، وه‌ پیویستیش نه‌کا ئه‌و ئه‌رك و به‌رپرسیاریتییه به‌ ئه‌ستۆوه بگرێ). که واته: ئه‌گه‌ر له‌سه‌ری بووه فه‌رزی عه‌ین، یاخود پیویست بوو بیکا، له‌و حاله‌ته‌دا نه‌ک هه‌ر نه‌هی لێ نه‌کراوه، به‌لکو په‌سند نییه که وازی لێ به‌ینێ، به‌لکو وا په‌سند که له ئه‌ستۆی بگرێ، به‌لکو جاری وا هه‌یه - وه‌ک ئیمه باسمان کرد - فه‌رزی ده‌بێ.

دووچۆر فهرز هه‌یه:

فه‌پزی کیفایه (الفرض الكفائي): واته: شتیك له‌سه‌ر خه‌لكیك فه‌پزده‌بی به‌گشتی و ئه‌گه‌ر یه‌كیكان، یان كۆمه‌لیکیانبه‌و كاره‌هه‌لسان، له‌سه‌ر هه‌مووان لاده‌چئ، ئه‌گه‌رنا هه‌موویان له‌سه‌ر كه‌مه‌رخه‌میی تیدا كردنی گونا‌ه‌بارن.

زانایان بۆ (فه‌پزی کیفایه) ئه‌وه به‌نموونه‌ دیتنه‌وه كه‌ كه‌سیك ده‌مرئ نوێژی له‌سه‌ر بكرئ و بشۆرئ و بشاردیته‌وه، ئه‌وانه‌ فه‌پزی (کیفایه)ن، به‌لام فه‌پزی کیفایه زۆر زۆرن.

فه‌پزی عه‌ین (فرض العین): نه‌وه‌یه كه‌ له‌سه‌ر تاك تاك فه‌پز ده‌بی و ده‌بی هه‌ركامی‌کیان له‌ زانی خۆیدا پپی هه‌لبستی، وه‌ك: پینچ نوێژه‌ فه‌پزه‌كان. جا لی‌رده‌ا ئیمام نه‌وه‌وی ده‌لیت: (إِذَا لَمْ يَتَّعَيْنْ عَلَيْهِ) جاری وایه شته‌كه‌ فه‌پزی کیفایه‌یه، به‌لام له‌سه‌ر كه‌سیك ده‌بیته‌ فه‌پزی عه‌ین، بۆ نموونه: له‌ دئییه‌كدا به‌س مامۆستایه‌كه‌یان ده‌توانئ و تاربان بۆ بدات و به‌س ئه‌و ده‌توانئ پینشوێژیان بۆ بكات، به‌س ئه‌و ده‌زانئ بانگ بلئ، بیگومان ده‌بیته‌ فه‌پزی عه‌ین، چونكه‌ ئه‌و كارانه‌ هه‌ر به‌و ده‌كرین.

دووه‌م: هه‌لوێستی راست و دروست له‌م مه‌سه‌له‌یه‌دا:

پاش ئه‌وه‌ی شهرحی ئایه‌ته‌كان و فه‌رمایشته‌كانم كردو وته‌ی زانایانم هیئا، ئینجا له‌به‌ر رۆشنایی ئه‌و ئایه‌ت و فه‌رموودانه‌داو له‌ میانه‌ی قسه‌ی زانایاندا، له‌ چوار خالدا باسه‌كه‌ ده‌خه‌مه‌پوو.

1/ هه‌له‌په‌كردن بۆ به‌رپرسیاریتی و سووربوون له‌سه‌ر تیدامانه‌وه‌ی، له‌ بنه‌په‌تدا قه‌ده‌غه‌ یان به‌ لایه‌نی كه‌م ناپه‌سنده، ئه‌گه‌ر ئه‌و كه‌سه‌ ناشایسته‌ بی، ئه‌وه

قه‌ده‌غیه، ئه‌گه‌رنا ناپه‌سندە. یانی که‌سیک داوای به‌رپرسیاریتی بکات، ئه‌گه‌ر ناشایسته بێ و له توانایدا نه‌بێ، ئه‌وه قه‌ده‌غیه و گونا‌ه‌بار ده‌بێ، ئه‌دی ئه‌گه‌ر له توانایدا هه‌بێ، بێ ئه‌وه‌ی که هیچ پالنه‌ریک هه‌بێ چاک یان خراپ، وه بێ ئه‌وه‌ی که هیچ شتی‌ک په‌کی له‌سه‌ری که‌وتبێ، هه‌ر بۆ خۆی داوای بکات و هه‌له‌په‌ی بۆ بکات؟ ئه‌وه ناپه‌سندە.

2/ هه‌رچه‌نده مرو‌ف شایسته بێ و پێی وابیت کاره‌که په‌کیشی له‌سه‌ری که‌وتوه، به‌لام هه‌ر وا باش‌تره که هه‌تا داوای لی نه‌کړی، نه‌یکات! ئه‌گه‌ر کاره‌که په‌کیشی له‌سه‌ری که‌وتوه، به‌لام واباشه - نه‌مگوتوه فه‌رزه.

به‌لام بۆچی گوتم وا باش‌تره؟ له‌به‌ر فه‌رمایشته‌که‌ی پێغه‌م‌بەر ﷺ که ده‌فه‌رموی: تو ئه‌گه‌ر به‌هۆی داواکردنی خۆته‌وه کارت پێ بسپێردی، هه‌واله‌ی کاره‌که‌ت ده‌کړی، به‌لام ئه‌گه‌ر بێ ئه‌وه‌ی بۆ خۆت داوای بکه‌ی پێت بسپێردی، یارمه‌تی ده‌دری، جا ئه‌وه باش‌تر نییه؟ مادام به‌هۆی ئه‌وه‌وه که داوای ناکه‌ی، پێت ده‌سپێردی، پشت‌گیری خۆی گه‌وره (جل جلاله‌) و پشت‌گیری فریشته‌کان بۆ خۆت ده‌سته‌به‌ر بکه‌ی، بۆچی وانا که‌ی؟! بۆیه مرو‌ف ئه‌گه‌ر شایسته‌ش بێ، وا باشه بۆ خۆی داوای به‌رپرسیاریتی نه‌کا له‌خه‌ک.

3/ به‌لام ئه‌گه‌ر له شوێنێک بوو که نه‌یاندە‌ناسی و شاره‌زای نه‌بوون و ده‌شیزانی ئیشه‌که په‌کی له‌سه‌ر ئه‌و که‌وتوه، ئه‌گه‌ر ئه‌و به‌و کاره هه‌لنه‌ستی ئه‌و خه‌لکه له‌و شوێنه زه‌ره‌ر ده‌کات، ئه‌وه له‌و حاله‌ته‌دا بو‌ارو مۆله‌تی هه‌یه، مادام شایسته‌بێ و به‌ پێویستی بزانی و به‌ شیوه‌یه‌کی جوان هه‌ولێ بۆ بدات، وه‌ک یوسف (علیه السلام)، هه‌له‌په‌کردن و به‌دوادا گه‌ران و خۆ ناشیرین کردن له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی ئیشی پێ ده‌سپێرن یان نا، هه‌ر شتی‌کی ناشیرینه، به‌لام ئایا که‌س

هه‌بووه له‌و کاته‌دا له یوسف (علیه السلام) شایسته‌تر بێ؟ نه‌خێر، پێغه‌مبه‌ری خوا بووه. وه ئایا ئه‌و ئیشه‌ په‌کی له‌سه‌ر ئه‌و نه‌که‌وتوو؟ با، چونکه ئه‌و نه‌خشه‌ پازده سالییه ئابوورییه‌ی که یوسف (علیه السلام) داینا، دوا‌ی ته‌عبیری خه‌ونه‌که‌ی پادشا، هه‌ر به‌ خۆی جیبه‌جی ده‌کرا، به‌لام له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا ئایا یوسف (علیه السلام) هه‌له‌په‌ی بو‌ کرد؟ وه کاتیک پادشای میسر له‌ دوا‌ی نارد یه‌کسه‌ر چوو؟ نه‌خێر، به‌لکو گوتی: جاری نایه‌مه‌ ده‌ری: ﴿... اَرْجِعْ اِلٰی رَبِّكَ فَسْأَلُهُ مَا بَالُ السَّوْفِ الَّتِي قَطَعْنَ اَيْدِيَهُنَّ اِنَّ رَبِّيْ يَكْرِهِنَّ عَلَيَّ﴾، یوسف (علیه السلام) به‌ نوینه‌ره‌که‌ی پادشای گوت: جاری بگه‌پیوه‌ بو‌ لای گه‌وره‌و به‌رپرسه‌که‌ت و لێی بپرسه: ئایا ئه‌و ئافره‌تانه‌ی که قسه‌یان له‌سه‌ر کردوووه ده‌ستی خۆیان له‌و رووداوه‌دا بپری، بپرسه‌ بزانه‌ مه‌سه‌له‌که‌یان چی بوو؟ مه‌به‌ستی ئه‌وه‌بوو بلی: بوختانیان بو‌ من کردوووه‌ به‌ ناهه‌ق گیراوم، به‌س پێی عه‌یب بوو خه‌لکی تۆمه‌تبار بکات، مه‌به‌ستی ئه‌وه‌ نه‌بوو که ئه‌وانی تیدا تۆمه‌تبار بکات، مه‌به‌ستی ئه‌وه‌ بوو که ساجه‌ی خۆی پاک بکاته‌وه، چونکه ئه‌و بیه‌وی رۆل ببینی، ده‌بی په‌ریزی پاک بێ، نابێ تۆمه‌تبار بێ. ئینجا دوا‌ی ئه‌وه‌ی پادشای میسر لێیان ده‌پرسی، ئه‌وانیش بی‌تاوانیی یوسف ده‌رده‌خه‌ن، ئه‌وجار دووباره‌ له‌ دوا‌ی ده‌نیریته‌وه. واته‌ یوسف (علیه السلام) په‌له‌ ناکات له‌ هاتنه‌ ده‌روه‌ له‌ زیندان، تا‌کو په‌ریزی خۆی پاک نه‌کاته‌وه‌ له‌ لای پادشا، ئه‌گه‌رنا هه‌ر په‌ریزی پاک بووه.

دوا‌ی ئه‌وه‌ پادشا پێی ده‌لی: ﴿... اِنَّكَ الْيَوْمَ لَدَيْنَا مَكِينٌ اَمِيْنٌ﴾ (نسه‌ واته: ...) ئه‌م‌پۆ تۆ له‌ لای ئێمه‌ خاوه‌نی ریزو حورمه‌ت و جیگه‌و ریگه‌ی و

ئهمینداریشی)، واته: هیچ نیشانه‌ی پرسپارت له‌سه‌ر نییه، {لای ئیمه تو
که‌سیکی متمانە‌پیکراوی}، ئینجا ئه‌ویش ده‌لی: مادام وایه: ﴿... أَجْعَلْنِي عَلَى
خَزَائِنِ الْأَرْضِ إِنِّي حَفِيظٌ عَلِيمٌ﴾⁽¹⁾

4/ له‌پاستیدا نیازو نیهت، رۆلی کاریگه‌ری له‌ حوکمی ئه‌م مه‌سه‌له‌یه‌دا هه‌یه، چ
شتیک پالت پێوه‌ده‌نی؟ چ شتیک هانت ده‌دا؟ که‌ ئه‌و کاره‌ت پێ
ده‌سپێدری و ئه‌و ئه‌رکه‌ت ده‌خه‌نه‌ سه‌ر شان، هاندهرت چیه‌؟ ئه‌گه‌ر
هاندهر و پالنه‌رت ره‌زامه‌ندی خوای په‌روه‌رگار بێ، ئه‌وه‌ بێ خزمه‌ت به‌ دین و
ژینی مسولمانان بکه‌ی، ئه‌وه‌ حوکمیکی هه‌یه‌ و ئه‌گه‌ر ئامانجیشت شتیک
دیکه‌ بێ، ئه‌وه‌ شتیک دیکه‌یه‌ و حوکمیکی دیکه‌ی هه‌یه‌.

جا ئیستا دیمه‌ سه‌ر ئه‌وه‌ که‌ بۆچی ئه‌وه‌م گوتوه‌:

أ) نیه‌ت زۆر ده‌وری هه‌یه‌ له‌ گۆڕینی حوکمی داواکردنی به‌رپرسیاریتیدا —
هه‌لبه‌ته‌ به‌ شیوه‌یه‌کی جوان —، وه‌ سووربوون له‌سه‌ری و هه‌له‌په‌کردن
بۆی، ئه‌وه‌ له‌ هه‌موو حالاندا شتیک خراپه‌ و نیشانه‌ی نیه‌ت و پالنه‌ری
خراپ و ناشه‌رعییشه‌!

ب) شایسته‌یی و تواناییش دیسان حوکمه‌که‌ی ده‌گۆڕی، جارێ مڕۆف ئه‌گه‌ر
نیه‌تی باش نه‌بی، شایسته‌ش بێ هه‌ر به‌ که‌لک نایه‌ت، هه‌یه‌ شایسته‌یه‌ بۆ کار پێ
سپێردان، به‌لام نیه‌تی ئه‌وه‌یه‌ دنیا‌ی له‌ په‌نادا بخوا، ئه‌وه‌ بیگومان گونا‌ه‌بار
ده‌بی، یاخود نیه‌تی باشه‌، به‌لام شایسته‌ نییه‌ و خۆی نه‌ناسیوه‌، دیسان له‌سه‌ر
ئه‌وه‌ش تووشی گونا‌ه‌ ده‌بی که‌ خۆی نه‌ناسیوه‌. که‌واته‌ ده‌بی: یه‌که‌م: شایسته‌

بئ. دووه‌م: نیه‌تیشی باش بئ. ئینجا ئەگەر به شیوه‌یه‌کی جوان له شوینیک که نه‌یناسن، داوای به‌پرستی بکات، بلێ: من ده‌توانم ئەو ئیشه به‌که‌م و له‌به‌ر خوا ئاماده‌م ئەو کاره‌تان بۆ به‌که‌م، وه له خۆم راده‌بینم، ئەو بۆی هه‌یه، به‌لام ئەوه له شوینیک که نه‌یناسن، به‌لام ئەگەر بیناسن، با خه‌لك داوای لێکا بۆئه‌وه‌ی فهرمایشته‌که‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ بۆ بێته جئ. ئینجا ئایا به‌لگه‌مان له‌سه‌ر ئەو دوو شته چییه؟ به‌لگه‌ی نیه‌ت ئەو ئایه‌ته‌ی خوايه (جل جلاله) که ده‌فه‌رموێ:

﴿تِلْكَ الدَّارُ الْآخِرَةُ نَجْعَلُهَا لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا فِي الْأَرْضِ وَلَا فَسَادًا وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ﴾

(٨٢) القصص، واته: (ئەو مه‌نزلگای دواڕۆژه، ته‌رخان ده‌که‌ین بۆ که‌سانیک که به‌رزیمان ناوێ له‌سه‌ر زه‌وی، وه خراپه‌کاریشیان ناوێ)، واته: نیه‌ت وه‌نده‌رو پالنه‌ریان ئەوه نییه.

ئینجا له‌و فهرمایشته‌ی پیغه‌مبه‌ریش ﷺ که ده‌فه‌رموێ: {إِنَّا وَاللَّهِ لَا نُؤَلِّي عَلَىٰ هَذَا الْعَمَلِ أَحَدًا سَأَلَهُ وَلَا أَحَدًا حَرَصَ عَلَيْهِ}، تۆ وه‌ك ئینسان شتیک بۆ خۆت داوا بکه‌ی و سوور بێ له‌سه‌ری، مانای وایه دیاره مه‌به‌ستیکی تایبه‌تی و (شخصی) ت پێی هه‌یه، هه‌روه‌ها ته‌عبیری: (مَنْ أَرَادَهُ) که له ریوایه‌تیکی دیکه‌دا هه‌یه، مانای وایه نیه‌تی وایه که ئیشه‌که‌ی هه‌ر ده‌سته‌که‌وێ، به هه‌ر نرخیک بئ و به هه‌ر شیوه‌یه‌کی بئ!

له‌په‌روی شایسته‌بێشه‌وه که حوکه‌مه‌که‌ی ده‌گۆڕێ، ئەگەر شایسته بئ حوکمیکی هه‌یه و ئەگەر شایسته‌ش نه‌بئ حوکمیکی دیکه‌ی هه‌یه، به‌لگه‌مان ئەو فهرمایشته‌ی پیغه‌مبه‌ره ﷺ که ئەبو زه‌ری غیفاریی - خوا لێی رازی بئ - ده‌لێت:

(1) (نه‌وه‌ویی) ئەم ئایه‌ته‌ی له (ریاض الصالحین) ده‌که‌یدا و له ژێر سه‌رباسی: (باب النهی عن سؤال الإمامة واختیار ترك الولايات إذا لم يتعين عليه أو تدع حاجة إليه) ص: (243) دا هیناوه.

(يَا رَسُولَ اللَّهِ أَلَا تَسْتَعْمِلُنِي؟) پيغه‌مبەریش ﷺ ده‌فه‌رموئ: (يَا أَبَا ذَرٍّ إِنَّكَ ضَعِيفٌ)، واته: (ئە‌ی ئە‌بو زەر! بێ‌گومان تۆ بێ‌هێزێ).

دیاره تایبه‌تمه‌ندییه‌کان (خَصَائِص) ی قیاده‌ی تێدا نه‌بوون و سیفه‌ته‌کانی به‌رپرستی تێدا نه‌بوون، چونکه به‌رپرستی به‌رپرستی بۆ خۆی کۆمه‌لی سیفه‌تی پێ‌ویستن، که ئە‌گەر ئینسان ئە‌و سیفه‌تانه‌ی تێدا نه‌بن، ئە‌و کاره‌ی بۆ به‌پێ‌وه ناچێ، به‌لگه‌شمان له‌وباره‌یه‌وه ئە‌وه‌یه‌ که پيغه‌مبەر ﷺ وا ده‌فه‌رموئ:

که‌واته:

کاتێک وه‌رگرتنی به‌رپرستی ره‌واو بێ‌گرێ و گۆله‌، که مرۆف نه‌تی باش بێ و شایسته‌یی و تواناشی هه‌بێ، نه‌ک بۆخۆی، به‌شاهیدی خه‌ڵک، چونکه شاهیدی ئینسان بۆ خۆی ره‌وا نییه‌ و ده‌بێ خه‌ڵک تێت راببینێ.

www.AliBapir.net
F/AliBapir
youtube/AliBapir1
F/MediaAmeerOffice

بنه‌مای نویسم

پشت به خوا به‌ستن و له‌سهر پیی خو

وه‌ستان و پاراستنی سه‌ریه‌خویی

له‌هه‌موو روویکه‌وه

www.AliBapir.net
[F/AliBapir](#)
[youtube/AliBapir1](#)
[F/MediaAmeerOffice](#)

بنه‌مای نوپه‌م

پشت به خوا به‌ستن و له‌سه‌ر پیی خو‌وه‌ستان و پاراستنی سه‌ربه‌خوئی له
هه‌موو روویکه‌وه.

ته‌نها پشت به خوا به‌ستن و له‌سه‌ر پیی خو‌وه‌ستان له رووی
ئابوورییه‌وه‌و، پاراستنی سه‌ربه‌خوئی فیکریی و سیاسی خو،
ره‌دکردنه‌وه‌ی هه‌ر جوړه وابسته‌یه‌ک، چونکه به‌بی پشت به خوا به‌ستن
(النَّوْكَالُ عَلَى اللَّهِ) و له‌سه‌ر پیی خو‌وه‌ستان (الإِعْتِمَادُ عَلَى الذَّاتِ) و
سه‌ربه‌خوئی (إِسْتِقْلَالُ) ی خو‌پاراستن، کومه‌لی ئیسلامی ناتوانی و ریی
نادری ئامانجه شه‌رعیه‌کان بینیته‌دی، وه‌ک:

1- خوی به‌روه‌دگار (جل جلاله) فه‌رموویه‌تی: ﴿إِنْ يَصْرُكُمْ اللَّهُ فَلَا غَالِبَ لَكُمْ وَإِنْ
يَخَذْ لَكُمْ فَمَنْ ذَا الَّذِي يَنْصُرُكُمْ مِنْ بَعْدِهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلَيْتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾ (١٦٠) آل
عمران، واته: (ئه‌گه‌ر خوا سه‌رتان بخا که‌س به‌سه‌رتاندا زال نابئ، وه‌ ئه‌گه‌ر ئه‌و
پشتتان به‌ربدات، له‌ دوی وی کئ سه‌رتان ده‌خا؟ - واته: که‌س- وه‌ با ئیمانداران
ته‌نها پشت به‌خوا به‌ستن).

2- وه‌ خوی به‌رزو مه‌زن فه‌رموویه‌تی: ﴿وَإِنْ يُرِيدُوا أَنْ يَخْدَعُوكَ فَإِنَّ حَسْبَكَ اللَّهُ هُوَ
الَّذِي أَيْدَكَ بِبَصَرِهِ وَبِالْمُؤْمِنِينَ﴾ (١٦٢) الأنفال، بیگومان دواندن (خطاب) له‌گه‌ل
پیغه‌مبه‌ره ﷺ واته: (وه‌ ئه‌گه‌ر بیان‌ه‌وی فیلت لی بکه‌ن، ئه‌وه‌ بیگومان خوا بو‌ تو
به‌سه، ئه‌و تو‌ی به‌هیز کردوه به‌ یارمه‌تی و سه‌رخستنی خو‌ی و به‌ ئیماندارانیش)،
واته: به‌و ئیماندارانه‌ی که‌ له‌ خزمه‌تدان و پشتت ده‌گرن.

3- وه‌ خوی به‌دیهنه‌ر (جل جلاله) فه‌رموویه‌تی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَسْبُكَ اللَّهُ وَمَنِ اتَّبَعَكَ
مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ (١٦٤) الأنفال، واته: (ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر! خوا بو‌ تو‌ به‌سه، وه‌ بو‌ ئه‌و

بروادارانەش که شوینت که‌وتوون). شایانی باسه ئەم ئایەتە دوو واتای هەیه: واتە پشتیوانیی خۆی بەرز و مەزن بۆ تۆ بەسە، وە پشتگیری ئەو بروادارانەش که شوینت که‌وتوون، یاخود پشتیوانیی خۆی بەرز و مەزن بۆ تۆ ئەو بروادارانە‌ی که شوینت که‌وتوون، بەسە، که زۆر لە توێژەرەوانی قوربان ئەو مانایە‌ی دوو‌هەمینان پێ بە‌هێزترە.

4- وە فەرموویەتی: ﴿إِنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ ۖ﴾ المائدة. واتە: {بێگومان پشتیوانی ئێسە (بەخود سەرپەرشتیار و دوستی ئێسە) تەنیا خوا و پیغەمبەری خوا، وە (لە دای خاوەن پیغەمبەری خوا) دوست و پشتیوانی ئێسە ئەوانەن که بڕوایان هێناوە، ئەوانە‌ی نوێژ بەرپا دە‌کەن و زەکات دە‌دەن و هەمیشە رکوع دە‌بن).

دیارە پشتیوان بوونی خۆی بەرز و مەزن بۆ ئیمانداران واتایەکی هەیه، وە پیغەمبەر ﷺ واتایەکی دیکە‌ی هەیه.

5- وە دەربارە‌ی هاو‌ه‌لانی بە‌ریز و دڵسۆزی پیغەمبەری خوا ﷺ، دای ئە‌وه‌ی پێشتر چەند سیفەتێکیان لێ هەڵ‌دە‌دا ئە‌و ئایەتەکانی کۆتایی سوورەتی (الفتح) دا، ئینجا ئاوا وە‌سفیان دە‌کات: ﴿... ذَلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَمَثَلُهُمْ فِي الْإِنْجِيلِ كَرَرِجٍ أَخْرَجَ مِنْهُ لُذَارُهُ، فَاِستَغْلَظَ فَاِستَوٰى عَلَى سُوْقِهِ...﴾ (١٩) الفتح، واتە: (... ئە‌وه وە‌سفیانە لە تە‌وراتدا، وە وە‌سفیان لە ئینجیلدا وە‌ک دەرختێکە که لق و پۆپ دەر دە‌کات بە‌م‌لاو بە‌ولادا - پێشێ نە‌مامە، دایێ لق و پۆپ دەر دە‌کات و ئە‌و لق و پۆپە - قە‌دە‌کە‌ی بە‌هێز دە‌کات و چڕ و پڕ دە‌بێ، وە‌ لە‌سەر ئە‌و قە‌دە‌ی خۆی دە‌و‌ه‌ستی و بە‌رز هە‌ل‌دە‌چێ (...).

روونکردنه‌وه

یه‌که‌م: پشت به‌خوا به‌ستن:

وشه‌ی (تَوَكَّلْ) له‌ زمانێ عه‌ره‌بیدا له‌سه‌ر كَيْش (وَزْن) ی (تَفَعَّلْ) ه، واته‌: شتێك بکړی به‌ زۆر له‌خۆ کردن، یاخود ده‌رده‌سه‌ریی (مَشَقَّة) و زه‌حمه‌تی بوئ. وه‌ك ده‌لی: (يَتَجَشَّمُ السَّفَر)، واته‌: (خوی زه‌حمه‌ت ده‌دا تا سه‌فه‌ره‌که بکات). (تَوَكَّلْ) له‌سه‌ر ئه‌و كَيْش (وَزْن) هیه، وه‌ مانای (تَوَكَّلْ) واته‌: وه‌کیل گرته‌، (التَّوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ)، واته‌: تۆ خوای به‌رز و مه‌زن بکه‌ی به‌ پشت و په‌نای خۆتو، پشتی پێ ببه‌ستیو، خوای به‌رز و مه‌زن بکه‌ی به‌ وه‌کیلی خۆتو، کاری خۆت به‌ خوای به‌رز و مه‌زن بسپیری.

گرنگی و پێگه‌ی پشت به‌ خوا به‌ستن له‌ ئیسلامدا:

ا/ پشت به‌ خوا به‌ستن دوا‌ی ئیمان، گرنگترین تایبه‌تمه‌ندیی (خَصِیصه‌) ی مسوڵمانانه‌:

له‌ زۆر له‌ ئایه‌ته‌کانی قورئانی به‌پێژدا باسی (تَوَكَّلْ) کراوه‌، بۆ وێنه‌: له‌ سووره‌تی (الشوری) له‌ ئایه‌تی (36 – 39) دا خوای به‌رز و مه‌زن باسی (سیفه‌ته‌کانی کۆمه‌لی مسوڵمان ده‌کات، جارێ هه‌ر له‌ مه‌که‌ بوون نه‌چوو بوونه‌ مه‌دینه‌ و نه‌بوو بوونه‌ قه‌واره‌ی سیاسیی، سیفه‌ته‌کانیان ده‌کات، ده‌فه‌رموئ: ﴿فَمَا أُوتِيتُمْ مِّنْ شَيْءٍ فَمُنَّعُ الْحَيَوةِ الدُّنْيَا وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَى لِلَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ﴾ (٣٦) وَالَّذِينَ يَحْنَبُونَ كَثِيرَ الْإِثْمِ وَالْفَوْحَشَ وَإِذَا مَا عَصَبُوا هُمْ يَغْفِرُونَ (٣٧) وَالَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَمْرُهُمْ شُورَىٰ بَيْنَهُمْ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ

يُفْقُونَ ﴿٣٨﴾ وَالَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمُ الْبَغْيُ هُمْ يَنْصُرُونَ ﴿٣٩﴾⁽¹⁾ واته: (هه‌رجی پیتان دراوه هه‌مووی رابواردنیکی که می ژیا نی دنیا یه، وه ئه‌وه‌ی له‌لای خوا یه، چاکتره وه ده‌شمینیته‌وه، بۆ ئه‌وانه‌ی بر وایان هینا وه پشت به به‌روه‌ردگاریان ده‌به‌ستن. وه ئه‌وانه‌ش که خۆیان له‌گوناوه‌ی گه‌وره‌و کاری ناپه‌سند و دزیو ده‌پاریزن، وه کاتیکیش توورپه ده‌بن چاوپۆشیی ده‌کن، وه ئه‌وانه‌ش که به‌دهم بانگی به‌روه‌ردگاری خۆیا نه‌وه‌و چون و نوێژیان به‌ریاکرد و کاروباریان له‌نیو خۆیا ندا به‌راویژه‌و له‌و رۆژییه‌ی پیماندا ون ده‌به‌خشن، وه ئه‌وانه‌ش که کاتیک سته‌م و ناحه‌قییان به‌ران به‌ر ده‌کری، به‌ده‌نگ دین و تۆله‌ی خۆیان ده‌که‌نه‌وه)، وه‌ک ده‌بینین له‌ دوا ی ئیمان، باسی پشت به‌خوا به‌ستن ده‌کات. له‌پاستیدا که‌سیک پشت به‌خوا ده‌به‌ستی، که باش ئیمانی به‌خوا ی به‌رز و مه‌زن هه‌ی، به‌و ئه‌ندازه‌یه‌ی که ئیمان به‌خوا ی به‌رز و مه‌زن هه‌یه، پشت به‌خوا ده‌به‌ستی.

ب/ پشت به‌خوا به‌ستن، مارجی به‌بر وادار حیساب کرانه:

خوا ی به‌رز و مه‌زن پشت به‌خوا به‌ستنی به‌مارجی به‌بر وادار له‌قه‌له‌مدران دانا وه، وه‌ک له‌سه‌ر زاری یه‌عقوب بابی یوسف (علیه السلام) ده‌فه‌رموی: ﴿إِنَّ الْحُكْمَ إِلَّا لِلَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَعَلَيْهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ﴾⁽²⁾ واته: (حوکم - یانی: بپیار یاخود به‌رنامه‌دانان، یان هه‌ردوکی - ته‌نها هی خوا یه، پشت به‌و به‌ستوه، وه با پشت به‌ستوان ته‌نها پشت به‌و به‌ستن)،

¹ الشوری: ٣٦ تا ٣٩

² یوسف: ٦٧

واته: ئه‌وه‌ی که ئیمانداربێ و بیه‌وی پشت به شتیك ببه‌ستی، ده‌بی ته‌نها پشت به خوا ببه‌ستی.

ج/ پشت به خوا به‌ستنی‌ش پێچه‌وانه‌ی سازکردنی هۆکاره‌کان نییه:

پشت به خوا به‌ستن مانای ده‌ست به‌ردان نییه له هۆکاره‌کان، وه مانای ده‌ست به خۆدا به‌ردانه‌وه نییه، بلایی: پشتم به خوا به‌ستوه‌وه له‌سه‌ر گازی پشتی لی راکشی! بۆچی؟ چونکه خۆی به‌رز و مه‌زن باسی یه‌کێک له به‌نده چاکه‌کانی خۆی ده‌کات که (ذوالقرنین)ه، که هه‌ندیک له توێژه‌ره‌وانی قورئان ده‌لێن یه‌کێکه له پیغه‌مبه‌ران علیهم الصلاة والسلام، زۆر مه‌دحی ده‌کات، دوا‌ی ده‌فه‌رموی: ﴿إِنَّا مَكَّنَّا لَهُ فِي الْأَرْضِ وَءَاتَيْنَاهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ سَبَبًا﴾¹ واته: (ئیمه ده‌سه‌لاتمان پێدا له زه‌ویدا وه له هه‌موو شتیك هۆکارێکمان بۆ ره‌خساندبوو...)، ئه‌ویش به‌دوای هۆکاره‌کان ده‌که‌وت، دوا‌ی چهند جارێک ئه‌و رسته‌یه دووباره ده‌بیته‌وه: ﴿فَأَنعَ سَبَابًا﴾² الکف، واته: (به‌دوای هۆکاره‌کان که‌وت)، واته: (ذوالقرنین) به‌لام خۆی بی‌هاوتا (جل جلاله) بۆمان باس ده‌کات که پشتی به هۆکاره‌کان ده‌به‌ست، واته: دلای به خواوه (جل جلاله) په‌یوه‌ست بوو، به‌لام ده‌ستنی‌شی به هۆکاره‌کانه‌وه به‌ستبوو.

له فه‌رموده‌یه‌که‌دا هاتوه‌وه که: {عَنْ جَعْفَرِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ أُمِيَّةٍ، عَنْ أَبِيهِ، قَالَ: قَالَ رَجُلٌ لِلنَّبِيِّ ﷺ: أُرْسِلُ نَاقَتِي وَأَتَوَكَّلُ؟ قَالَ: أَعْقِلْهَا وَتَوَكَّلْ} (2) واته: - پۆژێک کابرایه‌کی عه‌ره‌بی ده‌شته‌کیی دیت بۆ لای پیغه‌مبه‌ر ﷺ و شترێکی

¹ الکف: □□

² رواه ابن حبان في صحيحه: (731)، وقال شعيب الأرنؤوط: حديث حسن.

پیده بئ -، پیاوه که له پیغه مبه ر ﷺ ی پرسى: - وشتره که م - به په لالا
بکه م و پشت به خوا به به ستم؟ پیغه مبه ر ﷺ ده فهرموى: بیبه سته وه، ئینجا
پشت به خوا به به سته).

به لئ، به هۆکاره کان په یوه ست بوونه وه، له گهل پشت به خوا به ستن،
تیکنناگیرین، به لکو که سیك پشتی به خوا قایم بئ، ده بئ چاکیش به قسه ی
خوا بکات، خوی به رز (جل جلاله) خوی ده فهرموى. هۆکاره کان ره چاو بکه ن.

دووهم: له سه ر پئی خو وه ستان (الإِعْتِمَادُ عَلَى الذَّاتِ) له رووی ئابوورییه وه:

بنچینه یه که هیه که زور باوه، ده لئ: (مَنْ لَا يَمْلِكُ قُوَّتَهُ لَا يَمْلِكُ قَرَارَهُ)، واته:
(هر که سیك بزئوی خو به ده ست نه بئ، بریاری خو به ده ست نیه)، به راستی
تارادده یه کی زور وایه، ئه وه چ بۆ تاک وایه، چ بۆ کومه ل وایه، چ بۆ
ده وله تیش وایه.

کومه لئکی ئیسلامی ئه گه ر بیه وئ ئامانجه کان به ده ست بئنی، ده بئ هه ول
بدات له سه ر پئی خو بوه ستی و پشت به خو به به ستی.

به تایبه تی له م رۆزگار ه دا پشت به خو به ستن له رووی ئابوورییه وه و له سه ر
پئی خو وه ستان، یه کجار گرنگه، بۆیه ش من ئه و ئایه ته ی سوور ه تی (فتح) م بۆ
هینا وه ته وه، که خوی په روه ردگار ده رباره ی هاوه لانی به پیزو دلسۆزی
پیغه مبه ری خوا ﷺ، دواى ئه وه ی پیشت ر چه ند سیفه تیکیان لئ هه لده دات، له

ثایه‌ته‌کانی کۆتایی سوورده‌تی (الفتح) دا^(ه)، ئینجا ئاوا وه‌سفیان ده‌کات: ﴿ذَلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرَةِ﴾ وَمَثَلُهُمْ فِي الْإِنْجِيلِ كَزَرْعٍ أَخْرَجَ شَطْأَهُ فَآزَرَهُ فَاسْتَغْلَظَ فَاسْتَوَىٰ عَلَىٰ سُوقِهِ ﴿(4)

خوای به‌رز و مه‌زن وینه‌بو پیغه‌مبه‌ر ﷺ و هاوه‌لانی به‌پیزی دینیته‌وه به‌دره‌ختیک که ره‌گ و ریشه‌که‌ی به‌قورلایی زه‌وییدا چۆته‌خواری و له‌سه‌ر قه‌دو بڼکی خۆی وه‌ستاوه‌.

1) خوای په‌روه‌ردگار ﷻ ده‌نهمو: ﴿يُحَمَّدُ رَسُولَ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ تَرَاهُمْ رُكَّعًا سُجَّدًا يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا سِيمَاهُمْ فِي وُجُوهِهِمْ مِنْ أَثَرِ السُّجُودِ ذَلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَمَثَلُهُمْ فِي الْإِنْجِيلِ كَزَرْعٍ أَخْرَجَ شَطْأَهُ فَآزَرَهُ فَاسْتَغْلَظَ فَاسْتَوَىٰ عَلَىٰ سُوقِهِ يُعْجِبُ الزُّرَّاعَ لِيُغَيِّطَ بِهِمُ الْكُفَّارُ وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا ﴿٩١﴾﴾ الفتح، واته: (موحه‌مه‌د ره‌وانه‌کراوی خوایه، وه‌ئه‌وانه‌ی له‌گه‌لیدان و شوینی که‌وتوون، به‌زه‌برو توندوتیژن به‌رانبه‌ر کافرانو، دل‌نهمو به‌سوژن له‌نیوان خۆیاندا، ده‌انیینی هه‌رده‌م له‌رکووعو سه‌جده‌دان، ئاواتیان به‌ده‌سته‌هتانی به‌خشش و ره‌زامه‌ندی خوایه، له‌روخساریاندا نیشانه‌و شوینه‌واری کړن‌ووش بدن هه‌یه، ئه‌وه وه‌سفیان له‌ته‌ورپادا، وه‌وه‌سفیان له‌ئینجیلدا وه‌که‌دره‌ختیکه که‌لقو پۆپ ده‌رده‌کا به‌ملو به‌ولادا - پششی نه‌مامه‌دوایی لقو پۆپ ده‌رده‌کا ئه‌و لقو پۆپه - قه‌ده‌که‌ی به‌هیز ده‌کات و چرو پر ده‌بی و له‌سه‌ر ئه‌و قه‌ده‌ی خۆی ده‌وستی و به‌رز هه‌لده‌چی، - ئه‌وه‌نده‌زوو گه‌شه‌ده‌کات - جوتیاره‌کان سه‌رسام ده‌کات، - خوا ئاوا به‌خیرایی هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ری زیادکرد - تاوه‌کو رقی بی‌بروایانیاں بی‌ه‌لسینی، خوا به‌ئینی به‌و که‌سانه‌داوه‌که‌بروایان هیناوه‌و کاره‌چاکه‌کانیاں ئه‌نجامداوه، به‌لیبوردنی ته‌راوو پاداشتیکی گه‌وره‌).

هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ بو پیغه‌مبه‌ر ئاوا بوون: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ وه‌که‌نه‌مامه‌که‌بووه، ئه‌وانیش وه‌که‌لقو پۆپه‌که‌بوون، ئه‌ویان به‌هیز کردووه و ئه‌ویان به‌رز کردۆته‌وه به‌ره‌و ئاسمان و لقو پۆپی هاویشته‌وه. (ئه‌وانه‌ی له‌م‌ثایه‌ته‌دا باسکران سیفته‌ی به‌ری هاوه‌لان بوون، ئه‌وه‌یش که‌باسکران وینه‌ی پاداشتیان بوو، جا سیفته‌ی هه‌ر که‌سیک وه‌که‌سیفته‌ی ئه‌وان بی، ئه‌وا له‌ریزی ئه‌واندا ده‌بی).

2) (مَثَلُ) یانی وه‌سف، وه‌سف و سیفته‌ی ئه‌وانه‌له‌ته‌ورپادا ئاوا باسکراوه‌.

3) له‌ته‌ورپادا ئاوا وه‌سفاکراون، وه‌ته‌ورپاتی ئیستا ئه‌وه‌ی تیدا ماوه‌که‌باسی پیغه‌مبه‌ریک ده‌کات - دیاره‌ئیستا گۆرپویانه -، پیغه‌مبه‌ریک دێ بانگه‌وازه‌که‌ی دنیا داده‌گریت، ئه‌وانه‌ی که‌له‌گه‌لیدان ئه‌وه‌سیفته‌ته‌کانیانه، ئیستاش ئه‌وه‌له‌ته‌ورپادا هه‌یه‌.

دیاره وه‌رگرتنی هاوکاریی و یارمه‌تیی به‌بئی مه‌رچ و به‌رانبه‌رو به‌شیوه‌یه‌کی لی‌زانانه، پی‌چه‌وانه‌ی له‌سه‌رپی‌ی خو‌وه‌ستان نییه، به‌لام پی‌ویسته هه‌میشه حیسابی ئه‌وه بکړی که کاتیک دی، ده‌بردړی و کوتایی پی دی!

شایانی باسیشه له‌م روژگارده‌دا پشت به‌خو به‌ستن له‌پرووی ئابوورییه‌وه یه‌کجار شتیکی زه‌حمه‌ته، به‌تاییه‌ت که له‌لایه‌ن ئه‌مریکا و ده‌ست و پی‌وه‌نده‌کانیه‌وه سیاسه‌تیک په‌پړه‌وه ده‌کړی، که پی‌ی ده‌لین سیاسه‌تی وشک‌کردنی سه‌رچاوه‌کان (سیاسةُ تَجْفِيفُ الْمَنَابِعِ)، ئه‌م سیاسه‌ته له‌دژي ته‌ورمی ئیسلامی و له‌ژیر په‌رده‌ی (جه‌نگ له‌دژي تیرور) دا په‌پړه‌وه ده‌کړی.

که مه‌به‌ستیان پی‌ی وشک‌کردنی ئه‌و سه‌رچاوانه‌یه که هاوکاری مادیدی لایه‌نه ئیسلامیه‌کانیان لی‌وه ده‌کړی، که بی‌گومان ئه‌مریکا سته‌میکی که‌وره‌ی کردووه له‌دام و ده‌زگا خیرخوازییه‌کانیش، یانی به‌بیانوی دژایه‌تی کردنی ئه‌وانه‌ی که دژایه‌تی ئه‌مریکا ده‌که‌ن، که ناویشی لی‌تاون تیروریست (إرهابی)، له‌حالیکدا که بو‌خوی که‌وره‌ترین تیرور (إرهاب) په‌پړه‌وه ده‌کات له‌سه‌ر ئاستی دنیا، که چی له‌په‌نای ئه‌وه‌داو به‌بیانوی ئه‌وه‌وه زور دژایه‌تی ئه‌و دامه‌زراوه و کومه‌له (جمعیه) خیرخوازیانه ده‌کات، که مزگه‌وتیان دروست ده‌کردن، یان ری‌گه‌وبانیان دروست ده‌کردن، یان یارمه‌تی هه‌تیوو بی‌وه‌ژن و لی‌قه‌وماوو هه‌ژارو داماوو ئه‌وانه‌یان ده‌دا، ئیستا له‌ترسی ئه‌مریکا، زور له‌ولتان و زور له‌دوله‌مندان و پاره‌داران و خیرخوازن ناوین هاوکاریی ئه‌و دامه‌زراوه و کومه‌له خیرخوازیانه بکه‌ن، بو‌ئوه‌ی تومه‌تبار نه‌کرین به‌وه‌ی که‌وا ئه‌و پاره‌یه پالپشتی دارایی ئه‌و خه‌لکانه‌ی پی ده‌کړی، که ئه‌مریکا خستوونیه‌خانه‌ی تیروره‌وه.

بۆیه به پراستی له لایه كه وه مه سه له ی زوهدو ساده ژیان و كه م مه سره فیهی، شتیکی حه تمیی و پیویسته بۆ هه ر لایه نیکی ئیسلامیی و، له لایه کی دیکه شه وه هه بوونی پرۆژه ی ئابووری وه به ره ینان (إِسْتِثْمَارِی) یش شتیکی پیویسته .

له راستیدا کاری ئیسلامیی و پاکسازی و چاکسازی کردن له کومه لگادا به هه ژاریی باشتر ده کری، به كه سانی ساده ده کری، به كه سانیك كه به پراستی ئاتاج و نه دارن، چونكه تۆ ته ماشای پیغه مبه ران بکه علیهم الصلاة والسلام په پیره وو شوینکه وتوانی پیغه مبه ران، به زۆری له م جوړه بوون، چه وسینراوان (مُسْتَصْفِیْن) بوون، دوژمنه کانیشیان هه میسه خوشگوزه رانه کان (مترفین) و ده ست بلاوه کان (مصرفین) و خو به زلگه رانه کان (مستکبرین) و و نه وانه بوون، بۆیه به پراستی خو راهینان و خه لک راهینان له سه ر مه سه له ی دنیا به كه مگریی (زهد) و ژیان ی ساده، زۆر گرنگه له هه موو ئاسته کاندا، نه وه یه ک.

دوو: گرنگیدان به پرۆژه ئابوورییه کان، نه گه ر به شیوه یه کی ساده ش بی، به پراستی گرنگه، نابیی هه ر چاوه ری بکه ی له لایه نیكه وه شتیکت بۆ بی، با بی مه رجیش بی، به لام نابیی هه ر چاوت له وه بی، ئینسان بۆ خو ی ده بی ده ست بجوولینی.

وه پیویسته نه و راستیی هه بزانری كه یارمه تی وه رگرتن له هه ر لایه ک، ده ولت بی، حیزب بی، كه سایه تی بی، خه رخواز بی، هه ركه سیك بی، مادام به بی مه رج و به بی به رانه ر بی، پیچه وانه نییه له گه ل له سه ر پی ی خو وه ستان و پارێزگاریی له سه ربه خو بی خو کردن، مادام نه و هاوکاری و یارمه تییه له سه ر حیسابی لادانت له به رنامه و فیکرو سیاسه ت نه بی، نه گه ر یارمه تی به و شیوه یه هه بی زۆر ئاساییه، چونكه جاری و هیه ئامانجی تۆ و ئامانجی نه و لایه نه ی هاوکارییه ده کات، یه ک ده گریته وه، بۆ نمونه: دوژمنیکی هاو به شتان هیه، به لام به مه رجیک له سه ر حیسابی لادانی فیکری و سیاسیی و دوورخستنه وه ت له ئامانجه شه رعیه کانت نه بی.

سیییه م: پاراستنی سه ره به خویی فیکری و سیاسی، ره تکرده و دهی هه ره جوړه وابه سته ییه ک:

سه ره به خویی فیکری، واته: تۆ خۆت ئه و به رنامه یه ی که بۆ خۆت داتناوه، چۆن له دین تیگه یشته و، چۆن له واقع تیگه یشته و، ده ته وئ چی بکه ی و چۆن بکه ی له رووی فیکریه و، وه له رووی سیاسییه و، ده ته وئ چۆن چه ره که ت بکه ی و بجوولئ ی، هه لۆیستت چیه له گه ل ئه و حیزب و خه لکانه ی ئه و ده وریه ره؟ ئه و سیاسه ته فیکری و به رنامه سیاسییه ی که بۆ خۆت داتناوه، ده بۆ پارێزگاری لیبکری و، له ژێر هیه چ فشاریکدا ئینسان نه هیلئ له بنه ما سه ره کییه کان لایبده ن، ئه گه ر نا دابه زین له شتی بچوک زیانی نه.

وه ک پێشتر باسمانکرد، پێغه مبه ر ﷺ له ئاشته وایی (صُلح) ی حوده یییه دا له هه ندیک شتی بچوک ته نازولی کرد، کافره کان گوئیان: با (رسول الله) نه نووسری و (باسم الله) نه نووسری، هه رچه نده پێغه مبه ر ﷺ ئه و شتانه ی له سه ر دل قورس بوون، به لام له سه ر ئه و بیانوو گرتنه ی کافره کان ئاشته واییه که ی تی ک نه دایه و، چونکه شتی بنه په تی نی، وه رازیوونی شی به نه نووسرانیان له ریککه و تنامه که دا، مانای ده سته به رداربوونی نییه لئیان.

ئیمه وه ک کومه لئی ئیسلامی له خوا به زیاده یی - وه ک باسکردنی نیعمه تی خوا - تا ئیستا له گه ل ئه و ده ی تووشی هه ورازو نشیوی زۆر بووین، تووشی گرفتاریی زۆر بووین، به لام من وه ک ئه میری کومه لئی ئیسلامی ده لیم: تا ئیستا له خوا به زیاده یی له رووی فیکری و سیاسی و پاراستنی سه ره به خویی خۆمانه و، سوپاس بۆ خوا باشمان هیناوه، سه ره به رزانه هیناومانه، هه ر پرپیاگه نده یه ک و درۆو ده له سه یه ک که له و باره یه وه ده گوتریت، له راستیدا بچووکترین به لگه یان به ده سته و نییه، ته نها گومانی خراپ و له پشت په رده ی ره شه وه ته ماشا کردنه، بۆیه ئیمه یه قینی خۆمان به گومانی خه لکی نادهین.

به‌لام ده‌بی ئه‌وه‌ش باش بزانی: پارێزگاریی له سه‌ربه‌خۆیی سیاسی و فیکریی خۆ
کردن، شتیکی ئاسان نیه و باجی گه‌وره‌ی ده‌وێ، به‌لام هیچ جێگره‌وه (بدیل) یشی نیه‌و،
به‌هر نرخیک بووه پێویسته به‌ئێرتنه‌دی، وه ئێمه له‌و پێناوه‌دا باجیشمان داوه.

www.AliBapir.net
F/AliBapir
youtube/AliBapir1
F/MediaAmeerOffice

بنه‌مای دهیهم

له‌سه‌ر بنه‌مای شایسته‌یی

ئه‌رك به ئه‌ندامان بسپیرین

www.AliBapir.net
F/AliBapir
youtube/AliBapir1
F/MediaAmeerOffice

بنه‌مای دهیه‌م

له‌سه‌ر بنه‌مای شایسته‌یی ئه‌رك به ئه‌ندامان ب‌سپ‌یرین

ئه‌رك و كار به خه‌لك سپاردن له‌سه‌ر بناغه‌ی شایسته‌یی (الكفاءة) و ره‌چاوکردنی هی‌زو ده‌ستپاکیی (القوة والأمانة) و پارێزگاریی و زانیاریی (الحفظ والعلم) و خو‌پ‌راگریی و برواپنه‌ویی (الصبر والیقین)، وه ره‌چاونه‌کردنی هی‌چ مه‌سه‌له‌یه‌کی دی‌كه‌ی وه‌ك: خزمایه‌تی و ناوچه‌گه‌ری‌تی و ناسیاوی‌تی و هاومه‌شه‌ری‌یی و هاوته‌مه‌نیی و ... هه‌ند، وه‌ك:

1- خ‌وای به‌رز و مه‌زن له‌سه‌ر زمانی یه‌كێ‌ك له‌ دوو كچه‌كانی ئه‌و پیاوه به‌ته‌مه‌نه‌ی كه‌ موسا عليه‌السلام ئاژه‌له‌كانی بو‌ئاودان، كه‌ زۆر له‌ تو‌یژه‌ره‌وان گوتوو‌بانه (شوعه‌یب) ه عليه‌السلام - فه‌رموویه‌تی: ﴿... يَتَابَتِ اسْتَجِرَّةُ اِيكَ خَيْرَ مَنْ اسْتَجَرَتْ اَلْقَوِيُّ اَلْاَمِينُ﴾ ﴿٢٦﴾ القصص، واته: { ... ئه‌ی بابه‌! به‌ كریی بگه‌ره، باشترین كه‌ سه‌یك كه‌ تو‌ به‌ كریی بگه‌ری (بو‌شوانیی) به‌هی‌زی ئه‌م‌ینداره‌ }، واته: موسا ئه‌و دوو سیفه‌ته‌ی هه‌ردووك تێدابه‌ون.

2- هه‌روه‌ها خ‌وای په‌روه‌ردگار (جل جلاله‌) له‌سه‌ر زمانی یوسف عليه‌السلام به‌ پادشای می‌سری فه‌رمووه‌: ﴿... اَجْعَلْنِي عَلٰی خَزَايِنِ الْاَرْضِ اِنِّي حَفِيْظٌ عَلِيْمٌ﴾ ﴿٥٥﴾ يوسف، واته: (... من له‌سه‌ر عه‌مباره‌كانی زه‌وی دابنێ، چونكه‌ من پارێزه‌رو زانام)، به‌ زاراوه‌ی ئه‌مه‌رۆ واته: ب‌مكه‌ به‌ وه‌زی‌ری دارایی و ئابووریی.

3- وه خوی زانا و توانا (جل جلاله) له سیاقی چهند ئایه تیئیدا که باسی گه لی

به نی ئیسرا ئیل ده کات، فه رموویه تی: ﴿وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ آيَةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا لَمَّا صَبَرُوا وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يُوقِنُونَ﴾ (٢٤) السجدة، واته: (وه گێڕابوو مانن به پیشه وایانێک که به فه رمانی ئیمه رینمایه حه لکیان ده کرد، له سۆنگه ی ئه وه وه که خۆیان راگرت و بره وایه کی پنه ویا ن به ئایه ته کانی ئیمه هه بوو).

4- هه روه ها خوی به رز و مه زن فه رموویه تی: ﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا...﴾ (٥٨) النساء، واته: (بیکومان خوا فه رمانتان پێده کات که سپارده کان بگه یه ننه خه لکی شایسته ی خۆیان ...).

5- هه روه ها خوی په روه ردگار (جل جلاله) فه رموویه تی: ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا خَوْفٌ عَلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ وَخَوْفٌ أَمْنَتِكُمْ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ (٢٧) الأنفال، واته: (ئه ی ئه وانه ی بره و اتان ه یئا وه ! ناپاکی له گه ل خوا و پیغه مبه ری خوا مه که ن، وه ناپاکی له سپارده کانتاندا مه که ن، له کاتی که ده زانن - ناپاکی کردن چهند خراپه -).

6- پیغه مبه ری خواش ﷺ فه رموویه تی: (مَنْ اسْتَعْمَلَ عَامِلًا مِنَ الْمُسْلِمِينَ وَهُوَ يَعْلَمُ أَنَّ مِنْهُمْ أَوَّلَىٰ بِذَلِكَ مِنْهُ وَأَعْلَمُ بِكِتَابِ اللَّهِ وَسُنَّةِ نَبِيِّهِ ﷺ فَقَدْ خَانَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَجَمِيعَ الْمُسْلِمِينَ) رواه الحاكم في المستدرک: (7023) وصححه، ورواه البيهقي في السنن الكبرى: 20151، عن ابن عباس، واته: (هه ر که سێک کاروباری مسو لمانان به که سێک بسپێری، وه بشزانێ له نیویاندا که سێکی له و شایسته تر هیه بو ئه و کاره و، زاناته به کتیبی خوا و

سوننه‌تی پیڤه‌مبه‌ره‌که‌ی، ئه‌وه‌ خیانه‌تی له‌ خواو پیڤه‌مبه‌ری خواو هه‌موو برواداران کردوه‌).

7- هه‌روه‌ها پیڤه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموویه‌تی: (إِذَا ضُيِّعَتِ الْأَمَانَةُ فَاَنْتَظِرِ السَّاعَةَ، قَالَ: كَيْفَ إِضَاعَتُهَا يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: إِذَا أُسْنِدَ الْأَمْرُ إِلَى غَيْرِ أَهْلِهِ فَاَنْتَظِرِ السَّاعَةَ) رواه البخاري: (6496) عن أبي هريرة، واته: (هه‌ركاتێك سپارده‌ زایه‌ بوو چاوه‌پێی قیامه‌تی بکه‌ - واته: قیامه‌تی ئه‌و کاره‌ و کۆتایی هاتنی -، - ئه‌بو هه‌ره‌په‌ر خه‌وای لێی رازی بێ - گوته‌ی: ئه‌ی پیڤه‌مبه‌ری خوا! زایه‌ بیه‌رونی سپارده‌ چۆنه‌؟ ئه‌ویش فه‌رمووی: هه‌ركات ئیش به‌ غه‌یری خه‌لکی شایسته‌ی خۆی سپێردرا، چاوه‌پێی کۆتایی هاتنی ئه‌و ئیشه‌ بکه‌).

چونکه‌ بوونه‌وه‌ر هه‌مووی قیامه‌تیکی هه‌یه‌ و، هه‌موو شتێك له‌ حودی خۆیدا قیامه‌تیکی هه‌یه‌، وه‌ك خه‌وای به‌رز و مه‌زن فه‌رموویه‌تی: ﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ طِينٍ ثُمَّ قَضَىٰ أَجَلًا وَأَجَلٌ مُّسَمًّى عِنْدَهُ. ثُمَّ أَنْتُمْ تَمُرُّونَ﴾ (٢) ﴿الْأَنْعَام، واته: (خوا ئه‌و که‌سه‌یه‌ که‌ ئێه‌وه‌ی له‌ قه‌ور دروستکردوه‌، پاشان بۆ هه‌ر دروستکراویك له‌ دروستکراوه‌کانی کاتیکی داناوه‌ کۆتایی تێدا بێ، وه‌ بۆ بوونه‌وه‌ریش هه‌مووی کاتیك هه‌یه‌ که‌ به‌ تیکرای کۆتایی دێ).

ئینجا دیاره‌ بناغه‌و شێوازی دانانی به‌رپرسانی، له‌ هه‌موو حالاندا بریتییه‌ له‌ راویژ، چونکه‌ خوا (جل جلاله‌) فه‌رموویه‌تی: ﴿... وَأَمْرُهُمْ شُورَىٰ بَيْنَهُمْ...﴾ (٣٨) ﴿الشُّورَى، واته: (... وه‌ کاروباریان له‌ نێو خۆیاندا به‌ راویژه‌ (...، هه‌روه‌ها فه‌رموویه‌تی: ﴿... وَشَاوَرُهُمْ فِي الْأَمْرِ...﴾ (١٥٩) ﴿آل عمران. واته: (... وه‌ له‌ کاروبار به‌ پێوه‌بردندا راویژیان پێ بکه‌ (...).

روونکردنه وه

یه کهم: خهسله ته بنه ره تییه کانی بهرپرسیاریتی:

بۆ بهرپرسیاریتی له ئیسلامدا چهند خهسله تیکی بنه ره تی به مهرج گیراون، بۆ که سانیک ئهرك و بهرپرسیاریتیان پێ ده سپێردرێ، وه به پێی ئه وهی ئیمه له ئایه ته کاندایه نامان، شهش سیفه تی بنه ره تی هه، پێویسته له کهسلکدا هه بن که ئهرك و کاری مسوولمانانی پێ ده سپێردرێ، ئه و شهش سیفه ته شمان پێشتر به تیروته سه لی باسکردن، بۆیه لیژهدا به کورتی باسیان ده کهین.

1، 2/ هیژو ده ستپاکیی (القُوَّة وَالْأَمَانَةُ):

وه هیژی پێویست بۆ ههر کاریک به پێی سروشستی کاره که ده گۆرێ، بۆ وینه: کاری فیکری و زانستی، هیژی داواکراو تییدا، بریتییه له وه که ئه و ئینسانه چاوکراوه بێ تییدا و، زاناو شارهزا بێ و ئه هلی فیکرو روشنبیر بێ، به لام هیژی پێویست بۆ کاری سه ربازی ئه وهیه که ئه و ئینسانه زاناو شارهزا بێ له تاکتیکی جهنگی و، لیژان و شه پزان و ئازا بێ، وه ههروه ها له بواری ئابوورییدا سیفه تی به مهرج گیراو، ئه وهیه که له کهسابهت بزانی و بزانی مال چۆن پهیدا ده کړی و چۆن سهرف ده کړی.

3، 4/ پارێزگاریی و شارهزایی:

که ئه ویشمان له فهرمایشتی یوسف (علیه السلام) وهرگرتوه که به پادشای میسری گوت: ﴿... أَجْعَلْنِي عَلَى خَزَائِنِ الْأَرْضِ إِنِّي حَفِيظٌ عَلَيْكَ ۝﴾ یوسف. واته: بمرکه به بهرپرسی عه مبارو خهزینه کان له سه ر زه مینی میسر، یانی:

بمکه به به‌رپرسی دارایی و ئابووری، چونکه من پارێزهرم هه‌ر شتی‌کم پێ بسپێردرێ ده‌یپارێزم، وه‌ زاناشم ده‌زانم چۆن هه‌لسوکه‌وت (تصرف) ی تیدا ده‌که‌م.

5، 6/ خۆپاگری و ب‌رواپته‌ویی (الصبر والیقین):

وه‌ك زانایان گوتویانه: (بِالصَّبْرِ وَالْيَقِينِ تُنَالُ الْإِمَامَةَ فِي الدِّينِ)، واته: (به‌ خۆپاگری و ب‌روا پته‌ویی پێشه‌وایه‌تی له‌ دینداریدا وه‌ده‌ستدێ)، ئه‌ویشمان له‌م ئایه‌ته‌ وه‌رگرتوه‌ که‌ خوای به‌رز و م‌ه‌زن ده‌رباره‌ی به‌نی ئیسرائیل (واته: پێغه‌مه‌رانی به‌نی ئیسرائیل و مشوورخو‌رانی به‌نی ئیسرائیل) ده‌فه‌رموی: ﴿وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ أَيْمَةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا لَمَّا صَبَرُوا وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يُوقِنُونَ﴾ السجده، که‌واته: به‌رپرسی‌تی پێوستی به‌وه‌ ده‌کات له‌سه‌ر ئه‌و ئیشه‌ خۆپاگر بی، په‌له‌پرووژنی تیدا نه‌که‌ی و ته‌نکه‌تاو نه‌بی، دڵ گچکه‌ و که‌م حه‌وسه‌له‌ نه‌بی، وه‌ له‌گه‌ڵ نه‌وانه‌ی که‌ له‌گه‌ڵدان، بۆ کردنی ئه‌و کاره‌، ده‌بی دیسان دڵ گه‌وره‌ بی و لی‌بوردنت هه‌بی، ئازامگرو پشوو‌دریژ بی، وه‌ ده‌بی ئه‌و ئینسانه‌ خاوه‌نی یه‌قین بی به‌و به‌رنامه‌ و رێبازه‌ی خۆی که‌ له‌سه‌ری ده‌پوا، چونکه‌ یه‌قین به‌ مانای زانیاریه‌کی بی‌گومان دی، به‌ مانای ئیمانیه‌کی بی‌ له‌ره‌له‌رو بی دوو دلی و بی دڵ له‌ دڵدان دیت.

ده‌توانین ئه‌م شه‌ش سیفه‌ته: به‌یه‌ك وشه‌ ته‌عبیریان لی‌ بکه‌ین، که‌ بریتیه‌ له‌ شایسته‌یی (الكفاءة)، واته: خاوه‌نی ئه‌و سیفه‌تانه‌ بی، که‌ ئه‌وانه‌ بنه‌ره‌تیه‌کانن، ئه‌و شه‌ش سیفه‌تانه‌ش هه‌ر کامیکیان ده‌گونجی لق و پۆی دیکه‌یان لی‌بکه‌ینه‌وه‌.

ئەوجار بێجگە لەم شەش خەسلەتە بنەپەتیانەش، نابێ هیچ شتیکی دیکە ره‌چاوبکری و به‌مه‌رج بگیری، بۆ وێنە: خزمایه‌تی و ناوچه‌گه‌ریتی و ناسیاویتی و دۆستایه‌تی و هاومه‌شپه‌بیی و ... هتد، له‌به‌رچاونه‌گیری، بلی: ئەوه‌ فیکری له‌ فیکری من نزیکه‌، سروشتی له‌ سروشتی من نزیکه‌.

دووه‌م: به‌رپرسیاریتی و کار پێ سی‌پێردان، سپارده‌ (أمانه‌) یه‌ و له‌ ئەسلدا هی خه‌لك و کومه‌لگایه‌ به‌گشتی، پێویسته‌ که‌سانیک که‌ ده‌کرینه‌ ده‌مپراست، چا و وردبکه‌نه‌وه‌ بزانی به‌ کێی ده‌سپێرن:

هه‌ر ئیش و کاریک له‌ بنه‌په‌تدا خاوه‌نه‌که‌ی خه‌لك و کومه‌لگایه‌ به‌گشتی و، پێویسته‌ که‌سانیک که‌ ده‌کرینه‌ ده‌مپراست چا و وردبکه‌نه‌وه‌ ئه‌و ئەمانه‌ت و سپارده‌یه‌ که‌ خاوه‌نه‌ بنه‌په‌تییه‌که‌ی خه‌لكه‌، به‌ کێی ده‌سپێرن، چونکه‌ ئەگه‌ر بێ و به‌ ئەه‌لی خۆی نه‌سپێرن، مانای وایه‌ به‌ ناپاک (خائن) داده‌نرین به‌رانبه‌ر به‌ خوای به‌رز و مه‌زن و به‌رانبه‌ر به‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ و به‌رانبه‌ر به‌ بڕواداران، به‌لگه‌ش له‌سه‌ر ئەوه‌ ئه‌م ئایه‌ته‌یه‌ که‌ خوای به‌رز و مه‌زن فه‌رموویه‌تی: ﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ

تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا﴾⁽¹⁾ بۆیه‌ش ده‌لێن: هه‌ر به‌رپرسیاریتییه‌ک و هه‌ر کاریک به‌گشتی خاوه‌نه‌که‌ی خه‌لكه‌، چونکه‌ خوای به‌رز و مه‌زن دواندن (خطاب) له‌گه‌ڵ بڕواداران هه‌موواندا ده‌کات: ﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ﴾، ئایا ئەو راناوه‌ (کُم) کێیه‌؟

مسوڵمانان به‌گشتی، ﴿أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا﴾، که‌واته‌: خوای به‌رز و مه‌زن به‌گشتی فەرمان به‌ کومه‌لگای مسوڵمان ده‌کات، که‌ سپارده‌کان به‌ خه‌لکی شایسته‌ی خویان بسپێرن، به‌لگه‌ش له‌سه‌ر ئەوه‌ که‌ مه‌به‌ست له‌ (سپارده‌) به‌

پله‌ی یه‌که‌م به‌رپرسیاریتی و حوکمرانی و کاربه‌ده‌ستیتییه، ئه‌وه‌یه که پیغه‌مبه‌ر
 ﷺ له‌و فه‌رمایشته‌دا که بوخاریی ده‌یگێڕیته‌وه ده‌فه‌رموی: {إِذَا ضُيِّعَتِ الْأَمَانَةُ
 فَانْتَظِرِ السَّاعَةَ، قَالَ: كَيْفَ إِضَاعَتُهَا يَا رَسُولَ اللَّهِ؟} - ئه‌بو هوریره‌یه ده‌لی -
 ئه‌ویش بۆی روونده‌کاته‌وه ده‌فه‌رموی: (إِذَا أُسْنِدَ الْأَمْرُ) له‌ گێڕانه‌وه (روایه‌) یکی
 دیکه‌دا ده‌فه‌رموی (إِذَا أُسْنِدَ الْأَمْرُ) هه‌ردووکیان به‌ک مانایان هه‌یه، هه‌ر کاتیک کار
 سپێردرا (إِلَى غَيْرِ أَهْلِهِ فَانْتَظِرِ السَّاعَةَ) به‌غیری خه‌لکی شایسته‌ی خۆی،
 چاوه‌ڕێی قیامه‌ت بکه، به‌لێ هه‌ر ئیشیک سپێردرا به‌خه‌لکی ناشایسته، ئیشه‌که
 سه‌ری به‌فه‌تاره‌ت ده‌چێ، دروستکردنی بینایه‌ک به‌که‌سیکی ناشیاو بسپێره،
 سه‌قه‌تی ده‌کات، یان ئه‌وه‌تا دوا‌ی ئه‌وه‌ی که به‌ری ده‌کاته‌وه ده‌پمێ، یان
 به‌که‌لک نایه، هه‌موو ئیشیک هه‌روایه، هه‌ر ئیشیک به‌غیری خه‌لکی شایسته‌ی
 خۆی بسپێری، قیامه‌تی دێ، خوای په‌روه‌رگار (جل جلاله‌) دواندن (خِطَابُ)
 له‌گه‌ل ئیمانداراندا ده‌کات، ده‌فه‌رموی: ﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَحُونُوا اللَّهَ
 وَالرَّسُولَ وَتَحُونُوا أَمْنَتَكُمْ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾^(۱) واته: ئه‌و ئه‌مانه‌ت و سپاردانه‌ی که
 هه‌تانو له‌نیوتاندان، ناپاکییان پێ مه‌که‌ن، که دیاره‌ خیانه‌ت تێدا کردنیان
 ئه‌وه‌یه که به‌غیری خه‌لکی شایسته‌ی خۆیان بسپێردرێن.

سییه‌م: پاش دیاریکردنی حوکمران و که‌سی یه‌که‌می کومه‌ل و
 کومه‌لگای مسوولمانان، ئه‌و که‌سه و هه‌ر که‌سیکی دیکه که ده‌سه‌لات
 (صلاحیه‌)ی دانانی به‌رپرس و کاربه‌ده‌ستانی خوار خۆی هه‌یه،
 ده‌بێ بزانی که ئه‌و ئه‌رک و کارانه‌ سپاردن و به‌که‌سانی شایسته‌ی
 خۆیانان بسپێری:

وه‌ك ئایه‌ت و فه‌رمووده‌كان به‌گشتی ده‌یگه‌یه‌نن، ئه‌م فه‌رمووده‌یه‌ی پی‌غه‌مبه‌ریش ﷺ به‌تایبه‌ت ده‌یگه‌یه‌نئ، كه ده‌فه‌رموئ: {مَنْ اسْتَعْمَلَ عَامِلًا مِنَ الْمُسْلِمِينَ وَهُوَ يَعْلَمُ أَنَّ مِنْهُمْ أَوْلَىٰ بِذَلِكَ مِنْهُ وَأَعْلَمُ بِكِتَابِ اللَّهِ وَسُنَّةِ نَبِيِّهِ ﷺ فَقَدْ خَانَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَجَمِيعَ الْمُسْلِمِينَ} (ه) رواه الحاكم في المستدرک: (7023) وصححه، ورواه البيهقي في السنن الكبرى: (20151)، عن ابن عباس، بۆ به‌و كه‌سه‌ی سپاردوه له‌كاتێكدان له‌و شایسته‌تیریش هه‌یه‌؟ بی‌گومان یان له‌به‌ر خزمایه‌تییه‌، یان له‌به‌ر ناوچه‌گه‌ریتیییه‌، یان له‌به‌ر دۆستایه‌تییه‌، یان ته‌ماعیکی تێیدا هه‌یه‌، یان ئومێدیکی دنیا‌یی پی هه‌یه‌، له‌به‌ر به‌رژه‌وه‌ندییه‌کی تایبه‌تی و ناشه‌رعییه‌، له‌به‌ر ئه‌وه‌یه‌، یانی کابرا ناچێ خه‌لکی شایسته‌ هه‌بێ و به‌ خه‌لکی ناشایسته‌ی بسپیترێ، مه‌گه‌ر له‌به‌ر مه‌به‌ستیکی خراپ، هه‌میشه‌ ئامانجی خراپ له‌رێی رێباز و شیواز و ئامرازێ خراپه‌وه‌ و ده‌ده‌ستدێ، وه‌ ئامانجی چاك له‌ رێی شیواز و ئامراز و رێبازی چاكه‌وه‌ و ده‌ده‌ستدێ، یانی به‌ زۆری وایه ئینسان ئامانجی باش بێ بێرده‌کاته‌وه‌ له‌ رێباز و شیواز و ئامرازێ باشیش، بۆ ئه‌وه‌ی به‌و ئامانجه‌ی بگا، وه‌ ئه‌گه‌ر ئامانجی خراپیش هه‌بێ، بی‌گومان بیر له‌ ئامراز و رێبازی خراپ ده‌کاته‌وه‌.

(1) هه‌روه‌ها هه‌ر له‌و باره‌وه ئه‌م فه‌رمایشناش هه‌ن:

أ/ (عَنْ يَزِيدَ بْنِ أَبِي سَفْيَانَ قَالَ: قَالَ أَبُو بَكْرٍ ﷺ حِينَ بَعَثَنِي إِلَى الشَّامِ: يَا يَزِيدُ، إِنَّ لَكَ قَرَابَةَ عَسَيْتَ أَنْ تُؤْتِرَهُمْ بِالْإِمَارَةِ وَذَلِكَ أَكْبَرُ مَا أَخَافُ عَلَيْكَ فَإِنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ مَنْ وَلِيَ مِنْ أَمْرِ الْمُسْلِمِينَ شَيْئًا فَأَمَرَ عَلَيْهِمْ أَحَدًا مُحَابَاةَ فَعَلَيْهِ لَعْنَةُ اللَّهِ لَا يَقْبَلُ اللَّهُ مِنْهُ صَرْفًا وَلَا عَدْلًا حَتَّى يَدْخُلَهُ جَهَنَّمَ وَمَنْ أُعْطِيَ أَحَدًا حِمَى اللَّهِ فَقَدْ أَنتَهَكَ فِي حِمَى اللَّهِ شَيْئًا يَغْيِرُ حَقَّهُ فَعَلَيْهِ لَعْنَةُ اللَّهِ أَوْ قَالَ تَبَرَّأْتُ مِنْهُ ذِمَّةُ اللَّهِ ﷺ) رواه أحمد: (21)، والحاكم في المستدرک (7024)، وقال: هذا حديث صحيح الإسناد ولم يخرجاه، وقال شعيب الأرناؤوط: ضعيف.

ب- (عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ مَنْ وَلَّاهُ اللَّهُ ﷻ مِنْ أَمْرِ الْمُسْلِمِينَ شَيْئًا فَأَرَادَ بِهِ خَيْرًا جَعَلَ لَهُ وَزِيرَ صِدْقٍ فَإِنْ نَسِيَ ذَكَرَهُ وَإِنْ ذَكَرَ أَغَانَهُ) رواه أحمد: (24414) (24918)، والطبراني في المعجم الأوسط: (4240)، وقال شعيب الأرناؤوط: صحيح وهذا إسناد ضعيف.

چوارهم: بناغه و شیوازی دانانی به‌پرسانی گه‌وره و بچووک بریتییه له راویژ:

تاکه شیوازیك ئیمه به‌ده‌ستمانه‌وه بئی بۆ دانانی به‌پرسان، چ به‌پررسی گه‌وره چ به‌پررسی بچووک، چ به‌پررسی یه‌که‌م، جا ناوی لئ ده‌نئی خه‌لیفه، ناوی لئ ده‌نئی سهرۆک کۆمار، سهرۆک وه‌زیران، چ ئه‌وانی خوارتر، ئه‌وه بناغه‌ی دانانی به‌پرسان بریتییه له راویژ، به‌هه‌نگه‌ی فه‌رمایشتی خۆی به‌رز و مه‌زن که ده‌فه‌رموی: ﴿... وَأَمْرُهُمْ شُورَى بَيْنَهُمْ...﴾ (1) الشورى. (أمر) له زمانی عه‌ره‌بیدا ده‌لی: (الحال والشأن)، واته: (ئیشوکار)، وه‌ له به‌کاره‌ینانی قورئان دا (أمر) زیاتر بۆ شتی سیاسیی و کۆمه‌لایه‌تی به‌کار دیت. ﴿... وَأَمْرُهُمْ شُورَى بَيْنَهُمْ﴾ واته: (کاروباری سیاسیی و کۆمه‌لایه‌تیان به‌ راویژه)، هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموی: ﴿... وَشَاوَرَهُمْ فِي الْأَمْرِ﴾ (2) خۆی به‌رز و مه‌زن به‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموی: (راویژیان پئی بکه‌ له کاروباردا)، واته: کاروباری سیاسیی و کۆمه‌لایه‌تی و هه‌ر ئیشیک که دیته‌ رێیان، وه‌ک: مه‌سه‌له‌ی جه‌نگ و ناشتی. که‌واته: ئیمه به‌ ده‌قی نایه‌تی خۆی په‌روه‌ردگار (جل جلاله)، نایه‌تی ژماره (38) ی سووره‌تی (الشورى) و نایه‌تی ژماره (159) ی سووره‌تی (آل عمران) بناغه و تاکه شیوازی دانانی به‌پرسان و دیاریکردنیا نمان بۆ دیاریکراوه، که بریتییه له راویژ، ئینجا ئایا به‌دیلى راویژ چیه؟ یان ده‌بى یه‌کێک خۆی فه‌رز بکات، یان ده‌بى میراتی بئی، له باب‌ه‌وه بۆ کوپو له کوپه‌وه بۆ نه‌وه، یان ده‌بى کى ده‌سه‌لاتی هه‌بوو خۆی فه‌رز بکات، وه‌ک به‌داخه‌وه هه‌ندیک له زانا یان له‌به‌ر

1 الشورى: 38

2 آل عمران: 159

روشنایی واقعی ئیستیدادیانه و واقعی زۆره ملیانه‌ی که به‌سه‌ر مسولماناندا فه‌رێزکراوه، بنچینه‌یه‌کیان داناوه که زۆر هه‌له‌یه و پیچه‌وانه‌ی ده‌قه‌کانی قورئان و سوننه‌ته، بنچینه‌که‌ش ئه‌وه‌یه که ده‌لی: (مَنْ اشْتَدَّتْ وَطْأَتُهُ وَجَبَتْ طَاعَتُهُ)، واته: (هه‌ر که‌سی‌ک ده‌سه‌لاتی زیاتر بوو، پیویسته به‌قه‌سه‌ی بکری).

به‌لام له‌راستیدا ئه‌و دینی ئیسلامه‌ی که پیغه‌مبه‌ر ﷺ هیناویه‌تی، ئه‌گه‌ر له‌ حه‌قیقه‌تی خۆی لانه‌درایی و (تحریف) نه‌کرا‌ی، دینی خوای به‌رز و مه‌زن، شه‌ریعه‌ته‌کانی خوای به‌رز و مه‌زن، هه‌میشه‌ دژی سته‌مکاران بوون، له‌ خزمه‌ت به‌شخوراوو سته‌ملیکراواندا بوون، ته‌ماشای هه‌موو ئایه‌ته‌کانی خوای به‌رز و مه‌زن بکه، هه‌ر وای ده‌بینی هه‌موو شوینکه‌وتوانی پیغه‌مبه‌ران علیهم الصلاة والسلام؟ خه‌لکی بێ ده‌سه‌لاتن، که زۆرداره‌کان یێیان گوتوون: سووک و نزمه‌کانمان (أَرَادُنَا)، چه‌وسینراوان (مُسْتَخْضَعِينَ) و به‌شخوراوه‌کان بوون، ئه‌دی دوژمنانی پیغه‌مبه‌ران علیهم الصلاة والسلام کین؟ خوشگوزهرانه‌کان (مترفین) و زیده‌پۆیی که‌ران (مصرفین) و خۆ به‌زلگه‌ره‌کان (مستکبرین) بوون.

بنہ مای یازدہیہ م

پہیرہ وکردنی سیستہ می دامہ زراوہی و

دابہ شکردنی نہرکہ کان بہ گویرہی

پسپوری و کارامدی

www.AliBapir.net
F/AliBapir
youtube/AliBapir1
F/MediaAmeerOffice

بنه‌مای یازدهیه‌م

په‌یره‌وکردنی سیسته‌می دامه‌زراوه‌یی و دابه‌شکردنی نه‌رکه‌کان به‌گویره‌ی
پسپوړیی و کارامه‌یی.

کاروبار به‌په‌په‌بردن به‌پیی سیسته‌می دامه‌زراوه‌کان (نظام
المؤسسات) و دابه‌شکردنی نه‌رک و کاره‌کان به‌سه‌ر تاکه‌کاندا، به‌گویره‌ی
لیه‌هاتوویی و پسپوړیی و شاره‌زایی و، ده‌ست‌تیوه‌رنه‌دانی ه‌یچ که‌س و
ئورگانیک له‌ کاروباری نه‌وه‌ی دیکه، مه‌گه‌ر له‌سه‌ر بنچینه‌ی
هاوکارییکردنی یه‌کدی، وه‌ک:

1- خوی به‌رزو مه‌زن فه‌رموویه‌تی: ﴿قُلْ كُلُّ يَعْمَلْ عَلَى شَاكْلِهِ. فَرَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَنْ
هُوَ أَهْدَى سَبِيلًا﴾ (٨٤) الإسراء، واته: {بلی: هه‌ر که‌سه به‌پیی سروشتی
خوی (یان به‌پیی خوی) کار ده‌کات، په‌روه‌ر دگارتان زاناتره به‌وه‌ی که‌ ری
راستتری گرتوه}.

2- هه‌روه‌ها خوی به‌رز و مه‌زن فه‌رموویه‌تی: ﴿... وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ
وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ (٢) المائدة.
واته: (وه‌ هاوکاریی یه‌کدی بکه‌ن له‌سه‌ر چاکه‌کاری و پاریزکاری، وه
هاوکاریی یه‌کدی مه‌که‌ن له‌سه‌ر گوناخ و ده‌ست‌دریژی، وه‌ پاریز له‌ خوا بکه‌ن،
بی‌گومان خوا سزای تونده).

3- پیغه‌مبه‌ری خواش ﷺ فه‌رموویه‌تی: (أَرْحَمُ أُمَّتِي بِأُمَّتِي أَبُو بَكْرٍ، وَأَشَدُّهُمْ فِي
دِينِ اللَّهِ عُمَرُ، وَأَصْدَقُهُمْ حَيَاءً عُمَانُ، وَأَقْضَاهُمْ عَلَيَّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ، وَأَقْرَبُهُمْ

لِکَتَابِ اللَّهِ أَبِي بَنُ كَعْبٍ، وَأَعْلَمُهُم بِالْحَلَالِ وَالْحَرَامِ مُعَاذُ بْنُ جَبَلٍ، وَأَفْرَضُهُمْ زَيْدُ بْنُ ثَابِتٍ، أَلَا وَإِنَّ لِكُلِّ نَبِيٍّ أَمِينًا وَأَمِينُ هَذِهِ الْأُمَّةِ أَبُو عُبَيْدَةَ بْنُ الْجَرَّاحِ) رواه ابن ماجه: (154)، وقال الألباني: صحيح. واته: (به به‌زه‌یی‌ترینی ئۆممەتم به‌رانبەر به ئۆممەتم ئەبوبەکره، وه به‌هێزترینیان له دینی خوادا عومەر، وه به‌شەرمترینیان عوسمانه، وه شارەزاترینیان له دادوەرییدا علی یه، وه که‌سیک که له هه‌مووان باشتەر قورئان ده‌خوینێ ئوبه‌ی کورپی که‌عبه، وه زاناترینیان به‌هه‌لال و هه‌پام موعازی کورپی جه‌به‌له، وه شارەزاترینیان له میراتدا زه‌یدی کورپی سابعته، وه هه‌ر پێغه‌مبه‌ریک ئه‌مینه‌دارێکی هه‌یه‌و ئه‌مینه‌داری ئه‌م ئۆممه‌ته ئه‌بو عوبه‌یده‌ی کورپی جه‌ریراچه)، خوا له هه‌موویان رازی بێ.

4- هه‌روه‌ها: (عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا أَنَّهَا قَالَتْ: أَمَرَنَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ أَنْ نُنْزِلَ النَّاسَ مَنَازِلَهُمْ) أورد هه‌ر یه‌کێ له‌ ئۆممه‌تێ ده‌گه‌ڕێنه‌وه که گوتووێته‌ی: پێغه‌مبه‌ری خوا فه‌رمانی پێکردین که خه‌لکی له شوێن و پله‌ی خۆیاندا دابنێین).

روونکردنه‌وه

یه‌که‌م: کاروبار به‌پێوه‌بردن به‌پێی سیسته‌می دامه‌زراوه‌یی:

دیاره ده‌بێت هه‌ر کاره، ئۆرگان و دامه‌زراوه (مؤسسه)یه‌کی تایبه‌تی خۆی هه‌بێ، نه‌ک هه‌موو ئیش و کاره‌کان وه‌ک چیشتی مجبور تیکه‌ل و پیکه‌ل بکری، بۆ وینه: کاری رێکخستن دامه‌زراوه‌ی خۆی هه‌بێ، راگه‌یانندن به‌هه‌مان شیوه، بانگه‌واز و په‌روه‌رده، کۆمه‌لایه‌تی، په‌یوه‌ندییه‌کان، هه‌روه‌ها هه‌موو

تویژه‌کانیدیکه‌ش وه‌ک: ئەندازیاران، قوتابیان، ئافره‌تان، وهرزشوانان ... هتد، چونکه به‌مشیه‌یه هه‌رکسه‌شتر له‌کاروباری خۆیدا سه‌ر راست و‌شاره‌زا ده‌بێ و پێیدا قوول ده‌بیته‌وه‌و گه‌شه‌ی پێ ده‌دات.

دیاره له‌م رۆژگارهدا مروڤ له‌بواری دنیا‌داری و ئی‌دارییدا زۆر به‌ره‌وپیش چووه‌و، زانست لق و پۆپی زۆری هاو‌یشتوه‌و، ناگونجی مروڤ له‌هه‌موو شتێک‌شاره‌زاو کارامه‌بێ، وه‌ناشگونجی ئیش و کاره‌کان تێک‌ل و ناو‌یته‌بن، بۆ وینه‌: وه‌ختی خۆی مه‌شه‌وور بووه‌ک گوتوو‌یانه‌مه‌لای دوا‌زده‌عیلم، که‌دوا‌زده‌جۆره‌زانست هه‌بوون، هه‌ر که‌سێک ئه‌و زانستانه‌ی زانیوه‌، وه‌ک بلی‌ی بۆته‌زانی‌یه‌کی مه‌وسووعی، یانی له‌هه‌موو روویکه‌وه‌شاره‌زابووه‌، دیاره ئه‌و کاته‌زانست که‌م بووه‌و لق و پۆپی زۆری لینه‌بۆته‌وه‌، به‌لام ئیستاده‌ر له‌زانستێک‌په‌نجا لقی دیکه‌ی لیبۆته‌وه‌و، رۆژ بۆ رۆژیش زانیاری لق و پۆپی دیکه‌ی لێ ده‌بیته‌وه‌.

دووه‌م: دابه‌شکردنی کاره‌کان به‌سه‌ر تاکه‌کاندا به‌گۆیره‌ی لی‌هاتوویی و پسی‌پۆری و‌شاره‌زاییان :

ئه‌میش دیاره شتیکی مه‌نتیقی و ئاشکرایه‌، چونکه وه‌ک عه‌لی کوپی ئه‌بو تالیب -خوا لێ‌ی رازی بێ- گوتویه‌تی: (قِيمَةُ الْمَرْءِ مَا يُحْسِنُهُ)⁽¹⁾ واته‌: (نرخ‌ی مروڤ له‌وه‌دایه‌که‌به‌باشی ده‌یزانی)، هه‌ر به‌پاستی وایه‌، پیاوێکی زۆر چاک بینه‌شتیکی پێ بسپیره‌هی خۆی نه‌بێ، تێیدا سه‌رکه‌وتوو نابێ و که‌سایه‌تی پێ ده‌شکێ، به‌لام وه‌ره‌ئیشیکی پێ بسپیره‌، که‌ئه‌و تێیدا سه‌رکه‌وتوه‌، ده‌بینی تێیدا سه‌رکه‌وتوو ده‌بێ و پێ به‌رزده‌بیته‌وه‌، ئیشیکی پێ بسپیره‌به‌چاکی ئه‌نجامی بدات جاری واهیه‌ئیشه‌که‌له‌خۆشی بچووکتره‌،

¹ تاج العروس من جواهر القاموس، ج: (34)، ص: (232).

مه‌رج نییه له خۆی گه‌وره‌تر بێ، به‌لام تێیدا سه‌رکه‌وتوو نابێ، چونکه تێیدا شاره‌زاو پسیپۆر نییه، بۆیه به‌راستی ئیش سپاردن به خه‌لك به‌پێی پسیپۆری و شاره‌زایی زۆر گرنگه، كورده‌واریی خۆشمان كه ده‌لێن: (نان بۆ نانه‌واو گوشت بۆ قه‌ساب)، ئه‌وانیش زانیویانه چیی ده‌لێن، ئینجا بێگومان هه‌ر كه‌سیك كه خوای به‌رز و مه‌زن دروستی كردووه، به كه‌لكی كارێك هه‌ر دێ، خوای به‌رز و مه‌زن هه‌یج كه‌سیكی دروست نه‌كردووه، به كه‌لكی هه‌یج شتیك نه‌یه‌ت، گرنگ ئه‌وه‌یه هه‌ر كه‌سه ئه‌و ئیشه‌ی پێ بسپیردرێ كه بۆی ده‌ستده‌دا.

سه‌ركردایه‌تی ده‌بێ چا‌و وردبكات‌ه‌وه‌و چا‌و بگێرێ و توانا و ئاماده‌یی (استعداد) هه‌كانی خه‌لكی خۆی بزانی، وه هه‌ر كه‌سه كاریكی پێ بسپیرێ كه چاك ده‌توانێ ئه‌نجامی بدات و تێیدا سه‌رکه‌وتوو ده‌بێ، خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله) كه ده‌فه‌رموێ: ﴿قُلْ كُلُّ يَعْمَلْ عَلَىٰ شَاكِلَةٍ...﴾ (٨٤) نوێژه‌ره‌وانی قورئان

و شه‌ی: (شَاكِلَةٍ) به زۆر شیوه مانایان لێداوه‌ته‌وه، هه‌ندیکیان گوتویانه: (عَلَى طَرِيقَتِهِ)، هه‌ندیك گوتویانه: (عَلَى سَجِيَّتِهِ)، هه‌ندیكیدیكه‌یان گوتویانه: (عَلَى نَاحِيَّتِهِ)، وه (رَاغِبُ الْأَصْفَهَانِي) له‌باره‌ی وشه‌ی (شَاكِلَةٍ) وه گوتویه‌تی: (أَيُّ عَلَى سَجِيَّتِهِ الَّتِي قَيَّدَتْهُ، وَذَلِكَ أَنَّ سُلْطَانَ السَّجِيَّةِ عَلَى الْإِنْسَانِ قَاهِرٌ حَسْبَمَا بَيَّنْتُ فِي الدَّرِيعَةِ إِلَى مَكَارِمِ الشَّرِيعَةِ، وَهَذَا كَمَا قَالَ ﷺ: كُلُّ مُيَسَّرٍ لِمَا خُلِقَ لَهُ⁽¹⁾) مفردات ألفاظ القرآن، ص: (462، 463)، راغیبی ئه‌سفه‌هانی وشه‌ی (شَاكِلَةٍ) به (سَجِيَّة) لێكده‌داته‌وه، (سَجِيَّة) واته: سروشت (فِطْرَة)، ده‌لێ: {هه‌ر كه‌سه به شیوه‌یه‌ك ره‌فتار ده‌كات و هه‌لسوكه‌وت ده‌كات به‌پێی ئه‌و سروشته‌ی كه به‌ستویه‌تی‌ه‌وه،

(1) عن عمران قال: قلت: يا رسول الله، فِيمَ يَعْمَلُ الْعَامِلُونَ؟ قَالَ: (كُلُّ مُيَسَّرٍ لِمَا خُلِقَ لَهُ)، رواه البخاري: (7551).

(یانی: هه‌ر که‌سیک خ‌وای به‌رز و مه‌زن سروشتیکی پ‌یداوه، (سَجِيَّة)و (طَبِيعَة) یکی پ‌یداوه، وه ئه‌و سروشت و (سَجِيَّة) سنووریک بۆ ئه‌و مرۆقه دیارده‌کات، وه ئه‌مه‌ش وه‌ک پ‌یغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموێ. هه‌ر که‌سه ئاسان ده‌کری بۆ ئه‌وه‌ی که بۆی دروستکراوه (ت)، وه‌ک له‌ سه‌حیحی بوخارییدا هاتووه }.

سییه‌م: ده‌ست‌وه‌رنه‌دانه کاری یه‌کدی، مه‌گه‌ر به‌شیوه‌ی هاوکاری:

به‌پراستی ئه‌م‌یش عه‌قل و مه‌نتیق ده‌یخ‌وا‌زن، زۆر گرنگه‌ که تۆرگانه‌کان و دامه‌زراوه‌ی نووسینگه‌کان و مه‌لبه‌نده‌کان و ده‌زگایه‌کان، ده‌ست‌وه‌رنه‌دانه کاری یه‌کدی، کورده‌واری خ‌ومان له‌وباره‌وه به‌ندیکیان داناوه ده‌لی: (فلان که‌س له هه‌موو دیزان ده‌بیته ئه‌سکوی)⁽²⁾. پ‌یغه‌مبه‌ریش ﷺ فه‌رموویه‌تی: {مِنْ حُسْنِ إِسْلَامِ الْمَرْءِ تَرْكُهُ مَا لَا يَعْنِيهِ}⁽³⁾ واته: (له‌ چاک مسو‌لمانانه‌تی ئینسان ئه‌وه‌یه که شتیک به‌یوه‌ندی پ‌یوه‌ی نییه، وازی له‌ به‌ینی)، واته: خ‌وی تی هه‌لنه‌قورتینی، به‌پراستی خ‌ۆ له‌ ئیش و کاری خه‌لکه‌وه هه‌لقورتاندن شتیکی خراپه، جا خ‌ۆ تیه‌لنه‌قورتاندن و ده‌ست‌وه‌رنه‌دانه کاری یه‌کدی، زۆر گرنگه، بۆ ئه‌وه‌ی که ئه‌و که‌سه ئیشه‌که‌ی له‌ تیکنه‌چی، به‌ه‌وی ئه‌وه‌وه که هه‌ر که‌سیک هات و له‌ی ب‌یته کارزان و وه‌ستا.

ده‌لێن کابرایه‌کی هه‌بووه، گوتوویانه: به‌لگه‌ت چیه‌ له‌سه‌ر بوونی خ‌وای به‌رز و مه‌زن ؟ گوتوویه‌تی: به‌لگه‌م ئاشی مام ئاوده‌لییه⁽⁴⁾، چونکه تا مام ئاوده‌ل خ‌وی

(1) واته: هه‌ر که‌سیک جۆره ئیشیک ده‌کا، د‌لی به‌ره‌و شتیک وهرده‌چه‌رخ، که له‌گه‌لیدا ده‌گونجی.

² ئه‌سکوی یانی که‌وچکی گه‌وره، کاتی خ‌وی هه‌بووه، به‌ که‌وچکی داریان گوتوه.

³ رواه الترمذي: (2317)، وابن ماجه: (3976)، وقال الألباني: صحيح.

(4) مام ئاوده‌لێک هه‌بووه ئاشیکی هه‌بووه.

مابوو ئاشه‌که‌ی جوان ده‌گه‌را، به‌لام له‌گه‌ل وه‌فاتی کردو که‌وته ده‌ست کورپه‌کانی، هه‌ر یه‌که‌یان خۆی لی کرده وه‌ستاو، ئاشه‌که تی‌کچوو، واته: خوای به‌رزو مه‌زنیش هه‌یه و ته‌نهایه و بوونه‌وه‌ر یه‌ک وه‌ستای هه‌یه، یه‌ک مشوورخۆری هه‌یه، بۆیه وه‌ک کاتژمێر ده‌گه‌رپۆ و که‌موکووپیی تیدا نییه، جا راسته هه‌ر ئیشیک بێ سهر بوو، یان سهری زۆر بوون، تی‌کده‌چی.

به‌لام ئه‌وه ریگا ناگرێ له‌وه که ئۆرگانه‌کان و خه‌لکه مشوورخۆره‌کان هاوکاریی یه‌کدی بکه‌ن، بیگومان به‌شیوه‌ی هاوکاریی حوکه‌مه‌که‌ی جیاوازه‌ و ناشی‌تته‌هۆی بێ سهره‌وه‌یه‌ی و ناپیکوپیکی، مڕۆڤ جاری وا هه‌یه ئیشیکی له‌به‌رده‌ست ده‌چه‌قی و به‌ته‌نیا خۆی بێی هه‌لناسووپۆ، قه‌یناکات نه‌وانی دیکه‌ هاوکاریی بکه‌ن، که خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله‌) ده‌فه‌رموی: ﴿...وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالنَّقْوَىٰ وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ﴾⁽¹⁾ واته: (...وه هاوکاریی یه‌کدی بکه‌ن

بڼه مای دوازده يه م

کومه ئی ئیسلامی به شیکه له مسوولمانان و

هوکاریکه بو خزمه تی ئیسلام و مسوولمانان،

ههق و راستی له سه رتا پو نه گراوه

www.AliBapir.net
[F/AliBapir](https://www.facebook.com/F/AliBapir)
[youtube/AliBapir1](https://www.youtube.com/channel/UCv33333333333333333333)
[F/MediaAmeerOffice](https://www.facebook.com/F/MediaAmeerOffice)

بنه‌مای دوازدیه‌م

بیئاگانه‌بوون له‌و راستییه‌که : کومه‌لی ئیسلامی کومه‌لییه‌که له
مسوولمانان و ئامرازیکه‌ بو خزمه‌تی ئیسلام و مسوولمانان، هه‌ق و راستیی
له‌سه‌ر تاپۆنه‌کراوه‌.

کومه‌لی ئیسلامیی خۆی به‌ کومه‌لییه‌که له‌ مسوولمانان و هۆکار
(وسيله‌)یه‌که‌ بو خزمه‌تی ئیسلام و مسوولمانان داده‌نی و، خودی خۆی
ئامانج نیه‌، نه‌ پێی وایه‌ مسوولمانانی تیدا کورت هه‌له‌اتوون و، نه‌ پێشی
وایه‌ حه‌ق و راستیی له‌سه‌ر تاپۆکراوه‌، چاکیی و خراپیشی په‌یوه‌سته‌ به‌
راده‌ی دینداریی و پابه‌ندیی به‌ شه‌ریعه‌تی خوا وه‌، یان لی لادانی، به‌لام
ده‌بی له‌و راستییه‌ش دلنیایین که‌ پابه‌ندیی راست و دروست به‌ شه‌ریعه‌تی
خواوه‌ به‌ی.

أ- چاک لیتیگه‌یشتنی شه‌ریعت "قورئان و سوننه‌ت" و پێدا
قوولبوونه‌وه‌ی.

ب- راست خویندنه‌وه‌ی واقعی و باش پێ ئاشنا‌بوونی و تیدا
به‌رچاوپروون بوونی، ده‌سته‌به‌ر نابێ، وه‌ک:

1- خوی به‌خشنده‌و به‌ به‌زه‌یی (جل جلاله‌) فه‌رموویه‌تی: ﴿وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا
مِّمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ إِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾ ﴿٣٣﴾ فصلت، واته‌:
(وه‌ قسه‌ی کێ له‌ قسه‌ی که‌سێک چاکتره‌ که‌ به‌ره‌و لای خوا بانگه‌واز
ده‌کاتو، کرده‌وه‌ی باش ئه‌نجام ده‌دات و ده‌لی: من له‌ مسوولمانانم)؟

2- هه‌روه‌ها خوی به‌رزو مه‌زن فه‌رموویه‌تی: ﴿وَلَتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ
وَيَأْمُرُونَ بِالْعُرْفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ ﴿١٠٤﴾ آل عمران،

واته: {وه با له‌نیو ئیوه‌دا کومه‌لیک هه‌بن (یاخود ئیوه کومه‌لیک بن)، بانگه‌واز ده‌که‌ن بۆ لای چاکه‌و فه‌رمان به هه‌رچی شتی په‌سنده ده‌که‌ن و، ریگیزی له هه‌رچی شتی ناپه‌سنده ده‌که‌ن، هه‌ر ئه‌وانه‌ش سه‌رفرازن}.

3- هه‌روه‌ها خوای به‌رز و مه‌زن فه‌رموویه‌تی: ﴿... وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ ﴿٢﴾ السَّمَاءُ، واته: (... وه هاوکاریی یه‌کدی بکه‌ن له سه‌ر چاکه‌کاری و پارێزکاری، وه هاوکاریی یه‌کدی مه‌که‌ن له سه‌ر گوناوه‌ و ده‌ستدریژی، وه پارێز له خوا بکه‌ن، بیگومان خوا تو‌له‌ی تونده‌).

4- هه‌روه‌ها خوای به‌رز و مه‌زن فه‌رموویه‌تی: ﴿كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ﴾ ﴿١١٠﴾ آل عمران. واته: (ئیه‌و به‌شتییه‌ کومه‌لێ که ده‌ره‌یێراون و په‌یداکاراon بۆ مرۆفایه‌تی، فه‌رمان به‌ شته په‌سنده‌کان ده‌که‌ن و ری له شته ناپه‌سنده‌کان ده‌گرن، وه ئیمان به‌ خوا دینن ...).

5- هه‌روه‌ها خوای به‌رز و مه‌زن فه‌رموویه‌تی: ﴿قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَى بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ ﴿١٠٨﴾ يوسف، واته: ﴿بَلَىٰ: ئه‌مه‌یه‌ رێبازی من که له‌به‌ر رۆشنایی و شاره‌زایی داو به به‌رچاوپوونیه‌وه بانگه‌وازی خه‌لک ده‌که‌م بۆ لای خوا، خۆم و ئه‌وانه‌ش که شوێنم که‌وتوون، وه پاکیی بۆ خوا (که خه‌لکی بۆ لای غه‌یری ئه‌و یان به نه‌شاره‌زایی بانگ بکه‌م) وه من له هاوبه‌ش بۆ خوا دانه‌ران نیم.﴾

روونکردنه‌وه

یه‌ك: كومه‌لبوونی مسولمانان و هاوكاریی پیکه‌وه‌کردنیان، بۆ بانگه‌وازو
فه‌رمان به‌چاكه‌و ریگړی له‌خراپه، فه‌رزه:

فه‌رزه مسولمانان كۆ بن، به‌گشتی بۆ ئه‌وه‌ی كه‌ بتوانن دینی خوای به‌رز و
مه‌زن به‌رپا بکه‌ن، چونكه‌ خوای به‌رز و مه‌زن فه‌رمانی پێ‌كردووه، وه‌ك
ده‌فه‌رموئ: ﴿... أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ...﴾⁽¹⁾ واته: (... دین به‌رپا
بکه‌ن و، تییدا په‌رته‌وازه مه‌بن ...) وه‌ به‌شیک له‌ به‌رپا‌کردنی دین، له‌ سێ شتاندا
به‌رجه‌سته ده‌بێ:

وه‌ك له‌ نایه‌تی ژماره (104) ی سوورده‌تی (آل عمران) دا فه‌رزی كردووه له‌سه‌ر
مسولمانان، كه‌ ده‌بێ كومه‌لیکیان له‌نیودا هه‌بن به‌و سێ ئه‌ركه‌ هه‌لسن.

یاخود كه‌ ده‌فه‌رموئ: ﴿وَلَتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ
وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾⁽²⁾ ئه‌گه‌ر بلیین: وشه‌ی: (مِنْ)
ده‌گونجی (مِنْ) ی (تبعیضیه) بێ، واته: له‌نیو ئیوه‌دا با هه‌ندیک هه‌بن، به‌لام
ده‌شگونجی بلیین: (مِنْ) ی روونکردنه‌وه (بیانیه) یه، نه‌ك بۆ دابړینی به‌شیک،
كه‌واته: ﴿وَلَتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ﴾

به‌هه‌ردوو لیكدانه‌وه (تفسیر) ه‌كان، له‌سه‌ر مسولمانان فه‌رزه كه‌سانیکیان
له‌نیودا هه‌بن، ئه‌م سێ ئه‌ركه‌ ئه‌نجام ده‌ن:

¹ الشوری: ۱۳

² آل عمران: ۱۰۴

أ- بانگه‌واز بو چاکه (خیر)، ﴿يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ﴾، چاکه‌ش هه‌مووی له ئیسلامدایه، جا چ راسته‌وخۆ رایگه‌یاندبێ، چ ناراسته‌وخۆ بیخوای، وه‌ک له داها‌توودا زیاتر تیشکی ده‌خه‌ینه‌سه‌ر.

ب- ﴿وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ﴾، (المَعْرُوف) ئه‌لیف و لام (أل) ی ناساندن (تعریف) ی له‌سه‌ره‌که‌مانای (جنس) ده‌گه‌یه‌نێ، هه‌موو شته‌چاکه‌کان، ئینجا ئایا هه‌موو شتیکی چاک و په‌سند له‌چیدا‌یه؟ بێگومان ئه‌وه‌یه‌که‌شه‌ریعه‌ت فه‌رمانی پیکردووه‌و، بێگومان عه‌قلیش هه‌موو شتیکی شه‌ریعه‌ت په‌سند ده‌کات.

ج- ﴿وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ﴾، (الْمُنْكَر) یش ئه‌لیف و لام (أل) ی (جنس) ی له‌سه‌ره‌، شته‌ناپه‌سنده‌کان چین؟ ئه‌وانه‌ن که‌له‌گه‌ل شه‌ریعه‌ت تیکده‌گیرین، بێگومان هه‌رچی شه‌ریعه‌تیش ره‌فزی بکات، عه‌قل و فیتیه‌تی ساغ و سه‌لیمیش ره‌فزی ده‌که‌ن.

دواییش خوای به‌رز و مه‌زن ده‌فه‌رموێ: ﴿وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾، واته‌: سه‌رفرازی ئۆمه‌ته‌ی ئیسلام به‌ستراوه‌ته‌وه‌ به‌هه‌بوونی کۆمه‌لیک (یان ئه‌وه‌تا خۆیان کۆمه‌لیک بن) که‌ئهو سێ نه‌رکه‌ ئه‌نجام ده‌ن.

وه‌ئه‌گه‌ر ته‌ماشای واقیعه‌ش بکه‌ین، هه‌ر وای ده‌بینین: کاتیک هاوه‌لانی به‌ریزی پیغه‌مبه‌ر ﷺ وه‌ئهو (جیل) ده‌کانی دوا‌ی ئه‌وان، چونکه‌به‌راستی بانگی خه‌لکیان ده‌کرد به‌قسه‌و به‌کرده‌وه‌، خه‌لکیان له‌دینی خوای به‌رز و مه‌زن نزیک ده‌خسته‌وه‌، خه‌لکیان به‌ره‌و باوه‌شی ئیسلام بانگ ده‌کرد، ته‌ماشای ده‌که‌ین هه‌م له‌دنیا‌دا سه‌رفراز و به‌خته‌وه‌رو سه‌ربه‌رز بوون، هه‌م له‌دوا‌پۆشیدا و وه‌که‌لێرده‌ا خوای به‌رز و مه‌زن ده‌فه‌رموێ: ﴿وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾، واته‌: سه‌رفرازی

مسولمانان و به‌خته‌وه‌رییان و سه‌رکه‌وتنیان، به‌ستراوه‌ته‌وه به‌وه‌وه که ئه‌و سی ئه‌رکه ئه‌نجام بده‌ن.

هه‌روه‌ها ئایه‌تی (33) ی سووره‌تی (فصلت) یش که ده‌فه‌رموی: ﴿وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِّمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ إِنَّنِي مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾⁽¹⁾ مانای وایه ئیمه له‌سه‌رمان پیویسته که باشترین قسه بکه‌ین، وه دیاره که سانیکیش باشترین قسه ده‌که‌ن، که باشترین که‌س بن.

هه‌روه‌ها خوای به‌رز و مه‌زن ده‌رموویه‌تی: ﴿... وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾⁽²⁾

ده‌توانین نۆز ده‌قی قورئان و سوننه‌ت له‌سه‌ر ئه‌وه بینینه‌وه که کومه‌ل بوونی مسولمانان و هاوکاری پیکه‌وه کردنیان بۆ بانگه‌واز کردن و فه‌رمان به‌چاکه کردن و ری له‌خراپه‌گرتن فه‌پژه، به‌لام به‌وه‌نده ئیکتیفا ده‌که‌ین.

دوو: خه‌لک بانگکردن بۆ لای خوای به‌رز و مه‌زن و له‌خوا نزیک خستنه‌وه‌یان گه‌وره‌ترین و چاکترین کاره:

به‌به‌لگه‌ی هه‌ردوو ئایه‌تی پیشوو، ئایه‌تی ژماره (104) ی سووره‌تی (آل عمران) که خوای به‌رز و مه‌زن ده‌فه‌رموی: ﴿وَلْتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾، که‌واته: شتیک

¹ فصلت: 33

⁽²⁾ المائدة: 2

ئینسان پی‌ی سه‌رفرازو به‌خته‌وهر بی‌و، پی‌ی له‌خه‌م بره‌خسێ و به‌مراد بگا، مانای وایه شتیکی زۆر گه‌وره‌یه.

هه‌روه‌ها ئایه‌تی ژماره (33)ی سووره‌تی (فصلت)یش که‌خوا‌ی په‌روه‌ردگار (جل جلاله) تییدا ده‌فه‌رموی: ﴿وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِّمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ إِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾، که‌واته: دیاره بانگه‌واز بۆ‌لای خوا‌ی به‌رز و مه‌زن گه‌وره‌ترین کاره.

سێ: هه‌ر که‌سیک قسه‌کانی نه‌کات به‌کرده‌وه، هه‌یج به‌هه‌یج ناکات له‌بواری کاری ئیسلامیدا:

زۆر گرنگه ئینسان ناگای له‌خۆی بی‌و قسه‌به‌ک نه‌کا که‌نه‌توانی به‌کرده‌وه به‌رجه‌سته (تجسید)ی بکات، چونکه‌تۆ نه‌و قسه‌یه که‌ده‌یکه‌ی نه‌گه‌ر خه‌لک بۆ شتیکی چاک بانگ ده‌که‌ی، مادام پی‌ت چاکه له‌پیشدا بۆ خۆت نه‌نجامی بده، سه‌ره‌پای نه‌وه، لی‌کجیایی قسه‌و کرده‌وه، به‌کێکه له‌نیشانه زه‌قه‌کانی خه‌لکی دل نه‌خۆش و دوو روو (منافق) و ده‌غه‌ل، که‌خوا‌ی به‌رز و مه‌زن له‌چه‌ندان ئایه‌تی قورئانی به‌پی‌ژدا باسی کردووه، که‌ده‌غه‌ل (منافق)ه‌کان درۆده‌که‌ن، دوو روون، لی‌ره شتیك ده‌لێن و له‌وئ شتیکی دیکه ده‌لێن، شتیك ده‌لێن کرده‌وه‌ی پیناکه‌ن، به‌تایبه‌تی له‌سه‌ره‌تای سووره‌تی (الصف)دا که‌ده‌فه‌رموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

لَمْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ ﴿٢﴾ كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ

﴿٢﴾، واته: (ئه‌ی ئه‌وانه‌ی بپرواتان هه‌ناوه! بۆ شتیك ده‌لێن که‌کرده‌وه‌ی پی ناکه‌ن؟ گه‌وره‌ترین گونا‌هه‌لای خوا که‌شتیک بلێن کرده‌وه‌ی پی نه‌که‌ن).

جا به‌پاستی ئه‌وه که ئینسان قسه‌که‌ی به‌کرده‌وه ته‌رجه‌مه بکات و له‌خۆیدا به‌رجه‌سته‌ی بکات، زۆر گرنگه، بۆیه خوای به‌رزو مه‌زن ده‌فه‌رموی: ﴿وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِّمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا...﴾⁽¹⁾

وه له‌هه‌موو ئایه‌ته‌کانی (قورئان) دا، له‌نزیکه‌ی (60) شوێن زیاتر ئیمان و کرده‌وه‌ی چاک پێکه‌وه هاتوون، لێره‌دا: ﴿دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا﴾، واته: (بانگه‌واز بۆ لای خوا ده‌کات و کرده‌وه‌ی چاک ده‌کات)، چونکه نه‌گه‌ر کرده‌وه‌ی چاک نه‌که‌ی و هه‌ر به‌قسه خه‌لک بۆ لای خوای به‌رزو مه‌زن بانگ بکه‌ی، به‌کرده‌وه خه‌لک له‌دین دوورده‌خه‌یه‌وه، خه‌لک به‌ده‌نگته‌وه دیت، به‌لام کاتیک که کرده‌وه‌کانت ده‌بینی ده‌سله‌میته‌وه!!

به‌پاستی هه‌ندیک که‌س هه‌یه له‌مه‌یدانی کاری ئیسلامیه‌یه، قسه‌ی باش و به‌جیه، به‌لام دوا‌یی که ته‌ماشای ده‌که‌ی و لێ‌ی ورد ده‌بیه‌وه، نه‌خه‌یر، دوورکوژی نزیك خه‌ساره! قسه‌ جوانی کرده‌وه وێرانه، روه‌اله‌ت جوانی نیوه‌پۆک وێرانه، خوای به‌رزو مه‌زن په‌نامان بده، به‌پاستی ده‌بی زۆر وریا بین.

چوار: کۆمه‌ل و لایه‌نیکی ئیسلامی نابێ خۆی جیا له‌مسولمانان حساب بکات و خۆی له‌مسولمانان جیا بکاته‌وه:

ئه‌ویش خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله) له‌رسته‌ی کۆتایی ئایه‌تی ژماره (33) ی سووره‌تی (فصلت) دا ده‌فه‌رموی: ﴿وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِّمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ إِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾.

بیگومان قورئان هه‌تا لی‌ی وردبیه‌وه، مانای زیاتر به‌ده‌سته‌وه ده‌دا، ئیمه ئیستا زۆر چاک ده‌زانین بۆچی خوای به‌رز و مه‌زن ئه‌و رسته‌یه‌ی سییه‌م: ﴿وَقَالَ إِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾ ی له‌ دوا‌ی ئه‌وه باسکردوه‌وه.

له‌ مه‌یدانی کاری ئیسلامیدا ئه‌گه‌ر ئینسان له‌ خۆی وریا نه‌بێ، خۆی جیاده‌کاته‌وه له‌ خه‌لك، خۆی داده‌برێ له‌ مسولمانان، خۆی جیاده‌کاته‌وه له‌ میله‌ته‌که‌ی خۆی، سه‌ره‌نجام په‌رده‌و ئیوانێك ده‌خاته ئیوان خۆی و خه‌لكه‌یه‌وه‌و، له‌ جیاتی ئه‌وه‌ی خه‌لك لی‌ی به‌هرمه‌ند بن، ای‌ی ده‌سله‌مه‌وه‌و، وه‌ له‌ جیاتی ئه‌وه‌ی لی‌ی نزیک بینه‌وه‌و، لی‌ی دوورده‌که‌ونه‌وه‌و، ئیمه‌ هه‌رچه‌ند کرده‌وه‌ی باش بکه‌ین، هه‌رچه‌ند خه‌لك بۆ لای خوای به‌رز و مه‌زن بانگ بکه‌ین و دلسۆزیان بین، به‌لام نه‌که‌ هه‌ر به‌ قسه‌، به‌لكو نابێ هه‌ر له‌ قه‌ناعه‌ت و ده‌روونیشماندا وابێ که‌ خۆمان پێ له‌ خه‌لك چاکتر بێ.

خۆ پێ چاک بوون خراپه‌، به‌لام ئه‌سلی چاک بوون باشه‌، خوای به‌رز و مه‌زن له‌ باسی ته‌زکیه‌دا نه‌هی کردوه‌وه، له‌وانه‌ی به‌ قسه‌ خۆیان ته‌زکیه‌ ده‌که‌ن، ده‌فه‌رموێ: ﴿... فَلَا تُرْكُوا أَنْفُسَكُمْ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ اتَّقَى﴾ ﴿٣٢﴾ النجم، واته‌: { ... جا (به‌ قسه‌) ته‌زکیه‌ی خۆتان مه‌که‌ن، ئه‌و - خوای به‌رز و مه‌زن - زاناته‌ر به‌وه‌ی پارێز ده‌کات }، ئه‌گه‌رنا له‌ شوێنی دیکه‌ ده‌فه‌رموێ: ﴿وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا﴾ ﴿٧﴾

﴿فَالْهَمَّهَا خُورَهَا وَنَفَوَّهَا﴾ ﴿٨﴾ قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّاهَا ﴿٩﴾ وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّاهَا ﴿١٠﴾

الشمس. واته‌: (وه‌ سویند به‌ ده‌روونی مرۆف و به‌و زاته‌ی به‌ ریکوپیکیی دروستی کردوه‌وه، ئینجا به‌ دکاریی و پارێزکاریی بۆ روونکرده‌وه‌و، بیگومان سه‌رفرازه‌ ئه‌و که‌سه‌ی ده‌روونی خۆی پاککرده‌وه‌و، وه‌ بیگومان ناویمیده‌ ئه‌و که‌سه‌ی ده‌روونی

خۆی ئالووده‌ی گوناوه‌و تاوان کرد)، که‌واته به کرده‌وه ته‌زکیه‌ی خۆ کردن کاریکی باشه، به‌لام ئە‌گەر به قسه‌ خۆت ته‌زکیه بکه‌ی و خۆت به چاک نیشان بده‌ی، ئە‌وه نه‌هی لێ کراوه.

ئیمه ده‌بی وریایین خۆمان له مسوڵمانان دانه‌پین، ئە‌گەر ره‌خنه‌ و گله‌ییشمان له مسوڵمانان، له واقیعیك هه‌بی، که تێیدا ده‌ژین، به‌لام هه‌ر به‌شیکی له مسوڵمانان.

هه‌لبه‌ته‌ ناحه‌زانی ئیسلام و ته‌وژمی ئیسلامییش، زۆر جار ئە‌وه ده‌که‌نه ده‌سته‌چيله‌ و بیانووی شه‌ر پێ فرۆشتنی ئیسلامیه‌کان و ته‌وژمی ئیسلامی، که: ئە‌ها هه‌ر خۆیان پێ مسوڵمانه‌ و خه‌لکیان پێ مسوڵمان نیه‌ و خۆیان جیاده‌که‌نه‌وه‌ و خۆ په‌سندن! که به‌راستی ئە‌وه خراپه‌ و ئیمه نه‌ک له‌ به‌رئه‌وه‌ی خه‌لکی عه‌لمانی و نه‌لین، به‌لکو هه‌ر له‌ به‌رئه‌وه‌ی خوای به‌رزو مه‌زن نه‌هی لێ‌کردوه‌، که ئیمه خۆمان له مسوڵمانان جیا‌که‌ینه‌وه‌، نابێ خۆمان جیا‌که‌ینه‌وه‌، چونکه ئیمه هه‌ر به‌شیکی له مسوڵمانان.

پینچ: چاکیی و خراپیی به‌ کاکل و جوهه‌ری مسوڵمانه‌تییه‌ که ئیمان و کرده‌وه‌ی باشه، نه‌ک به‌ ناوونیشان و روواله‌ت:

ته‌ماشای بکه‌ن خوای به‌رزو مه‌زن له ئایه‌تی ژماره (110) ی سووره‌تی (آل عمران) دا روو له ئۆمه‌تی پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌کات و ده‌فه‌رموی: ﴿كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ ...

(1) ﴿١١٠﴾

واته: (ئێوه‌ باشترین کۆمه‌لن بۆ خه‌لکی په‌یداکارون، فه‌رمان به‌ شته‌ په‌سنده‌کان ده‌که‌ن و ریگیزی له‌ شته‌ ناپه‌سنده‌کان ده‌که‌ن و بپروا به‌ خوا دینن ...)، وه‌ك ده‌بینن خوای کاربه‌جی وه‌ك روونکردنه‌وه‌ی هۆکارو پاساوی چاکتر بوونی ئۆمه‌تی ئیسلام، سێ سیفه‌ته‌تان تێدان، جا دیاره ئیمان به‌ خوا بناغه‌یه‌، به‌لام خوای به‌رز و مه‌زن خستویه‌ته‌ دواپی، تاكو لیمان حاڵی بکات که ئیمان کاتیك سه‌نگ و قورسای و (اعتبار)ی هه‌یه‌، که خاوه‌نه‌کی وایبکا له‌ گه‌ل شتی په‌سند داویت و دژی شتی ناپه‌سند بێ، هه‌ر که‌سێک ئه‌و سێ سیفه‌ته‌ی تێداین، ئا ئه‌وه‌ باشترین کۆمه‌ل (حَیْرَ اُمِّی) ه، جا عه‌ره‌به‌، عه‌جه‌مه‌، کورده‌، تورکه‌، فارسه‌ ... هتد.

ئه‌وه‌ خاڵیکی زۆر گرنگه‌ که ئێمه‌ بزانی چاکیی به‌ کاکل و جه‌وه‌ری مسوڵمانه‌تییه‌ که ئیمان و کرده‌وه‌ی باشه‌، یاخود پیچه‌وانه‌که‌یه‌تی بۆ خراپیی، نه‌ک به‌ ناوێشان.

ئێمه‌ پیمان ده‌لێن: کۆمه‌لی ئیسلامی، نابێ هه‌ر بلێین: ئێمه‌ ئیسلامی نین؟ که‌واته‌: ئێمه‌ له‌ به‌رئه‌وه‌ی که ئیسلامین، هه‌ر چۆن بێ له‌ خه‌لکی دیکه‌ باشترین که‌ ناویان ئیسلامی نیه‌!! ئه‌وه‌ زۆر زۆر شتیکی هه‌له‌یه‌تیته‌ره‌، هه‌ر ئه‌و جووره‌ بیروبۆچوونه‌ هه‌له‌یه‌شه‌ وای له‌ مسوڵمانان کردووه‌، که زۆرجار ده‌ست به‌ خۆیاندا به‌رده‌نه‌وه‌ وای له‌ زۆر چین و توژی مسوڵمانان کردووه‌، که له‌ کرده‌وه‌ی باش دوابکه‌ون، بۆ وێنه‌: سه‌یدو شیخ و ئه‌وانه‌ی خۆیان به‌ خزمی پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌زانن، ده‌لێن: مادام سه‌یدو شیخه‌، ئه‌وه‌ هه‌ر یه‌ك رێ ده‌چیته‌ به‌هه‌شت، یان شتیکی هه‌له‌یه‌ستراو دینن ده‌لێن: خوای به‌رز و مه‌زن فه‌رمویه‌تی: چاکه‌کان بۆخۆم ده‌یانبه‌مه‌ به‌هه‌شتی، خراپه‌کانیش به‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌به‌خشم! واته‌: یه‌کیان

لای نامینی سەیدو شیخ بە چاک و خراپە‌وه هەموو بۆ بە‌هەشتین! بە‌لام کوا شتی
 وایە کویدا هەیه؟ ئە‌وه پێغه‌مبەری خاتە‌مه ﷺ دە‌فه‌رموی: {... وَمَنْ بَطَأَ بِهِ
 عَمَلُهُ لَمْ يُسْرِعْ بِهِ نَسَبُهُ} رواه مسلم: (2699)، واتە: {... هەر کەسێک کردە‌وه‌ی
 دوا‌ی ب‌خا، رە‌چە‌له‌کی پێشی نا‌خا)، بە‌لای لە‌گە‌ڵ خوا‌ی بە‌رز و مە‌زن ه‌یچ
 نە‌سە‌بی‌ک نی‌یه جگە‌ لە‌ نە‌سە‌بی تە‌قوا، خوا‌ی پە‌روە‌رگار (جە‌ل جالە) دە‌فه‌رموی: ﴿... إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ﴾ ﴿١٣﴾ الحجرات. واتە: {...
 بە‌رێزترتان لە‌لای خوا پارێزگارترتانە...}، زۆرتەر، دیارە ئە‌و بێ‌ڕۆکە نە‌فامی‌یه
 لە‌نیۆ زۆر لە‌ گە‌لانی دنیا‌دا هە‌یه، بۆ وێ‌نه: لە‌ ه‌یندستان دا، هە‌تا لە‌ کتییی
 (کۆماری ئە‌فلاتوون) ی‌شدا هە‌یه، دە‌لای: خە‌ڵکە فە‌یکە سووفە‌کان وە‌ک زێ‌ر و ان و،
 پادشایە‌کان وە‌ک زیو و ان و، سە‌ربازییه‌کان وە‌ک ئاس و ان و، خە‌ڵکی دیکە‌ش وە‌ک
 گ‌ل و لە‌تکە گۆزە و شتی وایە!

بە‌لام لە‌پاستیدا ئە‌وه هە‌مووی هە‌له‌یه و، بە‌ ناو‌نیشان کە‌س چاک نابێت، بە‌‌ل‌کو
 بە‌ نیۆه‌رۆک ئینسان چاک دە‌بێ، هە‌روە‌ک بە‌ ناو‌نیشان کە‌س خراپ نابێت، بە‌‌ل‌کو
 بە‌ نیۆه‌رۆک ئینسان خراپ دە‌بێ.

خوا‌ی بە‌رز و مە‌زن لە‌ ئایەتی ژمارە (177) ی سورەتی (البقرة) دا کە‌ بە
 ئایەتی (البِر) ناسراوه، دە‌فه‌رموی: ﴿لَيْسَ الْبِرَّ أَنْ تُولُوا وَجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ
 وَالْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّنَ وَآتَى
 الْمَالَ عَلَى حُبِّهِ ذَوِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَابْنَ السَّبِيلِ وَالسَّائِلِينَ وَفِي
 الرِّقَابِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ وَالْمُوفُونَ بِعَهْدِهِمْ إِذَا عَاهَدُوا وَالصَّادِقِينَ فِي
 الْبُيُوتِ وَالضَّرَّاءَ وَالْحَبْلَاءَ وَالْبُؤْسَاءَ وَالضَّرَّاءَ وَحِينَ الْبَأْسِ أُولَئِكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ﴾، واتە:

{چاکه‌و چاکه‌کاری ی هه‌ر ئه‌وه نییه روو بکه‌نه روژه‌ه‌لات و روژئاوا، به‌لکو چاکه‌و چاکه‌کاری راست و دروست ئه‌وه‌یه که بپروا بێنن به‌ خوا و روژی دوا‌یی و فریشته‌کان و کتیب (ی خوا) و پیغه‌مبه‌ران و، له‌و مال و داراییه‌ش که خوش‌تاند‌ه‌وی ببه‌خشن به‌ خزمان و منالانی هه‌تیوو نه‌داران و رییوارانی بی‌خه‌رجیی و سواکه‌ران و کۆیله‌کان، وه‌ نوێژ بکات و زه‌کات بدات و، وه‌فادار بن بۆ په‌یمانێک ئه‌گه‌ر دایان و، ئارامگر بن له‌ ناخۆشیی و نه‌داریی و له‌ کاتی رووبه‌رووبوونه‌وه‌دا، ئا ئه‌وانه راستگۆیه‌کانن و، هه‌ر ئه‌وانه‌شن پارێزکاری راسته‌قینه‌ی، له‌م ئایه‌ته‌دا خوی به‌رزو مه‌زن هه‌نده سیف‌ه‌ت باس ده‌کات، پێنجیان ده‌رباره‌ی بیروباوه‌ی (عقیده)، شه‌شیان ده‌رباره‌ی ده‌ستگرتن و هاوکاریکردنی خه‌لک له‌ لایه‌نی ماددی‌یه‌وه، ئینجا دیته‌سه‌ر باسی نوێژ و روژوو، ئینجا دیته‌سه‌ر باسی ئه‌مه‌که‌داریی (الوفاء)، پاشان دیته‌سه‌ر باسی ئارامیی و خۆراگریی (الصبر)، دوا‌ی ده‌فه‌رموی: ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ﴾، واته‌: (ئا ئه‌وانه راست ده‌که‌ن له‌ مسوڵمانه‌تیاندا، وه‌ ئه‌وانه‌ش پارێزکارن)، سه‌ره‌تا که‌شی ده‌فه‌رموی: ﴿لَيْسَ الْبِرَّ أَنْ تُولُوا وَجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ﴾، واته‌: (چاکه‌ ئه‌وه نییه روو بکه‌نه روژه‌ه‌لات و روژئاوا)، واته‌: چاکه‌ شنی روواله‌تی و رووکه‌شی نییه، به‌لکو: چاکه‌ جه‌وه‌رو کاکله‌.

ئیمه‌ ده‌بی زۆر له‌وه‌ وریابین، هه‌ر له‌ به‌رئه‌وه‌ی پیمان ده‌لێن: ئیسلامی، پیمان وانه‌بی به‌وه‌ له‌ هه‌موو ئاوان ده‌په‌رینه‌وه، چونکه‌ به‌راستی ناوونیشان هه‌یج بۆ ئینسان نا‌کا، ئه‌وه‌ی که ئینسان چاک ده‌کات یان خراپی ده‌کات، کرده‌وه‌و نیوه‌پۆک و جه‌وه‌ره‌.

بڼه‌مای سیژده‌یه‌م

کۆمه‌لی ئیسلامی هاوکاریکردنی تیک‌رای

مسوولمانان بو هیئانه‌دی ئامانجه

شه‌رعیه‌کان، ده‌پیویست ده‌زانئ

www.AliBapir.net
F/AliBapir
youtube/AliBapir1
F/MediaAmeerOffice

بنه مای سیژدهیه م

کومه لی ئیسلامی هاوکاریکردنی تیکرای مسولمانان بو هیئانه دیی
ئاما نجه شه رعیه کان، به پیویست دهزانئ.

کومه لی ئیسلامی له سه رخوی به پیویست دهزانئ که ئهرکی
دۆستایه تی و برایه تی له گه ل تیکرای مسولمانان - به پیی توانا -
جیبه جی بکات و، بو هیئانه دی ئاما نجه پیویست و په سنده کان
هاوکارییان بکات، به هه موو که سایه تی و مه شره ب و تووژو کومه ل و
ته وژمه کانیا نه وه، مادام له سه ر بناغی ئیمان و عه قیده و له باز نه ی
ئیسلامدا له گه لی به ک بگر نه وه.

وه هه و لیش دها هه م له ئاموژگاری و پیشنیارو ره خنه کانیا ن
به هره مه ند بئ و، هه م به پیی تواناش رپروونیان بکات و، که م و
کووپیه کانیا ن چاره سه ر بکات، وه له سه ر بناغی خاله هاو به شه کان
(النقاط المشتركة) هه لسو که وتیا ن له گه ل ده کات و، مه گه ر له که ش و
هه وای دۆستانه و تووژو هیئانه و زانستیانه دا، ئه گه ر نا به هیه چ
جوړیک ورده بابته خیلافیه کانیا ن له گه ل ناو رووژینی و، له کاتی
مشتومرو تیکگیرانی شدا به ره وشتی به رزو جوانی مسولمانانه و له سه ر
بناغی ئه م فه رمایشته ی خوا (جل جلاله) مامه له یا ن له گه ل ده کات:
﴿ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ السَّيِّئَةِ مَنْ أَعْلَمُ بِمَا يَصِفُونَ﴾ ﴿١٦﴾ المؤمنون. واته:

(به کام ره فقا ر و کرده وه که چاکتره، خراپه پال پیوه بنئ، ئیمه زانترین
به وهی که ئه وان باسی ده که ن)، چونکه بیگومان ئه و شیوازه که له گه ل
خه لکی نامسولماندا پیویست یا ن په سند بئ، دیاره له گه ل مسولمانان
پیویستترو په سندتره. چونکه:

- 1- خوای به‌رز و مه‌زن فه‌رموویه‌تی: ﴿وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ...﴾ (٧١) التوبة، واته: (وه بپوادارانسی پیاوو بپوادارانسی ئافرهت هه‌ندیکیان پشت و په‌ناو مشوورخوری هه‌ندیکیانن ...).
- 2- هه‌روه‌ها خوای به‌رز و مه‌زن فه‌رموویه‌تی: ﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ...﴾ (١٠) الحجرات، واته: (به‌راستی بپواداران برای یه‌کدین، یان خوشک و برای یه‌کدین، یان خوشکی یه‌کدین ...).
- 3- وه خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله) فه‌رموویه‌تی: ﴿وَقُلْ لِّعِبَادِي بِشُؤْلُوا أَلَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ الشَّيْطَانَ يَنْزِعُ بَيْنَهُمْ...﴾ (٥٣) الإسراء، واته: (وه به‌بنده‌کانم بلای: کام قسه‌ی چاکه ئه‌وه بلین، چونکه شه‌یتان نیوانیان تیکده‌دا ...).
ئینجا له‌وباره‌شه‌وه پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمایشتی زۆرن، ئه‌مه‌ش چه‌ند فه‌رمایشتی له‌وباره‌وه:
- 4- (عَنْ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: قَالَ اللَّهُ (جَل جلاله): الْمُتَحَابُّونَ فِي جَلَالِي لَهُمْ مَنَابِرُ مِنْ نُورٍ يَغْبِطُهُمُ النَّبِيُّونَ وَالشُّهَدَاءُ) رواه الترمذي: (2390)، وقال: حسن صحيح، وقال الألباني: صحيح، واته: (موعازی کوپی جه‌به‌ل - په‌زای خوای لای بای - ده‌لی: گویم له‌ پیغه‌مبه‌ری خوا بوو ﷺ ده‌یفه‌رموو: خوای به‌رز و مه‌زن فه‌رموویه‌تی: ئه‌وانه‌ی له‌به‌ر شکومه‌ندی من یه‌کدیان خوشده‌وی، چه‌ند دوانگه‌یه‌کی نوورینیان هه‌ن - له‌قیامه‌تدا - که پیغه‌مبه‌ران و شه‌هیدان خۆزگه‌یان پئی ده‌خوازن)، واته: به‌نسبه‌ت ئه‌و کرده‌ویه‌انه‌وه.

5- ههروهه پینغه مبهه ﷺ ده فهرموئ: { (الْمُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِ كَالْبُنْيَانِ يَشُدُّ بَعْضُهُ بَعْضًا)، وَشَبَّكَ بَيْنَ أَصَابِعِهِ }⁽¹⁾ واته: (بروادار بۆ بروادار وهك دیوار وایه، هه ندیکى هه ندیکى مه حکمه ده کات، وه په نهجه کانی خسته نیویهک).

6- وه پینغه مبهه ﷺ ده فهرموئ: (مَثَلُ الْمُؤْمِنِينَ فِي تَوَادُّهِمْ وَتَرَاحُمِهِمْ وَتَعَاطُفِهِمْ مَثَلُ الْجَسَدِ إِذَا اشْتَكَى مِنْهُ عُضْوٌ تَدَاعَى لَهُ سَائِرُ الْجَسَدِ بِالسَّهَرِ وَالْحُمَّى)⁽²⁾ واته: (وینه ی برواداران له یه کدی خوشویستنیان و به زهیی به یه کداها تنه وهیان و سۆز په رۆشیان بۆ یه کیدا، وهك جهسته یهک وان، که نه گهر نه ندهامیکى ناساغ بو، هه موو جهسته به شه ونخوونی و تا لیها تن به شداریی ده کات).

روونکردنه وه

یهک: دۆستایه تی و برایه تی مسولمانان قوولترین و پتهوترین دۆستایه تی و برایه تییه: نه و ئایه ته به پیزه که خوی به زن و مه زن تییدا فهرموویه تی:

﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ...﴾⁽³⁾

برواداران هه بران، واته: ناگوئیی ئینسان ئیماندار بۆ و برایه تی نه کات له گه ل ئیمانداراندا، که لیژده مه به ست پیی برایه تی راسته قینه یه، نه گهرنا جوړه برایه تی دیکه ش هه⁴، ههروهه ئایه تی ژماره (71) ی سووره تی (التوبة)

¹ رواه البخاري: (2446) واللفظ له، ومسلم: 2585، عن أبي موسى الأشعري ﷺ.

² رواه البخاري: (6011)، ومسلم: (2586) واللفظ له، عن النعمان بن بشير ﷺ.

³ الحجرات: ۱۰

⁴ ئیمه به گویره ی عورفو باو زۆرجار وایه، به وان ده لئین: برادر، به لاه له پاستیدا نه گهر بشلئین: برا، هیچ ئیشکالی شه رعیه تییدا نییه، چونکه برایه تی دینی هیه و برایه تی دنیا ییش هیه، برایه تی دینی و عه قیده یی هیه و برایه تی نه ته وه یی و نه ژادییش هیه، با ته ماشای نه م ئایه تانه به کین:

که ده فهرمووی: ﴿وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ...﴾، (أُولِيَاء) کوی (ولی) یه، (ولی) یش واته: (دۆست و پشتیوان، خوشه ویست، سه رخه، یارمه تیده، نزیک) هه موو ئەم مانایانه ده گریته وه.

که واته: هیچ کهس له ئیماندار نزیکتر نییه، له براو خوشکی ئیمانداری. پیغه مبه ریش ﷺ ده باره ی برایه تی مسوولمانان و دوستایه تییان و نزیکیان، زۆر شتی فهرمووه، بۆ وینه: (عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: حَقُّ الْمُسْلِمِ عَلَى الْمُسْلِمِ سِتٌّ، قِيلَ: مَا هُنَّ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: إِذَا لَقَيْتَهُ فَسَلِّمْ عَلَيْهِ، وَإِذَا دَعَاكَ فَأَجِبْهُ، وَإِذَا اسْتَنْصَحَكَ فَأَنْصَحْ لَهُ، وَإِذَا عَطَسَ فَحَمِدِ اللَّهَ فَشَمِّتْهُ، وَإِذَا مَرَضَ فَعُدُّهُ، وَإِذَا مَاتَ فَاتَّبِعْهُ)⁽¹⁾ واته: (ئه بو هوڤه ږه — خوا لئی رازی بی — ده لی: پیغه مبه ری خوا ﷺ فهرمووی: مافی مسوولمان له سه ر مسوولمان شه ششتن، گو ترا: ئەوانه چین ئەی پیغه مبه ری خوا؟ فهرمووی: ئەگەر له ریگا پیگیه یشتی سلاوی لی بکه (ه)، وه ئەگەر بانگی کردی وه لامی بده وه، وه ئەگەر راویژی پی کردی، چی دلسۆزییه بۆ ئەو و چی بۆ ئەو چاکه پیی بلێ (ه)، وه ئەگەر

خوا ی بهرز مەترن ده فهرمو: [وَإِنْ عَادَ أَخَاهُمْ هُودًا قَالَ يَقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ

الأعراف، واته: (وه ره وانه مان کرد بۆ لای گه لی عاد هوودی برایان، فهرمووی: ئەی گه له کهم! خوا بپه رستن، جگه له و په رستراویکی دیکه تان نییه، جا ئایا خۆتان ناپارێزن؟)، مانای وایه خویان نه په رستوه و چوه پێیان بلێ: خوا بپه رستن، وه دوا ی به قسه شیان نه کردوه و خوا (جل جلاله) له ناوی بردوون، له گه ل ئەوه شدا خوا (جل جلاله) ده فهرمو: بۆ لای گه لی عاد هوودی برایانمان نارد، بۆچی برایان بووه؟ چونکه له نه ژادو ره چه له کدا برایان بووه.

¹ رواه مسلم: (2162).

(2) هه ول بده تۆ پێشتر سلاوی لێیکه ی.

(3) وشه ی (النصح) به مانای دلسۆزیی دئ، به مانای مشوور لی خواردن دئو به مانای نامۆزگاریش دیت.

پژمی و سوپاس و ستایشی خوی کرد، تۆش داوای به‌زه‌یی خوی بۆ بکه^(ه)، وه ئه‌گه‌ر نه‌خۆش بوو، سه‌ردانی بکه‌و لێی بپرسه^(ه)، وه ئه‌گه‌ر وه‌فاتیشی کرد شوینی بکه‌وه‌و له‌ داوای جه‌نازه‌که‌ی برۆ بۆ به‌ خاك سپاردنی).

دوو: مسولمانان ده‌بێ مایه‌ی به‌هێزبوونی یه‌کدی بن:

پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ چۆنیه‌تی به‌یوه‌ندی نیوان مسولمانانی وێناکردوه‌و ده‌فه‌رموئ: { (الْمُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِ كَالْبُنْيَانِ يَشُدُّ بَعْضُهُ بَعْضًا)، وَشَبَّكَ بَيْنَ أَصَابِعِهِ }⁽³⁾ جا ئه‌وه‌ش به‌راستی ده‌یه‌وئ تا ئینسان ده‌روونی خۆی و الێده‌کات که له‌گه‌ڵ ئیمانداراندا ئاوابی و بێ فەر ق بێ له‌گه‌ڵیان، به‌ قازانج و خوشییان دلی خوشبێ، به‌ ناره‌جه‌تی و ناخوشییان دلی سه‌غله‌ت بێ، به‌بێ فەر ق و جیاوازی، به‌بێ تیخویندنه‌وه‌ی ئینتیمای سیاسیی و ریکخواه‌یی، ئاماده‌بێ بۆ هه‌مووان دلسۆز بێ و هاوکاریان بێ، ئه‌وه‌ به‌راستی خۆ راهینانی ده‌وئ و ئیش له‌سه‌ر خۆ کردنی ده‌وئ، ئینسان و به‌ ئاسانی ئه‌وه‌ی بۆ فەرهم نای، ئه‌گه‌ر ئینسان زۆر له‌ خۆی وریا نه‌بێ، ئه‌و مه‌سه‌له‌ی حیزب و ریکخواه‌ خالکی سه‌لبیی هه‌یه، ئه‌ویش ئه‌وه‌یه‌ که ده‌مارگیریه‌ک په‌یداده‌کات، موقوف پێی خوشه‌ کۆمه‌له‌که‌ی خۆی له‌ هه‌موو چاکه‌یه‌کی هه‌بێ، به‌لام ره‌نگه‌ چاکه‌ی بۆ خه‌لکی دیکه‌ پێ خوش نه‌بێ، که ئه‌وه‌ نابێ وابێ، با پێت خوشبێ خه‌لکی خۆت باش بێ، ئه‌وه‌ی که له‌ بازنه‌یه‌کدا کۆبوونه‌ته‌وه‌، به‌لام ده‌بێ ئه‌و خوشیی و چاکه‌یه‌ت بۆ ئه‌وانیدیکه‌ش پێ خوشبێ، چونکه‌ له‌ بازنه‌یه‌کی فراوانتردا له‌گه‌ڵ ئه‌وانیش هه‌ر

(1) که ئه‌و پژمی و گوئی: (الْحَمْدُ لِلَّهِ)، تۆش پێی بلێ: (يَرْحَمُكَ اللَّهُ).

(2) هه‌لبه‌ته‌ هه‌ر ته‌نیا لێپرسیش نییه‌، به‌لکو ئه‌گه‌ر چیشی پێ کرا بۆی ئه‌نجام بدا، چونکه‌ بۆیه‌ ده‌چێته‌ لای هاوکاری بکا.

³ رواه البخاري: (2446 و 6026).

پێك ده‌گه‌یه‌وه، كه بریتییه له بازنه‌ی براهه‌تی ئیسلامی و ئیمانی، كه ئیمه له‌م بنه‌مای سێزده‌یه‌مه‌دا باسی لێوه ده‌که‌ین.

وه له‌ فه‌رمووده‌یه‌کی دیکه‌دا پێغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رمووی: {الْمُسْلِمُ أَخُو الْمُسْلِمِ لَا يَخُونُهُ وَلَا يَكْذِبُهُ وَلَا يَخْذُلُهُ، كُلُّ الْمُسْلِمِ عَلَى الْمُسْلِمِ حَرَامٌ: عَرَضُهُ وَمَالُهُ وَدَمُهُ ...} ⁽¹⁾ واته: (مسولمان برای مسولمانه، هه‌روه‌ها به‌نسبه‌ت ئافره‌تانیشه‌وه خوشك و بران، یان خوشکن، ناپاکیی له‌گه‌ڵ ناکا، وه درۆی له‌گه‌ڵ ناکا، وه پشتی به‌رنادا له‌کاتی ته‌نگانه‌دا، هه‌موو شتیکی مسولمان له‌سه‌ر مسولمان قه‌ده‌غه‌یه: که‌رامه‌ت و ئابرووی، وه مال و سامانی، وه خوینی ...). دياره مه‌رج نییه مه‌بستی له‌ که‌رامه‌ت و ئابرووی ته‌نیا لایه‌نی ناموس بێ، چونکه (عَرَض) له‌ زمانی عه‌ره‌بیدا واته: که‌سایه‌تی و که‌رامه‌ت، که دياره خێزانی ئینسان و هاوسه‌ری، یاخود کچی و خوشکی ئه‌وانه به‌شیکن له (عَرَض)، ده‌نا وشه‌ی (عَرَض) واته: که‌سایه‌تی و ئیعتیبار و ناوبانگ (سمعة) و که‌رامه‌تی ئینسان.

سێ: مسولمانان ده‌بی هه‌ست به‌خووشی و ناخووشیی یه‌کدی بکه‌ن:

ته‌ماشای بکه‌ن پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ئه‌وه‌ی چه‌ند جوان وینا کردوه، که ده‌فه‌رمووی: {مَثَلُ الْمُؤْمِنِينَ فِي تَوَادِهِمْ وَتَرَاحُمِهِمْ وَتَعَاطُفِهِمْ مَثَلُ الْجَسَدِ إِذَا اشْتَكَى مِنْهُ عُضْوٌ تَدَاعَى لَهُ سَائِرُ الْجَسَدِ بِالسَّهَرِ وَالْحُمَّى} ⁽²⁾ بێگومان ئه‌وه دياره ئه‌گه‌ر ئینسان ددانی بێشی، هه‌موو ئه‌ندامه‌کانی ئارامیان لێ هه‌لده‌گیرێ، چاوی ئازاری هه‌بێ، هه‌موو ئه‌ندامه‌کانی ناره‌حه‌ت ده‌بن، هه‌روه‌ها هه‌ر ئه‌ندامێکی

¹ رواه الترمذي: (1927)، وقال: حسن غريب (ق)، وقال الألباني: صحيح.

² رواه البخاري: (6011)، ومسلم: (2586) واللفظ له، عن النعمان بن بشير رضي الله عنه.

بیشی، هه‌موو ئەندامه‌کانی دیکه ئازار ده‌چیژن، چونکه هه‌موویان به‌یه‌که‌وه په‌یوه‌ستن، ئیمه‌ش ده‌بی بۆ یه‌کدی ئاوا بین.

پاشان پیغه‌مبه‌ر ﷺ که مسوڵمانان به ئەندامانی جه‌سته‌یه‌ک داده‌نی، واته‌: ده‌بی هه‌ر کامیکیان ئیشیک بکات و مه‌رج نییه هه‌موویان یه‌ک ئیش بکه‌ن، بۆ‌وینه: ئیستا سه‌ر رۆلێک ده‌بینی، له‌نیۆ سه‌ریشدا چاو رۆلێک ده‌بینی، هه‌ر کامیک له‌ گۆی، لووت، زمان، هه‌تا له‌ ده‌ستدا په‌نجه‌کان هه‌ر په‌نجه‌ی رۆلی خۆی ده‌بینی، مسوڵمانانیش ده‌بی ئاوا ئیشه‌کان له‌نیوان خۆیاندا دابه‌ش بکه‌ن، هه‌ر که‌سه‌ ئه‌و ئیشه‌ بکات که چاکی لێده‌زانێ و ئه‌و کاره‌ بکات که بۆی ده‌کرێ ئه‌نجامی بدا، وه‌ ده‌بی هه‌ست به‌ ئازار و خۆشی و ناخۆشی یه‌کدی بکه‌ن.

له‌ فه‌رمایشتی دیکه‌دا هاتوو هه‌ر کامیکه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموێ: {لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّى يُحِبَّ لِأَخِيهِ مَا يُحِبُّ لِنَفْسِهِ} ⁽¹⁾ واته‌: (یه‌کێک له‌ ئیوه‌ ئیمان ناهێنی، تا‌کو ئه‌وه‌ی بۆ خۆی پێی خۆشه‌ بۆ برای مسوڵمانیشی پێی خۆش نه‌بێ)، ئیمان ناهێنی، واته‌: ئیمانی تیرو ته‌واو (کامل)ی نییه‌، ئه‌گه‌رنا ده‌گونجی کابرا ئه‌وه‌ی بۆ خۆی پێی خۆشه‌ بۆ برای مسوڵمانی پێی خۆش نه‌بێ، به‌لکو جاری وا هه‌یه‌ مسوڵمان ئیره‌یی (حَسَد)ی هه‌یه‌، پێی ناخۆشه‌ ئه‌و خێرو قازانچه‌ بۆ برایه‌که‌ی بجێ، لێره‌دا ناتوانی بۆی ئیمانی نییه‌، به‌لام ده‌لێین ئیمانیکی چاکی نیه‌.

به‌راستی سه‌نگی مه‌حه‌کی ئیمان، مه‌سه‌له‌ی برایه‌تی و هه‌لسوکه‌ت (معامله‌) و خووپه‌وشت (أخلاق)ه‌، له‌گه‌ڵ خه‌ڵک، ئه‌گه‌ر ده‌تانه‌وێ ته‌رازووتان به‌ده‌سته‌وه‌ بێ و ئیمانی خۆتانی پێ هه‌لسه‌نگینن، ته‌ماشای بکه‌ن له‌گه‌ڵ خه‌ڵک چۆن ره‌فتار ده‌که‌ن؟ ئه‌وه‌ی بۆ خۆت پێت خۆشه‌، بۆ ئه‌وانیش پێت خۆشه‌؟ وه‌ ئه‌وه‌ی بۆ

¹ رواه البخاري: (13)، ومسلم: (45).

خۆت پێت ناخۆشه، بۆ ئه‌وانیش پێت ناخۆشه؟ ئایا به‌ خۆشیان دل‌ خۆشی و به‌ ناخۆشیان دل‌ ناخۆشی؟ بۆیان دڵسۆزی؟ بۆیان به‌ په‌رۆشی؟ ... هتد، به‌وه ئینسان له‌ خۆی حال‌ ده‌بی ئیمان‌ه‌که‌ی چه‌نده، نه‌ک تانیا به‌ نوێژی زۆرو رۆژووی زۆر!

چوار: براهی‌تی و دۆستایه‌تی و یه‌کدی خوشویستن له‌به‌ر خوای به‌رز و مه‌زن، پایه‌یه‌کی به‌رزی هه‌یه:

مه‌سه‌له‌ی دۆستایه‌تی و براهی‌تی ئه‌وه‌نیه‌ بڵێی: شتی‌که‌ ئه‌گه‌ر بیکه‌م چاکه‌و، ئه‌گه‌ر نه‌شیکه‌م، ئه‌وه‌ مادام ئیمان و عه‌قیده و نوێژ و رۆژوو و تاعه‌تی خۆم مه‌یه، تازه‌ من ته‌واو! نا، با ته‌ماشای ئه‌و فه‌رمایشته‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ بکه‌ین که ده‌فه‌رموی: {لَا تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ حَتَّى تُؤْمِنُوا وَلَا تُؤْمِنُوا حَتَّى تَحَابُّوا أُولَئِكَ عَلَى شَيْءٍ إِذَا فَعَلْتُمُوهُ تَحَابَبْتُمْ أَفَشُوا السَّلَامَ بَيْنَكُمْ} (1) واته: (ناچه به‌هه‌شت تا ئیمان نه‌هینن، ئیمانیش ناهینن تا یه‌کدیتان خوشه‌وی، شتی‌کتان پێ بڵێم ئه‌گه‌ر بیکه‌ن یه‌کدیتان خوشبوئ؟ سلّو له‌ یه‌کدی کردن بلام‌که‌نه‌وه). واته: سه‌ردان و هاموشۆی یه‌کدی بکه‌ن، ئه‌وه هۆکاری‌که‌ بۆ خوشه‌ویستی په‌یدا بوون، که‌واته: پیغه‌مبه‌ر ﷺ به‌هه‌شتی قه‌ده‌غه‌ کردووه له‌ که‌سێک ئیمانی نه‌بی، وه ئیمانیشی قه‌ده‌غه‌ کردووه له‌ که‌سێک خوشه‌ویستی نه‌بی له‌گه‌ڵ خوشک و براهی‌ مسوڵمانه‌کانیدا!! دیاره پیغه‌مبه‌ر ﷺ ئه‌وه‌نیه‌ بڵێی زی‌ده‌پۆیی (مبالغه‌)ی کردووه، شیواز (أسلوب) یکی سۆزداری (عاطفی)ی به‌کارهێناوه، به‌لکو مادام پیغه‌مبه‌ر ﷺ بیه‌رموی، ئه‌وه رێک و راست وایه، بۆچی؟ چونکه ئه‌گه‌ر ئیمانته‌ه‌بی، چۆن ئه‌و براو خوشکانه‌ی خۆت خوشناوی که‌ خوای به‌رز و مه‌زن یان خوشده‌وی؟ ناگونجی، ئینجا ته‌ماشای ئه‌و فه‌رمووده‌یه‌ی

¹ ر‌واه مسلم: (54)، و‌أبو داود: (5193)، و‌ابن ماجه: (68)، و‌الترمذی: (2688)، عن أبي هريرة رضی اللہ عنہ،

پیغه‌مبەر ﷺ بکه که ده‌فه‌رموئ: {الْمُسْلِمُ أَخُو الْمُسْلِمِ لَا يَظْلِمُهُ وَلَا يُسْلِمُهُ، وَمَنْ كَانَ فِي حَاجَةِ أَخِيهِ كَانَ اللَّهُ فِي حَاجَتِهِ وَمَنْ فَرَّجَ عَنْ مُسْلِمٍ كُرْبَةً فَرَّجَ اللَّهُ بِهَا عَنْهُ كُرْبَةً مِنْ كُرْبَاتٍ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَمَنْ سَتَرَ مُسْلِمًا سَتَرَهُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ} ⁽¹⁾ واته: (مسولمان برای رسولمانه، سته‌می لئناکات و ته‌سلیمیشی ناکا، وه هه‌ر که‌سیک به کاری براهه‌کییه‌وه ماندوو بئ و بۆی جیبه‌جئ بکات، خوای به‌رز و مه‌زن کاره‌که‌ی بۆ جیبه‌جئ ده‌کات، وه هه‌ر که‌سیک خه‌میک له‌ رسولمانیک بره‌وینئ، خوای به‌رز و مه‌زن به‌و خه‌م ره‌واندنه، خه‌میک له‌ خه‌مه‌کانی روژێ قیامه‌تی لئ ده‌ره‌وینئ، وه هه‌ر که‌سیک که‌موکوورپی رسولمانیک بپۆشیئ، خوای به‌رز و مه‌زن له‌ قیامه‌تی ده‌پپۆشیئ)، واته: نه‌ بۆخوێ ئاماده‌یه مافی پێشیل بکات، نه‌ له‌ کاتی‌کدا که‌سیکیش بیه‌وئ مافی پێشیل بکات پشته‌ی به‌ریدا، جا ئه‌وه زۆر زه‌حمه‌ته، زولمی لئ نه‌که‌ی، به‌ هه‌ر حال، موقوف ده‌توانئ زولمی لئ نه‌کات، به‌لام ته‌سلیمی دوژمنی نه‌که‌ی، ئاسان نییه، بۆ وینه: ئیستا ئه‌گه‌ر رسولمانان له‌ به‌رانبه‌ر رسولمانانی فه‌له‌ستین بئ هه‌لوئیت بن، مانای وایه‌ پپچه‌وانه‌ی ئه‌و فه‌رمووده‌یه ره‌فتاریان کردووه، به‌لئ سته‌میان لئ ناکه‌ی، به‌لام ته‌سلیمیان ده‌که‌ی، که‌چی پیغه‌مبەر ﷺ ده‌فه‌رموئ: {لَا يَظْلِمُهُ وَلَا يُسْلِمُهُ}، واته: (سته‌می لئ ناکات و ته‌سلیمیشی ناکا)، واته: له‌ به‌رانبه‌ر دوژمنه‌که‌یدا بئ ده‌نگ و بئ هه‌لوئیت نابئ، جا ئه‌گه‌ر به‌ دوعایه‌کی خیریش بئ، گرنگ ئه‌وه‌یه موقوف بئ هه‌لوئیت نه‌بئ، دواپی ده‌فه‌رموئ: هه‌ر که‌سیک کاری رسولمانیک جیبه‌جئ بکات، خوای به‌رز و مه‌زن کاری ده‌سازینئ و بۆی جیبه‌جئ ده‌کات، وه ئه‌گه‌ر خه‌میک سهر رسولمانیک لایبا، خواش (جل جلاله) له‌ خه‌مه‌کانی روژێ قیامه‌تی بۆ ده‌ره‌وینئ، چه‌ند گه‌وره‌یه! وه هه‌ر که‌سیک که‌موکوورپی رسولمانیک بپۆشیئ و لئ نه‌کاته هه‌للّا، ئه‌وه خوای به‌ به‌زه‌یی (جل جلاله) له‌

¹ رواه البخاري: (2442)، مسلم: (2580).

قیامه تی ده پوشتی، شت له وه گه وره تر هیه؟! ئه وه به راستی پایه یه کی گه وره یه، که واته: با ئیمه پیمانوانه بی هه ر به و نویترو رۆژوو تاعه ته که سیانیه که ده یانکه ین، له ئاوێ ده په پینه وه، ئه و په یوه ندیی کومه لایه تی و برایه تی و سۆزو به زه یی و به رگری له یه کدی کردن و پشتی یه کدی گرتن و هاوکاری پیکه وه کردنه ش، زۆر پاداشتی گه وره گه وره یان هیه.

وه له فهرمووده قودسییه که دا که بېشتر هیئامان، پیغه مبه ر ﷺ ده فهرموئ: خوای به رز و مه زن ده فهرموئ: { الْمُتَحَابُّونَ فِي جَلَالِي لَهُمْ مَنَابِرُ مِنْ نُورٍ يَغِطُهُمُ النَّبِيُّونَ وَالشُّهَدَاءُ }⁽¹⁾ واته: ئه وانیه که له به ر شکۆ و بالایی خوایه کدی یان خوشده وئ، له سه ر چاند دوانگه یه کی نوورینن (له قیامه ت، له به هه شت)، پیغه مبه ران و شه هیدان خۆزگه یان پی ده خوانن، جا یه کیک بو ی هیه بلئ: جا پله یه که هیه له پله ی پیغه مبه ران علیهم الصلاة والسلام و شه هیدان به رزتر؟ تا کو پیغه مبه ران علیهم الصلاة والسلام و شه هیدان خۆزگه ی پی بخوانن؟ زانایان ده لئین: ده گونجی هه ندیک که س له سه ر کرده ویه کی تایبه ت، پاداشتیکی بدریته وه که هی زۆر له و به رزتر ئه و پاداشته ی نه ی، یاخود ئه ویه که ئه وان له سه ر ئه و یه کدی خوشویستنه له به ر خوای به رز و مه زن پله یه کیان پیده درئ که پیغه مبه ران علیهم الصلاة والسلام که له هه موو که س گه وره ترن، وه شه هیدانیش که له هه موو که س پایه به رزترن، هه ز به و شوینه یان ده که ن، وه مه رج نییه ئه و شوینه یان نه ی، یانی پله یه کی هیئده به رزیان هیه.

¹ رواه الترمذي: (2390)، وقال: حسن صحيح، وقال الألباني: صحيح.

پینچ: باشتترین ھۆکاری پاراستنی دۆستایه‌تی و برایه‌تی:

ئیمه چۆن دۆستایه‌تی و برایه‌تی خۆمان بپاریژین له‌گه‌ڵ مسوڵماناندا به‌گشتی، له‌نیۆ خۆماندا به‌تاییه‌تی؟ به‌ سێ شتان ده‌گونجی ئینسان باشتترین ھۆکاری ده‌سته‌به‌رکه‌ری پاراستنی دۆستایه‌تی و برایه‌تی هه‌راهم بپینیت:

1- ھاوکاریکردنی یه‌کدی له‌سه‌ر خال و ئامانجه‌ ھاوبه‌شه‌کان:

ئو شتانه‌ی که ئامانجی ھاوبه‌ش و خالی ھاوبه‌شن و له‌سه‌ریان یه‌کده‌نگین، ھاوکاری یه‌کدی بکه‌ین، وه‌ک گوتووین: (تَتَعَاوَنُ فِيمَا اتَّفَقْنَا عَلَيْهِ)، واته‌: (ھاوکاری یه‌کدی ده‌که‌ین له‌وه‌دا که له‌سه‌ری کۆکین)، ئه‌وه‌ش خۆی به‌رزو مه‌زن ده‌فه‌رموی: ﴿... وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ...﴾⁽¹⁾ واته‌: (وه ھاوکاری یه‌کدی بکه‌ن له‌سه‌ر چاکه‌کاری و پارێزکاری، وه ھاوکاری یه‌کدی مه‌که‌ن له‌سه‌ر گوناھو ده‌ستدریژی ...)، چاکه‌کاری هه‌ر شتیکه‌ بۆ خه‌ڵک باش بێ، پارێزکاری هه‌ر شتیکه‌ بۆ خۆی به‌رزو مه‌زن جیگای ره‌زامه‌ندی بێ، دیاره به‌ چاکه‌کاری خه‌ڵک رازی ده‌که‌ی، به‌ پارێزکاریش خوا!

2- ته‌حه‌ممولکردنی جیاوازییه‌کانی یه‌کدی:

به‌لگه‌مان ئه‌وه‌یه‌ که خۆی په‌روه‌ردگار (جل جلاله‌) مروفه‌کانی جیا جیا خولقاندوه و میزاج و بۆچونیان جیا، بۆیه خۆی به‌دییه‌نهر (جل جلاله‌) له‌ قورئاندا باسی دڵ پیکه‌وه جۆشدران ده‌کات، به‌لام باسی عه‌قل پیکه‌وه

جۆشدران ناکا، ده‌فه‌رموی: ﴿وَأَلْفَ بَيْتٍ قُلُوبِهِمْ...﴾⁽¹⁾ به‌لام نافه‌رموی: (وَأَلْفَ بَيْنَ عُقُولِهِمْ)، چونکه ده‌گونجی دله‌کان پیکه‌وه بن، به‌لام ناگونجی عه‌قله‌کان یه‌ك جۆره بیرکردنه‌وه‌یان هه‌بی، وه‌ نه‌گه‌ر دله‌کان پیکه‌وه جۆش‌بدرین، ئه‌وه جیایی بیرکردنه‌وه‌کان نه‌ك زه‌ره‌ری نییه، به‌لكو ده‌بیته‌هۆی ده‌وله‌مه‌ندی و فراوان بوونی ئیسلام.

تۆ ته‌ماشا بکه ئیمه ئیستا که زیاننامه‌ی هاوه‌لان ده‌خوینیه‌وه - خوا لییان رازی بی -، ئه‌بو به‌کر رایه‌کی هه‌بووه، عومه‌ر رایه‌کیه‌کی هه‌بووه، ئه‌گه‌ر ئیستا هه‌ر یه‌ك را هه‌بوایه، شته‌که بۆ ئیمه ته‌سك ده‌بوو، به‌لام ئه‌گه‌ر بووه دوو را، سی را، چوار را، شته‌که بۆ ئیمه فراوان ده‌بی، بۆیه عومه‌ری کوپی عه‌بدوله‌زیز - په‌زای خوای لی بی - ده‌لی: (مَا سَرَّنِي لَوْ أَنَّ أَصْحَابَ مُحَمَّرٍ لَمْ يَخْتَلِفُوا، لَأَنْتَهُمْ لَوْ لَمْ يَخْتَلِفُوا لَمْ تَكُنْ رُحْصَةً)^(ه)، واته: (من دلخۆش نه‌ده‌بووم ئه‌گه‌ر هاوه‌لانی موچه‌مه‌د ﷺ راجیاییان نه‌بوایه، چونکه ئه‌گه‌ر ئه‌وان راجیاییان نه‌بوایه، ئیستا بۆ ئیمه ش روخسه‌ت و فراوانیی نه‌ده‌بوو)، واته: پیمخۆشه که راجیاییان هه‌بووه، بۆچی؟ چونکه شته‌که فراوان بووه بۆیان، با وینه‌یه‌کتان بۆ بینمه‌وه^(ه): ئه‌بو به‌کر - خوا لی رازی بی - له کاتی‌کدا که خه‌لیفه بوو، موچه‌ی وه‌ك یه‌ك ده‌دایه خه‌لکی، یانی به‌رزیی و نرمیی نه‌ده‌خسته نۆوان خه‌لک له موچه‌ پیداندا، به‌لام عومه‌ر - خوا لی -

¹ الأنفال: ٦٣

(2) تفسیر روح المعانی للآلوسی، ج: (4)، ص: (24).

(3) نَظَرَ عُمَرُ أَبَا بَكْرٍ حِينَ سَوَى بَيْنَ النَّاسِ فَقَالَ: أَتَسَوَّى بَيْنَ مَنْ هَاجَرَ الْهَجْرَتَيْنِ وَصَلَّى إِلَى الْقِبْلَتَيْنِ، وَبَيْنَ مَنْ أَسْلَمَ عَامَ الْفَتْحِ خَوْفَ السَّيْفِ؟ فَقَالَ لَهُ أَبُو بَكْرٍ: إِنَّمَا عَمِلُوا لِلَّهِ، وَإِنَّمَا أُجُورُهُمْ عَلَى اللَّهِ، وَإِنَّمَا الدُّنْيَا دَارُ بَلَاغٍ لِلرَّاكِبِ، فَقَالَ لَهُ عُمَرُ: لَا أَجْعَلُ مَنْ قَاتَلَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ كَمَنْ قَاتَلَ مَعَهُ. الْأَحْكَامُ السُّلْطَانِيَّةُ لِلْمَاوَرِدِيِّ، ص: (309).

رازی بئ- ته‌ماشای کردو به ئه‌بو به‌کری گوت: ئه‌وه بوچی وه‌ک یه‌کیان ده‌ده‌یتئ؟ بوچی ئه‌وه‌ی چهند ساله‌ مسوڵمان بووه‌و ئه‌وه‌ی دوینئ مسوڵمان بووه‌، وه‌ک یه‌کیان ده‌ده‌یتئ؟ ئه‌بو به‌کر - خوا‌لئ‌ی رازی بئ- گوتئ: پاداشتی مسوڵمانه‌تییه‌که‌یان له‌ قیامه‌تئ وهرده‌گرنه‌وه‌، به‌لام ئه‌وه‌ ژیانه‌، ژیانیش هه‌موویان پئویستیانه‌، ئاوا باشتره‌، که‌چی عومهر - خوا‌لئ‌ی رازی بئ - له‌ سه‌رده‌می خیلافه‌تی خویدا ئه‌و یاسایه‌ی گۆپی و گوتئ: ئه‌وه‌ی شه‌پی له‌ دژئ پیغه‌مبه‌ر ﷺ کردووه‌، وه‌ک ئه‌وه‌ی ته‌ماشانا که‌م که‌ له‌ خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ردا ﷺ جه‌نگی کردووه‌، عومهر - خوا‌لئ‌ی رازی بئ - به‌رزنی و نزمیی خسته‌ نیوان مووچه‌کانیا نه‌وه‌، هه‌رچه‌نده‌ له‌ ژیاننامه‌ی عومهردا هاتووه‌ که‌ له‌ کۆتایی ته‌مه‌نیدا په‌شیمان بووه‌وه‌و گوتئ: رایه‌که‌ی ئه‌بو به‌کر باشتره‌، چونکه‌ ورده‌ ورده‌ چینایه‌تی په‌یدابوو، به‌لام گرنگ ئه‌وه‌یه‌ هه‌ردووکی ده‌رفه‌ت و بوار (مجال)ی تیدا هه‌یه‌، ئیستا ئه‌گه‌ر مسوڵمانان بلین: ئه‌وه‌یان ئیش پئده‌که‌ین، یان ئه‌وی دیکه‌یان ئیش پئده‌که‌ین، مه‌جالی تیدا هه‌یه‌.

جا ئه‌گه‌ر ته‌ماشای ئه‌و فه‌رمایشته‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ بکه‌ین که‌ ده‌فه‌رموئ: {مَثَلُ الْمُؤْمِنِينَ فِي تَوَادِهِمْ وَتَرَاحِمِهِمْ وَتَغَاطِفِهِمْ مَثَلُ الْجَسَدِ إِذَا اشْتَكَى مِنْهُ عُضْوٌ تَدَاعَى لَهُ سَائِرُ الْجَسَدِ بِالسَّهْرِ وَالْحُمَى} ⁽¹⁾ که‌واته‌: ئه‌ندامه‌کان (أعضاء)ی جوړاو جوړن، یه‌ک جه‌سته‌ له‌ چهند ئه‌ندامیک پیکدیته‌، ئه‌و ئه‌ندامانه‌ وه‌ک گوتمان هه‌ر کامیکیان ئیشی خو‌ی هه‌یه‌، کاری هه‌ریه‌که‌یان له‌ هی ئه‌وه‌یدیکه‌ جیایه‌، که‌چی هه‌مووشیان پیکه‌وه‌ ته‌بان، ئه‌و ئه‌ندامانه‌ هیچ نا‌کوکیان

¹ رواه البخاري: (6011)، ومسلم: (2586) واللفظ له، عن النعمان بن بشير رضي الله عنه.

پیکه‌وه نییه، هه‌موویان هاوکاری یه‌کدین و، له یه‌کدیش جیان و هه‌ریه‌که‌یان کاریکی جیای هه‌یه.

مسولمانانیش ده‌بی ئاوابن، وه ده‌بی جیاوازییه‌کان بقۆزنه‌وه بۆ هاوکارییان، چونکه ئه‌وه‌ی به‌ چاو ده‌کرێ، به‌ ده‌ست ناکرێ، وه ئه‌وه‌ی به‌ ده‌ست ده‌کرێ، به‌ لاق ناکرێ، وه ئه‌وه‌ی به‌ زمان ده‌کرێ، به‌ گوێ ناکرێ، به‌لام هه‌ر کامیکیان له‌ بوا‌ری خویدا ده‌توانی هاوکار بی بۆ ئه‌وی دیکه، رسولمانانیش ده‌بی وابن.

3- هه‌لبێژاردنی چاکترین وشه و ته‌عبیر و ده‌سته‌واژه و شیوان له‌ کاتی قسه و وتووێژ و هه‌لسوکه‌وتدا:

خوا‌ی به‌رزو مه‌زن بۆ هه‌لسوکه‌وت (تعام‌ل) کردن ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ السَّيِّئَةِ نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَصْنَعُونَ﴾⁽¹⁾ واته: (به‌ چاکترین شیوا‌زی قسه و ره‌فتار، قسه و هه‌لو‌یستی خرا‌پی وان پالێوه‌نی، ئیمه‌ باشتر ده‌زانین به‌وه‌ی ئه‌وان ده‌یلێن و هه‌سفی تۆی پێ ده‌که‌ن). بۆیه خوا‌ی په‌روه‌ردگار (جل جلاله‌) ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿وَقُلْ لِعِبَادِي يَقُولُوا الَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ الشَّيْطَانَ يَنْزِعُ بَيْنَهُمْ...﴾⁽²⁾ واته: (وه به‌ به‌نده‌کانم بلێ: کامه قسه‌ی چاکه ئه‌وه بلێن، بێگومان شه‌هیتان نیوانیان تیکه‌ده‌دا...), واته: ئه‌گه‌ر له‌گه‌ڵ یه‌کدیدا شیوا‌زی جوان و ده‌سته‌واژه‌ی جوان به‌کاربێنین، بێگومان ئه‌وه ریگرییه‌کی زۆرچاکه له‌ تیکچوونی دۆستایه‌تی و برایه‌تی، جاری وایه که‌سیک به‌ وشه‌یه‌کی ناپێک و به‌

¹ المؤمنون: ٩٦

² الإسراء: ٥٣

دهرپرینیکی بریندارکه ر، دلی که سیك دهیه شیئی، که نه گهر بی و هه ر ئه و مانایه بخاته قالبیکی دهرپرینی جوانه وه و به شیوهیه کی جوان بیخاته پوو، دلی به رانبه ره که ی نارپه حه ت نابی. هه لبه ته ئینسان ده بی حه ق بلای، به لام ده بی حه قه که ش به شیوهیه کی حه ق بلای، خوی به ررو مه زن دهر باره ی قورئانی به پیز ده فره موی: ﴿وَبِالْحَقِّ أَنْزَلْنَاهُ وَبِالْحَقِّ نَزَلَ...﴾^(۱) واته: (ئیمه ئهم قورئانه مان له سه ر بناغه ی راستی دابه زاندوه، وه به شیوهیه کی راست و بو چه سپاندنی راستیش دابه زیوه ...).

خوی په روه ردگار (جل جلاله) له و که سانه مان بگیری که هه میشه له گه ل یه کدیدا حه ق بلایین به دلسوزی، به لام حه قه که ش به شیوهیه کی حه ق و چاک بلایین، به شیوهیه کی وا بی که له ئاستی به رزی ئیسلام و، دوستایه تی و برایه تی ئیمانی و ئیسلامی ماندا بی.

www.AliBapir.net
F/AliBapir
youtube/AliBapir1
F/MediaAmeerOffice

بنه‌مای چواردیه‌م

خۆبژارکردنی ئەندامان له خووه

خراپ و په‌سته‌کان، خۆرازاندنه‌وه‌یان

به ئاکار و ره‌وشته‌ جوان و په‌سندەکان

www.AliBapir.net
F/AliBapir
youtube/AliBapir1
F/MediaAmeerOffice

بنه‌مای چواردیه‌م

خۆبژارکردنی ئەندامان له خووه خراپ و په‌سته‌کان و خۆرازانده‌وه‌یان به ئاکار و ره‌وشته جوان و په‌سنده‌کان.

خۆبژارکردنی یه‌ک یه‌کی ئەندامانی کومه‌ل له خووه خده په‌سته‌کان (الردائل) و خۆرازانده‌وه‌یان به خه‌سه‌له‌ته به‌رزو په‌سنده‌کان (الفضائل) و، هه‌لسوکه‌وت کردنیان له‌گه‌ل تیک‌پرای خه‌لکیدا به‌پیی ئەده‌ب و ره‌وشته به‌رزو جوانه‌کانی ئیسلام، خۆپاراستن له هه‌رجۆره ئەزیه‌تدان و زیان گه‌یاندنیک به خه‌لکی، به‌دل و زمان و ئەندامه‌کانی دیکه‌و، کۆشش‌کردن بۆ سوود پی‌گه‌یاندنیان، به‌دل و زمان و ده‌ست و مال و سامان، وه‌ک:

1- خوای به‌خشهر (جل جلاله) له‌وباره‌وه‌ فەرموویه‌تی: ﴿قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّى﴾ (١٤) * الأعلیٰ. واته: (به‌پاستی سه‌ر‌فرزه که‌سیک که خۆی ته‌زکیه کردوه)، واته: خۆی پاک و چاک کردوه.

2- هه‌روه‌ها خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله) فەرموویه‌تی: ﴿أَمَنْ يَعْلَمُ نَمَّا أُنْزِلَ إِلَيْكَ

مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ كَمَنْ هُوَ أَعْمَىٰ إِنَّمَا يَنْذُرُ أُولَ الْأَلْبَابِ﴾ (١٩) الَّذِينَ يُوفُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَلَا يَنْقُضُونَ

الْمِيثَاقَ﴾ (٢٠) وَالَّذِينَ يَصِلُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ وَيَخَافُونَ سُوءَ

الْحِسَابِ﴾ (٢١) وَالَّذِينَ صَبَرُوا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَنْفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا

وَعَلَانِيَةً وَيَذَرُونَ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ أُولَئِكَ لَهُمْ عُقْبَى الدَّارِ﴾ (٢٢) الرعد، واته: (ئایا

که‌سیک که ده‌زانی ئەوه‌ی له په‌روه‌ردگارته‌وه بۆ تۆ دابه‌زێنراوه، حه‌قه، وه‌ک

ئو که‌سه وایه که کوی‌ره؟ بی‌گومان ته‌نیا خاوه‌ن عه‌قلان بیرده‌که‌نه‌وه‌و په‌ند

وه‌رده‌گرن، ئەوانه‌ی که په‌یمانی خوا به‌جی دین و په‌یمانی پته‌و ناشکینن، وه

ئه‌وانه‌ی که ئه‌وه‌ی خوا فه‌رمانی پێ کردوه، بگه‌یه‌ندری، له په‌یوه‌ندییه‌کان ده‌یگه‌یه‌نن، وه له په‌روه‌ردگاریان ده‌ترسن و له لیپرسینه‌وه‌ی خراپ ده‌ترسن، وه ئه‌وانه‌ی که له‌به‌ر ره‌زامه‌ندی په‌روه‌ردگاریان خۆپاده‌گرن و نوێژ به‌ریاده‌که‌ن و، له‌وه‌ی که پێمانداون به په‌نهانی و به ئاشکرا ده‌به‌خشن، وه به هه‌لۆیست و قسه‌ی چاک هی خراپ پال پێوه‌ده‌نین، ئا ئه‌وانه سه‌ره‌نجامی مه‌نزلگای دواپۆژیان بۆ هه‌یه‌).

3- هه‌روه‌ها خوای به‌رز و مه‌زن فه‌رموویه‌تی: ﴿حٰذِ الْعَفْوَ وَاْمُرْ بِالْعُرْفِ وَاَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِیْنَ﴾ (۱۳) الاعراف، واته: (ئه‌وه‌ی که ئاسانه و هه‌ریگه‌ره و فه‌رمان به چاکه بکه و پشت له نه‌فامان بکه)، واته: پشتگوێیان بکه.

4- پیغه‌مبه‌ریش ﷺ فه‌رموویه‌تی: (المُسْلِمُ مَنْ سَلِمَ الْمُسْلِمُونَ مِنْ لِسَانِهِ وَيَدِهِ وَالْمُهَاجِرُ مَنْ هَاجَرَ مَا نَهَى اللَّهُ عَنْهُ) رواه البخاري: (10) واللفظ له، ومسلم: (41)، عن عبدالله بن عمرو بن العاص، واته: (مسولمان که‌سیکه که رسولمان له زمان و ده‌ستی سه‌لامه‌ت و یاری‌زراو بن، وه کۆچ‌که‌ر که‌سیکه واز له شتیک بێنێ که خوا قه‌ده‌غه‌ی کردوه).

5- هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموویه‌تی: {لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّى يُحِبَّ لِأَخِيهِ مَا يُحِبُّ لِنَفْسِهِ} رواه البخاري: (13)، ومسلم: (45)، عن أنس بن مالك، واته: (یه‌کێک له ئێوه ئیمان ناهێنێ، تاکو ئه‌وه‌ی بۆ خۆی پێی خۆشه، بۆ براهه‌که‌یشی پێی خۆشه‌نێ).

روونکردنه‌وه

یه‌ک: ئە‌ده‌بی به‌رزو ره‌وشتی په‌سند و جوان، تایبه‌تمه‌ندی‌ترین نیشانه و ئیمتیازی خه‌لکی ئیسلامییه له‌گه‌ڵ سه‌رجه‌م خه‌لكیدا و، هه‌ركات ئیمان و عه‌قیده دامه‌زراو و خواپه‌رستی راست و ساغ بوو، مسوگه‌ر ره‌وشت و ئە‌ده‌بیش به‌رزو جوان ده‌بی:

به‌لگه‌شمان له‌سه‌ر ئە‌وه كه هه‌ر كاتێك عه‌قیده دامه‌زراو بوو، وه خواپه‌رستی راست و ساغ بوو، ره‌وشتیش به‌رزو جوان ده‌بی، ئە‌م دوو ئایه‌ته به‌پێژه‌ی خوای په‌روه‌ردگاره (جل جلاله) كه ده‌فه‌رموێ: ﴿أَلَمْ تَرَ كَيْفَ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا كَلِمَةً طَيِّبَةً كَشَجَرَةٍ طَيِّبَةٍ أَصْلُهَا ثَابِتٌ وَفَرْعُهَا فِي السَّمَاءِ﴾ (١) ﴿تُؤْتِي أُكْلَهَا كُلَّ حِينٍ بِإِذْنِ رَبِّهَا﴾ وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ (٢) واته: (ئایا سه‌رنج ناده‌ی چۆن خوا وێنه‌یه‌کی هه‌تاوه‌ته‌وه! وشه‌یه‌کی پاكو چاك وه‌ك دره‌ختێکی پاكو چاك و به‌رداره، كه ره‌گوریشه‌كه‌ی چه‌سپاوه له زه‌ویداو لقو و پۆپه‌كانیشی به‌رزبوونه‌ته‌وه به‌ره‌و سه‌رێ، له هه‌موو كاتێكدا به ئیزنی په‌روه‌ردگاری به‌رو میوه‌كه‌ی ده‌رده‌كات (٣)، ئاوا خوا وێنه‌ دینیته‌وه بۆ خه‌لكی، بۆئه‌وه‌ی بیركه‌نه‌وه و په‌ندوه‌ربگرن).

لێ‌رده‌دا خوای به‌رز و مه‌زن سێ شتی له دره‌خت باس‌کردووه، هه‌لبه‌ته دره‌خت وێچوێندراوه (مُشَبَّهٌ بِهَا) یه‌و (كَلِمَةً طَيِّبَةً) به دره‌خت چوێندراو (مُشَبَّهٌ ه)، كه له‌سه‌ر رای نۆربه‌ی توێژه‌ره‌وانی قورئان ده‌لێن: مه‌به‌ست له (كَلِمَةً طَيِّبَةً) وشه‌ی ته‌وحیده

1 إِبْرَاهِيم: ٢٤/٢٥

(2) واته: هه‌میشه میوه‌دار و به‌ره‌مداره.

(لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ)، واته: (بیجگه له خوای به‌رز و مه‌زن هیچ په‌رستراو نین)، وشه‌ی ته‌و حید ئه‌و (كَلِمَةً طَيِّبَةً) یه که خوای به‌رز و مه‌زن به دره‌ختیکی به‌رداری ده‌چوینی، جا دره‌خته به‌رداره‌که خوای به‌رز و مه‌زن سی شتی لی باس ده‌کات: (أَصْلُ) و (فَرَعُ) و (أَكْلُ) ه‌که‌ی، (أَصْلُ) ه‌که‌ی دیاره ره‌گورپیشه‌که‌یه‌تی و، (فَرَعُ) ه‌که‌ی دیاره لقو پۆپ و گه‌لاکه‌یه‌تی، وه (أَكْلُ) ه‌که‌شی به‌رو میوه‌که‌یه‌تی.

ئیسلامه‌تییش سی به‌شی سه‌ره‌کییه:

1/ ئیمان و عه‌قیده‌یه که له عه‌قل و دلدا جیگیرده‌بی، وه‌ک چۆن ره‌گورپیشه‌ی دره‌خته‌که به زه‌ویدا بلاوده‌بیته‌وه‌و ده‌چه‌سی، ئیمان و عه‌قیده‌ش له عه‌قلدا وه‌ک تیگه‌یشتن، وه‌ له‌ دلدا وه‌ک قه‌ناعه‌ت پی‌هینان و قبولکردن جیگیرده‌بی، هه‌روه‌ک خوای به‌رز و مه‌زن ده‌فه‌رموی: ﴿... أَوَّلَٰئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ...﴾ (1) المجادلة، واته: (...ئه‌وانه خوا ئیمانی له‌ دلدا نووسیون ...)، هه‌روه‌ما خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله) ده‌فه‌رموی: ﴿... وَلَمَّا يَدْخُلِ الْإِيمَانُ فِي قُلُوبِكُمْ﴾ (2) واته: (... وه جاری ئیمان نه‌چۆنه نیو دله‌کانتانه وه ...).

2/ وه پاشان پابه‌ندی و ئیلتیزام به ئیسلامه‌وه، له جی‌ی لقو پۆپه‌کانه، که ئه‌و پابه‌ندییه‌ش له‌سه‌ر نه‌ندامه روواله‌تییه‌کانی ئینسان ده‌رده‌که‌وی.

3/ وه دوایین به‌شی مسوولانه‌تییش بریتییه له ئاکار و ره‌وشتی به‌رز و په‌سندو جوان، هه‌روه‌ک چۆن دره‌خت ئه‌گه‌ر ره‌گو ریشه‌که‌ی باش چه‌سپیی و، قه‌دو لقو پۆپ و گه‌لایه‌کانی ساغ بنو، به‌رداریش بی، به ته‌ئکید میوه‌ش ده‌رده‌کات، به‌هه‌مان شیوه‌ش ئه‌گه‌ر ئینسان به‌راستی ئیمان و عه‌قیده‌که‌ی چه‌سپایی و،

1 الحجات: ۲۲

2 الحجات: ۱۴

عیباده‌ت و تاعه‌ته‌که‌ی بۆ خوا راست بێ، ئه‌خلاق و ئاکارو ره‌وشتی‌شی به‌رزو په‌سند ده‌بێ.

دوو: خوو و ره‌وشتی به‌رز و په‌سند هه‌لقولای نه‌فسی ته‌زکیه‌کراوه، گۆزه‌ چیی تیدا بێ ئه‌وه‌ی لی ده‌پرژێ. بۆ نمونه: خوشویستن (حب) و به‌خشین (عطاء) و رقلیبوونه‌وه (بغچ) و ده‌ست گرتنه‌وه (منع):

به‌لگه‌مان له‌سه‌ر ئه‌وه ئه‌و فه‌رموده‌یه‌یه که پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ تیدا ده‌فه‌رموئ: {مَنْ أَحَبَّ لِلَّهِ، وَأَبْغَضَ لِلَّهِ، وَأَعْطَى لِلَّهِ، وَمَنَعَ لِلَّهِ فَقَدْ اسْتَكْمَلَ الْإِيمَانَ} (1) واته: (هه‌ر که‌سیک له‌به‌ر خوا خه‌لکی خوشبوی، وه له‌به‌ر خوا خه‌لک ببووغزینێ، وه له‌به‌ر خوا ببه‌خشی، وه له‌به‌ر خوا ده‌ست بگریته‌وه، ئه‌وه ئیمان‌ه‌که‌ی ته‌واوه).

ته‌ماشاده‌که‌ین پیغه‌مبه‌ر ﷺ خوشویستن و بوغزاندن پێش خستوون، ئینجا دوا‌یی به‌خشین و نه‌به‌خشین، چونکه ئینسان ئه‌گه‌ر که‌سیکی خوشویست، ئینجا ئه‌و خوشویستنه‌ی پالی پێوه‌ده‌نی که هاوکاری بکات و پێی ببه‌خشی، وه ئه‌گه‌ر رقی له که‌سیک هه‌لسا، ئینجا ئه‌و رقی بوغزه‌ وای لێده‌کات، که پێی نه‌به‌خشی و هاوکاری نه‌کا.

که‌واته: هه‌موو کرده‌وه‌کان ریشه‌که‌یان ده‌گه‌رێته‌وه بۆ ده‌روون (نفس)، جا ئه‌گه‌ر ده‌روونه‌که ته‌زکیه‌کراو پاک و چاک بێ، ئه‌وه مسۆگه‌ر کرده‌وه‌و ره‌وشت و ره‌فتارو ئاکاری پاک و چاکی لی په‌یداده‌بێ، ده‌روونی ته‌زکیه نه‌کراویش هه‌ر کرده‌وه‌و ره‌وشت و ره‌فتاری له‌قه‌ده‌ر خۆی لی په‌یداده‌بێ.

(1) رواه أبوداود: (4680) عن أبي أمانة، وصححه السيوطي والألباني.

وشه‌ی (تزکیه): که له (زکی، یزکو، زکاة و تزکیه) هاتوو، به مانای (نما) دئ،
 واته: گه‌شه‌ی کرد، وه به مانای (طهر) دئ، واته: پاک بۆوه، وه به مانای
 (صلح) ش دئ، واته: چاک بوو، مانای وایه وشه‌ی (تزکیه) له یه‌ک کاتدا سئ
 مانایان ده‌گریته‌خۆی: پاک بوون و، چاک بوون و، گه‌شه‌کردن، که دیاره نه‌فس به
 ئیمان و خواناسین و خوشویستنی خوای به‌رز و مه‌زن و به‌ندایه‌تی کردن بۆ خوای
 به‌رز و مه‌زن، پاک ده‌بۆ و چاک ده‌بۆ و گه‌شه‌ده‌کات، وه‌ک خوای په‌روه‌ردگار (جل
 جلاله) ده‌فه‌رموئ: ﴿الَّذِينَ آمَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ
 الْقُلُوبُ﴾⁽¹⁾ واته: (ئه‌وانه‌ی ئیمانیان هه‌تاوه‌و به یادی خوا دل‌یان داده‌مرکئ و
 ئۆخژنی بۆ دئ و ئارام ده‌گرئ، ئاگادار بن! ته‌نیا به یادی خوا ده‌کات ئارام
 ده‌گرن)، به‌لئ، دلئ ئینسان، لایه‌نی مه‌عنه‌ویی ئینسان، ته‌نیا به په‌یوه‌ندی
 له‌گه‌ڵ خوا (جل جلاله) ئۆخژنی بۆ دئ و ئارام ده‌گرئ، بۆیه خوای به‌رز و مه‌زن
 له سووره‌تی (الفجر) دا ئینسانی ئیماندار ده‌دوینئ و ده‌فه‌رموئ: ﴿يَا أَيُّهَا النَّفْسُ
 الْمُطْمَئِنَّةُ﴾⁽²⁷⁾ ﴿ارْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً﴾⁽²⁸⁾، واته: (ئه‌ی نه‌فسی ئارام‌گرتوو! (به
 بگه‌رپۆه بۆ لای خوا و په‌روه‌ردگار، تۆش رازی و خواش لیت رازی)

سئ: نۆ خه‌سه‌له‌تی بنه‌ره‌تی بۆ مامه‌له‌کردن له‌گه‌ڵ خوای به‌رز و مه‌زن
 و خه‌لكدا به‌لگه و نیشانه‌ی ئیمان و عه‌قلن:

خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله) له ئایه‌ته‌کانی (19 - 22) ی سووره‌تی
 (الرعد) دا، نۆ خه‌سه‌له‌تی سه‌ره‌کییمان بۆ ده‌خاته‌پوو، که ئینسان و خه‌لكی

¹ الرعد: 28

⁽²⁾ که به‌هۆی یادی خوا و ئیمان به خوا و به‌ندایه‌تی بۆ خواوه ئارامی گرتوه.

يَعْلَمُ أَنَّمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ كَمَنْ هُوَ أَعْمَىٰ ۚ إِنَّمَا يَنْذِرُكُمُ أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿٣٩﴾ الَّذِينَ يُوَفُّونَ عَهْدَ اللَّهِ وَلَا يَنْقُضُونَ الْمِيثَاقَ ﴿٤٠﴾ وَالَّذِينَ يَصِلُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ وَيَخَافُونَ سُوءَ الْحِسَابِ ﴿٤١﴾ وَالَّذِينَ صَبَرُوا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَنفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً وَيَدْرُءُونَ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةِ أُولَٰئِكَ لَهُمْ عُقْبَى الدَّارِ ﴿٤٢﴾ ﴿الرعد﴾ کہ بیشتر مانام کردن.

که واته: ئه و ئۆ سیفه ته ی که باسیان ده کات، هی که سی که که ئیمانی هیه، عاقلیتییه که ش له کویدا یه ؟ له و شوینه دا که ده فرموی: ﴿إِنَّمَا يَذْكُرُ أُولَ الْأَلْبَابِ﴾ .

که واته: ئه وانه ی ئه و ئۆ سیفه ته یان تیدان هم خاوه نی ئیمان و، هم خاوه ن مه قلن .

جا ئەو ئۆ سىفەتە ئەمانەن:

1- وه‌فاداربوون به په‌یمانی خوا (وفاء بعهد الله):

خوای به‌رز و مه‌زن ده‌فه‌رموئ: ﴿الَّذِينَ يُوفُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ﴾، واته: (ئه‌وانه‌ی که وه‌فادارن به په‌یمانی خوا، په‌یمانی خوا به‌جی دینن)، په‌یمانی خوای به‌رز و مه‌زن چییه؟ خوای به‌رز و مه‌زن ده‌فه‌رموئ: ﴿وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَى شَهِدْنَا...﴾⁽¹⁾ واته: (کاتیک په‌روه‌ردگارت له بشتی ئاده‌مزاده‌کان وه‌چه‌که‌یانی وه‌رگرت و پی‌ی فه‌رموون: ئایا من په‌روه‌ردگارتان نیم؟ گوتیان: بای، شایه‌دییمان دا - له‌سه‌ر ئه‌وه - (...)).

تویژه‌ره‌وانی قورئان زۆر قسه‌یان له‌سه‌ر ئه‌م ئایه‌ته‌ کردوه، به‌لام ئه‌وه‌ی که دیته‌ زه‌ینه‌وه‌و له‌لای من مانایه‌کی په‌سندو راسته، ئه‌وه‌یه که خوای به‌رز و مه‌زن لیږده‌دا ده‌یه‌وئ تیمان بگه‌یه‌ئ که هه‌موو ئینسانیکي وا خولقاندوه بیناسی، وه‌دان به‌په‌روه‌ردگاریتی خوای به‌رز و مه‌زن و به‌دیه‌ینه‌ریتی خوای به‌رز و مه‌زن دا بښی بۆخوی، وه‌سه‌ره‌نجام ده‌بی هه‌ر ئه‌و په‌روه‌ردگاره‌ش بپه‌رستی و به‌ندایه‌تیی هه‌ر بۆ ئه‌و په‌روه‌ردگاره‌ بکات.

ئا ئه‌وه‌ په‌یمانیکه خوای به‌رز و مه‌زن له هه‌موو ئینسانیکي وه‌رگرتوه، هه‌موو ئینسانیکي وا خولقاندوه بیناسی و بزانی په‌روه‌ردگاری کییه؟ وه‌ به‌لگه‌ش له‌سه‌ر ئه‌وه‌ زۆرنو، کئ زۆر کافره که لیی بقه‌ومئ و ده‌ستی له هه‌موو پنچکان بپړی، به‌بی ئه‌وه‌ی که روژیک له روژان باسی خوای به‌رز و مه‌زن ی کردبی، یاخود هاواری له خوای به‌رز و مه‌زن کردبی، یه‌کسه‌ر هاوار

¹ الأعراف: ۱۷۲

(2) واته: شایه‌دییان دا له‌سه‌ر ئه‌وه‌ که خوا (جل جلاله) په‌روه‌ردگاریانه.

ده‌کاته خوای به‌رز و مه‌زن ، وه‌ک خوای به‌رز و مه‌زن له قورئاندا بۆمانی باسده‌کات و ده‌فه‌رموی: ﴿وَإِذَا غَشِيَهُمْ مَّوْجٌ كَآظُمٌ دَعَوْا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُمُ الدِّينَ...﴾ (١) خوای به‌رز و مه‌زن باسی هاوبه‌ش بۆ خوا دانهران (المشرکین) و بی‌پروایان (الکافرین) ده‌کات و ده‌فه‌رموی: (وه‌کاتیک که شه‌پۆلیکی ده‌ریا وه‌ک هه‌ور (٢) دایپۆشین، له خوا ده‌پارینه‌وه‌و گه‌ردنکه‌چیی خۆیانی بۆ ساغ ده‌که‌نه‌وه‌و، بیجگه‌ له خوا که‌سی دی نانا سن ...). ئه‌وه‌ی خوای به‌رز و مه‌زن ده‌یفه‌رموی وایه، هه‌موو ئینسانیک که ده‌ستی له هه‌موو پنچکان ده‌بپۆ، هاوارده‌کاته خوای به‌رز و مه‌زن ، که‌واته‌ ئه‌وه‌ ئه‌و په‌یمانیه‌ که خوای به‌رز و مه‌زن له خه‌لکی وه‌رگرتوه (وه‌فا به‌ په‌یمانی خوای به‌رز و مه‌زن).

2- هه‌لنه‌وه‌شاندنه‌وه‌ی ئه‌و په‌یمانیه‌ پته‌وه (عدم نقض الميثاق):

خوای به‌رز و مه‌زن ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَا يَنْقُضُونَ الْعِثْقَ﴾، واته‌: (وه‌ په‌یمانی پته‌و ناشکینن)، ميثاق: په‌یمان (عَهْد) یکه‌ سویندی له‌سه‌ر خورابی و ته‌ئکیدى له‌سه‌ر کرابیته‌وه‌، هه‌لنه‌واوه‌شیننه‌وه‌.

وه‌فا پێ کردن شتی که‌وه‌، هه‌لنه‌وه‌شاندنه‌وه‌شی شتیکی دیکه‌یه‌، پێیه‌وه‌ پابه‌ندن و هیچ شتی که‌ش ناکه‌ن پێچه‌وانه‌ی ئه‌و پابه‌ندییه‌ بێ.

3- گه‌یانندی په‌یوه‌ندییه‌کان:

خوای به‌رز و مه‌زن ده‌فه‌رموی: ﴿وَالَّذِينَ يَصِلُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ﴾، واته‌: (وه‌ ئه‌وانه‌ی که ئه‌وه‌ی خوا فه‌رمانی پێ کردووه‌ بگه‌یه‌ندری له

(1) لقمان: ٣٢

(2) که شه‌پۆلی زۆر گه‌وره‌ دی، وه‌ک شاخ سیبهرت لی ده‌کا، ده‌لێی ئه‌و شه‌پۆله‌ تازه‌ حیسابم ته‌واوده‌کات!

په‌یوه‌ندییه‌کان، ده‌یگه‌یه‌نن)، جا ئایا مه‌به‌ست له‌گه‌یانندی ئه‌و
په‌یوه‌ندییه‌کانه‌ی که‌ خ‌وای به‌رز و مه‌زن فه‌رمانی پیکردووه‌ بگه‌یه‌نرین،
چییه‌؟!

هه‌ندیک له‌ زانایان ئه‌وه‌یان به‌ په‌یوه‌ندی خزمایه‌تی لیکداوه‌ته‌وه‌، به‌لام
چه‌مکو واتای ئایه‌ته‌که‌ له‌وه‌ فراوانتره‌و، هه‌م گه‌یانندی په‌یوه‌ندی خزمایه‌تی
ده‌گه‌یه‌نی، هه‌م چاکه‌ کردن له‌گه‌ل دایک و باب ده‌گه‌یه‌نی، چاکه‌ کردن
له‌گه‌ل مال و مندال و ده‌رو دراوسی و لیقه‌وماوان و میوان و، له‌گه‌ل هه‌موو که‌س
ده‌گه‌یه‌نی، هه‌موو ئه‌و په‌یوه‌ندییه‌کانه‌ی خ‌وای به‌رز و مه‌زن فه‌رمانی پیکردوون
که‌ ده‌بی بگه‌یه‌ندرین، هه‌موو ئه‌و په‌یوه‌ندییه‌کانه‌ ده‌گه‌یه‌نن، سه‌رنج بده‌ن:
پیشی خواپه‌رستی، ئینجا خه‌لک دۆستی و چاکه‌ کردن له‌گه‌ل خه‌لک.

4- ترسان له‌ په‌روه‌ردگار:

خ‌وای به‌رز و مه‌زن ده‌فه‌رموی: ﴿وَحْشَوْتَ رَبِّهِمْ﴾، واته‌: (وه‌ له‌
په‌روه‌ردگاریان ده‌ترسن)، ترسانیک که‌ به‌ گه‌وره‌گرتنی له‌گه‌لدابی،
تویژه‌ره‌وان و شاره‌زایانی زمان ده‌لین: وشه‌ی (خَشْيَةً) ترسیکه‌ که‌ به‌
گه‌وره‌گرتن و مه‌زن گرتن (تعظیم) ی له‌گه‌لدا بی، به‌لام وشه‌ی (خَوْفٌ) ئه‌وه‌ی
له‌گه‌لدا نیه‌.

5- ترسان له‌ لیپرسینه‌وه‌ی خ‌راپ:

خ‌وای به‌رز و مه‌زن ده‌فه‌رموی: ﴿وَيَخَافُونَ سُوءَ الْحِسَابِ﴾، واته‌: (وه‌ له‌
لیپرسینه‌وه‌ی خ‌راپ ده‌ترسن)، لیپرسینه‌وه‌ی خ‌راپ ئه‌وه‌یه‌ که‌ ئینسان
وه‌لامی پرسپاره‌کانی خ‌وای په‌روه‌ردگار (جل جلاله‌) ی پی نه‌بی.

6- خورآگریی له بهر خوی بهرز و مهزن :

جاری واهیه که سیک خورآده گری له سهر شتیک، چونکه له پیچه وانه که ی ده ترسی، وه جاری وایه خورآده گری، له بهرئه وهی ته ماعکارییه کی هیه، به لام خوی بهرز و مهزن ده فهرموی: ﴿وَالَّذِينَ صَبَرُوا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِمْ﴾، واته: (وه ئه وانه کی که له بهر ره زامه ندیی په روه ردگاریان خورآده گرن)، نه که له بهر ته ماعیک، یان له بهر زهره ریک، به لکو هر بوئه وهی خوی بهرز و مهزن لییان رازی بی، خورآده گرن له سهر ئه وهی که سیک نه فامییان له گهل ده کات، یا خود حه قیکی ده فه وتی، یان له سهر ناعه ت خورآده گرن، له سهر موسیبه ت خورآده گرن، له بهرانبه ر خراپه کی خراپه کاراندا خورآده گرن، هه مووی ده گریته وه.

7- نویژ بهر پاکردن (إقامة الصلاة):

خوی بهرز و مهزن ده فهرموی: ﴿وَأَقِمُوا الصَّلَاةَ﴾، واته: (وه نویژ بهر پاده که ن).

8- به خشین به په نهانی و به ناشکرا:

خوی بهرز و مهزن ده فهرموی: ﴿وَأَنْفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً﴾، واته: (وه له وهی که پیمانداون به په نهانی و به ناشکرا ده به خشن)، ئه گهر پیویست به په نهانی بکات به په نهانی ده به خشن، جاری واش هیه ئه گهر پیویست بکات به ناشکرا به خشن به ناشکرا ده به خشن، وه له راستیدا به ناشکرا به خشین، یان به په نهانی به خشین، ده گه ریته وه سهر حاله تی جیا جیا، جاری وایه و باشه به ناشکرا به خشین و، جاری واش هیه به په نهانی به خشین باشتره، لیقه و ماویک

دئ روو له کۆمه لێک دهکات ده لئ: یارمه تییه کم بدهن، هاوکارییه کم بکهن، تۆ نه گهر له و کاته دا له خۆت رابیینی و نه تهت باش بئو به ئاشکرا بیه خشی، خه لک چاو له تۆ دهکات و نه و به ئاشکرا به خشی نه باشت ره، وه لیره دایه که پیغه مبه ر ﷺ ده فره موئ: {مَنْ سَنَّ فِي الْإِسْلَامِ سُنَّةً حَسَنَةً فَلَهُ أَجْرُهَا وَأَجْرُ مَنْ عَمِلَ بِهَا بَعْدَهُ، مَنْ غَيْرِ أَنْ يَقْصَرَ مِنْ أَجْوَرِهِمْ شَيْئٌ...} (هه ر که سێک له ئیسلام دا رییه کی باش بشکینئ، جا - دوا ی نه و کار به و ریبازه بکری -، به قه ده ر خیر و چاکه ی نه و که سه ی بۆ ده نو سه ری که کاری پی ده کات، بئ نه وه ی هیه چ له خیر و چاکه یان که مبیته وه ...).

که ی پیغه مبه ر ﷺ نه و فره موو ده یه ی فره موو؟ کۆمه لێک عه ره بی ده شته کیی هاته نه لای پیغه مبه ری خوا ﷺ، که هه ژاری و نه داری به نئو چاوانیا نه وه دیار بوو، زۆر رووت و ره جال بوون، پیغه مبه ر ﷺ ده موچاوی مو باره کی تاریک دا هات و زۆری پیناخۆش بوو که نه وانه ی به و جو ره بینئ، ئیدی یه کێک یارمه تیدان، خه لکیدیکه ش له دوا ی نه و هاوکارییان کردن و یارمه تیاندان، جا پیغه مبه ر ﷺ رووی مو باره کی وه ک پارچه مانگێک دره وشایه وه (هه)، له و حاله ته دا نه و فره موو ده یه ی فره موو.

واته: هه ر که سێک هه نگاوێکی خیر بنئ و رییه کی باش بشکینئ و، خه لکیدیکه چاوی لیبکه ن، پادا شتی نه وانیشی هه یه و له هی نه وانیش که م نابیته وه، هه تا روژی قیامه ت چه ند که سیدیکه نه و چاکه یه بکه ن به هو ی نه وه وه، به قه ده ر

(1) رواه مسلم: (1017) واللفظ له، والنسائي: (2554)، وابن ماجه: (203)،

(2) جا هه ندێک خه لکی نه شاره زا له فره مایشتی پیغه مبه ر ﷺ ده لئ: نه وه به لگه یه له سه ر ره وایی داهینراوی جاک (البدعة الحسنة)، نا، نه وه هیه چ په یوه ندی به داهینراوه وه نیه.

هه‌مووان پاداشتی هه‌یه، بۆ ئه‌وه‌ی که له‌هی ئه‌وانیش که‌م بێته‌وه، هه‌روه‌ها به‌نسبته‌ خراپه‌شه‌وه‌ هه‌روایه‌.

9- وه‌لامی خراپه‌ به‌ چاکه‌ دانه‌وه‌:

خوای به‌رز و مه‌زن ده‌فه‌رموی: ﴿وَيَذَرُونَ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ﴾، واته‌: (وه‌ به‌هه‌لوێست و قسه‌ی چاک‌هی خراپ‌پال‌پێوه‌ده‌نێن).

ئه‌و ئۆ سیفه‌ته‌، خوای به‌رز و مه‌زن که‌سانیک‌ی پێ‌وه‌سفکردوون که‌ ئه‌ه‌لی ئیمان و ئه‌ه‌لی عه‌قڵن.

چوار: که‌م چاوه‌روانیی له‌ خه‌ڵک و چاکه‌کاریی و چاویوشیی، سێ بنه‌مای گه‌وره‌ی ره‌وشتبه‌رزیی و مامه‌له‌ی جوانن له‌گه‌ڵ خه‌ڵکیدان:

هه‌ر که‌سێک ئه‌و سێ سیفه‌ته‌ی تێداین، به‌راستی ده‌توانێ ره‌وشتی به‌رزو جوان له‌ خۆیدا ببنێته‌دی، بۆ مامه‌له‌کردن له‌گه‌ڵ خه‌ڵکیدان.

ئه‌م سێ سیفه‌ته‌شمان له‌م ئایه‌ته‌ به‌پێژه‌وه‌رگرتوون: ﴿خُذِ الْعَفْوَ وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ﴾⁽¹⁾ واته‌: (ئه‌وه‌ی ئاسانه‌ له‌ خه‌ڵک وه‌ریبگره‌، وه‌ فه‌رمان به‌چاکه‌ بکه‌، وه‌ پشت له‌ نه‌فامان بکه‌)، وشه‌ی (العفو) وایان لیکداوه‌ته‌وه‌: (أی ما یسه‌ل قَصْدُهُ وَتَنَاوُلُهُ)، واته‌: (ئه‌وه‌ی ده‌گونجێ به‌ ئاسانی بکریته‌ ئامانج و، به‌ ئاسانی ئینسان ده‌ستی ده‌یگاتێ).

(ابن کثیر) له‌وباره‌وه‌ گوتویه‌تی: (قَالَ بَعْضُ الْعُلَمَاءِ: النَّاسُ رَجُلَانِ: فَرَجُلٌ مُحْسِنٌ فَخُذْ مَا عَفَا لَكَ مِنْ إِحْسَانِهِ وَلَا تُكَلِّفْهُ فَوْقَ طَاقَتِهِ وَلَا مَا يُحْرِجُهُ، وَإِمَّا مُسِيءٌ فَمُرْهُ بِالْمَعْرُوفِ، فَإِنْ تَمَادَى عَلَى ضَلَالِهِ وَاسْتَعْصَى عَلَيْكَ وَاسْتَمَرَّ فِي جَهْلِهِ فَأَعْرِضْ

عَنْهُ فَلَعَلَّ ذَلِكَ يَرُدُّ كَيْدَهُ⁽¹⁾ واته: (هه‌ندیك له زانایان گوتووایانه: خه‌لك دوو جووره پیاون: یه‌كێكیان چاكه‌كاره، ئه‌وه‌ی كه به ئاسانی له چاكه‌ی ئه‌و دێته ده‌ستت وه‌ریبگره‌و شتیکی لێ داوامه‌كه كه له توانایدا نه‌بێ، یان سه‌غله‌تی بكات، یاخود خراپه‌كاره، تۆ فه‌رمانی پێ بکه به چاكه، جا ئه‌گه‌ر له‌سه‌ر گومپایی خۆی به‌رده‌وام بوو لێت عاسی بوو به‌رده‌وام بوو له‌سه‌ر نه‌فامیی خۆی، ئه‌وه پشستی تێبکه به‌لكو پیلانه‌كه‌ی هه‌لبوه‌شینیته‌وه).

ئه‌وه زۆر شتیکی گرنگه، ه‌ی وا هه‌یه زۆر خه‌لكی سه‌غله‌ت ده‌كات، شتیکیان لێ چاوه‌پروان ده‌كات كه له توانایاندا نییه، ئه‌و كه‌سه‌ش له روودا ده‌میست، بۆیه خوای به‌رز و مه‌زن فه‌رمانی به پیغه‌مبه‌ر ﷺ کردووه كه بلی: ﴿قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُكَفِّرِينَ﴾⁽²⁾، واته: (بلی: من هه‌یج کرێتان لێ داوا ناکه‌م، وه‌ من ته‌کلیفیشتان ناخه‌مه‌ سه‌ر). واته: تووشی سه‌غله‌تی و ئیجراجییتان ناکه‌م، هه‌یج چاوه‌پروانییه‌کم لێتان نیه.

پینج: به‌بێ خو‌پاراستن له زیانگه‌یاندن به خه‌لك و دلسۆزبوون بۆیان، مرو‌ف نابێته مسو‌لمان و برواداریکی تیر و ته‌واو:

ئه‌مه له‌وه‌وه وه‌رده‌گیرین كه پیغه‌مبه‌ر ﷺ زۆر به روونی و راشکاوی ده‌فه‌رمو‌ی: {الْمُسْلِمُ مَنْ سَلِمَ الْمُسْلِمُونَ مِنْ لِسَانِهِ وَيَدِهِ، وَالْمُهَاجِرُ مَنْ هَاجَرَ مَا نَهَى اللَّهُ عَنْهُ}⁽³⁾ كه‌واته: كه‌سێك به زمان زیان به مسو‌لمانان بگه‌یه‌نێ و ئازاریان بداتو، به ده‌ست ئازاریان بدا، پیناسه‌ی مسو‌لمانی تیر و ته‌واو نایگرێته‌وه، ئه‌وه

¹ المصباح المنير في تهذيب تفسير ابن كثير ص: (521).

² ص: ٨٦

³ رواه البخاري: (10) واللفظ له، ومسلم: (40) عن عبدالله بن عمرو بن العاص.

بۆ مسوڵمانیتیی، بۆ ئیمانداریتیییش پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموویه‌تی: { لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ، حَتَّى يُحِبَّ لِأَخِيهِ مَا يُحِبُّ لِنَفْسِهِ }⁽¹⁾ وه به پیچه‌وانه‌شه‌وه، چى بۆ خوى پى ناخوشه بۆ ئه‌ویش پى ناخوش بى، ئینجا به‌و ئیمانداره له قه‌له‌م ده‌درى که خوى به‌رز و مه‌زن ده‌یه‌وى.

کۆتایی توێژینه‌وه‌مان ده‌رباره‌ی ئەم بنه‌مای چوارده‌یه‌مه به‌م فه‌رمووده‌یه‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ دینین که ده‌فه‌رموئ: { خَيْرُ الْأَصْحَابِ عِنْدَ اللَّهِ خَيْرُهُمْ لِصَاحِبِهِ، وَخَيْرُ الْجِيرَانِ عِنْدَ اللَّهِ تَعَالَى خَيْرُهُمْ لِجَارِهِ }⁽²⁾ واته: (باشترین هاوه‌ل له‌لای خوى به‌رز و مه‌زن، باشترینیانه بۆ هاوه‌له‌که‌ی، وه باشترین دراوسێ له‌لای خوى به‌رز و مه‌زن، باشترینیانه بۆ دراوسێیه‌که‌ی)، دوو مسوڵمان که ده‌بنه‌ هاوپی، یان دراوسێ، کامه‌یان بۆ ئه‌وی دیکه‌ باشترین، ئه‌ویان له‌لای خوى به‌رز و مه‌زن باشتره، ئینجا باشیی ئه‌وه‌یه که له‌ ده‌له‌وه‌ بۆی باش بى، به‌ زمان له‌گه‌لى باش بى، به‌ مال له‌گه‌لى باش بى، به‌ ده‌ست له‌گه‌لى باش بى، به‌ هه‌موو شیوه‌یه‌ك باش بى، ئینجا ئایا کێ له‌گه‌ل خه‌لکی باش ده‌بى؟ له‌راستیدا باشیی له‌گه‌ل خه‌لک، به‌ره‌مه‌ی راستییه له‌گه‌ل خوى به‌رز و مه‌زن، بۆیه مسوڵمان هه‌تا ئیمانیه‌که‌ی کامل‌ترو پته‌وتربى، له‌گه‌ل خه‌لکیشدا باش‌ترو بۆیان به‌که‌لک و سوودتر ده‌بى.

¹ رواه البخاري: (13)، ومسلم: (45)، عن أنس بن مالك.

² رواه الترمذي: (1944)، وقال: حسن غريب، وصححه الألباني.

www.AliBapir.net
F/AliBapir
youtube/AliBapir1
F/MediaAmeerOffice

بنه‌مای پازدهیه‌م

خزمه‌تکردنی خه‌لک و هه‌وئدان بو

به‌خته‌وه‌رکردنیان، به‌شیکه‌له

خواپه‌رستی

www.AliBapir.net
Youtube/AliBapir1
F/MediaAmeerOffice

www.AliBapir.net
F/AliBapir
youtube/AliBapir1
F/MediaAmeerOffice

بنه‌مای پازدهیه‌م

خزمه‌تکردنی خه‌لك و هه‌ولدان بۆ به‌خته‌وه‌ركردنیان، به‌شیکه‌ نه
خوا به‌رستی:

کومه‌لی ئیسلامی پيشكه‌شکردنی هه‌ر جوړه خزمه‌تگوزارییه‌ك به
خه‌لك و كومه‌لگا له هه‌موو بواره‌كانی: فه‌ره‌نگی و كومه‌لایه‌تی و
ئابووری و سیاسیی و... هتددا، به‌فه‌رمانبه‌ری خوا (طاعة الله)
داده‌نی، له‌وبواره‌دا به‌جوړيك قو‌لی خزمه‌تگوزاری هه‌لده‌مالی، كه هه‌چ
كه‌س و لایه‌نیك نه‌توانی موزایه‌ده‌ی خه‌لك دۆستی و نیشتمانیه‌روه‌ری و
خزمه‌تگوزاری به‌سه‌ردا بكات، چونكه:

1- خوی به‌به‌زه‌یی و به‌خشه‌ر (جل جلاله) فه‌رموویه‌تی: ﴿وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا
مِّمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ إِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾ (٣٣) فصلت، واته:
(وه‌ قسه‌ی كی چاكتره‌ له‌ می كه‌سێك كه‌ خه‌لك بۆ لای خوا بانگ بكات و
كرده‌وه‌ی چاك نه‌نجام بدات و بلی: من له‌ مسولمانانم).

2- هه‌روه‌ها خوی به‌رز و مه‌زن فه‌رموویه‌تی: ﴿... وَقُولُوا لِلنَّاسِ
حُسْنًا...﴾ (٨٢) البقرة، واته: (... وه‌ قسه‌ی باش له‌گه‌ل خه‌لكی بكه‌ن و
شتی باش به‌ خه‌لكی بلین (...)).

3- دیسان خوی به‌رز و مه‌زن فه‌رموویه‌تی: ﴿وَأَنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِكُمْ
إِلَى الْهَلَاكِهٖ وَأَحْسِنُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾ (١٩٥) البقرة. واته: (وه‌ له‌ ری خوادا

ببه خشنو به دهستی خۆتان خۆ مه فه وتینو چاکه کاربن، بیگومان خوا
چاکه کارانی خوشده وی).

4- وه خوای به رزو مه زن فه رموویه تی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا ارْكَعُوا

وَأَسْجُدُوا وَعَبُدُوا رَبَّكُمْ وَافْعَلُوا الْخَيْرَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٧٧﴾ الْحَج.

واته: (ئهی ئه وانه ی بپواتان هیناوه! رکوع ببه و کرنووش ببه ن - بۆ خوا
- وه په روه ردگارتان بپه رستن و چاکه بکه ن، به لکو سه رفران بن).

5- هه روه ها خوای به دیه پنه ر (جل جلاله) فه رموویه تی: ﴿لَا تَسْهَكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ

يَقْتُلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُمْ مِّن دِينِكُمْ أَن تَرْوَهُمْ وَتَقْسُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ حُبُّ

الْمُقْسِطِينَ ﴿٨﴾ الممتحنة، واته: (خوا لیئان قه دهغه ناکات که چاکه بکه ن و

ببه خشن به که سانی که له سه ر دین له گه لتان ناجه نگو، له نیشتمانان و
له مال و حالتان وه ده رتان نانین، بیگومان خوا به خشه رانی خوشده وی).

6- پیغه مبه ری خواش ﷺ کاتی که له باره ی باشتین که س پرسیری

لیکرا، فه رمووی: (مَنْ طَالَ عُمُرُهُ وَحَسُنَ عَمَلُهُ) رواه الترمذي: (2330)

وقال: حسن صحيح، والحاكم: (1256)، وقال: صحيح على شرطهما وأقره

الذهبي، وأحمد: (17850) وقال الألباني: صحيح، وقال الهيثمي: إسناده

جيد، واته: (- باشتین که س - ئه وه یه که ته مه نی در یژ بئ و کرده وه ی

باش بی).

7- هه روه ها پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رموویه تی: {الْمُؤْمِنُ يَأْلِفُ وَيُؤْلَفُ، وَلَا خَيْرَ

فِيمَنْ لَا يَأْلِفُ، وَلَا يُؤْلَفُ، وَخَيْرُ النَّاسِ أَنْفَعُهُمْ لِلنَّاسِ} رواه الطبراني في

المعجم الأوسط: (5787)، والدارقطني عن جابر بن عبد الله، وقال الألباني

في السلسلة الصحيحة: حسن صحيح، واته: (ئیماندار خه‌لکی هۆگری خۆی ده‌کات و هۆگری خه‌لکیش ده‌بێ، وه خیر له‌و که‌سه‌دا نیه که نه‌ بتوانی خه‌لکی هۆگری خۆی بکات و، نه‌ بۆخۆی هۆگری خه‌لکی بێ، وه باشت‌ترینی خه‌لکی سوودبه‌خست‌رین‌یا نه‌ بۆ خه‌لکی)، که‌واته: کێ له‌ هه‌موو که‌س باشت‌ره؟ ئه‌و که‌سه که سوودی بۆ خه‌لکی زیات‌ره.

وه پیشه‌وا (ئه‌بو حامیدی غه‌زالی) یش گوته‌وه‌تی: (إِذَا أَحَبَّ اللَّهُ عَبْدًا، أَكْثَرَ حَوَائِجِ الْخَلْقِ إِلَيْهِ) (1)، واته: (ئه‌گه‌ر خوا به‌نده‌یه‌کی خوش‌ویست، واده‌کات خه‌لک زۆر نیشیان تێی بکه‌وێ)، تا‌کو نیشیان بۆ جیبه‌جێ بکات و، خیری بگاتێ.

روونکردنه‌وه

یه‌که‌م: خزمه‌ت‌کردنی خه‌لک و سوودمه‌ند‌کردنیان، خواپه‌رستی و فه‌رمانبه‌رییه:

خزمه‌ت‌کردنی خه‌لک و سوودمه‌ند‌کردنیان و به‌خته‌وه‌ر‌کردنیان و قازانج پێگه‌یاندنیان، به‌ عیباده‌ت و تا‌عه‌ت له‌ قه‌له‌مده‌دری، عیباده‌ت به‌ مانا فراوانه‌که‌ی، چ په‌یوه‌ندیان به‌ خوای به‌رز و مه‌زن وه‌ هه‌بێ، چ په‌یوه‌ندیان به‌ خه‌لکه‌وه‌ هه‌بێ، که‌واته: که‌ خوای به‌رز و مه‌زن ده‌فه‌رموێ: ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾ (2) واته: (جین و مروّقم ته‌نها بۆ ئه‌وه‌ دروست‌کردوون، بمپه‌رستن)،

(1) المقصد الأسنى في شرح أسماء الله الحسنى لأبي حامد الغزالي، دراسة وتحقيق: محمد عثمان الخشت، الناشر: مكتبة الفرقان - القاهرة، ص: (80).

2 الذاریات: ۵۶

ئەوه مانای وا نییه به ته‌نیا هه‌ر خه‌ریکی نوێژو رۆژووو زیکرو پارانه‌وه بن، چونکه ئەگه‌ر په‌رستن هه‌ر ئەو شتانه‌بی، ده‌بوایه‌ خه‌لکی هه‌ر خه‌ریکی ئەوانه‌بوایه، عیبادەت یانی ملکه‌چی بۆ خوای به‌رز و مه‌زن، ئینجا ئەو که‌سه‌ی نوێژده‌کات، بۆ خوای به‌رز و مه‌زن ملکه‌چه، وه‌ ئەو که‌سه‌ی خه‌لک بۆ لای ئیسلام بانگ ده‌کات، بۆ خوای به‌رز و مه‌زن ملکه‌چه، وه‌ که‌سیک فه‌رمان به‌ چاکه‌ ده‌کات و ری له‌ خراپه‌ ده‌گرێ، هه‌ر بۆ خوای به‌رز و مه‌زن ملکه‌چه، یان له‌ بواری راگه‌یانندا کارده‌کات، یان له‌ بواری کۆمه‌لایه‌تییدا کارده‌کات... هتد، له‌ هه‌ر بواریکدا، مادام به‌و نیازه‌ بیکا که‌ پێی له‌ خوای به‌رز و مه‌زن نزیك بێته‌وه‌و، بۆیه‌ بیکات چونکه‌ خوای به‌رز و مه‌زن وای فه‌رموو، ئەوه‌ هه‌ر له‌ بازنه‌ی عیبادەتدايه‌.

جا ئەگه‌ر بمانه‌وی به‌لگه‌ بێنینه‌وه‌ له‌سه‌ر ئەوه‌ که‌ خزمه‌تکردنی خه‌لک عیبادەت و تاعه‌ته، زۆر به‌لگه‌ هه‌ن، هه‌ر له‌ ده‌قانه‌دا که‌ بێشتر هێنمانن:

1/ گوتنی قسه‌ی باش و کردنی کاری باش، خوای به‌رز و مه‌زن فه‌رمانی پیکردوون:

خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله‌) ده‌فه‌رموی: ﴿... وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا﴾⁽¹⁾

هه‌روه‌ها: ﴿... وَأَحْسِنُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾⁽²⁾

که‌واته: خوای به‌رز و مه‌زن فه‌رمانی کردوو به‌ چاکه‌ گوتن و چاکه‌ کردن، ده‌بی قسه‌شمان چاک بێ و کرده‌وه‌شمان چاک بێ، له‌گه‌ڵ خه‌لکیدا به‌گشتی و، تایبه‌تی نه‌کردوو به‌ مسوڵمانانه‌وه‌، به‌لکو ده‌فه‌رموی: چاکه‌ بکه‌ن له‌گه‌ڵ هه‌ر که‌سیکدا.

¹ البقرة: ۸۳

² البقرة: ۱۹۵

2/ چاکه‌کردن به‌گشتی، فه‌رمانی پی‌کراوه و سه‌رفرازی پی‌وه به‌ستراوه:

خوای به‌رزو مه‌زن ده‌فه‌رموئ: ﴿... وَأَفْعَلُوا الْخَيْرَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾⁽¹⁾ واته: (... وه چاکه بکه‌ن به‌لکو سه‌رفراز بن)، دواى ئه‌وه‌ی فه‌رمان خوا ده‌کات به‌رکوع بردن و سه‌جده بردن و عیبادت کردن بۆ خوای به‌رزو مه‌زن، پاشان فه‌رمان به‌چاکه‌کردن ده‌کات، خوای به‌رزو مه‌زن ده‌فه‌رموئ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا ارْكَعُوا وَاسْجُدُوا وَاعْبُدُوا رَبَّكُمْ وَأَفْعَلُوا الْخَيْرَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾⁽²⁾

3/ خوای به‌رزو مه‌زن رای‌گه‌یاندوه که چاکه‌کاران و به‌خشه‌رانی خوشده‌وئ، ده‌فه‌رموئ:

خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله) ده‌فه‌رموئ: ﴿... وَأَحْسِنُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾⁽³⁾ وه فه‌رموویه‌تی: ﴿... إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ﴾⁽⁴⁾ واته: (... بی‌گومان خوا به‌خشه‌رانی خوشده‌وئ).
هه‌لبه‌ته وشه‌ی (المُقْسِطُ) ده‌شگونجی به‌مانای دادگه‌ر (عادل) بی، به‌لام له‌م ئایه‌ته‌دا به‌مانای به‌خشه‌ر دئ، نه‌ک به‌مانای دادگه‌ر -دواى روونی ده‌که‌ینه‌وه له‌به‌رچى-.

1 الحج: ۷۷

2 الحج: ۷۷

3 البقرة: ۱۹۵

4 الممتحنة: ۸

وه شیخ (عبدالرحمن بن ناصر السعدي)ش ده‌لی: (وَإِذَا أَحَبَّ اللَّهُ عَبْدًا يَسَّرَ لَهُ الْأَسْبَابَ، وَهَوَّنَ عَلَيْهِ كُلَّ عَسِيرٍ، وَوَفَّقَهُ لِفِعْلِ الْخَيْرَاتِ وَتَرَكَ الْمُنْكَرَاتِ، وَأَقْبَلَ بِقُلُوبِ عِبَادِهِ إِلَيْهِ بِالْمَحَبَّةِ وَالْوَدَادِ) (١)، واته: (ئه‌گه‌ر خوا به‌نده‌یه‌کی خۆشویست، هۆکاره‌کانی بۆ ئاسان ده‌کات، وه هه‌موو زه‌حمه‌تییه‌کی له‌سه‌ر سووک ده‌کات، وه سه‌ری ده‌خات بۆ کردنی چاکه‌کان و وازه‌ینان له‌ خراپه‌کان، وه رووی دلی خه‌لکی له‌و ده‌کات به‌ خۆشه‌ویستی و هۆگری).

4/ باشت‌ترین که‌س سوودبه‌خشت‌ترینیانه بۆ خه‌لک :

وه‌ک پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموویه‌تی: {خَيْرُ النَّاسِ أَنْفَعُهُمْ لِلنَّاسِ} (٢) واته: (چاک‌ترینی خه‌لکی سوودبه‌خشت‌ترینیانه بۆ خه‌لک).

دووه‌م: بانگه‌واز بۆ لای خوای به‌رز و مه‌زن و کرده‌وه‌ی باش و خۆ له‌ ریزی مسوولماناندا حیسابکردن، سی هۆکاری گرنگی چاک‌تر بوونن له‌ لای خوای به‌رز و مه‌زن:

ئایه‌ته‌کانی قورئان هه‌میشه‌ ده‌بی به‌ وردیی سه‌رنجیان بده‌ین و پیکیان‌ه‌وه‌ ببه‌ستین، ئینجا زیاتر له‌ نه‌ینییه‌کانیان تیده‌گه‌ین، خوای به‌رز و مه‌زن ده‌فه‌رموی:

﴿وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِّمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ إِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾

(٣) واته: (وه قسه‌ی کێ چاک‌تره‌ له‌ هێ که‌سیک که‌ بانگه‌واز بۆ لای خوا ده‌کات و، کرده‌وه‌ی باش ئه‌نجام ده‌داو، ده‌لی: من له‌ مسوولمانانم).

(1) تیسیر الک‌ریم الرحمن فی تفسیر کلام المنان، 235.

(2) رواه الطبراني في المعجم الأوسط: (5787)، والدارقطني عن جابر بن عبد الله، وقال الألباني في السلسلة

الصحيحة: حسن صحيح.

(3) فصلت: ٣٣

دیاره، که‌سیک خاوه‌نی چاکترین قسه‌ی بی، بۆ خۆشی چاکترین که‌سه، چونکه (گۆزه چیی تێدابێ ئه‌وه‌ی لێده‌پژێ)، به‌لێ له‌پاستیدا که‌سیک باشت‌ترین قسه‌ ده‌کات، که باشت‌ترین که‌س بی، به‌زۆری وایه، هه‌رچه‌نده جاری وایه بابای خراپیش قسه‌ی باش ده‌کات.

که‌واته باشت‌ترین که‌س کییه له تهرازووی خوادا (جل جلاله)؟ ئه‌وه‌یه که ئه‌و چه‌ند سیفه‌ته‌ی تێدایه:

1- خه‌لک بۆ لای خۆی به‌رز و مه‌زن بانگ بکات، نه‌ک بۆ لای خۆی، یان بۆ لای حیزب:

خه‌لک بانگکردن بۆ لای خۆی (جل جلاله) وه ئه‌گه‌ر حیزبیشی هه‌یه، حیزبه‌که‌شی بۆ خۆی (جل جلاله) چونکه حیزب هۆکار (وسيلة)یه، به‌لێ مرقۆشی خواناس و باش، خۆی ناکاته جه‌مسهر و خه‌لک به‌ ده‌وری خۆیدا بسوورپێتته‌وه، به‌لکو خۆیشی و خه‌لکیش به‌ ده‌وری ره‌زامه‌ندیی خوادا (جل جلاله) ده‌سوورپێنه‌وه، ئێمه ده‌چین له‌ که‌عه به‌ ده‌وری مائی خوادا (جل جلاله) ده‌خولپێنه‌وه، ئه‌وه یانی با مسوڵمانان بزانه، که ده‌بی له‌ بوون (وجود)دا تا‌که زاتیک شایسته‌ی ئه‌وه‌بی مرقۆه‌کان به‌ ده‌وری ره‌زامه‌ندییدا بخولپێنه‌وه، ته‌نیا خۆی (جل جلاله)

2- کرده‌وه‌ی باش ئه‌بجامدان:

هه‌ر قسه‌یه‌کی باش مۆری کرده‌وه‌ی پێوه‌نه‌بی وه‌ک پارهی قه‌لبه، که‌س وه‌ریناگرێ، که‌سیک وه‌ستای قسان بی به‌لام کۆله‌واری ده‌ستان بی، قسه‌ی باش بکات، به‌لام کرده‌وه‌ی خراپ بی، روواله‌ت جوان بی، به‌لام نیوه‌پۆک وێران بی، هه‌یج نییه، دوور کوژی نزیک خه‌سار بی.

3- خۆ جیاکردنه‌وه له مسوڵمانان زۆر خراپه:

خۆ جیاکردنه‌وه له مسوڵمانان چه‌ند جوړیکی هه‌یه:

أ/ جوړیکی ئه‌وه‌یه ئینسان بلی: (من شتیکم و ئه‌و خه‌لکه شتیکی دیکه‌یه)، بیگومان ئه‌وه حاله‌تیکی زۆر خراپه، که خۆت پێ له خه‌لکی زیادبێ و پیتوابی به‌که‌لکی نیو خه‌لکی نه‌ماوی!!

ب/ حاله‌تیکی دیکه ئه‌وه‌یه که خه‌لکی دابری، کۆمه‌له‌که‌ی خۆت دابری و پیتوابی که ئه‌و خه‌لکه‌ی دیکه به‌هیاک چووه، جارجار ئه‌و تۆمه‌ته‌ی بۆ ئیسلامییه‌کان ده‌کری.

سییه‌م: نامسوڵمانبوونی خه‌لک، ریگر نییه له چاکه له‌گه‌ل کردنیان:

ئه‌وه‌ش خالیکی گرنگه، له‌به‌رئه‌وه‌ی خه‌لک نامسوڵمانه‌ مانای ئه‌وه نییه که چاکه‌یان له‌گه‌لدا نه‌که‌ی، ده‌توانین زۆر به‌لگان له‌وباره‌وه‌ بپیننه‌وه:

1- خوای به‌رزو مه‌زن ده‌باره‌ی بێ بریایان و هاوبه‌ش بۆ خوا دانه‌ره‌کان و

چۆنیه‌تی مامه‌له له‌گه‌لدا کردنیان، ده‌فه‌رموی: ﴿لَا يَنْهَكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ

يَقْتُلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُمْ مِنْ دِينِكُمْ أَنْ تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ

الْمُقْسِطِينَ﴾⁽¹⁾ پێشتر باسمانکرد که مه‌به‌ست له (الْمُقْسِطِينَ) لێره‌دا

به‌خشه‌رانن، نه‌ک دادگه‌ران، چونکه (الْمُقْسِطِينَ) له (قورئان) دا به‌ مانای

دادگه‌رانیش هاتووه، که‌واته: مه‌به‌ست له (الْمُقْسِطِينَ) به‌خشه‌رانه، واته ئه‌وانه‌ی

که هه‌ند (قِسْط) ێک له مالی خویان ده‌به‌خشن.

2- خوای دادگهر (جل جلاله) به‌گشتی ده‌فه‌رموی: ﴿وَأَحْسِنُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ

الْمُحْسِنِينَ﴾^(٢) البقرة، دیاری نه‌کردووه له‌گه‌ل کئ چاکه بکه‌ین، به‌گشتی ده‌فه‌رموی چاکه بکه‌ن، واته له‌گه‌ل خه‌لک، ئیدی مسوڵمان و کافری لیک جیا‌نه‌کردۆته‌وه.

3- هه‌لۆیستی یوسف (علیه السلام) به‌راستی به‌لگه‌یه‌کی به‌هێزه له‌و بواره‌دا،

چونکه له‌ میسر بی‌جگه له‌ خۆی مسوڵمانی‌کی دیکه‌ی لی نه‌بووه و هه‌موویان کافر بوون، به‌ به‌لگه‌ی ئه‌وه که دوو هاوه‌له‌که‌ی -که دیاره زۆر لای نزیك بوون- کاتی‌ک دوو خه‌ون ده‌بینن و ده‌چن بۆ لای یوسف (علیه السلام) خه‌ونه‌کانیان بۆ لیک‌داته‌وه، دوایی که گفتوگو (مناقشة)‌یان له‌گه‌ل‌دا ده‌کات، ده‌فه‌رموی: ﴿يَصْحَبِي السَّجْنَاءَ رَبَّابٌ مُّتَفَرِّقُونَ خَيْرٌ أَمِ اللَّهُ الْوَحْدُ الْقَهَّارُ

﴿٣٩﴾ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا أَسْمَاءُ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ...﴾^(٢)

واته: (ئه‌ی دوو هاوه‌له‌که‌ی به‌ندێخانه‌م! ئایا چه‌ند په‌روه‌ردگاری‌کی جیا‌جیا باشت‌رن، یان په‌روه‌ردگاری تا‌کی ملی‌که‌چکه‌ر - که زاتی خوايه (جل جلاله) -؟ ئه‌و - بت - انه‌ی که جگه له‌و ده‌یان‌په‌رستن، شتی‌ک نین جگه له‌ ناوانی‌ک که خۆتان و باب و باپیرانتان ناوتان لێ‌ناون -کردووتان به‌ په‌رستراو -...). وه پادشاش که خه‌ون ده‌بینی، دیاره هه‌ر پادشایه‌کی کافر بووه و، له‌ میسر‌دا بی‌جگه له‌ یوسف (علیه السلام) مسوڵمانی‌کی دیکه‌ی لێ‌نه‌بووه، به‌لام یوسف (علیه السلام) له‌ ئه‌نجامی لیک‌دانه‌وه‌ی خه‌ونی پادشادا نه‌خشه‌یه‌کی ئابووری

¹ یوسف: ١٩٥

² یوسف: ٤٠

پازده سالیی داده‌نی، بۆ ده‌ربازکردنی خه‌لکی میسر له‌ گرانیی و قات و قیری و برسیتییه‌ک که دیته‌پییان و هه‌وت سالان ده‌خایه‌نی، نه‌خشه‌یه‌کی پازده سالیی داده‌نی: هه‌وت سال کشتوکال بکه‌ن و په‌زمه‌نده‌ی بکه‌ن و هه‌لییگرن، هه‌وت سالی دیکه‌ گرانیی دی، دوایی سالی پازده‌یه‌م هه‌رزانیی و خوشگوزهرانیی دی. یوسف (علیه‌السلام) نه‌و نه‌خشه‌ ئابورییه‌ پازده سالییه‌ داده‌نی، بۆ ده‌ربازکردنی خه‌لکی میسر له‌ برسیتی، له‌ حالیکدا که بیجگه‌ له‌ خۆی مسوولمانیکی دیکه‌ی لی نییه‌، که‌واته‌ چاکه‌کردن له‌ گه‌ل ئینسانه‌کاندا به‌گشتی، شتیکی په‌سند.

چی له‌وه‌ خوشتره‌ ئینسانی مسوولمان چاکه‌ی له‌ چای هه‌موو که‌سیکدا هه‌بی؟
4- فه‌رمووده‌ی پیغه‌مبه‌ریش ﷺ له‌وباره‌وه‌ زۆرن، که‌ نه‌ک هه‌ر چاکه‌کردن له‌گه‌ل نامسوولمانان، به‌لکو چاکه‌کردن له‌گه‌ل ژيانداران و ئاژه‌لانیش هه‌ر خێرو چاکه‌یه‌و مایه‌ی پاداشته‌و، هه‌روه‌ک به‌ پیچه‌وانه‌کەشی، زیانگه‌یاندن به‌ ژيانداران و ئاژه‌لانیش خراپه‌و مایه‌ی سزاو جه‌زربه‌یه‌، بۆ نمونه‌ دوو له‌وه‌ فرمایشتانه‌ دینییه‌وه‌:

أ/ پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌فه‌رموی: {بَيْنَمَا رَجُلٌ يَمْشِي بِطَرِيقٍ اشْتَدَّ عَلَيْهِ الْعَطَشُ، فَوَجَدَ بُئْرًا، فَنَزَلَ فِيهَا فَشَرِبَ ثُمَّ خَرَجَ، فَإِذَا كَلْبٌ يَلْهَثُ يَأْكُلُ التُّرَى مِنَ الْعَطَشِ، فَقَالَ الرَّجُلُ: لَقَدْ بَلَغَ هَذَا الْكَلْبُ مِنَ الْعَطَشِ مِثْلُ الَّذِي كَانَ قَدْ بَلَغَ مِنِّي. فَنَزَلَ الْبُئْرَ، فَمَلَأَ خُفَّهُ مَاءً ثُمَّ أَمْسَكَهُ بِيَمِينِهِ حَتَّى رَقِيَ، فَسَقَى الْكَلْبَ، فَشَكَرَ اللَّهُ لَهُ فَعَفَّرَ لَهُ. قَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ، وَإِنَّ لَنَا فِي هَذِهِ الْبَهَائِمِ لَأَجْرًا؟ فَقَالَ: فِي كُلِّ كَبِيرٍ رَطْبَةٌ أَجْرٌ⁽¹⁾ واته‌: (له‌کاتی‌کدا پیاویک به‌ ریی‌ه‌کدا ده‌پۆیشت که‌ تینویتی تینی بۆ

¹ رواه البخاري: (2363)، ومسلم: (2244).

هینابوو سه‌غله‌تی کردبوو، بیریکی دۆزیه‌وه، دابه‌زیه نیو بیره‌که و ئاوی خواردنه‌وه پاشان هاته‌ده‌ر، سه‌گیکی بینی زمانی ده‌رکی‌شابوو له‌ تینویتییان زمانی له‌ زه‌وی ده‌خشانوو گلی ده‌خوارد، کابرایه‌که - له‌ دلی خۆیدا - گوتی: ئه‌و سه‌گه‌ تینوو بووه به‌ ئەندازه‌ی ئەو تینویتییه‌ی بۆ من هاتبوو، بویه دووباره دابه‌زیه‌وه نیو بیره‌که و خوفه‌که‌ی^(٢) خۆی له‌ پێ کردنه‌وه و پیری کرد له‌ ئاوو، به‌ ده‌مییه‌وه گرتی هه‌تا هاته‌وه سه‌رئ، وه‌ له‌و ئاره‌ی که له‌ خوفه‌که‌ دابوو دایه سه‌گه‌که، خوای په‌روه‌ردگاریش سوپاسی کردو لێی خوشبوو، گوتیان: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا! له‌ ئاژه‌ل و ژياندارانیش پاداشتمان بۆ هه‌یه؟ فه‌رموو: له‌ هه‌موو خاوه‌ن جگه‌ریکی ته‌پدا پاداشت هه‌یه)، واته: هه‌ر شتیک که خویینی هه‌بی و ژياندار بی، چاکه‌ی له‌گه‌لدا بکه‌ی پاداشتت هه‌یه، ئه‌وه به‌ نسه‌بت چاکه‌کردن له‌گه‌ل ئاژه‌لانیشت.

ب/ هه‌روه‌ها خراپه‌کردنیش له‌گه‌ل ئاژه‌لاند سزای هه‌یه، وه‌ک پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌فه‌رموو: {عَذِّبْتُ امْرَأَةً فِي هِرَّةٍ سَجَنَتْهَا حَتَّى مَاتَتْ، فَدَخَلْتُ فِيهَا النَّارَ، لَا هِيَ أَطْعَمَتْهَا وَسَقَتْهَا، إِذْ حَبَسْتُهَا، وَلَا هِيَ تَرَكَتْهَا تَأْكُلُ مِنْ خَشَاشِ الْأَرْضِ} (٢) واته: (ئافه‌رتیک سزادرا له‌سه‌ر پشیله‌یه‌ک که به‌ستبوویه‌وه هه‌تا مرد، به‌و هۆیه‌وه ئافه‌رته‌که چووئه‌ ناگه‌روه، نه‌ خواردن و ئاوی پێدا، نه‌ ریی پێدا له‌ خشپ و خالی زه‌وی بخوا، خوای په‌روه‌ردگار له‌سه‌ر ئه‌وه سزای دا).

چواره‌م: خزمه‌تکردنی خه‌لک و سوود پێگه‌یاندنیان گشتگیره و هه‌موو جوړه‌کان ده‌گریته‌وه:

(١) (خُف)، واته: گۆزه‌وی ئه‌ستووری له‌ چه‌رم دروستکراو.

² رواه البخاري: (3482)، ومسلم: (2242)، واللفظ له.

که ده‌لێین: خزمه‌تکردنی خه‌لک و سوود گه‌یاندن به‌ خه‌لک له‌ هه‌موو روویه‌که‌وه، هه‌ر شتێک که خه‌لک پێویستی پێی بێ و سوودی لێ وهربگرێ و لێی به‌هره‌مند بێ ده‌یگرێته‌وه، چونکه:

1- جارێ وشه‌ی (إحسان) که ده‌فه‌رموێ: (وَأَحْسِنُوا)، واته‌: (چاکه‌ بکه‌ن)، گشتییه‌ و هه‌موو چاکه‌یه‌ک ده‌گرێته‌وه.

2- هه‌روه‌ها وشه‌ی (أَنْ تَبْرُوهُمْ) دیسان گشتییه‌ و هه‌موو چاکه‌یه‌ک ده‌گرێته‌وه.

3- وه وشه‌ی: (وَعَمَلْ صَالِحًا)، واته‌: (کرده‌وه‌ی باش ئه‌نجامده‌دا)، کرده‌وه‌ی باشیش هه‌مووی ده‌گرێته‌وه.

4- هه‌روه‌ها: (وَأَفْعَلُوا الْخَيْرَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ)، واته‌: (وه چاکه‌ بکه‌ن به‌لکو سه‌رفراز بن)، دیسان ئه‌ویش گشتییه‌.

5- وشه‌ی (نَفْعٌ) یش که پێمه‌به‌ر ﷺ ده‌فه‌رموێ: {خَيْرُ النَّاسِ أَنْفَعُهُمْ لِلنَّاسِ} ⁽¹⁾ یان که ده‌فه‌رموێ: {وَأَحَبُّهُمْ إِلَيَّ اللَّهُ أَنْفَعُهُمْ لِعِيَالِهِ}، وشه‌ی (نَفْعٌ) یش که به‌ مانای (سوود) ه، ئه‌ویش گشتییه‌.

¹ رواه الطبراني في المعجم الأوسط: (5787)، والدارقطني عن جابر بن عبد الله، وقال الألباني في السلسلة

الصحيحة: حسن صحيح.

پینجهم: خه‌لکی ئیسلامی که به هاندهری خوا رازیکردن خزمه‌ت ده‌کهن، هیچ کهس پیشیان ناکه‌وئته‌وه:

به‌پاستی ئە‌گەر ئیمه‌ی ئیسلامی حه‌قی خۆمان بده‌ینه دینداری و مسوڵمانیتیه‌که‌مان، هیچ کهس له‌ چاکه‌کارییدا پیشمان ناکه‌وئته‌وه، چونکه خه‌لک که چاکه ده‌کات له‌‌گه‌ڵ خه‌لکی، چاوه‌روانی شتیکی لی ده‌کات، خه‌لک چاکه ده‌کات به هاندهریکی خودیی (ناتی)، یان له‌‌به‌رته‌وه‌ی ده‌یه‌ویی خه‌لک مه‌دح و ستایشی بکات، یانی حه‌تمن هاندهره‌که‌ی له‌ چوارچێوه‌ی دنیا‌دایه، به‌لام ئینسانی ئیماندارو مسوڵمان هاندهره‌که‌ی له‌ چوارچێوه‌ی دنیا‌دایه، به‌لکو په‌یوه‌ندی به‌ خوای به‌رز و مه‌زن و قیامه‌ته‌وه‌ هه‌یه، بۆیه هاندهر (دافع) ده‌که‌ی زۆر به‌هێزه، تو ته‌ماشای پیغه‌مبه‌ران بکه‌ علیهم‌الصلاة والسلام له‌ وه‌موو ئارامگری (صَبْرٌ) و به‌رگه‌گرتن (تَحَمُّلٌ) ه‌یان، ئایا له‌ به‌رچی وا بوون؟ چونکه له‌ به‌ر خوای به‌رز و مه‌زن چاکه‌یان له‌‌گه‌ڵ خه‌لکدا کردووه‌ و خه‌لکیان بانگ کردووه، ئیدی هه‌رچه‌نده ئازاریانداون و رووبه‌روویان بوونه‌ته‌وه‌و، هه‌رچه‌نده قسه‌یان پی گوتوون و ئە‌زیه‌تیانداون.

شه‌شه‌م: خه‌لکی ئیسلامی هیچ چاوه‌روانییه‌کیان له‌ خه‌لک نییه:

ئوه‌ش چه‌ندین ئایه‌تی خوای په‌روه‌ردگار ده‌یگه‌یه‌نن، بۆ وینه:

1- خوای به‌رز و مه‌زن ده‌فه‌رموئ: ﴿وَيُطْعِمُونَ الطَّعَامَ عَلَىٰ حَيْثُ مَسْكِنَاتٍ وَأَسِيرًا

﴿٨﴾ إِنَّمَا نَطْعِمُكُمْ لَوَجْهِ اللَّهِ لَا نُرِيدُ مِنْكُمْ جَزَاءً وَلَا شُكْرًا﴾⁽¹⁾ خوای په‌روه‌ردگار (جل

جلاله) ستایشیان ده‌کات و ده‌فه‌رموئ: (خواردنی‌ک که خۆشیا‌نده‌وئ، ده‌یده‌ن به‌ هه‌ژارو هه‌تیوو دیل، ته‌نها له‌ به‌ر ره‌زامه‌ندی خوا - بۆ ئه‌وه‌ی خوای

په‌روه‌ردگار رووی له‌گه‌لمان خۆش بئ- ئه‌و خواردنه‌تان پێده‌ده‌ین، نه‌ پاداشتیکی ماددییمان لیتان ده‌وئ و نه‌ سوپاسکردنیککی به‌ ده‌میش)، دیاره ئینسان ئه‌و جوهره‌ خواردنه‌ی خوشده‌وئ که زۆری پێویست بئ، یان زۆری برسی بئ، ئه‌و جوهره‌ خواردنه‌ی زۆر خوشده‌وئ، ئه‌گه‌رنا که سێک خواردنیککی لئ زیادبئ، زۆر به‌ خه‌مییه‌وه‌ نییه‌، به‌لام خواردنیک که خوشیانده‌وئ و دلایان پێوه‌یه‌تی، له‌به‌رئوه‌یه‌ که پێویستییان پێیه‌تی، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا ده‌یده‌ن به‌ هه‌ژارو هه‌تیوو دیل، که دیاره هه‌ژارو هه‌تیوه‌ که روون نییه‌ داخۆ مسوڵمانن یان کافر؟ چونکه به‌ موته‌قیی فهرموویه‌تی و به‌گشتی هه‌یناونی، به‌لام دیله‌که هه‌رده‌بئ نامسوڵمان بئ، دیلێک که له‌ ده‌ستی مسوڵماناندا بئ، دیاره کافره‌.

2- هه‌روه‌ها خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله‌) به‌ پێغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموئ: ﴿قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّفِينَ﴾⁽¹⁾ واته‌: (پێیان بلئ: هیچ کرئ و پاداشتتان لئ داواناکه‌م، وه‌ هیچ ئه‌رك و قورسایی و بارگرانیشتان ناخه‌مه‌ سه‌ر شان).

وه‌ له‌ فه‌رمایشتی پێغه‌مبه‌ر ﷺ دا هاتوو که: {عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ السَّاعِدِيِّ قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ دُلَّنِي عَلَى عَمَلٍ إِذَا أَنَا عَمَلْتُهُ أَحْبَبَنِي اللَّهُ وَأَحْبَبَنِي النَّاسُ، قَالَ: إِزْهَدْ فِي الدُّنْيَا يُحِبُّكَ اللَّهُ، وَارْزُقْ فِيمَا عِنْدَ النَّاسِ يُحِبُّكَ النَّاسُ} واته‌: (له‌ سه‌هلی کوپی سه‌عدی ساعیدی ده‌گێڕنه‌وه‌ که گوتووویه‌تی: پیاویک هاته‌ لای پێغه‌مبه‌ر ﷺ گوتی: ئه‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا! کاریکم

1 ص: ٨٦

2 رواه ابن ماجه: (4102) عن سهل بن سعد الساعدي ﷺ، وصححه الألباني.

پى بلىٰ كه ئەگەر بىكەم خوا خوشىبويم وخەلكىش خوشيان بويم، پىغەمبەر ﷺ
 فەرمووى: دىنيا بە كەم بگره خوا خوشىدەوئى، وه ئەوھى كه له دەستى
 خەلكىدايه بە كەمى بگره و چاوت لئى نەبئ خەلك خوشياندەوئى)، بەلئى، ھەر
 كەسك تەماعى لەو ھەدا ھەبوو كه له دەستى خەلكىدايه، ريزو حورمەتى
 دادەبەزئ، بەلام ئەگەر بئ منەت بوو لەوھى له دەستى خەلكىدايه و چاوى
 تىنەبرىو بە لايەو ھە گرنگ نەبوو، لەلايان بەرپز دەبئ، ئەو خەسلەتە چەند گرنگە
 بۆ ئەھلى ئيمان! بە تايبەتى بۆ ئەھلى زانست (أهل العلم).

www.AliBapir.net
[F/AliBapir](#)
[youtube/AliBapir1](#)
[F/MediaAmeerOffice](#)

بنہ مای شازدہ بیہ م

نہ نجامدانی نہ رکی: بانگہواز و فہرمان بہ
چاکہ و ریگری نہ خرابہ و پاکسازی و
چاکسازی کردن نہ کومہ نگادا

بنه مای شازدهیه م

بانگه وازکردن و فه رمان به چاکه و ریگری له خراپه، پاکسازی و چاکسازی کردن له کومه لگا دا، نه رکی سه ره کیی سه رشا نه انه :

کومه لی ئیسلامی بانگه واز بو ئیسلام و هه موو شتیکی چاک و سوود به خشو، فه رمان به چاکه و ریگرتن له خراپه (الدعوة إلى الإسلام والخير والأمر بالمعروف والنهي عن المنکر) به نه رک و کاری هه ره گرنگ و سه ره کیی خوی ده زانی، چ له نیوخوی و چ له گهل ده ور به ریدا.

هه روه ها کار ده کات بو گو پین و پاکسازی و چاکسازی کومه لگا له هه موو بواره کاند، هه تا به ته واوی دیته سه ره ری بازو ژیر سایه ی شه ریه ت، چونکه :

1- خوی تاک و پاک (جل جلاله) فه رمویه تی: ﴿ادْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجِدْ لَهُمُ الْبَلَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ﴾ (النحل. ۱۲۵) واته: (بانگه واز بکه بو ری بازی په روه ردگارت به حکمه ت و ناموزگاری باش و به چاکترین شیواز و توو یژیان له گهلدا بکه، بیگومان په روه ردگارت زاناتره به وهی که له ری بازی وی لایداوه، زاناتریشه به وانهی که ری راستیان گرتوه).

2- هه روه ها خوی به رز و مه زن فه رمویه تی: ﴿وَلْتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ (آل عمران. ۱۰۴) واته: (با له نیو ئیوه دا کومه لی که هه بن بانگه واز بکه ن بو چاکه و، فه رمان

بکه‌ن به هه‌موو شتیکی په‌سندو، ریگری بکه‌ن له هه‌موو شتیکی ناپه‌سند، وه هه‌ر ئه‌وانه‌ش سه‌رفرازن).

3- هه‌روه‌ها خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله) فه‌رموویه‌تی: ﴿ثُمَّ جَعَلْنَاكَ عَلَىٰ شَرِيعَةٍ مِّنَ الْأَمْرِ فَاتَّبِعْهَا وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ﴾ ﴿١٨﴾ الجاثیه، واته: (پاشان تۆمان له‌سه‌ر به‌نامه‌یه‌ک دانا له ئایینی خۆمان، جا شوینی بکه‌وه‌و، به شوین ئاره‌زووی ئه‌وانه مه‌که‌وه که نازانن).

4- وه هه‌روه‌ها خوای به‌رزو مه‌زن فه‌رموویه‌تی: ﴿... فَأَحْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ هُم مَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ لِكُلِّ جَمَلْنَا مِثْمٌ شَرْعَةٌ وَمِنَاجَا...﴾ ﴿٤٨﴾ المائدة، واته: (... ده‌جا حوکمیان له‌نیواندا بکه، به‌وه که خوا ناردوویه‌ته خورای، وه به‌دوای ئاره‌زووه‌کانیان مه‌که‌وه و لامه‌ده له‌و حقه‌ی بۆت هاتوه، بۆ هه‌ر کامیکتان - بۆ هه‌ر کام له ئۆمه‌تان - به‌نامه‌و ریبارزیکی تایبه‌تییمان داناوه).

روونکردنه‌وه

یه‌که‌م: بانگه‌وازکردن بۆ ئیسلام، ئامانجی هه‌ره گه‌وره‌و گرنگی کۆمه‌لۆ جموجۆله ئیسلامییه‌کانه‌و، سه‌رجه‌م کارو چالاکییه‌کانی دیکه له بازنه‌ی کاری ئیسلامیدا رۆلی هۆکارو ئامراز ده‌بینن، بۆ هه‌تانه‌دی ئه‌و ئامانجه سه‌ره‌کییه:

بانگکردنی خه‌لک بۆ لای خوای به‌رز و مه‌زن، واته: بۆ لای ریبارزی خوای به‌رز و مه‌زن، جا خوای به‌رز و مه‌زن هه‌ردوو ته‌عبیره‌که‌ی به‌کاره‌ی‌ناوه، له شوینی‌کدا

ده‌فه‌رموئ: ﴿وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِّمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ...﴾⁽¹⁾ واته: (وه قسه‌ی کئ له هی ئەو که سه‌ چاکتره‌ که بانگه‌واز ده‌کات بۆ لای خوا ...)، وه له شوینیکی دیکه‌دا ده‌فه‌رموئ: ﴿ادْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ...﴾ النحل، چونکه‌ خه‌لک بانگکردن بۆ لای خوای به‌رز و مه‌زن واته: بۆ لای رێبازی خوای به‌رز و مه‌زن، بۆ لای به‌رنامه‌ی خوای به‌رز و مه‌زن، بۆ لای ئایینی خوای به‌رز و مه‌زن.

واته: ئێمه‌ که‌ دوایی له‌ رووی راگه‌یاندنه‌وه‌ کارده‌که‌ین، له‌ رووی کۆمه‌لایه‌تییه‌وه‌، کاری سیاسیی و دبلۆماسیی ده‌که‌ین، هه‌م‌روی بۆ ئەوه‌یه‌ خه‌لک له‌ خوای به‌رز و مه‌زن نزیک‌ بخه‌یتته‌وه‌، خه‌لک به‌نده‌ی خوای به‌رز و مه‌زن بئ و بۆ خوای به‌رز و مه‌زن صلحاو بئ، خه‌لک به‌پێی شه‌ریعه‌تی خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله‌) ژیان و کۆژه‌رانی خۆی به‌پۆه‌بیا، پیغه‌مبه‌ران علیهم الصلاة والسلام هه‌موویان ئەوه‌ ئامانجی سه‌ره‌کیان بووه‌، بۆیه‌ش هه‌ر به‌وه‌ ده‌ستیان پیکردووه‌: خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله‌) له‌ سه‌ر زمانێ هه‌ر کام له‌ نوح و هوود و سالح و شوعه‌یب علیهم الصلاة والسلام ئەم رسته‌یه‌ دووباره‌ ده‌کاته‌وه‌: ﴿...يَقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَهِ غَيْرُهُ...﴾⁽²⁾ واته: (... ئه‌ی گه‌له‌که‌م، خوا بپه‌رستن، بێجگه‌ له‌ و په‌رستراویکی دیکه‌تان نییه‌ ...)، ئەوه‌ قسه‌ی هه‌موو پیغه‌مبه‌ران علیهم الصلاة والسلام بووه‌، سه‌ره‌تاو کۆتایی کاره‌که‌یان بریتی بووه‌ له‌وه‌.

که‌واته: ئەوه‌ی که‌ هه‌ندێک خه‌لک - به‌تایبه‌تی له‌م رۆژگاره‌دا - ده‌یلێن: که‌ ئەوه‌ی بانگخواز بئ ناتوانی کاری سیاسیی بکاتو، ئەوه‌ش که‌ کاری سیاسیی

¹ فصلت: ۳۳

² الأعراف، ئایه‌ته‌کانی: (59، 85، 73، 65)

ده‌کات با بانگ‌خواز نه‌بڼو، کاری بانگ‌وازو کاری سیاسیی له‌یه‌کدی جیا‌بن، نه‌وانه به‌راستی له‌نه‌صلی مه‌به‌ست حالئ نه‌بوون، چونکه کاری سیاسیی و دبلو‌ماسیی و هه‌لبژاردن، چالاکی کومه‌لایه‌تی و فیکری و نه‌وانه هه‌موویان ئامرازن، وه‌خه‌لک بۆ لای خوای به‌رز و مه‌زن بانگ‌کردن، ئا نه‌وه له‌راستیدا ئامانجه‌.

دووهم: بانگ‌ه‌واز بۆ چاکه، هه‌رچه‌نده له‌گه‌ل بانگ‌ه‌واز بۆ ئیسلام له‌یه‌ک نزیکن، به‌لام یه‌ک نه‌ین:

ئهم ئایه‌ته: ﴿وَلْتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْعُرْفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾⁽¹⁾، زۆرجاران ئاوا ته‌فسیر کراوه (با کومه‌لیک له‌نیو ئیوه‌دا هه‌بن خه‌لک بانگ‌بکه‌ن بۆ ئیسلام ...)، یانی: (خَیْر) واته: (ئیسلام)، به‌لام دیاره وشه‌ی (خَیْر) جیا‌یه له‌ وشه‌ی (ئیسلام)، به‌لئ، هه‌موو خَیرو چاکه‌یه‌ک له‌ ئیسلامدا یه، و ئیسلام به‌شیوه‌یه‌کی راسته‌وخۆ یان ناراسته‌وخۆ سه‌رچاوه‌ی هه‌موو چاکه‌و خَیرو خوشییه‌که، به‌لام وشه‌ی (ئیسلام) مه‌فه‌ووم و اتایه‌کی تایبه‌تی هه‌یه، که بریتییه له‌و ئایینه‌ی خوای به‌رز و مه‌زن نارده‌ویه‌تی، مه‌رج نییه هه‌موو چاکه‌یه‌ک مه‌مووی وه‌حی ده‌قی له‌سه‌ر کردبڼ، به‌لام وشه‌ی (خَیْر) مه‌فه‌ووم و اتایه‌کی دیکه‌ی هه‌یه و فراوان‌ترو گشتگیره، (خَیْر) واته: چاکه‌و هه‌ر شتیکی باش که مروه‌ ئاره‌زووی ده‌کات.

واته: وه‌حی به‌گشتی خه‌لکی بۆ چاکه بانگ‌کردوه‌و هانیدا‌ون، به‌لام هه‌ندی‌ک چاکه هه‌ن که خه‌لک به‌عه‌قل و نه‌زموون و به‌و فیتره‌ته‌ی که خوای به‌رز و مه‌زن پئی به‌خشیون، ده‌توانن ده‌رکیان پئی بکه‌ن، دیاره به‌ دلنیا‌یی یه‌وه ئیسلام

¹ آل عمران: ۱۰۴

⁽²⁾ خۆیشم له‌هه‌ندی‌ک کتیبیدا وامکردوه! به‌لام نه‌وه لی‌ره راستم کردوه.

ببجگه له چاکه فه‌رمان به هیچ شتیکی دیکه ناکات و، خه‌لک بۆ هیچ شتیکی دیکه بانگ ناکا، به‌لام وشه‌ی (خَیْر) له روویه‌کی دیکه‌وه مه‌فه‌وومه‌که‌ی فراوانتره، هه‌موو شتیکی باش و به‌سوود ده‌گرێته‌وه، بۆ‌وینه: ئه‌و ته‌کنۆلۆجیا‌یه‌ی ده‌ییبینی‌و بۆ‌ته‌ مایه‌ی به‌خته‌وه‌ری به‌شه‌ر، ئه‌گه‌ر به‌شه‌ر بۆ مه‌به‌ستی چاکه به‌کاری بی‌نێ، ئه‌و هه‌موو ئامیرو ئامرازانه که دروستکراون، هه‌موو ئه‌وانه وه‌حی ده‌ستی ئینسانی نه‌گرتوه‌ فی‌ریانی بکات، به‌لام خۆی به‌رز و مه‌زن ئه‌و توانایه‌ی داوه به ئینسان، که به‌عه‌قل و فی‌تره‌ت و ئه‌زمونی خۆی بگاته‌ داهینانی ئه‌و شتانه، که‌واته: که‌ ئایه‌ته‌که‌ ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ

...﴾ آل عمران، وێ‌رای ئه‌وه‌ی که ده‌بێ خه‌لک بانگ بکری بۆ ئیسلام، که به‌ دله‌یا‌یه‌وه ئیسلام وه‌ک گوتم ببجگه له چاکه، خه‌لک بۆ هیچ شتیکی دیکه بانگ ناکا، به‌لام وێ‌رای ئه‌وه هه‌ر شتیکی دیکه‌ش که به‌سوود و به‌که‌لک بێ بۆ خه‌لک، ئه‌و ئایه‌ته ده‌یگرێته‌وه، که ده‌بێ ئێمه خه‌لکی بۆ رێنمایی بکه‌ین و، یه‌کدی بۆ رێنمایی بکه‌ین و، فی‌ری یه‌کدی بکه‌ین و، یه‌کدی لێ شاره‌زا بکه‌ین.

سییه‌م: فه‌رمان به‌ چاکه و رێگرتن له خراپه له‌ پووی ریزه‌ندی کاته‌وه (الترتیب الزم‌نی) و گرنگییه‌وه، پاش بانگه‌واز دێ، ئه‌رکیکی یه‌کجار گه‌وره و گرنگی مسوولمانانه:

چونکه تۆ تا یه‌کێک بانگ نه‌که‌ی بۆ لای ئیسلام به‌ ده‌نگته‌وه نه‌یه‌ت، ناتوانی فه‌رمان به‌ چاکه و رێگری له خراپه‌ی له‌گه‌ڵدا ئه‌نجام ده‌ی، واته: که‌سیک که له‌ بنه‌ره‌تا جارێ ئیسلامی قبوول نه‌کردبێ، وه‌ک ئیمان و عه‌قیده، پاشان وه‌ک شه‌ریعه‌ت پێیه‌وه پابه‌ند نه‌بووبێ، تۆ رێت نییه‌ که‌ بلێی: ئه‌وه مه‌که‌ خراپه‌ و ئه‌وه بکه‌ چاکه، پێشێ ده‌بێ ئیسلامی قبوول کردبێ، ئینجا دوا‌ی فه‌رمان به‌

چاکه و ریگری له خراپه‌ی له‌گه‌لدا ئه‌نجام ده‌ده‌ی، وه‌ فه‌رمان به‌ چاکه و ریگرتن له خراپه، ده‌گونجی به‌ شیوه‌ی تاییه‌ت ئه‌نجام بدری و ده‌شگونجی به‌گشتی، واته: ده‌گونجی کومه‌لیک له‌ مسوولمانان خوی بۆ ته‌رخان بکه‌ن، وه‌ ده‌شگونجی که‌ هه‌ر کامیک له‌ مسوولمانان له‌ زاتی خۆیدا ئه‌نجامی بدا، بۆ هه‌ردووکه‌ له‌ و دوو شیوازه‌ش به‌لگه‌مان هه‌یه:

به‌لگه‌ی ئه‌وه‌ که‌ کومه‌لیک له‌ مسوولمانان خویان ته‌رخان بکه‌ن و پسیپۆر بن له‌ ئه‌نجامدانی فه‌رمان به‌ چاکه و ریگری له‌ خراپه‌دا، له‌نیۆ کومه‌لگای مسوولماناندا، ئه‌و ئایه‌ته‌یه‌ که‌ خوای به‌رز و مه‌زن ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَا تَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْعُرْفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ...﴾ (١٠٤) آل عمران، وه‌ک پشتریش باسمانکرد، ئه‌گه‌ر (مِنْ) لێره‌دا بۆ به‌شیک (تَبْعِيضُ) بی، ئه‌وه‌ هه‌م ئایه‌ته‌ ئاوا ته‌فسیر ده‌کری: (وه‌ با له‌نیۆ ئیوه‌دا کومه‌لیک هه‌بن، با ده‌گه‌واز ده‌که‌ن بۆ لای چاکه و فه‌رمان به‌ هه‌رچی شتی په‌سنده‌ ده‌که‌ن، ریگری له‌ هه‌رچی شتی ناپه‌سنده‌ ده‌که‌ن ...). که‌ واته‌: هه‌م ئایه‌ته‌ هه‌م پیکه‌ینانی ریخه‌راوه‌ مه‌ده‌نییه‌کان و هه‌م پیکه‌ینانی ریخه‌راوه‌ سیاسیه‌کانیشی لی ده‌فامریته‌وه‌، دیاره له‌ میژووی ئیسلام له‌ ده‌وله‌تی ئیسلامیدا، کومه‌لیکی دیاریکراو هه‌بوون بۆ ئه‌نجامدانی فه‌رمان به‌ چاکه و ریگری له‌ خراپه‌ و، ناویکی تاییه‌تی بۆ کاره‌که‌یان داناوه‌ به‌ ناوی (الحِسْبَةُ) واته‌: فه‌رمان به‌ چاکه‌ کردن و ریگری له‌ خراپه‌ کردن و حیساب کردنی پاداشته‌که‌ی له‌لای خوای به‌رز و مه‌زن، کومه‌لیکی دیاریکراو هه‌بوون ئه‌و ئه‌رکه‌یان ئه‌نجامداوه‌، به‌ نیۆ بازارو شوینی کارو که‌سابه‌تدا گه‌پاون و، هه‌ر که‌سیک چاکه‌یه‌کی فه‌رامۆش کردبی، یان خراپه‌یه‌کی کردبی، ئاگاداریان کردوونه‌وه‌، هه‌ریه‌که‌ به‌ شیوازی خوی.

وه به لگه ی ئه وهش كه وێرای ئه وهی ده گونجی كومه لیكى تایبته له نیو مسوڵماناندا هه بن، ئه و ئهركه ئه نجام بدهن و له لایه ن ده سه لاتى شهرعییه وه دانرابن، وێرای ئه وه ده شگونجی ههركه سیك له زاتى خۆشیدا ئه و ئهركه ئه نجام بدا، ئه و ئایه تهیه كه خواى به رزو مه زن ده فه رموی: ﴿وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ﴾ (٢)، كه ئه وهش دیاره به گشتى فه رموویه تی: ﴿وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ﴾، واته: (وه هه موو پیاوانى ئیماندارو هه موو ئافه رته تانى ئیماندار هیندیکیان دوستو یشتیوانى هیندیکیان، فه رمان به چاكه ده كه ن و رى له خراپه ده گرن له نیو خۆیاندا ...).

فه رمایشتى پیغه مبه ریش ﷺ له باره ی فه رمان به چاكه و ریگری له خراپه وه زۆر زۆرن، ئیمه دووانیان لى به نمونه دینینه وه:

یه کیکیان ئه و فه رمووده یه كه پیغه مبه رى خوا ﷺ ده فه رموی: {وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ، لَتَأْمُرَنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَلَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ أُولَئِكَ خَالِدِينَ فِي اللَّهِ أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عِقَابًا مِنْ عِنْدِهِ ثُمَّ لَتَدْعُهُمْ فَلَا يَسْتَجِيبُ لَهُمْ} (٣) واته: (سویند به و زاته ی گیانی منى به دهسته، ده بی فه رمان به شته په سنده كان بکه ن و ریگری له شته ناپه سنده كان بکه ن، ئه گه رنا نزیکه خوا له لایه ن خۆیه وه سزایه کتان بو بنیوی، پاشان بیگومان هه رچه نده لى بیاریینه وه وه لامتان نه داته وه).

كه واته: ریزو قه درى مسوڵمانان له لای خواى به رزو مه زن ، به وه وه به ستراوه ته وه كه فه رمان به و شتانه بکه ن كه شه ریه ته به په سندی داناون و، رى

(1) التوبة: ٧١

(2) رواه الترمذی: (2169)، وقال: حدیث حسن، وصححه الألبانی.

له شته ناپه‌سنده‌کان بگرن، هه‌تا ئه‌و کاته، خوای به‌رز و مه‌زن به‌ده‌میان‌ه‌وه دئو دوعا و پارانه‌وه‌کانیان گیرا ده‌کات.

هه‌روه‌ها له فه‌رمایشتیکی دیکه‌دا پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموئ: {مَنْ رَأَى مِنْكُمْ مُنْكَرًا فَاسْتَطَاعَ أَنْ يُغَيِّرَهُ بِيَدِهِ فَلْيُغَيِّرْهُ بِيَدِهِ، فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَبِلِسَانِهِ، فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَبِقَلْبِهِ، وَذَلِكَ أَضْعَفُ الْإِيمَانِ} ⁽¹⁾، واته: (هه‌ر کامیک له ئیوه شتیکی ناپه‌سندی بینی با به ده‌ست به‌هیز بیگورئ، جا ئه‌گه‌ر نه‌یتوانی با به زمانی بیگورئ، جا ئه‌گه‌ر نه‌یتوانی با به دلی پئی ناخۆش بئ، وه ئه‌وه‌ش لاوازترینی جووری ئیمانه)، وه له ریوایه‌تیکدا هاتوه: (له دواي پیناخۆش‌بوونی دله‌وه، به قه‌ده‌ر ده‌نکه خه‌رته‌له‌یه‌ک ئیمان بوونی نیه)، واته: که‌سیک به‌ دلێش رقی له خراپه‌ نه‌بئ، ناگونجئ بلی: ئیماندارم، به ده‌ست پئی ناگوردرئ و به‌ زمانیش دژی ناوه‌ستی، به‌هه‌ر حال به‌لام ته‌نانه‌ت به‌ دلێش رقی لئی نه‌بئ، مانای وایه به‌ قه‌د ده‌نکه خه‌رته‌له‌یه‌ک ئیمانی نیه.

که‌واته: به‌ دل پیناخۆش بوون هه‌ر ده‌بئ هه‌بئ، ئه‌گه‌رنا مانای وایه ئیمان له دلی ئه‌و ئینسانه‌دا نیه.

چوارهم: فه‌رمان به‌ چاکه‌کردن و ریگړیی له خراپه‌کردن، حیکمه‌ت و ورده‌کاریی زووری ده‌وئ:

هه‌لبه‌ته ئیمه ده‌توانین به‌ پوختیی و به‌ گوشراویی ئاماژه به‌ چه‌ند خالیك بکه‌ین له‌و بواره‌دا، ئه‌گه‌رنا به‌راستی فه‌رمان کردن به‌ چاکه‌ و ریگرتن له خراپه، باسیکی وردو قوولی ده‌وئ.

¹ رواه ابن ماجه: (4031)، وقال الألبانی: صحیح. وفي رواية: (وَلَيْسَ وَرَاءَ ذَلِكَ مِنَ الْإِيمَانِ حَبَّةُ خَرْدَلٍ)

1- به‌بێ زانیاری و شاره‌زایی ئه‌و ئه‌ركه به‌پێوه‌ناچێ:

كه‌سێك زانیاری نه‌بێ به‌ شتی په‌سند (معروف) و، شتی ناپه‌سند (منكر) و، شاره‌زایی به‌ كه‌سه‌كان و واقیع و هه‌ل و مه‌رجه‌كانیان نه‌بێ، دیاره ناتوانی ئه‌و ئه‌ركه جێبه‌جێ بكات.

جا شاره‌زایی یه‌كه‌م به‌ شته په‌سنده‌كان و شته ناپه‌سنده‌كان، ده‌بێ بزانی چ شتیك په‌سنده له‌ رووی شه‌ریعه‌ته‌وه، تا فه‌رمانی پێ بکه‌ین، وه‌ چ شتیك ناپه‌سنده تاكو ری ئی لیبگیرین.

وه‌ شاره‌زایی دووهم به‌ كه‌سه‌كان و به‌و واقیع و هه‌ل و مه‌رجه‌ی كه‌ تۆ ده‌ته‌وی ئه‌و ئه‌ركه‌ی تیدا ئه‌نجام ده‌ی؟ چونكه‌ خۆ تۆ نابێ هه‌ر له‌ خۆته‌وه یه‌خه‌ی خه‌لكی بگری و بلێی: ئه‌و شته بکه‌ن، یه‌كێك بۆی هه‌یه بلێ: ئاخ‌ر بۆچی ئه‌نجامی ده‌م؟ تۆ ده‌لێی: له‌به‌رئه‌وه‌ی په‌سنده، ئه‌وه‌تا خوای به‌رز و مه‌زن وای فه‌رموووه‌ و پیغه‌مبه‌ر ﷺ وای فه‌رموووه، چونكه‌ زانینی ئه‌وه كه‌ ئه‌و شته په‌سنده، یان ناپه‌سنده، به‌س له‌ وه‌حیییه‌وه‌ ده‌زاندری.

ئینجا لی‌ره‌دا ئه‌وه‌ فه‌رزیکی دینییه‌و، هه‌رچه‌نده هه‌ندیکی به‌ عه‌قل ده‌زاندری، به‌لام هه‌ر شتیك به‌ شه‌رع نه‌زاندری و شه‌ریعت به‌ په‌سندی دانه‌نابێ، بۆت نییه فه‌رمانی پێ بکه‌ی و خه‌لكی پێوه په‌یوه‌ست (مُلَزَم) بکه‌ی، وه‌ هه‌ر شتیك شه‌ریعت به‌ ناپه‌سندی دانه‌نابێ، بۆت نییه خه‌لكی لی قه‌ده‌غه بکه‌ی، مادام تۆ وه‌ك دین ئه‌وه ئه‌نجام ده‌ده‌ی، ئه‌گه‌رنا هه‌رچی راست بۆوه ده‌لێ: به‌ عه‌قلی من ئه‌وه په‌سنده و ده‌بێ بیکه‌ی، وه‌ به‌ عه‌قلی من ئه‌و شته خراپه و ده‌بێ نه‌یکه‌ی، مانای وایه ده‌بیته ئاژاوه.

بۆ وئە: کردنی پېنج نوێژە فەرزەکان، ئەو دیارە دەزانین شتێکی پەسەندە، خواردنەوهی شەپاپ دەزانین شتێکی ناپەسەندە، هەروەها لەو جۆرە شتە زانراوانە بن کە ناکۆکی و راحیایی زانایانمان لەسەر نەبێ، زانایان لەسەر ئەو بەکەدەنگ و

ده‌لێن: ئەو شتانه‌ی که راجیایان له‌سه‌ره، شوینی فرمان به‌چاکه‌و‌ریگری له‌ خراپه‌نین، بۆ‌وینه: پێچه (نقَاب)ی ئافره‌تان، به‌شیك كه‌میک له‌ زانیان ده‌لێن: ده‌موچاوی ئافره‌ت عه‌وره‌ته‌و ئافره‌ت مولزه‌مه‌ به‌وه‌ی ده‌موچاوی دابپۆشی، به‌لام زۆربه‌یان ده‌لێن (٢): عه‌وره‌ت نییه، هه‌ر شتیکیش راجیای تێدابوو، فرمان به‌چاکه‌و‌ریگری له‌ خراپه‌ی تێدا ناکرێ، نه‌گه‌رنا نه‌گه‌ر وا نه‌لێن، ده‌بی بلێن: هه‌ر زانیه‌ك بۆ‌خۆی رایه‌کی هه‌بوو، با جیاش بێ له‌ رای زانیانی دیکه، بۆی هه‌یه له‌ خه‌لكی هه‌لپێچی، به‌وه‌ش دنیا ده‌بیته‌ فه‌وزاو گێژاو.

3- ره‌چاوكردنی ئەده‌ب و ره‌هوشتی به‌رن، بۆ‌كه‌سیك كه‌ فرمان به‌چاکه‌و‌ریگری له‌ خراپه‌ ده‌كات:

ئەو كه‌سه‌ی فرمان به‌چاکه‌ ده‌كات و ریگری له‌ خراپه‌ ده‌كات، ده‌بی ئەده‌ب و ره‌هوشتیکی به‌رزو جوانی هه‌بی و شێوازیکی جوان به‌كاربینی، خۆی کاربه‌جیش (جل جلاله‌) فه‌رموویه‌تی: ﴿أَتَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبِرِّ وَتَنْسَوْنَ أَنْفُسَكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تَلْعَلُونَ﴾ (٢) واته‌: (ئایا فرمان به‌ خه‌لكی ده‌كه‌ن به‌ شتی چاکه‌و‌ خۆتان له‌ بیرده‌چێته‌وه، وه‌ ئێوه‌ کتیی خۆ -ته‌ورات- ده‌خویننه‌وه؟ ئایا ئێوه‌ نافامن؟ هه‌لبه‌ته‌ رووی دواندن (خطاب) له‌ جووله‌كه‌كانه‌، به‌لام هه‌موو دوانده‌کانی قورئان هه‌ر وان، هه‌رچه‌نده‌ خۆی په‌روه‌ردگار (جل جلاله‌) له‌ کاتی دابه‌زاندنی ئایه‌ته‌کاندا رووی دواندن له‌ کومه‌لیکی دیاریکراو کردبێ، به‌لام حوکه‌مه‌كه‌ خه‌لكی غه‌یری ئه‌وانیش ده‌گریته‌وه.

(1) بڕوانه‌: (ئافره‌ت و خێزان له‌ سایه‌ی شه‌ریعه‌ت دا)، وه‌ (چه‌ند بابه‌تێکی هونه‌ری له‌به‌ر رۆشنایی قورئان و سوننه‌ت دا)، وه‌ (سروش و پایه‌کانی خێزان و مه‌سه‌له‌ی چه‌ند ژنی له‌ ته‌رازوی عه‌قل و وه‌حی دا)، كه‌ له‌ هه‌موویاندا رای زۆربه‌ی زانیانمان له‌بهره‌وه‌ به‌ به‌لگه‌وه‌ خستۆته‌پوو.

ناگونجی تۆ شتیکی په‌سند به‌ خه‌لکی بلئی، به‌لام بوخۆت نه‌یکه‌ی، وه‌ ریی شتیکی ناپه‌سندیان لی بگری، به‌لام له‌ خۆتا ه‌بی.

هه‌روه‌ها زانایان گوتووینه‌: (أَمُرُ بِالْمَعْرُوفِ بِالْمَعْرُوفِ، وَأَنْهَ عَنِ الْمُنْكَرِ لَا بِالْمُنْكَرِ)^(٢٨٤)، واته‌: (فه‌رمان به‌چاکه‌ بکه‌ به‌چاکیی، وه‌ ری له‌ خراپه‌ بگره‌، به‌لام نه‌ک به‌ خراپیی)!

4- پیویسته‌ ریزه‌ندی له‌ چاکه‌ و خراپه‌کاندا ره‌چاوبکری و هاوسه‌نگیی له‌نیوان زیان و قازانچه‌کاندا بکری، هه‌ر خراپه‌یه‌ک خراپه‌یه‌کی وه‌ک خۆی یان گه‌وره‌تری بیته‌وه‌ جی و هه‌ر چاکه‌یه‌ک چاکه‌یه‌کی وه‌ک خۆی یان گه‌وره‌تری نه‌یه‌ته‌وه‌ جی، نابێ ده‌ستکاری بکری:

ئه‌وه‌ مه‌سه‌له‌یه‌کی تۆزیک ورده‌و له‌ کاتی فه‌رمان به‌ چاکه‌و ریگری له‌ خراپه‌دا، ده‌بی ریزه‌ندی چاکه‌ و خراپه‌کان ره‌چاوبکری، وه‌ هاوسه‌نگیی له‌نیوان قازانج و زیاندا بکری، بۆینه‌: تۆ ده‌ته‌وی خراپه‌یه‌ک لایه‌ری، ده‌بی ته‌ماشای بکه‌ی ئه‌و خراپه‌یه‌ی لایه‌به‌ی خراپه‌یه‌کی وه‌ک خۆی دیته‌جی، یاخود له‌ خۆی گه‌وره‌تر؟ ئه‌گه‌ر وایه‌ ده‌ستی لی مه‌ده‌، بۆ وینه‌: که‌سیک غه‌یبه‌ت ده‌کات، تۆ ده‌بی ته‌مasha بکه‌ی به‌هۆی ئه‌وه‌ که‌ تۆ ده‌لی: غه‌یبه‌ت مه‌که‌، یاخود ری لی ده‌گری، ده‌بی ته‌قدیر بکه‌ی، ئایا به‌هۆی ئه‌و ئامۆژگاریی و ریگرتنه‌ی تۆ، ئه‌و ئینسانه‌ زیاتر تووشی غه‌یبه‌ت نابێ؟ وه‌ یاخود وێرای غه‌یبه‌ت بوختانیکیش به‌و که‌سه‌ ناکات که‌

(1) عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: {جَاءَ أَعْرَابِيٌّ قَبَالَ فِي طَائِفَةِ الْمَسْجِدِ، فَرَجَرَهُ النَّاسُ، فَتَهَاَمُ النَّبِيُّ ﷺ، فَلَمَّا قَضَى بَوْلَهُ أَمَرَ النَّبِيُّ ﷺ بِذُنُوبٍ مِنْ مَاءٍ فَأَهْرِيَقَ عَلَيْهِ}، رواه البخاري: (221) واللفظ له، ومسلم: (284)، واته‌: (عه‌ره‌یه‌کی خه‌له‌کی هات له‌ لایه‌کی مزگه‌وت میزی کرد، خه‌لکیش تێیان خوپی، پیغه‌مبه‌ریش ﷺ نه‌ی لیکردن، کاتی که‌ میزه‌که‌ی ته‌واوکرد پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمانی کرد سه‌تێک ئاویان پێداکرد).

غه‌یبه‌تی ده‌کات؟ ئه‌گەر بزانی خراپ‌تر ده‌بێ، ده‌بێ ده‌ستی لێنه‌ده‌ی، هه‌روه‌ها هه‌ر چاکه‌یه‌ک که فه‌رامۆش کراوه، تۆ ده‌ته‌وی فه‌رمانی پێ بکه‌ی، ده‌بێ ته‌ماشای بکه‌ی ئایا به‌هۆی ئه‌و چاکه‌وه خراپه‌یه‌ک که گوناوه‌ی له‌ چاکه‌ی چاکه‌که زیاتر بێ نایه‌ته‌ده‌ی؟ یاخود به‌و هۆیه‌وه چاکه‌یه‌کی گه‌وره‌تر له‌به‌ین ناچێ؟ ئه‌گەر وابێ ده‌بێ ده‌ستی لێنه‌ده‌ی.

لێره‌دا با وێنه‌یه‌ک بێنمه‌وه بۆ ئه‌وه‌ی شته‌که‌تان زیاتر بۆ روون بێته‌وه: رۆژێک (إبن تیمیة^(ه)) رحمه‌تی خوای لیبی کۆمه‌له‌ خه‌لکیکی له‌گه‌ڵدا ده‌بێ، به‌لای کۆمه‌لێک له‌ ته‌ته‌رو مه‌غولییه‌کاندا تیپه‌رده‌بن که خه‌ریکی شه‌پاڤ خواردنه‌وه‌ن، ئه‌وانیش ده‌لێن: با بچین نه‌یه‌لێن شه‌پاڤ بخۆنه‌وه‌و لێیان تیکه‌ده‌ین، ده‌لێ: لێیانگه‌ڕین، ده‌لێن: ئه‌دی نه‌چین فه‌رمان به‌ چاکه‌و ریگری له‌ خراپه‌یان له‌گه‌ڵدا بکه‌ین؟ ده‌لێ: نه‌خێر لێیانگه‌ڕین، چونکه ئه‌وان ئیستای سه‌رگه‌رمی شه‌پاڤ خواردنه‌وه‌و سه‌رخۆشین، ئه‌گەر سه‌رخۆش نه‌بن ده‌چن دزیی ده‌که‌ن و ریگری ده‌که‌ن و خه‌لکی ده‌کوژن، هه‌ر سه‌رخۆش بن سه‌لامه‌ت‌تره، یانی خراپه‌ی سه‌رخۆشییه‌که‌یان بۆ خۆشیان و بۆ خه‌لکیش که‌م‌تره له‌وه‌ی که سه‌رخۆش نه‌بن، ئینجا ره‌نگه مه‌ترسیی ئه‌وه‌شی بووبێ که ئه‌وان بچن نه‌یه‌لێن شه‌پاڤ بخۆنه‌وه‌و له‌گه‌ڵیان به‌شه‌ڕپین و سه‌ره‌تجام تووشی زیانیان بکه‌ن. که‌واته: لابردنی خراپه ده‌بێ زۆر عاقلانه‌و وردبێانه‌بێ و هاوسه‌نگی تێدا ره‌چاوبکری، ئه‌وه نییه بلی‌ی

1- قال ابن القيم: (إنكار المنكر أربع درجات: الأولى: أن يزول ويخلفه ضده، الثانية: أن يقل وإن لم يزل يجملة، الثالثة: أن يخلفه ما هو مثله، الرابعة: أن يخلفه ما هو شر منه، فالدرجتان الأولىان مشروعتان، والثالثة موضع اجتہاد، والرابعة محرمة). إعلام الموقعين عن رب العالمين، ج: (3)، ص: (7).

وقال: (وسمعت شيخ الإسلام ابن تيمية قدس الله روحه ونور ضريحه يقول: مررت أنا وبعض أصحابي في زمن التتار بقوم منهم يشربون الخمر، فأنكر عليهم من كان معي، فأنكرت عليه، وقلت له: إنما حرم الله الخمر لأنها تصد عن ذكر الله وعن الصلاة، وهؤلاء يصدونهم الخمر عن قتل النفوس وسبي الذرية وأخذ الأموال فدعهم). إعلام الموقعين عن رب العالمين، ج: (3)، ص: (7).

هه‌ر چۆنیکى بێ، با من ئه‌و خراپه‌یه‌ لابه‌رم و با دنیای له‌سه‌ر کاول بێ! چونکه‌ کاتى خۆى شتى وا بووه‌ و ئیستاش ئه‌وانه‌ی به‌ کرچ و کالێی له‌ دین تیگه‌یشتوون، ده‌لێن: جا چۆن ده‌بێ لێگه‌پرێن له‌ بازار ئه‌وه‌ هه‌بێ، یان ئه‌و نه‌فهره‌ ئاوا بکات؟ ده‌چێ له‌گه‌لی ده‌کاته‌ هه‌رایه‌ک، جارى وا هه‌بووه‌ کابرا له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی شه‌پابی خواردۆته‌وه‌ کوشتوویه‌تى، که‌ دیاره‌ ئه‌گه‌ر جوکمی (شه‌ریعه‌تى ئیسلام) یش له‌ ئارادا هه‌بێ و ده‌وله‌تى ئیسلامییش هه‌بێ سزایه‌که‌ی چل قه‌مچیه‌، یاخود هه‌شتا قه‌مچیه‌ لای زۆرییه‌که‌ی، به‌لام کوشتن سزای شه‌رعی ئه‌و که‌سه‌ نییه‌ که‌ شه‌پاب ده‌خواته‌وه‌، یان که‌سێک دزیی ده‌کات سزایه‌که‌ی کوشتن نیه‌.

5- فه‌رمان به‌ چاکه‌ و ریگه‌ری له‌ خراپه‌ش له‌ جێبه‌جێکردنی سزا شه‌رعییه‌کان جیایه‌، چونکه‌ هه‌موو که‌س بۆی هه‌یه‌ فه‌رمان به‌ چاکه‌ و ریگه‌ری له‌ خراپه‌ ئه‌نجام بدات، به‌ مه‌رجێک مه‌رجه‌کانی تێدا بن، به‌لام جێبه‌جێکردنی سزا شه‌رعییه‌کان، ته‌نیا مافی ده‌سه‌لاتی شه‌رعییه‌:

ئه‌وه‌ش خالێکی زۆر گرنگه‌، تۆ ده‌بینی کومه‌لێک که‌س شه‌پاب ده‌خۆنه‌وه‌، ته‌نها بۆت هه‌یه‌ ئه‌گه‌ر بزانی خراپتر ناقه‌ومێ، بچی نه‌یه‌لی شه‌پابه‌که‌ بخۆنه‌وه‌، به‌لام بۆت نییه‌ بلێی: وهرن هه‌ریه‌که‌ی چل یاخود هه‌شتا قه‌مچیشان لێبده‌م، ئه‌وه‌ ئیشی تۆ نییه‌، ئه‌وه‌ ئیشی ده‌سه‌لاتی شه‌رعییه‌، ده‌سه‌لاتی شه‌رعییش داواى سه‌لماندن (اثبات) ده‌کاتو، ده‌بێ به‌لگه‌ی له‌سه‌ر هه‌بێ، یان بۆ خۆی دانی پێدا بێنێ، یان دوو شاهیدت هه‌بن؟

6- پێویسته‌ ئه‌و خراپه‌یه‌ (منکره‌ی که‌ لاده‌بردنی بیندراو و زاندراو بێ، نه‌ک له‌ پێی سیخوپی (تَجَسُّس) و پشکنینه‌وه‌ په‌ی پێ برابێ:

چونکه سیخوپی کردن به‌سه‌ر مسوڵمانانه‌وه‌هه‌رامه، خوای به‌رزو مه‌زن ده‌فه‌رموئ: ﴿... وَلَا تَجَسَّسُوا...﴾⁽¹⁾ واته: (....) وه سیخوپی به‌سه‌ر یه‌کدییه‌وه مه‌که‌ن (...).

دیاره سیخوپی کردن (تَجَسَّسُ) وه‌ک (تَحَسُّسُ) وایه، ئه‌ویش ئه‌وه‌یه که تۆ هه‌ست رابگری به‌شیوه‌یه‌ک که ئه‌و که‌سه هه‌ست پئی نه‌کا، چاودیری بکه‌ی و که‌موکووپیه‌که‌ی بزانی، ئه‌وه هه‌رامه، به‌لکو له‌فه‌رمایشته‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ دا هاتوه: {لَوْ اَطْلَعَ فِي بَيْتِكَ اُحَدِّدْ وَلَمْ تَاذَنْ لَهُ، خَذَفْتُهُ بِحَصَاةٍ فَقَطَّاتٍ عَيْنُهُ، مَا كَانَ عَلَيْكَ مِنْ جُنَاحٍ} واته: (ئه‌گه‌ر که‌سێک له‌که‌لینی دهرگای ماله‌که‌ته‌وه به‌بی ئیزنی تۆ ته‌ماشای ماله‌که‌ت بکات، نه‌گه‌ر ورده به‌ردیکت تیگرت و چاویت کویر کرد، گونا‌ه‌بار نابێ).

پاشان فه‌رمایشته‌که‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ که ده‌فه‌رموئ: {مَنْ رَأَى مِنْكُمْ مُنْكَرًا}، واته: (هه‌ر که‌سێک له‌ئیه‌و خراپه‌یه‌کی بینی)، ئیدی نه‌ک هه‌ر که‌سێک به‌گومان بلێ: له‌وانه‌یه ئیستا فلانه‌که‌س له‌مالی خۆیدا ئه‌و کاره بکات و بچێ لێی به‌ژووربکه‌وئ، یاخود به‌شیوه‌یه‌ک که بو‌خو‌شی هه‌ستی پئی نه‌کات بچێ سیخوپی به‌سه‌ره‌وه بکات بزانی داخو خراپه ده‌کات یان نا‌کا، ئا ئه‌وه قه‌ده‌غه‌یه‌و، ده‌بی خراپه‌یه‌کی بینراو و زانراو بێ و له‌به‌رچاو بێ، ئینجا ئه‌و خراپه‌یه نه‌ه‌ی لێ ده‌کرئ و رێی لێ ده‌گیرئ.

¹ الحجرات: ۱۲

2- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: (لَا تَحَاسَدُوا وَلَا تَبَاغَضُوا وَلَا تَجَسَّسُوا وَلَا تَنَاجَشُوا وَكُونُوا عِبَادَ اللَّهِ إِخْوَانًا) رواه مسلم: (2563)، واته: (ئیزه‌یی به‌یه‌کدی مه‌به‌ن و یه‌کدی مه‌بوغزین و جاسووسی مه‌که‌ن و هه‌ست له‌یه‌کدی رame‌گرن، وه له‌موزایه‌ده‌دا بو‌فریودان نرخ زیاد مه‌که‌ن، وه ئه‌ی به‌نده‌کانی خوا پیکه‌وه برابن).

³ رواه البخاري: (6888) واللفظ له، ومسلم: (2158)

7- ده‌بی ریزه‌ندی له شیوازەکانی لابرندی ناپه‌سند (منکر) و چه‌سپاندنی په‌سند (معروف) له ئاسانه‌وه‌ بۆ قورس بچیی، نه‌ک به‌ پیچه‌وانه‌وه‌، مادام به‌ قسه‌ لابی پیویست به‌ ده‌ست نا‌کا:

واته: که‌سی‌ک خراپه‌یه‌ک ده‌کات، تۆ ده‌زانی ئە‌گەر به‌ قسه‌ پی‌ی بل‌یی و ئامۆژگاریی بکه‌ی، ده‌ستی لی‌ هه‌ل‌ده‌گرئ، پیویست نا‌کات بل‌یی: ده‌بی هه‌ر به‌ هی‌ز لایبه‌رم، له‌ به‌رئه‌وه‌ی فه‌رمووده‌که‌ ده‌لی: {مَنْ رَأَى مِنْكُمْ مُنْكَرًا فَلْيُغَيِّرْهُ بِيَدِهِ}، چونکه‌ فه‌رمایشته‌که‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌ به‌رتره‌وه‌ بۆ خوارتر ده‌چیی و شیوازی پله‌پله‌یی له‌ نزمه‌وه‌ بۆ سه‌ریمان پێشان نادا، ئە‌گه‌رنا مادام خراپه‌یه‌ک به‌ قسه‌یه‌کی خۆش لابی، پیویست نا‌کات هی‌زی لی‌ بخه‌یه‌ کار، به‌ل‌کو جاری وایه‌ به‌ چاو لی‌کردنی‌ک و هی‌ما بۆ کردنی‌ک، بابای خراپه‌کار ده‌ست له‌و خراپه‌یه‌ هه‌ل‌ده‌گرئ و، پیویست نا‌کات هه‌ر قسه‌شی له‌ گه‌ل‌ بکه‌ی، وه‌ ئە‌گه‌ر به‌ قسه‌ی نه‌رم ده‌ستی لی‌ هه‌ل‌بگرئ، پیویست نا‌کات قسه‌ی توندی له‌ گه‌ل‌ بکه‌ی، وه‌ ئە‌گه‌ر به‌ قسه‌ی توند ده‌ستی لی‌ هه‌ل‌بگرئ، پیویست نا‌کات لی‌ی رابسی‌ی زلله‌یه‌کی لی‌بده‌ی، وه‌ ئە‌گه‌ر به‌ لی‌راسانی‌ک ده‌ستی لی‌ هه‌ل‌بگرئ، پیویست نا‌کات زلله‌یه‌کی به‌ کرده‌یی لی‌بده‌ی ... وه‌ هه‌روه‌ها.

8- لاوازترین ئاستی باوه‌ر که‌یه‌ و بۆکییه‌؟

فه‌رمایشته‌کانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌بی زۆر وردبینانه‌ لی‌یان حال‌ی بین، ئە‌گه‌رنا دوا‌یی به‌ شیوه‌یه‌ک له‌ فه‌رمایشتی پیغه‌مبه‌ر ﷺ تیده‌گه‌ین، که‌ شایسته‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ و فه‌رمایشته‌ به‌رزه‌کانی نیه‌.

پیغه مبهەر ﷺ له وفه رمایشتهیدا که ده فره رموی: { ... فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَبَلْسَانِهِ، فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَبِقَلْبِهِ، وَذَلِكَ أَضْعَفُ الْإِيمَانِ }⁽¹⁾ وه له ریوایه ته که یه دیکه دا ده فره رموی: { وَلَيْسَ وَرَاءَ ذَلِكَ مِنَ الْإِيمَانِ حَبَّةُ خَرْدَلٍ } رواه مسلم: (50)، واته: (... جا نه گهر نهیتوانی با به زمانی بیگۆری، جا نه گهر نهیتوانی با به دلی پیی ناخۆش بی، وه نه وهش لاوازترینی ئیمانیه)، وه له ریوایه ته که یه دیکه دا: (وه له دوی پینا خۆش بوونی دله وه، به قه دهر ده نکه خه رته له یه ک ئیمان بوونی نیه)، نه وه بۆ که سیکه توانای هه بی به ده ست بیگۆری، به لام هه ر به دل ئیکتفا بکات، یان توانای هه بی به زمان بیگۆری، به لام هه ر به دل ئیکتفا بکات، بابایه کی ناوا ئیمانیه که ی بیه یزه، به لام تو به بازاری هه ولیرو سلیمانی و ده وک و بازاره کانی دیکه ی عیراقد ده روی، شه پاب داندراوه، که شتیکی حه رامه و ده فروشی، کابرا خۆی به مسولمان ده زانی و شه پابیش ده فروشی، له حالیکدا که ناتوانی نه به ده ستیش دوکانه که ی پی دابخه ی، نه به زمانیش ده رفعت هه یه بللی: شه پاب مه فروشه، جا ئایا نه وه مانای وایه تو بیه یزترین ئیمانته هه یه؟ نه خیر، بۆچی؟ چونکه له و حاله ته دا تو توانات هه ر نه وه نده یه و نه وه بۆ که سیک بیه یزترین ئیمانیه، که به ده ست و به زمان بتوانی لایبه ری، به لام به س به دل ئیکتفا بکات، وه که سیک که خۆی به حکومه ت و ده سه لاتدار ده زانی، ئایا ناتوانی بریاریک ده ربکا و بللی: نابی شه پاب بفروشی؟ با، ئایا ناتوانی پولیسان بنییری و بللی: شه پاب مه فروشن؟ با، بۆ نه وه یان نه گهر به س به دل پیی ناخۆش بی، نه وه بیه یزترین ئیمانی هه یه، به لام نه گهر به دلش پیی ناخۆش نه بی، نه وه فیری به سه ر ئیمان و مسولمانیته وه نییه، به لئێ نه گهر بللی: به دل پیمناخۆشه به لام ده سه لاتم نییه،

¹ رواه مسلم: (49)

که راستیش ناکا، ئه وه دهگونجی بلّین: لوازترین ئیمانی هیه، به لام بۆ منو توّی مسولمان که بۆمان ناگونجی نه به دهست ریّی لیبگرین و نه به زمانیش، مهرج نییه بیّهیزترین ئیمانمان هه بیّ.

به لام به هه رحالّ نمونه که مان وا هینا یه وه، ده توانین به دوکانه کاندای پرۆین هه رییه کی و تاریکیان بۆ بدهین، به لام ئایا واقیعه که ی پیّی ده گۆرډرئ؟ توّ ده بیّ ته ماشا بکه ی ئه گهر مه زه ننه ی ئه وه بوو که پیّی ده گۆرډرئ ده بیّ بیکه ی، به لام ئه گهر مه زه ننه ی ئه وه بوو که پیّی ناگۆرډرئ، نایکه ی و ماناشی و نییه که ئیمان هه که ت بیّهیزه، یاخود بیّهیزترین ئیمان هه یه، چونکه پیّتوایه پیّی ناگۆرډرئ، خوای به رزو مه زن ده فهرموئ: ﴿فَذَكِّرْ إِن نَّفَعَتِ الذِّكْرَىٰ﴾⁽¹⁾ واته: (ئامۆزگاریی بکه، ئه گهر زانیت ئامۆزگاریی سوودی هیه).

9- به بیّ هه لویستی دهروونیی له به رانبه ر شتی په سند و ناپه سند، ئیمان بوونی نییه:

به بیّ هه لویستی دهروونیی و قه لیبی له به رانبه ر چاکه و خراپه دا واته: هه لویستی ئیجابیی له به رانبه ر مه عرووقدا، که هه زی پیّی بکه ی و پیّتخۆشبیی بچه سپی، وه هه لویستی سه لیبی له به رانبه ر مونکه ږدا، که پیّتخۆشبیی لاجیی، به بیّ ئه وه لویسته ئیمان بوونی نییه، که ئه وه به بیّ فهرمایشته که ی پیّغه مبه ریش ﷺ. هه ر به عه قلّ دیاره و که سیّک به دلّ پیّی خۆش نه بیّ چاکه هه بیّ و به دلّ رقی له خراپه نه بیّ، ئه وه دیاره ئیمانی نییه، ئه وه دلّی که ئیمانی تیدابی، وا له خاوه نه که ی ده کات له گه لّ چاکه یه کدا بیّ که له ئیمان وه هه لده قولّ، وه دژی خراپه یه که بیّ که دژی ئه وه ئیمان یه. فهرمایشته که ی

پیغه‌مبه‌ری خواش ﷺ زۆر روونه که ده‌فه‌رموی: { ... وَلَيْسَ وَرَاءَ ذَلِكَ مِنَ الْإِيمَانِ حَبَّةُ خَرْدَلٍ }⁽¹⁾، واته: (له دواي پینا‌خۆش‌بوونی دل بۆ شتی ناپه‌سند، به قه‌ده‌ر ده‌نکه خه‌رت‌له‌یه‌ک ئیمان بوونی نیه).

10- هه‌رچه‌نده دروسته ده‌سته‌یه‌کی دیار‌یک‌را و فه‌رمان به چاکه و ریگ‌ری له خراپه (حَسْبَةُ) ئه‌نجام بدن، به‌لام ئه‌وه مانای وا نییه که ئه‌رکی‌کی گشتی نییه:

چونکه خوی به‌رز و مه‌زن به گشتی ئیمان‌دارانی پیاو و ئافره‌تی به ئه‌نجامدانی ئه‌و ئه‌رکه وه‌سف کردووه، ده‌فه‌رموی: ﴿وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ...﴾⁽²⁾ که پیشتر چه‌ند جارێک مانامان کردووه، به‌لام بیگومان ریژه (نِسْبَةُ) ی پێویست بوونی: (ئه‌رکی فه‌رمان به چاکه و ریگ‌ری له خراپه) په‌یوه‌ندییه‌کی راسته‌وانه (طَرْدِي) له‌گه‌ڵ توانا و بۆلوانی تاکه‌کان دا هه‌یه.

پێنجه‌م: پابه‌ندکردنی کۆمه‌لگا به شه‌ریعه‌ته‌وه، به‌رهمی بانگه‌واز و فه‌رمان به چاکه و ریگ‌ری له خراپه‌یه، نه‌ک به‌کاره‌یتانی هێز و فشار! چونکه پابه‌ندی به شه‌ریعه‌ته‌وه به زۆر نا‌ک‌ری^(ب):

پابه‌ندکردنی کۆمه‌لگا به شه‌ریعه‌ته‌وه، واته: بانگکردنی خه‌لک بۆ لای خوی به‌رز و مه‌زن، خه‌لک کردن به‌نده‌ی خوی به‌رز و مه‌زن، به‌رهمی بانگه‌واز و

¹ رواه مسلم: (50)

² التوبة: ۷۱

⁽³⁾ وه‌ک به‌ درێژی له (ئیسلام و ده‌وله‌ت‌داری و حوکمرانی) دا باس‌مان‌کردووه.

فرمان به چاکه و ریگرتن له خراپه و باقی جموجۆل و چالاکییه کانه، نهك به ره می به کارهینانی هیزو فشار خستنه سهر خهك، بۆچی؟ چونكه خهك به زۆر پابه ند ناکرێ به شه ریعه ته وه، کورده واریی خۆمان ده لێن: (به زۆر كه سیك بنێری بۆ مازووان، له دارێ هه لئا پوانی)، کابرایهك به تۆبزیی پێی بلی: ده بی بچی مازووان^(٢) بۆ بینی، کابرا به زۆری بنێری بۆ ئه و شاخه ته ماشای دار مازووه کان ناکات و دیته وه ده لێ: یهك مازوویان پێوه نه بوو!

که واته: له راستیدا پابه ندیی به شه ریعه ته وه به زۆر ناکرێ، چونكه مسوڵمانه تی هه لقو لای قه ناعه ت و دل و ده روونی ئینسانه و به زۆر ناکرێ، بۆیه پابه ندکردنی خهك به شه ریعه ته وه، ده بی له میانه ی بانگکردنیان و، تیگه یاندنیان و، رۆشن بێرکردنیان و، فرمان به چاکه و ریگرتن له خراپه دا بی، نهك له میانه ی به کارهینانی هیزدا، چونكه به داخ وه ئیستا هه ندیک لایه نی ئیسلامی وایان له میشکدایه، که ئه گه ده سه لاتمان هه بوو خهك هه مووی ده بیته مسوڵمانی باش، نه خیر وایه، چونكه ئه گه ده سه لاتنشت هه بی، ئه و په ری خه لکی ده که یه دوو پوو (منافق)!! به لکو ده بی له دینیان تیگه یه نی و له ده روونه وه بیانگۆری، ده چیته مزگه وت به لام نیه تی بۆ خوا لی ناهینی، ده لێ به پۆژووم، به لام له مالی خواردن ده خوا، ئینجا ئه وه بوو به چی؟ وهك چۆن له سه رده می پێغه مبه ر ﷺ دا، سزای مونا فیقانی ش له هی کافران توندتره، خوی به رزو مه زن ده فه رموی:

﴿إِنَّ الْمُنَافِقِينَ فِي الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ﴾^(٢) واته: (بیگومان دوو پوو وه کان له پله ی هه ره خواره وه ی ناگری دۆزه خ دان ...). که واته: به کارهینانی فشار و زۆر هیز بۆ فه رزکردنی ئیسلام به سه ر خه لکدا، خهك ناکاته مسوڵمان، به لکو له

1) مازوو: ئه وه یه که بۆ پێسته خۆشکردن (دبأغ) به کارده هینری.

2) النساء: ١٤٥

کوفری ئاشکراوه ده یانبا بۆ کوفری په نهان، ئه ویش بریتیه له حاله تی نیفاق و دوو پوویی، ده بی به بانگه وازو تیگه یانندن و هوشیار کردنه وهی خه لک و قه ناعه ت پیهینانیان، کومه لگا بگوردری و کیان و قه واره و دهوله تی ئیسلامی دابمه زری، پیغه مبه ری ئیمه وَعَلَى اللَّهِ وَإِكْرَدُوهُ (ت).

شه شه م: کومه لگای مسولمان وهك چوون به دروشمه كان (الشعائ) ده ناسری، به بهرنامه کانیش (الشرائع) ده ناسری:

کومه لگای مسولمان هه ر ئه وه نییه نوژی تییدا بهرپاکری و روژووی تییدا بگری و، نوژی جه ژنه کان و یادی خوی بهرز و مه زن و بانگ و قامه ت و ... هتدی تییدا نه نجام بدرین، به لکو کومه لگای مسولمان و پیرای بهرپاکردنی دروشمه كان (شعائ) ده بی بهرنامه كان (شرائع) یشی تییدا پیاده بکرین، ئه و جار ئه و کومه لگایه به مسولمان له قه له م ده دری، ههروهك خوی بهرز و مه زن ده فه رموی: ﴿لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شَرْعَةً وَمِنْهَا جَاءَ...﴾ (سه) ههروه ها ده فه رموی: ﴿أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنْ بِهِ اللَّهُ...﴾ (4) واته: (باخود ئه وانه هاوبه شانیکیان بۆ خوا داناون، که بهرنامه یان بۆ داناون، له شتیکدا که خوا موله تی پینه داوه ...).

(شرائع) یش واته: بهرنامه کانی ژیان، چاکه و خراپه و هه لال و هه رام له هه موو بواره کانی حوکم و سیاسه ت و ئابووری و کومه لایه تی و جهنگ و ئاشتی و ... هتدا.

(1) وهك له: (پوخته ی ژیاننامه ی پیغه مبه ری خوا وَعَلَى اللَّهِ) و، (ئیسلا م و مسولمانه تی و کاری ئیسلامی له بهر روژنایی قورئان و سونه ت دا) (ئیسلا م و دهوله تداریی و حوکمرانی) دا، روونمان کردو ته وه.

(2) خوی په ووه رداگ (جل جلاله) له قورئاندا وشه ی (شعائ) ی به کارهیناوه، وهك ده فه رموی: ﴿ذَلِكَ وَمَنْ يُعْظَمْ شَعْرَ اللَّهِ فَإِنَّهَا مِنْ تَقْوَى الْقُلُوبِ﴾ (32) الحج، واته: - کاروباری هه ج وهك بۆتان روونکرایه وه - به وشیه، وه هه ر که سیك دروشمه کانی خوا به بهرز بگری، ئه وه له پارێزکاری د له کانه وه یه.

3 المائدة: ٤٨

4 الشوری: ٢١

بڼه مای حه قدیه م

به کارهینانی هیژ بو به رگری کردن له دین و
ژینی کومه لگا له کات و شوینی خویدا و
به مهرجه شهرعییه گانه وه

www.AliBapir.net
F/AliBapir
youtube/AliBapir1
F/MediaAmeerOffice

بنه‌مای سه‌قده‌یه‌م

به‌کاره‌ینانی هیز بۆ به‌رگریکردن له‌ دین و ژینی کومه‌لگا، له‌ کات و شوینی خۆیدا و به‌ مه‌رجه‌ شه‌رعیه‌کانه‌وه‌:

کومه‌لی ئیسلامی هه‌بوونی هیزو هۆکاره‌کانی له‌ کاتی گونجاوو پێویستدا، به‌ مافی شه‌رعیی و بگه‌ به‌ ئه‌رگی سه‌رشانی ده‌زانی، له‌پێناو پارێزگاریی لێکردنی پیرۆزیه‌کان (مقدسات)ی ئیسلام و حورمه‌ته‌کان (حرمات)ی مسوولمانان و خاکی نیشتماندا به‌کاریدین، به‌پێی بنچینه‌ شه‌رعیه‌کان و، ره‌چاوکردنی هاوسه‌نگی له‌نیوان به‌رزوه‌ندی و خراپه‌ (المصلحة والمفسدة)دا، چونکه‌:

1- خوای زال و کاره‌جی (جل جلاله‌) فه‌رمویه‌تی: ﴿وَأَعِدُوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ تُرْهَبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ وَآخَرِينَ مِنْ دُونِهِمْ لَا تَعْلَمُونَهُمُ اللَّهُ يَعْلَمُهُمْ...﴾ (الأنفال. واته‌: (وه‌ بۆیان -بۆ کافران و بۆ دوژمنانتان- ئاماده‌ بکه‌ن ئه‌وه‌ی له‌ توانا‌تاندا هه‌یه‌ له‌ هیز و ولاخی به‌ستراوه‌، دوژمنی خوا و دوژمنی خۆتانی پێی بترسین، وه‌ که‌سانیکیش جگه‌ له‌ دوژمنه‌ به‌رچاوه‌کان که‌ ئێوه‌ نایانزانن، به‌لام خوا ده‌یانزانی (...). واته‌: با هیزتان هه‌بی تاكو دوژمنانی په‌نه‌ان و ئاشکرا لێتان بترسن و ته‌ماعتان تێ نه‌که‌ن.

2- وه‌ خوای به‌رزو مه‌زن فه‌رمویه‌تی: ﴿وَالَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمُ الْبَغْيُ هُمْ يَنْصَرُونَ﴾ (٣٩) وَحَزَّوْا سَيِّئَةً سَيِّئَةً مِثْلَهَا فَمَنْ عَفَا وَأَصْلَحَ فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ﴾ (الشورى. خوای به‌رزو مه‌زن له‌ سیاقیکدا که‌ باسی سیفه‌تی ئیمانداران ده‌کات ده‌فه‌رموی: (وه‌ ئه‌وانه‌ی کاتیك ده‌ستدریژیان کرایه‌ سه‌ر، تۆله‌ ده‌ستینه‌وه‌، وه‌

سزای هەر خراپه‌یه‌ک خراپه‌یه‌کی وه‌ک خۆیه‌تی، که‌سی‌کی‌ش لیبوردن بکات و چاک‌سازی بکات پاداشتی له‌سه‌ر خواجه، بیگومان خوا سته‌مکارانی خوشنای.

3- هه‌روه‌ها خوی به‌رز و مه‌زن فه‌رموویه‌تی: ﴿... فَمَنْ أَعَدَّيْ عَلَيْكُمْ فَأَعِدُّوا عَلَيْهِ﴾

بِمَثَلِ مَا أَعَدَّيْ عَلَيْكُمْ وَأَتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ﴿١٩٤﴾ البقرة. واته: (هه‌ر که‌سی‌ک ده‌ستدریژی کرده‌سه‌رتان، وه‌ک ده‌ستدریژی کرانه‌سه‌رتان له‌لایه‌نی ویه‌وه، ئاوا ده‌ستدریژی بکه‌نه‌وه‌سه‌ر و به‌ره‌رچی بده‌نه‌وه، وه‌پاریز له‌خوا بکه‌ن، وه‌بزانن خوا له‌گه‌ل پاریزکاراندایه).

4- پیغه‌مبه‌ری خواش ﷺ له‌وباره‌وه‌فه‌رمایشتی زۆرن، بۆ وینه: فه‌رموویه‌تی: {لَا تَزَالُ طَائِفَةٌ مِنْ أُمَّتِي قَائِمَةٌ بِأَمْرِ اللَّهِ لَا يَضُرُّهُمْ مَنْ خَذَلَهُمْ أَوْ خَالَفَهُمْ حَتَّى يَأْتِيَ أَمْرُ اللَّهِ وَهُمْ ظَاهِرُونَ عَلَى النَّاسِ} رواه البخاري: (3641) ومسلم: (1037) واللفظ له، واته: (به‌رده‌وام کۆمه‌لی‌ک له‌تۆممه‌تی من - ده‌سته‌یه‌کی که‌م له‌کۆمه‌لی (ه) فراوانی من - فه‌رمانی خوا جیبه‌جی ده‌که‌ن، نه‌ئه‌وانه‌ی پشتیان به‌رده‌ده‌ن زیانیان پیده‌گه‌یه‌نن، نه‌ئه‌وانه‌ش که‌دژایه‌تبیان ده‌که‌ن، هه‌تا فه‌رمانی خوا دی - هه‌تا دنیا کۆتایی دی -، له‌وکاته‌شدا ئه‌وان به‌سه‌ر خه‌ل‌که‌وه‌بالاده‌ستن).

5- هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموویه‌تی: (لَنْ يَبْرَحَ هَذَا الدِّينُ قَائِمًا، يُقَاتِلُ عَلَيْهِ عَصَابَةٌ مِنَ الْمُسْلِمِينَ حَتَّى تَقُومَ السَّاعَةُ) رواه مسلم: (1922)، واته: (ئه‌م ئایینه به‌رده‌وام به‌راوه‌ستاوی ده‌مینیتیه‌وه، کۆمه‌لی‌ک له‌مسولمانان له‌پیتاویدا ده‌جه‌نگن، هه‌تا‌کو قیامه‌ت دی).

روونکردنه‌وه

یه‌که‌م: هه‌رچه‌نده جیهاد به مانا تاییه‌تییه‌که‌ی (که بریتییه له جه‌نگ) ^(١) له بنه‌په‌تدا ئه‌ركی ده‌وله‌تی ئیسلامییه، به‌لام وه‌ك حاله‌تی هه‌لاواردن و له‌كاتی نه‌بوونی ده‌وله‌تدا، مسوولمانان له‌سه‌ریان پێویسته به‌گوێره‌ی توانا به‌رگریی بکه‌ن:

هه‌رچه‌نده جیهاد (به مانا تاییه‌تییه‌که‌ی) له بنه‌په‌تدا ئه‌ركی ده‌وله‌تی ئیسلامییه، به به‌لگه‌ی ئه‌وه که له قوناغی مه‌که‌دا ری نه‌درا به مسوولمانان هی‌ز به‌کاریئن، به‌لکو له قوناغی مه‌دینه‌دا رێکایان پێدرا.

له (سیره‌ ابن هشام) دا هاتوه ^(٢) له‌كاتی باسکردنی په‌یمانی دووه‌می عه‌قه‌به‌دا: (فَقَالَ لَهُ الْعَبَّاسُ بْنُ عَبْدِ بْنِ نُضْلَةَ: وَاللَّهِ الَّذِي بَعَثَكَ بِالْحَقِّ إِنَّ شِئْتَ

1) ئه‌گه‌رنا مانای فراوانی جیهاد بریتییه له به‌کاره‌یتانی هه‌موو هه‌ول و توانایه‌ك له‌پێناوی رازیکردنی خوا (جل جلاله‌) دا، بۆیه وشه‌ی (جهاد) وه‌ك چۆن له‌ ئایه‌ته مه‌دینه‌یی (مدنی) ه‌كاندا هاتوه، له‌ ئایه‌ته مه‌که‌یی (مکی) ه‌کانیدا هاتوه، به‌لام وشه‌ی (قتال) که به‌س به مانای (جه‌نگ) ه، ته‌نیا له‌ ئایه‌ته مه‌دینه‌یی (مدنی) ه‌كاندا هاتوه، که‌واته: وشه‌ی (جهاد) هه‌م مانای جه‌نگ (قتال) ده‌گرتیه‌وه، هه‌م مانای غه‌یری (قتال) یش ده‌گرتیه‌وه، بۆ وینه: خ‌وای په‌روه‌ردگار ﷺ ده‌فه‌رموئ: ﴿وَمَنْ جَاهَدْ فَإِنَّمَا يُجَاهِدُ لِنَفْسِهِ إِنَّ اللَّهَ لَغَفُورٌ عَنِ الْعَافِينَ﴾ العنکبوت، واته: (هه‌ر که‌سیک تیکۆشا ئه‌وه بۆ خ‌وای تیده‌کۆشی - قازانجه‌که‌ی بۆ خ‌وایه‌تی - وه‌ خوا ده‌وله‌مه‌ندو بێ نیازه به‌رانبه‌ر به‌ جیهانییان)، م‌رو‌ف له‌ پێناوی خوا (جل جلاله‌) دا تیده‌کۆشی، به‌لام خ‌وای لێی به‌هره‌مه‌نده، خوا (جل جلاله‌) لێی به‌هره‌مه‌ند نابێ و که‌س ناتوانێ سوودێک به‌ خ‌وای په‌روه‌ردگار ﷺ بگه‌یه‌نێ.

هه‌روه‌ها خ‌وای به‌رزو مه‌زن ده‌فه‌رموئ: ﴿وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ...﴾ الحج، واته: (له‌پ‌ری خ‌وادا وه‌ك بۆ خوا شایسته‌یه تیکۆشن ...).

به‌کورتی: وشه‌ی (جهاد) له سووره‌ته مه‌که‌یی (مکی) ه‌كاندا، به مانای هه‌ول‌دان و خ‌و ماندووکردن و تیکۆشان هاتوه، وه جاری واش هه‌یه وشه‌ی (جهاد) به مانا تاییه‌تییه‌که‌ی هاتوه که جه‌نگ و کۆشتار ده‌گه‌یه‌نێ و به‌و مانایه‌ش ته‌نیا له سووره‌ته مه‌دینه‌یی به‌کاندا هاتوه.

2) عَنْ كَعْبِ بْنِ مَالِكٍ، قَالَ: كَانَ أَوَّلَ مَنْ ضَرَبَ عَلَى يَدِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ الْبَرَاءُ بْنُ مَعْرُورٍ، ثُمَّ بَايَعَ بَعْدُ الْقَوْمَ.

لَنَمِيلَنَّ عَلَى أَهْلِ مَنَى غَدًا بِأَسْيَافِنَا؟ قَالَ: فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ "لَمْ نُؤْمَرْ بِذَلِكَ وَلَكِنْ ارْجِعُوا إِلَى رَحَالِكُمْ"، واته: (عه‌بباسی کورپی عوباده‌ی کورپی نه‌زله‌ پی‌ی گوت: سویند به‌و خوابیه‌ی که تویی به‌ حق ناردوه - نه‌ی پی‌یغه‌مبه‌ری خوا- نه‌گه‌ر ئیراده بکه‌ی و پیت چاک بئ، به‌یانی به‌ شمشیره‌کانمان له‌گه‌ل نه‌و موشریکانه‌ی که له‌ مینا کۆبوونه‌ته‌وه‌ رووبه‌پوو ده‌بینه‌وه‌، پی‌یغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رمووی: فه‌رمانمان به‌وه‌ پی‌ نه‌کراوه - واته: جه‌نگ کردن-، به‌لکو بگه‌رینه‌وه‌ بۆ لای بنه‌و بارگه‌کانتان)، به‌لئ له‌ قوناغی مه‌ککه‌دا مسولمانان رییان لیگیرابوو که چه‌ک و هی‌ز به‌کاربینن، وه‌ک خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله‌) ده‌فه‌رمووی: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ قِيلَ لَهُمْ كُفُّوا أَيْدِيَكُمْ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ...﴾ (النساء، واته: (ئایا ته‌ماشای نه‌وانه‌ ناکه‌ی که پێیان گوترا: ده‌ست بگێڕنه‌وه‌و چه‌ک و هی‌ز به‌کارمه‌هینن، به‌لام نوێژ به‌ریابکه‌ن و زه‌کات (٢) بده‌ن؟...).

به‌لام له‌ مه‌دینه‌دا نه‌م ئایه‌ته‌ به‌پێزه‌ خوای به‌رزو مه‌زن ده‌فه‌رمووی: ﴿أُذِنَ لِلَّذِينَ يُقْتَلُونَ بِأَنَّهُمْ ظَلَمُوا وَإِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ﴾ (٢) واته: (مۆلّه‌ت درا بۆ

فَلَمَّا بَايَعَنَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ صَرَخَ الشَّيْطَانُ مِنْ رَأْسِ الْعَقَبَةِ بِأَنفَذِ صَوْتٍ سَمِعْتُهُ قَطَّ: "يَا أَهْلَ الْجَبَابِجِ - وَالْجَبَابِجُ: الْمَنَازِلُ - هَلْ لَكُمْ فِي مَذْمَمٍ وَالصَّبَاءِ مَعَهُ قَدْ اجْتَمَعُوا عَلَىٰ حَرْبِكُمْ؟ قَالَ: فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ هَذَا أَرْبُ الْعَقَبَةِ هَذَا ابْنُ أَرْيَبٍ.

قَالَ ابْنُ هِشَامٍ: وَيُقَالُ ابْنُ أَرْيَبٍ "أَتَسْمَعُ أَيُّ عَدُوِّ اللَّهِ، أَمَا وَاللَّهِ لَأَقْرَعَنَّ لَكَ".

قَالَ: ثُمَّ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ "ارْغَضُوا إِلَى رَحَالِكُمْ". قَالَ: فَقَالَ لَهُ الْعَبَّاسُ بْنُ عَبَادَةَ بْنِ نُضْلَةَ: وَاللَّهِ الَّذِي بَعَثَكَ بِالْحَقِّ إِنْ شِئْتَ لَنَمِيلَنَّ عَلَى أَهْلِ مَنَى غَدًا بِأَسْيَافِنَا، قَالَ: فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ "لَمْ نُؤْمَرْ بِذَلِكَ وَلَكِنْ ارْجِعُوا إِلَى رَحَالِكُمْ" قَالَ فَرَجَعْنَا إِلَى مَضَاجِعِنَا، فَنَمْنَا عَلَيْهَا حَتَّى أَصْبَحْنَا. (السيرة النبوية لابن هشام، ج: (2)، ص: (231).

(1) زۆر له‌ زانایان پێیانوایه‌ مه‌به‌ست له‌ زه‌کات لی‌رده‌ا، پاک‌کردنه‌وه‌ی ده‌روون (تزکیه‌ النفس) ه‌.

ئه‌وانه‌ی که جه‌نگیان له‌گه‌لدا ده‌کری و سته‌میان لی کراوه، وه بیگومان خوا له‌سه‌ر یارمه‌تیدانیان به‌توانایه)، (أُذِنَ) واته: مۆله‌ت درا، که‌واته: پی‌شتر مۆله‌ت و ئیزن نه‌بووه که هی‌زو چه‌ک به‌کاری‌نن، ئینجا ئه‌مه‌ لئی وه‌رده‌گیری که ئه‌سل ئه‌وه‌یه مسوڵمانان ده‌وله‌ت و قه‌واره‌یه‌کیان هه‌بی ئه‌وجار جه‌نگ و جیهاد بکه‌ن، جه‌نگ و جیهادیش بۆ به‌رگری کردنه له‌ و قه‌واره ئیسلامیه و، بۆ به‌رگری کردنه له‌ بانگه‌وازی ئیسلامی که ری‌ی له‌ به‌رده‌مدا ت‌خت و ئاچووغ بی، ئه‌سه‌له‌که‌ی وایه و پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ وایکردوه، وه مه‌نتیقی عه‌قل و واقیعیش ئه‌وه ده‌خوانی، مه‌عقوول نییه تۆ جارێ سهر‌زه‌مین‌ه‌که‌ هی خۆت نییه و، قه‌واره و ده‌سه‌لا‌ت نییه، خه‌له‌که‌ت بۆ ساغ نه‌بۆته‌وه، بچی ده‌وله‌ت رابگه‌یه‌نی، خۆی ده‌وله‌ت ده‌بی سۆ بنه‌مای هه‌بی:

أ- سهر‌زه‌مینیکت هه‌بی هی خۆت بی و ده‌سه‌لا‌ت به‌سه‌ریدا هه‌بی و کۆنترۆل کردبی.

ب- خه‌له‌یک هه‌بی تۆیان قبوول بی وه‌ک ده‌سه‌لا‌ت.

ج- به‌رنامه‌یه‌کیشت هه‌بی که پیاده‌ی بکه‌ی.

به‌لام تۆ خه‌له‌کت نه‌بی و خا‌کت نه‌بی و ده‌سه‌لا‌ت نه‌بی، ده‌وله‌تی چی، پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ کاتیک که چوو بۆ مه‌دینه و مسوڵمانان هاتن به‌یعه‌تیان پ‌یدا و، به‌ براگه‌وره‌ی خۆیان له‌ قه‌له‌میاندا و، باوه‌شیان کردوه بۆ بانگه‌واز و په‌یام و به‌رنامه‌که‌ی، ئه‌وجار ده‌وله‌تی دامه‌زراند، چونکه له‌وێ ده‌یتوانی شه‌ریعه‌تی خ‌وای په‌روه‌ردگار (جل جلاله) پیاده بکات.

به‌لێ وه‌ک گوتم بنه‌په‌ت ئاوايه، جه‌نگ و جیهاد ده‌بی ده‌وله‌تی ئیسلامی پی‌ی هه‌لسی، به‌لام وه‌ک حاله‌تی هه‌لا‌واردن (إستثناء) و له‌کاتی نه‌بوونی قه‌واره و

ده‌وله‌تی ئیسلامییدا، مسوولمانان له‌سه‌ریان پێویسته به‌گوێره‌ی توانا به‌رگری بکه‌ن له‌ دین و ژین و ناموس و مالیان و، به‌هۆی نه‌بوونی ده‌وله‌ته‌وه‌ ئه‌و ئه‌ركه‌یان له‌سه‌ر لاناچێ، دیاره‌ هێز به‌کارناهیئن بۆئه‌وه‌ی ده‌وله‌تی ئیسلامی دابمه‌زرێنن، به‌لام بۆ وینه: ده‌بێ هێز به‌کاربێنن بۆئه‌وه‌ی به‌رگری بکه‌ن له‌ خاکی خۆیان، ئه‌گه‌ر خاکه‌که‌یان داگیرکرا، وه‌ به‌گشتی به‌رگری له‌خۆ کردن هه‌میشه‌ هه‌ر هه‌یه‌، به‌لام له‌ولاوه‌ خوا‌ی په‌روه‌ردگار (جل جلاله‌) ده‌فه‌رموی: ﴿... فَمَنْ أَعَدَّى عَلَيْكُمْ فَأَعِدُوا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا أَعَدَّى عَلَيْكُمْ﴾⁽¹⁾ وه‌ ده‌فه‌رموی: ﴿وَالَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمُ الْبَغْيُ هُمْ يَنْصَرُونَ﴾⁽²⁾ که‌ دیاره‌ ئه‌م ئایه‌ته‌ له‌ سووره‌تی (الشوری)یه‌ و، سووره‌تی (الشوری)ش له‌ مه‌که‌که‌ دابه‌زیوه‌.

سه‌رنج بده‌ن ئه‌مه‌ زۆر گرنگه‌: له‌ قوناغی مه‌که‌که‌دا به‌ کرده‌وه‌ پێغه‌مبه‌ر ﷺ ریی نه‌ده‌دا هاوه‌لانی به‌پیزی چه‌ك به‌کاربێنن و ده‌یفه‌رموو: مۆله‌ت نییه‌، ئه‌وان ده‌یانگوت: با به‌کاری بێنن، ئه‌و ده‌یفه‌رموو: نه‌خێر فه‌رمانمان پێ نه‌کراوه‌، به‌لام وه‌ك په‌روه‌رده‌کردن خوا‌ی به‌رز و مه‌زن مسوولمانانی وا په‌روه‌رده‌ده‌کرد، که‌ گیانی فیداکاری و به‌رخۆدان و خه‌بات و جیهادیان تیدا هه‌بێ، بۆئه‌وه‌ی که‌ هه‌ر کاتیك پێویست بوو هه‌ل و مه‌رحه‌ که‌ ره‌خسا، ئاماده‌بن!

دووهم: هێز و هۆیه‌کانی هێز سه‌ره‌نجام هۆکارن و نابێ بکرینه‌ ئامانج، دیاره‌ ئامرازیش له‌کاتی پێویست و گونجاوی خۆیدا و له‌پێناو ئامانجی شه‌رعییدا به‌کاردی، که‌ بریتییه‌ له‌ پاراستنی پێرۆزییه‌کانی ئیسلام و حورمه‌ته‌کانی مسوولمانان و خاك و نیشتمان:

¹ البقرة: 194

² الشوری: ۳۹

ئەمەش خاڵیکی گرنگه: ئەو شتانە ی ئیسلام وەك هۆكارو ئامراز دایناون، دەبێ وریابین نه‌یانكه‌ینه ئامانج، كاتی خۆی كه ئێمه چه‌كمان پێبوو، دوا‌یی ئەوه بوو هەل و مەرجێك به‌سه‌رداهات، مەكتەبی عەسكەرییمان هەلۆه‌شاندەوه‌ و چه‌ك و بنكه‌ و باره‌گاكانمان نه‌مان، هەندێك له‌ برائانی خۆمان پێیانوابوو كه ته‌نازولمان له ئیسلامه‌تی كردوو، نه‌خێر پاشه‌كشه‌مان نه‌كردوو، چونكه ئه‌گەر ئێمه پاشه‌كشه‌مان كردبێ ده‌بێ بڵێین: پێغه‌مبه‌ری خواش ﷺ له‌ ناشته‌وا‌یی حوده‌یییه (صُلْحُ الْحُدُیْبِیَّة) دا كه رێكه‌وتننامه‌یه‌ك له‌ گه‌ڵ هاوبه‌ش دانەره‌كاندا ئیمزا ده‌كات، كه هه‌تا ده‌ ساڵی دیکه له‌ درژی یه‌كدی شه‌ر نه‌كەن، ده‌بێ بڵێین: ئەویش وازی له‌ جه‌نگ و جه‌هاد هێنا‌بوو؟! نه‌خێر.

مه‌سه‌له‌ی هێزو به‌كاره‌ێنانی، ئامرازه، ئامانج نییه، ئامانج ئەوه‌یه كه ده‌بێ هه‌میشه‌ هه‌ت‌بێ، به‌لام ئامراز مه‌رج نییه هه‌میشه هه‌ت‌بێ، ئامرازو هۆكار بۆ به‌دییه‌ێنان و جێبه‌جێ كردنی ئامانجه‌ و، ئه‌گەر ئامانجه‌كه په‌کی له‌سه‌ر ئەو ئامرازه كه‌وت، به‌كاری دێنین، به‌لام ئه‌گەر په‌کی له‌سه‌ری نه‌كه‌وت و پێویستی به ئامرازێکی دیکه بوو، ئه‌وكاته ده‌بێ ده‌ست له‌و هۆكاره هه‌لگری و هۆكارێکی دیکه به‌كاربێنی، كه ئامانجه‌كه پێویستی پێیه‌تی.

وه له‌پاستیدا هه‌میشه ئامانجه گرنگو بڼه‌په‌تییه‌كان نه‌گۆڕو چه‌سپاون، به‌لام ئامرازو هۆكاره‌كان له‌ حال و هه‌ل و مەرجیه‌كه‌وه بۆ حال و هه‌ل و مەرجیه‌کی دیکه گۆرانیان به‌سه‌ردادی، ئەو ئامرازه دو‌یێن باشبووه، به‌لام به‌كه‌لكی ئەمڕۆ نای، بۆ وێنه: له‌پرووی بڵاو‌کردنه‌وه‌ی زانست و بانگه‌وازه‌وه، كاتی خۆی ئەو هه‌موو هۆكاری راگه‌یاندنه‌ی ئیستا له‌به‌رده‌ستی ئێمه‌دا هه‌ن، ئایا له‌به‌رده‌ستی زانا پێشووه‌كانماندا هه‌بوون؟ نه‌خێر، ئەوان ئامرازی ساده‌یان به‌كارده‌هێنا، هه‌له‌قه‌ی ده‌رسیان هه‌بوو، وتاریان هه‌بوو، كومه‌له خه‌لكێك گوییان لی ده‌گرتن، به‌لام ئیستا

رادیۆو ته‌له‌فزیۆن و كه‌نالی ئاسمانی و كۆمپیوته‌رو ئینته‌رنیته‌رو رۆژنامه‌و گۆڤار هه‌یه، ئه‌مانه‌ كاتی خۆی هه‌چیان نه‌بوون، وه‌ هه‌روه‌ها له‌ هه‌ر بوارێكی دیکه‌دا تۆ ده‌بی ته‌ماشابكه‌ی له‌وه‌ل و مه‌رجه‌ی تۆدا، چ ئامراژك كاریگه‌رت‌ره‌ بۆ هه‌ینانه‌دی ئه‌و ئامانجه‌؟ ده‌بی ئه‌وه‌یان به‌كاربه‌ینی، ئایا وا باشه‌ ئیمه‌ ئیستا بچینه‌وه‌ ئه‌و شاخ و داخانه‌و باره‌گامان له‌وێ هه‌بی و خۆمان بکه‌ینه‌ نیشانه‌ بۆ موشه‌كه‌کانی ئه‌مریکا و، حزبه‌ عه‌لمانییه‌کانیش ناو و ناتۆره‌مان به‌دوا بکه‌ن و، په‌رده‌و نیوان بکه‌وێته‌ نیوانی خۆمان و میله‌ته‌که‌مان و، خه‌لکه‌که‌مان زیاتر سه‌رگه‌ردان بکه‌ن، ئایا ئه‌وه‌ باشه‌؟ نه‌خێر به‌ دانیاییه‌وه‌ باش نییه‌، به‌لام ئه‌دی ئه‌گه‌ر رۆژیک هات وای پنیویست کرد ئیمه‌ ده‌ست به‌دینه‌وه‌ چه‌ك، لیمان قه‌ده‌عه‌یه‌؟ نه‌خێروه‌ك چۆن خه‌لیفه‌ی دووه‌می پیغه‌مبه‌ر ﷺ عومه‌ری کوری خه‌تتاب خوا لیی رازی بی، ئه‌وه‌ی که پیغه‌مبه‌ر ﷺ و ئه‌بو به‌کر دا خوا لیی رازی بی ده‌یاندايه‌ دل‌پراگیراوان (المؤلفة قلوبهم)، کۆمه‌لیک خه‌لکی زله‌ زله‌ی ئه‌شراف، خه‌لکی به‌ده‌ره‌وه‌و سه‌رۆک عه‌شیره‌ت بوون، کاتی خۆی پیغه‌مبه‌ر ﷺ دیاری ده‌دانێ تاوه‌کو شه‌پو خراپه‌یان له‌ ئیسلام دووربخاته‌وه‌، دوابی ئه‌بو به‌کریش خوا لیی رازی بی له‌ سه‌رده‌می خۆیدا هه‌ر ده‌دانێ، عومه‌ر خوا لیی رازی بی، که ده‌وله‌تی ئیسلامی هه‌یزو ده‌سه‌لاتی په‌یداکردو بی منه‌ت بوو، لیی گرتنه‌وه‌و گوتی: کاتی خۆی ئیسلام ده‌سه‌لاتی که‌مبووه‌و ده‌وله‌تی ئیسلامی به‌یه‌یز بووه‌، له‌به‌رئه‌وه‌ پنیویستییمان به‌ دل‌پراگرتنی ئیوه‌بوو، به‌لام ئیستا بارودۆخ گۆراوه‌! (8)

1- (فبعد انتصار المسلمين على هوازن سنة (8) هـ أعطى الرسول بعض رؤساء القبائل، فأعطى مائة بعير لكل من أبي سفيان بن حرب، وابنه معاوية، وحكيم بن حزام، والحارث بن كلفة، والحارث بن هشام، وسهيل بن عمرو، وحويطب بن عبد العزى، والعلاء بن جارية الثقفي، وعيينة بن حصن، والأقرع بن حابس التميمي، ومالك بن عوف النصرى، وصفوان بن أمية، وأعطى -دون المائة- رجلاً من قريش منهم: مخزومة بن نوفل الزهري، وعمير بن وهب الجمحي، وهشام بن عمرو، وسعيد بن يربوع، وعدي بن قيس، وآخرون، ويبدو أن عطاء الرسول ﷺ للعباس بن مرداس لم يكفه، فعاتب الرسول ﷺ بأبيات من الشعر، فقال ﷺ لأصحابه: إنهبوا

جا ئایا عومەر خوا لیی رازی بیئو ئایه‌ته‌ی له‌کارخست؟ وه‌ك ئه‌وانه‌ی گومانی خراپی پێ ده‌به‌ن، كه شیعیه‌كانن ده‌لێن: عومهری كورپی خه‌تتاب ئایه‌تیکی خوای له‌كارخست! نه‌خێر وانیه‌، به‌لام عومهری كورپی خه‌تتاب خوا لیی رازی بی چاك له‌شه‌ریعت حالی بوو، گوتی: هه‌ل و مه‌رجی جیبه‌جی كردنی ئه‌م ئایه‌ته ئیستا نییه‌ و، هه‌ر كاتیك هه‌ل و مه‌رجی دووباره‌ بوویه‌وه، جیبه‌جی ده‌كه‌ینه‌وه، هه‌ر كاتیك ئیسلام پێویستی به‌وه‌بوو دلی خه‌لكی راگیرن، دووباره‌ ئه‌وانه‌ی كه به‌پاره‌ شه‌رو خراپه‌یان له‌كۆل مسوولمانان ده‌بیته‌وه، شه‌ره‌كه‌یان له‌كۆل مسوولمانان ده‌كه‌ینه‌وه، به‌لام ئیستا ئیسلام پێویستی به‌وه‌ نیه‌.

هه‌روه‌ها مه‌سه‌له‌ی ده‌ست برین، عومهر خوا لیی رازی بیئو له‌ سالی برسیتی (عام الرمادة)^(١) دا سزای ده‌ست برینی راگرت، گوتی: ئه‌گه‌ر خه‌لك دزیشیان كرد ده‌ستیان مه‌برن، بۆچی؟ گوتی: چونكه ئیمه ناتوانین كیشه‌ی برسیتی خه‌لك چاره‌سه‌ر بکه‌ین، كه ناتوانین تیریان بکه‌ین، ناشیی ئه‌گه‌ر كه‌سیك له‌ برسان دزی بکات، یان مه‌زه‌ننه‌ی ئه‌وه‌ هه‌یه‌ له‌ برسان دزی کردبێ، ئیمه ده‌ستی برین، نه‌ك

به فاقطعوا عني لسانه، فأعطوه حتى رضي، فكان هذا قطع لسانه الذي أمر به رسول الله)، منهج عمر بن الخطاب في التشريع، ص: (150).

(واستمر إعطاء المؤلف قلوبهم من الأموال حتى وفاة الرسول ﷺ، وفي خلافة أبي بكر جاء رجлан منهم إلى الخليفة، وطلبا منه أرضاً قائلين: إن عندنا أرضاً سبخة ليس فيها كلاً ولا منفعة، فإن رأيت أن تعطيلها لنا، فكتب لهما كتاباً بذلك -وليس في القوم عمر- فانطلقا إليه ليشهد لهما، فلما سمع عمر ما في الكتاب تناوله من أيديهما، وتفل فيه فمحاها، وقال لهما: إن رسول الله ﷺ كان يتألفكما، والإسلام يومئذ قليل، وإن الله قد أغنى الإسلام وأعزه اليوم، فاذهبيا فاجهدا جهدكما كسائر المسلمين، فالحق من ريكم فمن شاء فليؤمن ومن شاء فليكفر، فرجعا إلى أبي بكر متذمرين وقالوا مقالة سيئة، فوافق أبو بكر عمر على ما فعله ورجع إليه. فقالا له: الخليفة أنت أم عمر؟! قال أبو بكر: هو إن شاء). منهج عمر بن الخطاب في التشريع ص: (151-152).

1) عن عوف بن الحارث عن أبيه قال: سمي ذلك العام عام الرمادة لأن الأرض كلها صارت سوداء فشبّهت بالرماد وكانت تسعة أشهر. (طبقات ابن سعد، ج: 3)، ص: (310).

له‌به‌رئه‌وه‌ی ئایه‌ته‌که په‌کده‌خری، به‌لکو له‌به‌رئه‌وه‌ی ئایه‌ته‌که زه‌مین‌ه‌ی جیبه‌جی کردنی ره‌خساو نیه‌.

جا ئایه‌ته‌کانی جه‌نگو جیهادیش هه‌ر وان بۆ وینه: له‌فه‌له‌ستین زه‌مین‌ه‌ی جیبه‌جی کردنیان ره‌خساوه، چونکه دوژمنێك هه‌یه‌و خاکی مسوڵمانانی داگیرکردوه، له‌شوینیکی دیکه زه‌مین‌ه‌ی ره‌خساوه، به‌لام لیڤه‌ که زه‌مین‌ه‌ی ره‌خساو نه‌بوو، مانای وا نییه ئیمه له‌ ئایه‌ته‌کان په‌شیمان بووینه‌ته‌وه، به‌لکو هه‌رکاتێك زه‌مین‌ه‌ی جیبه‌جی کردنی ئایه‌ته‌کان ره‌خسا، له‌سه‌ر سه‌رو چاویان داده‌نێن و دووباره جیبه‌جییان ده‌که‌ینه‌وه، خوا پشتیوان بێ.

سییه‌م: ره‌چاوکردنی بنچینه‌ شه‌رعیه‌کان و هیئانه‌دی به‌رژه‌وه‌ندی سه‌نگی مه‌حه‌ک و ته‌رازووی به‌کاره‌ینانی هیژه، له‌به‌رئه‌وه‌ پێویسته له‌ مه‌سه‌له‌ی به‌کاره‌ینانی هیژدا زۆر وردبینانه و دووربینانه ره‌چاوبکری:

به‌رژه‌وه‌ندی زانایان ئاوا پێناسه‌یان کردوه: (دَفْعُ الْمَضَارِّ وَجَلْبُ الْمَنَافِعِ)، واته: (دوورخستنه‌وه‌ی زیانه‌کان و، هیئانه‌پێشی قازانجه‌کان)، ئینجا سه‌نگی مه‌حه‌کی به‌کاره‌ینانی هیژ بزییه له‌ هیئانه‌دی به‌رژه‌وه‌ندی، جا ده‌بی ته‌ماشابکه‌ین: ئه‌گه‌ر ئه‌و به‌رژه‌وه‌ندییه به‌وه دیته‌دی که هیژ به‌کارینین، هیژ به‌کار دینین، به‌لام ئه‌گه‌ر بزاین ئه‌و به‌رژه‌وه‌ندییه نه‌که به‌وه نایه‌ته‌دی، به‌لکو به‌وه له‌ده‌سته‌ده‌چێ، ده‌بی به‌کاری نه‌هینین، چونکه ئیمه بریارمان نه‌داوه ئامرازه‌کان هه‌میشه به‌ده‌ستمانه‌وه بن، به‌لکو بریارمانداوه که ئامانجه‌کانمان هه‌میشه له‌به‌رچاو بن، به‌لام ئامراز، ئه‌گه‌ر زانیمان خزمه‌ت به‌و ئامانجه‌ ده‌کات

به‌کاریدیئین، که زانیمان خزمه‌تی پیناکا، جاری له‌وی دایه‌نیین، یان ده‌یگۆرین به ئامرازیکێ دیکه.

چوارهم: له‌ بواری به‌کاره‌ینانی هیژ و په‌نا پێبردنییدا، چه‌ند ده‌سته و کۆمه‌لیک له‌ مسوولمانان دووچارێ زیده‌پرویی (افراط) بوون و خالی ره‌شی زۆریان هه‌یناوه‌ته‌ سه‌ر ئیسلام و مسوولمانان:

به‌داخه‌وه‌ ده‌لێن: - پێشتریش ئاماژه‌م پێدا - به‌ناوی جه‌نگ و جه‌هاد وه‌ تو بێنی له‌ چایخانه‌یه‌ک، یان له‌ تازیخانه‌یه‌ک، یان له‌ چیشته‌خانه‌یه‌ک، یان له‌ بازارپێکدا، که ئۆتۆمبیلێکی ئه‌مه‌ریکییه‌کان یان دوو سه‌ربازی ئه‌مه‌ریکی به‌ویدا تێپه‌رده‌بن، له‌گه‌ڵ دوو کافران په‌نجا مسوولمانیش بکوژی، وه‌ جاری وا هه‌یه‌ دوژمنه‌که هه‌ر به‌ به‌ریش ناکه‌وی، ئایا ئه‌وه له‌ شه‌رعه‌دا جێگه‌ی ده‌بیته‌وه‌؟ نه‌وه‌للا، زانایانی ئیسلام ده‌لێن: ئه‌که‌ر به‌هۆی کوشتنی سه‌د کافره‌وه‌ بزانی مسوولمانێک ده‌کوژێ، ده‌بی خۆت بپاریزی، نه‌ک له‌ په‌نای کوشتنی کافرێکدا سه‌د مسوولمانیش بکوژی!

ئینجا هه‌ندێک له‌وانه‌ی له‌ بواری جه‌نگ و جه‌هاد و له‌ مه‌یدانه‌دا کارده‌که‌ن، مه‌سه‌له‌یه‌کی شه‌رعی هه‌یه، له‌گه‌ڵ ئه‌م مه‌سه‌له‌یه‌دا تیکه‌لیان کردوه، ئه‌ویش بریتییه‌ له‌وه‌ که پێی ده‌گوتریت: (التَّائِسُّ)، واته‌: (خه‌لک کردنه‌ قه‌لغان)، ده‌لێ: ئه‌گه‌ر هاتو دوژمنانی ئیسلام مسوولمانانیکیان کرده‌ قه‌لغان، به‌پێش خۆیان دان و ورده‌ ورده‌ ده‌یانیه‌ینان، تۆش هه‌یچ چاره‌ت نه‌بوو، بۆ وینه‌: کاتی خۆی شاره‌کان هه‌موویان قه‌لا بوون و شووره‌یان هه‌بووه‌، مسوولمانانیان به‌پێش خۆیان داوه‌ و بۆخۆشیان له‌ پشتیان وه‌، که دیاره‌ ئه‌گه‌ر کابرا تیر یان هه‌ر شتیێک باوی، سه‌ره‌تا به‌ مسوولمانه‌کان ده‌که‌وی، له‌و حااله‌ته‌دا زانایان زۆربه‌یان یان هه‌موویان به‌ دروست

(جائز)یان داناوه، مادام به هۆی ئه وه وه دوژمن زه فهرت پى به رى و ئه گهر بزانی ئه و مسوڵمانانه ی بۆ کافره کان کراون به په رزین و چه په رو قه لغان، نه یانکوژی بۆئه وه ی کافره کانیش بکوژی، قه لاکه ت لى ده گرن و شاره که ت لى داگیرده که ن، دروسته ئه وانه بکوژی، چونکه ئه وه نده مسوڵمانه که ديلن رهنگه دوايى کافره کان هه ر بشیانکوژن، جا تو ئه گهر به ناچارى ئه و مسوڵمانانه بکوژی و کافره کان بشکینى، باشتريه له وه ی بۆئه وه ی ئه و چه ند مسوڵمانه سه لامه ت بن، کافره کان بپن قه لاکه بگرن و دوايى ئیوه ش بکوژن و ئه وانیش بکوژن، هیندک فیدای هه مووان بکړن باشتريه، نه ک له بهر خاترى هیندیکان هه موویان بکوژن و بکړنه به لاگیر (ه)، بېگومان ئه مه شتىكى مه نتبقيه، به لام ئه مه جيايه و نه وش جيايه تو بى له په نای ئه ودا که ده ست له کافرىكى گیرده بى، بپنى مسوڵمانان خه لتانى خوین بکه ی و قه تل عامیان بکه ی، به راستى ئه وه شتىكى بى مه عنايه و، زور ناشه رعیه، رووی گه شى مسوڵمانانیش ناشیرین ده کات، هه روه ها ئه وه ی که له ولاته ئه وروپیه کاندای رویدا، بۆ نموونه: له شوینىكى وه ک به ریتانیا ئه و شه مه نده فهرانه ی به ژیر زه ویدا ده پۆن، خه لک ناگای له هچ شتىک نیه تو له وى یان له شوینىكى دیکه دا ده یته قنیه وه، یان خه لک بپئه وه ی بزنان چ خه به ره! به فپۆکه وه به و بورجانیه یان دادان، به راستى ئیمه نابى به شیوه یه کى سۆزداری (عاطفی)انه بلین: مادام ئه وه ی کردوویه تى مسوڵمانه و، ئه وه ی له دژى کراوه ئه مریکایه و، ئیمه ش رقمان له ده ولته ی ئه مریکایه (ه) و مسوڵمانانیشمان خۆشده وین، که واته هه رچى مسوڵمان بیکه له دژى ئه مریکا هه ر چاکه، نه خیر

1) به لام بابای تیرو تهنه و چى و چى هاوێژ، ده بى نیه تى شکاندنى کافره کان بى و، ئه گهر هچ بواریشى هه بى، نابى هچ مسوڵمانىک بکوژى و، به پنى توانا ده ست بپاریژى.

2) دیاره مه به ستیش له ده ولته ی ئه مریکا ئه و رژیمه یه که خراپه کاریی و سته م ده کات، نه ک خودى ئه مریکا (یان هه ر شوینىكى دیکه) وه ک خه لک و ولات.

ئەوێه حوکمیکی سۆزدارییه و ئیمه ده‌بی بگه‌ڕینه‌وه بۆ ته‌رازووی شه‌ریعت، چونکه خوای به‌رزو مه‌زن فه‌رمویه‌تی: ﴿وَمَا أَخْلَفْتُمْ فِيهِ مِنْ شَيْءٍ فَحُكْمُهُ إِلَى اللَّهِ...﴾⁽¹⁾ واته: (وه هه‌ر شتێک تێیدا که‌وتنه راجیایی، حوکمه‌که‌ی بگه‌ڕنه‌وه بۆ لای خوا ...)، بزائن قورئان چی ده‌فه‌رموێ ئه‌وه بکه‌ن، جا قورئان ده‌فه‌رموێ: ﴿... مَنْ قَتَلَ نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا﴾⁽²⁾ واته: (...) هه‌ر که‌سێک نه‌فسێک بێ خه‌تا بکوژی، بێ ئه‌وه‌ی کوژراوه‌که که‌سی کوشتبێ، یان خراپه‌کاریی له‌ زه‌ویدا کردبێ، وه‌ک ئه‌وه‌ وایه هه‌موو خه‌لکی کوشتبێ (...)، نه‌شیه‌فه‌رمووه مسوڵمان بێ یان کافر بێ، هه‌ر نه‌فسێک بێ خه‌تا بیکوژی، وه‌ک ئه‌وه‌ وایه هه‌موو خه‌لکی سه‌ر زه‌ویت کوشتبێ، مادام به‌ حه‌ق نه‌بێ، له‌ تۆله‌ی ئه‌وه‌دا نه‌بی که‌ خراپه‌کاریی (فساد)ی کردووه له‌ زه‌ویدا و ئاژاوه‌ و په‌شیویی ناوه‌ته‌وه.

پێنجهم: له‌ کاردا نه‌وه‌ی ئه‌و کۆمه‌ل و تا قمانه‌دا ته‌وژمیکی دیکه‌ی پێچه‌وانه‌ دروست بووه، که‌ هه‌ستیاریی (حساسیة)ی زۆری به‌رانبه‌ر به‌ چه‌ک و هیژ و جه‌نگ و جیهاد هه‌یه، به‌لام بێگومان هه‌ر کام له‌ (إفراط) و (تفریط) هه‌لێن و پێچه‌وانه‌ی سروشتی ئۆمه‌ته‌ی ئیسلامیه‌:

¹ الشوری: ۱۰

² المائدة: ۳۲

⁽³⁾ وه‌ک رێگری و په‌شیوی نانه‌وه.

ئوه‌ی پێش‌ی تپیه‌پاندن (إفراط) بوو، ئه‌مه‌ش به‌زایه‌دان (تفریط) ه، هه‌میشه‌ تپیه‌پاندن و به‌زایه‌دان هه‌ردووکیان هه‌ر خراپن، ئی‌مه‌ نابێ ده‌ستکاری شه‌ریعه‌تی خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله‌) بکه‌ین، نابێ هیچی لێ که‌م بکه‌ینه‌وه‌ له‌به‌ر خاتری که‌سانیک، یان به‌هۆی لێ ترسانیان که‌ له‌عه‌قلیان‌وه‌ ناچێ، یان قبوولیان نییه‌، هه‌روه‌ک نابێ زیاده‌شی بکه‌ینه‌سه‌ر، له‌رقی خه‌لکی و وه‌ک کاردانه‌وه‌ به‌رانبه‌ریان، شه‌ریعت چۆنه‌، پێویسته‌ ئاوا وه‌ریبگیرن.

له‌حه‌قیقه‌تدا ئی‌مه‌ نابێ بلاین: هه‌ر توند ده‌بین، له‌شوینیکدا که‌ پێویستی به‌ نه‌رمی بکات، تۆ هه‌ر توندی هه‌له‌یه‌، له‌شوینیکشدا پێویستی به‌ توندی بکات، تۆ هه‌ر نه‌رم بی، ئه‌ویش هه‌له‌یه‌، خوای به‌رومه‌زن به‌هه‌ردوو وه‌سفه‌کان وه‌سفی پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌کات، بۆیه‌که‌میان ده‌فه‌رموی: ﴿فِيمَا رَحِمَهُ مِنَ اللَّهِ لَئِنْ لَمْ يَكُنْ قَدْ غَلِظَ الْقَلْبُ لَأَنْفَضُوهُ مِنْ حَوْلِكَ﴾⁽¹⁾ واته‌: (جا به‌هۆی میه‌ره‌بان‌یی خوا وه‌یه‌ که‌ تۆ نه‌رم و نیان بووی له‌گه‌لیاندا، وه‌ نه‌گه‌ر قسه‌ ره‌ق و دل‌ره‌ق بای، له‌ ده‌ورت ده‌ته‌کینه‌وه‌ ...)، وه‌ له‌ شوینیکی دیکه‌دا له‌باره‌ی پێویست بوونی زبری و توندییه‌وه‌ له‌ شوینی خۆیدا، ده‌فه‌رموی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ﴾⁽²⁾ واته‌: (ئهی پیغه‌مبه‌ر! جه‌نگ بکه‌ له‌دژی بێ بره‌ویان و دوپوه‌کان و توندوتیژ به‌ له‌گه‌لیان ...)، وه‌ له‌ شوینیکی دیکه‌دا هه‌ردووک وه‌سفه‌کان بۆ هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ - خوا لێیان رازی بێ - کۆده‌کاته‌وه‌ و ده‌فه‌رموی: ﴿حَمْدُ رَسُولِ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشَدُّ عَلَى الْكُفَّارِ رُحْمًا

¹ آل عمران: ۵۹

² التوبة: ۷۳

بَيْنَهُمْ ... ﴿١﴾ واته: (موحه‌مه‌د ره‌وانه‌کراوی خوایه، وه ئه‌وانه‌ش که له‌گه‌لیدان، توندوتیژن له‌سه‌ر بێ پرواکان، له‌نیوان خۆشیاندا به‌زه‌یی و دلنه‌رم‌ن).

وه‌ خ‌وای به‌رز و مه‌زن له‌ بواری هه‌لسوکه‌وتدا، ده‌فه‌رم‌وئ: ﴿وَأَحْسِنُوا﴾ (٢) البقرة، واته: (وه چاکه‌ بکه‌ن)، هه‌روه‌ها ده‌فه‌رم‌وئ: ﴿... وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا﴾ (٣) واته: (وه قسه‌ی چاک له‌گه‌ل خه‌لکی بکه‌ن ...)، به‌لام له‌ بواری رووبه‌پووب‌ونه‌وه‌دا ده‌فه‌رم‌وئ: ﴿... وَلِيَجِدُوا فِيكُمْ غِلْظَةً﴾ (٤) واته: (با - دوژمنانتان - زبریتان پێوه‌ ببینن ...)، که‌واته: هه‌ر شته‌و له‌ کاتی خۆیدا، وه‌ک کورده‌واریی ده‌لێن: (که‌نگرو ماست به‌ وه‌ختی خۆی)، واته: هه‌ر شت‌واژه له‌ کاتی خۆیدا.

وه‌ خ‌وای به‌رز و مه‌زن ئاوا پێناسه‌ی ئۆمه‌تی ئیسلام ده‌کات، ده‌فه‌رم‌وئ: ﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ﴾ (٥) واته: (وه ئاوا ئێوه‌مان گێراوه به‌ کومه‌لێکی میانجیی [٦]، تاوه‌کو ببنه‌ شاید به‌سه‌ر خه‌لکه‌وه ...)، پیغه‌مبه‌ر ﷺ وشه‌ی (وَسَطٌ) ی به‌ (عَدْلٌ) ته‌فسیر کردووه: (وَالْوَسْطُ

1 الفتح: ٢٩

2 البقرة: ١٩٥

3 البقرة: ٨٣

4 التوبة: ١٢٣

5 البقرة: ١٤٣

(6) (وَسَطٌ) واته: باشت‌ترین، یاخود خه‌تی ئێوه‌راست، نه‌ به‌م‌لادا لاده‌ده‌ن نه‌ به‌ولادا، نه‌ تێده‌په‌ڕێنن نه‌ کورته‌ی دێنن.

الْعَدْلُ^(١)، ده‌فه‌رموئ: (وَسَط) واته: (عَدْل: دادگه‌ر)، (عَدْل: یش له (تَعَادُل) هوه هاتووه، واته: هاوسه‌نگ، نه‌تیده‌په‌رینن و نه‌کورتی دینن، خه‌تی نیوه‌پاست ده‌گرن، نه‌به‌راستداو نه‌به‌چه‌پدا لانا‌ده‌ن.

www.AliBapir.net
F/AliBapir
youtube/AliBapir1
F/MediaAmeerOffice

(1) (عَنْ أَبِي سَعِيدٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: يُدْعَى نُوحٌ، فَيُقَالُ: هَلْ بَلَغْتَ؟ فَيَقُولُ: نَعَمْ، فَيُدْعَى قَوْمُهُ، فَيُقَالُ: هَلْ بَلَغَكُمْ؟ فَيَقُولُونَ: مَا أَتَانَا مِنْ نَذِيرٍ وَمَا أَتَانَا مِنْ أَحَدٍ، فَيَقُولُ: مَنْ شَهِدُوكَ؟ فَيَقُولُ: مُحَمَّدٌ وَأُمَّتُهُ، قَالَ: فَيُؤْتَى بِكُمْ تَشْهَدُونَ أَنَّهُ قَدْ بَلَغَ، فَذَلِكَ قَوْلُ اللَّهِ: ﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا...﴾ (البقرة، وَالْوَسَطُ: الْعَدْلُ) رواه الترمذي: (2961) واللفظ له، وابن ماجه: (4284)، قال الترمذي: حسن صحيح، وصححه الألباني.

بڼه مای هه ژده دیم

جه ختکړدنه وه له سهر هیڼانه ددی ئا مانجه

شهر عییه بالا کان و خو پاراستن له

سهر گهر مېوون

به مه سه له لاوه کییه کانه وه

www.AliBapir.net
F/AliBapir
youtube/AliBapir1
F/MediaAmeerOffice

بنه مای هه ژدهیه م

جه ختکردنه وه له سه ره هیئانه دیی ئاما نهجه شرعیه بالاکان و خو پاراستن له سه رگه رمبوون به مه سه له لاوه کییه کانه وه:

کومه لی ئیسلامی له م قوناغه دا، جه خت له سه ره هیئانه دی ئاما نهجه شرعیه بالایه کان (تحقیق الأهداف الشرعیة العلیا) ده کاته وه و، خوی له گیروگرفته گچکه و لاوه کییه کان ده پاریزی و، زیاتر سه رگه رمی په روه ده کردنی بنکه یه کی ئیسلامی یتهو و دامه زاوو، به رچاو روونکردنه وهی خه لک و کومه لگا ده بی به راستیه کانی ئیسلام و، ئاماده کاری و زهمینه سازی بو هیئانه کایه ی کومه لگا و قه واره ی ئیسلامی.

شایانی باسیشه که فه رمانه وایه تی خوی بهر (حاکمیه الله تعالی) که به شیکه له په روه ردگار یتیی و په رستراو یتیی خوا (ربوبیه الله والوهیته) ته نیا کاتی که وه ک پیویست له ژیان و گوزهرانی کومه لگا دا به رجهسته ده بی، که بهرنامه (شریعه) هکی له هه موو بواری لایه نه کانی ژیاناندا پیاده بکه ن، وه:

1- خوی زانای په نهان و ئاشکرا (جل جلاله) فه رمویه تی: ﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي

كُلِّ اُمَّةٍ رَسُوْلًا اَنْ اَعْبُدُوْا اللهَ وَاجْتَنِبُوْا الطَّاغُوْتَ فَمِنْهُمْ مَنْ هَدٰى اللهُ

وَمِنْهُمْ مَنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلٰلَةُ فَيَسِرُوْا فِي الْاَرْضِ فَانظُرُوْا كَيْفَ كَانَ

عَقِبَةُ الْمُكَذِّبِيْنَ ﴿٣٦﴾ النحل، واته: (وه به راستی له هه موو کومه لگایه کدا

ره وانه کراو یکه مان ناردوه، پیمان گوتوه پیان بلای که: ته نیا خوا به رستن

(جل جلاله) و خۆتان له تاغوت دووربگرن، جا هه‌یانبووه‌ خوای به‌رز و مه‌زن رینمایی کردوه‌ و هه‌شیانبوووه‌ گومرایی به‌سه‌ردا چه‌سپیوه‌، به‌ زه‌ویدا برۆن و سه‌رنج بده‌ن سه‌ره‌نجامی به‌ درۆ دانهران چۆن بووه‌)، واته‌: ئه‌وانه‌ی که پیغه‌مبه‌رانی خوا عليهم الصلاة والسلام یان به‌ درۆ داناوه‌.

2- هه‌روه‌ها خوای به‌رز و مه‌زن فه‌رموویه‌تی: ﴿لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَدْ بَيَّنَّ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ فَقَدْ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ لَا انْفِصَامَ لَهَا وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ (البقرة، واته‌: (تۆبزیی کردن له ئاییندا نیه‌، ریی راست و ریی چه‌وت - یاخود سه‌ر راستیی و سه‌ر که‌رانیی -، لیکیابوونه‌ته‌وه‌، جا هه‌ر که‌سیک کوفر به‌ تاغوت بکات و ئیمان به‌ خوا بیینی، ئه‌وه‌ ده‌ستی به‌ قولفه‌ی هه‌ره‌ پته‌و و قایمه‌ره‌ گرتوه‌، که‌ پچرانی بۆ نیه‌، وه‌ خوا بیسه‌ری زانایه‌).

3- هه‌روه‌ها خوای به‌رز و مه‌زن فه‌رموویه‌تی: ﴿...إِنَّ الْحُكْمَ لِلَّهِ أَمْرًا لَا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ (يوسف) (عليه السلام) ده‌فه‌رموی: (... بیگومان حوکم^(١) ته‌نیا هی خواجه‌، فه‌رمانی کردوه‌ که‌ جگه‌ له‌ و نه‌په‌رستن، - یانی: ته‌نیا ئه‌و بیپه‌رستن - ئا ئه‌وه‌یه‌ ئایین و به‌رنامه‌ی ریک و راست، به‌لام نۆربه‌ی خه‌لکی نازانن).

(1) حوکم به‌ مانای به‌رنامه‌دانان.

4- وه هه‌روه‌ها خوای به‌رز و مه‌زن فه‌رموویه‌تی: ﴿أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنْ بِهِ اللَّهُ وَلَوْلَا كَلِمَةُ الْفَصْلِ لَفُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ الشوری، واتسه: {یان ئایا چه‌ند هاوبه‌شیکیان هه‌ن که له ئایین به‌رنامه‌یه‌کیان بۆ داده‌نین، (یان چه‌ند یاسایه‌کیان بۆ داده‌نین) که خوا مۆله‌تی پینه‌داوه، وه ئه‌گه‌ر ئه‌وه نه‌بوایه که خوا بریاری یه‌کلاییکردنه‌وه‌ی دواخستوه بۆ دواپۆژ، ئه‌وه له‌سه‌ر ئه‌وه هه‌لۆیسته دادوه‌رییان له بۆواندا ده‌کرا، وه بیگومان سته‌مکاران ئازاریکی به ئیشیان هه‌یه (له دواپۆژدا) }.

روونکردنه‌وه

یه‌که‌م: بیگومان ریزه‌بهند (ترتیب) کردنی نامانجه شه‌رعیه‌کان به‌پێی بارودۆخ و هه‌لومه‌رحه جیاوازه‌کان و به‌گوێره‌ی گرنگی و بایه‌خ و ئه‌وله‌ویه‌تیان، شتیکی روون و بێ چه‌ند و چوونه، هه‌م له‌ رووی عه‌قلیی و هه‌م له‌ رووی شه‌رعیه‌وه:

به‌لێ به‌ دلناییه‌وه نامانجه شه‌رعیه‌کان هه‌موویان له یه‌ک ئاستدا نین، گرنگترین هه‌یه‌و، گرنگیان هه‌یه، گه‌وره‌ترین هه‌یه‌و، گه‌وره‌یان هه‌یه‌و خوارترین هه‌یه، دیاره هیچ عاقلێکیش ناچێ هه‌تا گرنگتر له‌وێ بێ، خوێ به‌ گرنگه‌وه سه‌رقال بکات، وه وه‌ک کورده‌واری ده‌لێن: (هیچ که‌س بۆ ده‌سته‌سپێک قه‌یسه‌رییه‌ک به‌ سووتان نادا)! ئه‌مه شتیکه هه‌م به‌لگه شه‌رعیه‌کان (نَقْل) ده‌لاله‌تی له‌سه‌ر ده‌که‌ن و هه‌م عه‌قلیش، که هه‌لبه‌ته هه‌ندی‌ک جار شتی‌ک که عه‌قل

ده‌لاله‌تی له‌سه‌ر بکات، شه‌ریعه‌ت ده‌قی له‌سه‌ر ناهینیی، چونکه‌ هه‌واله‌ی عه‌قلی ده‌کات، بۆ وینه: خوای به‌رز و مه‌زن به‌ خه‌لکی نافه‌رموئ: ده‌ستی خۆتان مه‌خه‌نه‌ نیۆ ئاگر، وه‌ به‌ خه‌لکی نافه‌رموئ: خۆتان له‌ شوینی زۆر بلنده‌وه‌ فیری مه‌ده‌نه‌ خواری چونکه‌ به‌ عه‌قل دیاره‌ که‌ خراپه‌ و زیانی هه‌یه، به‌لکو وه‌ک بنه‌ما (مبدأ) یکی گشتی ده‌فه‌رموئ: ﴿... وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّلَافُتِ...﴾ (هه‌) واته: (....) وه‌ به‌ده‌ستی خۆتان خۆ مه‌فه‌وتینن (...). به‌لام روونکردنه‌وه‌ی ورده‌کارییه‌کان (جزئیات) ی ئه‌و به‌ده‌ستی خۆ خۆ فه‌وتاندنه، بۆ عه‌قل لیده‌گه‌ری.

لیرده‌ا به‌لگه‌یه‌ک له‌ سوننه‌تی پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌وباره‌وه‌ به‌ نموونه‌ دینییه‌وه‌، که‌ ئاماژه‌ شه‌رعیه‌کان ریزه‌ندیان تیدا هه‌یه‌و، هه‌موویان له‌ به‌ک ئاستدا نینو، پیویسته‌ کامه‌یان گرنه‌گه‌ره‌ ئه‌ویان پیشبخری، ئه‌میش ئه‌و فه‌رمووده‌یه: {عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ لَمَّا بَعَثَ مُعَاذًا إِلَى الْيَمَنِ قَالَ: إِنَّكَ تَقْدُمُ عَلَى قَوْمٍ أَهْلِ كِتَابٍ، فَلْيَكُنْ أَوَّلَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ عِبَادَةُ اللَّهِ (جل جلاله‌)، فَإِذَا عَرَفُوا اللَّهَ فَأَخْبِرُهُمْ أَنَّ اللَّهَ فَرَضَ عَلَيْهِمْ خُمْسَ صَلَوَاتٍ فِي يَوْمِهِمْ وَلَيْلَتِهِمْ، فَإِذَا فَعَلُوا فَأَخْبِرُهُمْ أَنَّ اللَّهَ قَدْ فَرَضَ عَلَيْهِمْ زَكَاةً تُؤْخَذُ مِنْ أَغْنِيائِهِمْ فَنُفِّرُ عَلَى فَقَرَائِهِمْ، فَإِذَا أَطَاعُوا بِهَا فَخُذْ مِنْهُمْ وَتَوَقَّ كَرَائِمَ أَمْوَالِهِمْ} (هه‌) واته: (عه‌) بدولای کورپی عه‌بباس خوا له‌ خۆی و بابی رازی بئ، ده‌گه‌ریته‌وه‌ که‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ کاتی که‌ موعازی کورپی جه‌به‌لده‌نیری بۆ یه‌مه‌ن پئی ده‌فه‌رموئ: تۆ ده‌چیته‌ لای که‌سانیک که‌ خاوه‌ن کتیب، با یه‌که‌مین شتیک که‌ تۆ ئه‌وانی بۆ بانگ ده‌که‌ی، بریتی بئ له‌ په‌رستنی خوای زالی خاوه‌ن شکۆ (جل جلاله‌) - خواپه‌رستیی -، جا ئه‌گه‌ر خوای به‌رز و مه‌زن یان ناسی، هه‌والیان پییده‌ که‌ خوای به‌رز و مه‌زن له‌ شه‌وو

(1) البقرة: ۱۹۵

(2) البخاري: (1458)، ومسلم: (31) واللفظ له‌.

رۆژیکیاندا پینچ نوێژی له‌سه‌ر فه‌پزکردوون، جا ئه‌گه‌ر ئه‌وه‌یان کرد، هه‌والیان پێیده که خوای به‌رز و مه‌زن زه‌کاتی له‌سه‌ر فه‌پزکردوون، له‌ ده‌وله‌مه‌نده‌کانیان وه‌رده‌گیرئو بۆ هه‌ژارو نه‌داره‌کانیان سه‌رف ده‌کری، ئینجا ئه‌گه‌ر فه‌رمانبه‌ریان کرد، بۆ ئه‌وه‌ش لیان وه‌ریگه‌رو خۆت بپاریزه‌ له‌و جووره‌ مال و سامانه‌یان که زۆر له‌لایان خۆشه‌ویسته‌.

که‌واته‌: پێویسته‌ ریزه‌ندی له‌ ئامانجه‌کانماندا هه‌بێ، بۆیه ئیمه‌ گوتومانه‌: کۆمه‌لی ئیسلامی ده‌بێ له‌م قوناغه‌دا جه‌خت بکاته‌وه‌ له‌سه‌ر هه‌ڵانه‌دی ئامانجه‌ شه‌رعییه‌ بالایه‌کان.

دووه‌م: په‌روه‌رده‌کردنی بنکه‌یه‌کی ئیسلامی پته‌و و دامه‌زراو، به‌رچا‌و‌روونکردنه‌وه‌ی خه‌ڵک و کۆمه‌لگه‌مان به‌ راستییه‌کانی ئیسلام، گرنگترین ئامانجی ئه‌م قوناغه‌ن:

به‌لێ من پێموايه ئه‌م دوو ئامانجه‌، هه‌موو کارو چالاکییه‌کانی دیکه‌ و هه‌موو ورده ئامانجه‌کانی دیکه‌ له‌خۆ ده‌گرن، چونکه‌ به‌بێ ئه‌و دوو کاره‌ زه‌مینه‌ بۆ پاکسازی و چاکسازی کۆمه‌لگا نا‌په‌خسی؟ ئایا هه‌تا کۆمه‌لێکی په‌روه‌رده‌کراو که ئیسلام و ئیمان و ئیحسان له‌ خۆیاندا به‌رجه‌سته‌ بکه‌ن، که خه‌ڵک ببینییت، به‌بێ ئه‌وه‌ وه‌ک پێویست بانگه‌وازی ئیسلامی ده‌گاته‌ گوێی خه‌ڵک؟ ده‌لێین: نه‌خیر، چونکه‌ به‌راستی قسه‌ی به‌ته‌نیا برشتی نییه‌، به‌لام کاتی‌ک خه‌ڵک کرده‌وه‌ ده‌بینیت، زمانی کرده‌وه‌ زمانێکی په‌تی و پاراوه‌ بۆ نمونه‌: باسی خۆپاراستن له‌ هه‌رام و شوبه‌ه‌کان (الْوَرَع) ده‌که‌ی، تو به‌ کرده‌وه‌ له‌ هه‌لسوکه‌وتندا وا به‌، ئیدی خه‌ڵک ده‌زانێ وه‌ر یانی چی؟ خاکی بوون یانی چی؟ هه‌روه‌ها باسی دادپه‌روه‌ری

(عدالة) ده‌که‌ی، باسی سۆزو به‌زه‌یی، خووپه‌وشته به‌رزو جوانه‌کان، راستگویی، ده‌ستپاکیی و... هتد، به‌هه‌مان شیوه له خۆتیاندا به‌رجه‌سته بکه.

که‌واته: په‌روه‌رده‌کردنی بنکه‌یه‌کی ئیسلامی پتاه‌و دامه‌زراو، مه‌به‌ستمان پئی ئه‌وه‌یه که خه‌لکیکی مسوولمانی دامه‌زراو ببن به‌ ره‌گ و ریشه، ئه‌وه بناغه‌ی کارو بانگه‌وازی ئیسلامیه، ئه‌وه یه‌ک.

پاشان هه‌ر به‌وه‌نده‌ش کار ته‌واونایی که خه‌لکیکی باش و دانسقه‌و بژارده په‌روه‌رده بکړن و باربه‌پندرن، به‌لکو پیویسته هاوکات له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا کار بکه‌ین له‌سه‌ر به‌رچاو روون کردنه‌وه‌ی خه‌لک و کومه‌لگا، به‌رچاویان روونبکه‌ینه‌وه به راستییه‌کانی ئیسلام؟ چونکه ئه‌و کومه‌له ئیسلامیه بژارده په‌روه‌رده‌کراوه، پیویستی به‌ که‌ش و هه‌وا و فه‌زایه‌ک هه‌یه تییدا ئیش بکات، که ئه‌و فه‌زاو که‌ش و هه‌وا به‌ش ئه‌وه‌یه ئه‌و خه‌لک و هه‌ماوه‌ره، به‌رچاویان روون بئ و بزنان ئه‌و کومه‌له کین و چیان ده‌وئ؟ ئه‌و راستیانه‌ی ئیسلام چین، که ئه‌وانه ده‌یان‌ه‌وئ خه‌لکیان بۆ بانگ بکه‌ن، له‌سه‌ریان په‌روه‌رده‌یان بکه‌ن؟

بیگومان گرنه‌ترین و گه‌وره‌ترین بناغه که ده‌بی بنکه‌یه‌کی ئیسلامی له‌سه‌ر په‌روه‌رده بکړئ، گه‌وره‌ترین راستییش که ده‌بی به‌رچاوی کومه‌لگای پئی روشن بکړیته‌وه، بریتییه له خوا به‌یه‌کگرتن (جل جلاله) و خۆ له طاغوت دوورگرتن (توحید الله واجتناب الطاغوت)، وه‌ک خوی به‌رز و مه‌زن فه‌رموویه‌تی: ﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ...﴾ النحل، سه‌رنج بدن نه‌مگوتوه: خوا به‌یه‌ک زانین (جل جلاله)، چونکه (توحید) واته: خوا به‌یه‌کگرتن (جل جلاله)، واته: تۆ به‌کرده‌وه‌یه‌ک که له عه‌قل و دله‌وه سه‌رچاوه ده‌گرئ، به‌ زمان ته‌عبیری لئ ده‌کړئ، به‌لام به‌کرده‌وه به‌رجه‌سته

ده‌کری، بیسه‌لمینی که خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله) وه‌ک چۆن تاکه به‌دیینه‌رو تاکه خاوه‌ن و تاکه په‌روه‌ردگاره، تاکه په‌رستراویشته.

ئازایه‌تی ئه‌وه نییه تو خوای به‌رز و مه‌زن به تاکه به‌دیینه‌ر بزانی، چونکه هاوبه‌ش بۆ خوا دانه‌ره‌کان (المشرکین) یش هه‌روابوون، وه‌ک خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله) ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَيْن سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولَنَّ اللَّهُ...﴾⁽¹⁾ واته: (وه) ئه‌گه‌ر لێیان بپرسی: کێ به‌دیینه‌وان؟ بێگومان ده‌لێن: خوای به‌رز و مه‌زن (...), به‌لام ئه‌وه‌ی گرنگه ئه‌وه‌یه که خوای به‌رز و مه‌زن به تاکه په‌رستراو بگرن و تاکه په‌رستراومان بێ و، تاکه زاتیک بێ که عیباده‌تی بۆ ده‌که‌ین و ده‌ییه‌رستین.

هه‌ر کومه‌لگایه‌ک، هه‌ر کومه‌له خه‌لکێک به‌ درێژایی میژوو خوای به‌رز و مه‌زن ره‌وانه‌کراویکی تیدا ناردوون، پێپراگه‌یاندوه که ئه‌وه به‌ خه‌لکه‌که رابگه‌یه‌نی، هه‌ر بۆیه‌ش خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله) ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ...﴾ (تاغوت کێیه؟ هه‌ندیک له توێژه‌ره‌وانی قورئان وه‌ک ئه‌بو جه‌فه‌ری ته‌به‌ری ره‌حمه‌تی خوای لی بێ، گوتووینه: (تاغوت: هه‌موو په‌رستراویکه جگه له خوا)

به‌لام ئه‌گه‌ر ته‌ماشای ئایه‌تی ژماره (257)ی سووره‌تی (البقرة) بکه‌ین، ده‌بینین خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله) ده‌فه‌رموی: ﴿اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ آمَنُوا يُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَوْلِيَاؤُهُمُ الطَّاغُوتُ يُخْرِجُهُم مِّنَ النُّورِ إِلَى الظُّلُمَاتِ...﴾، واته: (خوای به‌رز و مه‌زن دۆستی ئیماندارانه له

¹ الزخرف: ٨٧

(2) النحل: ٣٦

تاریکیایان ده‌ریان‌دینێ بۆ روشنایی، وه ئه‌وانه‌ی بی‌پروان تاغوته‌کان دۆستیان، ده‌ریان‌دین له‌ رووناکییه‌وه به‌ره‌و تاریکاییه‌کان (...). که‌واته: تاغوت زیاتر که‌سه‌کان ده‌گریته‌وه چونکه ئێرا ده‌ی هه‌یه‌ و شت ده‌کات، خه‌لک ده‌گوازیته‌وه له‌ رووناکییه‌وه بۆ تاریکاییه‌کان، به‌لام دیاره دارو به‌ردو مانگو خۆر، کرده‌وه (فعل) یان پالنادریته لا.

سییه‌م: فه‌رمان‌په‌روایه‌تی خا (حاکمیه‌ الله) (جل جلاله) به‌شیك و لقیکه له‌ په‌روه‌ردگاریتی و په‌رستراویتی خوای به‌رز و مه‌زن، فه‌رمان‌په‌روایه‌تی خواش (جل جلاله) له‌ ژيانی مروڤدا له‌ پیا‌ده‌کردنی شه‌ریعت و ئایینه‌که‌یدا به‌رجه‌سته ده‌بی:

حاکم بوونی خوای به‌رز و مه‌زن و فه‌رمان‌په‌روا بوونی خوای به‌رز و مه‌زن، یانی: به‌رنامه‌دانه‌ر (مشرع) بوونی خوای به‌رز و مه‌زن، نه‌ك حوکمران بوونی خوای به‌رز و مه‌زن، که ئه‌وه مروڤه‌کانن حوکم ده‌گیرن، به‌لام حاکم بوونی خوای به‌رز و مه‌زن به‌ مانای به‌رنامه‌دانه‌ر بوونی خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله)، ئه‌وه به‌شیكه له‌ په‌روه‌ردگاریتی و په‌رستراویتی خوای به‌رز و مه‌زن.

واته: مادام خوای به‌رز و مه‌زن ته‌نیا په‌روه‌ردگار بێ، ده‌بی هه‌ر ئه‌ویش حاکم بێ و هه‌ر ئه‌ویش به‌رنامه‌داینی، چونکه په‌روه‌ردگار بوونی خوای به‌رز و مه‌زن له‌ ژيانی به‌شه‌ردا، له‌ وه‌دا به‌رجه‌سته ده‌بی که به‌رنامه‌یان بۆ دابنێ و هه‌ل‌ل‌ و هه‌رامیان بۆ دیاری بکات و چاکه و خراپه‌یان بۆ دیاری بکات، به‌رموێ: وا بکه‌ن و وا مه‌که‌ن، چونکه په‌روه‌ردگار زاتیکه که خه‌لک په‌روه‌رده ده‌کات و مشووریان ده‌خواو سه‌ره‌شتییان ده‌کات و به‌خوێان ده‌کات و چاکه و خراپه‌یان فێرده‌کات،

جا ده‌بی له میانه‌ی به‌نامه‌داناندا، ئه‌و په‌روه‌ردگار ییتییه‌ی خوای به‌رزو مه‌زن به‌رجه‌سته‌بی.

جا فه‌رمان‌په‌وایه‌تی خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله) به‌مانای شه‌ریعه‌تو به‌نامه‌دانانی، به‌شیک و لقیکه له په‌روه‌ردگار ییتی و په‌رستراویتی خوای به‌رزو مه‌زن، وه فه‌رمان‌په‌وایه‌تی خوای په‌روه‌ردگار ییش (جل جلاله) له ژیا نی مړوڅدا له پیاده‌کردنی ئاین و شه‌ریعه‌ته‌که‌یدا به‌رجه‌سته ده‌بی، نیمه چ کاتیک خوای به‌رزو مه‌زن به‌فه‌رمان‌په‌وا (حاکم) ی خومان ده‌گرین؟ کاتیک که‌پا به‌ند بین به‌شه‌ریعه‌ته‌که‌یه‌وه، به‌لگه‌شمان له‌سه‌ر ئه‌وه ئه‌وه‌یه که‌خوای به‌رزو مه‌زن له‌سه‌ر زمانی یوسف (علیه السلام) که‌له‌گه‌ل دوو هاوه‌له زیندانییه‌که‌یدا وتووێژ ده‌کات، فه‌رموویه‌تی: ﴿يَصْلِحِ السَّجْنَاءَ رَبَّابٌ مُتَّفِقُونَ خَيْرَ أَمْرِ اللَّهِ الْوَجْدُ الْقَهَّارُ﴾ (٢٩) مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا أَسْمَاءُ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ إِنْ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ أَمَرَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١﴾ یوسف (علیه السلام) ده‌یان‌دوینی و ده‌لی: (ئه‌ی دوو هاوه‌له زیندانییه‌که‌م! ئایا چه‌ند سه‌روه‌رو په‌روه‌ردگار یکی په‌رت‌ه‌وازه باشتن، یا خود خوای تاکی ملیکه‌چه‌ر؟ ئیوه هیچ نا په‌رستن - له جیاتی خوا - جگه له چه‌ند ناویک که‌خوتان و بابو باپیرانتان ناوتانان - ئه‌و په‌رستراوانه - خوا هیچ به‌لگه‌ی له‌سه‌ر نه‌ناردوونه خواری، حوکم ته‌نیا هی خواجه و هه‌ر ئه‌و ده‌بی حاکم بی، فه‌رمانی کردووه که‌ته‌نیا ئه‌و به‌رستن، ئا ئه‌وه دینی راسته، به‌لام زۆربه‌ی خه‌لکی نازان).

ئایا ئینسان ده‌بێ کێ بکاته په‌روه‌ردگاری خۆی؟ خوای تاکی خاوه‌ن ده‌سه‌لاتو بالا‌ده‌ست (جل جلاله‌) که مل به‌ غه‌یری خۆی که‌چ ده‌کات؟ یاخود چه‌ند په‌روه‌ردگارو چه‌ند سه‌یدو سه‌روه‌ریکی په‌رته‌وازه‌و لێک جیا، به‌لکو زۆرجار پیکه‌وه‌ دژو نا‌کۆکیش؟! کامیان با‌شته‌ره‌؟ چونکه‌ په‌رسته‌راوانی غه‌یری خوای به‌رز و مه‌زن ناوی بێ نێوه‌پۆکن؟ هه‌لبه‌ته‌ می‌سرییه‌کان چه‌ندان جو‌ره‌ په‌رسته‌راویان هه‌بوون، که به‌ په‌روه‌ردگاریان زانیون، جا ئایا هه‌چ کام له‌وانه‌ په‌رسته‌راو په‌روه‌ردگار بوون؟ نه‌خێر، که‌واته‌: ناوی بێ نێوه‌پۆکن، به‌لێ نێوه‌پۆکیکیان هه‌یه‌، به‌لام نه‌ک وه‌ک ئه‌و ناوه‌ی که‌ لێیان نراوه‌، بۆ نموونه‌: یه‌کێک ناوی مامۆستا یان زانایه‌، دیاره‌ ئه‌گه‌ر مامۆستاو زانا نه‌بوو، ده‌مینێته‌وه‌ ناوی بێ نێوه‌پۆک، ئه‌و په‌رسته‌راوانه‌ به‌لێ نێوه‌پۆکیکیان هه‌یه‌، به‌لام نه‌ک ئه‌و نێوه‌پۆکه‌ی که‌ ئه‌وان مه‌به‌ستیان بووه‌ و، له‌ د‌ل‌و می‌شکیاندا هه‌بووه‌، به‌لکو ئه‌وه‌ی له‌ د‌ل‌و می‌شکی ئه‌واندا هه‌بووه‌و ئه‌وه‌ی له‌ واقیعدا هه‌بووه‌، دوو شتی لێکجیان.

که‌واته‌: که‌ی ته‌نیا خوای به‌رز و مه‌زن ده‌په‌رستین؟ کاتێک ئه‌و ته‌نیا حاکم بێ، وه‌ ئایا دینی راست کامه‌یه‌؟ ئه‌وه‌یه‌ که‌ ته‌نیا خوای به‌رز و مه‌زن بپه‌رستی، کاتی‌کیش ته‌نیا خوای به‌رز و مه‌زن ده‌په‌رستی که‌ ته‌نیا خوای به‌رز و مه‌زن فه‌رمان‌په‌وات بێ و به‌رنامه‌و شه‌ریعه‌ت و رێبازت بۆ دابنێ.

هه‌روه‌ها خوای به‌رز و مه‌زن فه‌رموویه‌تی: ﴿أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِّنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنْ بِهِ اللَّهُ وَلَوْلَا كَلِمَةُ الْفَصْلِ لَفُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ (1)

ئینجا بو ده رخستنی تیکه له کیشیی له نیوان چه مک و واتای هه ر کام له :
 په روه ردگار ییتی و په رستراوییتی و فه رمانره واییتی (الربوبیة والألوهیة
 والحاکیمة) ی خوای تاک و پاک (جل جلاله)، وه سه لماندنن ئه وه که هه رکه سیك
 به رنامه ی ژیان و چه لال و چه رام له غهیری خوای بن وینه (جل جلاله) وه ر بگری،
 مانای وایه ئه وه که سه ی په رستوه و به په روه ردگار و په رستراوی خوای دایناوه،
 به راستی زور جی ی سه رنج لی دان و هه لوه سته له به رده مدا کردنه : {عَنْ عَدِيِّ بْنِ
 حَاتِمٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّهُ لَمَّا بَلَغَتْهُ دَعْوَةُ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَرَّ إِلَى الشَّامِ، وَكَانَ قَدْ تَنَصَّرَ فِي
 الْجَاهِلِيَّةِ، فَأُسِّرَتْ أُخْتُهُ وَجَمَاعَةٌ مِنْ قَوْمِهِ، ثُمَّ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ عَلَى أُخْتِهِ
 وَأَعْطَاهَا، فَرَجَعَتْ إِلَى أَخِيهَا فَرَعَّبَتْهُ فِي الْإِسْلَامِ وَفِي الْقُدُومِ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ،
 فَقَدِمَ عَدِيُّ الْمَدِينَةَ وَكَانَ رَئِيسًا فِي قَوْمِهِ طَيِّءٌ وَأَبُوهُ حَاتِمُ الطَّائِيِّ الْمَشْهُورِ
 بِالْكَرَمِ، فَتَحَدَّثَ النَّاسُ بِقُدُومِهِ فَدَخَلَ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ وَفِي غُنُقِ عَدِيِّ صَلِيبٍ
 مِنْ فِضَّةٍ وَهُوَ يَقْرَأُ هَذِهِ الْآيَةَ: ﴿أَخْذُوا أَحْكَامَهُمْ وَرُهْبَنَهُمْ أَرْكَابًا مِنَ
 دُورِ اللَّهِ...﴾ ⁽¹⁾ قَالَ: فَقُلْتُ: إِنَّهُمْ لَمْ يَعْبُدُوهُمُ. فَقَالَ: بَلَى، إِنَّهُمْ حَرَّمُوا عَلَيْهِمُ
 الْحَلَالَ وَأَحَلُّوا لَهُمُ الْحَرَامَ فَاتَّبَعُوهُمْ. فَذَلِكَ عِبَادَتُهُمْ إِيَّاهُمْ. وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: يَا
 عَدِيُّ مَا تَقُولُ أَيْفِرُكَ أَنْ يُقَالَ اللَّهُ أَكْبَرُ؟ فَهَلْ تَعْلَمُ شَيْئًا أَكْبَرَ مِنَ اللَّهِ؟ مَا يُفِرُّكَ؟
 أَيْفِرُّكَ أَنْ يُقَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ؟ فَهَلْ تَعْلَمُ إِلَهًا غَيْرَ اللَّهِ؟ ثُمَّ دَعَاهُ إِلَى الْإِسْلَامِ فَأَسْلَمَ
 فَشَهِدَ شَهَادَةَ الْحَقِّ. قَالَ فَلَقَدْ رَأَيْتُ وَجْهَهُ اسْتَبْشَرَ، ثُمَّ قَالَ: إِنَّ الْيَهُودَ مَعْضُوبٌ
 عَلَيْهِمْ، وَالنَّصَارَى ضَالُّونَ} ⁽²⁾ واته : {عه دی کوری حاته می تائی - خوا لیی
 رازی بی - ده گپ ریته وه، که کاتیک بانگه وازی پیغه مبه ری خوا ﷺ ی پیگه یشت

¹ التوبة : ٣١

⁽²⁾ رواه أحمد والترمذي وابن جرير من طرق، المصباح المنير في تهذيب تفسير ابن كثير، ص: (563، 564)،

پایکرد بۆ شام، وه‌ پێشتریش له‌ سه‌رده‌می نه‌فاییدا ببووه‌ نه‌سپانیی،
 جابخشه‌که‌ی و کۆمه‌لیک له‌ هۆزه‌که‌ی به‌دیل گیران، دوا‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ
 چاکه‌ی له‌ گه‌ڵ خوشکه‌که‌ی کردو به‌خۆپایی ئازادی کردو خه‌لاتیشی کرد، جا
 خوشکه‌که‌ی چوووه‌وه‌ بۆ لای عه‌دی و ئه‌وه‌ی به‌سه‌ری هاتوووه‌ بۆی باس کردو
 هانیدا که‌ بجێته‌ خزمه‌ت پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ و مسوڵمان بێ، عه‌دیش هاته‌
 مه‌دینه، له‌و کاته‌شدا سه‌رۆکی هۆزی (هَلِيءٌ) بووه‌و بابیشی - حاته‌می تایی -
 ناودار بووه‌ به‌ سه‌خاوه‌ت و به‌خشنده‌یی، خه‌لك باسی هاتنی عه‌دی ده‌که‌ن،
 عه‌دی ده‌چێته‌ خزمه‌ت پێغه‌مبه‌ر ﷺ و خاچیک‌ی زیوی له‌ گه‌رده‌ندا ده‌بێ، جا
 پێغه‌مبه‌ر ﷺ ئه‌م ئایه‌ته‌ی خوێنده‌وه‌ (که‌ واتاکه‌ی ئه‌مه‌یه‌): - جووله‌که‌و
 نه‌سپانییه‌کان - زاناو قه‌شه‌و گۆشه‌گیره‌کانی خۆیان‌یان له‌جیات‌ی خوای به‌رز و
 مه‌زن یان له‌ گه‌ڵ خوای به‌رز و مه‌زن دا کردن به‌ په‌رسترا‌ی خۆیان، وه‌ مه‌سیحی
 کوپی مه‌ریه‌میشیان کرده‌ په‌رسترا‌ی خۆیان، فه‌رمانیشیان پێ نه‌کرا‌بوو که‌
 هیچکس به‌پرستن جگه‌ له‌ یه‌ک په‌رسترا‌و که‌ خوا‌یه‌ (جل جلاله‌)، بێجگه‌ له‌و هیچ
 په‌رسترا‌و نین، پاک‌ی بۆی له‌وه‌ی که‌ ده‌یکه‌نه‌ هاوبه‌شی. - عه‌دی ده‌لی - گوتم:
 ئه‌وان نه‌یانده‌ په‌رستن، فه‌رمووی: با ده‌یانپه‌رستن، ئه‌وان - زاناو په‌به‌نه‌کان -
 حه‌ل‌الیان لی قه‌ده‌غه‌ ده‌کردن و قه‌ده‌غه‌کرا‌وه‌کانیشیان بۆ حه‌ل‌ال ده‌کردن و
 ئه‌وانیش شوپن‌یان ده‌که‌وتن، ئا ئه‌وه‌ په‌رستنی ئه‌وان بوو بۆوان، ئنجا پێغه‌مبه‌ری
 خوا ﷺ فه‌رمووی: ئه‌ی عه‌دی! چی ده‌لی؟ ئایا ئه‌وه‌ دوچار‌ی له‌ ئیسلام
 پا‌کردن و په‌تان‌دن‌ی کردو‌ی که‌ بگوتری: خوای به‌رز و مه‌زن له‌ هه‌موو شت‌یک
 گه‌وره‌تره‌؟ ئایا هیچ شت‌یک پێ شک دی که‌ له‌ خوای به‌رز و مه‌زن گه‌وره‌تر‌ی؟
 چ شت‌یک ناچار‌ی پا‌کردنی کردو‌ی؟ ئایا ئه‌وه‌ دوچار‌ی پا‌کردنی کردو‌ی که‌
 بگوتری: هیچ په‌رسترا‌و نین بێجگه‌ له‌ خوای به‌رز و مه‌زن؟ ئایا بێجگه‌ له‌وی هیچ

په‌رستراوی دیکه ده‌زانی؟ پاشان پیڤه‌مبه‌ر ﷺ بانگی کرد بو ئیسلام و ئه‌ویش مسوڵمان بوو و شایه‌تمانی حه‌قی هیڤا، - عه‌دی - ده‌لی: پووی موباره‌کی - پیڤه‌مبه‌ر ﷺ - م بینی گه‌شایه‌وه، دواپی - پیڤه‌مبه‌ر ﷺ - فه‌رمووی: جووله‌که‌کان غه‌زه‌ب لیگیراون و نه‌صرانییه‌کانیش گوپراو سه‌رگه‌ردانن).

دیاره "عه‌دی کوری حاته‌می تائی"ش وه‌ک زۆربه‌ی خه‌لکی مسوڵمانی ئیستا به‌ شیوه‌یه‌ک له‌ چه‌مکی په‌رسن حاڵی بووه، که بابای په‌رستراو حه‌تمه‌ن ده‌بی سه‌جده و رکوعی بو به‌ری، نه‌یده‌زانی که سه‌جده و رکوع ده‌ری پری راستیییه‌کی گه‌وره‌تره له‌ سه‌جده و رکوع، که بریتییه له‌ ویه‌ری ملکه‌چی و خۆ به‌ که‌م زانین و خۆ پی بچووک بوون له‌ به‌رانبه‌ر خوای به‌رز و مه‌زن دا، جا دیاره ئه‌ویه‌ری خۆ به‌ بچووک زانین و ئه‌ویه‌ری به‌ گه‌وره‌ زانینی خوای به‌رز و مه‌زن، به‌ سه‌جده و رکوع ته‌عبیری لیده‌کری، به‌لام سه‌جده و رکوع بردن ته‌نها روکارو نیشانه‌ی ئه‌و خۆ پی بچووک بوون و خوای به‌رز و مه‌زن پی گه‌وره‌ بوون و په‌رستنن.

که‌واته: بۆمان ده‌رکه‌وت که به‌ حاکم دانانی هه‌ر که‌سیک، په‌رسترانی ئه‌و که‌سه‌یه، جا ئه‌گه‌ر خوای به‌رز و مه‌زن بی، ئه‌وه په‌رستراوی حه‌قه، وه‌ ئه‌گه‌ر بیجگه له‌ویش بی، ئه‌وه په‌رستراویکی به‌ ناحه‌قه.

که‌واته: به‌پراستی پێویسته ئه‌و خه‌لک و میلله‌ته‌ی خۆمان زۆرباش بزانی که ئه‌و مه‌سه‌له‌ی عه‌لمانییه‌ته‌ که بیجگه له‌ خوای به‌رز و مه‌زن به‌ په‌رستراو و، بیجگه له‌ دینی خوای به‌رز و مه‌زن به‌ به‌رنامه‌ داده‌نیڤن و، غه‌یری خوای به‌رز و مه‌زن به‌ و لایه‌نه‌ داده‌نیڤن که ده‌بی ملکه‌چی بو بکری، ئه‌وه به‌پراستی ده‌رچوونه له‌ بازنه‌ی ئیسلام، ئه‌گه‌ر خه‌لک تییگا، به‌لام هی وا هه‌یه هه‌ر به‌ دوا هه‌للا‌ی مام کوڤخا که‌وتوه‌و هیچ حاڵی نییه، وه‌ ئه‌وه ره‌نگه‌ عوزر به‌ نه‌زانیی (العذر

بالجه‌لی) ی بۆ به‌بیانو و دابنری، هه‌تا تیده‌گه‌یه‌نری و ده‌رباز بی، به‌لام ئه‌وه‌ی که باش ده‌زانێ عه‌لمانییه‌ت عه‌لمانییه‌ت یانی بی دینایه‌تی، که‌واته: چۆن ده‌گونجی بلی: بی دینایه‌تییم هه‌لبژاردوه‌و، له‌ولاشه‌وه‌ بلی: من دینم هه‌یه‌! (واته: دین به‌مانای - ئیسلام - ئه‌گه‌رنا سیکۆلاریزمیش جوهره‌ دینیکه‌).

چوارهم: که‌ ده‌لێن: پێویسته‌ ئامانجه‌ بالا‌کان بکرینه‌ جیی گرنگیپیدانی زیاتر و خو‌بپاریزری له‌ گيروگرفته‌ لاوه‌کیی و گچکه‌کان، مه‌به‌ستمان ئه‌وه‌ نییه‌ که‌ له‌ به‌رانبه‌ر هه‌له‌ و که‌موکوورپیه‌کانی کۆمه‌لگادا ده‌سته‌وه‌ژنۆ دابنیشین و هیچ نه‌که‌ین!

که‌واته: له‌و قسه‌یه‌ماندا مه‌به‌ستیکی دیکه‌مان هه‌یه‌، مه‌به‌ستمان ئه‌وه‌ نییه‌ که‌ ئێمه‌ له‌ به‌رانبه‌ر هه‌له‌ و که‌موکوورپیه‌کانی کۆمه‌لگادا ده‌سته‌وه‌ژنۆ دابنیشین، چونکه‌ پێشتر باسمانکرد که‌ فه‌رمان به‌ چاکه‌ و ریگری له‌ خراپه‌، ئه‌رکیکی گه‌وره‌ی سه‌رشانمانه‌! به‌لکو مه‌به‌ستمان ئه‌وه‌یه‌ که‌ سه‌رگه‌رمبوون به‌ چاره‌سه‌رکردنی گيروگرفت و نه‌هیشتنی گوناوه‌و خراپه‌ و لادان و هه‌له‌ و په‌له‌کانی کۆمه‌لگاوه‌، هه‌موو تواناو وزه‌کانمان نه‌خواو بپاگامان نه‌کا له‌ پاکسازی و چاکسازی کردنی کۆمه‌لگا له‌ بواره‌ ریشه‌یی و بنه‌په‌تییه‌کانداو، ری نه‌ده‌ین له‌سه‌ر حیسابی چاره‌سه‌ری کێشه‌ گرنکه‌کانمان، به‌ ورده‌ گيروگرفته‌کانه‌وه‌ سه‌رقال بکریین!

ئه‌گه‌رنا ئێمه‌ نابێ سه‌لبیی بین له‌ کۆمه‌لگای خو‌مانداو، ده‌بێ فه‌رمان به‌ چاکه‌ و ریگری له‌ خراپه‌ هه‌ر هه‌بێ، ده‌بێ جارێ خو‌مان چاک بکه‌ین و له‌ سه‌ره‌تادا خو‌مان برازیینه‌وه‌ به‌ وردو درشتی ئه‌و شتانه‌ی که‌ شه‌ریعه‌ت به‌ په‌سندی داناو، وه‌ خو‌مان بژار بکه‌ین له‌ وردو درشتی ئه‌و شتانه‌ی که‌ شه‌ریعه‌ت به‌

خرایی داناون و له گه ل کومه لگا و ده و روبه ریشدا خه ریک بین، به لام چى بکهینه
 ئامانجى یه که م و ئامانجى دوه م و ئامانجى سییه م؟ ده بى ریزیه ندی دابنیین،
 به پیى ئه وه که پیویستی کومه لگای ئیمه چونه؟ وه به پیى ئه وه ش که له
 شه ریه تدا چۆن هاتوو، له شه ریه تدا چ شتیک زیاتر گرنگی پی دراوه، ئیمه ش
 گرنگی زیاتر به وه بدهین، ئینجا هی دواى ئینجا هی دواى، نه ک بیین له سه ر
 شتیکی بچووک هه رایه کی گه وره به رپا بکهین و ئامانجى گه وره مان هه ر
 له بیر بچیتته وه.

www.AliBapir.net
 Youtube/AliBapir1
 F/MediaAmeerOffice

www.AliBapir.net
F/AliBapir
youtube/AliBapir1
F/MediaAmeerOffice

بڼه‌مای نۆزده‌یهم

مه‌یدانی کاری کۆمه‌ل کوردستان و عێراقه ،
به‌لام هاوکاریکردنی مسوولمانان به‌ یی توانا
له ههر جیهه‌ك بن ، به‌ پیوست ده‌زانین

www.AliBapir1.com
F:\Kurdubel\AliBapir1
MediaAmeerOffice

www.AliBapir.net
[F/AliBapir](#)
[youtube/AliBapir1](#)
[F/MediaAmeerOffice](#)

بنه‌مای نۆزده‌یه‌م

مه‌یدانی کار و چالاکیی ئیستای کۆمه‌ل کوردستان و عێراقه، به‌لام هاوکاریکردنی مسوولمانان به‌پیی توانا له‌ههر جییه‌ك بن، به‌پییوست ده‌زانین:

هه‌رچه‌نده مه‌یدانی کار و چالاکیی ئیستای کۆمه‌لی ئیسلامیی (هه‌ریمی کوردستان) به‌تایبه‌تی و (عێراق) هه‌بگشتی، به‌لام له‌سه‌ر بناغه‌ی برایه‌تی و دۆستایه‌تی ئیمانی و یه‌ك ئۆممه‌ت بوونی مسوولمانان له‌ سه‌رتاسه‌ری دنیا، خۆی له‌ به‌رانبه‌ر گه‌لانی مسوولمان به‌گشتی و کۆمه‌ل و جموجۆله ئیسلامیه‌کانیاندا به‌تایبه‌ت، به‌به‌رپرسیار ده‌زانئ و، پشتگرتن و هاوکاری کردنیان به‌گۆیره‌ی توانا به‌پییوست ده‌زانئ و، دیاره ئه‌ویش له‌ به‌رانبه‌ردا هه‌مان مافی له‌سه‌ر نه‌وان هه‌یه.

وه بێگومان خۆ کوشمه‌له‌کردن (التقویع) له‌ جوغزی سنووره ده‌ستکرده‌کانی ولاتانی ئیسلامییداو، گۆی نه‌دان به‌ کێشه‌و گرفت و ئییش و ژانه‌کانی مسوولمانان، هه‌له‌و که‌مه‌ترخه‌مییه‌کی گه‌وره‌یه، به‌تایبه‌ت له‌م چاخ و رۆژگاره‌دا که‌ دۆزمن و ناحه‌زانیا یه‌کده‌ست و یه‌کده‌نگن له‌ به‌رانبه‌ریاندا، چونکه:

1- خوای به‌رز و مه‌زن فرمویه‌تی: ﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ...﴾ (١٠) ﴿الحجرات. واته: (بێگومان براداران بران).

2- وه خوای به‌دییه‌نهر (جل جلاله) فرمویه‌تی: ﴿إِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاعْبُدُونِ﴾ (١٢) ﴿الأنبياء، واته: (ئاهمه ئۆممه‌تی ئیوه‌یه یه‌ك ئۆممه‌ته، وه من په‌روه‌ردگارتانم، ته‌نیا من بپه‌ستن).

3- هه‌روه‌ها خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله) فه‌رموویه‌تی: ﴿وَأَعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا...﴾ (۱۳) آل عمران، واته: (وه تیکرا توند ده‌ست به ریسمانی خوا بگرن و په‌رته‌وازه مه‌بن ...).

4- وه پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموویه‌تی: (مَثَلُ الْمُؤْمِنِينَ فِي تَوَادِهِمْ وَتَرَاحُمِهِمْ وَتَعَاطُفِهِمْ مَثَلُ الْجَسَدِ إِذَا اشْتَكَى مِنْهُ عُضْوٌ تَدَاعَى لَهُ سَائِرُ الْجَسَدِ بِالسَّهْرِ وَالْحُمَى) رواه البخاري: (6011)، ومسلم: (2586)، واللفظ له، عن النعمان بن بشير رضي الله عنه، واته: (وینه‌ی برپاداران له یه‌کدی خوش‌ویستن و به‌زی به‌یه‌کدهاتنه‌وه‌و هاوس‌و‌زبوونیان له‌گه‌ل یه‌کدیدا، وه‌ک جه‌سته‌یه‌ک وایه که نه‌گه‌ر نه‌ندامیکی نه‌ساغ بوو، هه‌موو جه‌سته به‌شداریی ده‌کات به شه‌ونخوونی و تا لیهاتن).

5- هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموویه‌تی: (الْمُسْلِمُونَ يَدُّ عَلَى مَنْ سِوَاهُمْ) رواه ابن ماجه: (2684) واللفظ له، وأحمد: (6797)، وقال الألباني وشعيب الأرنؤوط: صحيح لغيره، واته: (مسولمانان یه‌ک ده‌ستن له به‌رانبه‌ر غه‌یری خۆیاند).

روونکردنه‌وه

یه‌که‌م: یه‌ک ئۆمه‌ت‌بوونی مسولمانان و پیکه‌وه‌ دۆست و خوشک و برابوونیان، یه‌کیکه له شته‌ ئاشکرا و به‌لگه‌نه‌ویسته‌کانی ئیسلام:

واته پیویستی به به‌لگه له‌سه‌ر هیئانه‌وه‌ ناکات، که مسولمانان هه‌موویان یه‌ک ئۆمه‌ت و یه‌ک کومه‌لن، پیکه‌وه‌ خوشک و بران و دۆست و پشتیوانی یه‌ک‌دین، وه‌ک

ئەو ئایەت و فەرموودانە‌ی پیشتر هینامانە‌وه، بۆیه پیویستە وریا و هۆشیاریبە‌ین و سەرگەرمبوونمان بە واقعیی کار و چالاکی تیدا ئە‌نجام دانمانە‌وه، وامان لی ئە‌کا که ئە‌و راستییە‌مان لە‌بەر‌بچیتە‌وه یان کال بیتە‌وه.

ئە‌وه مە‌سه‌له‌یه‌کی زۆر گرن‌گه که ئیمە لە واقعیی کاری ئیسلامی خۆماندا نە‌چینه قاوغ و قە‌پڵکی خۆمانە‌وه و سەر‌قاپ لە‌سەر خۆمان دا‌بخە‌ین و ئاگامان لە‌ مسوڵمانانی دیکە و ئیش و ژان و مو‌عانات و گەر‌گرفتە‌کانیان نە‌مینی‌و، لە‌ خۆشیی و ناخۆشیاندا هیچ بە‌شداریی نە‌کە‌ین، چون‌که ئە‌وه پیچە‌وانە‌ی یە‌ک ئۆ‌ممە‌ت بوون و پیکە‌وه خوشک و برا و دۆ‌ست و یشتیان و نزی‌کبو‌ونه.

دووه‌م: (واقعی‌بوون) مان ئە‌وه دە‌خوازی که هە‌لومە‌رج و بارودۆ‌خی تایبە‌تی کار و چالاکیی خۆمان که هەر‌یمی کوردستان بە‌تایبە‌تی و عێراقە بە‌گشتی، زۆر بە‌ وردیی ره‌چاو بکە‌ین و لە‌به‌ره‌چاو بگرین و بە‌ بیان‌و و پاساوی ئە‌وه‌وه که ئۆ‌ممە‌تی ئیسلامی یە‌ک ئۆ‌ممە‌ته و جیهانی ئیسلامی هە‌مووی ولاتی مسوڵمانانە، واقعیی تایبە‌تی خۆمان و هە‌لومە‌رجە تایبە‌تییه‌که‌ی نادیده نە‌گرین:

ئیمە چۆن دە‌بینە خە‌ڵکی ئیسلامی واقعیی؟ بە‌وه که ئە‌و هە‌ل و مە‌رجە بابە‌تی و تایبە‌تیانە‌ی خۆمان لە هەر‌یمی کوردستان و لە عێراقدا باش لە‌به‌ره‌چاو بگرین، نە‌چین لاقی خۆمان لە لاقی حیزبی مسوڵمانانی تورکیا ببه‌ستین، یاخود مسوڵمانانی میسر، یان مسوڵمانانی ئە‌فغانستان، یان مسوڵمانانی کشمیر، بە‌ل‌کو دە‌بێ واقعیی خۆمان لە‌به‌ره‌چاو بگرین، چون‌که: (الفتوی تختلف زماناً ومکاناً وشخصاً وعرفاً وحالاً)، واتە: (فە‌توا بە‌پێی کات و شوێن و کە‌س و نە‌ریت و هە‌ل و مە‌رج دە‌گۆ‌ڕێ)، ئینجا شیوه‌ی کارکردن که لە فە‌توا زۆر گرن‌گترە و وردە‌کاریی زۆر

زیاتری ده‌وێ، گۆرانی زۆر زیاتری به‌سه‌ردادی، هه‌لو مهرجی کارو چۆنیه‌تی کار چۆن نابێ بگۆڕی؟! له‌به‌رئێوه هه‌موو ئه‌وانه‌ی که باسی ئه‌وه ده‌که‌ن که بۆ وێنه: ده‌بێ بزانی داخۆ حیزبی دادو گه‌شه‌پێدان له‌ تورکیا چیاان کردووه، ئێمه‌ش ده‌بێ کتومت وا بکه‌ین، ئه‌وه هه‌یج نه‌یه‌و نه‌چیته‌ عه‌قڵتانه‌وه، لاسایی کردنه‌وه‌ی خه‌لک قه‌ت به‌ هه‌یج ناگه‌یه‌نی، چونکه هه‌لو مهرجی ئه‌و جیایه، وه هه‌لو مهرجی ئێمه ده‌ سال پێشتر جیابووه له‌وه‌ی ئێستا، بگره‌ ئێمه نه‌که هه‌ر ناتوانین وه‌ک ئێستای حیزبی دادو گه‌شه‌پێدانی تورکیا یان حیزبی دادو گه‌شه‌پێدانی مه‌غریب، یان ئێستای بزافی ئاشتی جه‌زائیری (حركة السلم الجزائري)، یان کۆمه‌لی ئیسلامی پاکستان بکه‌ین، به‌لکو ناتوانین ئێستا وه‌ک هه‌ی پازده سال پێشێی خۆشمان بکه‌ین، وه‌ک ده‌ سال له‌مه‌وپێشی خۆشمان بکه‌ین! بۆیه پێویسته به‌پێی گۆرانی هه‌لو مهرج و ژینگه‌کان، شیوازو ئامرازه‌کانی کارمان بگۆڕین.

که‌واته: کاتی که ده‌بین به‌ واقیعیی و پر به‌ پێستی ئه‌و واقیعه ده‌توانین هه‌نگاو بنێین و هه‌لسوکه‌وتیکی واقیعیانه‌ پر به‌ پێست له‌گه‌ڵ ده‌ورو به‌رماندا بکه‌ین، که هه‌لو مهرجی تاییه‌تی خۆمان له‌به‌رچاو بگرین، وه به‌ بیانوو پاساوی ئه‌وه که ئۆمه‌ته‌ی ئیسلامی یه‌ک ئۆمه‌ته‌ و خاکی ئیسلامی هه‌مووی ولاتی مسوڵمانانه، واقیع و هه‌لو مهرجی تاییه‌تی خۆمان نادیده نه‌گرین، ئه‌گه‌رنا دوا‌یی ده‌بینه‌ شتیکی سه‌یر، به‌لگه‌شمان له‌سه‌ر ئه‌مه ئه‌وه‌یه که پێغه‌مبه‌ری پێشه‌وامان ﷺ هه‌رچه‌نده خوای به‌رز و مه‌زن بۆ تیکرای به‌شه‌ری ناردوه، به‌ درێژایی زه‌مان بۆ هه‌موو چاخ و سه‌رده‌مه‌کان و، به‌ پانایی زه‌مین بۆ هه‌موو ولات و نه‌ته‌وه‌کان، به‌لام ئه‌مه وای لێنه‌کرد که ره‌چاوی مه‌یدانی کارو چالاکی تاییه‌تی خۆی نه‌کات و له هه‌ر قۆناغه‌دا گوتاریکی تاییه‌تی بۆی نه‌بێ، بۆ نمونه خوای په‌روه‌ردگار (جل

جلاله) ده‌فه‌رموئ: ﴿وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ﴾⁽¹⁾ واته: (وه خزمه نزیکه‌کانت وریابکه‌وه)، ئایا ده‌گونجی بگوتری: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ پیغه‌مبه‌ری هه‌موو مروّقایه‌تییه‌و بۆ هه‌موو دنیا هاتووه، بۆیه نابێ هه‌قی خزمانی خوێ هه‌ر هه‌بێ، ده‌بێ هه‌ر بلێ: ئه‌ی خه‌لکینه! له هه‌موو دنیا؟! بێگومان نا، به‌لکو ده‌بێ له خزمانه‌وه ده‌ستپێکا، تۆ جارێ هه‌تا خه‌لکه‌ نزیکه‌که‌ت لێت تێنه‌گه‌ن و بپوات پێ نه‌که‌ن، هه‌ی دوور چۆن لێت حالێ ده‌بن؟

هه‌روه‌ها خوای به‌رزو مه‌زن ده‌فه‌رموئ: ﴿وَأَنَّهُ لَظَرٌّ لَّكَ وَلِقَوْمِكَ...﴾⁽²⁾ واته: (ئه‌م قورئانه بیرخه‌ره‌وه‌یه بۆ خۆت و بۆ گه‌له‌که‌ت ...)، له دواى هۆز (عشیره) ئینجا گه‌ل (قوم) دێ.

هه‌روه‌ها خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله) ده‌فه‌رموئ: ﴿قُلْ يٰٓأَهْلَ الْكِتٰبِ تَعٰلَوْاْ اِلٰى كَلِمَةٍ سَوّٰمٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ...﴾⁽³⁾ واته: (بلێ: ئه‌ی خاوه‌ن کتییبه‌کان! وه‌رن بۆ -په‌یوه‌ست بوون به‌- وشه‌و به‌رنامه‌یه‌ک که بۆ ئێمه‌و ئێوه وه‌ک یه‌که ...)، واته: وه‌رن بۆ خوا به‌یه‌گه‌رتن، که‌واته: پیغه‌مبه‌ر ﷺ بۆ ئه‌هلی کیتاب دواندن (خطاب) یکی جیای هه‌بووه، وه بۆ هاوبه‌ش بۆ خوا دانه‌ره‌کان دواندنیکی جیا، بۆ خزمان به‌تاییه‌ت، بۆ گه‌ل به‌تاییه‌ت، وه بۆ تیکراى مروّقایه‌تی به‌گشتی، به‌ شیوه‌یه‌کی دیکه‌ بووه.

¹ الشعراء: ٢١٤

² الزخرف: ٤٤

³ آل عمران: ٦٤

سیییه‌م: له نیوان جیهانیبوون و ناوچه‌ییبووندا له‌م رۆژگارهدا ته‌نیا له‌پرووی عه‌قیده‌یی و فیکریی و عاتیفییه‌وه، یه‌که، ئەگه‌رنا له‌پرووی سیاسیییه‌وه واییه:

له‌لایه‌که‌وه ئیسلام ئیسلامی هه‌موو مڕۆقاییه‌تییه‌و، هه‌رچی مسوڵمانه به ئۆمه‌ته‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ داده‌ندری، وڵاتی مسوڵمانان هه‌مووی مه‌نزڵگای ئیسلام (دار‌ال‌إسلام) ه، ئەوه هه‌قیقه‌تیکه، به‌لام له‌لایه‌کی دیکه، ئیمه‌وه هه‌ر حیزبیکێ دیکه کارو پرۆژه‌که‌ی ناوچه‌یی‌یه‌و تایبه‌ته به‌ ناوچه‌یه‌کی دیاریکراوه‌وه، وه مه‌حکوومی ئه‌وه‌لو مه‌رجه جوگرافی و سیاسیییه (الجیوسیاسی)، که‌واته: ده‌بێ له‌نیوان جیهانیی بوونی ئیسلام و ناوچه‌یی کارو پرۆژه‌ی ئیسلامییماندا، هاوسه‌نگی رابگری و پێویسته واقیعین بین و، بزانی که ئۆمه‌ته‌ی ئیسلام له‌م رۆژگارهدا ته‌نیا له‌ پرووی عه‌قیده‌یی و فیکریی و عاتیفییه‌وه، یه‌که.

به‌لێ، پێویسته واقیعین بین و بزانی که ئۆمه‌ته‌ی ئیسلام له‌م رۆژگارهدا ته‌نیا له‌پرووی عه‌قیده‌یی و فیکریی و عاتیفییه‌وه، یه‌که، ئەگه‌رنا له‌پرووی سیاسیییه‌وه واییه، ئاخ‌ر کوا ئۆمه‌ته‌ی موحه‌ممه‌د له‌پرووی سیاسیییه‌وه، یه‌که؟ هه‌رعه‌ره‌ب بیست و دوو ده‌وله‌تیان هه‌یه، به‌لکو هه‌م له‌پرووی سیاسیییه‌وه و هه‌م له‌پرووی جوگرافییه‌وه، به‌ش به‌ش و پارچه‌ پارچه‌ین.

شایانی باسیشه‌ که له‌کاتی تیگگیرانی به‌رژه‌وه‌ندیی کارو پرۆژه‌ی ئیسلامی و به‌رژه‌وه‌ندیی هاوکاریی کردنی مسوڵمانانی دهره‌وه‌ی بازنه‌ی کارو پرۆژه‌که‌دا، پێویسته به‌رژه‌وه‌ندیی پرۆژه ئیسلامییه‌که زāl بکری.

با زیاتر ئه‌م مه‌سه‌له‌یه روون بکه‌ینه‌وه:

ئیمه له واقعی هه‌ریمی کوردستان و هه‌ندیك له پارێزگاكانی عێراقدا، کارو پرۆژه‌یه‌کی ئیسلامییمان هه‌یه، جا کاتیك به‌رژه‌وه‌ندیی ئه‌و کارو پرۆژه ئیسلامییه که له ناوچه‌یه‌کی جوگرافیی دیاریکراودایه، تیکده‌گرێ له‌گه‌ڵ به‌رژه‌وه‌ندیی هاوکاریی کردنمان بۆ خه‌لکی مسوڵمان، بۆ نموونه: له به‌شه‌کانی دیکه‌ی کوردستانی گه‌وره‌و فه‌له‌ستین و کشمیر و شیشان یان شوینیکی دیکه‌دا، ده‌بی به‌رژه‌وه‌ندیی کارو پرۆژه‌که‌ی ئێره زāl بکری، چونکه تۆ به‌ پله‌ی یه‌که‌م کاره‌که‌ت لێره‌یه‌و، ئه‌گه‌ر ئه‌وه‌ی ئێره سه‌ریگری ده‌توانی شتیکیش بۆ خه‌لکی دیکه بکه‌ی، به‌لام که هی ئێره‌ت سه‌رکه‌وتوو نه‌بوو، ئه‌وه به‌ دلناییه‌وه له شوینی دیکه سه‌رکه‌وتن به‌ده‌ست ناهێتی.

به‌لگه‌ی ئه‌م مه‌سه‌له‌یه‌ش ئه‌م ئایه‌ته‌یه که خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله) فرمویه‌تی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ ءَاوُوا وَنَصَرُوا أُولَٰئِكَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يُهَاجِرُوا مَا لَكُمْ مِنَ وَلِيَّتِهِمْ مِنْ شَيْءٍ حَتَّىٰ يُهَاجِرُوا ۚ وَإِنِ اسْتَنْصَرُوكُمْ فِي الدِّينِ فَعَلَيْكُمْ النَّصْرُ إِلَّا عَلَىٰ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُم مِّيثَاقٌ ۗ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ ⁽¹⁾ واته: {بیگومان ئه‌وانه‌ی بروایان هیناوه‌و کۆچیان کردوو به سامان و گیانیان تیکۆشاوان و فیداکارییان کردوو له ریی خوادا، وه ئه‌وانه‌ش که ئه‌وانیان په‌ناداوه‌و یارمه‌تییان داوان، ئه‌وانه هه‌ندیکیان دۆست و پشتیوانی هه‌ندیکیان، به‌لام ئه‌وانه‌ی که بروایان هیناوه، به‌لام کۆچیان نه‌کردوو، ئیوه هه‌یچ په‌یوه‌ندییه‌کتان پێیانوه‌ نیه (له‌په‌وی پشتیوانی کردن و هاوکاریی کردنه‌وه) هه‌تا کۆچ نه‌که‌ن، وه ئه‌گه‌ر داوی

يارمه تيان لىٰ كردن له دیندا (واته: له سهر دین سته میان لیكرابوو) ئه وه ئیوه له سهرتانه هاوکارییان بکه، مه گهر ئه وه ی که ده سترژیی کردوونه سه رى، په یمانتان له گه ل به ستن، وه خوا بینه رى ئه وه یه که ده یکه ن {، واته: ئه گهر کومه له کافرىک هه بن که له گه لیان هاوپه یمان بن، ئه وه نابى له و حالته دا یارمه تى ئه و مسولمانه سته ملیکراوانه بدن له دژیان، بو ئه وه ی په یمانه که تان له گه ل ئه و کافره سته مکارانه دا هه لئه وه شپته وه، که رهنگه به هه لئه و شانه وه ی په یمانه که، زه ره رى کى گه وره تر بکه ن له و سوو ده ی به و مسولمانه سته ملیکراوانه ی ده گه یه نن. که واته: له م ئایه ته وه وه رده گیرى: کاتیک تۆ واقیعیکی ئیسلامییت هه یه، ده بى به رژه وه ندیى ئه و واقیعه ئیسلامیه بپاریزی، هه رچه نده تۆ به رانه ر به مسولمانانى دیکه ش به رپرسیارى، به لام له کاتى تیگگیراندا، به رژه وه ندیى کارو برژه ناوچه ییه که زال ده کرى.

ئىنجا لىرىدا دەمەۋى ئەۋەش بىخەمە پال قىسەكانى پىششىم، كە ئىمە مەبەستمان ئەۋەيە: لەلايەكەۋە دەبى بەرژەۋەندى كارو پىرژە ئىسلامىيەكەمان لەۋ جوگرافىاۋ سىنۋوردا كە تىيدا ئەنجام دەدرى - كە ۋەك گوتمان ھەرىمى كوردستان ۋە عىراقە - دەبى ئەۋەلەۋىيەت بەدەينە بەرژەۋەندى ئەۋ كارو پىرژە ئىسلامىيەمان، بەلام ئەۋە نابىۋامان لىبكا كە ئىمە لە مسولمانانى دىكەۋ ئىشۋ ژان ۋ موعانات ۋ كىشەۋ گىروگرفتەكانيان بى خەبەر بىن ۋ، دەستەۋئەژنۋ دابنىشىن ۋ لە بەرانبەرياندا بى ھەلۋىست بىن، بەلكو دەبى ئەۋەي لە دەستمان دى بۆ ئەۋاننىش بىكەين، بەلام نابى شتىك بىكەين كە ئىشى ئىرەمان لى تىكبداۋ ھەلبۋەشىنىتەۋە پەرچ بىخاتە بەردەمى، چۈنكە ئەۋەتا خۋاى پەرۋەردگار (جل جلاله) بۆ پىغەمبەر ﷺ ۋ مسولمانانى كۆچكەر ۋ پشتىۋان، كە دەۋلەتىشيان ھەبۋە، دەفەرمۋى: ھەر كەسك لە دەرەۋەي ئەۋ قەۋارەي ئىۋە بۋوۋ زولمى

دینی لیکرا، به ده‌نگیه‌وه بچن به مهرجیک ئه‌و لایه‌نه ده‌ستدریژکاره هاوپه‌یمان نه‌بی‌و، ئه‌و به ده‌نگه‌وه چوونه‌ی ئیوه نه‌بیته‌هۆی ئه‌وه‌ی په‌یمان‌که‌تان لی هه‌لبوه‌شیته‌وه، چونکه له‌و حاله‌ته‌دا قه‌واره سیاسیه‌که زهره‌ر ده‌کات و ده‌که‌ویته به‌ر هه‌ره‌شه‌و مه‌ترسیی، بۆیه ئیوه له‌و حاله‌ته‌دا نه‌که هه‌ر له‌سه‌رتان پیویست نییه، به‌لکو بۆشتان نیه.

چواره‌م: یه‌کیک بۆی هه‌یه بپرسی: ئایا ئیمه چیمان بۆ مسوولمانانی دیکه‌ی دنیا پێ ده‌کری له‌کاتی لیقه‌ومان و پیویستیاندان؟!

له‌ وه‌لامدا ده‌لێین:

﴿لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا...﴾⁽¹⁾ واته: (خوا له هه‌چ كه‌سێك داواناكات مه‌گه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی پێی ده‌کری ...)، كه‌واته: له‌ توانا به‌ده‌ر خۆای به‌رز و مه‌زن له‌سه‌ر مرۆفی پیویست ناكات و شتیك كه‌ له‌ تواناماندا نه‌بی، له‌ سه‌رمان پیویست نابێ به‌رانبه‌ر برایان و خوش‌كانی مسوولمانان له‌ دنیا‌دا، به‌لام ئه‌وه‌ی له‌ تواناماندا به‌سه‌رمان پیویست ده‌بی، جا ئایا چیمان له‌ توانادایه؟ ده‌توانین ب‌لێین: وه‌ك نموونه: دوعای خێرو پارانه‌وه هه‌میشه ئاسانه‌و له‌ توانادا هه‌یه‌و ده‌کری. هه‌چ کاتیك نییه مسوولمان نه‌توانی بۆ برای مسوولمانی و خوشکی مسوولمانی و خه‌لكی مسوولمان بپارێته‌وه، به‌ كول بۆیان بپارێته‌وه‌و دوعا یان بۆ بکات و، دوعاش كه‌م نییه، له‌ سه‌حیحی بوخارییدا هاتوه: {عَنْ مُصْعَبِ بْنِ سَعْدٍ، قَالَ: رَأَى سَعْدُ أَنْ لَهُ فَضْلًا عَلَى مَنْ دُونَهُ، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: هَلْ تُنْصَرُونَ وَتُرْزَقُونَ إِلَّا بِضَعْفَائِكُمْ؟} واته: (پۆژێك سه‌عدی كۆپی ئه‌بی وه‌ق‌قاص

¹ البقرة: ۲۸۶

(2) رواه البخاري: (2896)

مسولمانیکی لاواز به کهم ده بینی، پیغه مبه ریش له سه عد توو په ده بی و ده فهرموی: ئایا ئیوه سه رده خرین و رۆزیتان ده درئ، مه گهر به هوی لاوازو کهم ده سته کانتانه وه نه بی؟

هه روه ها (راگه یانندن) هوکاریکی کاریگه ری رۆژگاره بو پشتگیری یه کدی کردنی مسولمانان و به رگری له یه کردنیان و، یه کیک له و شتانه یه که ئیمه ده تانین به هوی وه ها و ده ردیی و ها و کارییان له گه ل بکه ین، راگه یانندن که ئیستا پی ی ده گوتری: (ده سه لاتی چوارهم)، له پاستیدا زۆرجار راگه یانندن ده سه لاتی یه که مه و چه کیکی زۆر برنده یه و خه لکیکی زۆر به هوی راگه یانندن وه چه واشه ده کرین و راستییه کانیان له پیش چاو ده کرینه ناراستیی و ناراستییه کانیان له پیش چاو ده کرینه راستی، وه ک ده بینین و له بهر چاومانه، که واته: پیوسته به راگه یانندنیش نه و نه دهی ده نگمان ده روا و له تواناماندایه، به رگری له مه زلومیه تی میله تانی مسولمان و خه لکی مسولمان بکه ین.

هه روه ها کوپ به ستن و سیمینار گرتن، به لئ نه وهش کهم نییه خه لک کوپ به ستن و وتار بنووسن، بیگومان نه وه فشاریان له سه دروست ده کات و، رای گشتیان له بهرانه ر دروست ده بی، وه ک ئیستا جووله که که وتوته ژیر پرسیاره وه، چونکه له نه نجامی ته قه کردن له که شتی ئازادی و کوشتنی نه و مسولمانانه ی تورکیادا، شتی زۆری هاته سه ری، که واته کوپ به ستن و سیمینار به ستن، وه هه روه ها ریپیوان و خویشاندان، نه وانه هه موو شتی گرنگ و له زۆریه ی هه ل و مه رجه کاند ده گونجی بکرین.

هه لبه ته هیندیک له وانهش باجیان ده وی، به لام خو مه رج نییه هه رشتیک باجی بوئ ئیمه نه یکه ین، پاشان مه سه له ی کوکردنه وه ی پارو و پیتاک و نه وانه که زۆرجار بو مسولمانان کراوه ده کری، ئیمه زۆرجار گله یی ده که ین و ده لئین:

بۆچی ئێمه کاتی خۆی سته‌ممان لێ کراره‌و که‌س له‌سه‌رمان به‌ده‌نگ نه‌هاتوه، که‌چی بۆخۆشمان له‌سه‌ر که‌س به‌ده‌نگ نایه‌ین، ئه‌و براده‌ره‌ عه‌لمانیانه‌ هه‌موو جارێ گله‌یی ده‌که‌ن ده‌لێن: کاتی خۆی که‌س به‌رگه‌ری لێنه‌کردین، به‌لام ئه‌وه‌تا ئێوه‌ش به‌رگه‌ری له‌ که‌س ناکه‌ن، ته‌نانه‌ت به‌ قسه‌و راگه‌یاندنیش، به‌لکو به‌ پێچه‌وانه‌وه، له‌ راگه‌یاندنی ره‌سمیی هه‌ندیک حزبی عه‌لمانی‌دا ده‌بینی، ئه‌گه‌ر تێکگه‌ران له‌نیوان مسوولمانانی فه‌له‌ستین و جووله‌که‌کاندا ببێ، هه‌میشه‌ لای جووله‌که‌کان ده‌گرن، وه‌ ئه‌گه‌ر له‌نیوان مسوولمانانی شیشان و رووسه‌کاندا بێ، هه‌میشه‌ لای رووسه‌کان ده‌گرن، وه‌ له‌کاتی رووبه‌رووبوونه‌وه‌ی نیوان کشمیرییه‌کان و هیندۆسه‌کان له‌ هیندستاندا، هه‌میشه‌ لایه‌نی هیندۆسه‌کان ده‌گرن، زۆر عه‌جابه‌، وه‌ک بۆی بریاریان دابی هه‌ر له‌گه‌ڵ کافران دابن، هه‌ر پشته‌ ئه‌وانه‌ بگرن که‌ دژی خوای به‌رز و مه‌زن و پێغه‌مبه‌ری خوان ﷺ، ده‌ی براده‌ر، تو بۆ گله‌یی دوینێ له‌ خه‌لکی ده‌که‌ی! که‌ ئه‌مڕۆ بۆخۆت زۆر خراپ‌تریش ده‌که‌ی! به‌لام به‌هه‌رحال له‌گه‌ڵ هه‌موو ئه‌وانه‌شدا پێویسته‌ ره‌چاوی به‌رژه‌وه‌ندیی و هاوسه‌نگیی نیوان زیان و قازانج بکری، هه‌رچه‌نده‌ هیچ شتیکیش به‌بێ باج دان و زه‌ره‌ر له‌خۆگرتن نابێ، به‌لام ده‌بێ باج و زیانه‌که‌ ئه‌وه‌نده‌ نه‌بێ، که‌ له‌ قازانجی زیاتری.

ئینجا یه‌کێک بۆی هه‌یه‌ پرسیار بکات و بۆی: باشه‌ مادام مسوولمانان ئه‌مڕۆ له‌په‌روی سیاسیی و واقیعییه‌وه‌ یه‌ک ئۆمه‌ت نین، ئه‌دی ئه‌و ئایه‌تانه‌ که‌ خوای به‌رز و مه‌زن ده‌فه‌رموی: ﴿وَأَعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا...﴾ (١٣) آل عمران، وه‌ ده‌فه‌رموی: ﴿إِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ﴾ (١) وه

فهرموده‌که‌ی پیغه‌مبه‌ر که ده‌فه‌رموئ: {الْمُسْلِمُونَ يَدُّ عَلَى مَنْ سِوَاهُمْ} (ه) چیان لیدی؟ له وه‌لامدا ده‌لێین: ئه‌گه‌ر مسوڵمانان نه‌یان‌توانی که‌م و زۆر ئه‌م ئایه‌ت و فهرمودانه‌ له‌پرووی واقعی و سیاسییه‌وه‌ پیاده‌بکه‌ن، به‌لایه‌نی که‌م له‌پرووی فیکری و عه‌قیده‌یی و عاتیفی و مه‌عنه‌ویییه‌وه‌ ده‌توانن، ده‌توانن هه‌موومان هه‌ر ده‌ست به‌ ئیسلامه‌وه‌ بگه‌ڕین و هه‌ر ئیسلام به‌ راست بزانی، که‌ دیاره‌ ئه‌مه‌ش لای که‌می ئیمان و مسوڵمانه‌تییه‌.

که‌واته‌: که‌م و زۆر هه‌ر ده‌توانن راستی (مِصْدَاق) ی چه‌م‌ک و واتای ئه‌م ئایه‌ت و فهرمودانه‌ بێنینه‌دی، با به‌ نیوه‌یی بێ، با هیندیکی بێ، وه‌: (مَا لَا يُدْرِكُ كُلُّهُ لَا يُتْرَكُ جُلُّهُ أَوْ بَعْضُهُ)، واته‌: (ئوه‌ی هه‌مووی جیبه‌جی ناکرێ، نابێ زۆربه‌شی یان هیندیکی‌شی واز لێبه‌هێنرێ)، که‌ مه‌به‌ستم له‌و به‌شه‌ی ده‌توانن جیبه‌جی بکه‌ین، لایه‌نی فیکری و عه‌قیده‌یی یه‌، ئه‌وه‌ش که‌ له‌م هه‌ل و مه‌رجه‌دا نایتوانن، لایه‌نی سیاسییه‌.

هه‌روه‌ها ده‌توانرێ چه‌م‌ک و واتای فهرموده‌که‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ بێنینه‌دی، به‌ دو‌عا و پارانه‌وه‌ و له‌پێی راگه‌یاندن و ئه‌و هه‌نگاوانه‌ی پیمان ده‌کرێن، هه‌روه‌ها به‌ یه‌کده‌ست بوونمان له‌ به‌رانبه‌ر غه‌یری خۆماندا، ده‌توانن له‌ قه‌ده‌ر خۆمان ئه‌و چه‌م‌ک و اتایه‌ بێنینه‌دی.

(1) رواه ابن ماجه: (2684) واللفظ له، وأحمد: (6797)، وقال الألباني وشعيب الأرنؤوط: صحيح لغيره

بنه‌مای بیسته‌م

کۆمه‌ڵی ئیسلامی پاراستن و کاملکردنی قه‌واره‌ی
سیاسیی هه‌ریمی کوردستان و پیاده‌کردنی
شهریعت تیايد، به‌ ئه‌رکی سه‌رشانی
ده‌زانی

www.AliBapir.net
F/AliBapir
youtube/AliBapir1
F/MediaAmeerOffice

بنه‌مای بیسته‌م

کۆمه‌ل و داوای مافی چاره‌ی خۆنووسین و هه‌ولدان بۆ دروستکردنی ده‌وله‌تی کوردستانی

له سۆنگه‌ی ئەوه‌وه که مافی ره‌وای هه‌ر گه‌ل (شُعْب) یکه له نیشتمانی خۆیدا ئازادبۆ و له‌ژێر رکیڤی هیچ گه‌لیکی دیکه‌دا نه‌بۆ، وه له‌به‌رئه‌وه‌ی که به‌بۆ خاکیکی ئازادو گه‌ل و کۆمه‌لگایه‌کی سه‌ربه‌ست و رزگار، ناگونجی ئایینی خوا (جل جلاله) به‌رپابکری و شه‌ریعه‌ته‌کی پیاده‌بکری، بۆیه کۆمه‌لی ئیسلامی هه‌م پارێزگاریی لیکردنی هه‌م قه‌واره‌و واقیعه سیاسییه‌ی هه‌ریکێ کوردستان و، هه‌م کامڵکردنی و نه‌هیشتنی که‌موکوورپییه‌کانی و گوڤرینی بۆ قه‌واره‌یه‌کی سیاسی توکمه‌و ته‌واو له‌سه‌ر بناغه‌ی شه‌ریعه‌ت، به ئه‌رکی سه‌رشانی ده‌زانی.

ئاشکراشه که له‌سه‌ر هه‌ق و دادگه‌ریی پشتگیرییکردنی گه‌ل و کۆمه‌لگا و خزمه‌تکردنی، پێویستییه‌کی شه‌رعی بۆ هه‌و هیچ په‌یوه‌ندییه‌ی به ده‌مارگیری (تَعَصُّب) هه‌و نه‌یه، که بریتییه له: سه‌رخستن و پشتگیرییکردنی گه‌ل و کۆمه‌لگا به ناهه‌ق و له‌سه‌ر بنچینه‌ی سته‌م، وه‌ک:

1- خوای کاربه‌جۆ و زانا (جل جلاله) فه‌رموویه‌تی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَىٰكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ

﴿١٣﴾ الحجرات، واته: (ئه‌ی خه‌ڵکینه! ئێمه ئێوه‌مان له نێرو مییه‌ک وه‌دییه‌ناوه‌و گێڕاومان به‌ چه‌ندان گه‌ل و تیره‌ تاكو پێك ئاشنابن، بێگومان به‌رێزترتان لای خوا پارێزگارتان، به‌راستی خوا زانا‌ی شاره‌زایه).

2- هه‌روه‌ها خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله) فه‌رموویه‌تی: ﴿... لَا تَظْلِمُونَ وَلَا

تُظْلَمُونَ﴾ (البقرة، واته: (... نه سته‌م بکه‌ن و نه سته‌میشتان لی‌بکری)).

3- وه له فه‌رمووده‌ی پیغه‌مبه‌ریشدا هاتوه: {عَنْ عَبْدِ بْنِ كَثِيرٍ الشَّامِيِّ مِنْ أَهْلِ فَلَسْطِينَ عَنْ امْرَأَةٍ مِنْهُمْ يُقَالُ لَهَا فَسِيلَةُ أَنَّهَا قَالَتْ: سَمِعْتُ أَبِي يَقُولُ: سَأَلْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! أَمِنَ الْعَصَبِيَّةُ أَنْ يُحِبَّ الرَّجُلُ قَوْمَهُ؟ قَالَ: لَا، وَلَكِنْ مِنَ الْعَصَبِيَّةِ أَنْ يَنْصُرَ الرَّجُلُ قَوْمَهُ عَلَى الظُّلْمِ} رواه أحمد: (17030)، وقال شعيب الأرنؤوط: حديث حسن، وضعفه الألباني، واته: (فه‌سيله ده‌لی: له باوکم بیست گوتی: له پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ پرسى و گوتم: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا! ئایا له ده‌مارگیریه که مرؤف میلله‌تی خو‌ی خو‌شبو‌ی؟ پیغه‌مبه‌ری خواش له وه‌لامدا فه‌رمووی: نه‌خیر، به‌لکو له ده‌مارگیریه که مرؤف خه‌لک و کومه‌له‌که‌ی له‌سه‌ر سته‌م سه‌ربخا).

روونکردنه‌وه

ئه‌م بنه‌مایه له پینچ خالدا روونده‌که‌ینه‌وه:

یه‌که‌م: مه‌سه‌له‌ی مافه نه‌ته‌وایه‌تییه‌کان که له ئیستادا به زاراوه‌ی: (مافی دیاریکردنی چاره‌نووس - حق تقرير المصیر) ته‌عبیری لی‌ده‌کری، له شه‌ریعه‌تی ئیسلامیدا به شتیکی روون و بی چه‌ندوچوون داده‌نری:

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿... وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ...﴾

که‌واته: ئێمه له شه‌ریعه‌تی ئیسلامیدا هیچ کێشه‌مان له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌دا نییه، به‌لکو حاڵه‌تی ئاسایی ئه‌وه‌یه که میله‌تان و گه‌لان هه‌موویان وه‌ك يه‌ك بن له‌په‌روی مافه نه‌ته‌وايه‌تییه‌کان و له‌په‌روی مافی سیاسییه‌وه، جا چ له‌قه‌واره‌یه‌کی سیاسیدا خۆ ببیننه‌وه، به‌پێی سیسته‌می هه‌ریمه‌کان (نِظَامُ الْوِلايَات)، چ هه‌رکامێکیان قه‌واره‌و ده‌وله‌تییکی سه‌ربه‌خۆی خۆی هه‌بێ.

دووهم: به‌بێ خاکیکی ئازاد و خه‌لکیکی رزگار، ناگودجێ ئایینی خوای به‌رز و مه‌زن به‌ته‌واویی به‌رپابکری و شه‌ریعه‌ت وه‌ك خۆی پیاده‌ بکری، بۆئه‌وه‌ی که دین به‌رپابکه‌ین و شه‌ریعه‌ت پیاده‌ بکه‌ین، هه‌ر عه‌قل و سه‌رنجدان له‌واقیع، ده‌مانگه‌یه‌نێته‌ ئه‌وه که به‌راستی هه‌ر میله‌تێك و کۆمه‌لگایه‌ك خاوه‌نی بوونی خۆی و ئێراده‌ی خۆی و سه‌ر زه‌مینی ئازادی خۆی نه‌بێ، ناتوانێ وه‌ك پێویست دینی خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله) به‌رپا بکات، که دیاره ئێمه مولزه‌مین به‌ به‌رپاکردنی دین، خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله) ده‌فه‌رموێ: ﴿... أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ﴾¹ واته: (... که ئایینی خوا به‌رپابکه‌ن و تێیدا په‌رته‌وازه‌ مه‌بن (...، وه ناشتوانێ شه‌ریعه‌ت پیاده‌ بکات، که دیاره دیسان به‌ پیاده‌کردنی شه‌ریعه‌تیش مولزه‌مین، مادام خۆمان به‌ مسوڵمان ده‌زانین، خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله) ده‌فه‌رموێ: ﴿ثُمَّ جَعَلْنَاكَ عَلَى شَرِيعَةٍ مِّنَ الْأَمْرِ فَاتَّبِعْهَا﴾⁽²⁾ واته: (ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر! پاشان ئۆمان داناوه له‌سه‌ر شه‌ریعه‌تێك، ده‌جا شوێنی بکه‌وه).

¹ الشوری: 13² الجاثیة: 18

هه ربویشه خوی بهرز و مه زن هه تا مسولمانان پیگه و قه واره ی سه ربه خوی خویان پهیدانه بوو، یاسا کانی شه ریعته تی بو نه ناردنه خوار، واته ئه و یاسایانه ی که ژیا نی ئابووری و سیاسی و کومه لایه تییا ن ری کده خه ن.

پیوستییمان به به لگه ی نه قلی ناکا، بو سه لماندن ئه وه که: ئیمه ده بی قه واره یه کی سیاسییمان هه بی، سه ر زه مین کمان هه بی، خه لکی کی ئازادو رزگارمان هه بی، ئینجا ده توانین وه ک پیوست دینداری بکه ی و نیسلام به پیوه به رین.

به لام و پرای ئه وه ش ئه گه نه ماشای سیره و ژیا نی پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه و آله بکه ی نه له و باره وه، دیسان زور به روشنی ئه وه مان بو دهر ده که وئ که به راستی به بی هه بوونی سه ر زه مین کی ئازادو به بی هه بوونی خه لکی کی رزگار، ناگونجی وه ک پیوست نیسلام پیاده بکری و به رپا بکری.

ئیمه ده بینین پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه و آله هه تا له مه که بووه، که مسولمانان له مه که نه خاوه نی سه ر زه مین خویان بوون و، نه خاوه نی ئازادی و سه ربه ستیش بوون، به لکو له ژیر دهستی غیری خویاندا بوون، که هاوبه ش بو خوا دانه ره کانی مه که بوون، له وئ خوی بهرز و مه زن بیجگه له و به شه ی دینداری که په کی له سه ر سه ر زه مین ئازادو خه لکی کی رزگار نه که وتوه، هیچیدیکه ی بو مسولمانان نه ناردوه، باسی ئیمان و عقیده به هه رسئ ره هه ندی سه ره کی: خوا به یه کگرتن و، بپوا به پیغه مبه رایه تی و وه سی، وه بپوا به دوا پوژ (به هه شت و دۆزه خ و سزا و پاداشتی خوی بهرز و مه زن)، ئیمه ته ماشاده که ی قورئانی مه کی به زوری له و سی ته وه ره یه دا ده سوور پته وه، چونکه هه لگرتنی ئیمان و عقیده په کی له سه ر ئه وه نه که وتوه، که ئینسان قه واره ی سیاسی هه بی و، خاک کی ئازادی هه بی و خاوه نی ئیراده ی خوی بی و خاوه نی ده سه لات بی،

ئینسان له زیندانئیکیشدا هه‌ر ده‌توانی خاوه‌نی ئیمان و عه‌قیده‌ی خۆی بێ، هه‌لگری بیروب‌پ‌روای ئیسلامی بێ، به‌لام ئایا شه‌ریعت له مه‌ککه‌دا هاتۆته‌خواره‌وه؟ شه‌ریعت به‌و مانایه‌ی ئه‌وه‌ حه‌لاله‌ و ئه‌وه‌ حه‌رامه‌و، وا بکه‌ن و وا مه‌که‌ن و، ئه‌گه‌ر که‌سیک وای کرد و سزای بده‌ن، نه‌خێر، به‌لکو ته‌نانه‌ت پینچ نوێژه فه‌پزه‌کانیش له ئاخرو ئۆخری قۆناغی مه‌ککیدا هاتوونه‌خوارو، له شه‌وی میع‌راجدا فه‌پزکراون، ئینجا مه‌سه‌له‌ی رۆژوو له سالی دووه‌می کۆچیدا بووه، هه‌روه‌ها جه‌نگ و جیهاد، دیاره‌ له دوا‌ی ئه‌وه‌ که پیغه‌مبه‌ر ﷺ کۆمه‌لگای ئیسلامی یه‌که‌م بنیاتده‌نی، فه‌رزده‌کری، ئینجا مه‌سه‌له‌ی زه‌کات و دوا‌یی هه‌ج و، ئینجا قه‌ده‌غه‌کردنی سوود خۆری و سزایه‌کانی زینا و دزی و قه‌تل و ئه‌وانه هه‌مووی له کوێ فه‌پزبوون؟ دیاره‌ له مه‌دینه، بۆچی؟ چونکه له مه‌دینه‌دا مسوولمانان بوونه خاوه‌نی سه‌ر زه‌مینکی ئازاد و، بوونه خاوه‌نی ئیراده‌و قه‌واره‌ی سه‌ربه‌خۆی خۆیان، وه ده‌ستیان کراوه‌بوو بۆ جیبه‌جیکردنی ئه‌و یاسایانه‌ی که خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله‌) له‌سه‌ری پێویست ده‌کردن، به‌لام له مه‌ککه‌ ده‌ست به‌ستراوبوون، دیاره‌ خواش (جل جلاله‌) کاربه‌جییه‌ و هه‌یچ داوایه‌ک له هه‌یچ که‌سیک ناکات و، هه‌یچ ئه‌رکێک ناخاته‌سه‌ر هه‌یچ که‌سیک که له توانایدا نه‌بێ.

سییه‌م: کۆمه‌لی ئیسلامی به‌ دوو پالنه‌ری به‌هیزی شه‌رعی، به ئه‌رکی سه‌رشانی خۆی ده‌زانی، پارێزگاریی له واقیعی سیاسی هه‌ریمی کوردستان و ئه‌زموونه‌که‌ی بکات و به‌ته‌نگییه‌وه بێ:

ئەو دوو پالنه‌ره‌ش ئەمانەن:

1/ خەڵکی کوردستان بە‌گشتی و گە‌لی کورد بە‌تایبەت، مافی خۆیە‌تی خاوە‌نی قە‌واره‌ی خۆی و ئیداره و ئیراده‌ی خۆی بێ.

2/ بە‌بێ هە‌بوونی ئە‌و قە‌واره‌یه، ناگونجی وەک پێ‌ویست دینداریی بکات و شه‌ریعت پیاده بکا.

بە‌و دوو پالنه‌ره ئێ‌مه وەک کۆمه‌لی ئیسلامی خۆمان بە‌ پابه‌ند ده‌زانین که به‌تە‌نگ ئە‌م واقعیه سیاسییه‌ی خۆمانه‌وه بین، به‌و شیوه‌یه که باسمانکردو، له خالی چواره‌میشدا زیاتر ئە‌وه روونده‌که‌ینه‌وه و تیشکی ده‌خه‌ینه‌سه‌ر.

چواره‌م: کۆمه‌لی ئیسلامی له‌ که‌موکوورپی و ناتە‌واوییه‌کانی واقعی هه‌ری‌می کوردستان و عێ‌راقیش، بێ‌ده‌نگ نابێ‌ت و هه‌ولی پاکسازی و چاکسازی ده‌دا:

دیاره پاکسازی و چاکسازی ریشه‌یی و راسته‌قینه‌ش ته‌نیا کاتی‌ک ئە‌نجامده‌دری و سه‌رده‌گری، که ئە‌م واقعیه سیاسییه به‌ی‌نرێ‌ته سه‌ر بناغه‌ی شه‌ریعت، که دیاره هه‌ر ئە‌وه‌ش حاله‌تیکی ئاسایی و شه‌رعییه، بۆ گه‌ل و کۆمه‌لگایه‌کی مسوولمان، وەک خوا (جل جلاله) فه‌رموویه‌تی: ﴿إِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ إِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ أَنْ يَقُولُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَأُولَٰئِكَ هُمُ

الْمُقِلُّونَ﴾ (٢)، واته: (بێ‌گومان قسه‌ی بڕوا داران هه‌ر ئە‌وه‌یه کاتی‌ک که بانگ بکړی بۆ لای خوا و بۆ لای پێ‌غه‌مبه‌ره‌که‌ی بۆ‌ئه‌وه‌ی حوكم و دادوه‌رییان له‌نیواندا

بکه‌ن، قسه‌و هه‌لۆیستیان هه‌ر ئه‌وه‌یه که بڵێن: فه‌رمانه‌که‌مان بیست و تیگی‌گه‌شتین، وه به‌قسه‌شی ده‌که‌ین و گوێڕایه‌ڵیشین، وه هه‌ر ئه‌وانه‌ش سه‌رفرازن)، واته‌: مسوڵمانان له به‌رانبه‌ر شه‌ریعه‌دا هیچ هه‌لۆیستیکیان بۆ ره‌وا نییه ئه‌وه نه‌بێ، که بڵێن: بیستمان و فه‌رمانه‌یه‌رین.

ئینجا دیاره ئیستا له واقیعی هه‌ریمی کوردستانیشدا به‌ره‌می په‌راویزخستنی ئایینمان ده‌بینین و، زۆر جوان بۆمان ده‌رکه‌وتوه که له کاتی‌کدا یاسا حه‌کیمه‌کانی ئایینی راست و ته‌واوو نه‌شیۆپنراو (ئیسلام) و به‌ها به‌رزه‌کانی له‌ بوا‌ری حه‌رکم و سیاسه‌ت دوورده‌خرینه‌وه، کۆمه‌لگا چ زیانیکی گه‌وره ده‌کات و چۆن و لات پرده‌بی له‌ دزیی و گه‌نده‌لێی و سته‌م و خراپه‌ و قوورخکردنی ئیمتیازات و زالکردنی به‌رزه‌وه‌ندیی تاکیی و بنه‌ماله‌یی ... هتد، ئه‌وه دیاره ئه‌گه‌ر ته‌ماشای واقیعی هه‌ریمی کوردستان بکه‌ین، ده‌بینین زۆر که‌س زاله‌یه‌تی له‌م واقیعه‌، له ئه‌نجامی ئه‌وه‌دا که شه‌ریعه‌تی ئیسلام هه‌یمه‌نه‌و سیببیری نییه به‌سه‌ر واقیعه‌ سیاسییه‌که‌وه، بۆیه واقیعه‌ سیاسییه‌که‌ وه‌ک دارستانی لی‌هاتوه‌، که له دارستاندا: (چ ئاژه‌لیک دپنده‌تر بێ ئه‌وی دیکه ده‌خوا)، یان یاسای ده‌ریا که (ماسی گه‌وره ماسی بچوک قووتده‌دا)، که‌سانیک هه‌ن که نه‌ک ملیۆنێر، بوون به‌ ملیاردیرو زۆریان له‌سه‌ره‌وه ر‌ژاوه، خه‌لکی‌دیکه‌ش هه‌ن که سوالیان پێده‌شی و بۆ سه‌ره‌تایه‌ترین شت ئاتا‌جن، له‌ حالیکدا که ئیمه کاتی خۆی له‌و شاخ و داخه‌ بووین، هه‌موومان تارا‌دده‌یه‌ک وه‌ک یه‌ک بووین، به‌لام ئیستا ده‌یی‌نن کابرا یه‌ک گاران ئۆتۆمبیلی هه‌یه و، چه‌ندان کۆشکی هه‌ن و پاره‌و سامانی زۆری له‌ ده‌ره‌وه‌ داناوه و، چه‌ندان بازرگانیی گه‌وره گه‌وره ده‌کات و کۆمپانیای زه‌به‌لاحی هه‌ن، باشه براده‌ر توو کوێرا وات لی‌هات هه‌موو سه‌عاتیک ده‌فته‌ریک دۆلارت ده‌ستبه‌که‌وی، ره‌نگه زیاتریش په‌یدا‌بکه‌ی؟! ئه‌و جۆره که‌سابه‌ته‌مان نه‌زانیه‌!

جا بۆیه له‌پاستیدا که ئیسلام هه‌ژموونی به‌سه‌ر بواره‌کانی ژياندا نامیڤی، به‌ها به‌رزه‌کانی دین هه‌ژموونیان نامیڤی، ئاوا وه‌ک دارستان دنیا ته‌خت و ئاچووخ ده‌بی، بۆ که‌سانیک که که‌لبه‌و نینۆکیان تیژتره‌، بکه‌ونه‌ گیانی خه‌لکیدیکه‌ و له‌سه‌ر حیسابی خه‌لکیدیکه‌، ئاوا به‌بی ره‌زایی ده‌وله‌مهند بن، هه‌لبه‌ته‌ ئیسلام هیچ هه‌ساسیه‌تی نییه‌ به‌ ده‌وله‌مهند بوون و سامانداریی، مادام له‌ رییه‌کی هه‌لّال و دروسته‌وه‌ بی، به‌لام زۆر دووره‌ کابرا له‌ ماوه‌یه‌کی کورتدا هیڤنده‌ ده‌وله‌مهند بی، هه‌موو سه‌عاتیک ده‌فته‌ریکی به‌ریکه‌وی، خانووه‌که‌ی بایی چه‌ند ملیۆن دۆلار بی و، کۆمپانیای هه‌بی و بازرگانی رای هه‌بی که به‌ حیسابی خۆی نه‌زانێ.

بۆیه ئیتر ناگونجی به‌ باساوی چاوبه‌ستانه‌ی وه‌ک: (تیکه‌ل نه‌کردنی ئایین و سیاسه‌ت) یاخود (ئیسلام شتیکی پاکه‌و سیاسه‌ت پیسه‌ و توخنی یه‌ک بکه‌ون)! چیدی خه‌لک و جه‌ماوه‌ر فریو بخوات و کلّوی له‌سه‌ر بنری.

وه‌ به‌پاستی ئیستا ئیمه‌ بی بنه‌مایی و پووجیی ئه‌و قسانه‌مان چاک بۆ ده‌رکه‌وتوه‌، وه‌ بۆمان ده‌رکه‌وتوه‌ که ئه‌و قسانه‌ ئیستا که‌سانیک ده‌یانکه‌ن، که ده‌یانه‌وی به‌ پیس و پۆخه‌لیی خۆیان جوکمرانیی بکه‌ن و، ئه‌م بارودۆخه‌ سیاسیی به‌ سوودی شه‌خسیی و بنه‌ماله‌یی و حیزبیی و تاییه‌تی خۆیان بقۆزنه‌وه‌ و، ده‌شزانن ئه‌گه‌ر ئیسلام ده‌سه‌لاتی هه‌بی یه‌کێک له‌ یاساکانی ئیسلام ئه‌وه‌یه‌، که ده‌لی: (من این لك هذا)؟ واته‌: (ئه‌وه‌ت له‌کوی بوو)؟

عومه‌ری کورپی خه‌تتاب خوا لیی رازی بی هه‌موو سالیک له‌کاتی هه‌جدا والیه‌کانی کۆده‌کرده‌وه‌ و لیی ده‌پرسینه‌وه‌ که پێشتر چه‌ندی هه‌بووه‌ و ئیستا چه‌ندی په‌یدا بووه‌؟ وه‌ ده‌یگوت: ئه‌مه‌ت له‌کوی بوو و چۆنت په‌یدا کرد؟ (ابن خلدون) ره‌حه‌متی خوی لیی له‌ کتییی (المقدمه‌)ی خۆیدا قسه‌یه‌کی جوان

ده‌کات، ده‌لی: (أن التجارة من السلطان مضره بالرعايا مفسدة للجباية)^(٢٢٢)، واته: (بازرگانی کردن له‌لایه‌ن حوکمپانه‌وه زیان به‌هاولاتیان ده‌گه‌یه‌نی و باج و خه‌راج له‌بن دینی). چونکه به‌حوکمی ئه‌و حوکمپانیی و ده‌سه‌لاته‌سیاسیه‌ی که‌هیه‌تی هه‌موو بازارپ بۆ خۆی قۆرخ ده‌کات و هه‌موو کایه‌کانی ژیان، که‌بازرگانیی و مامه‌له‌یان تیدا ده‌کری، بۆ خۆی قۆرخ ده‌کات، وه‌ک ئیستا که‌وردتان وایلپهاتوو، که‌واته: ئیستا ئیمه‌ زۆر جوان بۆمان ده‌رکه‌وتوه‌ که‌له‌راستیدا ئه‌م واقعیه‌و هه‌ر واقعیه‌کی دیکه‌ی سیاسی زۆر پیوستی به‌وه‌هیه‌، که‌ئیسلامی تیدا ده‌سه‌لاتداری و ئیسلام سیبه‌ری لیبکا، وه‌له‌راستیدا هه‌بوونی هه‌ژموون (هیمنه‌) و سیبه‌ری ئیسلام له‌بوارای حوکمپانیی و سیاسه‌ندا، ده‌بیته‌هۆی چه‌سپانی دادگه‌ریی و، نه‌مانی سته‌م و زۆرداری و گه‌نده‌لیی و، به‌قازانجی زۆرینه‌ی خه‌لک ته‌واوده‌بی، به‌لی که‌مینه‌یه‌ک که‌ده‌یانیه‌ی له‌سه‌ر حیسابی خه‌لک ده‌وله‌مەندبن زه‌ره‌رده‌کن، به‌لام زۆرینه‌ی خه‌لک و جه‌ماوه‌ر قازانج ده‌کن.

پینجه‌م: به‌هۆی به‌هه‌له‌به‌کاره‌ینانی هه‌ق و راستیه‌که‌وه، یان زیده‌پۆیی تیدا کردنی‌وه، با ئه‌و هه‌ق و راستیه‌مان له‌به‌رچاو نه‌که‌وی:

واته: که‌ده‌بینین هه‌ق‌یک هه‌یه‌ به‌هه‌له‌به‌کارده‌هینری، یان زیده‌پۆیی تیدا ده‌کری، خودی هه‌قه‌که‌مان له‌به‌رچاو نه‌که‌وی، به‌لکو به‌هه‌له‌به‌کاره‌ینانه‌کی و زیده‌پۆیی تیدا کردنه‌کی مه‌حکوم بکه‌ین.

لێرده‌دا مه‌به‌ستم مه‌سه‌له‌ی نه‌ته‌وایه‌تی و مافه‌نیشتمانی و نه‌ته‌وایه‌تیه‌کانه، که‌ئیمه‌ وه‌ک کورد ده‌بینین له‌لایه‌ن گه‌له‌دراوسیکانمانه‌وه: تورک و فارس و عه‌ره‌ب، له‌رابردودا و، هیندیکیان تا ئیستاش، به‌ده‌مارگیرانه‌مامه‌له‌مان له‌گه‌لدا

کراوه، واته: ئه‌وانه موماره‌سه‌ی مافه نه‌ته‌وايه‌تییه‌کانی خۆیانیان کردووه، به‌لام به‌تیپه‌پانندن و زیده‌پۆیی تیداکردن و هه‌له‌وه، وه‌له‌سه‌ر حیسابی مافه نه‌ته‌وايه‌تییه‌کانی ئیمه وه‌ک میلله‌تی کورد، جا ئیمه ده‌بی وریایین کاتیک میلله‌تیک به‌هه‌له‌وه‌له‌سه‌ر حیسابی نه‌ته‌وه‌یه‌کی دیکه، موماره‌سه‌ی ئه‌و مافه (مافی نه‌ته‌وه‌یی و مافی چاره‌نووسی خۆ هه‌بوون) ده‌کات، یان زیده‌پۆیی تیدا ده‌کات و زیاتر بۆ لای میلله‌تی خۆی تیده‌نووسی، نابێ بلیین ئه‌وه له‌بنه‌په‌تدا هه‌له‌یه، نا، ئه‌و ئه‌ندازه‌یه‌ی که زیده‌پۆیی تیدا ده‌کری هه‌له‌یه.

دیاره له‌ئیسلامیشدا ته‌نیا خۆی به‌رز و مه‌زن به‌به‌رز و پیرۆز گیراو و په‌رستراو و به‌ندایه‌تی بۆ کراوه، نابێ هیچ شتیکی دیکه بپێته ئه‌و ئاسته‌وه، ئه‌گه‌رنا شیرک و کوفرو له‌بازنه‌ی ئیسلام چوونه‌ده‌ر، په‌یدا ده‌بی.

ده‌مارگیری، یارمه‌تی گه‌لی خۆ دانه‌له‌سه‌ر سته‌م و، ئه‌وه‌یه که مه‌رپوزه، به‌لام ئه‌گه‌ر میلله‌تی خۆت خۆشبوێ له‌سه‌ر هه‌ق و به‌رگری لێکه‌ی و پشتگیری بکه‌ی، بۆ ئه‌وه‌ی مافه‌کانی ده‌ستبکه‌وی، ئه‌وه هیچ شتیکی خراپت نه‌کردووه، به‌لکو ئه‌رکیکی شه‌رعییت جیه‌جیکردووه که به‌رگرییت کردووه، له‌خه‌لکی سته‌ملیکراو.

دیاره له‌پیش ئه‌ویش خۆی به‌رز و مه‌زن فهرموویه‌تی: ﴿... لَا تَظْلِمُونَ وَلَا تَظْلَمُونَ﴾⁽¹⁾ واته: با نه‌هه‌قی خه‌لکی به‌لای ئیوه‌دا بی، نه‌هه‌قی ئیوه‌ بجێته‌لای خه‌لکی، هه‌لبه‌ته ئه‌م فهرمایشته‌ی خۆی به‌رز و مه‌زن، بنجینه‌یه‌کی گشتی وردی بۆ دادگه‌ریی داناوه، هیچ گومانیشی تیدانیه که ده‌مارگیری ره‌گه‌زه‌په‌رستی، حه‌تمه‌ن له‌سه‌ر حیسابی خه‌لکی دیکه ده‌بی و ناگونجی سته‌مکار

هه‌بێ، به‌بێ سته‌ملیکراو! وه‌ له‌پاستیدا هه‌ر کاتیێک سته‌مکاریێک په‌یداده‌بێ، ئه‌وه له‌سه‌ر حیسابی هه‌بوونی سته‌ملیکراویکه‌.

دیاره ئیمه‌ش وه‌ک میلله‌تی کورد به‌پاستی زهره‌ری زۆترمان کردوه له‌ زۆربه‌ی گه‌لانی دنیا و، له‌ هه‌موویان زیاتر باجی هه‌بوونی ده‌مارگیری نه‌ته‌وه‌ییمان داوه، واته‌: ئه‌و ده‌مارگیرییه‌ی که‌ گه‌له‌ دراوسییه‌کانی ده‌وروبه‌رمان مامه‌له‌یان پێ له‌گه‌ڵ کورددا کردوه، هه‌رچه‌نده‌ هه‌رکه‌سیێک به‌ر له‌ ده‌مارگیرانی نیو گه‌لانی عه‌ره‌ب و تورک و فارس، گله‌یی له‌ زله‌یزه‌کانی رۆژه‌لات و رۆژئاوای کۆن و نوێ نه‌کات که‌: (سایکس پیکۆ)یان ئیمزاکرد و ئیستاش پێیه‌وه‌ پابه‌ندن، ئه‌وه به‌ بێ ئینسافی ده‌بین و وه‌ک ئه‌وه وابه‌: دریشه‌ بیینی (که‌ گه‌له‌ دراوسیێکان لیمانده‌دن) به‌لام ئه‌و ده‌سته‌ی دریشه‌که‌ ده‌وشینی نه‌بیینی (ئه‌و زله‌یزانه‌ی کوردستانیان دابه‌شکرد)!

ئێستا زۆر له‌ حیزبه‌ عه‌لمانییه‌کان هه‌ر دین گله‌یی ده‌که‌ن له‌ فارس و تورک و عه‌ره‌ب که‌ ئیمه‌یان چه‌وساندۆته‌وه‌، به‌لام هێنده‌ رووکه‌ش (سطحی) و سه‌رکێلن، گله‌یی ناکه‌ن له‌و زله‌یزانه‌ی کاتی خۆی کوردستانیان دابه‌شکردوه‌ و به‌شیکیان لکاندوه به‌ ئێرانه‌وه‌، به‌شیێک به‌ تورکیا، به‌شیێک به‌ عێراق، به‌شیێک به‌ سووریا، به‌شیکیش به‌ یه‌کیته‌ی سوڤیه‌تی پێشووه‌وه‌، گله‌یی له‌وان ناکه‌ن، که‌ له‌ حالیکدا ئه‌گه‌ر ئه‌و گه‌له‌ دراوسییه‌یه‌ دریشه‌که‌بن، ئه‌وان ده‌سته‌که‌ن، چونکه‌ ئیمه‌ کاتیێک ئه‌و سته‌مه نه‌ته‌وايه‌تییه‌مان هاته‌سه‌ر، که‌ ولاته‌که‌مان دابه‌شکراو داب‌دایه‌ر کرا، دوا‌ی په‌یمانی (سایکس پیکۆ)، که‌ له‌ ساڵی (1916) له‌نیوان به‌ریتانیا و فه‌ره‌نسا و روسیا، پاشانی‌ش به‌ پشتگیری ئه‌مریکا، ئیمزاکرا، بۆ دابه‌شینی نیشتمانی ئیسلامی به‌سه‌ر ئه‌و زله‌یزانه‌دا، له‌نیویشیدا نیشتمانی کورد، له‌و

کاته وه ئیمه به ره سمی تووشی چه سینرانه وه بووین و به ره سمی کوردستان
دابه شکرا.

www.AliBapir.net
F/AliBapir
youtube/AliBapir1
F/MediaAmeerOffice

www.AliBapir.net
F/AliBapir
youtube/AliBapir1
F/MediaAmeerOffice

بنه‌مای بیست و یه‌که‌م

کۆمه‌لی ئیسلامی هه‌ ئویستی ئیجابیه

له‌ گه‌ل به‌ رانه‌ ره‌ کانی دا مه‌ گه‌ر ئه‌وان

هه‌ ئویستیان خراب بی

F/WWW.AliBapir1
F/YouTube/AliBapir1
F/MediaAmeerOffice

www.AliBapir.net
F/AliBapir
youtube/AliBapir1
F/MediaAmeerOffice

بنه‌مای بیست و یه‌که‌م

کۆمه‌لی ئیسلامی هه‌لۆیستی ئیجابیییه له‌گه‌ڵ به‌رانبه‌ره‌کانیدا چ له‌نیو هه‌ریه‌م و عێراق و چ ده‌ره‌وه‌شدا:

کۆمه‌لی ئیسلامی هه‌لۆیستی خۆی له‌ یواری هه‌لسوکه‌وت (تعامل) له‌گه‌ڵ لایه‌نه سیاسیییه‌کانی کوردستان و عێراق و حکومه‌ت و ده‌وله‌تانی ده‌ورو به‌رو جیهاندا، به‌گوێره‌ی هه‌لۆیستی ئه‌وان به‌رانبه‌ر به‌ ئیسلام و مسوڵمانان و کیشه ره‌وایه‌کانیان به‌گشتی و، خه‌لکی کوردستان و عێراق و کۆمه‌لی ئیسلامی به‌تابه‌ت، دیاری ده‌کات.

وه به‌پێیو یستی ده‌زانی که بۆ هه‌ینانه‌دی ئامانجه هاوبه‌شه‌کان (الأهداف المشتركة)، وه‌ک: پارێزگاریی لێکردنی خاکی هه‌ریه‌می کوردستان و عێراق و هه‌یمنی و ئاسایشیان و، ئاوه‌دانکردنه‌وه‌یان و، خوشگوزه‌ران کردنی خه‌لکه‌که‌یان و، پاراستنی دین و ژین و که‌رامه‌ت و مال و سامان و سه‌رجه‌م به‌رژه‌وه‌ندییه‌کانیان، ده‌ستبارگرو هاوکاری هه‌موو که‌س و لایه‌نیکی دلسۆز به‌ خه‌لک و ولات بێ، چونکه‌:

1- خواى تاكو پاك (جل جلاله) فرمویه‌تی: ﴿... وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ

وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۝۲﴾ المائدة،

واته: (... وه هاوکاری یه‌کدی بکه‌ن له‌سه‌ر چاکه‌کاری و پارێزگاریی، وه

هاوکاری یه‌کدی مه‌که‌ن له‌سه‌ر گوناوه و ده‌ستدریژیی، وه پارێز له‌ خوا

بکه‌ن، بێگومان خوا تۆله‌ی تونده‌).

2- هه‌روه‌ها فرمویه‌تی: ﴿لَا يَنْهَكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُمْ مِّنْ

دِينِكُمْ أَنَّ يَبْرُوهُمْ وَتُقَسِّطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ۝۸﴾ الممتحنة، واته: (خوا

لێتان قه‌ده‌غه ناکات سه‌باره‌ت به‌ که‌سانێک که له‌سه‌ر دینتان جه‌نگتان له‌گه‌ڵ ناکه‌ن و له‌ نیشتمان و مال و حاڵی خۆتان وه‌ده‌رتان نانین، که چاکه‌یان له‌گه‌ڵدا بکه‌ن و له‌ مال و سامانی خۆتان پێیان بده‌ن، بێگومان خوا به‌خشه‌رانی خۆشده‌وێ).

3- پیغه‌مبه‌ری خواش ﷺ فه‌رموویه‌تی: (لَقَدْ شَهِدْتُ فِي دَارِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ جَدْعَانَ حَلْفًا مَا أَحَبُّ أَنْ لِي بِهِ حُمْرُ النَّعَمِ، وَلَوْ أُدْعِيَ بِهِ فِي الْإِسْلَامِ لَأَجَبْتُ) رواه ابن إسحاق وأورده ابن كثير (ه)، واته‌: (من له‌ مالی عه‌بدوللای کورێ جیدعاندای به‌شداریی په‌یمانێک بووم، هه‌زناکه‌م که له‌ جیاتیی ئه‌و په‌یمان هه‌شتی سپییم هه‌بێ (ه)، وه‌ ئه‌گه‌ر له‌ ئیسلامیشدا بۆ په‌یمانێکی وا بانگ بکریم، وه‌ لām ده‌ده‌مه‌وه‌و به‌شداریی تێداده‌که‌م).

روونکردنه‌وه‌

یه‌که‌م: بناغه‌ی هه‌لسوکه‌وت کردنه‌مان له‌گه‌ڵ لایه‌نه‌کانی به‌رانبه‌ردا، له‌ هاوکاریکردنه‌ بۆ هه‌ینانه‌دیی ئامانجه‌ هاوبه‌شه‌کان :

واته‌ ئه‌و ئامانجانه‌ی که به‌رژه‌وه‌ندیی هه‌موولایه‌کیان تێدایه‌و ده‌بنه‌ مایه‌ی دوورخستنه‌وه‌ی زیانه‌کان و ده‌ستخستنی سووده‌کان (دَفْعُ الْمَضَارِّ وَجَلْبُ الْمَنَافِعِ)، چونکه‌ خوا (جل جلاله‌) فه‌رمانی به‌ پیغه‌مبه‌ری خۆی کردوه‌، که خاوه‌ن کتێبه‌کان (جووله‌که‌و نه‌سرانی و ئه‌وانیدیکه‌ش) بانگ بکات بۆ شتێک که

(1) (السيرة النبوية لابن هشام، ج: 1)، ص: (72)، و(البدایة والنهایة) لابن کثیر، ج: (2)، ص: (376).
(2) به‌ هه‌شتی سووریش لێکدراره‌ته‌وه‌، که دیاره‌ ئه‌و کاته‌ مالتیکی زۆر به‌ نرخ بووه‌، له‌به‌رئه‌وه‌ عه‌ره‌ب نمونه‌یان پێ ده‌هێنایه‌وه‌ له‌سه‌ر گرانبه‌هایی شت.

خالی هاوبه‌شه، وه‌ك ده‌فه‌رموی: ﴿قُلْ يٰٓاَهْلَ الْكِتٰبِ تَعٰلَوْاۤ اِلٰی كَلِمَةٍ سَوّٰمٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ اَلَّا نَعْبُدُ اِلَّا اللّٰهَ وَلَا نُنْشِرِكَ بِهٖ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا اَرْبَابًا مِّنْ دُوْنِ

اللّٰهِ فَاِنْ تَوَلَّوْاۤ فَقُوْلُوْا اَشْهَدُوْا بِاَنَّا مُسْلِمُوْنَ﴾⁽¹⁾ واته: (بلی ئه‌ی خاوه‌ن کتیبینه! وهرن بۆ وشه‌یه‌کی یه‌کسان له‌نیوان ئیمه‌و ئیوه‌دا که بۆ هه‌مووان وه‌ك یه‌که، که جگه له‌خوا نه‌په‌رستین و هیچ شتێک نه‌که‌ینه‌هاوبه‌شی خواو هیندی‌کمان هیندی‌کی دیکه‌مان له‌جیاتی خوا نه‌که‌ینه‌په‌ره‌ردگارو سه‌روه‌ری خۆمان، جا ئه‌گه‌ر پشتیان تیکردی و وه‌لامیان نه‌دایه‌وه، ئه‌وا - تۆو مسوڵمانانیش - بلی: شایه‌د بن که ئیمه‌ملکه‌چین بۆ خوا)، واته: ئیمه‌ئه‌لی خوا به‌یه‌کگرتن (توحید)ین، بانگیان بکه‌بۆ خوا به‌یه‌کگرتن، که هه‌موو کتیبه‌ئاسمانییه‌کان و هه‌موو به‌رنامه‌خواییه‌کان، بۆ ئه‌وه‌هاتوون که خه‌لک ته‌نیا خوی به‌رز و مه‌زن به‌په‌رستراو په‌ره‌ردگارو سه‌روه‌ری خۆیان بزائن.

که‌واته: ئیمه‌بۆ هه‌لسوکه‌وت کردن له‌گه‌ڵ خه‌لکدا که هه‌ر لایه‌نی‌ک بن و هه‌ر بیروبو‌چوونی‌کیان هه‌بێ، ده‌بێ بانگیان بکه‌ین بۆ خالی هاوبه‌ش، خالی هاوبه‌شی نیوان ئیمه‌و خاوه‌ن کتیبه‌کان ئه‌وه‌یه‌که ته‌نها خوی به‌رز و مه‌زن بپه‌رستین، ئه‌وه‌خالی هاوبه‌شی نیوان هه‌موو شه‌ریعه‌ته‌ئاسمانییه‌کانه‌.

جا ئیمه‌وه‌ك چۆن بۆ مامه‌له‌له‌گه‌ڵ خاوه‌ن کتیبه‌ئاسمانییه‌کان و خاوه‌ن به‌رنامه‌ئاسمانییه‌کاندا، ده‌بێ بانگیان بکه‌ین بۆ خالی هاوبه‌ش، به‌هه‌مان شیوه‌له‌گه‌ڵ ئه‌هلی دنیا، واته: ئه‌گه‌ر له‌گه‌ڵ ئه‌هلی دیندا بناغه‌ی کاره‌که‌مان بریتییه‌له‌خاله‌هاوبه‌شه‌کان، له‌گه‌ڵ ئه‌هلی دنیا، ده‌بێ بزاین داخۆ چ شتێکی

هاوبه شمان له نیواندا هیه؟ ئه وه خالیکی زور گرنه وه ده بی باشی بیر لیبکه ینه وه، ئه گهرنا تو نه گهری بۆ خالی هاوبه ش، چون له گه له خه لك ده زی؟ جا ئه گهر پیغه مبه ر ﷺ وای کردبایه، ده بووایه هر له گه له ئه وه ی کچی کرد بۆ مه دینه، له گه له هاوبه ش بۆ خوا دانهره کان و جووله که کان تیگگیرابا و سه نگره یان لیك بگرتایه، وه له گه له دوو پووهره کان ده بووایه لیك ترازابانایه! ئینجا پیغه مبه ر ﷺ و مسولمانان له لایه كه و جووله که و بته رست و دوو پووهره کان له لایه کی دیکه، چ شتیك کۆیده کردنه وه؟ بیگومان به رژه وهنندی هاوبه ش، وهك له به لگه نامه (وثیقه)ی مه دینه دا هاتووهر.

ئه م رسته قورئانییه: ﴿وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَى﴾، زور کهس واده زانی فرمانه بۆ مسولمانان تا له نیوان خویاندا هاوکاری یه کدی بکه ن، نه خیر و نه وه ئه م رسته قورئانییه ئاراسته ی مسولمانان نه کراوه، بلای: له نیو خوتاندا هاوکاری یه کدی بکه ن، چونکه مسولمانان له بنه پهدا هه رپیکه وه هاوکارن، به لکو ئه م رسته یه ئاراسته ی مسولمانان کراوه، تاکو له گه له نامسولمانان و غه یری خویاندا بگه رین، داخو چ شتیك مایه ی ره زامه ندی خوی به رز و مه زن و چاکه کاری و سوودو که لکه بۆ خه لك، هاوکاری یه کدی تیدا بکه ن.

دووهم: نیسلام هیچ مه ستیاری (حساسیه) یه کی به رانبه ر به نامسولمانانیکی ته با و بی زهره ر نییه له بواری هه لسوکه وت و په یوه ندییه کاند، فرمانیش به مسولمانان ده کات که هه میشه ده ستپیشخه ری هاوکاری و چاکه بن:

واته: ئایا کاتی که بی ده سه لاتی بووه، خوی به رزو مه زن فه رموویه تی بانگه واز بکه بۆ لای خوی په روه ردگارت به حیکمه ت و ئامۆزگاری چاک و گفتوگو

بکه‌ن به‌شیوازی هه‌ره‌ باش، به‌لام دوا‌یی که ئیسلام ده‌سه‌لاتی وه‌رگرت، پی‌ویست ناکات حیکمه‌ت و ئامۆژگاریی چاک به‌کاربینین!

تۆ ته‌ماشای ژیا‌ننامه‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ بکه‌، پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ هه‌میشه به‌رجه‌سته‌کاری لی‌بوردن (العفو) و به‌زه‌یی (رحمة) و سینه‌ فراوانیی (السماحة) و چا‌وپۆشیی و نه‌م و نیانیی و ... هتد بووه، وه‌ک خ‌وای په‌روه‌ردگار (جل جلاله) پی‌ی ده‌فه‌رموی: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ﴾⁽¹⁾

له‌م بواره‌شدا چه‌ند خالێک ده‌خاینه‌ پوو

1/ خ‌وای په‌روه‌ردگار (جل جلاله) ده‌فه‌رموی: ﴿... وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا...﴾⁽²⁾ البقرة، واته: (... وه‌ قسه‌ی باش له‌گه‌ڵ خه‌لکی بکه‌ن ...) . که‌واته: ده‌بی قسه‌ی ئیمه‌ وه‌ک مسو‌لمان له‌گه‌ڵ خه‌لکیدا به‌ کافرو مسو‌لمان‌ه‌وه، جگه‌ له قسه‌ی باش ه‌یچیدیکه نه‌زانین، نینجا نه‌گه‌ر که‌سیک ب‌ئ: ئه‌م ئایه‌ته نه‌سخ بۆته‌وه، باشه ئه‌دی ئیمه‌ ده‌بی قسه‌ی خراپ بکه‌ین؟! خ‌و ناب‌ی قسه‌ی خراپ بکه‌ین، دیاره هه‌ر ده‌بی قسه‌ی باش بکه‌ین.

2/ وه‌ خ‌وای به‌ به‌زه‌یی (جل جلاله) ده‌فه‌رموی: ﴿... وَأَحْسِنُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ﴾⁽³⁾ واته: (... وه‌ چاکه بکه‌ن، بی‌گومان خوا چاکه‌کارانی خ‌وشده‌و‌ی)، خ‌و تۆ هه‌ر ده‌بی چاکه بکه‌ی و ناب‌ی خراپه بکه‌ی، به‌ل‌ی نه‌گه‌ر که‌سیک خراپه‌ی له‌گه‌ڵدا کردی، خ‌وای به‌رزو مه‌زن ده‌فه‌رموی: ﴿وَحَزُوا سَيِّئَةً سَيِّئَةً مِّثْلَهَا...﴾⁽⁴⁾

¹ الأنبياء: ١٠٧

⁽²⁾ البقرة ٨٣

³ البقرة: ١٩٥

⁴ الشورى: ٤٠

واته: (وه سزای خراپه خراپه‌یه‌کی وه‌ك خۆیه‌تی ...)، به‌لێ بۆت هه‌یه‌ سزای بده‌یه‌وه، به‌لام له‌پاستیدا وه‌ك ده‌ستپێشخه‌ریی كردن، مسوڵمان قه‌ت نابێ خراپه‌ بكات، هه‌میشه‌ ده‌بێ چاكه‌كار بێ.

3/ هه‌روه‌ها خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله‌) ده‌فه‌رموی: ﴿لَا يَنْهَكُكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُمْ مِنْ دِينِكُمْ أَنْ تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ﴾⁽¹⁾ له‌پاستیدا ئه‌م ئایه‌ته‌ش وه‌ك هه‌موو ئایه‌ته‌کانی دیکه‌ کارپێکراو (مُحْكَم) هه‌و له‌جێی خۆی ماوه‌ته‌وه‌و لا‌براو (منسوخ) نیه‌.

که‌واته‌: نامسوڵمانانێك که‌ له‌گه‌ڵمان ده‌ژین و زه‌ره‌ری دین و ژینیان بۆمان نییه‌، خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله‌) رێمان لیناگرێ که‌ چاکه‌ی ماددی و مه‌عنه‌وییان له‌گه‌ڵدا بکه‌ین، به‌لکو خوای به‌رز و مه‌زن چاکه‌کاران و به‌خشه‌رانی خۆشه‌وه‌ی، ئه‌گه‌ر ئه‌و چاکه‌ و به‌خشینه‌ له‌گه‌ڵ نامسوڵمانانیش بێ.

سییه‌م: مادام کۆمه‌لیک به‌رژه‌وه‌ندیی هاوبه‌ش (مَصَالِحَ مُشْتَرَكَةٍ) هه‌بن، که‌ هه‌یج لایه‌نیك به‌ ته‌نیا نه‌توانی ده‌سته‌به‌ریان بکات، که‌واته‌: له‌سه‌ر هه‌موولایه‌کیان پێویسته‌ که‌ هاوکاری یه‌کدی بکه‌ن بۆ هه‌ینانه‌دی و ده‌سته‌به‌رکردنیان:

ئه‌و بنچینه‌یه‌ی که‌ ده‌لالت: (مَا لَا يَتِمُّ الْوَاجِبُ إِلَّا بِهِ فَهُوَ وَاجِبٌ)، واته‌: (هه‌ر شتێك فه‌رێك به‌بێ ئه‌و نه‌یه‌ته‌دی، ئه‌ویش فه‌رێز ده‌بێ)، وه‌ بنچینه‌ی: (لِلْوَسَائِلِ حُكْمُ الْمَقَاصِدِ)، واته‌: (ئامرازه‌كان حوكمی ئامانجه‌كانیان هه‌یه‌)، مادام کۆمه‌لیك به‌رژه‌وه‌ندیی هاوبه‌ش (مَصَالِحَ مُشْتَرَكَةٍ) هه‌بن که‌ هه‌یج لایه‌نیك به‌ته‌نیا نه‌توانی

ده‌سته‌به‌ریان بکات، وه‌ک: پاراستنی سنووره‌کانی ولات و هیمنیی و ئاسایشی کۆمه‌لگا، ئاوه‌دانکردنه‌وه‌ی ولات و خزمه‌تکردنی خه‌لک، پاراستنی دین و ژین و که‌رامه‌ت و وه‌چه‌و عه‌قل و مال و سامان و ... هتدی کۆمه‌لگا، ئه‌وانه هیچ که‌س به‌ته‌نیا بۆی دابین ناکرێن، به‌ هاوکاری هه‌موو لایه‌ک نه‌بێ.

که‌واته: بۆ وه‌ده‌سته‌پێنانی ئه‌و ئامانجانه‌ی که‌ بۆ هه‌موو که‌س باشن، له‌سه‌ر هه‌موو لایه‌کیان پێویسته‌ هاوکاری یه‌کدی بکه‌ن بۆ هێنانه‌دی و ده‌سته‌به‌رکردنیان: ئه‌گه‌ر ولاته‌که‌مان ئازاد نه‌بێ، هه‌موومان زه‌ره‌رده‌که‌ین، ئه‌گه‌ر خه‌یرویه‌ری ولات به‌ده‌ست خۆمانه‌وه‌ نه‌بێ، به‌ تالان به‌ردری، هه‌موومان زه‌ره‌رده‌که‌ین، ئه‌گه‌ر هیمنیی و ئاسایش له‌ ولاته‌ نه‌بێ و له‌ بری ئه‌وه‌ ئالۆزی و ئاژاوه‌ جێی به‌گریته‌وه‌، هه‌موومان زه‌ره‌رده‌که‌ین، ئه‌گه‌ر دین و ژین و که‌رامه‌ت و وه‌چه‌و عه‌قل و مال و سامانی خه‌لک پارێزراو نه‌بێ، هه‌موومان زه‌ره‌رده‌که‌ین، که‌واته: ئه‌وانه کۆمه‌لێک به‌رژه‌وه‌ندیی هاوبه‌شن و پێویسته‌ هاوکارییان له‌سه‌ریکری.

بێگومان هه‌رکام له‌وشتانه‌ی ئاماژه‌مان پێدان و هاوینه‌کانیان، له‌بازنه‌ی فه‌رزه‌ گشتیه‌کان (الفروض العامة) دان که‌ به‌ (الفروض الکفایه) ناسراون، فه‌رزه‌ کیفاییه‌کانیش هه‌رکه‌سێک که‌مه‌رخه‌مییان تێدا بکات و بشتوانی بیانیه‌نینتیه‌دی، ئه‌وه‌ گوناها‌بارده‌بێ، چونکه‌ فه‌رزه‌ گشتیه‌کان له‌ بنه‌رته‌دا له‌سه‌ر هه‌موو کۆمه‌لگه‌ فه‌رزن، له‌کاتی جێبه‌جێنه‌کردنیاندا، سه‌رجه‌م تاکه‌کانی کۆمه‌لگا گوناها‌بارده‌بن، به‌لام ئه‌وانه‌ی که‌ ئه‌و فه‌رزه‌ کیفایانه‌ په‌کیان له‌سه‌ریان ده‌که‌وی، له‌سه‌ریان ده‌بێته‌ فه‌رزی عه‌ین که‌ پێیان هه‌لسن.

چوارهم: چۆنییه‌تی ئەو هاوکارییه له رۆژگار و کۆمه‌لگا و واقعییه‌که‌وه بۆ یه‌کیکی دیکه، ده‌گۆڕی، بۆیه پێویسته له‌و بوارانه‌دا یه‌کجار هۆشیار و وردبین و دووربین بین، تا‌کو له رۆژگاری خۆمان به‌جی نه‌میین:

دیاره به ئەندازه‌ی لێ‌پران و بۆ خوا یه‌کلابونه‌وه و ساغیی و راستیی‌شمان، خوای به‌خشهر (جل جلاله) ده‌ستمان ده‌گرێ و رێنماییمان ده‌کات و، شی‌وازو رێ‌ی‌ازو ئامرازه گونجاوه‌کانمان پێ‌شاندده‌دا، وه‌ک فەرموویه‌تی: ﴿وَالَّذِينَ جَاهِدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْحُسَيْنِ﴾^(١) واته: (وه‌ ئەوانه‌ی له‌پێ‌ی ئێمه‌دا تێ‌ده‌کۆشن رێ‌ی‌ازه‌کانی خۆمانیان پێ‌شاندده‌ین، وه‌ بێ‌گومان خوا له‌گه‌ڵ چا‌که‌کاراندا‌یه). ئەم ئایه‌ته یه‌که‌مین ئایه‌تی‌که‌ که‌ وشه‌ی (سُبُل) ی به‌ کۆ هینابی و پالێشیدا‌یته‌ لای خوای به‌رز و مه‌زن، وه‌ له‌ شوێنه‌کانی دیکه‌ هه‌مویاندا به‌ تا‌ک هاتوه‌.

حیکمه‌ته‌که‌ی چیه‌ به‌و شی‌وه‌یه‌ به‌ کۆ هاتوه‌؟ حیکمه‌ته‌که‌ی ئەوه‌یه: که‌ لێ‌ره‌دا خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله) با‌سی کاری ئیسلامیی و شی‌وازه‌کانی کار ده‌کات و شی‌وازو رێ‌ی‌ازه‌کانی کاریش جۆرا‌وجۆرن و هه‌ر یه‌ک شی‌وازو رێ‌گا نییه‌، بۆیه ئێمه‌ له‌هه‌ر قوناغ و چاخ و هه‌ل و مه‌رجێ‌دا، پێ‌ویستیمان به‌ شی‌وازو رێ‌ی‌ازیکی گونجاو ده‌کات، بۆ ئەوه‌ی له‌پێ‌ی خوای به‌رز و مه‌زن دا تێ‌بکۆشین و کار و چالاکیی ئیسلامیانه‌ی خۆمان ئە‌نجام ده‌ین.

پینجه‌م: شانازیکردنی پیغه‌مبه‌ری خوا به به‌شداری له په‌یمانی (حلف الفضول)

پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموویه‌تی: {لَقَدْ شَهِدْتُ فِي دَارِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ جَدْعَانَ حِلْفًا مَا أَحَبُّ أَنْ لِي بِهِ حُمْرُ النَّعَمِ، وَلَوْ أَدْعَى بِهِ فِي الْإِسْلَامِ لَأَجَبْتُ} ⁽¹⁾ واته: (له مالى عه‌بدوللای کورپی جیدعاندای به‌شداری به‌ستنی په‌یمانی‌ک بووم، پیمخوش نییه له جیاتى ئه‌وه وشتى سوورم هه‌بئ، وه ئه‌گه‌ر له سه‌رده‌مى ئیسلامیشدا بۆی بانگ بکریمه‌وه وه‌لام ده‌ده‌مه‌وه)، دیاره که ئه‌وه په‌یمان‌ه‌شی به‌ست هه‌شتا وه‌حیی بۆ نه‌هاتبوو پش سهرده‌مى ئیسلام و پیغه‌مبه‌رایه‌تی بوو، وه په‌یمان‌ه‌کش له‌گه‌ل خه‌لکانیک به‌سترا که کافر بوون و هیچیان مسولمان نه‌بوون، به‌لام ئه‌وه ئامانجه‌ی که په‌یمان‌ه‌که‌ی بۆ به‌سترا، ئامانجیکه له ئیسلامیشدا ره‌وايه، که بریتییه له به‌رگری کردن له خه‌لکی سته‌ملیکراو، هۆکاری به‌ستنی ئه‌وه په‌یمان‌ه‌ش رووداوێک بوو که پوخته‌که‌ی به‌م شیوه‌یه بوو: دواى گه‌رانه‌وه‌ی قورپه‌یش له جه‌نگی تاوانبارانه (حَرْبُ الْفَجَارِ)، کابرایه‌کی خه‌لکی یه‌مه‌ن له مانگی (ذو القعدة) هاتبوو مه‌که‌و شتیکی فروشتبووه عاسی کورپی وائیل که یه‌کێک بوو له گه‌وره‌کانی قورپه‌یش و پاره‌که‌ی نه‌ده‌دایه، کابراش هانای برده به‌ر زله زله‌کانی قورپه‌یش، به‌لام له‌به‌ر پله‌وپایه‌ی عاسی کورپی وائیل که‌سیان به‌هانایه‌وه نه‌چوون، ئینجا له نزیک که‌عبه وه‌ستاو به هه‌موو توانای هاواری سته‌ملیکراوی خۆی به شیعرێک کردو، داواى له جوامیران کرد که به هانایه‌وه بچن، ئینجا کومه‌لیک له جوامیرانی قورپه‌یش له مالى عه‌بدوللای کورپی جیدعان کۆبوونه‌وه و په‌یمانیان به‌ست و گوتیان: ده‌بئ هه‌موومان یه‌که‌ده‌ست بین بۆ وه‌رگرتنه‌وه‌ی مافی

¹ السيرة النبوية لابن هشام، ج: (1)، ص: (72).

سته‌ملیکراو له‌ سته‌مکارو نابێ لیبگه‌پێین که‌س سته‌می لیبکری، پاشان چوونه‌ لای عاسی کۆری وائیل و شته‌که‌ی کابرای خه‌لکی یه‌مه‌نیان لیسهنده‌وه‌و دایانه‌وه‌ خاوه‌نه‌که‌ی، پیغه‌مبه‌ریش ﷺ له‌و په‌یماندا به‌شداربوو.

ئهمه‌ش ئه‌وه‌ ده‌گه‌یه‌نێ که‌ پێویسته‌ ئیمه‌ له‌گه‌ڵ خه‌لکی نامسوڵمانیشدا، کاتی‌ک بانگ بکریین بۆ پرۆژه‌یه‌ک که‌ بپێته‌ هۆی چه‌سپاندنی دادگه‌ریی و لابردنی سته‌م و خراپه‌، به‌ ئهرکی سه‌ر شانی خۆمانی بزاین که‌ تێیدا به‌شدار بین، چونکه‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ ئاوی کردووه‌.

که‌واته‌: له‌بوا‌ری هاوپه‌یمانی‌تی به‌ستن (التَّحَالُفُ) یش له‌گه‌ڵ هه‌ر که‌س و لایه‌نی‌کدا بۆ هێنانه‌دی به‌رژه‌وه‌ندیی و ئامانجه‌ هاوپه‌شه‌کان، دیسان لایه‌نی‌کی ئیسلامی ده‌ستکراوه‌و ئازاده‌ و، پێویسته‌ ئه‌وپه‌ری وه‌فاداریی و پا‌به‌ندیشی هه‌بێ به‌ په‌یمانانه‌وه‌، خ‌وای په‌ره‌ردگار (جل جلاله‌) ده‌فه‌رموێ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَوْفُوا بِالْعُقُودِ ۖ﴾ ⁽¹⁾ واته‌: (ئهی ئه‌وانه‌ی بپرواتان هێناوه‌! وه‌فادارین به‌و گرێبه‌ست و په‌یمانانه‌ی که‌ ده‌یانبه‌ستن.

مه‌به‌ست ئه‌وه‌یه‌ ئیمه‌ وه‌ک کۆمه‌لی ئیسلامی ده‌ستمان کراوه‌یه‌و شه‌ریعه‌ت ده‌ستی کردووینه‌وه‌و ئازادی کردوین، که‌ به‌پێی هه‌ل و مه‌رجه‌ گۆراوه‌کان و به‌پێی بارودۆخه‌ جو‌راوجۆره‌کان، چ شتی‌کمان له‌ به‌رژه‌وه‌ندیی خۆمان و خه‌لکه‌که‌مان و ولاته‌که‌مان بینی، له‌گه‌ڵ غه‌یری خۆماندا با نامسوڵمانیش بن، ئه‌نجامی بده‌ین، نه‌ک هه‌ر ئازادین، به‌لکو فه‌رمانیشمان به‌وه‌ پێ کراوه‌، چونکه‌: ﴿وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ﴾ فه‌رمانی‌کی خ‌واییه‌.

¹ المائدة: ١

بڻه ماي بيست و دووهم

ده بيت موسلمانان تيڪرا، پيڪه وه

هاوڪار بن بووژانده وهى ئوممهت

وگيرانه وهى سهروه ريسى شهريعت

www.AliBapir.net
YouTube/AliBapir1
F/MediaAmeerOffice

www.AliBapir.net
F/AliBapir
youtube/AliBapir1
F/MediaAmeerOffice

بنه‌مای بیست و دووهم

ده‌بیته مسوولمانان تیکرا هاوکار بن، بو بووژاندنه‌وه‌ی ئۆمهت و گیرانه‌وه‌ی سه‌روه‌ری شه‌ریعه‌ت.

کۆمه‌لی ئیسلامی له‌سه‌رخۆی به‌ پێویستی ده‌زانێ، که وه‌ک ئامانجێکی ستراتیژی و دوور، شان به‌ شانی ده‌وله‌ت و ته‌وژم و کۆمه‌ل و ریکخراو و که‌سایه‌تییه‌ ئیسلامییه‌کانی جیهان، کردو‌کۆش بکات بو‌ بووژاندنه‌وه‌ی ئۆمه‌ته‌ی ئیسلام و گیرانه‌وه‌ی سه‌روه‌ری شه‌ریعه‌ت (سیادة الشريعة)ی خوا (جل جلاله‌) له‌سه‌ر تیکرای نیشتمانی ئیسلامی و، پیکه‌ینانی ده‌وله‌ت و قه‌واره‌یه‌کی ئیسلامی فراوان و، به‌رزکردنه‌وه‌ی ئالای ئیسلام به‌سه‌ر سه‌رتاپای زه‌میندا، تا‌کو ئۆمه‌ته‌ی ئیسلام، وه‌ک خوا ﷻ بو‌ی دیاری‌کردوه‌ و له‌سه‌ری پێویست‌کردوه، بیه‌ته‌ شایه‌دو به‌لگه‌ی راستی ئیسلام به‌سه‌ر مرو‌قا‌یه‌تییه‌وه‌و، مایه‌ی پاکسازی و چاکسازی کۆمه‌لگای به‌شه‌ری به‌گشتی، چونکه‌:

1- خوای به‌رزو مه‌زن فەرمو‌یه‌تی: ﴿وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ (المائدة، ۲) واته‌: (له‌سه‌ر چاکه‌کاری و پارێزکاری هاوکاری به‌کدی بکه‌ن، وه‌ له‌سه‌ر گونا‌ه و ده‌ستدریژی هاوکاری به‌کدی مه‌که‌ن، وه‌ پارێز له‌ خوا بکه‌ن، بێگومان خوا سزای تونده‌).

2- هه‌روه‌ها خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله‌) فەرمو‌یه‌تی: ﴿وَإِنَّ هَذِهِ أُمَّةٌ وَاحِدَةٌ وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاتَّقُونِ﴾ (٥٢) المؤمنون، واته‌: (وه‌ بێگومان ئه‌م کۆمه‌له‌ی ئیوه‌ به‌ک کۆمه‌له‌، وه‌ من په‌روه‌ردگار تانم جا پارێزم لێکه‌ن).

- 3- وه خوای به‌رز و مه‌زن فه‌رموویه‌تی: ﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا﴾ (١٤٣) البقرة، واته: {ئاوا به‌وشیویه‌ه گێپرومانن به کومه‌لیکی چاکترین (یاخود میانگیر)، تاوه‌کو ببنه شایه‌دو چاودێر به‌سه‌ر خه‌لکییه‌وه‌و، پیغه‌مبه‌ریش به‌سه‌رتانه‌وه‌ه شایه‌دو چاودێر بێ}.
- 4- وه خوای به‌دیینه‌ر (جل جلاله‌) فه‌رموویه‌تی: ﴿كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ﴾ (١١) آل عمران، واته: {ئیه‌و به‌شته‌رین کومه‌لن بۆ خه‌لکی په‌یداکراون، فه‌رمان به‌ شته په‌سنده‌کان ده‌که‌ن و، رێ له‌ شته‌ ناپه‌سنده‌کان ده‌گیرن و، بپوا به‌ خوا دینن (...)}.
- 5- وه خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله‌) فه‌رموویه‌تی: ﴿وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَىٰ لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ (٥٥) النور، واته: {خوا به‌لێنی به‌وانه‌تان داوه‌ که بپروایان هێناوه‌و کرده‌وه‌ باشه‌کان ئه‌نجامده‌ده‌ن، که بێگومان ده‌یانکاته‌ جێنشین له‌ زه‌ویدا، وه‌ک چۆن ئه‌وانه‌ی پێش ئه‌وانی کرده‌ جێنشین، وه‌ ئه‌و به‌رنامه‌یه‌ی که بۆی په‌سند کردوون، بۆیان ده‌چه‌سپێنێ و ترسیان بۆ ده‌گۆڕێ به‌ دنیایی و هێمنیی، به‌ مه‌رجێک بمپه‌رستن و هێچ شتێک نه‌که‌نه‌ هاوبه‌شم، جا هه‌ر که‌سیک دوا‌ی ئه‌وه‌ بپپروا بێ، ئه‌وه‌ بێگومان ئه‌وانه‌ن له‌ رێ ده‌رچووان}.

روونکردنه‌وه

یه‌که‌م: بیگومان هاوکاری پیکه‌وه‌کردنی مسوولمانان و ده‌ستبار بو
یه‌گرتنیان، بو جیبه‌جیکردنی هه‌ر ئه‌رکیکی شه‌رعیی که په‌کی له‌سه‌ر
کاری هه‌ره‌وه‌زیی و کاری هاوبه‌ش که‌وتبی، فه‌رزه:

واته: مادام کاریک به هه‌موویان نه‌بی نه‌کری، په‌کی له‌سه‌ر چه‌ندیان که‌وتبی،
پیویسته ئه‌وه‌نده‌یان بۆی بینه مه‌یدان و قۆلی بۆ هه‌لمالن، چونکه وێرای فه‌رمانی
خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله) که ده‌فه‌رموی: ﴿... وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ﴾
... (٢) وێرای که‌لیک ئایه‌ت و فه‌رمووده‌ی دیکه‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ، زانایانی
شه‌ریعه‌ت وه‌ک بنچینه‌یه‌کی گشتیی شه‌رعیی گوتوویانه: (إِنَّ الْأَمْرَ بِالْشَّيْءِ أَمْرٌ
بِهِ وَبِمَا لَا يَنْبَغُ إِلَّا بِهِ)، واته: (فه‌رمان کردن به شتیک، فه‌رمان کردن به خودی ئه‌و
شته، وه به هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی که ئه‌و شته په‌کی له‌سه‌ریان که‌وتوه‌و، به‌بی
ئه‌وان نایه‌ته‌دی)، بۆ وینه: فه‌رمان کردن به‌ نوێژ، فه‌رمان کردن به
ده‌ستنوێژیشو، به پاکو‌خا‌وینیشو، به به‌رگو پۆشاک له‌به‌رکردنیشو عه‌و‌په‌ت
داپۆشینیشو، روو به‌ره‌و قیبه‌ وه‌ستانیشو... هتد، هه‌روه‌ها خوا‌ی به‌رز و مه‌زن
که ده‌فه‌رموی: ﴿وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ﴾... (٢) واته: (وه له‌پیناو‌ی
خو‌ادا تیبکۆشن به‌ر شیوه‌یه‌ی که پیویسته ...)، دیاره فه‌رمان کردن به
جه‌نگ و جیهاد، فه‌رمان کردن به په‌یدا‌کردن و فه‌را‌هم هینانی پید‌ا‌ویستی و
ئامرازو هۆکاره‌کانیشی.

(1) المائدة: ٢

الحج: ٧٨

ئینجا دیاره هه‌رکام له:

1/ هه‌ڵساندنه‌وه‌و بووژاندنه‌وه‌ی ئۆمه‌ته‌ی ئیسلامی و ریکخستنه‌وه‌ی کاروباره‌کانی.

2/ گێڕانه‌وه‌ی سه‌روه‌ری شه‌ریعه‌تی خوای به‌رز و مه‌زن بۆ سه‌رجه‌م بو‌ارو لایه‌نه‌کانی ژیان و گوزهرانی تاکیی و خیرانی و کۆمه‌لایه‌تی و سیاسیی مسوڵمانان.

3/ پیکه‌ینانی ده‌وله‌ت و قه‌واره‌یه‌کی ئیسلامی فراوان، که سی‌یه‌رو سایه‌ی بۆ هه‌موو مسوڵمانان.

4/ به‌رزکردنه‌وه‌ی ئالای ئیسلام به‌سه‌ر سه‌رتاپای زه‌مینداو، گه‌یاندنی په‌یامی خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله) به هه‌موو خه‌ڵکی سه‌رزه‌وی.

بیگومان هه‌ر کام له‌و چواره‌ی سه‌روه‌ه، فه‌رزو پیویستن له‌سه‌ر کۆی مسوڵمانان، وه‌ک چه‌ند فه‌رزیکی به کۆمه‌ل و کیفائی، ئینجا دیاره به‌هاوکاری و پشتی یه‌کدی گرتن و کاری هاوبه‌شیش نه‌بێ، هیچ کام له‌و ئامانجا نه‌یه‌دی.

که‌واته: پیکه‌وه هاوکاری کردنی مسوڵمانان بۆ هه‌ینانه‌دی ئه‌و چوار ئه‌رکه سه‌ره‌کیه، پیویسته، بۆیه گوتوو مانه: کۆمه‌لی ئیسلامی به ئه‌رکی سه‌رشانی خۆی ده‌زانێ، که شان به‌شانی ده‌وله‌ت و لایه‌ن و ته‌وژم و ریکخراو و ده‌زگا و که‌سایه‌تییه ئیسلامیه‌کان، ده‌ستبار بگرێ، هاوکاری بۆ هه‌ینانه‌دی هه‌رکام له‌و چوار ئه‌رکه.

دووه‌م: به‌لگه له‌سه‌ر پیویستبوونی هه‌رکام له‌و چوار ئه‌رکه، زۆرن، هه‌لبه‌ته ئیمه هه‌ر بۆ دُنیاکردن به‌لگه‌یان له‌سه‌ر دینینه‌وه، ئه‌گه‌رنا هه‌موویان شتی به‌ئاشکرا زانراون له شه‌ریعه‌دا، بۆ نمونه:

1- بووژاندنه‌وه‌ی ئۆممەت و یه‌کخستنه‌وه‌ی ریزه‌کانی:

وه‌ك به‌لگه‌ بۆ ئه‌وه، ده‌گونجی زۆر ئایه‌ت و فه‌رمووده‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ به‌یینه‌وه، بۆ نموونه: یه‌كێك له‌وانه‌ ئه‌و ئایه‌ته‌یه‌ كه‌ خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله‌) ده‌فه‌رموی: ﴿وَإِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاتَّقُونِ﴾⁽¹⁾ واته‌: (وه‌ ئه‌مه‌ کۆمه‌لی ئیوه‌یه‌ یه‌ك کۆمه‌له‌ منیش په‌روه‌ردگار تانم ده‌جا پارێزم لی‌بکه‌ن) یانی: هه‌ول‌بدن پێکه‌وه‌ به‌ ده‌سته‌جه‌معی پارێزکاربن له‌ به‌رانبه‌رمدا.

که‌واته‌: پێویسته‌ ئۆممه‌تی ئیسلام یه‌ك کۆمه‌لی تۆکمه‌ و یه‌ک‌گرتووبی، بۆئه‌وه‌ی بتوانی به‌ندایه‌تی راسته‌قینه‌ بۆ خوای به‌رز و مه‌زن بکات و پارێزکاری باش له‌ خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله‌) بکات، که‌ دیاره‌ په‌رست (عباده‌) و پارێزکاری (تقوی) ته‌واویش، کاتی‌ک ده‌بی که‌ پابه‌ندی بکات به‌ هه‌موو شه‌ریعه‌ته‌وه، وه‌ دیاره‌ مسوڵمانان به‌ هه‌مووشیان نه‌بی ناتوان به‌ هه‌موو شه‌ریعه‌ت و هه‌موو یاسا‌کانیه‌وه‌ پابه‌ندبن، له‌ هه‌موو بواره‌کانی ژیا‌نیاندا شه‌ریعه‌ت و دینی خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله‌) به‌رجه‌سته‌بکه‌ن.

هه‌روه‌ها خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله‌) ده‌فه‌رموی: ﴿وَأَعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا...﴾⁽²⁾ واته‌: (هه‌مووتان تێکرا ده‌ست به‌ رێسمانی خوا وه‌ بگرن و په‌رته‌وازه‌ مه‌بن ...)، که‌واته‌: فه‌رزه‌ که‌ ئۆممه‌تی ئیسلام یه‌ك ئۆممه‌ت و یه‌ك کۆمه‌ل بێ، یه‌ك کۆمه‌لی ده‌ست‌گرتوو به‌ رێسای خوای به‌رز و

¹ المؤمنون: ۵۲

² آل عمران: ۱۰۳

مه‌زن ، یه‌ك كۆمه‌لی پێشكه‌شكه‌ری به‌ندایه‌تی بۆ خوای به‌رز و مه‌زن ، پارێزكار له‌ خوای به‌رز و مه‌زن و پابه‌ند به‌ شه‌ریعه‌تی خواوه (جل جلاله‌).

2- گێڕانه‌وه‌ی سه‌روه‌ری شه‌ریعه‌تی خوا:

به‌لگه‌شمان له‌سه‌ر ئه‌وه‌، ئه‌م ئایه‌ته‌یه‌ كه‌ خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله‌) ده‌فه‌رموێ: ﴿ثُمَّ جَعَلْنَاكَ عَلَىٰ شَرِيعَةٍ مِّنَ الْأَمْرِ فَاتَّبِعْهَا وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ﴾ (١٨) الجاثية. لێ‌وه‌دا رووی دواندن له‌ پیغه‌مبه‌ری خوايه ﷺ، خوای به‌رز و مه‌زن پێشتر باسی ئه‌ه‌لی كیتاب (جووله‌كه‌ و نه‌صراڤانی و ئه‌وانی دیکه‌) و ئه‌زموونی ئه‌وان ده‌كات، ئینجا ده‌فه‌رموێ: (دوای -تێپه‌ربوونی قوناغ و ئه‌زموونی ئه‌ه‌لی كیتاب- تۆمان له‌سه‌ر به‌رنامه‌یه‌ك دانا له‌لایه‌ن خۆمانه‌وه‌، جا تۆش شوێنی بكه‌وه‌ و پێیه‌وه‌ پابه‌ند به‌، وه‌ به‌دوای ئاره‌زوری ئه‌وانه‌ مه‌كه‌وه‌ كه‌ نارائن)، دیاره‌ هه‌ر فه‌رمانی‌كیش به‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ كرابی، فه‌رمانه‌ به‌ ئۆمه‌ته‌كه‌شی، مه‌گه‌ر به‌ به‌لگه‌یه‌کی تایبه‌تی تایبه‌ت كرابی به‌ پیغه‌مبه‌ری خوا وه‌ ﷺ، ئه‌گه‌رنا هه‌رچی خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله‌) به‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمووه‌، دیاره‌ ئۆمه‌ته‌كه‌یشی پێی مه‌به‌سته‌.

هه‌روه‌ها خوای به‌رز و مه‌زن ده‌فه‌رموێ: ﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا ادْخُلُوا فِي السِّلْمِ كَآفَّةً وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ﴾

(البقرة، واته‌: (ئه‌ی ئه‌وانه‌ی بڕواتان هه‌یناوه‌! به‌ تێكراپی بچنه‌نیو گه‌ردنكه‌چیه‌وه‌ و به‌دوای هه‌نگاوه‌كانی شه‌یتان مه‌كه‌ون، بێگومان ئه‌و بۆ ئێوه‌ دوژمنی‌کی ئاشكرايه‌)، لێ‌وه‌دا وشه‌ی: (كَآفَّةً)، واته‌: (به‌ تێكراپی یان

به‌ته‌واویی)، ده‌گونجی په‌یوه‌ست بی به (ءَامَنُوا)، واته: (هه‌مووتان تی‌کرا بچنه‌نیو ئیسلامه‌تییه‌وه)، که بی‌گومان گه‌ردنکه‌چی بو‌ خوای به‌رز و مه‌زن له‌ پابه‌ندی به ئیسلامه‌وه‌دا به‌رجه‌سته‌ده‌بی، وه‌ ده‌شگونجی په‌یوه‌ست بی به (الْسَّلَام) هوه، واته: (بچنه‌نیو تی‌کرای ناشتییه‌وه)، واته: تی‌کرای گه‌ردنکه‌چی، به‌ واتایه‌کی دیکه: هه‌موو ئیسلام جیبه‌جی بکه‌ن، هه‌لبه‌ته هه‌ردوو واتایه‌که راستن و تی‌کیش ناگیرین، ده‌بی تی‌کرای مسوڵمانان به‌بی هه‌لا‌واردن پابه‌ندن به هه‌موو ئیسلامه‌وه، وه‌ به‌ته‌واویی گه‌ردنکه‌چ بن بو‌ خوای به‌رز و مه‌زن . که دیاره ئه‌وه‌ش وه‌ک گوتمان: واتایه‌که‌ی ئه‌وه‌یه‌که شه‌ریعت سه‌روه‌ری له‌ ژیا‌نی تی‌کرای مسوڵمانانداو، سایه‌و سینه‌ریان بی.

3- پیکه‌ینانی قه‌واره و ده‌وله‌تیکی سیاسی ئیسلامی فراوانی یه‌که‌گرتوو له‌ سه‌رتاسه‌ری جیهانی ئیسلامیدا:

به‌لگه‌ له‌سه‌ر ئه‌م خاله‌ش ئه‌و ئایه‌ته‌یه‌که خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله‌) ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا وَاخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾⁽¹⁾ واته: (وه وه‌ک ئه‌وانه مه‌بن که په‌رته‌وازه بوون و نا‌کۆک بوون، دوا‌ی ئه‌وه‌ی که به‌لگه‌ روون و ئاشکراکانیان بو‌ هات، وه ئه‌وانه ئازاریکی مه‌زنیان بو‌ داندراوه)، که‌واته: مسوڵمانان ناب‌ی پارچه پارچه بن، ئیستا مسوڵمانان به هه‌موویان له‌وانه‌یه چل په‌نجا ده‌وله‌تیان هه‌بی، هه‌ر عه‌ره‌ب بیست و دوو ده‌وله‌تیان هه‌یه، که ئه‌وه حاله‌تیکی نا‌اساییه، وه له‌راستیدا حاله‌تیکی ناشه‌رعیییه، چونکه بنه‌په‌ت (أصل) وایه

¹ آل عمران: ۱۰۵

مسوڵمانان یه‌ك قه‌واره‌و یه‌ك ده‌وله‌تیان هه‌بێ، كه‌واته: ئه‌و حاڵه‌ته‌ی ئیستا حاڵه‌تیکی نائاسایی و ناشه‌رعییه به‌ مل مسوڵماناندا هاتوه‌.

هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌ فه‌رمایشتیکیدا ده‌فه‌رموێ: {الْمُسْلِمُونَ تَتَكَافَأُ دِمَاؤُهُمْ، وَهُمْ يَدُّ عَلَى مَنْ سِوَاهُمْ، يَسْتَمِي بِذِمَّتِهِمْ أَدْنَاهُمْ} (1) واته: {مسوڵمانان خۆنیان یه‌كسانه‌ (و كه‌سیان خۆنی له‌ كه‌سیدیكه‌یان به‌نرختر نیه‌)، وه‌ هه‌موویان یه‌كده‌ستن له‌ به‌رانبه‌ر غه‌یری خۆیاندا، وه‌ بچووكترینیان ده‌توانی به‌ ناوی ئه‌وانه‌وه‌ كه‌سێك په‌نا بدات و مافی په‌نا به‌ری پێبدات...}، واته: حاڵه‌تی ئاسایی و شه‌رعی ئه‌وه‌یه‌ كه‌ مسوڵمانان یه‌ك ده‌ست و یه‌ك هیژو یه‌ك هه‌لوێست بن، له‌ به‌رانبه‌ر غه‌یری خۆیاندا، دیاره‌ كێپانه‌وه‌ی مسوڵمانانیش بۆ حاڵه‌ته‌ ئاساییه‌كه‌یان له‌سه‌ر هه‌موویان فه‌رزه‌، چونكه‌ به‌ یه‌ك و دووانیان ناكریت.

4- به‌رزکردنه‌وه‌ی ئالای ئیسلام به‌سه‌ر سه‌رتاپای زه‌میندا و گه‌یانندی په‌یامی خوای به‌رز و مه‌زن به‌ هه‌موو مرو‌فایه‌تی:

به‌لگه‌ له‌سه‌ر ئه‌م خاله‌ش ئه‌م نایه‌ته‌یه‌ كه‌ خوای به‌رز و مه‌زن ده‌فه‌رموێ: ﴿قُلْ يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ اِنِّي رَسُوْلُ اللّٰهِ اِلَيْكُمْ جَمِيعًا الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ يَحْيِيْ وَيُمِيتُ فَاٰمِنُوْا بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهِ الَّذِيْ اَلَمَّ الَّذِيْ يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَكَلِمَتِهِۦ وَاتَّبِعُوْهُ لَعَلَّكُمْ ﴿٢﴾ واته: (ئه‌ی موحه‌مه‌د! - بلی: ئه‌ی خه‌لكینه! - من ره‌وانه‌كراوی خوام بۆ لای ئێوه هه‌مووتان، ئه‌و خوایه‌ی كه‌

¹ رواه ابن ماجه: (2683) واللفظ له، وأبو داود: (2751)، والنسائي: (8681)، وقال الألباني: صحيح.

² الأعراف: ١٥٨

ئاسمانه کان و زهوی هی ئهون، بېجگه لهو هیچ په رستراو نین، ده ژییښی و ده مرینی، ده جا ئیمان بیښن به خواو به ره وانه کراوه پیغه مبه ره که ی که نه خوینده واره، ئه و پیغه مبه ره ی که ئیمان دینی به خواو به وشه کان، وه شوینی بکه ون به لکو ری راست بگرن) وه ئه م ئایه ته یه کیکه لهو ئایه تانه ی که به لگن له سهر ئه وه ی پیغه مبه ری ئیمه ﷺ بو هه موو خه لکی نیردراوه، په یامه که ی ئاراسته که ی هه موو مرؤفایه تی کراوه.

جا دیاره که خوا ی به رزو مزن فه رمانی به پیغه مبه ر ﷺ کردوه وا بفرموی، ئیمه ش که ئوممه تی ئوین، له سه رمان پیویسته ئه و په یامه ی پیغه مبه ر ﷺ بگه یه نینه مرؤفایه تی.

ئه وه به لگه یه له سهر ئه وه که هه رکام لهو چوار خاله ی سه ره وه، له سهر هه موو مسولمانان فه رزه، ئیمه ش وه ک کومه لی ئیسلامی که به شیکن له ئوممه تی ئیسلامی، دیاره له سه رمان پیویسته هاوکاری هه موو نه وانه بکه یڼ، که به و ئاراسته یه دا بو هیانه دی ئه و چوار ئه رکانه کارده کهن.

سییه م: به بی جیه جیکردنی ئه و چوار ئه رکه سه ره کییه ش، ئوممه تی ئیسلام ئه رکی سه رشانی خوی له به رانبه ر مرؤفایه تیدا بو ئه نجام نادرئ:

ئه رکی ئوممه تی ئیسلام به رانبه ر به مرؤفایه تی وه ک خوا (جل جلاله) بو ی دیاری کردوه، دوو خالی سه ره کییه:

1) شاهیدی دان به راستی و ته وایی ئیسلام.

2) پاکسازی و چاکسازی کردنی کومه لگای مرؤفایه تی.

به‌لگه‌ش له‌سه‌ر ئه‌وه که ئه‌و دوو ئه‌رکه سه‌ره‌کییه له‌سه‌ر ئۆمه‌تی پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌زکراون له به‌رانبه‌ر مروّقایه‌تییدا، ئه‌م ئایه‌ته‌یه که خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله) ده‌فه‌رموی: ﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا...﴾⁽¹⁾ واته: (ئاوا ئێوه‌مان کردووه به چاک‌ترین کومه‌ل - یان کومه‌لیکی میانگیر که کورت نه‌هین و تین په‌پێنی و لانه‌دا نه به‌ملا‌داو نه به‌ولادا-، تا‌کو شایه‌د - یان چاو‌دێر - بن به‌سه‌ر خه‌لکییه‌وه، وه پیغه‌مبه‌ریش بپێته شایه‌د به‌سه‌ر ئێوه‌وه)، شایه‌د بن، واته: به‌لگه‌و شایه‌دی راستی ئیسلام بن، که ئیسلام ئۆمه‌تیکی ئا‌وای فه‌راهم هینا‌وه، هه‌ر که‌سیک ته‌ماشای ئێوه بکات، برائ‌ی که ئیسلام راسته، ئیسلام له خۆتان‌دا به‌رجه‌سته بکه‌ن، یاخود چاو‌دێربن، واته: چاو‌دێربن به‌سه‌ر مروّقایه‌تییه‌وه، تا لانه‌دات به‌ملا‌و به‌ولادا، وه چاو‌دێربن به‌سه‌ریه‌وه‌و نه‌هیلن هیندیکی هیندیکی بخوا، وه هیندیکی سته‌مکارو هیندیکی دیکه‌ی سته‌م‌لیکراوب‌ی، نه‌ک چاو‌دێر به‌و مانایه‌ی که به‌زۆر خه‌لکی مسو‌لمان بکه‌ن، خه‌لک ئازادن له‌سه‌ر چ بیرۆکه‌و دینی‌ک ده‌بن، به‌لام ده‌بی به‌سه‌ریان‌وه چاو‌دێربن، که نه‌هیلن یه‌ک‌دی بچه‌وسیننه‌وه‌و سته‌م له یه‌ک‌دی بکه‌ن، وه‌ک ئیستا که ده‌بینین دنیا جو‌نه!!

هه‌روه‌ها به‌لگه‌ش له‌سه‌ر ئه‌وه که پاک‌سازی و چاک‌سازی کردنی کومه‌ل‌گای مروّقایه‌تی، له‌سه‌ر ئۆمه‌تی پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رزه، ئه‌م ئایه‌ته‌یه که خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله) ده‌فه‌رموی: ﴿كُنتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ...﴾⁽²⁾ که‌واته: وشه‌ی

¹ البقرة: ۱۴۳

² آل عمران: ۱۱۰

(وَسَطُ)یش پێده‌چێ هه‌ر به‌ مانای (خَيْرُ) بێ، واته‌: (چاکترین)، وه‌ ده‌گونجێ به‌ مانای (خه‌تی نیوه‌پاست گرتوو) بێ، له‌ به‌رئه‌وه‌ی هه‌ر که‌سیک خه‌تی نیوه‌پاستی گرتو به‌ملاو به‌ولادا لاینه‌دا، چاک ده‌بێ و هاوسه‌نگ ده‌بێ، مانای وایه هه‌ردوو مانایه‌که یه‌کدی ته‌واوده‌که‌ن.

که‌واته‌: ئه‌وه ئه‌رکی ئۆمه‌ته‌ی پێغه‌مبه‌ره ﷺ که‌ له‌نیۆ مروّقایه‌تییدا ئه‌و ئه‌رکانه ئه‌نجام بده‌ن و ده‌بێ ئۆمه‌ته‌ی پێغه‌مبه‌ره ﷺ ئه‌وه‌نده توکمه‌و توندوتۆڵ و دامه‌زراو بن، که‌ بتوانن هه‌رچی شتی باشه بیچه‌سپێن له‌سه‌ر زه‌وی و له‌نیۆ مروّقایه‌تییدا، وه‌ هه‌رچی شتی خرابه لایه‌ن و ریشه‌کێشی بکه‌ن.

جا بێگومان لێره‌دا مه‌به‌ست ئه‌وه‌نیه که به‌ زۆر ئیسلام به‌سه‌ر خه‌لکدا به‌سپێن، به‌لام وه‌ک چۆن ئیستا ئه‌مریکا ده‌یه‌وێ هیندیك به‌ها (قِيمَ)ی خۆی بلامیکاته‌وه، "ئیسلام" یش به‌ هوکمی جیهانی بوونی، ده‌بێ ده‌نگی زوڵالی بگاته‌ گۆی هه‌موو که‌س، جا ئه‌مریکا له‌پێی تۆپو تانکه‌وه به‌هاکانی بلامیکاته‌وه، به‌لام ئیسلام ئه‌گه‌ر ده‌سه‌لاتی مه‌بێ، زه‌برو زۆر به‌کارناهیێ، چونکه‌ خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله‌) ده‌فه‌رموی: ﴿لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ...﴾⁽¹⁾ البقرة، واته‌:

(تۆبزیی کردن له‌ ئاییندا نییه ...)، به‌لام ره‌واجیش ده‌دا به‌ به‌هاکانی خۆی، ره‌واج ده‌دا به‌ براهی‌تی و دادگه‌ری و چاکی و پاکیی و... هتد، وه‌ک چۆن ئیستا ئه‌مریکا ره‌واج ده‌دا به‌ به‌هایانه‌ی خۆی که‌ زیاتر به‌های ئازه‌لین و له‌ چوارچیوه‌ی جه‌سته‌و غه‌ریزه‌کاندا ده‌سوورپێنه‌وه، ئیسلامیش ئه‌گه‌ر ده‌سه‌لاتی هه‌بێ، ئه‌هلی ئیسلام و ئۆمه‌ته‌ی پێغه‌مبه‌ره ﷺ له‌سه‌ریان فه‌رزه، به‌وه‌ بده‌ن به‌و

به‌هاو ره‌وشت و ئه‌ده‌به به‌رزانه‌و، به‌و بیرۆکه راست و دروستانه‌ی که خزمه‌ت به مرقۆقایه‌تی ده‌که‌ن.

دیاره ئه‌گه‌ر ئۆمه‌تی ئیسلام نه‌بووژیته‌وه‌و خۆی رێک نه‌خاته‌وه، توانای پیاده‌کردنی شه‌ریعه‌تی نابێ له ژیان و گوزه‌رانی خۆیداو، هه‌تا شه‌ریعه‌تیش پیاده نه‌کا، له ژیان و گوزه‌رانی خۆیدا، ناتوانی قه‌واره‌و ده‌وله‌تیکی یه‌کگرتوو به‌هیزی هه‌بێو، هه‌تا واش نه‌بێ، توانای به‌رزکردنه‌وه‌ی ئالای ئیسلام و گه‌یاندنی په‌یامی خۆی به‌رز و مه‌زن ی به‌هه‌موو خه‌لکی سه‌رزه‌وه‌ی نابێ!

چواره‌م: دیاره بۆ هی‌ئانه‌دی هه‌موو ئه‌و ئاما‌نجان‌ه‌ش، خۆی بالاده‌ست (جل جلاله) به‌لێنی به‌مسولمانان داوه و به‌لێنه‌کانی دینیته‌دی

به‌لگه‌مان له‌سه‌ر ئه‌وه‌ش ئه‌م ئایه‌ته‌یه که خۆی په‌روه‌ردگار (جل جلاله) ده‌فه‌رموی: ﴿وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُم مِّن بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَن كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾⁽¹⁾ واته: ئه‌گه‌ر ئه‌و مه‌رجه له خۆتاندا ببیننه‌دی و ئه‌هلی خوا به‌یه‌کگرتن (توحید) راسته‌قینه‌ بن، ئه‌وه خۆی په‌روه‌ردگار (جل جلاله) ئه‌و به‌لێنه‌تان بۆ دینیته‌دی.

جا ئه‌گه‌ر ئێمه ته‌ماشای می‌ژوو بکه‌ین، ده‌بینین قوناغی پیغه‌مبه‌ر ﷺ و دواتر هاوه‌له به‌رپژه‌کانی و جینشینه‌کانی، به‌چاکترین شیوه، خوا به‌یه‌کگرتنیان هی‌ئاوه‌ته‌دی و به‌ندایه‌تیان بۆ خۆی به‌رز و مه‌زن کردوو، بێ ئه‌وه‌ی هاوبه‌شی

بۆ بریاربدهن، بۆیه خوای په‌روه‌ردگاریش (جل جلاله) به‌باشترین شیوه به‌لێنه‌که‌ی بۆ هیناونه‌دی، هه‌روه‌ها له‌قوناغه‌کانی دوايشدا، هه‌ر کۆمه‌لێک و هه‌ر گه‌لێک که‌م و زۆر خوا به‌یه‌گگرتن و ته‌نیا خوا په‌رستنی له‌خویدا هینابێته‌دی، خوای په‌روه‌ردگاریش (جل جلاله) ئه‌و به‌لێنه‌ی بۆ هیناونه‌دی.

ئینجا ئه‌وه‌ که‌ خوای به‌رز و مه‌زن ده‌فه‌رموی: ﴿أَمْنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾، که‌ له‌ هه‌موو قورئاندا ئه‌و دووه‌ پێکه‌وه‌ هاتوون، ﴿أَمْنُوا﴾ واته‌: وه‌رگرتنی ئه‌و هه‌قه‌ی که‌ خوای به‌رز و مه‌زن به‌ پیغه‌مبەر ﷺ دا ناردوویه‌تی، لێتیگه‌یشتنی و قبوڵکردنی، وه‌ك خاڵه‌تیکی ئیمانیه‌ی و عه‌قیده‌یه‌ی و فیکریه‌ی، ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ واته‌: له‌خۆدا به‌رجه‌سته‌کردنی ئه‌و هه‌قه‌ی وه‌رگرتوه‌، وه‌ك ئیمان و عه‌قیده، ئینجا کاری پێکه‌ی، چونکه‌ ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ یانی: هه‌موو کرده‌وه‌ و خه‌سله‌ته‌ چاکه‌کانیان ته‌نجامداوه‌، وه‌ خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله) ئه‌و وشه‌یه‌ی به‌کارهیناوه‌، بۆئه‌وه‌ی هه‌رچی کرده‌وه‌ی چاکه‌ بیگرێته‌وه‌، جا چ په‌یوه‌ندی به‌ لایه‌نی عیباده‌ته‌وه‌ هه‌بێ، چ به‌ ئه‌خلاقه‌وه‌، چ به‌ لایه‌نی هه‌لسوکه‌وتی خێزانییه‌وه‌، چ به‌ لایه‌نی هه‌لسوکه‌وتی کۆمه‌لایه‌تییه‌وه‌، چ به‌ لایه‌نی حوکم و سیاسه‌ته‌وه‌، چ به‌ لایه‌نی جه‌نگ و ئاشتییه‌وه‌، په‌یوه‌ندی به‌ هه‌ر بواره‌یه‌وه‌ هه‌بێ، ده‌یگرێته‌وه‌.

www.AliBapir.net
[F/AliBapir](https://www.facebook.com/F/AliBapir)
[youtube/AliBapir1](https://www.youtube.com/channel/UCv33333333333333333333)
[F/MediaAmeerOffice](https://www.facebook.com/F/MediaAmeerOffice)

بەنەمەي بېست و سەيەم

بەگەرھىنانى ھۆكەرە تەرەپپەگان

ھەرگامىيان ئەجىي خۇياندا بۇ

ھىنانەدى ئامانجەگان

www.AliBapir.net
Youtube/AliBapir1
F/MediaAmeerOffice

www.AliBapir.net
[F/AliBapir](https://www.facebook.com/F/AliBapir)
[youtube/AliBapir1](https://www.youtube.com/channel/UCv33333333333333333333)
[F/MediaAmeerOffice](https://www.facebook.com/F/MediaAmeerOffice)

بنه‌مای بیست و سییه‌م

به‌کاره‌ینانی هۆکاره شه‌رعیه‌کان، هه‌رکامیان له‌جیی خۆیانداندا

بو هینانه‌دی ئامانه‌کان:

کومه‌لی ئیسلامی به‌کاره‌ینانی هه‌ر هۆکاریکی شه‌رعیی بو‌گه‌یشتن به ئامانج و مه‌به‌سته ره‌واهیه‌کانی، به‌دروست و ره‌وا ده‌زانی، وه‌ک: بانگه‌واز، راگه‌یاندن، په‌روه‌رده و فی‌رکردن و ته‌زکیه، ریک‌خستن و هۆنینه‌وه، فه‌رمان به‌چاکه‌و ریک‌گریی له‌خراپه، خه‌باتی سیاسیی، جه‌نگ و به‌ره‌نگاربوونه‌وه، هه‌رکامیکیان له‌بوا‌ری خۆیداو به‌ئەندازه‌ی بی‌ویست و له‌کات و شوینی گونجاوی خۆیدا، چونکه:

1- خوای بی وینه (جل جلاله) فه‌رمویه‌تی: ﴿ادْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ

وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجِدْلُهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ

سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ﴾ (النحل، واته: (بانگه‌واز بکه بو‌ری‌بازی

په‌روه‌ردگارت به‌حیکمه‌ت و ئامۆ‌گاریی چاکو، به‌باشترین شی‌واز

گفتو‌گۆیان له‌گه‌لدا بکه، بی‌گومان په‌روه‌ردگارت زان‌اتره به‌وه‌ی که له‌پێ‌ی وی

لایداوه، هه‌ر ئه‌ویش زان‌اتره به‌وانه‌ی که قبو‌لی هیدایه‌تی خوای

په‌روه‌ردگاریان کردوه و ریی راست ده‌گرن).

2- وه‌ خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله) فه‌رمویه‌تی: ﴿هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ

رُسُلًا مِنْهُمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ

لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ﴾ (الجمعة، واته: (خوای وه‌ که سه‌یه که له‌نیو

نه‌شاره‌زایه‌کاندا^(١) ره‌وانه‌کراویکی له‌خویان ناردوه، ئایه‌ته‌کانی خویان به‌سه‌ردا ده‌خوینیته‌وه‌و، ته‌زکیه‌یان ده‌کاتو، کتیب‌و حیکمه‌تیاں فی‌رده‌کات، وه‌بیگومان له‌وه‌پیشیش له‌گوم‌راییه‌کی ئاشکرادابرون).

3- هه‌روه‌ها خوی به‌رزو مه‌زن فه‌رموویه‌تی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَابْتَغُوا إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ وَجَاهِدُوا فِي سَبِيلِهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ (٣٥)
المائدة، واته: (ئه‌ی ئه‌وانه‌ی ب‌رواتان هیناوه! پارێز له‌خوا بکه‌ن و ئامرازو هۆکار به‌ره‌و خوا ده‌سته‌به‌ریکه‌ن و، له‌پ‌رێی خوادا تێبکۆشن بۆئه‌وه‌ی سه‌رفرازبن).

4- وه‌خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله) فه‌رموویه‌تی: ﴿وَالَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمُ الْبَغْيُ هُمْ يَنْصَرُونَ﴾ (٣٩) الشوری، واته: (وه‌مسولمانان ئه‌وانه‌ن که‌کاتی‌ک ده‌ستدریژیان کرایه‌سه‌ر، تۆله‌ده‌ستیننه‌وه).

5- هه‌روه‌ها خوی په‌روه‌ردگار (جل جلاله) فه‌رموویه‌تی: ﴿وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَكُمْ وَلَا تَعَدُوا إِنَّكَ اللَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُعَدِّينَ﴾ (١٩٠) البقرة.
واته: (وه‌له‌پ‌رێی خوادا بجه‌نگن له‌گه‌ڵ ئه‌وانه‌ی که‌له‌د‌رتان ده‌جه‌نگن، به‌لام ده‌ستدریژی مه‌که‌ن، بیگومان خوا ده‌ستدریژیکارانی خوشناوی).

6- وه‌هه‌روه‌ها خوی په‌روه‌ردگار (جل جلاله) فه‌رموویه‌تی: ﴿وَسْأَلُونَكَ عَنِ ذِي الْفَرْقَيْنِ قُلْ سَأَتْلُوا عَلَيْكُمْ مِنْهُ ذِكْرًا﴾ (٨٣) إِنَّا مَكِّنَّا لَهُ فِي الْأَرْضِ وَءَاتَيْنَاهُ مِنْ كُلِّ

(1) وشه‌ی (أُمِّي) به‌نه‌خوینده‌وارو به‌نه‌شاره‌زاش له‌کتیبه‌ئاسمانیه‌کان، لیکدراوه‌ته‌وه‌و، من واتای دووهم پێ راسته‌ره.

شَیْءٌ سَبَبًا ﴿٨٤﴾ فَأَنْجَحْ سَبَبًا ﴿٨٥﴾ الكهف، واته: {وه دهرباره‌ی (ذُو الْقُرْنَيْنِ) لَیْتَ دهرپرسن - کئ بووه و چیی کردوه ؟-، بئێ: له‌مه‌ودوا هه‌والی ئه‌وتان بۆ ده‌خوینمه‌وه، ئیمه‌ له‌ زه‌ویدا ده‌سه‌لاتمان پێدا بوو و بۆ هه‌ر شتێک هۆکارێکمان پێدا بوو، ئه‌ویش به‌دوای هۆکاره‌که‌ ده‌که‌وت}.

روونکردنه‌وه

یه‌که‌م: ئه‌م دنیا یه‌ له‌سه‌ر هۆکاره‌کان (ال‌سباب) بنیاتنراوه‌، بۆیه هه‌ر که‌سیک به‌ته‌مای ئه‌نجامدانی کاریک یان هێدانه‌دی ئامانجێک بێ، پێویسته‌ مشووری په‌یدا کردنی هۆکاره‌کانی بخوا، ئه‌گه‌ر نا هیچ به‌ هیچ نا‌کا:

أبو عوثاهیه ده‌لێ:

تَرْجُو النِّجَاةَ وَلَمْ تَسْأَلْكَ مَسَالِكَهَا

إِنَّ السَّفِينَةَ لَا تَجْرِي عَلَى الْيَبَسِ

واته: (به‌ ته‌مای دهرباز بوونی، به‌لام به‌ رێی دهربازیدا ناپۆی، بێگومان که‌شتیی له‌سه‌ر وشکایی ناپوا).

وه‌ خوای به‌رز و مه‌رز له‌وباره‌وه‌ که‌ به‌بێ هۆکار و ره‌نج دان، مرۆف ناگاته‌ ئامانج، فه‌رموویه‌تی: ﴿وَأَنْ لَّيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى﴾ ⁽¹⁾ واته: (مرۆف به‌بێ هه‌ول و کۆشش هیچی ده‌ستگیر نابێ)، که‌ به‌شیک له‌ هه‌ول و کۆشش ئه‌وه‌یه‌، تۆ

هۆکاره‌کان په‌یدابکه‌ی و هه‌ر ئامانجه‌ ریی خۆی و ئامپازو رییازی خۆی بۆ بگریه‌ به‌ر.

هه‌روه‌ها له‌باره‌ی (ذوالقرنین) هوه، فه‌رموویه‌تی: ﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ ذِي الْقَرْنَيْنِ

قُلْ سَأَتْلُو عَلَيْكُمْ مِنْهُ ذِكْرًا ﴿٨٣﴾ إِنَّا مَكَّنَّا لَهُ فِي الْأَرْضِ وَءَاتَيْنَاهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ سَبَبًا ﴿٨٤﴾

فَأَنْبَغُ سَبَبًا ﴿٨٥﴾﴾⁽¹⁾ واته: {وه‌ ده‌رباره‌ی (ذوالقرنین) لیت ده‌پرسن: (کی بووه‌و چی کردوه‌؟)، بلێ: له‌مه‌ودوا هه‌والی ئه‌وتان بۆ ده‌خوینمه‌وه، ئیمه‌ له‌ زه‌ویدا ده‌سه‌لاتمان پێداوو بۆ هه‌ر شتی هۆکاری که‌مان پێداوو، ئه‌ویش به‌دوای هۆکاره‌که‌ ده‌که‌وت}.

لێره‌دا مه‌به‌ست ئه‌وه‌نیه‌ که‌ خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله‌) هۆکاره‌که‌ی به‌ فریشتاندا بۆ ناردبێ، واته: توانامان دا‌بوویه‌ که‌ بۆ ئه‌نجامدانی هه‌ر کاریک، ئامپازو هۆکاری گونجاوی بۆ په‌یدابکا و رییازی خۆی بۆ بگریته‌ به‌ر، ئه‌ویش به‌دوای هۆکاره‌کان ده‌که‌وت بۆ هیئانه‌دی ئامانجه‌کان.

که‌واته‌: به‌هۆی دا‌بینکردنی هۆکاره‌کانه‌وه‌ (تمکین)ی بۆ په‌یدابوو، وه‌ ئیوه‌ش ئه‌گه‌ر بتانه‌وی ئامانجه‌کانتان بیننه‌دی، ده‌بێ ئه‌و هۆکارو ئامپازانه‌ دا‌بین بکه‌ن، که‌ ئه‌و کاره‌ به‌بێ ئه‌وان نایه‌نه‌دی. هه‌ربۆیه‌ش خوای کاربه‌جێ و زانا (جل جلاله‌) له‌ ئایه‌تی ژماره‌ (35)ی سووره‌تی (المائدة) دا‌دوای ئه‌وه‌ی فه‌رمان به‌ به‌رواداران ده‌کات که‌ پارێز له‌ خوای به‌رز و مه‌زن بکه‌ن، فه‌رمانیان پێ ده‌کات که‌ ئامپازه‌کانی به‌ره‌و پارێزکاریی و خوا رازی کردن دا‌بین بکه‌ن، پاشان فه‌رمانیان پێده‌کات که‌ له‌ پێناوی خوای به‌رز و مه‌زن دا‌ئه‌وپه‌ری تیکۆشان بکه‌ن، تاکو له‌

ئه‌نجامی ئه‌وه‌دا سه‌رفرازیی بۆ خۆیان مسۆگه‌ر بکه‌ن: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَابْتَغُوا إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ وَجَاهِدُوا فِي سَبِيلِهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾¹

که‌واته: هه‌رکه‌سیک بیه‌وی پارێزکار بێ، تیکۆشه‌ری ریی خوای به‌رز و مه‌زن بێ، سه‌ره‌نجام سه‌رفراز بێ، ده‌بی خه‌می دابینکردنی هۆکارو ئامرازه‌کانی پارێزکاری و جیهادو تیکۆشان دابین بکات.

شایانی باسیشه‌ وشه‌ی (الْوَسِيلَةَ: ئامراز) مامام ته‌لیفو لام (أل)ی له‌سه‌ره‌، تیکپای ئامرازو هۆکاره‌کان ده‌گریته‌وه‌ به‌ هه‌موو جوړو شیوه‌کانیانه‌وه‌، دیاره‌ هه‌ر ئامرازو هۆکاریک که‌ بۆ کارو پرۆژه‌و ئامانجیک که‌ په‌کی له‌سه‌ری که‌وتوه‌.

دووهم: هه‌ر ئامانجه‌ش پێویسته‌ هۆکاری به‌ ئه‌ندازه‌ی خۆی بۆ دابین بکری:

بیگومان هه‌موو کاریک و هه‌موو ئامانجیکیش، به‌ هه‌ر هۆکاریک و هه‌ر ئامرازیک جیبه‌جی نابن، به‌لکو ده‌بی کارو ئامانجه‌که‌ چۆنه‌، هۆکارو ئامرازه‌کانیش که‌ په‌یوه‌ستن به‌و کارو ئامانجه‌وه‌و په‌کی له‌سه‌ریان که‌وتوه‌، دابینیان بکه‌ی، بۆیه‌ خوای به‌رز و مه‌زن فهرموویه‌تی: ﴿...وَأَنِيتُهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ سَبَبًا﴾ (٨٤) الکه‌ف، له‌ هه‌ر شته‌ی هۆکاریکی پێدراو، یان بۆی دانراو، هۆکاریکی وه‌ک خۆی و گونجاو له‌گه‌ڵ خۆی، که‌واته: هه‌ر کارو ئامانجیک و هه‌ر قۆناغ و هه‌ل و مه‌رجه‌، هۆکارو ئامرازێ تایبه‌تی خۆی ده‌وی!

هه‌ربۆیه‌ش ده‌بینین خوای زاناو شاره‌زا (جل جلاله) له قوناغیکدا که کارو پرۆژه‌ی بانگه‌واز له ئارادایه، به پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ﷺ ده‌فه‌رموئ: ﴿ادْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَدِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ...﴾⁽¹⁾ وه شیوازه بنه‌په‌تییه‌کانی بانگه‌وازی بۆ دیاریی ده‌کات، به‌لام له قوناغ و هه‌لو مه‌رجیکی دیکه‌دا که پرۆسه‌ی په‌روه‌رده‌کردن له‌پیشه، شیوازو ئامرازه‌کانی په‌روه‌رده‌کردنی پیغه‌مبه‌ری خو‌ی ﷺ بۆ هاوه‌له به‌پیره‌کانی و کۆمه‌لگای ئیسلامی یه‌که‌م و پاشان ئۆمه‌ته‌که‌ی ده‌خاته‌روو: ﴿هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ...﴾⁽²⁾ به‌لام له هه‌لو مه‌رج و قوناغیکی دیکه‌دا پ‌ی ده‌فه‌رموئ: ﴿فَقِنِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا تُكَلِّفُ إِلَّا نَفْسَكَ وَحَرِّضِ الْمُؤْمِنِينَ...﴾⁽³⁾ واته: (له‌پ‌ی خوادا بجه‌نگه به‌س خۆت له‌سه‌ره، به‌لام هانی ب‌پروادارانی‌ش بده له‌سه‌ر جه‌نگ ...).

بی‌گومانیش هه‌ر کارو پرۆژه‌یه له قوناغی خۆیدا، له کارو پرۆژه‌کانی دیکه‌ گرنگ‌تر و له‌پیشه‌تره، پ‌یویسته زۆر وریای نه‌و ریزبه‌ندیی (ترتیب) ه‌بین.

سییه‌م: مه‌رجیش نییه که هوکار و ئامرازه‌کانی کاری ئیسلامی، به‌شیوه‌یه‌کی وشک به‌سه‌ر قوناغه‌کانی کار و چالاکییه‌که‌دا دابه‌ش بن:

واته: له‌کاتی‌کدا که سه‌رگه‌رمی بانگه‌وازی کارێ سیاسیی نه‌که‌ین، یان له گه‌رمه‌ی ته‌زکیه‌ی نه‌فسدا راگه‌یاندن پشتگۆی ب‌خه‌ین، یان له‌کاتی فه‌رمان به

١ النحل: ١٢٥

٢ الجمعة: ٢

٣ النساء: ٨٤

چاكو و رېگىرى له خراپه دا، هېچ حىسابى هه ل و مه رج و واقىعى سياسىى نه كه ين و ... هتد.

واته: كه ده لىين: بۆ هه ر كارىك پىويسته هۆكارو ئامپازو رىبازى خوى بۆ بگرينه بهر، مه به ست ئه وه نيه كه له كاتىكدا خه رىكى ئه و كاره ين، شته كانىديكه لىبگه رپىن، به لكو پىويسته بزائىن كه: هۆكارو ئامپازو شىوارو رىبازه كانى كارى ئىسلامىى له شىۆه و ئالقه كانى زنجىرىك دان، كه به هه مووىان زنجىره كه پىكدىن و هېچ كامىشيان به دىلى ئه وى دىكه نيه و، هېچ كامىشيان رىگىرى ئه وى دىكه نيه، به لكو جارى وايه و پىويست ده كات كه له يك كاتدا هه مووىان هه بن، به لام هه ركامىكيان له كات و شوئىنى خۆيدا و به ئه ندازه وى خوى و، به هه ماهه نكى و ته بايى له گه ل ئه وانى دىكه دا، بۆ وىنه: ئىمه ده مانه وى بانگه وازى ئىسلامىى بكه ين له نىو مىللەتى خۆماندا، ئه و بانگه وازه پىويستى به هۆكاره كانى راگه ياندن هه يه، وه به كاره ينانى هۆكاره كانى راگه ياندن، پىويستى به كه شو هه وايه كى سياسىى گونجا و هه يه، چونكه ئه گه ر تۆ له گه ل لايه نه كان ته با نه بى و، كه شو هه وای له بارت نه بى و پىگه وى سياسىيت نه بى، چۆن هۆيه كانى راگه ياندن بۆ ده خرينه گه پ، تاكو بتوانى بانگه واز بكه وى؟ هه روه ها تۆ خه لك بانگ ده كه وى بۆ لای خواى په روه ردگار (جل جلاله)، به لام خۆ ناكرى هه ر قسه وى خۆت بكه وى و برۆى! ئه دى ئه وانه وى به ده نكته وه هاتن، خۆ دواتر ده بى تىبگه يه نرۆن و په روه رده و ته زكیه بكرۆن، كه واته: له راستىدا هه موو جموجۆله كانى كارو چالاكى ئىسلامىى پىكه وه په يوه سترو، وانيه بلۆى پىكه وه دژو ناكۆك بن، ياخود جارى كه خه رىكى يه كىكيان بووى، ئه وانىديكه لىبگه رپى!

يان وهك هه ندىك كه س بۆ نموونه ده لىين: ئه وه وى كارى سياسىى بكات نابى كارى بانگه واز بكات، وه ئه وه وى كارى په روه رده بكات نابى كارى راگه ياندن

بکات، نه‌خیر وانیه، هه‌ر خودی مسوولمان بو‌خۆی، واته: بێ ئه‌وه‌ی به‌یه‌نیته به‌رچاو، که له لایه‌نیکی ئیسلامی و له رێکخراویکی ئیسلامیاده، مسوولمان ده‌بی هاوسه‌نگ بێ و هیچ لایه‌نیکی دینداری زāl نه‌بی به‌سه‌ر لایه‌نه‌که‌ی دیکه‌یداو، پێویسته هه‌ر لایه‌نه هه‌قی خۆی پێ بدات.

له سه‌حیحی بوخارییدا هاتوه‌ که: {عَنْ أَبِي جُحَيْفَةَ عَنْ أَبِيهِ قَالَ: أَخَى النَّبِيِّ ﷺ بَيْنَ سَلْمَانَ وَأَبِي الدَّرْدَاءِ، فَزَارَ سَلْمَانُ أَبَا الدَّرْدَاءِ فَرَأَى أُمَّ الدَّرْدَاءِ مُتَبَدِّلَةً، فَقَالَ: مَا شَأْنُكَ؟ قَالَتْ: أَخُوكَ أَبُو الدَّرْدَاءِ لَيْسَ لَهُ حَاجَةٌ فِي الدُّنْيَا، فَجَاءَ أَبُو الدَّرْدَاءِ فَصَنَعَ لَهُ طَعَامًا، فَقَالَ لَهُ: كُلْ فَإِنِّي صَائِمٌ، قَالَ: مَا أَنَا بِأَكْلٍ حَتَّى تَأْكُلَ فَأَكُلَ، فَلَمَّا كَانَ اللَّيْلُ ذَهَبَ أَبُو الدَّرْدَاءِ يَقُومُ فَقَالَ لَهُ: نَمْ، فَنَامَ، ثُمَّ دَهَبَ يَقُومُ فَقَالَ لَهُ: نَمْ. فَلَمَّا كَانَ مِنْ آخِرِ اللَّيْلِ قَالَ سَلْمَانُ: قُمْ الْآنَ، فَصَلِّا جَمِيعًا فَقَالَ لَهُ سَلْمَانُ: إِنَّ لِرَبِّكَ عَلَيْكَ حَقًّا، وَإِنَّ لِنَفْسِكَ عَلَيْكَ حَقًّا، وَلَأَهْلِكَ عَلَيْكَ حَقًّا، فَأَعْطَ كُلَّ ذِي حَقٍّ حَقَّهُ، فَأَتَى النَّبِيَّ ﷺ فَذَكَرَ ذَلِكَ لَهُ فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: صَدَقَ سَلْمَانُ⁽¹⁾} واته: (له بابی جوچه‌یفه وهه‌بی کورپی عه‌بدوللا خوا لێی رازی بی ده‌گیڕنه‌وه که گوتویه‌تی: پێغه‌مبه‌ر، سه‌لمانی فارسی و بابی ده‌ردائی کردنه‌ برا، جا جاریکیان سه‌لمان سه‌ردانی مائی بابی ده‌ردائی کرد، دایکی ده‌ردائی بینى جلوه‌برگیکی شپرو شه‌پریوی له‌به‌ردابوو، گوتی: ئه‌وه‌ بو‌چی وه‌های؟ - دایکی ده‌رداء - گوتی: بابی ده‌ردائی برات پێویستی به‌ دنیا نییه، جا که بابی ده‌رداء هاته‌وه، خواردنیکی بو‌ ئاماده‌کردو - به‌ سه‌لمانی - گوت: بخۆ من به‌پوژووم، - سه‌لمان - گوتی: من ناخۆم تا تۆش نه‌خۆی، ئیدی ئه‌ویش خواردی، وه که شه‌و داهات بابی ده‌رداء چوو شه‌ونویژ بکات، - سه‌لمان - پێی گوت: بنوو، ئه‌ویش نوست، پاشان هه‌ستا

¹ رواه البخاري: (1968)

بچی شه ونویژ بکات، دیسان پیی گوت: بنوو، ئه ویش نوست، جا که بووه سییه کی کۆتایی شهو، سه لمان گوتی: ئیستا ههسته - شه ونویژ بکه -، ئیدی بهیه که وه شه ونویژیان کرد، جا سه لمان به بابی دهردائی گوت: بیگومان پهروهردگارت مافی له سهرت ههیه، وه بیگومان خویش مافت له سهرت ههیه، وه هاوسهرت مافی له سهرت ههیه، دهجا هه راوهن مافیك مافی خوی پییده، پاشان - بابی دهردا - هاته لای پیغه مبهرو بوی گیرایه وه، پیغه مبه ریش فهرمووی: سه لمان راستی کرد.

به لای مسولمان ده بی هاوسهنگ بی، نابی لاتهل بی و لایه که له سه ر حیسابی لایه کی دیکه گه وره بکا، یاخود له کاتی که دا که خه ریکی نه نجامدانی جالاکیه که، لایه نه کانی دیکه پشتگوئی بخا.

به لام دیسان ئه مهش ئه وه ناگهیه نی که ره چا وکردنی ریزه ندیی کات له نیوان ئه و هوکارو ئامرازو شیوازانه دا نییه، به لکو ئه وهش پیویسته، که ده توانین به شیوهیه کی ئاوا ریزیان بکه بن: بانگه وازو راگه یاندن له پیش هه موو شتی که وهیه، پاشان پهروهرده و فیرکردن و تهزکیه کردن، ئینجا دوایی هویننه وه و ریخستن، ئینجا دوایی خه باتی سیاسی، ئینجا دوای ئه وه به رگری له خو کردن له کاتی ده سترژیی کرانه سهرو شه پیی فروشراندا، وه پاشان جهنگو به ره نگاربوونه وه له کاتی سته م لیكرانی دینی و ژینییدا، ئه وانه به پیی ریزکردنی کاتی (الترتیب الزمنی) به و شیوهیه ن، به لام جاری واش ههیه یه کیکیان پیش ئه وی دیکه ده که ویته وه، له قوناغ و هه ل و مه رجی که ده هوی گورانکاری بارودوخیک که دیته پیش.

چوارهم: دۆزینه‌وه و به‌کاره‌ینانی شیواز و ئامرازی پر به پیست و به ئامانج گه‌یه‌نەر له‌ بوا‌ری کار و چالاکیی ئیسلامیدا، لی‌زانیی و ژیریی و وردبینیی و دووربینیی‌ه‌کی زۆری ده‌وێ:

هه‌ربۆیه‌ش په‌ندیك هه‌یه ده‌لێ: (رُبَّ حِيلَةٍ اُنْجِ مِنْ وَسِيلَةٍ)، واته: (جاری وایه ته‌دبیر کردنیك سوودی زیاتره له‌ هۆکاریك)، مه‌به‌ستی ئه‌وه‌یه كه جاری وایه به‌کاره‌ینانی عه‌قل مه‌سه‌ره‌فیکی زۆرت له‌كۆل ده‌كاته‌وه، یانی مه‌رج نییه هه‌مووی به‌ توانا ماددیه‌یه‌كان بکړی، به‌راستی به‌کاره‌ینانی عه‌قل و نه‌خشه‌ و به‌رنامه‌دانان کاریگه‌ریی زۆری هه‌یه.

به‌لام دیاره‌ خوای به‌خشه‌ر (جل جلاله‌) به‌ئێنی به‌ برواداران داوه، كه هه‌ركه‌سیك ئه‌كه‌ر به‌راستی و دلسۆزی و ساغیی به‌ره‌و خوای به‌رز و مه‌زن تیبكۆشی، خوای به‌رز و مه‌زن به‌ره‌و رێبازو شیواز به‌ ئامانج گه‌یه‌نه‌ره‌کانی کاری ئیسلامی رێنمایی ده‌كات، وه‌ك خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله‌) ده‌فه‌رموێ:

﴿وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ﴾⁽¹⁾ واته: (وه ئه‌وانه‌ی به‌ دلسۆزی له‌ پێی ئێمه‌دا تێده‌کۆشن، ئه‌وه‌ بێگومان ئێمه‌ رێبازه‌کانی خۆمانیان پێشانده‌ده‌ین، وه‌ بێگومان خوا له‌ گه‌ل چا‌که‌کاراندا‌یه). واته: ئه‌وانه‌ی ئیخلاسیان هه‌یه بۆ خوای به‌رز و مه‌زن و خوشیان ماندووده‌که‌ن، ده‌یانخه‌ینه‌سه‌ر رێگا‌کانی خۆمان و ئه‌و هۆکارو شیوازو ئامرازان‌ه‌ی خۆمانیان پێشانده‌ده‌ین، كه ده‌یانگه‌یه‌نن به‌و ئامانجانه‌ی ده‌یان‌ه‌وێ بیان‌هێننه‌دی.

كه‌واته: رێبازی خوا (سَبِيلُ اللَّهِ) (جل جلاله‌) یه‌كه، به‌لام خزمه‌تکردنی ئه‌و رێبازه‌و پیاده‌کردنی رێبازه‌کانی و شیوازه‌کانی زۆرو جوراوجۆرن!

له کۆتایی توێژینه‌وه‌ماندا له‌باره‌ی ئەم بنه‌مای بیست و سییه‌مه‌وه، ده‌لیم:

بیگومان - وه‌ك پێشتریش گوتمان - دیاریکردنی قۆناغه‌کانی کارو پرۆژه‌ی ئیسلامی و دانانی ریزه‌ندی (ترتیب) یه‌کی راست و دروست بۆیان و، پاشان به‌کارهێنانی هۆکارو ئامرازو شیوازی پر به‌پێست، بۆ هه‌ر قۆناغه‌و هه‌ر کارو چالاکییه‌، حیکمه‌ت و کارامه‌یی و وردبینیی و دوربینیی ه‌کی زۆری پێویسته‌و، به‌هه‌له‌داچوونیش له‌و بواره‌دا ده‌ره‌نجامی نۆر گه‌وره‌و مه‌ترسیداری لێده‌که‌وتیه‌وه، ئاشکرشه‌ ئەو حیکمه‌ت و کارامه‌یی و وردبینیی و دوربینیی، زاده‌ی زانیاری و شاره‌زایی قوول و فراوانه‌ به‌ قورئان و سوننه‌ت و سپهری پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ، به‌رچاوپوونیی و ئاشنایی باش به‌ واقع و هه‌ل و مه‌رجی کۆمه‌لگایه‌ له‌ هه‌موو رووه‌کانه‌وه: فیکری، سیاسیی، کۆمه‌لایه‌تی، ئابووری، کلتووری... هتد.

هه‌لبه‌ته‌ ئەوه‌ش بۆ هه‌موو که‌س ده‌سته‌یه‌ر نابێ و پێویسته‌ هه‌ر که‌سه‌ باش خۆی بناسێ، خۆی له‌ قه‌ره‌ی کارێک نه‌دا که‌ له‌ توانای به‌ده‌ره‌و، جوانیش گوتراوه: (رَحِمَ اللَّهُ عَبْدًا عَرَفَ قَدْرَ نَفْسِهِ، فَوَقَفَ عِنْدَ حَدِّهِ)، واته: (خوا ره‌حم به‌و به‌نده‌یه‌ بکات که‌ خۆی ناسیوه‌و له‌ سنووری خۆیدا وه‌ستاوه)!

به‌لام پێویسته‌ بزانی که‌ له‌ هه‌موو قۆناغ و هه‌ل و مه‌رجه‌کانی کارو پرۆژه‌ی ئیسلامیدا، پێویسته‌ دوو سیفه‌تی بنه‌په‌تییه‌ ره‌چاوبکری‌ن و هه‌رگیز له‌بیرنه‌کری‌ن:

1) قبول نه‌کردنی زه‌بوونی و سه‌رشو‌پیی و ته‌سلیمبوون، هه‌رده‌م ئاماده‌بوونی گیانی به‌ره‌ه‌لستی و فیداکاری و خۆبه‌ختکردن له‌پیناوی خوای به‌رز و مه‌زن و ریبازه‌که‌یدا:

هه‌ربۆیه‌ش ده‌بینین خوای به‌رز و مه‌زن له‌ قۆناغی مه‌که‌دا که جاری جه‌نگ و جیهادیش له‌سه‌ر بپواداران فه‌رزه‌بووه، کۆمه‌لی مسوڵمانی به‌ چه‌ند خه‌سه‌له‌تیک پیناسه‌کردوه، که یه‌که‌کیان به‌ریه‌رچدانه‌وه‌ی سته‌م و ده‌ستدریژییه‌ که ده‌کرێته‌سه‌ر شخس (خودی هه‌ر کامیکیان، وه‌ک فه‌رموویه‌تی: ﴿وَالَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمُ الْبَغْيُ هُمْ يَنْصَرُونَ﴾⁽¹⁾ واته‌: (وه ئیمانداران ئه‌وانه‌ن که ده‌ستدریژیان کرایه‌سه‌ر تۆ له‌ ده‌ستینه‌وه‌)!

2) نه‌به‌زاندنی سنووره‌کانی شه‌ریعه‌ت:

هه‌ربۆیه‌ش خوای به‌رز و مه‌زن له‌ گه‌رمه‌ی فه‌رمان کردنی به‌ جه‌نگ و جیهادیشدا، فه‌رمان به‌ مسوڵمانانی جه‌نگاوه‌ر ده‌کات، که سنوور نه‌به‌زین و ده‌ستدریژی نه‌که‌ن، ده‌فه‌رموی: ﴿وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ﴾⁽²⁾ واته‌: (وه له‌پیناوی خوا دا جه‌نگ له‌ درێ ئه‌وانه‌ بکه‌ن که شه‌رتان پیده‌فروشن، به‌لام ده‌ستدریژی مه‌که‌ن، بیگومان خوا ده‌ستدریژکارانی خۆشناوین).

¹ الشوری: ۳۹

² البقرة: ۵۹

بنه‌مای بیست و چوارم

چه سپاندنی دیسپلینی حیرتی و

جیبه جیگر دنی به سه ره ره‌وو لایه‌کدا

www.AliBapir.net
F/AliBapir
youtube/AliBapir1
F/MediaAmeerOffice

بنه‌مای بیست و چواره‌م

چه‌سپاندنی زه‌بت و ره‌بتی حیزیی و جیبه‌جیکردنی به‌سه‌ر هه‌موو لایه‌کدا.

کۆمه‌لی ئیسلامی له‌پرووی سیستهم و به‌پێوه‌بردنی کاروباری نیوخۆیه‌وه، برۆای به‌تۆکمه‌یی و توندوتۆلیی و جیددی بوون هه‌یه‌و، به‌هیچ جوړیک قبول ناکات که‌س له‌ بنه‌ما شه‌رعییه‌کان و هیله گشتیییه‌کانی و به‌رنامه و په‌پرده‌وی نیوخۆی لابات و، رێ به‌هیچ که‌س نادا تاکه‌ر وانه‌ ره‌فتار بکات، وه به‌هیچ شیوه‌یه‌ک و به‌هیچ پاساوێک رێ به‌مال مالۆکینه و ده‌سته‌گه‌ری (تک‌ئیل) و سه‌رپیکه‌وه‌نان و چه‌چپ ناداو، ئاماده‌شه ده‌ستبه‌رداری هه‌ر ئه‌ندامێکی گه‌وره‌یان گچکه‌ی بیی که نه‌توانی پابه‌ند بێ و، واز له‌و جوړه‌ ره‌فتارانه‌ بێنی، دواي ئه‌وه‌ی قوناغه‌کانی لیپرسینه‌وه‌ی له‌گه‌ل ده‌په‌ردرێن. چونکه‌ بیگومان ده‌ستبه‌ردار بوون له‌ ئه‌ندامێکی لار و لاسار، زیانی که‌متره‌ له‌ تیکچوون و شیرازه‌ پچه‌رانی سه‌رجه‌م کۆمه‌له‌که‌.

دیاره سه‌رکردایه‌تی و مشوورخوێنی بالای (کۆمه‌لی ئیسلامی) یش هه‌میشه‌ هه‌ولده‌ده‌ن له‌ ئاستی به‌رزی دینداری و پارێزکاری و دلسۆزی دابن و، به‌هیچ جوړیک بیانوو و پاساوی هه‌لۆیست و ره‌فتاری نارێک و لار، نه‌ده‌نه ده‌ستی هیچ ئه‌ندامێکه‌وه‌.

وه له‌کاتی مشتومر و ناکوکی و راجیایی نیوان ئه‌نداماندا، له‌هه‌ر ئاستیک دابن، پێویسته‌ بگه‌رینه‌وه‌ بۆ ته‌رازووی شه‌ریعت و به‌گۆیره‌ی قورئان و سوننه‌ت و بنه‌ما رۆشنه‌کانیان دادوه‌ریی یان له‌نیواندا بکری، وه‌ک:

1- خوای به‌رز و مه‌زن فه‌رموویه‌تی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَيْكُمْ أَنْفُسُكُمْ لَا يَضُرُّكُمْ مَن ضَلَّ إِذَا اهْتَدَيْتُمْ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فِيمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

﴿١٠٥﴾ المائدة، واته: (ئه‌ی ئه‌وانه‌ی بپرواتان هیناوه! وریای خۆتان بن، ئه‌گه‌ر ئیوه‌ ری راست بگرن، که‌سانیک که‌ گومران، زیانتان پی ناگه‌یه‌نن، هه‌موو لایه‌کتان بۆ لای خوا ده‌گه‌رپنه‌وه، جا هه‌واتان پێده‌دا به‌وه‌ی که‌ ده‌تانکرد).

2- وه‌ فه‌رموویه‌تی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِن

نَزَعْنَاهُ فِي شَيْءٍ فَدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِن كُنتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا

﴿٥٩﴾ النساء، واته: (ئه‌ی ئه‌وانه‌ی بپرواتان هیناوه! فه‌رمانبه‌ریی خواو فه‌رمانبه‌ریی پێغه‌مبه‌رو سی کاربه‌ده‌ستانیک که‌ له‌خۆتانن بکه‌ن، وه‌ ئه‌گه‌ر له‌ شتی‌دا که‌وتنه‌ ناگه‌کییه‌وه، بیگه‌رپنه‌وه‌ بۆ لای خواو پێغه‌مبه‌ر، ئه‌گه‌ر بپرواتان به‌ خواو به‌ روژی دوا‌ی هه‌یه، ئه‌وه‌ باشت‌ره‌و سه‌ره‌نجامی چاک‌تره‌).

3- هه‌روه‌ها فه‌رموویه‌تی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ

لِمَا يُحْيِيكُمْ وَعَلِمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ وَأَنَّهُ إِلَٰهٌ مُّحْشَرُونَ

﴿٢٤﴾ وَاتَّقُوا فِتْنَةً لَا تُصِيبَنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْكُمْ خَاصَّةً وَعَلِمُوا

أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٢٥﴾ الأنفال، واته: (ئه‌ی ئه‌وانه‌ی بپرواتان هیناوه! به‌ده‌م فه‌رمانی خواو پێغه‌مبه‌ری خواو بچن، هه‌ر کاتی‌ک بانگیان کردن بۆ

شتیک که پی‌ی زیندووده‌بڼه‌وو ده‌ژیننه‌وه، وه بزنان که خوا ده‌که‌وئته نیوان ئینسان و دلّیه‌وه، وه بۆ لای ئه‌ویش کۆده‌کرینه‌وه، وه خۆتان بپاریزن له به‌لایه‌که که ته‌نیاو به‌تاییه‌تی تووشی ئه‌وانه‌تان نابیت که سته‌میان کردوه، وه بزنان که خوا سزای تونده).

4- پیغه‌مبه‌ری خواش ﷺ فه‌رموویه‌تی: {الْمُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِ كَالْبُنْيَانِ يَشُدُّ بَعْضُهُ بَعْضًا}، وَشَبَّكَ بَيْنَ أَصَابِعِهِ¹ واته: (بپروادار بۆ پروادار وه‌که دیوار وایه، هیندیکی هیندیکی به‌میز ده‌کات)، - راوی ده‌لّی - وه په‌نجه‌کانیشی خستنه‌ نیویه‌که‌وه.

5- وه پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له‌باره‌ی پئویست بوونی ریکوپیکیی مسولمانانه‌وه فه‌رموویه‌تی: (لَتُسَوَّنَ صُفُوفُكُمْ، أَوْ لَيُخَالِفَنَّ اللَّهُ بَيْنَ وُجُوْهِكُمْ)² واته: (به ته‌ئکید ده‌بێ ریزه‌کانتان ریکبخه‌ن، یان ئه‌وه‌تا به‌دللیایی خوا روتان لیک وهرده‌گیرێ).

6- هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموویه‌تی: (الْمُسْلِمُونَ عَلَى شُرُوطِهِمْ إِلَّا شَرْطًا حَرَّمَ حَلًّا أَوْ أَحَلَّ حَرَامًا)³ واته: (مسولمانان به‌پی‌ی مه‌رجه‌کانی خۆیان، مه‌گه‌ر مه‌رجیک هه‌لایکی تیدا قه‌ده‌غه‌کرا بێ، یاخود قه‌ده‌غه‌کراویکی تیدا هه‌لای کرابت)، واته: مسولمانان ده‌بێ پابه‌ندبن به‌و مه‌رجانه‌وه که له‌نیوان خۆیاندا ده‌یانگرن، مه‌گه‌ر مه‌رجیک پیچه‌وانه‌ی شه‌ریعت بێ، ئه‌گه‌رنا له‌سه‌ر مسولمانان پئویسته به‌ مه‌رجه‌کانیا نه‌وه‌ پابه‌ندبن.

¹ رواه البخاري: (2446) واللفظ له، ومسلم: (2585)، عن أبي موسى الأشعري.

² رواه البخاري: (717)، ومسلم: (436)، عن النعمان بن بشير.

³ رواه الترمذي: (1352)، عن عمرو بن عوف، وقال الألباني: صحيح.

روونکردنه‌وه

یه‌که‌م: دیاره هیچ کار و پرۆژه‌یه‌کی به‌کۆمه‌ل، به‌بێ هه‌بوونی چه‌ند مه‌رج و بنه‌مایه‌ک بۆ چۆنییه‌تی کۆبوونه‌وه و پێکه‌وه کارکردنیان، به‌پێوه‌ناچێ، بۆیه پێویسته سه‌رجه‌م ئەندامانی کۆمه‌لی ئیسلامی به‌ سه‌ر و خوار و درشت و ورده‌وه، زۆر به‌جیددی پابه‌ندی ئەو بنه‌ما گشتی و هیله سه‌ره‌کیانه بن، که وه‌ک مه‌رجه‌کانی پێکه‌وه کارکردنیان له‌سه‌ریان رێککه‌وتوون:

واته: چ رێکخراویکی سیاسی بێ، چ رێکخراویکی مه‌ده‌نیی یان پیشه‌یی، هه‌ر کارێک بێ، مادام پێویستی به‌ کاری هه‌ره‌وه‌زیی و کۆبوونه‌وه‌ی خه‌لکێک بێ، به‌بێ هه‌بوونی چه‌ند مه‌رج و بنه‌مایه‌ک بۆ چۆنییه‌تی کۆبوونه‌وه و پێکه‌وه کارکردنیان به‌پێوه‌ناچێ و ئەو پرۆژه‌یه سه‌رناگرێ، بۆیه پێویسته سه‌رجه‌م ئەندامانی کۆمه‌لی ئیسلامی به‌ سه‌ر و خوار و درشت و ورده‌وه زۆر به‌جیددی پابه‌ندی ئەو بنه‌ما گشتی و هیله سه‌ره‌کیانه بن، که وه‌ک مه‌رجه‌کان (شروط) ی پێکه‌وه کارکردنیان له‌سه‌ریان رێکده‌که‌ون.

چونکه بێگومان هیچ کۆپرو کۆمه‌لێک به‌بێ تۆکمه‌یی و توندوتۆڵیی و رێکوپێکی نێوخۆ، مه‌حاله هیچ شتیکیان له‌ده‌ست بێ، هه‌ربۆیه‌ش خوای په‌نه‌انبین (جل جلاله) فه‌رموویه‌تی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَيْكُمْ أَنْفُسَكُمْ لَا تَضُرُّكُمْ مَنْ ضَلَّ إِذَا أِهْتَدَيْتُمْ...﴾ (١٠٥)، واته: {ئە‌ی ئە‌وانه‌ی ب‌پ‌رواتان ه‌یناوه! و‌ریای خ‌ۆتان بن،

(کاری خۆتان ریکبخه‌ن و بزانه‌ن چۆن پیکه‌وه مامه‌له ده‌که‌ن، ئه‌گه‌ر ئیوه دینداری باش بن، ئه‌وه‌ی ریی راستی ونکردوه‌و دژایه‌تی ئیوه ده‌کات زیانتان پێ ناگه‌یه‌نی ...) .

له‌پاستیدا هه‌روایه‌و، هه‌میشه ئه‌هلی ئیسلام دوژمنه‌کانیان به‌هۆی که‌موکوورپیه‌کانی خۆیانه‌وه‌و له‌که‌لێن و دره‌کانیانه‌وه‌ زه‌فه‌ریان پێ‌بردوون، هه‌روه‌ها که‌سیک بۆخۆی کاری ریکوپیک نه‌بێ، بیکومان له‌گه‌ڵ ده‌ره‌وه‌ی خۆی هه‌چی پێناکرێ، وه‌ک گوتراوه‌: (إِنَّ فَاقِدَ الشَّيْءِ لَا يُعْطِيهِ)، واته‌: (که‌سیک شتیکی نه‌بێ ناتوانی بیبه‌خشی)، ئیمه ئه‌گه‌ر خۆمان ریک نه‌بین، خه‌لکمان بۆ ریکناخرێ، خۆمان راست نه‌بین، خه‌لکمان پێ راستنابێته‌وه‌.

دووهم: دیاره‌ پابه‌ندییش به‌و بنه‌ما گشتی و مهرجانه‌وه‌ که‌ مشوورخۆران و سه‌رکردایه‌تی ئه‌و کۆمه‌له‌ له‌سه‌ریان ریککه‌وتوون، فه‌رزه‌ و به‌که‌مه‌ترخه‌می تی‌داکردنی مرو‌ف گوناها‌بار ده‌بێ، له‌هه‌ر ئاستیکدا بێ:

زۆربه‌ی جار وایه ئه‌و بنه‌ما گشتی و مهرج و هیله شه‌رعیانه‌ که‌ دیاریده‌کرێن، یان له‌ کۆنگره‌دا دیاریده‌کرێن، یاخود سه‌رکردایه‌تی و ئه‌وانه‌ی مشوورخۆرن، دیارییان ده‌که‌ن، هه‌لبه‌ته‌ هه‌رچۆن بێ ئه‌و مهرج و بنه‌ما شه‌رعیانه‌ که‌ ئه‌و کۆمه‌له‌ له‌سه‌ریان پێکدێن، جا میکانیزمی دانرا‌نیان هه‌رچۆنیک بووبێ، مادام هه‌موویان یان زۆربه‌یان قه‌ناعه‌تیان به‌و مهرج و بنه‌مایانه‌ هه‌بێ، پابه‌ندبوون پێیانه‌وه‌ فه‌رزه‌، واته‌: به‌ پێوه‌ پابه‌ندنه‌بوونیان مرو‌ف گوناها‌بارده‌بێ، به‌ پێوه‌ پابه‌ندبوونیشیان پاداشتی ده‌بێ، جا ئیدی ئه‌و که‌سه‌ له‌ هه‌ر ئاستیکدا بێ، هه‌یه‌،

چونکه خوای به‌رز و مه‌زن فه‌رموویه‌تی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا
الرَّسُولَ وَأُولَى الْأَمْرِ مِنْكُمْ...﴾ (٥٩)

پیغه‌مبه‌ریش ﷺ که ده‌فه‌رموئ: { (الْمُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِ كَالْبُنْيَانِ يَشُدُّ بَعْضُهُ بَعْضًا)،
وَشَبَّكَ بَيْنَ أَصَابِعِهِ } وه‌ك پیشتر هینامان، ئایا مسولمان چون براو خوشکی
مسولمانی پته‌و ده‌كات؟ دیاره‌ واپته‌وی ده‌كات، که هر کامیکیان هاوکارو ئه‌وی
دیکه‌بی، پابه‌ندی ئه‌و به‌رنامه‌و ریپازه‌ بی که دانه‌راوه، ئه‌مما ئه‌گهر هر که‌سه‌و
رووی له‌لایه‌ك بی و پیکه‌وه‌ هاوکار، مانای وایه‌ به‌کدییان به‌هیز نه‌کرد، جا که
پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموئ: ئیماندار بو ئیماندار وه‌ك دیوار وایه‌ به‌کدی مه‌حکم
ده‌كات، مانای وایه‌ ئه‌گهر وانه‌بین و هر که‌سه‌و رووی له‌لایه‌ك بی، به‌لایه‌نی که‌مه‌وه
که‌موکوپیی له‌ ئیمانماندا هه‌یه، چونکه ئه‌و ده‌فه‌رموئ: برپادار بو برپادار وه‌ك دیوار
وایه، ئه‌دی ئه‌گهر وه‌ك دیوار نه‌بووین و به‌کدیمان مه‌حکم نه‌کرد؟ ئه‌گهر واپته‌و
نه‌بوون مانای وایه‌ خه‌وش و که‌موکوپیی له‌ ئیمانماندا هه‌یه!

که‌واته: پشتی به‌کدی گرتنی ئیمه‌ له‌سه‌ر هه‌ق، بوئه‌وه‌ی ئه‌و به‌رنامه‌یه‌ی که
دانه‌راوه‌ پیکه‌وه‌ پیاوه‌ی بکه‌ین، ئه‌وه‌ له‌ خودی ئیمانمانه‌که‌مانه‌وه‌ سه‌رچاوه
ده‌گری، مادام ئیماندارو مسولمانین، ده‌بی وایین.

هانه‌دریکی دیکه‌ش هه‌یه، ئه‌ویش ئه‌وه‌یه‌ که هه‌رکاتیک کۆمه‌لیک له‌سه‌ر
هه‌ندیك شت پیکه‌اتن، وه‌ك مه‌رجی نیوخۆیان، له‌سه‌ریان پێویسته‌ به‌و
مه‌رجانه‌وه‌ پابه‌ندن، چونکه به‌لێن و برپاریان به‌ به‌کدی داوه، هانه‌دری به‌که‌م له
ئیمانمانه‌وه‌ هه‌لده‌قولی، هانه‌دری دووهم له‌ به‌لێنی کاریکی هاوبه‌ش که برپاردراوه
پابه‌ندی پێوه‌ بکری و به‌و شیوه‌یه‌ ئه‌نجامبدری، وه‌ك فه‌رمایشته‌که‌ی پیغه‌مبه‌ر

ﷺ که هینامان: {الْمُسْلِمُونَ عَلَى شُرُوطِهِمْ إِلَّا شَرْطًا حَرَّمَ حَلَالًا أَوْ أَحَلَّ حَرَامًا} .⁽¹⁾

هه رچه نده کارو چالاکی نیسلا می به هه موو موفرده و ره هه نده کانی وه، هه ره له بانگه وازه وه بگره، هه تا کو مه سه له ی فره مان به چاکه و ریگری له خراپه و هه شتیکی دیکه، به مانا و چه مکی فراوانیان، که سه رجه م بواره کانی دین و ژین ده گرنه وه، فه رزو پیویسته و، نه گهر فه رزی عه ین نه بن، له سه ر تا ک تا کی نه و کومه له، به لای که مه وه فه رزی کیفاییه، که دیاره:

که من پیما ویه نه مپو کارو چالاکی نیسلا می بو ئیمه ی نیسلا می، کومه لای نیسلا می و خه لکیدی که ی نیسلا می که له که لمان له گو ره پانه که دا هه ن، بو ته فه رزی عه ین، له به ره وه ی په کی له سه ر ئیمه که رتوه و، هه رکامیک له ئیمه شانی له ژیر بینیته ده ر، خه له ل و که مو کو ری رو له کاره که ده کات.

ئینجا نه گهر گریمان نه و موفرده و ره هه ندانه ی کارو چالاکی نیسلا می به فره یش دانه نرین، نه وه بیگومان وه فادار بوون به رانبه ر په یمان پیکه وه به ستنیان، وه که هه ر مامه له یه کی گریبه سنیانه (تعامل تعاقدی) ی دیکه، که له گه ل یه کدی ده که ن و، به حو کمی پیویست بوونی پا به ندیی به گریبه سته کانه وه، له سه ریان ده بیته فه رزی عه ین، چونکه خوی به رزو و مه زن ده فره رموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَوْفُوا بِالْعُقُودِ...﴾ المائدة، واته: (ئهی نه وانه ی پرواتان هینا وه! وه فادارو پا به ندبن به گریبه سته کانه وه ...).

وه به حو کمی فره رزوونی جیبه جیکردنی نه و مه رجان وه، که کومه لایک له نیو خو یاندا له سه ریان پیکدین: (الْمُسْلِمُونَ عَلَى شُرُوطِهِمْ)⁽¹⁾ نه وه دیسان هه ر

¹ رواه الترمذي: (1352)، عن عمرو بن عوف، وقال الألباني: صحيح.

پێویسته جیبه‌جی بکری، چونکه ئیمه کاتیك پیکه‌وه کۆده‌بینه‌وه و په‌یمانی کاری ئیسلامی پیکه‌وه ده‌ده‌ین، مانای وایه ئه‌و کاره‌مان له‌سه‌ر خۆمان پێویست کردووه‌، په‌یمانمان به‌یه‌کدی داوه‌، وه‌فادارییش به‌و به‌لێن و په‌یمانه‌وه، فه‌رزه‌.

سێیه‌م: هه‌لبه‌ته‌ لادان له‌ بنه‌ما شه‌رعییه‌کان و هیله‌گشتییه‌کان و ئه‌و مه‌رجانه‌ی که (کۆمه‌لی ئیسلامی) شیان له‌سه‌ر بنیاتنراوه، جا چ به‌هۆی سه‌رپێچیی و لاملییه‌وه‌ بێ له‌ فرمان و ئاڕاسته‌کانی سه‌ه‌رووی خۆ، چ به‌هۆی تاکه‌ره‌ویی و راویژنه‌کردنه‌وه‌ بێ، چ به‌هۆی سه‌رپێکه‌وه‌نان و ده‌سته‌گه‌ریی و مالمالۆکییه‌ و چیه‌چپ و... هه‌نده‌وه‌ بێ. به‌لێ لادان له‌ به‌رنامه‌ و رێبازی کۆمه‌ل، خاوه‌نه‌که‌ی دووچاری گوناها‌باریی قیامه‌ت و عه‌یبداریی دنیا ده‌کات، دیاره‌ ئه‌رکی سه‌رشانی مشوورخوڕو به‌رپرسانی‌شه‌ که‌ رێ نه‌ده‌ن به‌ خۆ گوناها‌بارکردن و خۆ عه‌یبدارکردنی ئه‌ندامان، که‌ هاوکات له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا ریزه‌کانی کۆمه‌لێش به‌و ره‌فتار و هه‌لوێستانه‌ ده‌خه‌نه‌ مه‌ترسییه‌وه، بۆیه‌ پێویسته‌ له‌ حاڵه‌تی به‌دیکردنی ئه‌و ره‌فتارانه‌دا، به‌زوویی لێپرسینه‌وه‌ و به‌دواداچوون بکری بۆ چاره‌سه‌ر، هه‌لبه‌ته‌ به‌شیوه‌یه‌کی پله‌پله‌یی و واقیعیانه‌، به‌لام له‌ هه‌مان کاتی‌شدا روون و یه‌کلایی که‌ره‌وانه‌:

خوای به‌رز و مه‌زن فه‌رموو‌یه‌تی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ وَأَنَّهُ إِلَٰهٌ مُّحْشَرُونَ ٢٤﴾ وَأَتَّقُوا فِتْنَةً لَا تُصِيبَنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْكُمْ خَاصَّةً وَاعْلَمُوا أَنَّ

¹ رواه الترمذي: (1352)، عن عمرو بن عوف، وقال الألباني: صحيح.

اللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٢٥﴾⁽¹⁾، خوای به‌رز و مه‌زن لی‌ره‌دا بانگی ئیمانداران ده‌کات، ده‌فه‌رموئ: ئه‌ی بر‌وادارینه! به‌ده‌م فه‌رمانی خوای به‌رز و مه‌زن و پیغه‌مبه‌ری خوا وه ﷺ بچن، هه‌ر کاتی‌ک بانگیان کردن بۆ شتی‌ک که مایه‌ی ژیا‌نتانه‌و پی‌ی زیندووده‌بنه‌وه، جا ئایا ئه‌وه یانی چی وچ په‌یوه‌ندییه‌کی به‌کاری ئیسلامییه‌وه هه‌یه؟ که‌سی‌ک که به‌پر‌سه له‌کاری ئیسلامییدا، هه‌ر له‌به‌پر‌سی شانه‌یه‌که‌وه، هه‌تا به‌پر‌سی پۆلی‌ک، ریک‌خراوی‌ک، ناوچه‌یه‌ک، مه‌لبه‌ندی‌ک، هه‌ر شتی‌کی دیکه، یانی هه‌ر جو‌ره به‌پر‌سی‌ک، خه‌لک بۆ چی بانگ ده‌کات؟ بی‌گومان بۆ ئه‌و شتانه‌ی که خوای به‌رز و مه‌زن و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ﷺ فه‌رموویانه، لی‌ره‌شدا که خوای به‌رز و مه‌زن ده‌فه‌رموئ: ئه‌ی ئیماندارینه! هه‌ر کاتی‌ک خوای به‌رز و مه‌زن و پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ بانگیانکردن بۆ شتی‌ک که پی‌ی ده‌ژینو زیندووده‌بنه‌وه، به‌ده‌میانه‌وه بچن، واته هه‌ر که‌سی‌ک ئایه‌تی خوای به‌رز و مه‌زن و فه‌رمایشتی پیغه‌مبه‌ر ﷺ مان بۆ بخوینته‌وه و بۆ شه‌ریعه‌تی خوای به‌رز و مه‌زن بانگمان بکات، مانای وایه ئه‌م ئایه‌ته ده‌یگریته‌وه.

دوایی خوای به‌رز و مه‌زن وه‌ک هه‌ر شه‌ ده‌فه‌رموئ: ﴿...وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ...﴾ واته: (... وه بزانی که خوای به‌رز و مه‌زن ده‌که‌وینته‌ نیوانی ئینسان و دل‌یه‌وه ...)، واته: جاری وایه خوای به‌رز و مه‌زن دل‌ی ئینسان لاده‌دا و هه‌ر یه‌ده‌چه‌رخینئ، به‌پی‌ی ئه‌وه که ئه‌و دل‌انه‌ خو‌یان چیا‌ن ده‌وئ و روو له‌ کوئ ده‌که‌ن؟ تی‌گه‌یشتن له‌و مه‌سه‌له‌یه زۆر گرنگه، بۆ‌ئه‌وه‌ی تووشی گومانی خراپ نه‌بین به‌رانبه‌ر به‌ خوای به‌رز و مه‌زن، یان پیمانوانه‌بی که خوای به‌رز و مه‌زن له‌ خه‌لکی به‌ به‌هانه‌یه و هه‌ر به‌خۆت نازانی خوای به‌رز و مه‌زن

¹ الأنفال.

دلت به‌ولادا جا خوی به‌رز و مه‌زن له‌سه‌ر زمانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ و دواییش له‌سه‌ر زمانی جیگران و میراتگرانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ، ئیمه بانگ ده‌کات بۆ قورئان و سوننه‌تی پیغه‌مبه‌ر ﷺ، ئینجا ده‌فه‌رموی: ﴿...وَأَنَّهُ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ﴾ (٢٤)

وَأَتَقُوا فِتْنَةَ لَا تُصِيبَنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْكُمْ خَاصَّةً وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٢٥﴾ الأنفال، واته: { ... وه بشزانن كه بۆلای خوی به‌رز و مه‌زن ده‌گه‌رینه‌وه‌و بۆ لای ئه‌ویش كۆده‌كرینه‌وه، وه خۆتان بپاریزن له‌ ئاژاوه‌یه‌ك (٢٥) (له‌ به‌لایه‌ك بترسین) كه ته‌نیا و به‌تاییه‌تی تووشی ئه‌وانه‌تان نابێ كه سته‌میان كردوه، (واته: به‌لاو گرفتاریی كه دێ ته‌نیا ئه‌وانه ناگیرته‌وه كه سته‌میان كردوه‌و به‌ده‌م بانگی خوی به‌رز و مه‌زن و پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ وه نه‌چوون، به‌لكو جاری وایه به‌هۆی كرده‌وه‌ی خرابی كۆمه‌لیكه‌وه خه‌لكیكی زۆر به‌ربه‌لا ده‌بن)، وه بزائن كه خوی به‌رز و مه‌زن سزای تونده { . وه‌ك كورده‌واریی خۆمان ده‌لێن: (ئاگر كه به‌ربووه لیڤه‌وار، ته‌رو وشك پێكه‌وه ده‌سووتێنێ).

له‌ جه‌نگی ئوحووددا خۆ هه‌موو جه‌نگاوه‌ره‌كان و هه‌موو موجاهیده‌كان فه‌رمانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ یان نه‌شكاندبوو، ئه‌و په‌نجا نه‌فه‌ره‌ی له‌سه‌ر ئه‌و شاخۆلكه‌یه‌ی تیرهاویژه‌كان شاخۆلكه‌یه‌کی بچووك هه‌یه له‌ دامینی چپای ئوحوود، پیغه‌مبه‌ر ﷺ په‌نجا تیرهاویژه‌ی له‌وێ دانناوه، ئه‌و په‌نجا نه‌فه‌ره‌ش هه‌موویان سه‌رپێچییان نه‌كردوه، ده‌وری چل كه‌سیان، چونكه هه‌شت نۆ ده‌یه‌کیان له‌گه‌ڵ ئه‌میره‌كه‌یان (عبدالله) دا له‌وێ مانه‌وه، به‌لام به‌هۆی ئه‌و سی چل كه‌سه‌وه كه بێ فه‌رمانییان كرد، شكستیکی گه‌وره به‌سه‌ر مسوڵماناندا هات، بۆیه خوی به‌رز و مه‌زن

(1) وشه‌ی (فتنة) به‌پێی ئه‌و سیاقانه‌ی له‌ قورئاندا هاتوه ماناده‌كری، جارێك به‌ مانای (ئاژاردان) ه، جارێك به‌ مانای (به‌لا) یه، جارێك به‌ مانای (ئاژاوه‌) ه، جارێك به‌ مانای (ئاژاردان) ه، جارێك به‌ مانای (تاقیكرنده‌وه) یه.

ده‌فه‌رموی: وه له به‌لایه‌ک بترسین که به‌ته‌نیا تووشی سته‌مکاره‌کانتان نایه، واته: له کاری هه‌ره‌وه‌زییدا ده‌بێ هه‌مووی وریابێ، به هه‌مووان شتی چاک ده‌کری، به‌لام به هه‌ندیکیان شتی خراپ ده‌کری، یه‌که یه‌کیان ده‌توانن زیان بگه‌یه‌نن، به‌لام به هه‌موویان نه‌بێ ئامانج نایه‌ته‌دی، هه‌میشه هه‌روایه، بیناکردن پێویستی به هه‌مووانه، به‌لام خراپ کردن، یه‌که که‌سی به‌سه.

ئینجا ته‌ماشایه‌که‌ن! پیغه‌مبهری خوا ﷺ له‌وباره‌وه وینه‌یه‌کی چه‌ند سه‌رنج‌پاک‌یشمان بو دینیته‌وه! وه‌ک بلیی پیغه‌مبهر ﷺ شه‌رحی ئه‌م رسته قورئانییه‌مان بو ده‌کات: ﴿وَاتَّقُوا فِتْنَةً لَا تُصِيبَنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْكُمْ خَاصَّةً...﴾ (٢٥)، واته: (له به‌لایه‌ک بترسین به‌ته‌نیا تووشی ئه‌وانه‌تان نابێ که سته‌میان کردوه، به‌لکو هه‌مووتان باجه‌که‌ی ده‌ده‌ن)، ده‌فه‌رموی: {مَثَلُ الْقَائِمِ عَلَى حُدُودِ اللَّهِ وَالْوَاقِعِ فِيهَا، كَمَثَلِ قَوْمٍ اسْتَهْمُوا عَلَى سَفِينَةٍ، فَأَصَابَ بَعْضُهُمْ أَعْلَاهَا، وَبَعْضُهُمْ أَسْفَلَهَا، فَكَانَ الَّذِينَ فِي أَسْفَلِهَا إِذَا اسْتَقَوْا مِنَ الْمَاءِ مَرُّوا عَلَى مَنْ فَوْقَهُمْ، فَقَالُوا: لَوْ أَنَّا خَرَقْنَا فِي نَصِيبِنَا خَرْقًا وَلَمْ نُؤَدِ مَنْ فَوْقَنَا؟ فَإِنْ يَتْرَكُوهُمْ وَمَا أَرَادُوا، هَلَكُوا جَمِيعًا، وَإِنْ أَخَذُوا عَلَى أَيْدِيهِمْ، نَجَوْا، وَنَجَوْا جَمِيعًا} (١) واته: {وینه‌ی ئه‌وانه که سنووره‌کانی خوا ده‌پاریزن و ئه‌وانه‌ی ده‌یانبه‌زینن، وه‌ک ئه‌وه وایه کومه‌لیک له که‌شتیه‌که‌دا تیرو پشکیان کردوه و هیندیکیان چوونه قاتی سه‌ری، و هیندیکیان قاتی خوارییان پێپراوه، ئه‌وانه‌ی که له خوارین، هه‌رکاتی که ئاویان له ده‌ریا هینابێ، به‌سه‌ر سه‌ری ئه‌وانه‌ی سه‌ریدا تێپه‌رپوون و له قه‌راغی که‌شتیه‌که‌وه ئاوه‌که‌یان هیناوه، بۆیه گوتیان: ئه‌گه‌ر له‌لای خۆمانه‌وه کونیکی تێبکه‌ین و ئاوی لێ بێنینه ژووری، بۆئه‌وه‌ی چیدیکه ئه‌وانه‌ی سه‌ری ئه‌زیه‌ت

¹ رواه البخاري: (2493) عن النعمان بن بشير.

نه‌ده‌ین، به‌سه‌ریاندا هاتوچۆ بکه‌ین! جا ئە‌گەر لێیانگه‌ڕێن ئە‌وه‌ی ده‌یان‌ه‌وێ بیکه‌ن، هه‌موویان پیکه‌وه ده‌فه‌وتین، وه ئە‌گەر ده‌ستیشیان بگرن و رێیان لێبگرن، هه‌موویان پیکه‌وه ده‌ربازده‌بن و قوتاریانده‌بێ، که‌واته: کاری به‌کۆمه‌ل ئاوايه‌و، ده‌بێ هه‌ر کامێک چاودێر بێ و هه‌ست به‌ به‌رپرسیاریتی بکات، که نه‌ک ته‌نیا خۆی تووشی هه‌له‌ نه‌بێ، به‌لکو هاوه‌له‌کانیشی هه‌له‌ نه‌که‌ن، چونکه هه‌ر کامێکیان هه‌له‌ بکات، هه‌موویان باجه‌که‌ی ده‌ده‌ن، جا ئە‌وه به‌تایبه‌تی له‌ کاری سه‌ربازیدا زۆر وایه، جاری وایه یه‌که هه‌له‌ی سه‌ربازی سه‌ری کۆمه‌لێک به‌فه‌تاره‌تده‌دا.

چوارهم: وه‌ک چۆن پێشنویژ نه‌رکیه‌تی که‌ شوینکه‌وتوه‌کانی ریکوپێک بکات و جوان ریزیان بکات و نه‌هیلێ نارێکی له‌ ریزه‌کانیاندا هه‌بێ، به‌هه‌مان شیوه‌ش به‌رپرس و مشوورخۆرانی هه‌ر کۆپرو کۆمه‌لێک، له‌سه‌ریان پێویسته تی‌بکۆشن بۆ ریکوپێک کردنی ئە‌وانه‌ی له‌به‌رده‌ستیان و فه‌رمانبه‌ریان:

پێشنویژ هه‌موو جاری ده‌لی: (إِسْتَوْوا وَاتَّصِلُوا)، واته: (رێک بن و پال ویکبه‌دن)، بابای ئیمام نه‌و کاره‌ نه‌رکی سه‌ر شانیه‌تی، که نه‌ک هه‌ر به‌قسه، به‌لکو جاری وایه ده‌بێ بجێ به‌ ده‌ست رێکیان بخوا، جا وه‌ک چۆن پێشنویژ له‌سه‌ری پێویسته شوینکه‌وتوه‌کانی خۆی ریکبخوا، به‌هه‌مان شیوه به‌رپرس و مشوورخۆرانی هه‌ر کۆپرو کۆمه‌لێکیش، له‌سه‌ریان پێویسته تی‌بکۆشن بۆ ریکوپێک کردنی ئە‌وانه‌ی له‌به‌رده‌ستیان و فه‌رمانبه‌ریان، ئینجا با له‌وباره‌شه‌وه سه‌رنجی ئە‌م فه‌رمایشته‌ی پێغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌ین: {عَنْ سِمَاكِ بْنِ حَرْبٍ قَالَ: سَمِعْتُ النَّعْمَانَ بْنَ بَشِيرٍ يَقُولُ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يُسَوِّي صُفُوفَنَا حَتَّى كَأَنَّمَا يُسَوِّي بِهَا الْقِدَاحَ حَتَّى رَأَى أَنَا قَدْ عَقَلْنَا عَنْهُ، ثُمَّ خَرَجَ يَوْمًا فَقَامَ حَتَّى كَادَ أَنْ يُكْبَّرُ فَرَأَى رَجُلًا

بَادِيًا صَدْرُهُ فَقَالَ: عِبَادَ اللَّهِ لَتُسَوَّنَّ صُفُوفُكُمْ أَوْ لَيُخَالِفَنَّ اللَّهُ بَيْنَ وُجُوهِكُمْ⁽¹⁾ واته: (له سیمای کوری چه‌پ ده‌گیرنه‌وه گوتوویه‌تی: گویم له نوعمانی کوری به‌شیر بوو گوتی: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ریزی نویره‌کانمانی راسته‌کرد، وای راسته‌کرد وه‌ک ئه‌وه‌ی بیه‌وی - قَدَاح - ی پی راست بکات، هه‌تا کاتی‌ک که وای هاته به‌رچاو ئی‌مه لی تیگه‌یشتووین و هه‌موو جارێک ریک راده‌وه‌ستین، تا روژێک هاته‌ده‌ری راوه‌ستا، که نزیک بوو نویره‌دابه‌ستی، پیاویکی بینی سنجی هاتبوه پیش‌وه له ریزه‌که هاتبوه‌ ده‌ری، ئینجا فه‌رمووی: ئه‌ی به‌نده‌کانی خوا! به‌ ته‌کید یان ریزه‌کانتان ریک و راست ده‌که‌ن، یان خوا رووتان لێک وهرده‌گیرئ).

جا ئه‌وه رینماییه‌کی زۆر گرنگی پیغه‌مبه‌ره ﷺ که نویره‌بو‌خوی قوتابخانه‌یه، نویره‌ده‌بی هه‌موو شتیکی تیدا فی‌ربین، ده‌بی ریکوپنکیشی تیدا فی‌ربین، ئه‌و په‌رستشانه: نویره‌روژوو زه‌کات و چه‌ج، قوتابخانه‌ن بو په‌روه‌رده‌بوونی خه‌لک تییاندا، نویره‌فی‌رت ده‌کات که تو ده‌بی هه‌میشه سه‌رکرده‌ت هه‌بی، تو بو نویره‌که په‌رستشیکی زۆر که‌سی و تاییه‌ت و خوابیه، به‌لام پیوستیت به‌ پیش‌وه‌ه‌یه، هه‌تا پیش‌وه‌ نویره‌دانه‌به‌ستی، ئه‌گه‌ر تو نویره‌که‌ت دابه‌ستی، نویره‌که‌ت به‌تاله، هه‌تا پیش‌وه‌ نه‌چیته‌ رکوع، تو بچیته‌ رکوع گونا‌ه‌باری، کاتی‌ک پیش‌وه‌ له نویره‌ی ئاشکرا (جَهْرِي) دا‌قورئان ده‌خوینئ، تو ده‌بی گوی بو‌بگری، مانای وایه نویره‌فی‌رت ده‌کات که تو ده‌بی چۆن بکه‌ی، له ده‌ره‌وه‌ی نویره‌ له ده‌ره‌وه‌ی مزگه‌وت تو ده‌بی چۆن بکه‌ی، ده‌بی برا‌گه‌وره‌و مشوورخۆرت هه‌بی‌و، به‌دوایدا بچی‌و، گوی بو‌بگری و... هتد.

¹ رواه مسلم: (436)

جا هه‌ندیك كه‌س واده‌زانى ئه‌وه ته‌نها بۆ نوێژه، به‌لام (النوي) له (رياض الصالحين) دا ئه‌و فه‌رمایشته‌ی له‌ژێر ناوونیشانى: (بَابُ فِي الْأَمْرِ بِالْمُحَافَظَةِ عَلَى السُّنَّةِ وَأَدَائِهَا) دا⁽¹⁾، هیناوه! واته: (باسيک ده‌رباره‌ی فه‌رمان به‌ پارێزگاریکردن له‌ رێبازی پێغه‌مبه‌رو ئه‌ده‌بو ره‌وشته‌کانی رێبازی پێغه‌مبه‌ر).

پینجه‌م: دیاره له‌کاتی هه‌بوونی کێشه و مشتومریشدا به‌تایبه‌ت له‌نیوان ئه‌ندامانی خواره‌وه و به‌رپرسیک یان زیاتردا، پێویسته قورئان و سوننه‌ت بکړینه دادوه، نه‌گه‌ر ده‌زگا و لایه‌نیکی تایبه‌ت به‌ چاره‌سه‌ری کێشه و مشتومر و تی‌ک‌گیرانه‌کان هه‌بێ، زۆر باشت‌ره:

به‌لێ له‌کاتی تی‌ک‌گیران و کێشه و گرفتدا پێویسته بگه‌ڕێینه‌وه لای قورئان و سوننه‌ت، خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله) ده‌فه‌رموی: ﴿وَمَا أَخْلَفْتُ فِيهِ مِنْ شَيْءٍ فَحُكْمُهُ إِلَى اللَّهِ...﴾ (الشوری، واته: (هه‌ر شتی‌ک که‌ راجیاییتان له‌سه‌ری هه‌بوو، ئه‌وه حوکه‌مه‌که‌ی گێڕانه‌وه‌یه بۆ لای خوا...))، وه خوای دادگه‌ر (جل جلاله) فه‌رموویه‌تی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِيَ الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِنْ نَزَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا﴾ (2) واته: {ئهی ئه‌وانه‌ی بپرواتان هیناوه! فه‌رمانبه‌ری خوای به‌رز و مه‌زن و فه‌رمانبه‌ری پێغه‌مبه‌ر ﷺ و هی کاربه‌ده‌ستانیک که‌ له‌خوتانن بکه‌ن، وه ئه‌گه‌ر له‌ شتی‌کدا که‌وتنه‌ ناکوکی و کێشه‌وه و مشتومرێکتان به‌یه‌که‌وه بوو، (جا چ

¹ ، ص: (82 - 86).

² النساء: 59

دوو ئه‌ندام پیکه‌وه، چ ئه‌ندامیکی خوارئ له‌گه‌ڵ هی سه‌رئ، چ هی سه‌رئ پیکه‌وه، هه‌رچۆن بئ، بیگی‌پنه‌وه بۆ لای خوای به‌رز و مه‌زن و پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ، (واته: بۆ لای قورئان و سوننه‌ت)، ئه‌گه‌ر برواتان به خوای به‌رز و مه‌زن و به‌رۆژی دوا‌یی هه‌یه، ئه‌وه باشت‌ره‌و سه‌ره‌نجامی چاک‌تره‌.

دیاره ئه‌گه‌ر ده‌زگایه‌کی تاییه‌تیش هه‌بئ بۆ چاره‌سه‌ری ئه‌و کیشه‌و مشتومرانه، وه‌ک ئیمه ئه‌مجاره له‌ کۆنگره‌ی دووه‌می کۆمه‌لی ئیسلامی دا بریارمانداوه که ده‌زگایه‌کی دادوهریی هه‌بئ و ستایش بۆ خوا ئیستا ئه‌و ده‌زگایه هه‌یه، ئه‌وه بیگومان چاک‌تره، وه ئه‌گه‌ر ئه‌وه‌ش نه‌بئ، دیاره ئه‌وه به‌رپرسی ئه‌و ئۆرگانه به‌رپرسیاره بۆ چاره‌سه‌رکردنی ئه‌و کیشه‌و مشتومرانه که له‌ نیو ئه‌و کۆمه‌له‌دا رووده‌ده‌ن.

www.AliBapir.net
[F/AliBapir](#)
[youtube/AliBapir1](#)
[F/MediaAmeerOffice](#)

بنه‌مای بیست و پینجه‌م

له کاتی پابه‌ندبوونی ئه‌میر و
سه‌رکردایه‌تی کۆمه‌ڵه‌ ئه‌ به‌و بنه‌مایانه‌وه،
گوئیستی و فه‌رمانه‌ری ئه‌ندامانیان بو
بیویست ده‌بی

www.AliBapir1.net
F/MediaAmeerOffice

www.AliBapir.net
F/AliBapir
youtube/AliBapir1
F/MediaAmeerOffice

بنه‌مای بیست و پینجه‌م

له کاتی پابه‌ندبوونی ئه‌میر و سه‌رگردایه‌تی کۆمه‌لدا به‌و بنه‌مایانه‌وه،
گۆببستی و فه‌رمانبه‌ری ئه‌ندامانیان بۆ پێویست ده‌بی.

له کاتی‌دا که مشوورخۆران و سه‌رگردایه‌تی کۆمه‌لی ئیسلامی
به‌گشتی و له پێشدا که‌سی یه‌که‌م که ئه‌میر و به‌رپرس و چاوساگی
(کۆمه‌ل) ه، به‌و بنه‌ما شه‌رعیه‌انه‌وه پابه‌ند ده‌بن و، به‌پێی ئه‌و هیله
گشتیه‌یه‌ به‌رپوه‌ده‌چن، ئه‌وه ئه‌و سه‌رگردایه‌تی به‌گشتی و به‌تایبه‌ت
که‌سی یه‌که‌م، مافی ریزو حورمه‌ت لیگیران و گۆپرایه‌لی و فه‌رمانبه‌ری
(السمع والطاعة) بۆ کرانیان له‌سه‌ر ئه‌و ئه‌ندامانه‌ پێویست ده‌بی، که
چوونه‌ته‌ ریزی (کۆمه‌لی ئیسلامی) یه‌وه.

هه‌لبه‌ته‌ په‌یمان له‌گه‌ڵ به‌ستن و به‌یعه‌ت پیدانی ئه‌ندامانی له‌گه‌ڵ
که‌سی یه‌که‌م و به‌رپرسی بالای کۆمه‌لی ئیسلامیدا، جگه‌ له‌ ده‌ربهرین و
پێشاندانی ئاماده‌ی گۆپرایه‌لی و فه‌رمانبه‌ری (السمع والطاعة) و
ریزلیگرتن و دلسۆزی بۆ نواندن، شتیکی دیکه‌ نیه، وه‌ بێگومان هه‌ر
به‌یعه‌تیکیش که ده‌دری هه‌ر ته‌عبیر له‌وه ده‌کات.

وه‌ پێویسته‌ ئه‌ندامانی هه‌ر به‌ش و ئۆرگانیک دلسۆزانه‌ و به‌راستی و
ساغی، له‌ سنووری توانایان و له‌ بازنه‌ی شه‌ریعه‌دا، به‌قسه‌ی سه‌ره‌وه‌ی
خۆیان بکه‌ن و ریزو حورمه‌تی بگرن، وه‌ گوته‌ی قسه‌ی هه‌ق (قول الحق) و
خسته‌پرووی پێشنیار و ره‌خنه‌کانیان له‌ جوغزی ئه‌ده‌به‌ شه‌رعیه‌کاندا به
ئه‌رکی سه‌ر شانیان بزانن، چونکه‌:

1- خوای به‌رزو بئی وینه (جل جلاله) فه‌رموویه‌تی: ﴿إِنَّ الَّذِيكُ يُبَايِعُونَكَ إِنَّمَا يُبَايِعُونَكَ اللَّهُ يَدُ اللَّهِ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ فَمَنْ نَكَثَ فَإِنَّمَا يَنْكُثُ عَلَى نَفْسِهِ وَمَنْ أَوْفَى بِمَا عَاهَدَ عَلَيْهِ اللَّهُ فَمِىْؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا﴾ (١٠) الفتح، واته: (بئگومان ئه‌وانه‌ی په‌یمانته‌ له‌گه‌ل ده‌به‌ستن، ئه‌وه ته‌نیا په‌یمان له‌گه‌ل خوا ده‌به‌ستن، ده‌ستی خوا له سه‌رووی ده‌ستی ئه‌وانه‌وه‌یه، جا هر که‌سیک په‌یمانی هه‌لوه‌شاندوه‌وه، ئه‌وه په‌یمان هه‌لوه‌شاندنه‌وه‌که‌ی به‌ زیانی خو‌ی نه‌واوده‌بئی، وه هه‌ر که‌سیک ئه‌و په‌یمانه‌ی له‌گه‌ل خوا داویه‌تی برديه‌سه‌ر، ئه‌وه له‌مه‌ودوا خوا پاداشتیکی مه‌زنی ده‌داته‌وه).

2- هه‌روه‌ها خوای به‌رزو مه‌زن فه‌رموویه‌تی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ...﴾ (٥٩) النساء. واته: (ئهی ئه‌وانه‌ی بروتان هیناوه! فه‌رمانبه‌ریی خواو فه‌رمانبه‌ریی پیغه‌مبه‌رو هی کاربه‌ده‌ستانیک که له‌خوتانن بکه‌ن...).

3- پیغه‌مبه‌ری خواش ﷺ فه‌رموویه‌تی: (إِنَّ مِنْ إِجْلَالِ اللَّهِ إِكْرَامَ ذِي الشَّيْبَةِ الْمُسْلِمِ وَحَامِلِ الْقُرْآنِ غَيْرِ النَّالِي فِيهِ وَلَا الْجَافِي عَنْهُ وَإِكْرَامَ ذِي السُّلْطَانِ الْمُقْسِطِ) رواه أبو داود: (4843)، عن أبي موسى الأشعري رضي الله عنه، وحسنه ابن حجر والعراقي والنووي والألباني، واته: (بئگومان له به به‌رزگرتنی خوای به‌رزه، ریزلیگرتنی مسولمانی به ته‌مه‌ن که سه‌ری سپی بووه، وه ریزلیگرتنی هه‌لگری قورپان که له سنووره‌کانی تینا په‌پینئو له‌گه‌ل‌یشیدا که‌مه‌رخه‌م نیه، وه ریزلیگرتنی خاوه‌ن ده‌سه‌لاتیکی دادگه‌ر).

4- وه پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموویه‌تی: {مَنْ أَطَاعَنِي فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ وَمَنْ يَعُصِنِي فَقَدْ عَصَى اللَّهَ، وَمَنْ يُطِيعِ الْأَمِيرَ فَقَدْ أَطَاعَنِي وَمَنْ يَعُصِ الْأَمِيرَ فَقَدْ عَصَانِي} رواه البخاري: (7137)، ومسلم: (1835) واللفظ له، عن أبي هريرة. واته: (هه‌ر که‌سیک فه‌رمانبه‌ریی من بکات، ئەوه فه‌رمانبه‌ریی خوا‌ی کردوه، وه هه‌ر که‌سیک سه‌رپیچی من بکات، ئەوه سه‌رپیچی خوا‌ی په‌روه‌ردگاری کردوه، وه هه‌ر که‌سیک فه‌رمانبه‌ریی به‌رپرسو فه‌رمانده‌که‌ی خوی بکات، ئەوه فه‌رمانبه‌ریی منی کردوه، وه هه‌ر که‌سیک سه‌رپیچی به‌رپرسو فه‌رمانده‌که‌ی بکات، ئەوه سه‌رپیچی منی کردوه).

5- هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموویه‌تی: {عَلَى الْمَرْءِ الْمُسْلِمِ السَّمْعُ وَالطَّاعَةُ فِيمَا أَحَبَّ وَكَرِهَ إِلَّا أَنْ يُؤْمَرَ بِمَعْصِيَةٍ فَإِنْ أُمِرَ بِمَعْصِيَةٍ فَلَا سَمْعَ وَلَا طَاعَةَ} رواه البخاري: (7144)، ومسلم: (1839) واللفظ له، عن ابن عمر. واته: {له‌سه‌ر ئینسانی مسولمان پێویسته‌ گوێرایه‌لیی و فه‌رمانبه‌ریی بۆ سه‌رووی خوی، له‌ شتی‌کدا که‌ هه‌زی لێده‌کات و له‌ شتی‌کیشدا که‌ هه‌زی لێناکا، مه‌گه‌ر فه‌رمانی پێبکری به‌ شتی‌ک که‌ سه‌رپیچی (خواو پیغه‌مبه‌ر) بی، جا ئەگه‌ر فه‌رمانی پێکرا به‌ سه‌رپیچی، ئەوه نه‌ گوێ ده‌گری و نه‌ جێبه‌جێش ده‌کات}.

6- وه: {عَنْ عَبْدِ اللَّهِ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: كُنَّا إِذَا بَايَعْنَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ عَلَى السَّمْعِ وَالطَّاعَةِ يَقُولُ لَنَا: فِيمَا اسْتَطَعْتُمْ} رواه البخاري: (7202)، واللفظ له، ومسلم: (1867)، واته: {له‌عه‌بدو‌ل‌لای کوری عومه‌ر ده‌گی‌رنه‌وه‌ گو‌توویه‌تی: ئیمه‌ کاتی‌ک په‌یمانمان به‌ پیغه‌مبه‌ری خوا ده‌دا له‌سه‌ر گو‌ی‌رایه‌لیی و فه‌رمانبه‌ریی، پێی ده‌فه‌رمووی: ئەوه‌نده‌ی که‌ له‌ توانا‌نا‌دیه‌}.

7- هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموویه‌تی: (الدِّينُ النَّصِيحَةُ، قُلْنَا لِمَنْ؟! قَالَ لِلَّهِ وَلِكِتَابِهِ وَلِرَسُولِهِ وَلِأَيِّمَّةِ الْمُسْلِمِينَ وَعَامَّتِهِمْ) رواه مسلم: (55) عن تميم الداري رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، واته: (دين دلسۆزیه، گوتمان -هاوه‌له به‌ریزه‌کان له پیغه‌مبه‌ر ﷺ بۆ پرسی-: -دلسۆزی و به‌ته‌نگه‌وه‌بوون و په‌رۆشی- بۆ کێ؟! فه‌رمووی: بۆ خوا و بۆ کتیبی خوا و بۆ پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ و بۆ پیشه‌وایان و مشورخۆرانی مسوڵمانان و بۆ تیکرای مسوڵمانان به‌گشتی).

روونکردنه‌وه

یه‌که‌م: په‌یمان به‌ستنی ئەندامان له‌گه‌ڵ که‌سی یه‌که‌م و سه‌رکردایه‌تی کۆمه‌لی ئیسلامی، نیشانه‌ی ئاماده‌یی گوێپرایه‌لیی و فه‌رمانبه‌رییانه‌ بۆیان:

په‌یمان به‌ستن کاتی خۆی چۆن بووه؟ هه‌ر وشه‌ی (بَيْعَة) له (بَيْع) هوه هاتوه، که‌سێک شتیکی کرپوه کرپن و فرۆشتنیکیان بووه، ده‌ستیان خستۆته نێو ده‌ستی یه‌کدی، کرپاره‌که‌ گوتویه‌تی: ئه‌وه ئه‌و شته‌م لێت کرپ به‌وه‌نده، فرۆشیاره‌که‌ش گوتویه‌تی: به‌لێ ئه‌وه قبوڵم کرد، ئاوا بووه، له‌وه‌وه به‌یعه‌ت پێدان هاتوه‌و، که‌سێک که به به‌رپرس هه‌لبژێردراوه، ئه‌و خه‌لکه‌ چوون ده‌ستیان خستۆته نێو ده‌ستی: ئه‌وه په‌یمانمان پێدای تۆ به‌رپرس و برا گه‌وره بی، به‌م شیوه‌یه بووه، جا ئه‌و به‌لێن و به‌یعه‌ت پێدان و ده‌ست خستنه نێو ده‌ستی یه‌کدییه، هێمایه بۆ ئه‌وه که تۆ به‌رپرسی و منیش به‌قسه‌ت ده‌که‌م له سنووری شه‌رعدا، که‌واته: ئا ئه‌و ئاماده‌یی ده‌ربڕینه به هه‌ر میکانیزمیکی دیکه بێته‌دی، مانای وایه ئه‌و ئینسانه به‌یعه‌تی هه‌ر داوه، بۆ نمونه: ئیمه له

کۆنگره‌دا شتیك به ئەندامان پپرکراوه‌ته‌وه، ئەوه من به‌لێن و په‌یمان ده‌ده‌م که ئاوا ب، پپرکردنه‌وه‌ی ئەو فۆرمه‌ بۆ خۆی مانای وایه‌ تۆ ئاماده‌ییته‌ درده‌بپی، که به‌قسه‌ی ئەو که‌سه‌ بکه‌یت و به‌ به‌رپرسی خۆتی بزانی، ئیدی به‌ هەر جوریک ئەو ئاماده‌یی دره‌برینه‌ پێشانده‌را، ئەو ئامانجه‌ دیت‌ه‌دی، خۆ تۆ مه‌رج نییه‌ بچی ده‌ست بخه‌يته‌ نیۆ ده‌ستی ئەو که‌سه‌وه‌.

ئینجا زاناو پێشه‌وايانیش وه‌ك بچینه‌یه‌کی شه‌رعی گوتویانه‌: (إِنَّ الْأَمْرَ بِالْشَّيْءِ أَمْرٌ بِهِ وَأَمْرٌ بِمَا لَا يَتِمُّ إِلَّا بِهِ) ⁽¹⁾ واته‌: (بیگومان فه‌رمان به‌ شتیك، فه‌رمانه‌ به‌ وشته‌، وه‌ فه‌رمانیشه‌ به‌ هەر شتیك که ئەو شته‌ به‌بێ وی ته‌واونابێ). که‌واته‌: به‌لێن و په‌یمان به‌یه‌کدی دانی کۆمه‌له‌ مسوولمانیک له‌سه‌ر ئەنجامدانی کاریکی خیر، شتیکی شه‌رعی و بگره‌ پێویستی‌شه‌، مادام ئەنجامدانی کاره‌ خیره‌که‌ په‌کی له‌سه‌ری بکه‌وی؟ بۆئینه‌: ده‌ته‌وی کاریکی خیر بکه‌ی، ئەو کاره‌ خیره‌ به‌بێ ئەوه‌ی خه‌لكيك يته‌که‌وه‌ په‌یمان بدا، ناکرێ، ئەگه‌ر هەر له‌خۆرا خه‌لك کۆبیته‌وه‌، بۆ کاریکی کاتی باشه‌، ئیمه‌ جاری وایه‌ وتاریک ده‌ده‌ین، خۆپێشاندانیک ریکه‌خه‌ین خه‌لك دوا‌یی هه‌رکه‌سه‌و ده‌چیته‌وه‌ مالی خۆی، ئەوه‌ بۆ ئەوه‌نده‌ کاره‌ باشه‌، به‌لام بته‌وی کاریکی به‌رده‌وام بێ، ئاوا ناکرێ، ده‌بێ مه‌رجیک هه‌بێ و به‌یمانیک له‌به‌یندابی و پا‌به‌ندییه‌ک هه‌بێ، که‌واته‌: ئەو کاره‌ خیره‌ مادام به‌بێ ئەو په‌یمان به‌یه‌که‌وه‌ دان و پا‌به‌ندی به‌یه‌که‌وه‌ هه‌بوونه‌ ئەنجام نه‌درێ، ئەوه‌ ئەو پا‌به‌ندبوون به‌یه‌کدی و په‌یمان و به‌لێن به‌یه‌کدی دانه‌ش پێویسته‌، هه‌موو ئەو قسانه‌ی ده‌کرین، له‌سه‌ر ناشه‌رعی بوونی

¹ تیسیر الک‌ریم الرحمن فی تفسیر کلام المنان، ص: (142).

به‌یعت و په‌یمان پیکه‌وه دانی ئەندامانی کۆمه‌ل و ریکخراویکی ئیسلامی، قسه‌ی بێ بنه‌مان:

1/ پیچه‌وانه‌ی عه‌قلن، له‌به‌رئه‌وه‌ی به‌عه‌قل دیار و روونه، که هیچ کۆمه‌له خه‌لکێک به‌بێ هه‌بوونی به‌لێن و په‌یمانێک له‌ به‌ینیاندا، ناتوانن به‌رده‌وام بن و ئامانجه‌کانیان بپننه‌دی، بۆیه پیچه‌مبه‌ر عَلَيْهِمُ السَّلَامُ ده‌فرموی: { إِذَا خَرَجَ ثَلَاثَةٌ فِي سَفَرٍ فَلْيُؤْمَرُوا أَحَدَهُمْ } ⁽¹⁾ واته: (ئه‌گه‌ر سێ کس به‌سه‌فر چون، با یه‌کیان بکه‌نه‌ ئه‌میر)، جا ئایا چۆن ده‌یکه‌نه‌ فرمانده‌؟! هه‌ر بلێن تۆ به‌رپرسی و هیچی دیکه‌؟ قه‌یناکات با ده‌ستیشی له‌نیو ده‌ستی نه‌نێن، به‌لام ده‌لێن: ئه‌وه تۆ به‌رپرسی و به‌قسه‌شی ده‌که‌ن، براگه‌وره‌و به‌رپرس ئه‌وه‌یه که به‌قسه‌ی بکری له‌ سنووری شه‌رعدا، خۆ نالێن مادام به‌رپرسه، بۆی هه‌یه بلێ: به‌نیو درک و دال بکه‌ون و خۆ بخه‌نه‌ نیو ناگر، نا، وه‌ک دوا‌یی باسی ده‌که‌ین، به‌قسه‌کردنی براگه‌وره‌و به‌رپرس له‌ سنووری شه‌ریعت و له‌ سنووری توانادایه، که‌واته: شتیکی پیچه‌وانه‌ی عه‌قله که کار و پرۆژه‌یه‌کی ئیسلامی، به‌بێ به‌لێن و په‌یمان پیکه‌وه دان بکری، مانای وایه هه‌ر که‌سێک بلێ: به‌لێن و په‌یمان پیکه‌وه به‌ستنی کۆمه‌له خه‌لکێک بۆ ئەندامانی کاریکی شه‌رعیی، شتیکی ناشه‌رعیه، پیچه‌وانه‌ی عه‌قل و واقع جوول‌اوه‌ته‌وه، ئه‌وه به‌عه‌قل دیاره که هیچ کاریک ته‌نانه‌ت دوو نه‌فریش ناتوانن شتیکی بکه‌ن، ئه‌گه‌ر پا‌به‌ندییه‌کیان پیکه‌وه نه‌بێ.

2/ ئینجا له‌پرووی شه‌رعیشه‌وه خ‌وای به‌رز و مه‌زن به‌پاشکاوی ده‌فرمویه‌تی: ﴿... وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ...﴾ ⁽²⁾ واته: (... وه‌ هاوکاری

¹ { رواه أبو داود: (2608)، وقال الألباني: حسن صحيح.

² المائدة: 2

یه‌کدی بکه‌ن له‌سه‌ر چاکه‌کاری و پارێزکاری (....)، هه‌لبه‌ته‌ پێشتریش باسمانکردوه‌ که هاوکاری یه‌کدی کردن له‌گه‌ڵ نامسوڵمانانیشدا، بۆ کاری خێرو چاکه‌ هه‌ر پێویسته‌، ئه‌دی مسوڵمانان له‌نیۆ خۆیاندا؟ دیاره‌ ئه‌گه‌ر له‌گه‌ڵ نامسوڵمانانیش له‌سه‌رت پێویست بێ هاوکاری بکه‌ی، مادام بۆ شتیکی چاک و به‌سوودبێ بۆ خه‌ڵک و مایه‌ی ره‌زامه‌ندی خوای به‌رز و مه‌زن بێ، بێگومان هاوکاری کردن له‌گه‌ڵ مسوڵماناندا چاکتر پێویسته‌.

وه‌ بنچینه‌ی شه‌رعییش ده‌لی: (مَا لَا يَتِمُّ الْوَجِبُ إِلَّا بِهِ فَهُوَ وَاجِبٌ)، واته‌: (هه‌ر شتی که‌ پێویست بێ ئه‌و جێبه‌جێ نه‌کرێ، ئه‌ویش فه‌رزه‌)، وه‌ک پێشتر وێنه‌م بۆ هێناوه‌ته‌وه‌، باشه‌ کاری ئیسلامی چۆن نه‌توانمه‌درێ، به‌بێ ئه‌وه‌ که‌ به‌رپرسی که‌ هه‌بێ، ئه‌وانیش به‌قسه‌ی بکه‌ن، پاشان به‌رنامه‌یه‌کیان هه‌بێ، دوا‌ی چه‌ند مه‌رجیه‌کیان له‌نیواندا هه‌بێ، که‌ ئه‌و به‌رپرسه‌ ده‌بێ ئاوا به‌رپرسیاریتی بکات، ئه‌وانیدیکه‌ی خواریش ده‌بێ ئاوا بکه‌ن؟.

ئینجا دیاره‌ خودی په‌یمان پێکه‌وه‌ به‌ستنی کۆمه‌له‌ مسوڵمانێک بۆ ئه‌تواندانی ئه‌رکیکی شه‌رعی، له‌ خودی خۆیدا ره‌وا (مباح)یه‌، بۆ نموونه‌: بلیت: ئه‌رێ براینه‌ وه‌رن به‌لێن پێکه‌وه‌ بده‌ین، لێقه‌وماوێک له‌و گه‌ره‌که‌ هه‌یه‌ نه‌خۆشه‌، با بچین داخۆ ته‌گبیریکی لێناکه‌ین؟ ئایا ئه‌و به‌لێن پێکه‌وه‌ دانه‌ شتیکی شه‌رعییه‌ یان ناشه‌رعییه‌؟ بێگومان شه‌رعییه‌، گرنگ ئه‌وه‌یه‌ به‌لێن به‌ یه‌کدی دان له‌ خودی خۆیدا ره‌وا، ئینجا ده‌که‌وێته‌سه‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌و به‌لێنه‌ بۆ چی ده‌دریت؟ ئه‌گه‌ر بۆ شتی چاک بدرێ چاکه‌، به‌لکو ئه‌گه‌ر بۆ شتی واجب بدرێ واجب‌ه‌، ئه‌گه‌ر بۆ سوننه‌ت بدرێ سوننه‌ته‌، به‌لام ئه‌گه‌ر بۆ شتی حه‌رام و قه‌ده‌غه‌ بێ، ئه‌وه‌ خوای به‌رز و مه‌زن ده‌فه‌رموی: ﴿... وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْرِ وَالَّتَّقْوَىٰ وَلَا تَعَاوَنُوا

عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَنِ...⁽¹⁾ ، واته: (... وه هاوکاری یه‌کدی بکه‌ن له‌سه‌ر چاکه‌کاری و پارێزکاری، به‌لام هاوکاری یه‌کدی مه‌که‌ن له‌سه‌ر گونا‌هو ده‌ستدریژی ...)، واته: ئه‌گه‌ر بۆ شتی حه‌رام بێ، ئه‌وه به‌لێنه‌که‌ش حه‌رامه، وه‌ک چۆن شته‌که حه‌رامه.

(ابن تیمیة) - په‌حمه‌تی خوای لایبێ - له‌ سیاقێکدا باسی ئه‌و مه‌سه‌له‌یه ده‌کات له‌ باسی ئه‌وه‌دا که ئه‌گه‌ر کومه‌له قوتابییه‌ک مه‌بن، لای مامۆستایه‌ک وانه بخوینن، یان چه‌ند کومه‌له قوتابییه‌ک لای چه‌ند مامۆستایه‌ک ده‌رس بخوینن، چۆن مامه‌له‌یان له‌گه‌ڵ ده‌که‌ن؟ له‌ وباره‌وه گوتوو‌یه‌تی: (وَكَيْسَ لَأَحَدٍ مِنْهُمْ أَنْ يَأْخُذَ عَلَى أَحَدٍ عَهْدًا بِمُؤَافَقَتِهِ عَلَى كُلِّ مَا يُرِيدُهُ وَمُؤَالَاةٍ مِنْ يُوَالِيهِ وَمُعَادَاةٍ مَنْ يُعَادِيهِ بَلْ مَنْ فَعَلَ هَذَا كَانَ مِنْ جَنْسِ جَنْكِيْزْخَانَ وَأَمْثَالِهِ الَّذِينَ يَجْعَلُونَ مَنْ وَأَقْفَهُمْ صَدِيقًا مُوَالِيًا وَمَنْ خَالَفَهُمْ عَدُوًّا بَاغِيًّا، بَلْ عَلَيْهِمْ وَعَلَى أَتْبَاعِهِمْ عَهْدُ اللَّهِ وَرَسُولِهِ بِأَنْ يُطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَفْعَلُوا مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ وَرَسُولُهُ وَيُحَرِّمُوا مَا حَرَّمَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَيَرْعَوْا حُقُوقَ الْمُعْلَمِينَ كَمَا أَمَرَ اللَّهُ رَسُولُهُ. فَإِنْ كَانَ أَسْتَاذُ أَحَدٍ مَظْلُومًا نَصَرَهُ وَإِنْ كَانَ ظَالِمًا لَمْ يُعَاوِنْهُ عَلَى الظُّلْمِ بَلْ يَمْنَعُهُ مِنْهُ)⁽²⁾ واته: (هیچ کامیکیان - واته: ئه‌و قوتابیانی له‌لای مامۆستایه‌کان ده‌رس ده‌خوینن - بۆی نییه په‌یمان له‌ که‌سیک وهریگری، بۆئه‌وه‌ی که له‌ هه‌ر شتی‌کدا ویستی له‌گه‌ڵیدابێ و دۆستایه‌تی هه‌ر که‌سیک بکات که ئه‌و دۆستایه‌تی ده‌کات و، دژایه‌تی هه‌ر که‌سیک بکات که ئه‌و دژایه‌تی ده‌کات، به‌لکو هه‌ر که‌سیک وایکات، ئه‌وه له‌ شیوه‌ وینه‌ی جه‌نگیزخانه، ئه‌وان که هه‌ر که‌سیک له‌گه‌ڵ واندایه‌وه، به

¹ المائدة: 2

² مجموع الفتاوى، ج: (28)، ص: (13).

هاوه‌ل و دۆستیان ده‌زانی و، هه‌ر که‌سیک به‌ پێچه‌وانه‌ی وان بووايه، به‌ دۆژمن و سه‌ره‌پۆ و یاخیبوویان له‌قه‌له‌م ده‌دا، (واته‌: جا له‌سه‌ر هه‌ق بووايه، یان له‌سه‌ر ناهه‌ق بووايه، هه‌ر که‌سیک له‌گه‌ل واندانه‌بووايه، ئاوايان ته‌ماشاده‌کرد)، به‌لکو له‌سه‌ر خۆیان و شوێنکه‌وتوه‌کانیان پێویسته‌ —واته‌: له‌سه‌ر ئه‌و قوتابیانه‌ی که له‌لای ئه‌و مامۆستایانه‌ ده‌خوینن، یاخود له‌سه‌ر ئه‌و مامۆستایانه‌ی که ده‌رس به‌ قوتابییه‌کان ده‌لێن— که به‌لێنی خواو پێغه‌مبه‌ری خوا و ده‌ریگرن، له‌سه‌ر ئه‌وه که گوێزپایه‌لی و فه‌رمانبه‌ری خواو پێغه‌مبه‌ری خوا بکه‌ن و، ئه‌وه بکه‌ن که خواو پێغه‌مبه‌ری خوا فه‌رمانیان پێ کردووه، وه هه‌ر شتێک که خواو پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی قه‌ده‌غه‌یان کردووه، ئه‌وانیش قه‌ده‌غه‌ی بکه‌ن و له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا مافی مامۆستایه‌کان و فیژکه‌ره‌کانیشیان بپاریزن و ره‌چاوی بکه‌ن، وه‌ک خواو پێغه‌مبه‌ری خوا فه‌رمانیان پێ کردووه، جا ئه‌گه‌ر مامۆستای یه‌کێک سته‌ملیکراو بوو، به‌رگری لیبکا و سه‌ری بخا، وه ئه‌گه‌ر سته‌مکار بوو هاوکاری نه‌کا له‌سه‌ر سته‌مه‌که‌ی، به‌لکو ریگری لیبکا له‌وه‌دا). دیاره‌ لیژده‌دا باسی مامۆستا و قوتابی کراوه، به‌لام ئیمه ئیستا باسی کاری ئیسلامی و لایه‌نیکی ئیسلامی ده‌که‌ین، گرنگ ئه‌وه‌یه کومه‌له‌ خه‌لکێک هه‌ن به‌ که‌سیکه‌وه‌ په‌یوه‌ستن، که مامۆستایه‌ یان شیخه‌ یان به‌رپرسه‌.

هه‌روه‌ها (ابن تیمیه) — ره‌حه‌مه‌تی خوا یی — له‌وباره‌وه که جیبه‌جی‌کردنی ئه‌و به‌لێن و په‌یمانانه‌ی که مسوولمانان له‌ ئێوخۆیاندا به‌یه‌ک‌دییان ده‌ده‌ن، پێویسته‌، مادام له‌سه‌ر شتی پێویسته‌ و په‌سند، یان ره‌وا (مباح) بن، گو‌تویه‌تی: (وَالَّذِي يُوجِبُهُ اللَّهُ عَلَى الْعَبْدِ قَدْ يُوجِبُهُ ابْتِدَاءً كَاِيجَابِهِ الْإِيمَانَ وَالتَّوْحِيدَ عَلَى كُلِّ أَحَدٍ، وَقَدْ يُوجِبُهُ لَأَنَّ الْعَبْدَ التَّزَمَهُ وَأَوْجَبَهُ عَلَى نَفْسِهِ وَلَوْ لَا ذَلِكَ لَمْ يُوجِبْهُ كَالْوَفَاءِ بِالنَّذْرِ لِلْمُسْتَحَبَّاتِ، وَبِمَا التَّزَمَهُ فِي الْعُقُودِ الْمُبَاحَةِ: كَالْبَيْعِ وَالنِّكَاحِ وَالطَّلَاقِ وَنَحْوِ

ذَلِكَ إِذَا لَمْ يَكُنْ وَاجِبًا. وَقَدْ يُوجِبُهُ لِلْأَمْرَيْنِ كُمُبَايَعَةِ الرَّسُولِ عَلَى السَّمْعِ وَالطَّاعَةِ لَهُ وَكَذَلِكَ مُبَايَعَةُ أُمَّةِ الْمُسْلِمِينَ وَكَتَعَاقُدِ النَّاسِ عَلَى الْعَمَلِ بِمَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ وَرَسُولُهُ⁽¹⁾.

واته: { ... وه ئه‌وه‌ی که خوا له‌سه‌ر به‌نده پیویستی ده‌کات، جاری وایه هه‌ر له سه‌ره‌تاوه پیویستی ده‌کات، وه که فه‌ر زکردنی ئیمان و خوا به‌یه‌کگرتن له‌سه‌ر هه‌موو که‌س، وه جاری واش هه‌یه خوا له‌سه‌ر به‌نده‌ی خۆی شتیک پیویست ده‌کات، له‌به‌رئه‌وه‌ی ئه‌و به‌نده‌یه بۆخۆی پییه‌وه پابه‌ند بووه، یان له‌سه‌ر خۆی پیویست کردووه، وه ئه‌گه‌ر وانه‌بووایه له‌سه‌ری پیویست نه‌ده‌بوو، وه که به‌جیه‌ینانی له‌خۆگرتن - النذر - وه به‌وه‌ی که له‌سه‌رخۆی پابه‌ندی به‌ گریبه‌سته ره‌واکانه‌وه، وه که کرپین و فروشتن و ژن ماره‌کردن و جیا‌بوونه‌وه‌ی ژن و می‌رد و وینه‌ی ئه‌وانه، به‌ مه‌رجیک فه‌رزنه‌بن له‌سه‌ری، چونکه جاری وایه هه‌ندی که له‌وانه‌ش فه‌رزنه‌بن، وه جاری وایه خوا شتیک له‌سه‌ر به‌نده‌ی خۆی فه‌رزنه‌کات له‌به‌ر هه‌ر دوو که‌شته‌کان، (واته: هه‌م له سه‌ره‌تاوه خوا له‌سه‌ری پیویست ده‌کات، هه‌م له‌به‌رئه‌وه‌ی بۆخۆشی پابه‌ندی پیوه‌ ده‌ربریوه)، وه که په‌یمان‌دان به‌ پیغه‌مبه‌ر له‌سه‌ر فه‌رمانه‌ری و گوپرایه‌لبی، هه‌م خوا فه‌رزی کردووه و هه‌م ئه‌و ئینسانه‌ش ده‌چێ به‌یعت به‌ پیغه‌مبه‌ر ده‌دا، هه‌روه‌ها په‌یمان‌دان به‌ پیشه‌وایانی مسوڵمانان و به‌رپرسه‌کانیان، وه هه‌روه‌ها وه که په‌یمان به‌یه‌کدی دانی خه‌لک له‌سه‌ر ئیشکردن به‌وه‌ی که خواو پیغه‌مبه‌ری خوا فه‌رمانیان پێ کردووه {، چونکه له‌سه‌ر هه‌موو که‌س فه‌رزه، ئیمان به‌ خوا و به‌رزه و مه‌زن بێنێ و خوا و به‌رزه و مه‌زن به‌یه‌کگرێ و، ته‌نیا خوا و به‌رزه و مه‌زن به‌ په‌رستراو و به‌دییه‌نه‌رو په‌روه‌ردگاری خۆی بزانی.

¹ مجموع الفتاوى، ج: (29)، ص: (190).

جا ئایا ئه‌و کاره ئیسلامییه‌ی ئیمه، که: بانگه‌وازو، فه‌رمان به چاکه و ریگرتن له خراپه‌و، به‌رچاوی خه‌لک رۆشنکردنه‌وه‌و، خه‌لک هینانه‌وه‌یه بۆ ژیر چه‌ترو سیبهری دینی خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله) و، هه‌ول‌دانه بۆ ئه‌وه‌ی شه‌ریعت پیاده‌بکه‌ینه‌وه، کاری باش نیه و خوای به‌رز و مه‌زن و پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمانیان پێ نه‌کردوه؟ با، که‌واته: که پیکه‌وه په‌یمانماندا، مانای وایه: یه‌که‌م: دروسته په‌یمان بده‌ین، دوه‌م: که په‌یمانماندا واجبه په‌یمانکه جیبه‌جێ بکه‌ین، چونکه هه‌م خوای به‌رز و مه‌زن و پیغه‌مبه‌ر که‌ی ﷺ ئه‌و کارانه‌یان پێویست کردوون و، هه‌م خوشمان له‌سه‌ر خۆمانمان پێویست کردوون!

هه‌روه‌ها (إبن تیمیة) - په‌حمه‌تی خوای لیبێ - له‌باره‌ی ئه‌وه‌وه که ئه‌و گرێبه‌ستانه (عقود)ی له‌نیوان مسوڵمانان و مشوورخۆرو سه‌ره‌پرشتیاراناندا ده‌به‌ستری، پێویسته پابه‌ندیان پێوه بکری، گوتویه‌تی: {وَكَذَلِكَ عَقُودُ الْمُطَاعِينَ وَشُرُوطُهُمْ وَأَمْرُهُمْ وَنَهْيُهُمْ كَالْوَلَاةِ وَالْقَضَاةِ وَالْمَشَايِخِ وَالْعُلَمَاءِ وَغَيْرِهِمْ، فَإِنَّ طَاعَتَهُمْ وَاجِبَةٌ فِيمَا أَمَرَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ كَمَا قَالَ تَعَالَى: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِنْ تَنَزَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ

بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا﴾ ⁽¹⁾ واته: {وه هه‌روه‌ها - پێویسته جیبه‌جێ بکری - گرێبه‌سته‌کانی که سانی‌ک که ده‌بی گوپرایه‌لییان بۆ بکری، وه مه‌رجه‌کانیان و ئه‌مرو نه‌هیه‌یه‌کانیان، وه‌ک: سه‌ره‌پرشتیاران و قازییه‌کان و شیخان و زانایان و جگه‌له‌وانیش، به‌قسه‌کردنیان فه‌رزه له‌و شته‌دا که خواو پیغه‌مبه‌ری خوا فه‌رمانیان پێکردوه، وه‌ک خوای به‌رز و مه‌زن فه‌رموویه‌تی: (ئه‌ی ئه‌وانه‌ی بپرواتان هیناوه! فه‌رمانبه‌ری خواو فه‌رمانبه‌ری پیغه‌مبه‌رو هی کاربه‌ده‌ستانیک که

له‌خۆتانن بکه‌ن، وه‌ ئه‌گه‌ر له‌ شتی‌کدا که‌وتنه‌ نا‌کۆکییه‌وه‌، بی‌گێڕنه‌وه‌ بۆ‌ لای‌ خواو‌ پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی، ئه‌گه‌ر ب‌پرواتان به‌ خواو‌ به‌ رۆژی‌ دوایی‌ هه‌یه‌، ئه‌وه‌ باش‌تره‌ و سه‌ره‌نجامی‌ چاک‌تره‌}.

ئینجا به‌ته‌ئکید ئه‌گه‌ر کۆمه‌ل‌و‌ لایه‌نه‌ ئیسلامییه‌کان له‌ سه‌رده‌می‌ (ئ‌بن‌ تیمیة)‌ دا‌ هه‌بوونا‌یه‌، له‌پێش‌ هه‌موواندا‌ باسی‌ وانی‌ ده‌کرد، چونکه‌ سوپاس‌ بۆ‌ خ‌وای‌ به‌رز و مه‌زن ئه‌وانه‌ی‌ سه‌ره‌رشتی‌ لایه‌نه‌ ئیسلامییه‌کان ده‌که‌ن، جاری‌ وایه‌ هه‌م‌ والییشن و هه‌م‌ زانا‌شن و ئایه‌تمه‌ندیی‌ دیکه‌شیان هه‌ن، واته‌: (ئ‌بن‌ تیمیة)‌ ئه‌م‌ ئایه‌ته‌ی‌ سه‌ره‌وه‌ به‌ به‌لگه‌ دینیت‌ه‌وه‌ له‌سه‌ر ئه‌وه‌ که‌ به‌قسه‌کردنی‌ به‌رپرسا‌ن فه‌رزه‌، نه‌ک‌ له‌به‌رئه‌وه‌ی‌ ئه‌وان واده‌لێن، به‌لکو‌ له‌به‌رئه‌وه‌ی‌ فه‌رمانی‌ خ‌وای‌ به‌رز و مه‌زن و پێغه‌مبه‌ر ﷺ پێده‌لێن فه‌رزه‌، چونکه‌ لێره‌دا‌ وشه‌ی‌: ﴿وَأُولَى الْأَمْرِ مِنْكُمْ﴾ واته‌: (کاربه‌ده‌ستا‌نێک‌ که‌ له‌ خۆتان‌ بن)، ئه‌وانه‌ هه‌موویان ده‌گریته‌وه‌.

ئینجا شایانی‌ باسی‌شه‌ که‌ هه‌ندێک‌ که‌س‌، مه‌سه‌له‌ی‌ په‌یمان‌ پێدرا‌ن و به‌یعه‌ت‌ پێکرا‌نی‌ حوکمرا‌ن و به‌رپرسی‌ گشتی‌ ده‌وله‌تی‌ مسو‌لما‌نان، له‌گه‌ڵ‌ په‌یمان‌ پێدرا‌ن و به‌یعه‌ت‌ پێکرا‌نی‌ به‌رپرس‌و‌ مش‌و‌ر و ر‌خ‌و‌را‌نی‌ کارو‌ پ‌ر‌و‌ژه‌ی‌ ئیسلامی‌ تیکه‌ل‌ ده‌کات‌و‌، ئه‌و‌ به‌لێن‌ و به‌یعه‌ته‌ی‌ که‌ به‌ خه‌لیفه‌ی‌ مسو‌لما‌نان، یا‌ن به‌ سه‌رۆکی‌ ده‌وله‌تی‌ ئیسلامی‌ ده‌درێ، له‌گه‌ڵ‌ ئه‌وه‌ی‌ که‌ به‌ به‌رپرسی‌ لایه‌نێکی‌ ئیسلامی‌ ده‌درێ، ئه‌و‌ دوو‌ به‌یعه‌ته‌ تیکه‌ل‌ ده‌کات‌ و، به‌هۆی‌ هه‌ندێک‌ فه‌رمووده‌وه‌ که‌ له‌باره‌ی‌ خه‌لیفه‌ و حوکمرا‌نی‌ مسو‌لما‌نان‌وه‌ ها‌توون، ده‌یه‌و‌ی‌ ئیشکا‌ل‌ دروست‌ بکات‌، چۆن؟ بۆ‌ نموونه‌: ئه‌م‌ فه‌رمایشته‌: {إِذَا بُوِيعَ لِخَلَيفَتَيْنِ فَأَقْتُلُوا الْآخَرَ

مِنْهُمَا} ⁽¹⁾ واته: (ئه گهر په یمان درا به دوو جینشینان، ئه وهی دوا بیان - دووه میان - بکوژن).

ههروه ها ئه م فه رمایشته: {مَنْ أَتَاكُمْ وَأَمْرُكُمْ جَمِيعٌ عَلَى رَجُلٍ وَاحِدٍ يُرِيدُ أَنْ يَشُقَّ عَصَاكُمْ أَوْ يُفَرِّقَ جَمَاعَتَكُمْ فَأَقْتُلُوهُ} ⁽²⁾ واته: (هه ر که سیك هات و ئیوه کاروبارتان کۆك بوو له سه ر پیاویك، ئه و که سه ش ده بویست که ریزه که تان له ت بکات، یاخود کۆمه له که تان په رته وازه بکات، بیکوژن).

هه رکاتیك که سیك هه بوو گوئی من ئه وه (حَيٍّ عَلَى الصَّلَاةِ) ⁽³⁾ فورئان ده که مه ده ستوو رو سوننه تی پیغه مبه ر ^{صَلَّى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ} و شه ر یعه ت پیاده ده که م، به ته نکید ئیمه یه که م که س ده بین که پشتی ده گرین و هاوکاری ده بین، بو جیبه جی کردنی ئه و فه رمانه خوایی یه و، جیبه جی کردنی شه ر یعه ت، هه رچه نده بیگومان ئه و کاتیش هه بوونی لایه نه سیاسیییه کان به ئیسلامی و نائیسلامیییه وه، هه ر شتیکی ره و (مُبَاح) یه، مادام چه سپاندنی دادگه ری و فه رمان به چاکه و ریگری له خراپه و هیئانه دی به رژه وه ندیییه کانی کومه لگا، په کی له سه ر ئه وه که وتبی.

ئینجا گرفت و کیشه ی ئه و جوړه که سانه، ئه وه یه که نه وه ک پئویست شاره زاو ئاگاداری سیسته می حوکمرانی دیموکراسی نین، که به پئی ئه و سیسته مه هه بوونی چه ند لایه نیکی سیاسی جوړاوجوړو دابه شبوونیان بو حوکمران و ئویۆزیسیۆن (السلطة والمعارضة)، شتیکی نه که هه ر ئاسایی و ره و، بگه ره پئویستیشه و، هیچ که سو لایه نیکیش ره وانیه له سه ر ره خنه گرتنی له

¹ رواه مسلم: (1853)، عن أبي سعيد الخدري،

² رواه مسلم: (1852)، عَنْ عُرْفَجَةَ.

⁽³⁾ (حَيٍّ عَلَى الصَّلَاةِ) به شیکه له بانگ که به مانای (وه رن بو نویتژ) دی، به لام لیره دا مه به ست لای (راگه یاندنی قسه و هه لویست و قه ناعه تیکه به ئاشکراو بئ پیچ و په نا).

حوکمپرانان و ئۆپۆزیسیۆن بوونی، هەر قسه‌شی پێ بگوتری، چ جای به‌پێی فه‌توای ئه‌و جووره‌ که‌سانه له‌ملی بدری!

هه‌روه‌ها ئاگادارو شاره‌زای سروشت و میژووی ده‌وله‌تی ئیسلامییش هه‌ر نین و نازانن که ته‌نانه‌ت له‌ رۆژگاری حوکمپرانیی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ و چوار خه‌لیفه‌ راشیده‌کانیشیدا، بیروپاوه‌ی لۆیستی سیاسی جو‌راوجۆرو جیاوازه‌بووه، به‌تایبه‌ت له‌ رۆژگاری خه‌لیفه‌ راشیده‌کاندا، هه‌بوونی به‌ره‌ی ئۆپۆزیسیۆن (جبه‌ة المعارضة) زۆر زه‌ق بووه‌ و هیچ که‌سیش باسی کوشتن و له‌م‌لدانی ئه‌وی دیکه‌ی نه‌کردووه، چونکه‌ بێگومان مه‌به‌ستی فهرمووده‌کانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ که‌سانیکن که به‌ هی‌زو چه‌ک له‌گه‌ڵ حوکمپرانانی شه‌رعییدا به‌ره‌نگارده‌بنه‌وه، نه‌ک هه‌رکه‌سیک ره‌خنه‌یه‌کی گرت و رایه‌کی جیاوازی هه‌بوو، چونکه‌ ره‌خنه‌گرتن و قسه‌ی هه‌ق به‌تایبه‌ت روو به‌ حوکمپرانانی لاروس‌ته‌مکار گه‌وره‌ترین جو‌ری جیهاده، پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌فه‌رموئ: {أَفْضَلُ الْجِهَادِ كَلِمَةٌ عَدْلٍ عِنْدَ سُلْطَانٍ جَائِرٍ} ⁽¹⁾، واته‌: (چاکترین جیهاد گوتنی قسه‌یه‌کی دادگه‌رانیه‌ له‌لای حوکمپرانیکێ سته‌مکار).

که‌واته‌: به‌لێن و په‌یمان پێکه‌وه‌دانی کۆمه‌له‌ مسوڵمانیک بۆ ئه‌نجامدانی کارو پرۆژه‌یه‌کی ئیسلامی، یان وه‌ک (إِبْن تَيْمِيَّة) ره‌حمه‌تی خوای لێبێ باسیکردووه - هه‌ر شتیک که‌ خوای به‌رز و مه‌زن و پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فهرمانیان پێکردبێ، لاروس‌ته‌، ئه‌گه‌ر هه‌زار مسوڵمان، سه‌ده‌ هه‌زار مسوڵمان، ملیۆنیک پێکه‌وه‌ دابنیشن و بلێن: وه‌رن با ئیمه‌ هه‌موومان په‌یمان پێکه‌وه‌ بده‌ین ئه‌و کاره‌ بکه‌ین، نه‌ک هه‌ر هیچ ناشه‌رعیی تێدانییه‌، به‌لکو ئه‌گه‌ر ئه‌و کاره‌ واجب

¹ رواه أبوداود: (4344) واللفظ له، والترمذي: (2174)، وابن ماجه: (4011) عن أبي سعيد الخدري رضي الله عنه،

بی و به بی په یمان پیکه وه دان و به لاین به یه کدی دانیش سهرنه گری، به یعت به یه کدی دانه کesh واجب ده بی، ئینجا دیاره ئیمهش هه ولده دهین که وه زعی مسولمانان چاک بکهینه وه، ئه وهی تیکدراوه، ده مانه وی چاک بکهینه وه، مسولمانان په رش و بلاو کرانه ته وه و ئیمه ده مانه وی خریانبکهینه وه، نه ک به پیچه وانه وه.

دوهم: پابه ندیی هه موو لایه ک به فرمان و ئاراسته کردنی سه رووی خویانه وه:

هیچ کاریکی هه ره وه زی و به کومه ل ئه نجام نادرئ، نه گهر سه ری و خوارئ یه ک نه بن و، خواره وه به قسه ی سه ره وه نه کا و، سه ره وه راویژ به خواره وه نه کا و ریژی لینه گری و، له نئوانیاندا ریژو خوشه ویستی دو سه ره نه بی، حه تمن هه ر کاریکی دهسته جه معیی، که ده بی به هه ره وه زی و به کومه ل ئه نجام بدرئ، ده بی سه ری و خوارئ یه ک هه بی، چونکه ناگونجی هه مووی لیکراشته که جیه جی بکه ن، هه ر ده بی سه ری ک هه بی و خوارئ هه بی و، پیکه وه گوینان و ته بایی و ریژو خوشه ویستیش له به یندا هه بی و، هه ر کامیکیشیان ئیشی خوی جیه جی بکات، سه ره وه ئاراسته (توجیه) ده کات و، خواره وهش جیه جی ده کات.

ئینجا ئیمه له (روونکردنه و دهی بنه ما ی پینجه م) دا به دوو درژی باسما نکرده، که قیاده بهرپرسیاره بهرانبه ر قاعیده، به لام وه ک چۆن قیاده له بهرانبه ر قاعیده دا بهرپرسیاره، واته حوکمران بهرانبه ر خه لک بهرپرسیاره و، ده بی به چاکترین شیوه ئه رک و کاره کان خوی له گه لیدا جیه جی بکات، دیاره قاعیده ش له بهرانبه ر قیاده دا بهرپرسیاره و، له سه ری فه رزه که به دل و به گیان - بی خۆ بواردن و که مته ر خه می - فه رمانه کان جیه جی بکات و، به گویره ی ئاراسته کان

(توجیهات)ی به‌پۆوه‌بچئ، وه له‌پاستیدا به قسه‌کردنی مسوڵمانان بۆ فه‌رمانده‌و

به‌رپرسی خۆیان، به‌و دوو مه‌رجه فه‌رزه:

1/ به‌شیوه‌یه‌کی شه‌رعی دانرابئ.

2/ به‌پیی شه‌رعیش به‌پۆوه‌بچئ.

به‌لام ئه‌گه‌ر یه‌کێک له‌و دووانه یان مه‌ردووکیان نه‌بن، ئه‌وکاته گوی بۆ گرتن و به‌قسه‌کردن نامینئ، ئایا هه‌رکه‌سێک خۆی فه‌رکرد به‌سه‌ر مسوڵمانانداو بوو به‌ به‌رپرس، ده‌بێ به‌قسه‌ی بکری؟ نه‌خیر، خوای به‌رز و مه‌زن ده‌فه‌رموی: ﴿... وَأُولَ الْأَمْرِ مِنْكُمْ...﴾⁽¹⁾، واته: (...) کاربه‌ده‌ستانێک که له‌خۆتان بن (...), واته بۆ خۆتان داتانابن، وه ئایا کابرا هه‌ر چۆنێکی حوکم بکات -با بۆ خوشمان دامانابئ- ده‌بێ هه‌ر به‌قسه‌ی بکه‌ین؟ دیسان نه‌خیر، که‌واته: به‌رپرسان و مشوورخۆرانێک به‌ قسه‌یان ده‌کری، که شه‌رعییه‌تیان هه‌بئ و خه‌لک دایانابن و کاری پێ سپاردبن، وه به‌پیی شه‌ریعه‌تیش به‌پۆوه‌بچن، جا هه‌رکاتێک وابوون، ئه‌و کاته به‌قسه‌کردن و فه‌رمانبه‌ریی بۆ کردنی مسوڵمانان بۆیان، چ له‌سه‌ر ئاستی شانه‌و پۆلێک بئ، چ له‌سه‌ر ئاستی کومه‌لێک بئ، چ له‌سه‌ر ئاستی ولاتێک و ده‌وله‌تێک بئ، چ له‌سه‌ر ئاستی هه‌موو ئۆمه‌ته‌ی ئیسلامی بئ، به‌قسه‌کردنی خواری بۆ سه‌ری ده‌بیته‌ تاعه‌ت و خواپه‌رستی و، ئینسان پاداشتی له‌سه‌ر وه‌رده‌گري، به‌پیی ئه‌وه که خوا (جل جلاله) هه‌ر شتیکی له‌سه‌ر مسوڵمانان فه‌رکردوه‌و، مانای وایه له‌به‌رانبه‌ریدا پاداشت هه‌یه، که ده‌فه‌رموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ

ءَامَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِيَ الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِن تَنَزَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَدُّوهُ إِلَى اللَّهِ

وَالرَّسُولُ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ﴿١﴾، واتـــه: فه‌رمانبه‌ریی کردنی ئیمانداران بۆ خوای به‌رز و مه‌زن و پیغه‌مبه‌ر ﷺ کاربه‌ده‌ستانیک که له‌خۆیان و، گێرانه‌وه‌ی ناکوکی و مشتومره‌کانیان بۆ لای خوای به‌رز و مه‌زن و پیغه‌مبه‌ر ﷺ، هه‌م له‌ دنیا چاکتره‌، هه‌م له‌ قیامه‌تیش چاکتره‌، خوای به‌رز و مه‌زن پاداشتیان ده‌داته‌وه‌.

پیغه‌مبه‌ریشمان ﷺ که فه‌رموویه‌تی: {عَلَى الْمَرْءِ الْمُسْلِمِ السَّمْعُ وَالطَّاعَةُ فِيمَا أَحَبَّ وَكَرِهَ إِلَّا أَنْ يُؤْمَرَ بِمَعْصِيَةٍ فَإِذَا أُمِرَ بِمَعْصِيَةٍ فَلَا سَمْعَ وَلَا طَاعَةَ} (2) واته‌ نه‌ک له‌سه‌ری پێویست نییه‌، به‌لکو هه‌ر دروستیش نییه‌ له‌ ناشه‌رعیدا به‌قه‌سی سه‌رووی خۆ بکری.

به‌لێ مه‌رج نییه‌ بابای مسوڵمان ته‌نها له‌ و شتانه‌دا که خۆی جه‌زی لێیانه‌ و له‌ شانی خۆش، بیستن و گوێرایه‌لێی (السمع والطاعة) ی هه‌بی! که به‌داخه‌وه‌ هه‌ندیک که‌س ته‌نانه‌ت له‌ ئاستی سه‌ره‌وه‌شدا وایه‌، یان به‌ کرده‌وه‌ واده‌کات! هه‌ربۆیه‌ش له‌ زۆریک له‌ وه‌رموودانه‌دا که باسی (السمع والطاعة) یان کردووه‌، چه‌ند حاله‌تیکی جۆراوجۆر خراونه‌ته‌روو، بۆ وینه‌: پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموی: {عَلَيْكَ السَّمْعُ وَالطَّاعَةُ فِي عُسْرِكَ وَيُسْرِكَ وَمَنْشَطِكَ وَمَكْرَهِكَ وَأَثَرَةٍ عَلَيْكَ} (3)، واته‌: (گوێ بۆ گرتن و فه‌رمانبه‌ریی کردنت بۆ سه‌رووی خۆت له‌سه‌ر پێویسته‌، له‌ حاله‌تیکدا که له‌ سه‌غه‌له‌تیدای وه‌ له‌کاتیکیدا که له‌ ئاسانییدای، وه‌ له‌کاتیکیدا که له‌ قالبه‌ت خۆشدی) (4) وه‌ له‌کاتیکیدا که له‌ دلت ناخۆشه‌، وه‌ له‌کاتی بیبه‌شکردن و

1 النساء: 59

2 رواه البخاري: (7144)، ومسلم: (1839) واللفظ له، عن ابن عمر.

3 رواه مسلم: (1836)

4 یه‌عنی گورج و گولیت هه‌یه‌ و له‌ قالبه‌ت خۆشه‌.

¹ رواه البخاری: (7137)، ومسلم: (1835) واللفظ له

سییه‌م: خستنه‌پووی ریژ و حورمه‌ت و دلسۆزیی بۆ سه‌رکردایه‌تی:

ئه‌ركیكى دیکه‌ی گرنگو گه‌وره‌ی سه‌رشانی قاعیده به‌رانبه‌ر به‌ قیاده‌یه که ده‌بێ بۆ دلسۆزو به‌ په‌رۆش بێ، ریژو حورمه‌تی ته‌واوی بگرێ، دیاره ئه‌وه‌ش زۆر شت ده‌گرێته‌وه:

مروّف ده‌بێ خۆی له هه‌ر قسه‌و ته‌عبیرو مه‌لسوکه‌وتێک دووربگرێ که مایه‌ی بێرێزی نواندنی بێ، له به‌رانبه‌ر ئه‌و که‌سه‌دا که به‌رپرس و برا گه‌وره‌یه‌تی، یان به‌ ناحق ده‌بیته‌ مایه‌ی نیگه‌ران کردنی، هه‌لبه‌ته به‌ گشتی مسوڵمانان ده‌بێ ریژ له یه‌کدی بگرن و به‌لام ئه‌و ریژو حورمه‌ت و خۆشه‌ویستی و دلسۆزییه بۆ سه‌روو، زیاتر ته‌ئکید لێده‌کری، چونکه ئه‌گه‌ر تۆ دلی ره‌فیه‌کی خۆت بێشیتی، ره‌نگه زه‌ره‌ریکی که‌متری هه‌بێ، به‌لام کاتێک که بێرێزی به‌رانبه‌ر سه‌رووی خۆت ده‌کێ، به‌ ته‌ئکید زه‌ره‌ری زیاتر ده‌بێ، و له‌وانه‌یه ئه‌ویش کاردانه‌وه‌ی هه‌بێ، له‌به‌رئه‌وه وریایی زیاتر پێویسته.

وه‌ك ده‌بینین پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ که ده‌فه‌رموی: {الدِّينُ النَّصِيحَةُ قُلْنَا لِمَنْ؟ قَالَ لِلَّهِ (٥٥) وَلِكِتَابِهِ وَلِرَسُولِهِ وَلِأَنَّمِ الْمُسْلِمِينَ وَعَامَّتُهُمْ} رواه مسلم: (55) عن تميم الداري (رضي الله عنه)، له‌م فه‌رموده‌یه‌دا ﷺ دینداری و مسوڵمانیته‌ی له دلسۆزیدا کورت هه‌لدینی، ئینجا که پرسیاریشی لێده‌کری: دلسۆزییه‌که به‌رانبه‌ر کێ؟ رایده‌گه‌یه‌نی که دلسۆزیی و په‌رۆش و به‌ته‌نگه‌وه‌بوونی بابای مسوڵمان زۆر فراوان و گشتگیره‌ و، له‌ خوای به‌رزو مه‌زنه‌وه ده‌گرێته‌وه، هه‌تا سه‌رجه‌م خه‌لك و میلیه‌ت! جا لێره‌دا دیاره مه‌به‌ستی پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ئه‌وه‌بووه که له

(1) بۆیه گۆتم لێره‌دا مه‌به‌ست له (النصیحة) ئامۆژگاری نییه، چونکه ئامۆژگاریی خوا (جل جلاله) چۆن ده‌کری؟! ده‌کری؟

هاوه‌لانی به‌ریزی حالی بکات، دلسۆزی و به‌ته‌نگه‌وه‌بوون و به‌خه‌مه‌وه‌بوونی ئینسانی مسولمان بۆ خوای به‌رز و مه‌زن و، بۆ کتییی خوا و، بۆ پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ و، بۆ به‌پرسیانی مسولمان و، بۆ مسولمانان به‌گشتی، ئه‌وه به‌پاستی به‌شی گه‌وره‌ی دینداری پیکدینن، چونکه دین هه‌مووی ده‌بینه‌وه به دوو به‌ش: (مامه‌له له‌گه‌ل خوا، وه مامه‌له له‌گه‌ل خه‌لکی خوا)، وه ئه‌وه‌فرموده‌یه هه‌ردوکی گرتۆته‌وه.

ئینجا له‌پاستیدا سه‌رچاوه‌ی کانه‌گی گۆی بۆ گرتن و به‌قسه‌کردنیش، هه‌ر ئه‌م دلسۆزی و په‌رۆش و ریزو جورمه‌ت گرتنه‌یه، پیغه‌مبه‌ری خواش ﷺ له‌وه‌باره‌وه‌ فرمویه‌تی: {إِنَّ مِنْ إِجْلَالِ اللَّهِ إِكْرَامَ ذِي الشَّيْبَةِ الْمُسْلِمِ، وَحَامِلِ الْقُرْآنِ غَيْرِ الْغَالِي فِيهِ وَالْجَافِي عَنْهُ، وَإِكْرَامَ ذِي السُّلْطَانِ الْمَقْسُطِ} ⁽¹⁾، واته‌: (بێگومان له‌ریزو به‌رزگرتنی خوای پایه‌بلنده، که ئینسان ریز بگری له مسولمانی موو سپی — ته‌مه‌ندار چ پیاوی و چ ئافره‌ت — و خاوه‌ن ده‌سه‌لاتی دادگه‌رو، هه‌لگری قورئان که تییدا دووچاری تیپه‌راندن و به‌زایه‌دان نه‌بووی)، لێزه‌دا پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ سی جۆره که سمان بۆ دیاری ده‌کات:

(أ) ئینسانی به‌ته‌مه‌ن.

(ب) حوکمران و به‌پرسیکی دادگه‌ر.

(ج) که سی‌ک که شاره‌زای قورئان بێ و به‌هاوسه‌نگی مامه‌له‌ی له‌گه‌ل بکات.

هه‌لبه‌ته ئه‌مه مانای وانیه که خه‌لکی دیکه ریزی لێناگیری، به‌لام پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فرموی: ریزگرتن له‌و سی جۆره که سانه ریز لێگرتنی خوايه (جل جلاله‌) و به‌به‌رزگرتنی خوای په‌روه‌ردگاره، بۆچی؟ چونکه خوای به‌رز و مه‌زن

¹ رواه أبوداود: (4843)، وقال الألباني: حسن

ده‌فه‌رموئ: ریژ له‌و سییانه بگرن: ئینسانی به‌ته‌مه‌نی مسوڵمان به‌تایبه‌ت ده‌بی
ریژی لیبگیرئ، ئە‌گەر نامسوڵمانیش بوو هەر ده‌بی ریژی لیبگیرئ، چونکه
ئینسان بوخوی ریژلیگیراوه‌و، ئە‌گەر بچیته‌ته‌مه‌نیش‌وه‌ زیاتر پیویستی به
موراعات و ریژه‌یه‌.

وه‌ حوکمرانی داد‌گهریش ده‌بی ریژی لیبگیرئ، هەر له‌به‌ر ئە‌سلی حوکمرانی
ریژی لی‌ده‌گیرئ، که داد‌گهریش بی، ئە‌وه‌ زیاتر ته‌ئکید ده‌بیته‌وه‌، چونکه
به‌پرسان ئە‌گەر خه‌لک به‌قسه‌یان نه‌کا و ریژیان لیته‌گرئ، ئیشیان بو‌ ناروا،
به‌لام پیغه‌مبه‌ر ﷺ ئە‌و قه‌یده‌ی خستۆته‌سه‌ر که ده‌بی داد‌گهری، چونکه ئە‌گەر
داد‌گهر نه‌بی تو حقه‌ت هه‌یه‌ ره‌خنه‌ی لیبگیرئ، جاری وا هه‌یه‌ ده‌بی له‌سه‌ر
سته‌مه‌که‌ی به‌گژیشیدا بچی‌وه‌.

وه‌ که‌سی‌کیش که هه‌لگری قورئان بی، به‌لام هه‌لگری قورئانیش ئە‌ویشی
دیشان به‌ دوو وه‌صف پیناسه‌ کردووه‌: (غَيْرِ الْغَالِي فِيهِ وَلَا الْجَافِي عَنْهُ)، ئە‌وه‌ی
که زۆر تییدا رۆنه‌چوو — واته‌: تییه‌په‌راندووه‌ —، وه‌ کورتیشی نه‌هیناووه‌. واته‌
نه‌ تییدا تووشی تییه‌راندن بووه‌و، نه‌ تییدا تووشی به‌زایه‌دان بووه‌، به‌و شیوه‌یه‌
که بو‌ قورئان شایسته‌یه‌ ئاوا قورئانی هه‌لگرتووه‌ ئاوا پیوه‌ی پابه‌نده‌.

ئاشکراشه‌ که هه‌م ریژو دلسۆزی پێشان‌دان و حورمه‌ت گرتنی به‌پرسان و هه‌م
پێچه‌وانه‌که‌شی گه‌لێک شت ده‌گرنه‌وه‌، که هه‌م له‌ ری ده‌قه‌ شه‌رعییه‌کانو، هه‌م
به‌پیی عورفو باوی خه‌لکیش ده‌زانرینو، ئینسان به‌سه‌لیقه‌ی خوی ئە‌وه
ده‌زانئو، به‌پیی عورفو باوی کومه‌لگا‌کانیش ده‌گۆرئ، له‌وانه‌یه‌ ئە‌گەر له‌ هه‌ندئ
شوین تو له‌به‌ر به‌پرسه‌که‌ت هه‌لنه‌سته‌یه‌وه‌ بپریزی بیو، له‌ هه‌ندئ شوینی دیکه
ره‌نگه‌ بپریزی نه‌بی، که‌واته‌ هه‌ندئ شت به‌پیی عورف ده‌گۆرئ، بۆیه‌ هه‌میشه‌ له‌

هه‌لسوکه‌وته‌کاندا ده‌گه‌رپینه‌وه بۆ عورفو باوی خه‌لک و، مه‌رج نییه هه‌موو شتی‌ک له ده‌قه‌کانی شه‌ریعه‌تا هاتبێ، به‌لکو ده‌گه‌رپینه‌وه بۆ عورفو باوی خه‌لک.

که‌واته: به‌پێی شه‌خس و به‌پێی عورفو به‌پێی حال، ئینسان ده‌بێ به سه‌لیقه‌ی خۆی بزانی، که چۆن ریز له به‌رپرسیانی خۆی ده‌گرێ.

چوارهم: به‌لام بیگومان گوێرایه‌لیی و فه‌رمانبهری مسوڵمانان بۆ گه‌وره و به‌رپرسیانیان، ته‌نیا له بارنه‌ی شه‌ریعه‌تدایه و دروست نییه هیچ که‌س نه‌شتی ناشه‌رعیی به‌خه‌لکی بلێ و نه‌ته‌گه‌ر شتی ناشه‌رعییی به‌خه‌لکی گوت، به‌قسه‌ی بکری:

وه‌ك خوا (جل جلاله) له باسی به‌یعه‌تدانی ئافره‌تان به‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ فرموویه‌تی: ﴿يَتَأْتِيهَا النَّبِيُّ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ بِإِعْنِكَ عَلَى أَنْ لَا يُشْرِكَنَّ بِاللَّهِ شَيْئًا وَلَا يَسْرِقَنَّ وَلَا يَزْنِيَنَّ وَلَا يَقْتُلَنَّ أَوْلَدَهُنَّ وَلَا يَأْتِيَنَّ بِبُهْتَانٍ بَيْنَ أَيْدِيهِنَّ وَأَرْجُلِهِنَّ وَلَا يَعْصِيَنَّكَ فِي مَعْرُوفٍ فَبَايَعُهُنَّ وَأَسْتَغْفِرَ لهنَّ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾⁽¹⁾، واته:

(ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر! کاتێک ئافره‌تانی برادار هاتنه‌لات تاكو په‌یمانته‌ پێده‌ن، له‌سه‌ر ئه‌وه که هیچ هاوبه‌شتیک بۆ خوا بپارنه‌ده‌ن، دزی نه‌که‌ن، داوینپرسی نه‌که‌ن، منداڵه‌کانی خۆیان نه‌کوژن و زنده‌به‌چالان نه‌که‌ن و، بوختان هه‌لنه‌به‌ستن له‌نیوان ده‌ست و پێه‌کانیان، له‌چاکه‌دا سه‌رپێچیت نه‌که‌ن، ئه‌وه به‌یعه‌تیان لێوه‌ریگه‌ر و داوی لێخۆشبوونیان بۆ له‌خوا بکه، بیگومان خوا گوناهاپۆشی به‌خشنده‌یه)، لێره‌دا بۆچی ده‌فه‌رموی: له‌چاکه‌و شتی په‌سندا سه‌رپێچیت لێنه‌که‌ن؟ خۆ پیغه‌مبه‌ر ﷺ بیجگه‌ له‌شتی په‌سند، فه‌رمان به‌هیچ

شتیکی دیکه ناکات؟ بۆیه خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله) وای فه‌رمووه، چونکه خۆ هه‌موو که‌س پێغه‌مبه‌ر ﷺ نییه و، تا‌کو ئه‌وانه‌ی که به‌ رێی پێغه‌مبه‌ر ﷺ دا دێن، له به‌رپرسا‌ن و مشوورخۆرا‌نی مسو‌لمانان، بزانی که ته‌نانه‌ت خوای به‌رز و مه‌زن بۆ پێغه‌مبه‌ری خواش ﷺ به‌ند (قید)ی (معروف: په‌سندی) خستۆته‌سه‌ر به‌قسه‌کرانه‌که‌ی، که ده‌بێ فه‌رمانه‌که‌ی چاک و شه‌رعی بێ و به‌چاک زان‌دراو بێ، که‌واته: ئه‌گه‌ر بۆ پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ئه‌و به‌ند (قید)ه‌ی له‌سه‌ری، بۆ خه‌لک‌دیکه‌ چاک‌تر ده‌بێ وای، هه‌روه‌ها پێغه‌مبه‌ر ﷺ که ده‌فه‌رمو‌ی: {عَلَى الْمَرْءِ الْمُسْلِمِ السَّمْعُ وَالطَّاعَةُ فِيمَا أَحَبَّ وَكَرِهَ إِلَّا أَنْ يُؤْمَرَ بِمَعْصِيَةٍ فَإِنْ أُمِرَ بِمَعْصِيَةٍ فَلَا سَمْعَ وَلَا طَاعَةَ} ⁽¹⁾، ئه‌ویش دیسان وه‌ک پێشتریش با‌سمان‌کرد، کاتی‌ک که فه‌رمان بک‌ریت به‌ سه‌رپێچی، ئه‌وه نه‌ک به‌قسه‌کردن، به‌لکو گوی بۆ گر‌تنیش نام‌بێ.

هه‌روه‌ها پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رمو‌یه‌تی: {لَا طَاعَةَ فِي مَعْصِيَةِ اللَّهِ إِنْمَا الطَّاعَةُ فِي الْمَعْرُوفِ} ⁽²⁾، واته: (به‌قسه‌کردن و فه‌رمان‌به‌ری کردن نییه له سه‌رپێچی خوا‌دا، به‌لکو فه‌رمان‌به‌ری کردن ته‌نیا له شتی په‌سند و چاک‌دا‌یه)، که دیاره به‌سه‌ره‌اتیکی له‌سه‌ره‌و پێشتر گێ‌را‌ومان‌ته‌وه‌و پێ‌ویست ناکات دووباره‌ی بکه‌ینه‌وه.

پێنجه‌م: هه‌روه‌ها گێ‌را‌یه‌لیی و فه‌رمان‌به‌ری ته‌نیا له سنووری توانا و بر‌ستا فه‌رزه، هه‌رچییه‌ک له توانای مرو‌ف به‌ده‌ری، خواش (جل جلاله)

¹ رواه البخاري: (7144)، ومسلم: (1839) واللفظ له، وأبو داود: (2626)، والنسائي: (4206)

² رواه البخاري: (7145)، ومسلم: (1840) واللفظ له. بدون (لَا طَاعَةَ فِي مَعْصِيَةِ اللَّهِ)

پیویستی نه‌کردوو و داوای نه‌کردوو، چ جای به‌نده‌کانی بۆیان هه‌بی داوای بکه‌ن:

خوای مه‌زن فه‌رموویه‌تی: ﴿لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا...﴾¹، واته: (خوا له هیچ که‌س داوا ناکات مه‌گه‌ر ئه‌وه‌ی له‌توانایدایه ... هه‌روه‌ها فه‌رموویه‌تی: ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ...﴾²، واته: (پاریز له خوا بکه‌ن ئه‌وه‌نده‌ی ده‌توانن) ئه‌دی ئه‌گه‌ر نه‌یتوانی؟ خوای په‌روه‌ر‌دگار (جل جلاله) ئه‌وه‌ی له‌توانای به‌نده‌دا نه‌بی فه‌پزی ناکا.

ئینجا وه‌ك (ابن عمر)یش -خوا له‌خۆی و بابی رازی بی- بۆمان ده‌گیڕێته‌وه که پێشتریش فه‌رمووده‌که‌مان هێناو لێره‌ش دووباره‌ی ده‌که‌ینه‌وه: {كُنَّا إِذَا بَايَعْنَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ عَلَى السَّمْعِ وَالطَّاعَةِ، يَقُولُ لَنَا: فِيمَا اسْتَطَعْتُمْ}³، واته: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له‌کاتی په‌یمان لێوه‌رگرتنی هاوه‌ل‌اند، پێی ده‌فه‌رموون: (فِيمَا اسْتَطَعْتُمْ)، واته: (له‌وه‌نده‌دا که ده‌توانن)، شتێک که نه‌توانی له‌سه‌رت پیویست نییه، به‌لام لێره‌شدا دیسان پیویسته‌ وریاو واقعی‌بین بین و، شه‌یتان و نه‌فس فی‌ل‌مان لی نه‌که‌ن و، دووچارێ تیپه‌راندن و به‌زایه‌دان (إفراط و تفریط) مان نه‌که‌ن و، شتی ئاسانمان له‌به‌رچاو به‌زه‌حمه‌ت و، شتی زه‌حمه‌تیشمان له‌به‌رچاو زۆر قورس و بر‌س‌ت‌برو توانا‌پروو‌کین، نه‌که‌ن!

واته: جاری وایه شتێک زۆر ئاسانه‌و ده‌کری، تو بلی‌ی: ئاخ‌ر خوای به‌رز و مه‌زن فه‌رموویه‌تی: ﴿لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا﴾ و منیش له‌توانامدا نییه،

¹ . البقرة: 282

² التغابن: 16

³ رواه البخاري: (7202) واللفظ له، ومسلم: (1867)

چونکه جاری وایه شهیتان فیلت لیده کات، ئەگەرنا له توانادا ههیه، بۆیننه: هی وا ههیه مانگی رهمه زان هەر له خۆرا به پۆژوونایی، دهلی: ئەگەر به پۆژووم له وانهیه بمرم، نانا نامری! تۆ دهبی تۆزیک هیممه تیشته ههیی، که واته: دهبی وریایی و شهیتان فیلت لینه کات، ههروهه به باری تیپه پاندنیشدا، به هۆی زالبوونی عاتیفه و سۆزو هه لچوونه وه، گیرۆدهی خه یالپلاو نه بین و، ملمان پێ له بهر کارو پپۆژهی وا رانه کهن و ههنگای و امان پێ نه هاوین، که له تواناو پرستمان به ده ریی و کاری کردن نه بی! بۆیننه: بۆ کرده بکی سه ربازی ته نیا ده (10) نه فهرت هه بینو بلای: ئەوه هه زار (1000) نه فهر له وین به مه فره زهیه که وه ده چم هه موویان له بهین ده بهم! که لیره شدا تۆ زۆر له خۆت راده بینو.

جا هه م که م له خۆ رادیتن خراپه و، هه م زۆر له خۆ رادیتنیش، به لکو واقعییه نه خۆ دیتن پێویسته.

دیاره واقعییه نیی و دووربینیی و وردبینیش له لایه ک و، له پێش ئەوه شدا به وردیی لیکۆلینه وه له ژیان و سیره ی پیغه مبه ری خوا ﷺ به تایبته و، میژووی ئیسلام و مسولمانان و، هه لۆیست رووداوه کانیان به گشتی، یارمه تی زۆرمان ده دن بۆ توانای خۆ ناسین و دوو چاری تیپه په راندن و به زایه دان نه بوون، له بواری کارو چالاکییه جۆراوجۆره کانماندا.

سه‌رچاوه‌کان

- 1- التفسير الكبير أو مفاتيح الغيب للإمام فخر الدين محمد بن عمر بن الحسين بن الحسن ابن علي التميمي البكري الرازي الشافعي، قدم له: هاني الحاج، تحقيق: عماد زكي البارودي، الناشر: المكتبة التوفيقية - القاهرة - مصر.
- 2- جامع البيان في تأويل القرآن، المؤلف: أبي جعفر محمد بن جرير الطبري، تحقيق: هاني الحاج و عماد زكي البارودي و خيرى سعيد، الناشر: المكتبة التوفيقية - القاهرة - مصر، الطبعة الأولى 1420 هـ - 2000 م.
- 3- تفسير (روح المعاني في تفسير القرآن العظيم والسبع المثاني)، تأليف: العلامة أبي الفضل شهاب الدين السيد محمود الألوسي البغدادي، الطبعة: الرابعة 1405 هـ - 1985 م، الناشر: دار إحياء التراث العربي - بيروت - لبنان.
- 4- تيسير الكريم الرحمن في تفسير كلام المنان، تأليف: عبد الرحمن بن ناصر السعدي، إعتنى به تحقيقاً ومقابلة: عبد الرحمن بن معلا اللويحق، الناشر: مؤسسة الرسالة - بيروت - لبنان، الطبعة الأولى 1420 هـ - 2000 م.
- 5- المصباح المنير في تهذيب تفسير ابن كثير، إعداد: جماعة من العلماء بإشراف الشيخ صفي الرحمن المباركفوري، الطبعة: ثانية محرم 1421 هـ - 2000 م، الناشر: دار السلام للنشر والتوزيع - جدة - السعودية.
- 6- أيسر التفاسير لكلام علي الكبير، تأليف: أبي بكر الجزائري، الطبعة: الخامسة 1421 هـ - 2000 م، الناشر: مكتبة العلوم والحكم - المدينة المنورة.
- 7- مفردات ألفاظ القرآن، تأليف: العلامة الراغب الأصفهاني، تحقيق: صفوان عدنان داوودي، الناشر: دار القلم - دمشق، الطبعة الثالثة 1423 هـ - 2002 م.

- 8- صحیح البخاری، تصنیف: الإمام الحافظ أبی عبدالله محمد بن إسماعیل البخاری، إعتنی به وأعدّه للنشر: الدكتور محمد محمد حجازی، الناشر: مؤسسة المختار للنشر والتوزیع - القاهرة، الطبعة الثانية 1431 هـ - 2010 م.
- 9- فتح الباری شرح صحیح البخاری، للإمام الحافظ أحمد بن علی بن حجر العسقلانی، رقم کتبه وأبوابها وأحادیثها: الأستاذ محمد فؤاد عبدالباقي، الناشر: دار السلام - الرياض و دار الفیحاء - دمشق، الطبعة الثالثة 1421 هـ - 2000 م.
- 10- صحیح مسلم، للإمام مسلم بن الحجاج بن مسلم القشیری النیسابوری، الناشر: مؤسسة المختار للنشر والتوزیع - القاهرة، الطبعة الثانية 1431 هـ - 2010 م.
- 11- موسوعة فتح الملهم بشرح صحیح الإمام مسلم بن الحجاج القشیری، تألیف: الشیخ شبیر أحمد العثماني، تعلیقات: محمد رفیع العثماني، تخريج: نور البشر بن نور الحق، مراجعة وتدقیق وتكملة: محمود شاکر، الطبعة: الأولى 1426 هـ - 2006 م، الناشر: دار إحياء التراث العربی - بیروت - لبنان.
- 12- مسند الإمام أحمد بن حنبل، المؤلف: أحمد بن حنبل أبو عبدالله الشیباني، المشرف علی تحقیقه: شعيب الأرناؤوط، المشرف علی إصداره: الدكتور عبد الله بن عبد المحسن التركي، الناشر: مؤسسة الرسالة - بیروت، الطبعة: الثانية 1420 هـ - 1999 م.
- مسند أحمد بن حنبل، المؤلف: الإمام الحافظ أبو عبد الله أحمد بن حنبل بن هلال بن أسد بن إدريس الذهلي الشیباني، الناشر: بیت الأفكار الدولية.
- 13- سنن أبی داود، تصنیف: أبی داود سليمان بن الأشعث السجستاني، حکم علی أحادیثه وآثاره وعلق علیه: العلامة المحدث محمد ناصرالدين الألباني، إعتنی به: أبو عبدة مشهور حسن آل سلمان، الناشر: مكتبة المعارف للنشر والتوزیع - الرياض، الطبعة الثانية 1427 هـ - 2007 م.

- 14- سنن الترمذي، المؤلف: للإمام الحافظ محمد بن عيسى بن سورة الترمذي، حكم على أحاديثه وآثاره وعلق عليه: العلامة المحدث محمد ناصرالدين الألباني، إعتنى به: أبو عبيدة مشهور حسن آل سلمان، الناشر: مكتبة المعارف للنشر والتوزيع - الرياض، الطبعة الثانية 1429 هـ - 2008 م.
- 15- سنن ابن ماجه، تصنيف: أبي عبدالله محمد بن يزيد القزويني الشهير بـ(ابن ماجه)، حكم على أحاديثه وآثاره وعلق عليه: العلامة المحدث محمد ناصرالدين الألباني، إعتنى به: أبو عبيدة مشهور حسن آل سلمان، الناشر: مكتبة المعارف للنشر والتوزيع - الرياض، الطبعة الثانية 1429 هـ - 2008 م.
- 16- سنن النسائي، تصنيف: أبي عبد الرحمن أحمد بن شعيب بن علي الشهير بـ(النسائي)، حكم على أحاديثه وآثاره وعلق عليه: العلامة المحدث محمد ناصرالدين الألباني، إعتنى به: أبو عبيدة مشهور حسن آل سلمان، الناشر: مكتبة المعارف للنشر والتوزيع - الرياض، الطبعة الثانية 1429 هـ - 2008 م.
- 17- السنن الكبرى، للإمام: أبي بكر أحمد بن الحسين بن علي البيهقي، تحقيق: محمد عبدالقادر عطا، الطبعة: الثالثة 2003 م - 1424 هـ، الناشر: دار الكتب العلمية - بيروت - لبنان.
- 18- شعب الإيمان، للإمام أبي بكر أحمد بن الحسين البيهقي، تحقيق: أبي ماهر محمد السعيد بن بسيوني زغلول، الناشر: دار الكتب العلمية - بيروت - لبنان، الطبعة: الأولى 1410 هـ - 1990 م.
- 19- صحيح بن حبان بترتيب ابن بلبان، تأليف: الأمير علاء الدين علي بن بلبان الفارسي، تحقيق: شعيب الأرناؤوط، الطبعة: الثالثة 1418 هـ - 1997 م، الناشر: مؤسسة الرسالة - بيروت - لبنان.

- 20- المنتقى شرح موطأ مالك، تأليف: القاضي أبو الوليد سليمان بن خلف بن سعد بن أيوب الباجي، تحقيق: محمود شاكر، الطبعة: الأولى 1425 هـ - 2005 م، الناشر: دار إحياء التراث العربي - بيروت - لبنان.
- 21- شرح موطأ الإمام مالك، لفضيلة الشيخ محمد بن صالح العثيمين، تحقيق: صلاح الدين محمود السعيد، الناشر: دار الغد الجديد - القاهرة، الطبعة الأولى 1430 هـ - 2009 م
- 22- المستدرک علی الصحیحین، للإمام الحافظ أبي عبد الله محمد بن عبد الله الحاكم النيسابوري، دراسة وتحقيق: مصطفى عبد القادر عطا، الناشر: دار الكتب العلمية - بيروت - لبنان، الطبعة: الثانية 1422 هـ - 2002 م.
- 23- المعجم الكبير، تأليف: الإمام أبي القاسم سليمان بن أحمد الطبراني، ضبط نصه وخرّج أحاديثه: أبو محمد الأسيوطي، الناشر: دار الكتب العلمية - بيروت - لبنان، الطبعة: الأولى 2007 م.
- 24- المعجم الأوسط، تأليف: الإمام الحافظ أبي القاسم سليمان بن أحمد بن أيوب اللخمي الطبراني، الناشر: دار الفكر - عمان - الأردن، الطبعة: الأولى 1420 هـ - 1999 م.
- 25- رياض الصالحين، المؤلف: الإمام أبي زكريا يحيى بن شرف النووي الدمشقي، حققه وخرّج أحاديثه: عبدالعزيز رباح - أحمد يوسف الدقاق، راجعه: الشيخ شعيب الأرناؤوط، الناشر: دار الثقافة العربية - دمشق، الطبعة الثانية 1412 هـ - 1992 م.
- 26- الترغيب والترهيب من الحديث الشريف، تأليف: الإمام الحافظ زكي الدين عبدالعظيم بن عبدالقوي المنذري، حققه وقدم له وعلق عليه: محيي الدين ديب مستو - سمير أحمد العطار - يوسف علي بديوي، الناشر: دار ابن كثير - بيروت، الطبعة الثالثة 1419 هـ - 1998 م.

27- فیض القدیر شرح شرح الجامع الصغیر من أحادیث البشیر النذیر، للعلامة محمد عبد الرؤوف المناوی، ضبطه وصححه: أحمد عبد السلام، الناشر: دار الكتب العلمية - بیروت، الطبعة الثالثة 2006م.

28- مجموع الفتاوى، المؤلف: شیخ الإسلام تقي الدین أحمد بن تیمیة الحرانی، إعتنى بها وخرج أحادیثها: عامر الجزار - أنور الباز، الناشر: دار الجیل، الطبعة: الأولى 1418هـ - 1997م.

29- القواعد النورانية الفقهية، أحمد بن عبد الحليم بن تیمیة الحرانی أبو العباس، تحقيق: محمد حامد الفقی، الناشر: دار المعرفة - بیروت، سنة النشر 1399.

30- إعلام الموقعین عن رب العالمین، تألیف: ابن القيم الجوزیة، تحقيق: عبدالرحمن الوکیل، الطبعة: الأولى 1412هـ - 1992م، الناشر: دار إحياء التراث العربی و مؤسسة التاريخ العربی - بیروت - لبنان.

31- الاحكام السلطانية والولايات الدينية، تألیف: أبي الحسن علي بن محمد بن حبيب البصري البغدادي الماوردي، الناشر: المكتبة العالمية - بغداد 1409هـ - 1989م.

32- السيرة النبوية لابن هشام، تحقيق: جوده محمد جوده، الناشر: دار ابن الهيثم - القاهرة، الطبعة الأولى 1427هـ - 2006م.

33- الشفا بتعريف حقوق المصطفى، تألیف: العلامة القاضي أبي الفضل عياض بن موسى بن عياض البحصبي، تقديم وتحقيق: عامر الجزار، طبع ونشر: دار الحديث - القاهرة، 1425هـ - 2004م.

34- سيرة رسول الله (الرحيق المختوم)، تألیف: فضيلة العلامة الشيخ صفی الرحمن المبارکفوري، الناشر: دار الخير (دمشق - بیروت)، الطبعة الأولى 1419هـ - 1998م.

- 35- أصول الدعوة، تأليف: الدكتور عبدالكريم زيدان، الطبعة: العاشرة 1426 هـ - 2005 م، الناشر: مؤسسة الرسالة - بيروت - لبنان.
- 36- البداية والنهاية، تأليف: أبو الفداء الحافظ عماد الدين إسماعيل بن عمر بن كثير القرشي الدمشقي، تحقيق ومراجعة وفهرسة: دار أبي حيان، الطبعة: الأولى 1416 هـ - 1996 م، الناشر: دار أبي حيان.
- 37- حلية الأولياء وطبقات الأصفياء، تأليف: أبي نعيم أحمد بن عبد الله الأصبهاني، الطبعة: الثالثة 1400 هـ - 1980 م، الناشر: دار الكتاب العربي - بيروت - لبنان.
- 38- أخبار القضاة، المؤلف: أَبُو بَكْرٍ مُحَمَّدُ بْنُ خَلْفِ بْنِ حَيَّانَ بْنِ صَدَقَةَ الضَّبِّيِّ البَغْدَادِيِّ، المُلَقَّبُ بِـ "وَكَيْع"، حققه و صححه و علق عليه و خَرَّجَ أحاديثه: عبدالعزيز مصطفى المراغي، الناشر: المكتبة التجارية الكبرى، الطبعة، الأولى عام 1366 هـ - 1947 م.
- 39- محض الصواب في فضائل أمير المؤمنين عمر بن الخطاب، تأليف: الإمام العلامة المحدث يوسف بن الحسن بن عبد الهادي الدمشقي الصالحي الحنبلي المعروف ب(إبن المبرد)، دراسة وتحقيق: عبدالعزيز بن محمد بن عبد المحسن الفريح، الطبعة: الأولى 1420 هـ - 2000 م، الناشر: دار أضواء السلف - الرياض.
- 40- أخبار أبوحنيفة وأصحابه، تأليف: القاضي أبي عبد الله حسين بن علي الصيمري، الناشر: عالم الكتب - بيروت، سنة النشر 1405 هـ - 1985 م.
- 41- الفقيه والمتفقه، للحافظ المؤرخ أبي بكر أحمد بن علي بن ثابت الخطيب البغدادي، قام بتصحيحه والتعليق عليه: فضيلة الشيخ إسماعيل الأنصاري، الناشر: المكتبة العلمية.
- 42- فقه الشورى والإستشارة، تأليف: توفيق محمد الشاوي، الطبعة: الأولى 1412 هـ - 1992 م، الناشر: دار الوفاء - المنصورة - مصر.

43- تاج العروس من جواهر القاموس، تأليف: السيد محمد مرتضى بن محمد الحسيني الزبيدي، إعتنى به ووضع حواشيه: الدكتور عبد المنعم خليل إبراهيم والستاذ كريم سيد محمد محمود، الطبعة: الأولى 2007م - 1428 هـ، الناشر: دار الكتب العلمية - بيروت - لبنان.

44- مقدمة ابن خلدون المسمى بكتاب العبر وديوان المبتدأ والخبر في أيام العرب والعجم والبربر ومن عاصرهم من ذوي السلطان الأكبر، المؤلف: عبدالرحمن بن محمد بن خلدون الحضرمي المغربي، الناشر: دار العودة - بيروت.

45- منهج عمر بن الخطاب في التشريع (دراسة مستوعبة لفقہ عمر وتنظيماته)، تأليف: الدكتور محمد بلتاجي، الناشر: دار السلام للطباعة والنشر والترجمة - القاهرة، الطبعة الثانية 1424 هـ - 2003م

46- المقصد الأسنى في شرح أسماء الله الحسنى لأبي حامد الغزالي، دراسة وتحقيق: محمد عثمان الخشت، الناشر: مكتبة الفرقان - القاهرة

47- جامع الأصول في أحاديث الرسول، تأليف: الإمام مجد الدين أبي السعادات المبارك بن محمد بن الأثير الجزي، حققه وعلق عليه وخرج أحاديثه: أبو عبد الله عبد السلام محمد عمر علوش، الناشر: دار الفكر - بيروت - لبنان، الطبعة: الأولى 1417 هـ - 1997م ..

48- تاريخ الخلفاء، تأليف: الإمام الحافظ جلال الدين عبد الرحمن بن أبي بكر السيوطي، تحقيق: محمد محي الدين عبد الحميد، الطبعة: الأولى 1371 هـ - 1952م، الناشر: مكتبة الشرق الجديد - بغداد و دار العلوم الحديثة - بيروت.

49- الطبقات الكبرى، تأليف: محمد بن سعد بن منيع الزهري، أعد فهارسها: رياض عبد الله عبد الهادي، الطبعة: الأولى 1417 هـ - 1996 م، الناشر: دار إحياء التراث الإسلامي - بيروت - لبنان.

50- الرسالة للإمام محمد بن إدريس الشافعي، تحقيق: د. عبد اللطيف الهميم، و د. ماهر ياسين الفحل، الطبعة: الثانية 2009م، الناشر: دار الكتب العلمية - بيروت - لبنان.

51- جامع بيان العلم وفضله، تأليف: أبي عمر يوسف بن عبد البر، تحقيق: أبي الأشبال الزهيري، الطبعة: التاسعة 1432 هـ، الناشر: دار ابن الجوزي - الدمام - المملكة العربية السعودية.

52- شرح العقيدة الطحاوية، تأليف: القاضي علي بن علي بن محمد ابن أبي العز الحنفي، حققه وخرج أحاديثه وعلق عليه: بشير محمد عيون، الناشر: مكتبة المؤيد - الطائف و مكتبة دار البيان - دمشق، الطبعة: الثانية - بيروت 1988.

53- مدى شرعية الإنتماء إلى الأحزاب والجماعات الإسلامية، إعداد: الأستاذ الدكتور: صلاح الصاوي. الطبعة: الثانية - سنة الطبع: 1413هـ.

ناوه‌ڕۆك

7 ئه‌م كۆتیه‌

9 بنه‌مای یه‌كه‌م: تیگه‌یشتنی راست و دروست له ئیسلام

بنه‌مای دووه‌م: فێركردن و په‌روه‌رده‌کردنی ئه‌ندامان له‌سه‌ر بناغه‌ی: تیگه‌یشتنی ته‌واو، ئیمان و عه‌قیده‌ی راست، خواپه‌رستی ساخ، ئاكارێ په‌سه‌ند، زانست و ئه‌زموونی پێشكه‌وتووی به‌شه‌ر له‌ بواره جیا جیاكاندا 27

بنه‌مای سێیه‌م: پابه‌ندی هه‌موولایه‌ك به‌ شه‌رعه‌وه و گێڕانه‌وه‌ی راجیاییه‌كان بۆ ته‌رازووی شه‌ریعت 73

بنه‌مای چواره‌م: کاروبار به‌ پێوه‌ بردن له‌ سه‌ر بناغه‌ی راویژو به‌ دادگه‌رانه، ده‌ر نه‌چوون له‌ بازنه‌ی مه‌رجه‌کانی کار پێکه‌وه کردن 85

بنه‌مای پێنجه‌م: به‌رپرسیاریتی ئه‌مێرو به‌رپرسیانی دیكه به‌رانه‌ر به‌ ئه‌ندامان و دابینه‌کردنی مافه‌کانیان به‌ گۆڕه‌ی توانایان له‌ هه‌موو روویکه‌وه‌وه، به‌ سینه فراوانیه‌وه گۆگرتنێان بۆ پێشنیار و گله‌یی و ره‌خنه‌کانیان.

113

بنه‌مای شه‌شه‌م: خۆشه‌ویستی و رێژ له‌ ئێوان ئه‌نداماندا به‌ گشتی، قیاده‌و قاعیده‌دا به‌ تایبته‌، خۆپاراستن له‌ هه‌رچی پێچه‌وانه‌ی رێژو خۆشه‌ویستییه 129

بنه‌مای هه‌وته‌م: دانه‌به‌ژین له‌ بنه‌ما و ئامانجه سه‌ره‌کی و نه‌گۆڕه‌کان و بێئاگانه‌بوون له‌ مه‌دارکردن 149

بنه‌مای هه‌شته‌م: هه‌لپه‌نه‌کردن بۆ به‌رپرسیاریتی و ئه‌رك نه‌سپاردن به‌كه‌سانی

هه‌لپه‌كه‌ر

169

بنه‌مای نۆیه‌م: پشت به‌خوا به‌ستن و له‌سه‌ر پێی خۆ وه‌ستان و، پاراستنی

183

سه‌ربه‌خۆیی له‌هه‌موو روویكه‌وه

بنه‌مای ده‌یه‌م: ئه‌رك سپاردن به‌ئendamane ته‌نیا له‌سه‌ر بناغه‌ی شایسته‌یی و

195

لیه‌تووایی

بنه‌مای یازده‌یه‌م: په‌په‌وه‌کردنی سیسته‌می دامه‌زراوه‌کان و دابه‌شکردنی ئه‌رك و

کاره‌کان به‌گوێزه‌ی پسپۆری و کارامه‌یی

207

بنه‌مای دوازه‌یه‌م: بێئاگانه‌بوون له‌و راستیه‌كه‌: کۆمه‌لی ئیسلامی کۆمه‌لیكه‌

له‌مسوڵمانان و ئامرازیکه‌ بۆ خزمه‌تی ئیسلام و مسوڵمانان، هه‌ق و راستیی

له‌سه‌ر تاپۆنه‌کراوه

215

بنه‌مای سێزده‌یه‌م: کۆمه‌لی ئیسلامی هاوکاریکردنی تیکرای مسوڵمانان بۆ

هێناوه‌دیی ئامانجه‌ شه‌رعیه‌کان، به‌پێویسته‌ ده‌زانێ

229

بنه‌مای چواره‌یه‌م: خۆ بژارکردنی ئendamane له‌خووه‌ خراپ و په‌سته‌کان و

خۆ رازاندنه‌وه‌یان به‌ ئاکار و ره‌وشته‌ جوان و په‌سنده‌کان

247

بنه‌مای پازده‌یه‌م: خزمه‌تکردنی خه‌لك و هه‌ولدان بۆ به‌خته‌وه‌رکردنیان،

به‌شیکه‌ له‌خواپه‌رستی

265

- بنه‌مای شازده‌یه‌م: ئه‌نجامدانی ئه‌ركی: بانگه‌وازو فه‌رمان به‌ چاكه‌ و رێگری له خراپه‌ و پاكسازیی و چاكسازیی كردن له كۆمه‌لگادا 283
- بنه‌مای چه‌قده‌یه‌م: به‌كارهێنانی هیز بۆ به‌رگریكردن له‌ دین و ژینی كۆمه‌لگا، له‌ كات و شوێنی خۆیداو به‌ مه‌رجه‌ شه‌رعییه‌كانه‌وه 305
- بنه‌مای هه‌ژده‌یه‌م: جه‌ختكردنه‌وه‌ له‌ سه‌ر هێنا نه‌دی ئاماچه‌ شه‌رعییه‌ بالاكان و خۆپاراستن له‌ سه‌رگه‌رمبوون به‌ مه‌سه‌له‌ لاوه‌كیه‌كانه‌وه 323
- بنه‌مای نۆزده‌یه‌م: مه‌یدانی كارو چالاكیی ئیستای كۆمه‌ل كوردستان و عێراقه‌، به‌لام هاوكاریكردنی مسوولمانان به‌پێی توانا له‌ هه‌ر جێیه‌ك بـ، به‌پێویست ده‌زانن 341
- بنه‌مای بیسته‌م: كۆمه‌لی ئیسلامی پاراستن و كاملكردنی قه‌واره‌ی سیاسیی هه‌ریمی كوردستان و تیدا پیاوه‌كردنی شه‌ریعه‌ت، به‌ ئه‌ركی سه‌رشانی ده‌زانن 355
- بنه‌مای بیست و یه‌كه‌م: كۆمه‌لی ئیسلامی هه‌لوێستی ئیجابیه‌یه‌ له‌ گه‌ل به‌رانبه‌ره‌كانیدا، چ له‌ نێو هه‌ریم و عێراق و چ ده‌ره‌وه‌شدا، مه‌گه‌ر ئه‌وان هه‌لوێستیان خراپ بێ 369
- بنه‌مای بیست و دووهم: كۆمه‌لی ئیسلامی به‌روای وایه‌ كه‌ ده‌بێ تێكپرای ده‌وله‌ت و كۆمه‌ل و ته‌وژم و كه‌سایه‌تیه‌یه‌كانی جیهانی ئیسلام، پێكه‌وه هاوكارین بۆ بووژاندنه‌وه‌ی ئۆمه‌ت و گێڕانه‌وه‌ی سه‌روه‌ری شه‌ریعه‌ت 381
- بنه‌مای بیست و سێیه‌م: به‌كارهێنانی سه‌رجه‌م شیوازو رێبازو ئامـرازه

شه‌رعییه‌کان، هه‌رکامیان له‌جی خۆیدا، بۆ هه‌ینانه‌دی ئامانجه‌کان 397

بنه‌مای بیست و چواره‌م: چه‌سپاندنی زه‌بت و ره‌بتی حیزبی و جیه‌جیکردنی

به‌سه‌ر هه‌موو لایه‌کدا 411

بنه‌مای بیست و پینجه‌م: له‌کاتی پابه‌ندبوونی ئه‌میره‌و سه‌رکردایه‌تی کۆمه‌ل

به‌و بنه‌مایانه‌وه، گوێبیستی و فه‌رمانبه‌ریی ئه‌ندامانیان بۆ پێویست ده‌بێ 429

سه‌رچاوه‌کان 456

F/AlibiBapir
F/YouTube/AlibiBapir1
F/MediaAmeerOffice